ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Νοέμβρης **27** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 36

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμιστὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

Ἕνα γεγονὸς ἐξαιρετικῆς σημασίας γιορτάζει σήμερα ἡ ἐφημερίδα μας. Ἕνα ὄνειρό της ποὺ κατέβηκε πιὰ στὸ ἐπίπεδο τῆς χεροπιαστῆς πραγματικότητας. Μιὰ εὐχή της ποὺ ἄρχισε νὰ μπαίνει στὰ στέρεα σκαριὰ ἑνὸς γεγονότος. Μιὰ ἐκστρατεία της ποὺ ἔφτασε στὸν πρῶτο σταθμὸ τῆς Νίκης. **Τὸ Σανατόριο τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων σὲ λίγο θὰ εἶναι** ΠΡΑΓΜΑ. *Εἶναι ἄξια πολλῶν ἐπαίνων ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ γιὰ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρο ποὺδειξε γύρου στὸ μεγάλο αὐτὸ ζήτημα, καὶ ξεχωριστὰ ἡ εἰδικὴ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ποὺ τὸ κυνήγησε καὶ τὸ παρακολούθησε σόλο τὸ δρόμο ποὺ πῆρε. Οἱ συνάδελφοι Τάκης Χριστοδουλίδης Β. Χ" Παβλῆς καὶ Ν. Χ" Χριστόφας. Ἐπίσης ἡ καλὴ θέληση τοῦ Νομάρχη μας κ. Θεοφανόπουλου πρέπει νὰ ἐξαρθεῖ ὅσο τοῦ ἀξίζει, γιὰ τὴν προικοδότηση τοῦ Σανατορίου μας μὲ τίς 100, 000 δρ. ἀπ' τὸ ταμεῖο τοῦ Μονοδιλέπτου. Μαζὺ μὲ τοὺς Δ.Συμβούλους του κατάλαβε ἀμέσως ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὴ σπουδαιότητα καὶ τὴ θετικότητα τῆς προσπαθείας μας καὶ μ'ἐνθουσιασμὸ τὴν υἱοθέτησε. Ἔτσι τὸ ἱερὸ αὐτὸ ταμεῖο ποὺ δέχεται τὶς πεντάρες ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Μυτιλήνης γιὰ νὰ γλυκάνει κάπως τὶς ἀγιάτρευτες πληγὲς τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, πέρνει χάρις στοὺς Συνδέσμους μας τὸν ἴσιο, τὸν τίμιο καὶ τὸν ὠφέλιμο δρόμο ποὺ τοῦ ἤτανε προορισμένος.*

Τὸ δρόμο αὐτὸ δὲ θὰ πάψει νὰ τὸν ἀκολουθᾶ ἀπὸ δῶ κ' ἐμπρὸς ὅσο στέκουνται οἱ ἔφεδροι τοῦ Νομοῦ μας ἑνωμένοι καὶ χεροπιασμένοι γύρου στὰ συμφέροντά τους. Οἱ διάφοροι ἀνόητοι θορυβοποιοὶ ποὺ δὲν τοὺς συμφέρνει αὐτὴ ἡ Ἕνωση τῶν πολεμιστῶν, ἂς μάθουν πὼς στὸ μέλλον ἡ Ἕνωση αὐτὴ θὰ γίνει πιὸ γερή. Θὰ γίνει σιδερένια. Μὲ τοὺς πέντε ἀντιπροσώπους ποὺ στέλνουμε σὲ λίγο μέσα στὴ Βουλὴ, καὶ ποὺ θἄχουν συμπαραστάτες ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους των πολίτας, καὶ μὲ τὸν καιρὸ ποὺ μᾶς ἀνοίγεται ἀπέραντος γιὰ μιὰ διοργάνωση στέρεη καὶ πειθαρχικὴ, οἱ ἔφεδροι θὰ κάνουμε κιἄλλα ὡραῖα θαύματα στὸ μέλλον,συνεργαζόμενοι μὲ ὅλα τὰ τίμια μὲ ὅλα τὰ προοδευτικὰ μὲ ὅλα τὰ ἀλτρουϊστικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου μας. Εἴμαστε μιὰ γεννιὰποὺ ταλαιπωρηθήκαμε καὶ κακοπάθαμε σὰ λίγες γεννιὲς ἀπὸ τότες ποὺ στάθηκε ὁ κόσμος.

Οἱ πόνοι, τὰ παθήματά μας, οἱ ταλαιπώρειες μας κ' οἱ πίκρες ποὺ δοκιμάσαμε τὰ δώδεκα πολεμικὰ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν τὴ λεφτεριὰ τοῦ τόπου μας, μᾶς ἔκαναν λίγο βίαιους ἴσως, λίγο μισάνθρωπους πιθανὸν, πολὺ ρεαλιστὲς βέβαια, πολὺ ἐπαναστάτες ἀσφαλῶς. Μὰ ὅλα αὐτὰ τὰ αἰσθήματα εἶναι δυναμικοὶ συμπυκνωτὲς ποὺ κάθουνται ξεχειλισμένοι ἀπὸ πλούσιο ἠλεχτρικὸ κῦμα μέσα μας. Θέλουμε αὐτὴ τὴν ἐπανάσταση ποὺ βράζει μέσα στὰ στήθια μας καὶ γυρεύει διέξοδο νὰ τὴν διοχετεύσουμε στὴν κοινωνική μας ἐκδήλωση σὲ ἐργασία ἀνορθωτικὴ, σὲ ἐργασια ἀνθρωπιστικὴ, σὲ ἐργασία ἐπανορθωτικὴ, σὲ ἐργασία ἐξυγιαντικὴ. Τώρα ἀπομένει στὴν Κοινωνία νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ διοχετεύσουμε ἔτσι μὲ παραγωγικὸ τρόπο τὸν ἠλεχτρισμό μας. Ἀλλοιώτικα ἢ θὰ ξεθυμάνει σὲγυναικήσια παραπονάκια, ἢ θὰ ξεσπάσει σὲ καταστρεπτικὲς ἀναλαμπὲς ποὺ θὰ βλάψουν ὅλο τὸ κοινωνικὸ συγκρότημα. Ὡς τὰ σήμερα οἱ ΣΕΣ ἔκαναν μιὰ θαυμαστὴ δουλιὰ πάνου στὴν καλὴ κατεύθυνση τῆς ἐπαναστατικότητος τῶν ἀπολυμένων συναδέλφων. Εἶναι ΣΕΣ ποὺ στάθηκαν εὐεργέτες γιὰ τὸν τόπο τους. Εἶναι ΣΕΣ ποὺ ἔχουνε ἱστορία πιά. Μιὰν ἱστορία λαμπρὴ, θαυμαστὴ, θετική. Αὐτὴ τὴν ἱστορία θέλουμε νὰ γενικέψουμε καὶ ζητᾶμε τὴ βοήθεια ὁλονῶν. Σήμερα σᾶς γυρεύουμε ἕνα γενικὸ ἐνδιαφέρο γιὰ τὸ νέο ἔργο μας. Γιὰ τὸ **Σανατόριο τῶν φτωχῶν ἐφέδρων.**

Ὁ προορισμός του εἶναι κολοσσιαῖος καὶ σημαντικὸς γιὰ ὅλο τὸ νησί.

Δὲν πρόκειται μονάχα νὰ καλοθανατίσουν σχετικὰ οἱ ἑτοιμοθάνατοι ἄρρωστοί μας ποὺ συντηροῦνται μὲ σαλάτες στὸ τελευταῖο τους στάδιο. Δὲν πρόκειται μοναχὰ νὰ σωθοῦνε οἱ ὑποψήφιοι φθισικοὶ ποὺ φέρανε ἀπ' τὰ χιόνια τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς τὸ σπέρμα τοῦ θανάτου μὲς τὰ πνεμόνια τους. **Πρόκειται νὰ σωθοῦν κι ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺσυζοῦν μαζύ τους,** *ποὺ συνταστρέφονται μαζύ τους, ποὺ ἀνεσαίνουν τὸν ἴδιον ἀγέρα μαζύ τους, ποὺ πίνουν τὸ ἴδιο νερὸ μαζύ τους. Σώζοντες ἢ ἀπομονώνοντες ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους πολεμιστές, σβύνετε ἕνα φυτίλι πυρκαγιᾶς ποὺ θὰ ξαπλώσει τὶς φλόγες της πάνου σὲ πολλὲς οἰκογένειες.Τὸ Κράτος θὰ μᾶς βοηθήσει ὅσο μπορεῖ. Παράλληλα τὸ ταμεῖο τοῦ Μονοδιλέπτου ἂς ἐγγραφεῖ γιὰ μιὰ ταχτικὴ χρονιάτικη συνεισφορὰ ὅσο εἶνε βολετό πιὸ μεγάλη, ἡ Νομαρχία ἂς κάνει ἔκκληση στὶς Κοινότητες νὰ βάζουν στὸν προϋπολογισμό τους ἕνα κοντύλι γιὰ τὸ Σανατόριο ὅσο μποροῦν πιὸ χοντρό.* ΠΑΛΛΕΣΒΙΟΙ!

Οἱ φθισικοὶ στρατιῶτες ποὺ γυρίσανε σὰν μαραμένα τριαντάφυλλα ἀπ'τὶς ἐκστρατεῖες,ποὺ τὶς κάνανε γιὰ τὴ δική σας σωτηρία, γιὰ τὸ δικό σας συμφέρο, γιὰ τὴ δική σας τιμὴ, γιὰ τὴ δική σας περιουσία, σᾶς ἁπλώνουν τὰ κίτρινα σκελετωμένα χέρια καὶ σᾶς γυρεύουν βοήθεια. Σᾶς γυρεύουν ἕνα καθαρὸ προσκέφαλο γιὰ νὰ κουπίσουν τὸ κεφάλι τους ποὺ καίγει. Σᾶς γυρεύουν νὰ τοὺς ξεχωρίσετε ἀπ' τοὺς ἀγαπημένους των ποὺ κινδυνεύουν νὰ καγοῦνε κοντά τους. Σᾶς γυρεύουν λίγη ἀγάπη, αὐτοὶ ποὺ δόσανε ὅλη τὴ ζωή τους γιὰ τὴν ἀγάπη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Σᾶς γυρεύουνε λίγη εὐγνωμοσύνη αὐτοὶ ποὺ σιωπηλὰ βάλανε ὅλα τους τὰ νιάτα πάνου στὸν ἀναμέτο βωμὸ τοῦ Κοινοῦ Συμφέροντος.

ΠΑΛΛΕΣΒΙΟΙ!

Στηρίξετε τὸ Σανατόριο ποὺ χτίζουμε!

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

ποὺ κατὰ τὴ γνώμη τῆς «Καμπάνας» πρέπει οἱ ἔφεδροί μας νὰ φέρουν στὴ Βουλὴ γιὰ νὰ τὰ κάνουν νόμους. Παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς ΣΕΣ ποὺ τὰ ἐγκρίνουν νὰ μᾶς τὸ δηλώσουν γιὰ νὰ πάρει τὸ κίνημα μορφὴ συλλαλητηρίου.

1) Νὰ ἐφαρμοσθεῖ πλατειὰ ἀποκέντρωση στὸ Διοικητικό μας σύστημα. «Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιούς.»

2) Νὰ δοθεῖ μιὰ γιὰ πάντα ἱκανοποιητικὴ ἀποζημίωση σόσους γύρισαν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία καὶ στὶς φτωχὲς οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων καὶ τῶν ἀγνοουμένων ἀπ' τὸ 1912 ἴσαμε σήμερα.

3) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις οἱ μισθοὶ τῶν στραιτιωτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

4) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις ὅλα τὰ ἐπιδόματα ποὺ καθυστεροῦνται ὡς τὰ σήμερα στὶς οἰκογένειες τῶν ἐφέδρων.

5) Τὸ Κράτος νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ βρίσκει τὴν κατάλληλη δουλειὰ γιὰ κάθε ἄνεργο ἀπολυμένο πολεμιστή.

6) Νὰ πληρωθεῖ μιὰ πάγια σύνταξη στοὺς σακάτηδες στὶς χῆρες καὶ στὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου, ἀνάλογη μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

7) Νὰ πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του τὸ Κράτος τὸ Σανατόριο τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων μας, καὶ νὰ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς ὑπηρεσίας του ἀπ' τὴν Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων μας.

8) Νὰ γίνει αὐστηρὸς ἔλεγχος τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμείου τοῦ τριλέπτου καὶ νὰ δοθοῦνε ἀπ' τοὺς ὑπόλογους πίσω ὅλα τὰ λεπτὰ ποὺ σπαταλήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν περίθαλψη τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

9) Στὴ διαχείρηση τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ταμείου νὰ μετέχουν κ' ἔφεδροι φτωχοὶ ὁπλίτες, διαλεγμένοι ἀπ' τὶς ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων. Νὰ συνταχθεῖ τὸ καταστατικὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου ἀπὸ ἐπιτροπὴ ποὺ τὰ μισὰ μέλη της νἆναι φτωχοὶ ἔφεδροι.

10) Νὰ γένει αὐστηρὸς ἔλεγχος στὴ διαχείριση τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ γιὰ τὰ χρόνια ποὺ λείπαμε.

11) Κάθε ἀφεντικὸ ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἀποστράτευση ἀρνεῖται νὰ πάρει πίσω στὴ θέση του τὸν ὑπάλληλο ποὺ βρέθηκε νὰ τοῦ δουλεύει σὰν τὸν πῆρε ὁ πόλεμος, νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ τοῦ πληρώνει δυὸ χρονῶ μισθούς.

12) Νὰ μοιραστοῦνε ὅλα τὰ Μοναστηριακὰ χωράφια στοὺς ἀχτήμονες ἐφέδρους γεωργοὺς, καὶ νὰ τοὺς δοθοῦν ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῆς καλλιέργειας ἀπ' τὸ Κράτος.

13) Τὰ χτίρια τῶν Μοναστηριῶ μας — ποῦνε καὶ μέσα στὰ πέφκα — νὰ γενοῦνε σανατόρια γιὰ τοὺς ἀρρώστους μας.

14) Νὰ κατορθωθεῖ νὰ γίνει ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση αὐστηρὰ ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν φτωχῶν ἐφέδρων.

15) Νὰ χτιστοῦν ἀνθρώπινοι συνοικισμοὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς πρόσφυγες ποῦναι κιαὐτοὶ θύματα τῶν πολέμων.

16) Σὲ κάθε μέτρο ποὺ πέρνει τὸ κράτος γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν προσφύγων, νὰ προτιμοῦνται ἀπόλυτα οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν πρόσφυγων.

17) Νὰ ἀπαλλαχτοῦνε ἀπ' τὸ φόρο ἐπιτηδεύματος οἱ ἐπαγγελματίες ἔφεδροι καὶ νὰ ἀνασταλεῖ ἐπὶ τρία χρόνια ἡ πληρωμὴ κάθε χρέους ποὺ ἔχει ὁ φτωχὸς ἔφεδρος πρὸς τὸ Δημόσιο ἢ πρὸς τοὺς ἰδιῶτες.

18) Νὰ ξεκαθαριστοῦνε οἱ εὔποροι καὶ ἀστράτευτοι ὑπήλληλοι τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ μποῦνε στὶς θέσεις τους οἱ κατάλληλοι ἔφεδροι.

19) Ὅσα κορίτσια δὲν ἔχουνε πατέρα ἢ ἀδερφὸ σκοτωμένο ἢ χαμένο ἢ σακάτη, κι ὅσων τὰ σπίτια δὲ ζοῦνε ἀπ' τὸ μισθό τους, νὰ φύγουν ἀπ' τὰ Γραφεῖα καὶ νὰ πάρουνε τὶς θέσεις ἔφεδροι ἢ ὀρφανεμένες ἀδερφὲς καὶ κόρες τους.

20) Νὰ διορθωθοῦνε ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς ὑπαίθρου ποῦναι χαλασμένοι καὶ νὰ συμπληρωθοῦνε οἱ ἀρχινισμένοι.

21) Νὰ μὴ διορίζεται κανένας τελωνοφύλακας ἢ ἀγροφύλακας ἢ δασοφύλακας ἂν δὲν ἔχει ἀπολυτήριο ἀπὸ ἐκστρατεία.

22) Νὰ ξεκαθαρισεῖ τὸ Στρατολογικὸ Γραφεῖο μας γιὰ νὰ βροῦνε τὴν ἡσυχία τους οἱ ἔφεδροι ποὺ τοὺς κουβαλᾶνε κάθε τόσο ἀπ' τὰ χωριὰ γιὰ τὴ Στρατολογικὴ ἀταξία.

23) Νὰ καταργηθεῖ ἡ διάταξη ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς ὁπλίτες νὰ ταξιδεύουν μὲ θέση. Νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ χορήγηση θέσεως στὸ βαπόρι, σὲ κάθε ὁπλίτη ποὺ ταξιδεύει μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

24) Νὰ μὴν εἶναι στὸ στρατὸ ὑποχρεωτικὸς ὁ χαιρετισμὸς τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο ἔξω ἀπ' τὴν ὑπηρεσία, καὶ πρὸ πάντων μέσα σὲ κέντρα. Νὰ καταργηθεῖ **ὁ ἐν στάσει χαιρετισμός.**

25) Νἄμπει βαρειὰ φορολογία τοῦ μεγάλου Κεφαλαίου καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ πολέμου γιὰ νὰ καλυφτοῦνε αὐτὲς οἱ δαπάνες.

26) Νἄμπει ξεχωριστὴ μεγάλη φορολογία στὶς μεγάλες περιουσίες τῶν Ἑλλήνων ποὺ τὰ παιδιά τους βρέθηκαν στὸ Ἐξωτερικὸ ὅταν οἱ ἄλλοι πολεμούσανε καὶ σκοτωνούτανε γιὰ νὰ σώσουν αὐτὲς τὶς περιουσίες ἀπ' τὸν ὀχτρό.

27) Ἡ ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης νὰ γίνει εὐκολότερη καὶ λαϊκώτερη, γιατὶ ὅπως εἶναι σήμερα μόνο οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ ξοδέψουνε γιὰ νὰ φέρουνε μάρτυρες καὶ νὰ χασομερήσουνε ἀπ' τὴ δουλειά τους κυνηγώντας τὸ δίκιο τους στὰ δικαστήρια.

28) Νὰ στερεωθεῖ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τοῦ τόπου.

29) Οἱ ἔφεδροι ποὺ ἀρρώστησαν ἢ λαβώθηκαν στὸν πόλεμο νὰ γιατρεύουντοι τελειωτικὰ σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς ἰδιαίτερης των πατρίδας μὲ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

30) Κάθε φορὰ ποὺ θὰ γίνεται ἐπιστράτευση, ὅλες οἱ οἰκογένειες ποὺ δὲν εἶχανε ποτὲς παιδὶ στὸ στρατὸ ἢ τὰ φευγάτισαν ὅλα στὰ ξένα νὰ πλερώνουν ἕνα πολεμικὸ φόρο γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιστρατευμένων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

(συνέχεια καὶ τέλο)

VIII **Δικαιοσύνη**

1) Ἡ δικαστικὴ νομοθεσία νὰ γίνει πιὸ ἁπλῆ καὶ νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τὶς ***καινούριες ἰδέες.***

2) Ἡ Ὑπεράσπιση νὰ πάρει πιότερα δικαιώματα.

3) Νὰ περιοριστεῖ ***πολὺ ἡ δικαιοδοσία*** τῶν Στρατοδικείων.

4) Ὁ Δικαστὴς στὴν ἔρευνα καὶ στὴν ἐκδίκαση τῶν πολιτικῶν διαφορῶν νὰ ἔχει μεγαλείτερη ἐλευθερία γιὰ νὰ δίνει τὸ δίκιο κεῖ ποὺ πρέπει γλήγορα καὶ οὐσιαστικά.

5) Νὰ χρησιμοποιηθεῖ πιὸ πολὺ τὸ Λαϊκὸ στοιχεῖο στὴ λειτουργία τῆς Δικαιοσύνης.

6) Νὰ μιγοστέψει πολὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν μόνιμων δικαστῶν.

7) Νὰ ὁριστοῦν γιὰ τὴ θέση τοῦ δικαστοῦ τέτοιοι ὅροι ποὺ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ὑλικὴ ἀνεξαρτσία του καὶ τότε νὰ διορίζουνται δικαστὲς οἱ πριὸ ***ἀμερόληπτοι οἱ πιὸ ἠθικοὶ οἱ πιὸ εἰδικὰ μορφωμένοι.***

IX **Στρατὸς**

Μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ σπουδαῖες ἀρχὲς τῆς δημοκρατικῆς ἰδεολογίας εἶναι νὰ κάμει ***τὸ στρατὸ πιὸ λαϊκό,*** νὰ ἐμποδίζει τὴ δημιουργία ***ἰδιαίτερης στρατιωτικῆς τάξης*** ποὺ γεννάει τὴν ἐπικράτηση ***τοῦ μιλιταρισμοῦ*** καὶ αὐτὰ θὰ γίνουν ὅταν οἱ περισσότεροι ἀξιωματικοὶ εἶναι ἔφεδροι, ὅταν οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ μείνουν λίγοι (μόνο γιὰ ἐπιτελικὲς καὶ εἰδικὲς τεχνικὲς ὑπηρεσίες καὶ ὅταν ***λιγοστέψει ὁ χρόνος τῆς θητείας.***)

X **Γερουσία**

Ἀνάμεσα στὶς δημοκρατικὲς ἀρχὲς εἶναι καὶ ἡ καθιέρωση Δεύτερης Βουλῆς ἢ Γερουσίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ Σ.Ε.Σ. ΛΕΣΒΟΥ

Τὸ θανατόριο

Ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν Συναδέλφων ἡ Διοίκηση τῆς Ὀργανώσεώς μας εἶχεν ὡς κύριον μέλημα καὶ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἐντελῶς ἀπόρων Συναδέλφων τῶν προσβεβλημένων ἐκ στηθικῶν νοσημάτων ὑπὸ κοινὴν Στέγην.

Πρὸς τοῦτο εἶχε στρέψη τὰς προσπαθείας της πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῆς εἰς τὸν παρὰ τὸ Καμμένο Χωριὸ (Πλωμαρίου) πευκῶνα.

Ἐπειδὴ ὅμως κλιματολογικοὶ ὅροι δὲν συντρέχουν, ὥστε ἡ ἐγκατάστασις τῆς στέγης εἰς Καμμένο Χωριὸ ν' ἀποφέρῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ὑγείας τῶν Συναδέλφων διὰ τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν ἐν λόγῳ τοποθεσιαν καὶ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἐξευρεθῇ κατάλληλον ἀπομεμονωμένον οἴκημα πέριξ τῆς πόλεως Μυτιλήνης ὅπου νὰ νοσηλεύωνται ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ τελείως ἄποροι συνάδελφοι μέχρις ὅτου εὐμενέστεραι συνθῆκαι ἐπιτρέψουν τὴν σύστασιν τελείου Σανατορείου εἰς τοὺς τελείως ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν Ρωμαντικοὺς πευκῶνας τῆς Νήσου μας.

Ὡς προικοδότησις τοῦ ἐν λόγῳ Ἱδρύματος διετέθη ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ τοπικοῦ φόρου τοῦ Μονοδιλέπτου Δραχμαὶ 100,000.

Ἐπίσης ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ ἀπέστειλε θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν κ. Πλαστήραν ὅπως μεριμνήσῃ καὶ ἀποσταλῇ Νοσοκομειακὸν ὑλικὸν ὡς καὶ χρηματικὸν ποσὸν ἐφ' ἅπαξ δι' ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἐναπόκειται εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῆς φιλοτίμου Λεσβιακῆς Κοινωνίας νὰ περιβάλλῃ καὶ τὸ ἵδρυμα τοῦτο διὰ τῆς εὐγενοῦς μερίμνης τῶν Ἐπιλέκτων Μελῶν της διὰ τῆς συμμετοχῆς καὶ ἐνεργοῦ δράσεώς των πρὸς ἐξέλιξιν αὐτοῦ εἰς τέλειον καὶ βιώσιμον Φιλανθρωπικὸν Καθίδρυμα.

Ἡ Κ. Δ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν Κον Νομάρχην, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ τοὺς Ἐφέδρους ὑποψηφίους διὰ τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ της.

Ἡ Κεντρικὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Δελτίον ἀλληλογραφίας

Τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν πληροφορεῖ ὅτι πρὸς παραπομπὴν τοῦ ἐφέδρου ἀνθ)γοῦ Δημητριάδου εἰς τὴν Α. Σ. Υ. Ε. διὰ μόνιμον διαθεσιμότητα ὀφείλει νὰ ὑποβάλει πιστοποιητικὰ ὡς ὁρίζει ***τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου*** 1923 Ν. Διατάγματος. Τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ πληροφορεῖ ὅτι οὐδεμίαν ἐπίσημον πληροφορίαν ἔχει περὶ τῆς τύχης τοῦ αἰχμαλώτου Κοτρόζου Παναγιώτου. Ἡ οἰκογένειά του δέον νὰ ἀνσμείνῃ τὴν ἄφιξιν τῶν πολιτικῶν ὁμήρων μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι καὶ Στρατιωτικοὶ καὶ τότε νὰ παράσχῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀγνοουμένου ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ τύχη του.

Τὸ αἰτηθὲν παρὰ τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων πιστοποιητικὸν τοῦ Μάρκου Καλουμένου, ἀφίχθη.

Σ. Ε. Σ. Πηγῆς. Ἀνάπηρος λοχίας Καραγιάννης δὲν δικαιοῦται περιθάλψεως ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1920 καὶ ἐφεξῆς. Νὰ ὑποβάλη ὅμως αἴτησιν ἀπονομῆς Συντάξεως εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖον.

ΣΕΣ Πέτρας. Τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης πληροφορεῖ ὅτι τὸ ἐπιστρεπτέον ἀντισήκωμα ἐκ δρ. 630 εἰς τὸν ἔφεδρον Μαλοματίναν ἐκ Τενέδου ἀποδοθήσεται ἐκ τοῦτον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ αὐτῷ τῆς οἰκίας ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως δεόντως χαρτοσημασμενης, βεβαιωμένου ἀρμοδίως τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς του.

ΣΕΣ Τελώνια. Παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου Ἀρχ)γους ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια διὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ στρατιώτου Ἀντωνίου Ἀμπατζῆ.

ΣΕΣ Λουτρά. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὴν Νομαρχίαν.

ΣΕΣ Ἀγ. Παρασκευῆς. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 76 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη Γεν. Στρατ. Διοίκησιν Νήσων Ἀρχ)γους.

ΣΕΣ Σκοπέλου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 78 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη Πρωτοδικεῖον Χαλκίδος.

ΣΕΣ Πηγῆς. Ὁ στρατ. Παπαδέλλης Ἀρβάκης ἠκολούθει τὴν πυροβολαρχίαν του μέχρι Τουλοῦ-Μπουνὰρ ἔκτοτε δὲν ἐφωράθη παρ' οὐδενός.

ΣΕΣ Φίλιας. Ἀναμένομεν τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2360 ἐγγράφου μας ἀπάντησίν σας περὶ τῆς τύχης τοῦ στρατ. Μαρμάρου Ἰγνατίου.

***

Ἐκτὸς προγενεστέρων ἐνεργειῶν της, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2455 ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν παρεκάλεσεν ὅπως ληφθῇ μέτρον ὥστε νὰ ψηφίσωσιν εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἔφεδροι, διὰ τῶν ἀπολυτηριων των ἐφ' ὅσον ἡ ἐγγραφὴ τούτων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους κατέστη τεχνικῶς δύσκολος.

***

Παρακαλεῖται ὁ ἔφεδρος Ἀναστάσιος Γαβριὴλ Καλαμπάκας νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ Γραφεῖο τοῦ Σ.Ε.Σ δι' ὑπόθεση του.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Τὰ οἰκογενειακά μας

Σιὸν ἀκριβό μας φίλο καὶ διαλεχτὸν ἀξιωματικὸ τῆς Ἐπαναστάσεως Νίκο Παπαδημητρίου ποὺ παντρέφτηκε τὴν ἀγαπημένη του Στάσα Σαμίου, τὸ δροσερὸ αὐτὸ λουλοῦδι τοῦ ρημαγμένου Σμυρνέϊκου κήπου, ἡ «Καμπάνα» εὔχεται ὅλες τις χαρὲς κι' ὅλες τὶς εὐλογιες τοῦ οὐρανοῦ.

Χαρές . . . ὁμαδόν !

Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»

Τὴν περασμένη βδομάδα παντρεύτηκαν μὲ τις ἀγαπημένες τους κοπέλλες οἱ παρακατω λεβέντες συνάδελφοι.

Ἀντων. Τζανῆς καὶ Παναρ. Κυριαζῆ. Κυρ. Μιχαήλ καὶ Παναγ. Καραμιχάλη, Χριστοδ. Μακρῆς καὶ Ἐλ. Κεραμιδᾶ, Μιχαὴλ Μακρῆς Χαρ. Γ. Χαλκιώτου, Εὐστρ. Πνακᾶς, καὶ Χρυσ. Δαγδιλένη Γαβ. Χαλκιώτης καὶ Ροδ. Γ. Δεληγιάνη Σταῦρος Μελένιος ἢ Κρανιδιώτης καὶ Στυλιανὴ Γαβριηλίδου.

Ὅλους αὐτοὺς οἱ συνάδερφοί τους τοῦ Συνδέσμου Ἐθνικῆς Σωτηρίας τοὺς σφίγγουν ἀδερφικὰ τὸ χέρι, τοὺς ραίνουν μὲ τὰ πιὸ μυρωμένα Λεσβιακὰ λουλούδια καὶ τοὺς εὔχονται νὰ ζήσουν μὲ τὰ γλυκά τους ταίρια ζωὴ χρυσῆ, εὐτυχισμένη καὶ στερεωμένη.

Σκουτάρο 16—11—23

Ὁ Σ.Ε.Σ. Σκουτάρου

***

Στὸν ἀγαπημένο μας συνάδελφο Παναγιώτην Δεμιρτζῆ ποὺ ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνος μὲ τὴν διαλεχτὴ τῆς καρδιᾶς του καὶ μὲ πολλὰ χαρίσματα περιοικισμένην δ)δα Παναγιώταν Μ. Πασσᾶ εὐχόμεθα γρήγορα νὰ φορέσει καὶ τὰ χρυσᾶ στεφάνια τοῦ γάμου.

Σκαλοχώρι 22)11)23

Οἱ φίλοι ***Νίκος Φλωρδέλης, Σταῦρος Μ. Μουτάφης, Ἐμμ. Καρέκος, Στέφανος Τικέλης, Γρηγόρ. Προεστοῦ, Δημήτριος Τζανῆς, Ἰγνάτιος Προεστοῦ, Ἰγνάτιος Φλωρδέλης***

***

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Καμπάνας» εὐχαριστεῖ θερμὰ ὅλους τοὺς φίλους ποὺ ἔνιωσαν τὴν εὐγενικιὰ καλωσύνη νὰ τὸν θυμηθοῦνε μὲ δυὸ καλά τους λόγια στὴ γιορτή του.

ΘΕΑΤΡΟ «ΣΑΠΦΩ»

Ἀπόψε «Γκρὰν Γκινιὸλ». Αὔριον Τρίτη «Μπομπονέτα» κωμωδία. Τὴν Τετάρτη «Τόσκα». Τὴν Πέμπτη Ζοὺρ Φὶξ, τὸ τέλος τῆς ἀγαπητῆς «Ἀρχόντισσας». Τὴν Παρασκευὴ «ἀπεργία» «Κοκκοτῶν». Τὸ Σάββατο «Ὀθέλλος». Τὴν Κυριακὴ 2 παραστάσεις.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 37914 ΑΘΗΝΑ, 26 Νοεμβρίου ὥρα 5 πρωϊνὴ

— Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἔγινε τὸ συλλαλητήριο γιὰ τὴν Δημοκρατία στὶς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Ἦταν ἐξαιρετικοῦ ὄγκου. Μίλησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ὀργανώσεων. Κατόπι τὸ συλλαλητήριο ξεκίνησε μέσα στὴν πόλι σχηματίζοντας μιὰ τεράστια οὐρὰ ἀπ' τὸ Ζάππειο ὡς τὴ Πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας.

— Ἡ πυκνότητα τοῦ συλλαλητηρίου ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ πολίτας ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἔκανε βαθειὰ ἐντύπωση στοὺς ξένους. Στὴν Ὁμόνοια μίλησε ὁ Κονδύλης. Κατόπι ἡ Ἐπιτροπὴ τοὺ συλλαλητηρίου ἐπέδωκε στὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ψήφισμα ζητῶντας «τὴ χηρεία τοῦ Θρόνου». Ὁ Πλαστήρας συγχάρηκε τὸν κόσμο γιὰ τὴ τάξι καὶ γιὰ τὴν εὐπρέπεια. Κατόπι ἔκανε μακρὰς δηλώσεις καὶ ἐξήγησε στὸν κόσμο ὑπὸ ποιοὺς ὅρους λαϊκῆς νομιμότητο; θὰ ἐπιβληθῇ ἡ Δημοκρατία.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴ Σαλονίκη πὼς ἔγινε συλλαλητήριο δημοκρατικό. Μίλησε ὁ Πάγκαλος μέσα σὲ γενικὸ ἐνθουσιασμό.

— Τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας δημοκρατικῶν καὶ φιλελευθέρων δὲν καθωρίσθηκε ἀκόμα. Αὔριο θὰ δοθῇ ἡ ἀπάντηση τοῦ Δαγκλῆ.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴ Πόλη πὼς τὸ Τούρκικο συλλαλητήριο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴ περασμένη Παρασκευὴ γιὰ τὶς δῆθεν ὠμότητες καὶ πιέσεις ποὺ γίνονται μέσα στὴν Ἑλλάδα ἐναντίον τῶν Τούρκων ἐματαιώθηκε ὕστερα ἀπὸ ἐπέμβαση τῶν ἐπισήμων Ἀρχῶν τῆς Πόλης.

— Ὁ κ. Πολίτης δήλωτε σὰν Τουρκικὴ Κυβέρνηση πὼς ἂν γίνουνε ἀντίποινα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῆς Πόλης ἡ Ἑλλάδα θὰ ἐξορίσῃ μισὸ ἑκατομμύριο Μουσουλμάνους ποὺ βρίσκανται μέσα στὰ ἐδάφη της. Αὐτὴ ἡ φοβέρα τοῦ Ἕλληνος ἐπιτετραμμένου ἀναχαίτισε τὴν ἀπόφαση τῆς ὀργανώσεως τοῦ συλλαλητηρίου.

— Ἡ σιδηροδρομικὴ ἀπεργία τῆς Πόλης ἐξακολουθεῖ. Ἡ κυβερνητικὴ ἐπέμβαση δὲν ἔφερε κανένα ἀποτέλεσμα.

Ἀριθ. 8809 ΑΘΗΝΑΙ 25 Νοεμβρίου ὥρα 11 ἑσπερινή

— Ὁ Μιχαλακόπουλος τηλεγράφησε πρὸς τὸ Πάγκαλο ζητῶν νὰ τοῦ κάνῃ τηλεγραφικὴ ἐπιβεβαίωση γιὰ τὸ συμπέρασμα ποῦ βγάλανε ὕστερα ἀπὸ τὶς συνομιλίες τους γιὰ τὸ πολιτειακὸ ζήτημα ἐπειδὴ θέλει νὰ λάβουν γνῶσιν αὐτῆς τῆς συμφωνίας των καὶ οἱ φίλοι τοῦ Παγκάλου.

Τὰ συμπεράσματα αὐτὰ εἶναι : Ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπόδειξη τοῦ Βενιζέλου δὲν θέτουμε πολιτειακὸ ζητημα στὴν Ἐθνοσυνέλευση ἐφόσον τὰ ἐθνικὰ συμφέρον ἀπαιτοῦν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ λαὸς μὲ δημοψήφισμα ποὺ θὰ ἀποφασισθῇ ἀπ' τὴν Ἐθνοσυνέλευση.

Ὁ κ. Πάγκαλος ἀπάντησε ἀμέρως σ' αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Μιχαλακόπουλου καὶ ἐπιβεβαιώνει τὴ συνεννόησή τους. Δυστυχῶς, λέγει ὁ Πάγκαλος μέσ' στὸ τηλεγράφημά του, δὲν εἰμπόρεσα νὰ ἰδῶ πρὶν φύγω κι' ἄλλους πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς παράγοντας γιὰ νὰ τοὺς μιλήσω καταλλήλως. Τοὺς ἔγραψα ὅμως καὶ τοὺς συνιστῶ νὰ συμφωνήσουν μὲ τὰς ἀπόψεις μας ποὺ τὶς βρίσκω ὡς πειὸ ὠφέλιμες γιὰ τὸ Ἔθνος.

— Ὁ Ζαΐμης διέψευσε τὴ διάδοση πὼς τάχα ἔχει σκοπὸ νὰ προβῇ σὲ φιλικὲς συστάσεις πρὸς τὴ Κυβέρνηση γιὰ νὰ ἀναθεωρήσῃ μερικὰ ἐκλογικὰ μέτρα.

— Τηλ)φοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι ὅτι στοὺς Γαλλικοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἔκανε ἐντύπωση τὸ ὅτι ἡ Γαλλία σκοπεύει νὰ πωλήσῃ στὴν Ἑλλάδα πολεμικὰ πλοῖά της, καὶ σχετίζουν σὴν εἴδηση μὲ τὴν ἐχθρικὴ στάση τῆς Τουρκίας ἀντίκρυ στὴ Γαλλία.

Ὅλοι περιμένουν νὰ ἰδοῦν μιὰ ὑποστήριξη τῆς Ἑλλάδας ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας. Πολλοὶ φρονοῦν πὼς ἡ Ἑλληνογαλλικὴ σύμπραξή θά εἶναι ἕνα μοιραῖο πολιτικὸ γεγονὸς ὕστερα ἀπ' τὴ συμμαχία τῆς Ἰσπανίας, γιὰ νὰ δυναμώσῃ τὴ θέση τῆς Γαλλίας μέσ' στὴ Μεσόγειο ποὺ ἔχει ἀδυνατήσει τρομεδὰ ὕστερα ἀπ' τὴ συνθήκη τῆς Λωζάννης.

— Ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος σ' τὸν ἀμυντικὸ συνασπισμὸ τῆς Μικρᾶς Ἀντὰντ θὰ συζητηθῇ ὕστερα ἀπ' τὶς ἐκλογές.

— Τὸ οριστικὸ ξεκαθάρισμα τοῦ ζήτηματος ἂν θὰ συμπράξουν ἢ ὄχι οἱ Φιλελεύθεροι μὲ τοὺς Δημοκρατικοὺς θὰ γίνῃ αὔριο.

— Ὁ Μεταξᾶς σὲ καινούρια συνέντευξη του μέσα στὸ Γαλλικὸ ὄργανό του «Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος» τοῦ Παρισιοῦ ἐπικαλεῖται τὴν Ἀγγλία νὰ περιφρουρήσῃ τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα τῆς Συνθήκης τοῦ 1864 ξεχνῶντας πὼς ἡ Συνθήκη αὐτὴ ἔχει καταργηθῇ στὴ Λωζάνη.

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὸ Παρίσι πὼς ὁ Βενιζέλος θὰ ἤρνεῖτο νὰ κατέβῃ στὴν Ἑλλάδα ἀκόμα κι' ἂν τὸν προσκαλούσανε.

Ἐκλογὲς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως

Χτὲς στὶς 10.30 π. μ. ἔγινε μέσα στὴ σάλα τοῦ Κινηματογράφου «Ἀλκαῖος» ἡ γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Λέσβου. Διαβάστηκε τὸ καταστατικό, ἐγκρίθηκε διὰ βοῆς καὶ κατόπι ἔγινε μυστικὴ ψηφοφορία μὲ ψηφοδέλτιο γιὰ νὰ διαλεχτεῖ τὸ ἑνδεκαμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο. Βγήκανε οἱ παρακάτω ἕντεκα συμπολίτες.

Ν. Πειρόπουλος, Ἀθ. Σκοῦφος, Παν. Νικήτας, Παν. Κομπούρης, Ἰ. Παλαιολόγος, Ἰ. Χιωτέλλης, Δ. Καλλιγιάννης, Θ. Λεφκίας, Ἀνδρ. Σεφτελῆς, Στρ. Μυριβήλης, Δ. Βουδούρης.

Ἐπιλαχόντες : Στ. Λαγουδάκης, Μποισημιτζῆς, Ἀργ. Χριστοφίδης, Κ. Χ" Ἠλίας, Γ. Ἀνδρεόπουλος, Ν. Χατζηχριστόφας, Γ. Χριστοδουλίδης, Γ. Χατζηγεωργίου, Π. Βαμβακίτης, Μιχ. Σαραντινὸς, Ν. Παπαδόπουλος.

Γιὰ τὸν Σ. Κρητικᾶ

Ἀπ' τὴ Σαλονίκη ἤρθε τὸ παρακάτω τηλεγράφημα.

Ὑποβάλλομεν θερμὴν παράκλησιν συμπεριληφθῇ βουλευτικὸν συνδυασμὸν Στυλιανὸς Κρητικᾶς ἐξ Ἀδραμυττίου. Ἐξορκίζομεν ἐνόπλοις ἀδελφοὺς Λεσβίους ὑποστηρίξωσι ἀπολύτως ἐνδεδειγμένον ὑποψηφιότητά του.

Ἕνωσις Ἀδραμυττηνῶν ἐφέδρων Θεσσαλονίκης

Πρόεδρος Δ. Σωτηριάδης ἔφ. δεκανεὺς
Γραμματεὺς Γ. Παραμυθᾶς ἔφ. ἀνθ)γὸς

ΣΕΣ Πλακάδου

Τὶς προάλλες ἔγιναν οἱ ἐκλογὲς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ΣΕΣ Πλακάδου σύμφωνα μὲ προγενέστερη σχετικὴ διαταγὴ τοῦ Κέντρου. Ψήφισαν 39 μέλη καὶ βγήκανε γιὰ Δ. Συμβούλιο οἱ συνάδελφοι : Ποοκ. Τσακουτέλλης πρόεδρος, Τζάννος Τζάννου γραμματέας, Ἀλεξ. Ὀρφανὸς ταμίας, Βλάσης Ταμπακέρας καὶ Βλάσης Διαμαντὴς γιὸ σύμβουλοι.

Συγχαίρουμε τοὺς διαλεγμένους καὶ εὐχούμαστε κάθε προκοπὴ γιὰ τὸ κοινό μας συμφέρο.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Κυδωνιῶν

Χτὲς στὸ Γραφεῖο τῆς Κυδωνιατικῆς Ἐπιτροπῆς ἔγιναν οἱ ἐκλογὲς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προσφύγων Ἀϊβαλιωτῶν. Ἡ ψηφοφορία πῆρε χαρακτῆρα ἑορτάσιμο μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ ἔδειξαν οἱ συκοφαντημένοι αὐτοὶ συμπολίτες στὸ νὰ βγάλουνε μιὰν Ἐπιτροπὴ ἀπ' τοὺς πραγματικὰ διαλεχτοὺς τῆς Μικρασιατικῆς μαρτυρικῆς πόλεως. Ψήφισαν πάνου ἀπὸ ἑξακόσιοι Ἀϊβαλιῶτες καὶ βγάλανε μὲ σειρὰ ἐπιτυχίας τοὺς κυρίους: Ἀχιλλέα Γιαλάνδελλη, Θ. Τρύφωνος, Κ. Κολυφέτη, Βεκιάρην, (γιατρό), Ψαρρᾶν (γιατρό), Θ. Καραβοτσακισμένον, Κ. Σίμο, Α Βαλσαμάκη, Α. Χιωτόπουλο καὶ Μιχαλάκη Ἀποστολέλη.

Κατόπι ἔρχουνται ἐνέα ἐπιλαχόντες καὶ προτελευταῖος μὲς τοὺς τελευταίους ἐπιλοχόντας ὁ Ἀθανάσης Γκράβαλης μὲ 50 ψήφους. Συγχαίρουμε τοὺς Ἀϊβαλιῶτες ποὺ τόσο πανηγυρικὰ ἀποκατέστησαν τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς μαρτυρικῆς των πόλεως, ποὺ τόσο ἀνάξια διασερνόντανε ὡς τὰ σήμερα ἀπ' τοὺς ἀνεπιθύμητους αὐτοχειροτόνητους ἀντιπροσώπους της. Ἦταν καιρὸς ἡ μάζα τῶν προσφύγων τοῦ Ἀϊβαλὶ ποὖναι ἡ πιὸ δυνατὴ καὶ πολυάριθμη μὲς τὴ Μυτιλήνη, νὰ βάλει τὰ πράματα στὴ θέση τους καὶ κάθε κατεργαράκο στὸ μπάγκο του.

Ἕνας ἔρανος

Ὁ ΣΕΣ Καγιανίου κατὰ τὴν προχθενὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐφέδρων καὶ εἰσέπραξεν οὕτω 1273 δραχμάς. Θεωρεῖ καθῆκόν του νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπολίτας του καὶ τοὺς παραστυχόντας προσκηνυτὰς διότι εὐχαρίστως προσέφεραν τὸν ὀβολόν των ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἄνω σκοποῦ.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὴν Δ)δα Ἀντωνίαν Β. Ἰωάννου-ἥτις εἰργάσθη μετὰ μεγάλου ζήλου συλλέξασα ὑπὲρ τὰς 800 δρ. ὡς καὶ Δ)δα Εὐγενίδου, Κουτρῆ καὶ κ. Καφιτζέλλη αἵτινες συνέτειναν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου.

Ὁ ΣΕΣ Καγιανίου

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο λεπτὰ 50* =

ΜΙΑ ΣΜΟΡΦΗ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

Μέσα στὶς τόσες προσφωνήσεις ποὺ ἄκουσε ὁ κ. Παπανδρέου καὶ οἱ ἔφεδροι ὑποψήφιοί του ἀπ' τοὺς ἐφέδρους τῶν χωριῶν ποὺ ἐπεσκέφτηκε ὁ Συνδυασμὸς τῶν 15 ὥς τὰ σήμερα, εἶναι κι' αὐτὴ ἐδῶ τοῦ διευθύνοντος Συμβούλου τοῦ ΣΕΣ Ἁγίας Παρασκευῆς Εἶναι τόσο ὄμορφη ποὺ δὲν ἀντέχουμε νὰ μὴ τὴν δημοσιέψουμε.

Κύριε Παπανδρέου, Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι Ὑποψήφιοι τῶν ΣΕΣ Λέσβου καὶ λοιποὶ Κύριοι Ὑποψήφιοι

Οἱ Ἔφεδροι Ἁγίας Παρασκευῆς σᾶ, χαιρετᾶνε ἐκ μέρους μου μέ ἐνθουσιασμὸ καὶ σᾶς λένε τὸ καλωσορίσατε στὸ χωριό μας.

Στὸ πρόσωπο τὸ δικό σας, Κύριε Παπανδρέου, χαιρετᾶνε τὸν πολύτιμο συνεργάτη τῆς τιμιας Ἐπανάστασις τοῦ 22. Τῆς Ἐπανάστασης ποὺ ὀρθόκορμη ξεπετάχτηκε.ἀκουμπησμένηστἆδια τὰ στήθια μας ποὺ μὲ προθυμιὰ τὶς προτείναμε καὶ ποὺ σταμάτησε τὴν Ἑλλάδα στὸ κατρακύλισμα τῆς ντροπῆς καὶ ἀτιμίας. Χαιρετᾶνε τὸν ἔνθερμο συνεργάτη τοῦ Πλαστήρα μας, σᾶς ποὺ σταθήκατε στὸ πλάϊ του καὶ στὶς τραγικὲς στιγμὲς τοῦ περιμαζεύματος τῶν συντριμιῶνἀπ'τὴν τρομερὴ καταστροφή. Καὶ τὶς χαρούμενες στιγμὲς ποὺ φαινόταν μιὰν ἀβγούλα πάνου ἀπὸτὴ νύχτα τῆς Ἑλλάδας μας,Καὶ στεγνὰ στὶς θλιβερὲς στιγμὲς τῶν παρεξηγήσεων.

Χαιρετάνε ἀκόμα στὸ προσωπό σας τὸν ἰδεολόγο ἄνθρωπο τῆς ἀνώτερης σκέψης. Ποὺ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του εἶνε στραμένα στοὺς ἀχτινοβόλους Ἥλιους τῶν ἀνώτερων πνευματικῶν ὁριζόντων. Κι' ἀκόμα χαιρετᾶνε στό πρόσωπό σας, κύριε Παπανδρέου, ἐκεῖνον πάνω στὸν ὁποῖον μποροῦν μὲ πεποίθηση νὰ στηρίξουν τὶς ἐλπίδες ἑνὸςκαλλιτέρου μέλλοντος γιὰ τὴ δύσμοιρή μας χώρα.

Σφίγγουν τὸ τίμιό σας χέρι ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ὑποψήφιοι τοῦ ΣΕΣ Λέσβου, μὲ ἐνθουσιασμὸ κι' ἄδολη χαρά. Εἴμαστε ἀλήθεια περήφανοι γιατὶ σεῖς θὰ ἀντιπροσωπέψετε τὴν τάξη μας μέσα στὴ Βουλή. Τιμή μας καὶ περηφάνεια μας καὶ χαρά μας. Ἔχουμε ἀσάλεφτη τὴν πεποίθηση πὼς θὰ σταθῆτε ὑπεράξιοι στὴ θέση τῶν ἀντιπροσώπων τῆς τάξης μας. Γνωρίζουμε καλὰ καὶ τοὺς διαμαντένιους χαραχτήρες σας καὶ τὶς διανοητικὲς σας χάρες. Χαιρετᾶμε ξεχωριστᾶ τὸν ὑποψήφιο τοῦ ΣΕΣ Ἁγίας Παρασκευῆς λοχαγὸ κ. Βύρωνα Καραπαναγιώτη Χαιρετᾶμε σὰν ἀκριβό μας καμάρι τὸ συναγωνιστὴ στοὺς ὡραίους ἀγῶνες τοῦ Μακεδονικοῦ Μετώπου. Τὸ συναγωνιστὴ στοὺς ἀναστάσιμους θριάμβους τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας τοῦ 19 καὶ 20. Τὸ συνεργάτη τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22 καὶ συνδημότη μας.

Χαιρετᾶμε ἐγκάρδια καὶ σᾶς κύριοι λοιποὶ ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν.

Κύριε Παπανδρέου, Κύριοι Ὑποψήφιοι, ἀπ' τὸ Αἰγαῖο μας δυὸ φορὲς ξεκίνησαν ὁρμητικὰ τὰ κύματα γιὰ νὰ ξεπλύνουν τὴν κοπριὰ τῶν Αὐγείων τοῦ Πελατιοῦ καὶ τῶν σάπιων ἀνθρώπων τοῦ παλαιοκομματισμοῦ. Μιὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 16 καὶ ἄλλη μιὰ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 22. Εἴμαστε περήφανοι γιατὶ ἀπ' τὸ νησί μας θὰ στείλουμε ἀντιπροσώπους μὲ ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ κεφάλαια τέτοια ποὺ νὰ ἐπιτρέψουν νὰ ἐλπίσουμε σὲ κάτι μελλοντικὸ ὡραῖο καὶ τίμιο. Ἀντιπροσώπους ποὺ θὰ σαρώσουν κάθε ἀπομεινάρι ἀνήθικο ἀπ' τὴ δύσμοιρη Πατρίδα μας. Καὶ θὰ τὴ θέσουν ἔτσι σ'ἕνα καινούριο δρόμο εὐημερίας.

Οἱ ἔφεδροι σᾶς παρακαλοῦν ὅταν θὰ πᾶτε μέσα στὴ Βουλὴ νὰ μὴ ξεχάσετε τὴ βασανισμένη τάξη μας. Ποὺ ἀγόγγυστα πλήρωσε ἀκριβὰ σὲ αἷμα καὶ σὲ κόπους καὶ τώρα ἀγόγγυστα εἶνε παραγκωνισμένη μέσα στὸ κράτος. Ζήτω ὁ Παπανδρέου, Ζήτω ὁ Καραπαναγιώτης.

«ΑΛΚΑΙΟΣ»

Ἀπόψε Τρίτη νέαι περιπετειώδεις σκηναὶ ἀπὸ τὸ θαυμάσιο κινηματογραφικὸ ἀριστούργημα «ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΥ».

ΜΕ ΤΙΣ ΥΠΟΓΡΑΦΑΔΕΣ!

Ὁ ξεπεσμένος δημαγωγὸς τῆς παλιᾶς ἐποχῆς ποὺ ἔβγαζε ἡ Μυτιλήνη βουλευτάδες στὰ κουτουροῦ, τότες τὸν ὁ οὐρανὸς ἤτανε χαμηλὰ καὶ ποὺ τσιμπούσανε ὅλες οἱ ὄρνιθες, ὅλα τὰ ὄρνια κι ὅλοι οἱ μποῦφοι, μυρίστηκε τὸ μαῦρο Μισσισιπῆ ποὺ θὰ πλημμυρίσει τὶς κάλπες του καὶ κάνει ἀπελπισμένα σάλτα. Πῆγε καὶ παρουσιάστηκε στὸ στρατηγὸ Κονδύλη ὡς διευθυντὴς τοῦ Μονοπωλείου τῆς Λεσβιακῆς Δημοκρατικῆς Ἰδέας, καὶ σκοτώθηκε νὰ τὸν παρακαλεῖ νἄρθει νὰ τὸν βοηθήσει — τὸν Παρίτση — νὰ βγάλει .... δημοκρατικοὺς ἀντιπροσώπους ἡ Μυτιλήνη. Ὁ Ἀθανάσης ὁ Γκράβαλης κάθε πρωΐ πήγαινε στὰ φανάρια γιὰ νἀγναντέψει τὸ βαπόρι ποὺ θὰ ἔκανε τἀφεντικό ... νὰ ἐπιπλεύσει στὶς ἐκλογές. Μὰ τὸ βαπόρι ἀργοῦσε, κι ὁ Στρατηγὸς δὲν ἄκουσε τὴν «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» ποὺ φώναξε μὲ κεφαλαῖα γράμματα «Πρόσφυγε ε ε ε ς ! ἔρχεται ὁ Κονδύλη; ! ».

Εἶδε κι' ἀπόδε ὁ Παρίτσης καὶ ξεκίνησε ὁ ἴδιος στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ καταφέρει τὸ κόλπο. Νὰ καταφέρει τὸ στρατηγὸ Κοντύλη νὰ... γίνει βουλευτὴς Λέσβου γιὰ νὰ πάρει στὴ μασκάλη του καὶ τὸ διευθυντὴ τῆς «Σάλπιγγος». Ἔφτασε τὸ λοιπὸν ἕνα τηλεγράφημα τοῦ Παρίτση στὰ κοπέλλια του καὶ λέει : «Περιφέρετε χαρτιὰ γιὰ νὰ μαζέψετε ὑπογραφάδες καὶ νὰ γυρεύει τὸ νησὶ γιὰ βουλευτὴ τὸν Κονδύλη. Ἔτσι μοναχὰ θὰ σωθοῦμε κ' ἐμεῖς». Καὶ τὰ τσιράκια πήρανε δρόμο. Πήρανε σβάρνα ὅλα τὰ Σωματεῖα τῆς Μυτιλήνης, κι' ὅλες τὶς ὀργανώσεις. Καὶ τὰ Σωματεῖα βιάβασαν τὸ χαρτὶ κι' ἀπαντήσανε :

— Καλὸς κιἄξιος ὁ Κονδύλης ὁ στρατηγός, ὡς στρατιώτης. Μὰ ἡ Λέσβος ξαίρει τις πολιτικές της ὑποχρεώσεις. Εἴμαστε δημοκράτες καὶ πειθαρχοῦμε στὴν Ἐπανάσταση ποὖναι κιαὐτὴ δημοκρατική, καὶ χωρὶς αὐτὴ δὲ θὰ συζητούσανε σήμερα τὰ νησιά μας γιὰ Δημοκρατία, μὰ θὰ ἀνήκανε στή ... Δημοκρατία τῆς Ἀγκύρας τοῦ Κεμάλ. Φρονοῦμε πὼς οἱ ἀξιωματικοὶ σὰ στρατιῶτες πρέπει κιαὐτοὶ νὰ πειθαρχοῦνε σἕνα κεφάλι, γιὰ νὰ μὴ γίνει διάλυση τοῦ Κράτους μὲ τὴν ἀλληλοφογωμάρα μας. Τὸ κεφάλι τῆς Ἑλλάδας σήμερα εἶναι ἡ Ἐπανάσταση. Σ' αὐτὴ πρέπει νὰ ὑπακοῦμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες μονιασμένοι. Γιαὐτὸ εἴμαστε πάντα καὶ μοναχὰ στὸ πλευρὸ τοῦ Πλαστήρα.

Ἂν ὁ στρατηγὸς Κονδύλης γελαστεῖ ἀπ' τὸν Παρίτση καὶ καταβεῖ μαζύ του —μπράτσο, στὶς ἐκλογὲς, μὲλ ὑπη μας θὰ τὸν μαυρίσουμε ὅλοι. Πήγαμε στὶς διαταγές του στὸ Κίνημα, σὰ μᾶς κάλεσε ὁ Πλαστήρας. Πήγαμε γιὰ νὰ πολεμήσουμε καὶ γιὰ νὰ σκοτωθοῦμε σώζοντας τὴν Πατρίδα. Ὁ Κονδύλης στάθηκε ἱκανὸς στρατηγὸς κ' ἐμεῖς δίπλα του ἱκανοὶ στρατιῶτες. Αὐτὸ ἤτανε τὸ καθῆκόν μας. Νὰ πειθαρχήσουμε στὴν Επανάσταση ποὺ κινδύνευε. Γιαὐτὸ θὰ ἐξακολουθοῦμε νὰ πειθαρχοῦμε ***ὡς τὸ τέλος*** στὴν Ἐπανάσταση καὶ μοναχὰ σ' Αὐτή.

ΣΤΑ ΔΙΚΗΓΟΡΑΚΙΑ

Παρακαλοῦμε τὰ δυὸ δικηγοράκια δίχως πελατεία τοῦ «Ἐφέδρου», νἀφίσουνε τὶς ὀοφιστεῖες καὶ τὶς στρεψοδικεῖες τῆς Παριτσικῆς Σχολῆς καὶ νὰ μᾶς ποῦνε γιατὶ ἀναδημοσιεύοντας τὸ κομμάτι τοῦ κυρίου ἄρθρου τῆς «Καμπάνας» : ***«Μὲς τὸν ἥλιο τῆς ἀλήθειας»*** ποὺ λέγαμε πὼς ***θἄμαστε ὀχτροὶ τοῦ κ. Παπαντρέου ἂν τύχει καὶ δὲν πάρει στὸ συνδυασμό του τοὺς ἐφέδρους διαλεχτοὺς τοῦ Νησιοῦ, ἢ ἂν τύχει καὶ συνεργαστεῖ μὲ τὸν κ. Νικόλα Παρίτση***, παραλείψανε ὅλα αὐτὰ τὰ πολὺ καθαρὰ καὶ πολὺ τίμια, καὶ γράψανε ***ψέμματα***, ΠΑΝΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ καὶ αἰώνια ***ΨΕΜΜΑΤΑ***, πὼς εἴπαμε τάχα ὅτι «θἄμαστε ὀχτροὶ τοῦ Παπανδρέου ἂν συνεργαστεῖ μὲ κανένα ἀπ' τοὺς παλιοὺς βουλευτές». Τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ποῦνε ἂν αὐτὴ ἡ πλαστογράφηση τῶν λεγομένων μας εἶναι ἢ δὲν εἶνε ***βρώμικο κόλπο***, εἶναι ἢ δὲν εἶναι ***Παριτσισμός***, εἶναι ἢ δὲν εἶναι ***φαβλότητα ἀνάξια γιὰ ἐφέδρους.***

ΝΑΙ, ΕΠΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΣΜΩ.

Μᾶς λένε πὼς κατηγοροῦμε ὁρισμένους καταφερτζῆδες καὶ ἀσυνείδητους πολιτευόμενους ἐπὶ Κωνσταντινισμῷ—ὁ Διευθυντής μας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Ἐλ. Λόγου». Ἔχουμε δεδομένο, ἀγαπητοὶ ἔντιμοι ἀθρωπάκηδες. Ἔχουμε τὸ σῶμα τοῦ «Φωτὸς» τοῦ Λιακοπούλου μὲ ἄρθρα Κωνσταντινικὰ ἐναντίον τῆς «Καμπάνας» μὲ τὴν ὑπογραφὴ «ἔφεδρος».

Ἔχουμε τὶς δηλώσεις τοῦ κ. Νικόλα Παρίτση μὲς τὴ Βουλὴ τὴν 1η Ἀπριλίου 1921 (δῆτε τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ)ι δηλώσεις Κωνσταντινικές. Δηλώσεις ποὺ τὶς χειροκρότησαν ὅλοι οἱ Κίνιδες καὶ ὅλοι οἱ Μποσδέκηδες, δηλώσεις ποὺ τὶς ἀναδημοσίευσε ἡ «Καθημερινὴ» τοῦ κερασοφόρου Βλάχου, ἔχουμε ντοκουμέντο, κι ἄλλο, κι ἄλλα, κι ἄλλο. Θέλετε νἀρχίσουμε νὰ τὰ ξαναδημοσιεύουμε ;

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΟΦΟΡΟΙ

Γιὰ πολὺ ἁπλοϊκοὺς μᾶς πέρνει ἡ ἐφεδρικὴ μουτσούνα τοῦ κ. Παρίτση, σὰ νομίζει πὼς μπορεῖ νὰ γελάσει ἕνα κἂν ἔφεδρο γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἐπιδιώκει αὐτὸ τὸ λαχανόφυλλο ποὺ ξεφύτρωσε μὲς τὶς ἐκλογές. Μᾶς ἀράδιασε μιὰν ἐπιτροπὴ ἀπὸ ουντάχτες κατὰ φαντασία. Συναδέλφους ποὺ εἶναι καθ' ὅλα τἄλλα πρώτης τάξεως παιδιά, μὰ ἐξ ἴσου εἶναι ἀθῶα ἀπ' τὴ δημοσιογραφία. Ἔντρομοι κάτου ἀπ' τὸ καμτσίκι τῆς σκληρῆς ἀλήθειας ποὺ σφύριξε πάνου ἀπ' τὰ γυρμένα αὐτιά τους, οἱ πραγματικοὶ συντάχτες τοῦ «φαιδροῦ» συναδέλφου γύρισαν ἕνα χαρτὶ καὶ μάζεψαν ὀνόματα : «Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ δεχθῆτε νὰ βάλουμε πὼς εἶστε συντάχτες τοῦ «Ἐφέδρου». Πολλοὶ τοὺς ἔδιωξαν ὅπως ὁ ἔφ. ὑπολ. Τάκης Ζερμπίνης. Ἄλλοι ἔλαβαν γνώση τοῦ νέου των τίτλου ἀπ' τὴν ἐφημερίδα. Ὅπως ὁ ἔφ. ὑπολ. Ξεν. Ἀμματης. Ἄλλοι δὲν εἶχανε κἂν γνῶσιν πὼς ἔγιναν δημοσιογράφοι ὅπως ὁ ἔφ. ὑπολ. Εὐ. Κλήμης. Κατόπι ἄρχισαν οἱ ΣΕΣ τῶν χωριῶν νὰ ἐπιστρέφουν ἄθικτα τὰ πακέτα τῶν ἐφημερίδων ποὺ τοὺς στείλανε ἀπ' τὰ γραφεῖα τοῦ κ. Παρίτση, μὲ τὴ σημείωση : «Ἐπιστρέφονται ἀπαρέδεκτο. Ἔχουμε ὄργανό μας ἐπίσημο τὴν «Καμπάνα» ! Λοιπὸν νὰ σᾶς ποῦμε ἐμεῖς ὅλο τὸ συνταχτικὸ προσωπικὸ τοῦ παριτσικοῦ «κωλορριζίτη».

Ἀρχισυντάκτης .. . καὶ ἀναγνώστης Ἀσημάκης Νικολαΐδης. Στοιχεῖα : θέλει νὰ ἰδεῖ τὸν πάπα τῶν ἐκλογῶν καὶ ντρέπεται νὰ τὸ πεῖ μὲ τὴν ἐφημερίδα του γιατὶ μόνο ὁ Παρίτσης τὸν δέχεται κοντά του. Ὁ Παρίτσης τῆς «Μαύρης Ἀλήθειας» ὁ Παρίτσης — ρήτωρ ὑπὲρ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Σαγγαρίου. Ὁ Παρίτσης ποὺ ὀνόμασε ὅλου τοὺς Σ. Ε Σ. τοῦ Νησιοῦ μας «Φασιστικὲς ὀργανώσεις». Δηλαδὴ συμμαζέματα ἐκβιαστῶν, κακούργων καὶ ἄταχτων στοιχείων.

Γιαὐτὸ, φίλε ὑπὸ ἐχεμύθειαν ἀρχισυντάχτη, θὰ φᾶς μαῦρο ἀπ' ὅλους τοὺς ἐφέδρους τοῦ Νησιοῦ. Συντάχτης ὁ κ. Φωτίου, συντάχτης καὶ τῆς «Σάλπιγγος» καὶ συνέταιρος στὸ δικηγορικὸ γραφεῖο τοῦ Παρίτση τῆς «Μαύρης ἀληθείας», τοῦ Παρίτση-ρήτορος τῆς ἐκστρατείας τοῦ Σαγγαρίου, τοῦ Παρίτση ποὺ ὀνόμασε ὅλους τοὺς ΣΕΣ «φασιστικὲς ὀργανώσεις». Αὐτοὶ εἶναι οἱ συντάχτες. Διευθυντὴς εἶναι ὁ Παρίτσης ποὺ διευθύνει καὶ τὴν «Προσφυγικὴ Φωνὴ» τοῦ προτελευταίου ἐπιλαχόντος τῆς Ἀϊβαλιώτικης Ἐπιτροπῆς. Ἀπόδειξη ; Κ' οἱ τρεῖς φημερίδες δημοσιεύουν τὸ ἴδιο κύριο ἄρθρο καὶ ξανατυπώνουν τὰ ἴδια ψαλλιδίσματα τοῦ Ἀθηνέϊκου τύπου. Τὸ ἄρθρο τοῦ ἀφέντη τὸ ξαναλένε ἐκ στήθους μὲ χαριτωμένη καὶ εὐπειθέστατη ὁμοφωνία καὶ σύμφωνα μὲ τὶς διαταγές του. Μὰ παρακαλοῦμε τοὺς τρεῖς κράχτες τοῦ παριτσισμοῦ νὰ στήσουν τἀφτί τους πρὸς τὸ Παλλέσβιο κοινόν, νἀκούσουν τί γίνεται σὲ κάθε διαδρομὴ τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν τῶν 15. Πρὸ πάντων νἀκούσουν τὴν κατάρα τοῦ ἐφεδρικοῦ κόσμου ἐνάντια στὸν κ. Νικόλαο Παρίτση, καὶ τὴν ἀπόφασή τους νὰ γλυτώσουνε πιὰ φέτος τὸ νησὶ ἀπ' τὸ μαῦρο Μαδυτιανὸ τσιμοῦρι.

ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕ!

Ἀπ' τὸ «Ριζοσπάστη» τῆς Ἀθήνας ξαναδημοσιεύουμε τοὺς παρακάτου δυὸ παραγράφους. Συμφωνοῦμε πέρα γιὰ πέρα μὲ τὰ λεγόμενά τους.

Πρωτάκουστον.

Λοιπὸν οἱ περὶ τὸν κ. Καφαντάρη διὰ τῆς «Ἑστίας» ἐδήλωσαν ὅτι ἐὰν ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ ὁ περίφημος Μεγαλειότατος τῶν Βενιζελικῶν καὶ Παλαιοκομματικῶν, θὰ προτείνουν νὰ τοῦ δοθῇ ὡς ἀποζημίωσις 30 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων ἢ 200 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Δὲν εὑρίσκομεν κατάλληλον λέξιν διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ νέον οὗτο ἔγκλημα κατὰ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Δηλώνομεν ὅμως ὅτι θὰ σπάσωμεν τὸ κεφάλι ἐκείνων ποὺ θὰ τολμήσουν νὰ ξαναεκστομίσουν μίαν τοιαύτην θρασυτάτην ὕβριν κατὰ τοῦ λαοῦ ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αὐτοί.

Ὄχι στὸν κηφῆνα ἀλλὰ στὰ θύματα.

Ἀλλὰ διατὶ νὰ πάρῃ ἀποζημίωσιν 200 ἑκατομμυρίων ὁ ὑπὸ ἐκδίωξιν Μεγαλειότατος ; Ποιὸς τοῦ τὰ χρωστάει αὐτὰ τὰ 200 ἑκατομμύρια ; Μὰ πῶς θὰ ζήσῃ ὡς ἐξόριστος; θὰ μᾶς ἀπαντήσουν ἐν χορῷ ὁ κ. Καφαντάρης, Ζαΐμης, Ράλλης, Τριανταφυλλάκος καὶ κάθε ἄλλος βρυκόλακας τοῦ Παλαιοκομματισμοῦ. Νὰ δουλέψῃ τοὺς ἀπαντῶμεν. Μάλιστα νὰ δουλέψῃ. Ἐκτὸς ἐὰν ἔμαθε μόνον νὰ κάμῃ τὸν ἐπιβήτορα εἰς τὶς κυράδες τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπαναλαμβάνομεν νὰ πάει νὰ δουλέψῃ κι' αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του. Τὰ 200 ἑκατομμύρια πρέπει νὰ δοθοῦν χωρὶς ἀναβολὴ εἰς τὰ θύματα τῶν πολέμων καὶ τοὺς τραυματίας ἀναπήρους, εἰς τὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς ἐκστρατείας τῆς Οὐκρανίας τοῦ Σαγγαρίου τοῦ Καλὲ Γκρότο, τοῦ Ἀφιόν . .

ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΜΕ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ!

Ὁ ἐπίσημος Συνδυασμὸς τῶν 15 Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν γιὰ τὸν ὁποῖο μᾶς μιλᾶ στὸ γράμμα του ὁ Ἀρχηγός μας, εἶναι:

Ἀκάκιος Δημήτριος, Γεωργαλᾶς Δημήτριος, Γρηγορίου Χαράλαμπος, Καλδῆς Γεώργιος, Καραπαναγιώτης Βύρων, Κρητικᾶς Στέλιος, Κυπριανὸς Ὀρέστης, Λαδᾶς Ἰωάννης, Λαίλιος Μαλιάκας, Μάρκογλου Ἐμμανουήλ, Παπαγεωργίου Ἀντώνιος, Παπανδρέου Γεώργιος, Σάββας Δημήτριος, Σάλτας Δημήτριος, Σιφναῖος Ἰωάννης.

Ἀπ' αὐτοὺς οἱ πέντε αὐτοὶ συνάδελφοι :

Γρηγορίου Χαράλαμπ., Καραπαναγιώτης Βύρων, Κρητικᾶς Στέλιος, Λαδᾶς Ἰωάννης, Παπανδρέου Γεώργιος, εἶναι οἱ ἔφεδροι ὑποψήφιοι βουλευταί μας τῆς προσεχοῦς Ἐθνοσυνελεύσεως. ποὺ τοὺς ὑπέδειξεν ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφέδρων τοῦ Νησιοῦ καὶ τοὺς ἐπικύρωσε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ΣΕΣ Λέσβου.

Ὅποιος ἀπὸ μᾶς δώσει ἀλλοῦ πουθενὰ ἄσπρη ψῆφο, ***τὴν παίρνει ἀπ' τὴν κάλπη τῶν ὑποψηφίων μας.*** Πολεμᾶ δηλαδὴ τὰ ἴδια μας τὰ ἐφεδρικὰ συμφέροντα ποὺ ***οἱ πέντε ὑποψήφιοί μας θὰ ἐπιδιώξουν μὲς τὴ Βουλὴ μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ τῶν ἄλλων δέκα ἀλληλεγγύως.*** Αὐτο νὰ βάλη κάθε ἔφεδρος μὲς τὸ μυαλό του, νὰ τὸ καταλάβει καλά, καὶ νὰ προσέξει τοὺ; παραπλανητὰς καὶ κείνους ποὺ φαντάστηκαν πὼς μποροῦν νὰ τοὺς διαιρέσουν. Ὅλοι ἑνωμένοι. Ὅλοι ὁμαδὸν τας ψῆφους μας. ΟΛΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Στὴ Νομαρχία ἤρθανε ἕνα σωρὸ διορισμοὶ μονίμων ὑπαλλήλων τῆς Περιθάλψεως Προσφύγων Μυτιλήνης. ***Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι εἶναι ἀπ' τὴν Παλιὰ Ἑλλάδα.*** Ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ μᾶς φαίνεται πὼς εἶχε ὡς τὰ τώρα ντόπιους ὑπαλλήλους, τίμιους, ἐργατικούς, ἠθικοὺς καὶ ἀφωσιωμένους στὴ δουλειά τους. Οἱ νέοι αὐτοὶ δουλέψανε ἕνα χρόνο ὁλάκαιρο καὶ δείξανε τέτια ἱκανότητα ποὺ ΕΠΕΒΑΛΛΕΤΟ στὴν κεντρικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἀθήνας νὰ τοὺς μονιμοποιήσει καὶ νὰ τοὺς ἀφίσει στὴ δουλιά τους. Σήμερα ἔρχεται μὲ τὸ διορισμὸ τῶν ξένων ὑπαλλήλων μιὰ μεγαλόπρεπη περιφρόνηση αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ντόπιων, μιὰ ἀχάριστη παραγνώριση τῆς θετικῆς δουλειᾶς των στὶς δύσκολες μέρες ποὺ ἡ ὀργάνωση τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἤθελε κότσια γερά, κοιλιὰ φαρδειά, καὶ κουράγιο ἀσυνήθιστο.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι εἶναι Μικρατιᾶτες πρόσφυγες, ἢ ἔφεδροι. Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως στὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐπανάστασης. Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως στὸν κ. Πρωθυπουργό. Ἔχουνε διαικαιώματα οἱ ντόπιοι πάνου στὶς θέσεις αὐτές. Δικαιώματα ἀποχτημένα μὲ τίμιον ἱδρο καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ ὑπηρεσιακό. Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται σὲ κανέναν νὰ τὰ παραγνωρίζει αὐτὰ τὰ δικαιώματα.

Ἔχουν καθῆκον ὅλες οἱ ὀργανώσεις μας νὰ διαμαρτυρηθοῦν καὶ νὰ ἐπιμείνο υνστὴν ἱκανοποίηση ὅλων τῶν ἱκανῶν ντόπιων ὑπαλλήλων. Νὰ τὸ καταλάβουμε ὅλοι καλὰ αὐτό. Ἂν δὲ γείνουμε κύριοι μὲς τὸ σπίτι μας, ἂν δὲν κρατήσουμε τὸ ψωμὶ ποὺ βγάζει ὁ τόπος μας μὲ τὸ δόντια καὶ μὲ τὰ νύχια, θἀναγκαστοῦμε ὅλοι νὰ φύγουμε ἕνα πρωΐ στὸ ἄγριο Μεξικὸ ἢ θὰ γίνουμε ζητιάνοι ἂν ὄχι ληστές. Πρέπει νὰ κάνουμε σύνθημά μας τό : ***«Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιούς».*** Καὶ κατόπι νὰ δώσουμε νὰ καταλάβουν καλὰ οἱ βουλευτές μας πὼς ***θέλουμε νὰ μᾶς φέρουν τὴν αὐτοδιοίκηση*** στὸν τόπο.

Γιὰ τὰ ὑλικὰ τοῦ Σανατορίου

Ὁ ἔφεδρος ὑποψήφιος Β. Καραπαναγιώτης ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἐφέδρων συναδέλφων του ἔστειλε γράμμα στὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως γιὰ νὰ διαταχθεῖ ἡ Ὑγειονομικὴ ἀποθήκη Πειραιῶς νὰ στείλει ὑλικὸ γιὰ τὸ Σανατόριο τῶν ἐφέδρων τοῦ Σ. Ε. Σ. Λέσβου. Θεωρεῖται βέβαιο πὼς σύντομα ὁ Ἀρχηγός μας θὰ ἐκτελέσει τὴν παράκληση αὐτὴ ποὺ μέσο τῶν ὑποψηφίων μας τοῦ στείλαμε ὅλοι οἱ ἔφεδροι τοῦ Νησιοῦ

Οἱ ὅμηροι

Γραφεῖον Ἐπαναστάσεως

Ἀριθ. Πρωτ. 5479.

Ἀθῆναι, 22)11)23

Λίαν Ἐπεῖγον

Σύνδεσμον Ἐθνικῆς Σωτηρίας

Μυτιλήνην

Ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν Ἐπιτροπὴ ἀνταλλαγῶν τῆς Τουρκίας. Ὅμηροι ἤρχισαν συγκεντρούμενοι Σμύρνην.

Ὁ Διευθ. τοῦ Γραφ. Ἐπαναστάσεως

Τσομγορίδης

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΦΥΛΛΑ

Ἀφιέρωση στὸ Σ. Μυρβήλη

III

Ὅλα κι ἂν μοῦ τὰ μάρανες μὲ τὴ θλιμμένη σου πνοὴ
Μαῦρε πικρὲ καημέ μου
Σιμά σου ὅμως ἀγνάντεψα τὴν παθιασμένη μας ζωὴ
Ὦ γλυκοσύντροφέ μου.
Κυλᾶς γοργόφτερη, ζωή, καὶ προσπερνοῦν ταξιδευτὲς
Τὰ πλάνα ὀνείρατά μας
Καὶ πάνω στ' ἀκρογιάλι σου μένουν σὲ μᾶς ὁδηγητὲς
Τάνοστενάγματά μας.

IIII

Κάτω στὴν ἀκροθαλασσιὰ ποὺ σπάει μαιρά.ητο θυμὸ
Τάσπρογαλάζιο κῦμα
Κάτι μὲ σέρνει ἀπόκρυφο καὶ τῆς ζωῆς μου ἀποθυμᾶ
Ἐκεῖ γλυκοίζω μνῆμα.
Ὦ βράχε, ποὺ χρυσίζει σε μενεξεδένιο δειλινὸ
Στὴν κορυφή σου ἐπάνω
Ὅσα στα στήθεια μου σφαλνῶ θάργοχυθοῦν σένα σκοπὸ
βογγοθλιμένο πλάνο.

ΔΡΟΣΟΣ ΛΟΓΛΑΝΗΣ

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

III

Ἀνάγκη πρῶτα νὰ μάθουμε πῶς γιὰ νὰ ὑπάρξει μιὰ μελωδία, χρειάζονται τὰ δυὸ ἀπαραίτητα μουσικὰ στοιχεῖα. Ὁ ἦχος καὶ ὁ ρυθμός. Ὁ ἦχος χωρίζεται σὲ διαφορατονικὰ διαστήματα καὶ ὁ ρυθμὸς σὲ διάφορους χρόνους καὶ πόδες. Ἡ Ἑβρωπ. μουσικὴ ἔχει μόνε τόνο καὶ ἡμιτόνιο, ἐνῶ ἡ δική μας χωρίζει τὸν τόνο σὲ τέσσερα μέρη: τόνο, ἡμιτόνιο, τρίτο καὶ τέταρτο τοῦ τόνου. Ἦχου, ἡ Ἑβρωπ. μουσικὴ ἔχει μόνε δύο καὶ ἡ δική μας ὀχτώ. Σκολες ἔχει δύο καὶ ἡ δική μας ὀγδόντα. Ἔτσι καὶ στὴν ποικιλία τῶν ρυθμῶν, φαίνεται ἡ φτώχια τῆς Ἑβρωπ. μουσικῆς. Καὶ νὰ γιατὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς ἡ τέχνη τῆς Ἑβρωπ. σκάλας κατοπνίγει τὴ Φύση, μὴν ἔχοντας τὰ μικρὰ διάμεσα καὶ ἑνωτικὰ διαστήματα ἀπὸ τόνο σὲ τόνο. Κ' ἔτσι στέρησε τὸν ἀθρώπινο λάρυγγα ἀπὸ ἕνα τέτοιο πλοῦτος ποὺ τοῦ χάρισε ἡ Φύση, γιατὶ δὲ χωρυύσανε στοὺς τεχνικοὺς ὅρους τῆς φτωχῆς τῆς σκάλας ἄλλα μικρότερα τονικὰ διαστήματα.

Σύφωνα μὲ μιὰ ἐπιστημονικὴ διαίρεση, ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ παρουσιόζει 728 σκάλες καὶ ἡ Ἑβρωπέϊκη μόνε 24.

Τὴ Ρωμέϊκη λοιπὸν τὴ μουσική, ποὺ ἔχει τόσους τρόπου, γένη καὶ ἤχους, δὲ μπορεῖ νὰ τὴν ἁρμονίσει ἡ Ἑβρωπέϊκη, γιατὶ ἡ ἁρμονία της εἶναι περιωρισμένη σὲ δυὸ μόνε ἤχους καὶ ἔτσι δὲ μπορεῖ νὰ ντύσει τόσες διαιρέσεις ποὺ γίνουνται στὴ δική μας τὴ μουσική, σὲ ἤχους κυρίους καὶ πλαγίους, διφώνους, τριφώνους τετραφώνους, πενταφώνους, ἑφτοφώνου, κ. τ. λ. π. μὲ δικούς του κανόνες καὶ νόμους ὁ καθένας ἦχος, μὲ δικά του σύνορα καὶ δρόμους σα νἄχει χωριστό, ὁ καθένας μουσικὸ βασίλειο.

Ὥστε κεῖνοι ποὺ λένε καὶ γρά.φουν ὅτι θὰν ἑνα.μονίσουνε τὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ σὰν ποῦναι καὶ βρίσκεται, κ' ἔτσι θὰ χτίσουνε καινούργιο Ἐθνικὸ σύστημα, γιὰ δὲ ξέρουνε τί λένε, γιὰ θέλουν νὰ ρεκλαμορίζουνται.

Διαφορετικοὶ οἱ κανόνες στὴν ἁρμονικὴ σύνθεση τῆς καινούργιας μουσικῆς, καὶ διαφορετικὲς οἱ συνθῆκες στὴ μελωδικὴ ποίηση. Ὁ μελωδὸς ἔχει ἀπεριόριστη λεφτεριά, μὰ ὁ ἁρμονιστὴς εἶνοι δεμένος σὲ κανόνες, ποὺ καθόλου δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ξεφύγει. Ἔτσι καὶ ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ ποὺ βαστᾶ ἀμ' τὰ παλιὰ χρόνια καὶ φυλάγει ὡς τὰ σήμερα τοὺς κανόνες τῆς ἀρχαίας μελικῆς ποίησης, δὲ μπορεῖ νὰ ἁρμονιστεῖ ἀμ' τὴ σημερινή, τὴν πολύφωνη, ποὺ ἀκολουθᾶ ἄλλους τρόπους καὶ κανόνες, μέσα σὲ στενά, σὲ πολὺ στενὰ σύνορα. Ἔχουμε δική μας ἁρμονία ἐμεῖς, ὅταν ψέλνουνε μαζὺ φωνὲς καλοδουλεμένες, μὲ πιστὴ ἐχτέλεση στὰ διαστήματα, στὰ χρώματα καὶ στὰ καλλωπιστικὰ σημάδια. Καὶ μὲ ἕμιὰ τέτοια ἁρμονία φράζουμε τὰ στόματα τῶν νεωτεριστῶν καὶ τῶν Ἑβρωπαίων ἀκόμα, ποὺ ἡ μουσική τους εἶναι ὁλωσδιόλου ξένη καὶ φτωχὴ μπροστὰ στὶς τόσες σκάλες καὶ τοὺς ρυθμοὺς τῆς δικῆς μας.

Ἡ ἁρμονία στὴν Εβρωπ. μουσική, εἶναι ἕνα ντύσιμο τῆς γύμνιας της. Πάρτε ἕνα τραγοῦδι Ἑβρωπέϊκο καὶ ξεγυμνῶστέ το ἀπὸ ἁρμονία, ὄργανα, θεατρικὰ σκέρτσα καὶ μπροστιάστε το μένα λαϊκό μας, μ' ἕνα κλέφτικο. Κι' ἂν εἶστε Ρωμιοὶ βέροι, πῆτε τὴν ἀλήθεια. Τὸ ψέμα θὰ σᾶς πνίξει, γιατὶ τὸ μεθυστικὸ τραγοῦδι τῆς Ρωμιοσύνης θα σᾶς γεμίσει τὴ ψυχή.

Π. Ψάλτης

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε

ξένα Καπνά !

ΤΟ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΟ

Τοῦ Συλλόγου Κυριῶν πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας διὰ τὰς πρόσφυγας γυναίκας.

Κάτω ἀπ' τὸ γαλαζιο καὶ διάφανο οὐρανό, στὴν πολυξακουσμένη Λέσβο μας ποὺ τὴ λούζουν τ' ἀσημένια κύματα, μὲ τὸ γαληνὸ χαμόγελο τοῦ Ἕσπερου ἄνθισαν πρώτη φορὰ τὰ γλυκὰ λυρόδια τῆς Αἰολικῆς ποιησης. Ἐδῶ γεννήθηκε ὁ Ἀλκαῖος, ἐδῶ ἀγάπησε καὶ ἔψαλλε τὰ οὐρανία τραγούδια της ἡ Σαπφώ. Καμμιὰ αὐστηρὴ κριτικὴ δὲν τάραξε τὴν ἐλευθερία ποὺ ἦταν στὰ πρωτόγενα αὐτὰ χρόνια καὶ κανένας δὲ μποροῦσε νὰ ἐμποδίσει τὴ ψυχὴ νὰ ἁπλώσει τὰ χρυσᾶ φτερά της, καὶ νὰ πετάξει μέσα στὴ ζωὴ καὶ στὸ πάθος. Στὴν ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε, μὲ κόπο μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε πῶς μιὰ ἕρεια τῆς τέχνης ἔκανε τὸ σπίτι της κατοικία τῶν Μουσῶν καὶ δίδασκε ὀτὶς φίλες της τὶς παθητικὲς ὠδές της. Κρατῶντας στὸ χέρι της τὴ μάγικη λύρα μὲ τὶς 20 χορδὲς ἢ τὴν ἐφτάτονη λύρα της ἔπαιζε ἐνῶ οἱ Μυτιληναίες παρθένες, ποὺ εἶχαν ξεχωριστὴ μορφὰ καὶ χάρη, χόρευαν γύρω στὸ βωμὸ καὶ ψάλλανε τὰ αἰθέρια καὶ παθητικὰ τραγούδια των . . .

Τὰ χρώματα στὴν ἐπαχὴ τῆς Σαπφοῦς ἦταν ξακουστὰ σ' ὅλη τὴ Ἑλλάδα. Πολὺ ἡ ποίηση κ' ἡ τέχνη δὲν ἑνώθηκαν τόσο στενὰ μὲ τὴ φύση.

Γύρω στὴ φίλη του, οἱ πανόμορφες καὶ χαριτωμένες Λεσβιδες μέσα στὰ περβόλια, στοὺς ἀνθόσπαρτους κάμπους, στὰ ὁλοπράσινα λεβάδια καὶ στὶς πλαγιὲς τοῦ μαγικοῦ νησιοῦ μας, ἔπλεκαν στεφάνια ἀπὸ γιασεμιὰ καὶ ἄλλα λουλούδια καὶ ἀφίνανε τὶς ψυχές τους στὶς ἀρώτατες αἰσθητικὲς σφαῖρες μαζὺ μὲ τὶς μελωδικὲς φωνές τους. Κι' τὸ βράδυ ἄλλα τὰ μαραμένα τριαντάφυλλα ξεφυλλίζονταν μέσα στὰ γεματα κύπελλα, ἅμα οἱ Πλειάδες, ἔκλιναν τὰ κεφάλια τους πάνω στὴ γαλαζια θάλασσα, ἡ Σαπφὼ μὲ τὴ λύρα της ψάλλει τὶς παθητικὲς ὠδές της, καὶ γύρω της οἱ ἄλλες παρθένες χορεύουν. Οἱ Θεοὶ καὶ οἱ Θεὲς καμαρώνουν τὴν ἐμπνευσμένη κόρη τῆς Λέσβου καὶ ἡ Λεσβίδα ποιήτρια προσφέρνει στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἦταν περήφανη γι' αὐτήν, τὸ μεθυστικὸ νέκταρ τοῦ πάθους μέσα στὸ χρυσὸ κύπελλο τῶν Θεῶν.

Ὁ χορὸς καὶ ἡ ποίηση εἶναι οἱ δυὸ πόλοι μιᾶς τέχνης ποὺ ἀγκαλιάζει τὸ Σύμπαν μὲ τὴν ἔκταση τῆς ὀμορφᾶς της. Μὲ τὸ χορὸ ὁ ἄνθρωπος συγκινωνεῖ μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ Παντὸς σὰν ἐκδηλώνεται μὲ τὶς ρυθμικὲς κινήσεις του. Μὲ τὴν ποίηση φεύγει ἀπ' τὴ φύση ἀλλὰ τὴν καθρεφτίζει πάναγνη καὶ ἄυλη μέσα στὴ φαντασία του. Ἡ μουσικὴ εἶναι ἡ μαγνητικὴ ἕλξη ποὺ ἑνώνει τοὺς δύο πόλους

Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ τόσους αἰῶνες, στὸ μυροβόλο νησὶ τοῦ Αἰγαίου ὅπου ἀγκαλιαζεται ὁ κισσὸς κ' ἡ δάφνη ὅπου ἀκούστηκε ἡ λύρα τοῦ Ἀλκαίου καὶ ἔψαλλε τὰ παθητικά της τραγούδια ἡ δεκάτη μοῦσα, στὴ Μυτιλήνη μας, θέλουμε μὲ τὰ λίγα καὶ ταπεινὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε νὰ ζωντανέψουμε τὰ ἀρχαῖα χοροστάσια. Στὴν ποίηση καὶ τὴν τέχνη ἑνώνεται κι' ἡ φιλανθρωπία. Ἡ καλὴ αὐτὴ μοῖρα δίνει τὸ χέρι της σὲ δυὸ ἄλλες κι' ἔρχεται νὰ προστατέψει τὰ δυστυχισμένα πλάσματα ποὺ μιὰ κακὴ μέρα ἡ σκληρὴ τύχη ἔρριξε γυμνὰ καὶ ξετρυχειλισμένα στὴ ρόδινη ἀκρογιαλιά μας, ποὺ φιλιέται ἀπ' τ' ἀσημένια κύματα τοῦ Αἰγαίου.

Τελειώνω μὲ τὴν πεποίθηση πῶς τὸ φιλόμουσο κοινὸ τῆς Μυτιλήνης, θὰ ὑποστηρίξει τὶς εὐγενικὲς Κυρίες ποὺ εἶχαν τὴν πρωτοβουλία νὰ συστήσουν αὐτὸ τὸ Σύλλογο καὶ νὰ προστατέψουν μ' αὐτὸ τὸ μέσο τὶς ἄμοιρες κοπέλλες ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν τίμια μὲ τὴ δουλειά τους. Ἀξιζουν νὰ τὶς συγχαρῆτε γιὰ τὸ ἀληθινὰ καλοπροαίρετο αὐτὸ ἔργο τους καὶ νὰ τὶς συντρέξετε ὅσο μπορεῖτε γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

Ἑλένη Σιφναίου

(34) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΕ.'

Πολὺ συλλογίστηκα ἂν πρέπει νὰ σοῦ γράψω γιαὐτὰ ποὺ μοῦ συμβήκανε ἀπὸ προχτὲς τὴ νύχτα. Εἶμαι γιομάτος ἀπελπισία καὶ ντροπή. Προπάντων ντροπή. Τὴν καταλαβαίνω ποὺ μέχει πιτσιλισμένον ἀπ' τὴν κορφὴ ὥς τὰ νύχια, σὰν τὴ λάσπη ποῦνε πετρωμένη πάνου στὴ στολή μου μέρες τώρα. Ἂν ἤτανε γιὰ νὰ σοῦ στείλω εὐτὺς ἀμέσως αὐτὰ τὰ τετράδια μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς μπορούσανε νὰ φτάσουν ὥς τὰ χέρια σου, ποτὲς δὲ θὰ σοῦστελνα τοῦτο 'δῶ. Μὰ τώρα δὲν ξέρω πότε θὰ τελειώσει αὐτὴ ἡ ἐκστρατεία, κ' ἔτσι δὲν ξέρω πότε θὰ πέσουνε στὰ χέρια σου ἐτοῦτα 'δῶ τὰ χερόγραφα. Κ' ὕστερα, ὥς τότες πόσες δὲ θἄχω ξεσκίσει ἀπ' αὐτὲς τὶς φυλλάδες ποὺ σοῦ γράφω! Μπορεῖ νὰ μοῦ καπνίσει καμμιὰ φορὰ νὰ τὶς ξεσκίσω κι ὅλες, γιά, νὰ τὶς κρύψω σὲ κανένα σκοτεινὸ ἀμπρὶ ἀφημένο, κληρονομιὰ γιὰ τὰ θεριὰ ποὺ θὰ τὸ κάνουνε μονιά. Γιατὶ ἄρχισαν καὶ παραπιάνουνε τόπο μὲς τὸ γελιό μου αὐτὰ τὰ παλιόχαρτα.

Ἡ ἄλλη ἰδέα μἀρέσει καλύτερα. Θὰ κλείσω τὰ χερόγραφά μου μέσα σὲ μίαν ἀδειανὴ κάλυκα ἀπὸ ὀβίδα, θὰν τὴ στουπώσω στέρεα, καὶ θὰ γράψω πάνου στὸ μπρούντζο χτυπητὰ μ' ἕνα καρφὶ: «Ἱστορία ἀληθινὴ ἑνοῦς στρατιώτη τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου». Ἔτσι— ποιὸς ξέρει;— μπορεῖ καὶ νὰ σωθεῖ ἡ φλυαρία μου αὐτή, ἐκβιάζοντας τὴν ἀθανασία, γιατὶ πολὺ φοβᾶμαι πὼς κανένας ἀπὸ ὅσους ξαίρουν ὁπωσδήποτε νὰ γράψουνε κἔτυχε νὰ δοῦνε ἀπὸ κοντὰ τὸν πόλεμο, δὲ θἄχει τὸ κουράγιο νὰ πεῖ τὴν ἀλήθεια. Κι ἂν τολμήσει θὰ ριχτοῦνε νὰ τοῦ στουπώσουνε τὸ στόμα ὅλοι οἱ ἀποδέλοιποι ποὺ θὰ βλαφτοῦνε ἀπ' τὴν ἀλήθεια. Οἱ «ἡρῶοι» π. χ. ποὺ βαστοῦνε τὸν ἡρωϊσμὸ γιὰ καλοπληρωμένο ἐπάγγελμα καὶ θὰ ξεπέσουν σὰ μαθευτεῖ πὼς ἔγιναν τέτοιοι ἀπὸ φόβο, «ἐξ ἀνάγκης» γιὰ, ἀπὸ σύμπτωση, γιὰ, ἀπὸ μιὰ χτηνώδικη ἔκφυλη θηριωδεία. Ὕστερα τὰ χρωματιστὰ κορδελλάκια, αὐτὰ τὰ χρυσόπανα καὶ τὰ λογῆς λιλιὰ, ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ ὄνειρα τόσων κρεμανταλάδων μὲ —νά!— μουστάκια, τὶ θἀπογίνουν; Νὰ λοιπὸν, ὁ ὑποδεκανέας Δημητράτος, ὁ Δημητράτος Γεώργιος τοῦ Ἀντύπα ἀπ' τὴ Μεραρχία Σερρῶν, ποὺ γύρισε ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖοἄδεια καὶ προσκολλήθηκε στὸ λόχο μας.

Αὐτὸς ἔχει τὸ σταυρὸ τοῦ πολέμου κι ὅλοι τὸν κυττᾶνε μὲ κἄτι μάτια τόσα δά. Εἶναι ἕνας τύπος καραγκιόζικος. Λέει ἀστεῖα ἀδιάντροπα μἔναν τρόπο κατεργάρικο. Ἴσως εἶναι κακὸς μυστικά, βαθειὰ μὲς τὴν ψυχή του. Ἐμένα μἀρέσει ὡς τόσο ἡ ἀλύπητη εἰρωνεία μὲ τὴν ὁποία ἀντικρίζει τὴ ζωή. Ἴσως νὰ πέρασε καὶ πολὺ δυστυχισμένα χρόνια γιαὐτὸ δὲ σέβεται τίποτα. Εἶναι οἰκογενειάρχης μὲ τρία παιδάκια. Κάποτες μοῦ ὑπαγόρευψε κ' ἔγραψα στὴ γυναίκα του αὐτὸ ἐδῶ τὸ γράμμα.

«Ἀγαπητή μου γυναίκα. Οἱ ἔφεδροι πατέρες τεσσάρων παιδιῶν πᾶνε στὰ μετόπισθεν. Κάνε μου τὴ χάρη νὰ συμπληρώσεις τὸν ἀριθμό. Νὰ παρακαλέσεις τὸν Ἀποστόλη τὸ φούρναρη ἀπὸ μέρους μου νὰ σὲ βοηθήσει. Ἂν τύχει καὶ σοῦ φέρει δυσκολίες — ποὺ δὲν τὸ πιστεύω — πές του πώς, δίχως νὰ τὸ ξαίρει ὡς τὰ σήμερα, καὶ γὼ τοῦχω κάνει ἄλλη φορὰ τὴν ἴδια ὑπηρεσία!» Μιὰ μέραἔκλεψε τὶς«ἐφεδρικὲς» γαλέττες καὶ τὶς κάλτσες ἀπ' τὸ γυλιὸ τοῦ λοχία του κ' ἔγινε τόση φασαρία στὸ λόχο. Μὰ σὰν πῆγε τὸ πρᾶμα στὴν ἀναφορὰ τοῦ Συν)τος, ὁ Συν)χης μας τὸν ἔστειλε πίσω μὲ ἀπόλυτη συχώρεση τῆς ποινῆς καὶ μὲ χίλια δυὸ κολακεφτικὰ γιὰ τὸ «σταυρὸ τοῦ πολέμου ποὺ κοσμεῖ τὸ στῆθος τοῦ ὡς ἄνω ἡρωϊκκοῦ ὑποδεκανέως».

Ὁ Δημητράτος ἤρτε στάμπρί μου σκασμένος στὰ γέλια, ἄδειασε φυσικώτατα στὴν ἀλουμινένια ταμπακέρα του τὰ μισά μου τὰ τσιγάρα καὶ βάλθηκε νὰ κοροϊδεύει ἀλύπητα τὸ μεγαλόκαρδο Συνταγματάρχη.

Στὸ τέλος μοῦπε: Μωρὲ, ἂν ἤξερες τὴν ἱστορία τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ μου θὰ κλώτσαγες τὰ ντουβάρια ἀπ' τὰ γέλια. Μὰ αὐτὸ δὲ συφέρνει. στὸν «ὡς ἄνω ἡρωϊκὸ ὑποδεκανέα!» *Βλέπεις*, μοῦ χρειάζεται ἀκόμα. Εἶναι μιὰ χρειὰ σήμερις ἐδῶ πέρα κιαὐτὸ τὸ μαραφέτι.

Τοῦπα πὼς ξαίρω τὸ ἱστορικὸ τῆς παρασημοφορίας του ἀπ' τὸ ἐπίσημο ἀπόσπασμα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Συντάγματός του ποὺ κατάθεσε στὸ λόχο. Ἔσκασε νὰ γελᾷ μόλη του τὴν καρδιά. Μοῦ ὑποσκέθηκε νὰ μοῦ πεῖ τὴν ἀληθινὴ ἱστορία τοῦ σταυροῦ του μὲ τὴ συμφωνία νὰ τοῦ χαρίζω ἐπὶ μιὰ βδομάδα τὸ κονιάκ μου, τὰ μισὰ τσιγάρα μου, ὅλο τὸ ψωμὶ ποὺ μοῦ περίσσευε καὶ τό πουλοῦσα, καὶ νὰ τοῦ κάνω ὅρκο μεγάλο πὼς ὅ,τι μοῦ πεῖ θὰ μείνει ἀναμεταξύ μας. Τοῦ τὰ ὑποσκέθηκα ὅλα καὶ μοῦ διηγήθηκε τὸ ἀληθινὸ ἱστορικό του.

Εἶχε γίνει στὸν τομέα τους μιὰ μικροεπίθεση Βουργάρικη, ἀπ' αὐτὲς ποὺ λέμε ἐδῶ «κοῦ ντὲ μαίν». Μὰ τὴν εἴχανε προδώσει κάτι αὐτόμολοι κ' ἔτσι οἱ δικοί μας τὴ δεχτήκανε μὲ καταστρεφτικὸ θέρισμα. Σὰν ἔκοψαν πίσω δεκατισμένοι οἱ Βουργάροι, οἱ δικοί μας τοὺς κυνήγησαν κατὰ πόδι σὰν ἀρνιά. Ἀνάμεσα στοὺς σκοτωμένους ἤτανε κ' ἕνας Γερμανὸς ἀξιωματικὸς πολὺ καλοντυμένος.

Ὁ Δημητράτος ξάπλωσε κοντά του τὸν ἔψαξε καλὰ καλά, καὶ σὰν τὸν «ἐψείρισε», ὅπως λένε οἱ φαντάροι, τοῦ χτύπησαν στὸ μάτι τὰ χρυσᾶ μπροστινὰ δόντια τοῦ σκοτωμένου ποὺ γιάλιζαν. Ὁ Δημητράτος τὰ ξεκούνησε μὲ τὴν ξιφολόχη του καὶ κατόπι ἄρχισε νὰ χτυπᾶ τὴ μασέλλα μὲ τἀδειανὸ παγούρι του. Πάνου σαὐτὰ τὰ χέρια, τόνε πῆρε τὸ μάτι ἑνοῦς συνδέσμου ὑπολοχαγοῦ ποὺ γύριζε «ἔρποντας». Τόνε ρώτησε τί κάνει, κι ὁ Δημητράτος δὲν ἤξερε τί νὰ πεῖ. Κουνοῦσε μονάχα σαστισμένος τἀδιανὸ παγοῦρι του, καὶ ξακολουθοῦσε νἄχει τὸ κεφάλι τοῦ πεθαμένου στὴνἀγκαλιάτου. Ὁ ὑπολοχαγὸς πῆρε τὄνομά του, ἀνάφερε στὸ Σύνταγμα, κιὁ Δημητράτος πῆρε τὸ γαλόνι τοῦ ὑποδεκανέα καὶ τὸ σταυρὸ «διὰ τὸν καθαυτὸ Ἑλληνικὸν ἱπποτισμὸν τὸν ὁποῖον ἐπεδείξατο προσπαθῶν, νὰ ζωογονήσεικατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκαλύπτου πεδίου τῆς μάχης τραυματίαν ἀντίπαλον ἀξιωματικὸν» ὅπως ἔλεγε ἡ ἀναφορὰ τοῦ Συντάγματος. Ἔτσι ὁ Δημητράτος Γεώργιος τοῦ Ἀντύπα ἔγινε ὑποδεκανέας καὶ πῆρε τὸ παράσημο, τὴ *χρειά*, ὅπως τὄλεγε. Μὰ κἄθουμαι καὶ σοῦ δηγοῦμαι τώρα ἕνα σωρὸ πράματα γιὰ τὸΔημητράτο ἀφήνοντας κεῖνα ποὔχω νὰ σοῦ πῶ γιὰ μένα. Θαρρεῖς τὸ μολύβι μου πὼς κλωθογυρίζει γύρου σὲ ξένες ἱστορίες, θέλοντας νὰ ξεγλυστρήσει ἀπ' τὸ θέμα ποὔβαλα ἀρχινώντας τἀποψινό μου χερόγραφο.

Λοιπὸν, ἀπὸ σήμερα τὸ πρωῒ πῆρα τὸ δεύτερο γαλόνι, καὶ τὸ σταυρό. Εἶμαι ὁ δεύτερος μὲς τὸ λόχο ποὺ τὸν ἔχει. Ἐγὼ κι' ὁ Δημητράτος! Σήμερα μοῦ κοινοποιήθηκε μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ λόχου, κιὁ καημένος ὁ λοχαγός μου ποὺ μ' ἀγαπᾶ τόσο, θαρροῦσε πὼς μοῦ χάριζε τὸ ντουνιά. Ἤτανε τόσο χαρούμενος, ποὺ δὲ θέλησα νὰ τόνε βγάλω ἀπ' τὸ γέλασμα δίνοντάς του νὰ καταλάβει πὼς αὐτὸ τὸ γαλόνι κιαὐτὴ ἡ μπακίρα εἶναι γιὰ μένα κάτι παρόμοιο σὰν τὸν πετσένιο ζωστήρα μὲ τὰ μπρούτζινα μισοφέγγαρα, ποὺ πῆρα στὸν περασμένο πόλεμο ἀπ' τὴ μέση τοῦ πρώτου τούρκου καβαλλάρη, ὄντας τόνε σκότωσα κρυμμένος μέσα στὰ χαμόκλαδα σὰ δολοφόνος. (ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δεκέμβρης **4** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 37

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Οἱ πόλεμοι γίνονται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἐφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΚΑΙ Ο Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα σημειώθηκε ἕνα γεγονὸς μέσα στὸν ντόπιον πολιτικὸν ἀγῶνα, ποὺ ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι δὲ μποροῦμε νὰ τἀφίσουμε ἀπαρατήρητο. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶνε ἡ βουλευτικὴ ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κονδύλη στὸ νησί μας. Ὁ κ. Κονδύλης θέλησε νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ τὸ Λεσβιακὸ Λαὸ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσει νὰ τὸν βγάλει βουλευτή. Καὶ μίλησε στὸν Λεσβιακὸ λαὸ ἀποκλειστικὰ μέσῳ τῆς «Σάλπιγγος» καὶ μὲ τὴν ἔντιμον λαλιὰν τοῦ κ. Νικόλα Παρίτση. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Συνδέσμων Ἐφέδρων Ἐθνικῆς Σωτηρίας Νομοῦ Λέσβου, μόλις εἶδε μέσα στοὺς δρόμους τῆς πόλεως τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικὸ τῆς «Σάλπιγγος» νὰ περιφέρει χαρτιὰ γιὰ μάζεμα ὑπογραφῶν, ποὺ θὰ παρουσίαζαν τὸ Νησί μας πὼς διαφλέγεται ἀπ' τὸν πόθο νὰ δεῖ τό στρατηγὸ Κονδύλη νὰ γίνει βουλευτὴς μαζὺ μὲ τὸν Βάλλη καὶ τὸν κ. Μητρέλλια, νόμισε καθῆκον της ν'ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα στὸν ἀρχηγὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, νὰ τοῦ πεῖ τὸ ρεζίλεμα ποὺ ἑτοιμάζει στὸν ἄξιο στρατιωτικὸ τοῦ Στασ. Κινήματος ἡ ἰσοπέδοσή του μὲ στοιχεῖα ταπεινῆς μικροπολιτικῆς, καὶ τἀνεκάτεμά του μὲ τὸν συρφετὸ αὐτὸ τῆς προεκλογικῆς Λεσβιακῆς κινήσεως. Κ' ἔστειλε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ τῶν ἐφέδρων μας αὐτὸ ἐδῶ τὸ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἀρχηγό:

Ἀρχηγὸν Ἐπαναστάσεως
Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν εὐαρεστούμενοι ἐπιστήσητε προσοχὴν Στρατηγοῦ Κονδύλη ἐπὶ κατωθι ἀντιλήψεων ἐφεδρικῆς τάξεως Νήσου μας, τιμώσης πρόσωπόν του διὰ πολυτίμους Πατρίδα προσφερθείσας ὑπηρεσίας καὶ συνεπᾶς θεωρούσης καθῆκόν της ὑποβάλλει κρίσιν του μέσῳ ὑμῶν ὅτι ὄργανα πολιτευομένου τινὸς ἐνταῦθα ἐπιζητοῦν ἀπὸ χθὲς ὑπογραφὴν ἀναφορᾶ, ὅπως Κονδύλης ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα Μυτιλήνης. Δημοκρατικὴ ἰδέα ἐν Μυτιλήνῃ ἔχει ἤδη πλήρη ἐπικρατησιν. Κατορτισθεὶς Συνδυασμὸς Δημοκρατικῶν Φ. λελευθέρων ἀποτελεσθεὶς ἀπὸ ἐγκυρότερα στοιχεῖα τόπου καὶ ἀπὸ ἀρίστους ἀντιπροσώπους, ἐφεδρων καὶ πρόσφύγων, συγκεντρώνων ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην λαοῦ κατέρχεται ἐκλογὰς μὲ ἀνοπεπτομένην Δημοκρατικὴν σημαίαν. Κατερτισμὸς Συνδυασμοῦ μὴ Δημοκρατικοῦ ἀποκλείεται ἀπολύτως. Μοναδικὸς ἄρα λόγος προσπαθειῶν ρηθέντος πολιτευομένου εἶνε ἐκμετάλλευσις γοήτρου ἡρωϊκοῦ του ὀνόματος, ἐλπίζοντός οὕτως περισωθῇ προσεχεῖς ἐκλογάς. Χάριν γοήτρου Κονδύλη καὶ χάριν ἡσυχίας τόπου ἐπικαλούμεθα προσοχήν σας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ὅτι ἐγκρίνετε.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Σ. Ε. Σ.

Διευθύνων Σύμβουλος: ***Α. Σκοῦφος,***
Ὁ Γεν. Γραμματεύς: ***Ε. Κλήμης,***
Οἱ Σύμβουλοι: Π. Μολῖνος, Ν. Χ" Χριστόφας, Ε. Προῖδης, Σ. Μυριβήλης, Γ. Γαληνός, Σ. Παπανικόλας, Μ. Μελανδινός, Β. Χ" Παυλῆς, Α. Χιωτελλης, Ἀρ. Χριστοφίδης, Ε. Διαλεχτὸς, Κ. Σημαντήρης.

Παρόμοια τηλεγραφήματα στάλθηκαν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν κ. Κονδύλη ἀπ' ὅλες τὶς σοβαρὲς ὀργανώσεις, ἀπ' ὅλα τὰ ζωντανὰ καὶ γερὰ ἐπαγγελματικὰ Σωματεῖα. Κι' ὅλα αὐτὰ εἰδοποιοῦν τὸν κ. Κονδύλη πὼς ναὶ μὲν τοῦ βγάζουμε ὅλοι μας τὴ σκούφια γιὰ ὅλη τὴ δράση του τὴ στρατιωτικὴ, γιὰ τὴν ὁποία ἄλλως τε τὸν επλήρωσε ἀμέσως ἡ εὐγνωμονοῦσα Πατρίδα μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ ὑποστρατήγου, μὰ ὡς πολιτικὸ Νοῦ, δὲν ἔχουμε κανένα δεδομένο γιὰ νὰ δοσουμε δυὸ παραδῶν ὑπόληψη στὸ πολιτικό του τάλαντο. Ὁ κ. Κονδύλης ἂν πραγματικὰ εἶχε ὑπ' ὄψει του νὰ βγεῖ βουλευτὴς, καὶ μὴν ἔχοντας που ἄλλοῦ νὰ βάλει ὑποψηφιότητα διαλεξε τὸ νησί μας, ἔπρεπε πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ βρεθεῖ σὲ ἁρμονία μὲ τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις τῆς μεγίστης μάζας τῶν Λεσβίων (ντόπιων καὶ προσφύγων). Γιὰ νἆναι ὅμως ἁρμονικὰ δεμένος μὲ τὴν πολιτικὴ αὐτὴ πίστη τῶν Λεσβίων, ποὺ θὰ τοῦδινε ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἐκλογικῆς, ἔπρεπε νὰ μὴν ἔχει σκουντουφλήσει σὲ δυο κεφαλαιώδη σημεῖα ποὺ εἶναι το κέντρο τῆς Λεσβιακῆς πολιτικῆς ψυχοσυνθέσεως.

Α'. Δὲν ἔπρεπε νὰ σταθεῖ πολιτικὸς ἐχθρὸς τοῦ Βενιζέλου καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκδηλώσει ἐπιθυμία γιὰ βίαιες ἀνατροπὲς, γιὰ πραξικοπηματικὲς ἐνέργειες καὶ γιὰ προεκλογικὸ δημοψήφισμα.

Β'. Δὲν ἔπρεπε νὰ παρουσιαστεῖ στὸν τόπο μας ὡς κομματικὸ δεκανίκι τοῦ ἁμαρτωλοῦ πολιτευομένου Νικόλα Παρίτση, ποὺ τὸν ἔχει καταδικάσει ὁ λαός μας μὲς τὴ συνείδησή του γιὰ τὶς πολιτικὲς προδοσίες του καὶ γιὰ τὶς μικροπονηριές του.

Γ'. Δὲν ἔπρεπε ὁ κ. Κονδύλης νὰ ὀνομάσει «ἐκλογικὰ τερτίπια» τὰ τηλεγραφήματα ποὺ μὲ τόσο σεβασμο πρὸς τὴ στρατιωτική του ἰδιότητα τοὔστειλε ἡ πόλις μας, οὔτε νὰ ἀπαντήσει μὲ μιὰ περιφρονητικὴ φράση στοὺς Λεσβίους ποὺ θέλησαν νὰ τὸν προφυλάξουν ἀπ' αὐτὸ ποὺ θὰ ἰδεῖ στὶς ἐκλογές. Γιατὶ ἡ δόξα τοῦ κ. Κονδύλη εἶναι «καθαρῶς καὶ μόνον στρατιωτικὴ καὶ τίποτ' ἄλλ».

Ἂν ὁ κ. Κονδύλης ὅπως τηλεγραφεῖ στὸν κ. Γκράβαλη «ἔρχεται ἀποθέσας τὴν στολὴν καὶ τὸ τίμιον ξίφος του», δηλ. μόνον ὡς πολιτικὸς, μόνον ὡς πολιτικὸς ἐχθρὸς τοῦ Βενιζέλου στὸ ζήτημα τὸ πολιτειακὸ, μόνον ὡς ἀντίπαλος τῆς Ἐπαναστάσεως στὸ ζήτημα τοῦ προεκλογικοῦ δημοψηφίσματος, τότε ὅλη ἡ Λέσβος, ὅλοι οἱ πολῖται, ὅλοι οἱ πρόσφυγες, καὶ πρὸ πάντων ὅλοι οἱ ἔφεδροι θὰ ἀναγκασθοῦμε μὲ λύπη μας νὰ τοῦ δόσουμε ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΨΗΦΟ ΜΑΣ.

Διότι:

Ὅλη ἡ Λέσβος εἶναι σύμφωνη μὲ τὸν Πλαστήρα καὶ μὲ τοὺς ἄλλους στρατιωτικοὺς παράγοντας τῆς Ἐπαναστάσεως, τῶν ὁποίων τὸ ξίφος εἶναι ἐπίσης τίμιο καὶ ἐπίσης ἀντιρόπιαστο ὅπως τοῦ κ. Κονδύλη, ὅτι «θέλουμε νὰ ὑπάρχει Ἑλλάδα γιὰ νὰ χτίσουμε ἐπάνω της τὴ Δημοκρατεία», κι' ὄχι «νὰ κάνουμε Δημοκρατεία ὅπως ὅπως, κι ὅτι βρέξει ἂς κατεβάσει».

Διότι:

Ὅλη ἡ Λέσβος ἔχει τὴν γνώμη πὼς ἡ δύναμη τοῦ πολιτικοῦ Μυαλοῦ τοῦ Βενιζέλου εἶναι πολὺ πιὸ σιγουρη ἐγγύηση γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ δυστυχισμένου αὐτοῦ Κράτους ποὺ ἀρκετὰ τιμωρήθηκε γιὰ τὴν 1η Νοεμβρίου, ὥστε νὰ μὴ λογαριάσει τὶς πολιτικὲς συμβουλὲς ὅλων μαζὺ τῶν Στρατηγῶν τοῦ Ἑλλην. Στρατοῦ, ἂν οἱ συμβουλὲς αὐτῆς εἶναι ἀντίθετες ἀπ' τὶς πολιτικὲς προβλέψεις τοῦ Βενιζέλου.

Διότι:

Καμμια ὄρεξη δὲν ἔχουμε οἱ Λέσβιοι νὰ γινουμαι ἀποκούμπι κανενὸς στρατιωτικοῦ, ὅσο ἔνδοξος κιαν εἶναι, ὅταν ξαιρουμε πὼς θα παρασύρει τον τοπο μας πισω του σὲ κινήματα βιαια και ορμητικα, ποὺ ὅσο κιαν ἔχουνε ἅγια καὶ πατριωτικὰ τα ελατήρια τους, ὅτ:ν τοὺς λείπει ἡ πολιτικὴ φρόνηση θα καταληξουν σὲ καταστροφές.

Οἱ ἔφεδροι, ξεχωριστα, δὲν ἔχουμε καμμιὰν ὄρεξη νὰ ξαναπαμε κι' ἄλλες ἐπιστρατεύσεις ἐναντια σὲ ἐσωτερικὰ στασιαστικὰ κινήματα, ἂν —ὁ Θεος να μὴν το δώσει — κάνουμε σήμερα ἐμεῖς οἱ Νέες Χῶρες μιὰ βιαστικὴ δημοκρατία γιὰ νὰ σηκωθῇ αὔριο ἡ Παλιὰ Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν πολεμήσει. Γιατὶ οἱ Νέες Χῶρες σήμερα εἶνε μοναχὰ τὸ ἕνα τρίτο τῆς ὅλης Ἑλλάδας. Μπορεῖ νἄμαστε καλοὶ, ἡρωϊκοὶ, καὶ πειθαρχικοὶ στρατιῶτες, μὰ βεβαιώνουμε ὅλους τοὺς πατριῶτες πὼς δὲν τὄχουμε σκοπὸ νὰ περάσουμε ὅλη μας τὴ ζωὴ μέσα σὲ ἡρωϊσμοὺς, σὲ αἵματα, σὲ ψεῖρες, καὶ σὲ δάφνες." Ἔχουμε καὶ μεῖς σπίτια καὶ ὑποχρεώσεις. Ἔχουμε κ' ἐμεῖς ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ σεβούμαστε, εὐγνωμονοῦμε καὶ χαιρετοῦμε τὸν ὑποστράτηγο Κονδύλη, τὸν ἡρωϊκὸν ἀξιωματικὸ ποὺ κατέστειλε τὸ στασιαστικὸ κίνημα, καὶ μαζύ του ὅλους τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς καὶ προπάντων τοὺς φαντάρους ποὺ τρέξανε ἀπ' τὴν Κρήτη κιἀπ' τὴ Μυτιλήνη γιὰ νὰ σκοτωθοῦνε γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Ὅλοι αὐτοὶ κάνανε τὸ καθῆκον τους. Μοναχὰ τὸ καθῆκον τους καὶ τίποτ' ἄλλο.

Μὰ δὲ θὰ ὑποστηρίξουμε μήτε μὲ μιὰ ψῆφο — ΓΙΑΤΙ ΘΑΤΑΝΕ ΕΓΚΛΗΜΑ — κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς στρατιωτικοὺς, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἥρωας, ὅταν ἀποθέσουν τὴ στολὴ καὶ τὸ ξῖφος καὶ σηκωθοῦν νἀντιπολιτευθοῦν τὸν Πλαστῆρα, νἀντιπολιτευθοῦν τὸ Βενιζέλο. Μὲ λίγα λόγια νἀντιπολιτευθοῦν τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους.

Αὐτὰ γιὰ νὰ μποῦνε τὰ πράματα στὴ θέση τους.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

Κατὰ τὸν Νοέμβρη τοῦ 1912 ὁ Ἑλληνικὸς στόλος χάρισε τὴ λευτεριὰ στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου.

Οἱ κάτοικοι ὡς ἐλεύθεροι κοντὰ στὰ ἄλλα εἶχαν καὶ τὸ καθῆκον νὰ ὑπηρετήσουν στὸ στρατό.

Κατὰ τὸ 1914 ἔγεινε ὁ διωγμὸς τῆς Μικρασίας καὶ καραβάνια προσφύγων ἀπογυμνωμένων ἐγέμισαν τὸ ἐλεύθερο Κράτος καὶ ἀπὸ τότες κατατάχθηκαν στὸ στρατό.

Ὅταν ἔγεινε τὸ Ἐθνικὸ κίνημα, οἱ πρόσφυγες ὑπηρέτησαν στὴν Ἄμυνα καὶ ἄφησαν στὸ δρόμο ἀπροστάτευτες τὶς οἰκογένειές τους.

Ἀπὸ τὸ χρονικὸ αὐτὸ σημεῖο ἀρχίζει μιὰ κοινὴ προσπάθεια τοῦ ντόπιου καὶ τοῦ προσφυγικοῦ ἐφεδρικοῦ κόσμου.

Καὶ ἀπὸ τότες ἔγειναν συστρατιῶτες καὶ δοκίμασαν μαζὺ τὴν πίκρα τῶν στερήσεων καὶ τὸν ἠθικὸ πόνο τῆς φροντίδας γιὰ κείνους ποὺ ἀφήνανε στοὺς δρόμους.

Καὶ δημιούργησαν μαζύ, οἱ γίγαντες αὐτοὶ τῆς ὑπομονῆς, τὴν Ἑλλάδα τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἡ ὁποία ἐπέτρεπε νὰ γυρίσουν ἀφεντάδες περήφανοι στὴν πατρίδα τους οἱ φιλοξενούμενοι στὴν Ἑλλάδα πρόσφυγες.

Καὶ οἱ μὲν ἔφεδροι πρόσφυγες μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους τους κρατοῦσαν τὸ μέτωπο στὴ Μικρασία, οἱ δὲ ἀστράτευτοι ξαναπῆραν τὰ χτήματά τους καὶ ἄρχισαν νὰ βάζουν στὸ δρόμο τὴ δουλειά τους. Ἡ πίκρες ποὺ δοκίμασαν στὸ διωγμὸ ἔσβυναν σιγὰ σιγά.

Δυστυχῶς ξημέρωσε ἡ 1η τοῦ Νοέμβρη τοῦ 1920. Τὰ ἀποτελέσματα εἶνε γνωστά.

Καὶ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922 ὁ στρατὸς ὁ Ἑλληνικός, ποὺ ὡς τότε μονάχα τὴ νίκη γνώρισε, σκόρπισε καὶ ἔτρεχε πρὸς τὴ θάλασσα νὰ σωθῇ.

Καὶ μαζὺ μ' αὐτὸν ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς προσπαθοῦσε νὰ σωθῇ ἀπ' τὸ μαχαῖρι τῶν Τσετῶν.

Καὶ ξαναβλέπουμε σήμερα στὸ νησὶ αὐτὸ τὸ φιλόξενο τοὺς πρόσφυγες σὲ κατάσταση πολὺ χειρότερη ἀπὸ πρίν. Τώρα δὲν ἦλθαν μονάχα ἀπογυμνωμένοι. Εἶνε καὶ ἀποδεκατισμένοι. Ἄφησαν ἐκεῖ ἀντίκρυ ἀγαπημένες ὑπάρξεις. Καὶ βλέπουμε μητέρες ἀπροστάτευτες μὲ τὰ ὀρφανά τους. Οἱ ἔφεδροι πρόσφυγες ποὺ σωθῆκαν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία ἦλθαν ἐδῶ γυρεύοντας τοὺς δικούς τους. Καὶ δὲν τοὺς βρῆκαν. Ἄλλοι τοὺς καταδίκασαν νὰ πεθάνουν μαρτυρικὰ ἐκεῖ. Καὶ μένει ἀπὸ τότες ματωμένη ἡ καρδιά τους.

Ἂν θὰ θελήσουμε νὰ κάνουμε μιὰ πραγματικὴ σύγκριση μεταξὺ ἐφέδρων καὶ προσφύγων πρέπει νὰ τοὺς κατατάξουμε στὴν ἴδια κατηγορία.

Οἱ ἔφεδροι γύρισαν ἀπ' τὴ Μικρασία καὶ ἄφῆσαν ἐκεῖ πολλοὺς συναναδέρφους τους.

Καὶ οἱ πρόσφυγες χωρισθῆκαν ἀπὸ ἀγαπημένες ὑπάρξεις χωρὶς ἐλπίδα νὰ τὶς ξαναδοῦν.

Οἱ ἔφεδροι ποὺ γύρισαν βρῆκαν οἱ πιότεροι πουλημένο τὸ πατρικὸ χτῆμα, πεθαμένη τὴ μάνα τους ἀπὸ τὸν καμὸ καὶ χορταριασμένη τὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ τους.

Οἱ πρόσφυγες ποὺ ἦλθαν ἐδῶ εἶνε χωρὶς σπήτι, ρημαγμένοι, παιδιὰ χωρὶς προστάτη καὶ γονεῖς χωρὶς τὰ παιδιά τους. Καὶ θὰ ζοῦν μὲ τὸ πικρὸ ψωμὶ τῆς ἐξορίας καὶ τὴν παντοτεινὴ σκέψη τοῦ χαμοῦ τῶν παιδιῶν τους.

Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε πὼς στὴν ἴδια κατηγορία ἀνήκουν καὶ οἱ ἔφεδροι καὶ οἱ πρόσφυγες.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ καταστροφὴ καὶ ἡ δεκαετὴς ἐκστρατεία στοίχισαν καὶ στοὺς δυὸ τὸ ἴδιο σχεδόν.

Εἶνε ἀλήθεια πὼς ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1923 μαζὶ μὲ τὶς πολλὲς φροντίδες ποὺ ἔχει ἔδειξε καὶ δείχνει τὸ μεγαλείτερο, ποὺ μποροῦσε, ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὶς δυὸ κατηγορίες.

Γιὰ τοὺς πρόσφυγες μάλιστα ἐπέτυχε μὲ τὴ διπλωματικὴ ἱκανότητα τοῦ Βενιζέλου νὰ ὑπογραφεῖ ἡ σύμβαση τῆς ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία θὰ τοὺς τα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✻ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✻ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✻ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

κτοποιήσει οἰκονομικῶς, ἐφόσον θὰ διαρκεῖ ὁ ἐκπατρισμός.

Γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε ὅμως συστηματικὴ τὴν ἐπανόρθωση χρειάζεται συστηματικὴ ἐργασία ἀπ' τοὺς κατὰ τόπους Συνδέσμους ἐφέδρων καὶ τὶς Ἑνώσεις προσφύγων, ὥστε τὰ δίκαια αἰτήματά των νὰ καταλήγουν σὲ νομοσχέδια καὶ νὰ ψηφίζωνται στὴ Βουλή.

Αἱ συζητήσεις τῶν καφενείων εἶνε ἀνάξιες ἀνθρώπων ποὺ πρέπει νὰ ζητήσουν καὶ νὰ ὑποστηρίξουν θαρρωτὰ τὸ δίκηο τους.

Ἂς πάρουμε ἕνα σύγχρονο παράδειγμα, τοὺς καλοὺς συναδέλφους, ποὺ συστηματικὰ ἐπεδίωξαν καὶ ἐπέτυχαν νὰ βάλουν βάση γιὰ τὴν ἵδρυση Σανατορίου.

Πρέπει οἱ Σύνδεσμοι καὶ οἱ Ἑνώσεις νὰ φωτίσουν τὴν κοινὴ γνώμη, ὥστε νὰ ἐννοηθεῖ καλὰ πὼς ἀπ' τὴ μεγάλη αὐτὴ τρικυμία ἔπαθαν ὡρισμένες τάξεις.

Ὥστε ἂν ζητοῦν νὰ ἐπανορθωθεῖ ὁπωσδήποτε ἡ καταστροφὴ ποὺ τοὺς ἔγεινε, τοῦτο νὰ θεωρῆται ὡς ἀπόδοσις δικαιοσύνης ἐκ μέρους τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ὄχι ὡς ἐπιβαλλομένη ἐλεημοσύνη.

Ὅταν τοῦτο κατανοηθεῖ καλά, θὰ λείψουν ἡ μικροπαρεξηγήσεις, καὶ ἡ κοινωνία θὰ ἐξασφαλίσει τὴ γαληνιαία ἐξέλιξή της, ἀπαραίτητη γιὰ τὴν πρόοδό της.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΡΗΤΙΚΑΣ

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Σ.Ε.Σ. ΛΕΣΒΟΥ
ΠΡΟΣ
ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΥ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ὕστερα ἀπ' τὴν τελευταία της ὑπ' ἀριθ. 2420 ἐγκύκλιό κρινει σκόπιμο νὰ δώση σ' ὅλα τὰ μέλη τῶν Συνδέσμων μερικὲ, ἐξηγήσεις καὶ νὰ ἐκταθῆ ἀκόμη περισσότερο στὸ ζήτημα τῆς Πολιτικῆς κατευθύνσεως τῶν ΣΕΣ στις Ἐκλογές.

Τὸ κάμει γιατὶ παρετήρησε ὅτι μερικὰ μέλη καὶ ὀλίγοι ΣΕΣ τῶν χωριῶν παρεξηγοῦν τὴν πολιτική της καὶ θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν πολιτικὴ ἄλλην ἀπ' ἐκείνην ποὺ ἀνταποκρίνεται, ὅπως νομίζει, καὶ στὴ θέληση τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν Συνδέσμων τῆς Λέσβου. Ἐλπίζει δὲ ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῆ στὴν ἀνάγκη νὰ ξαναρθῆ στὸ ἴδιο θέμα, κέτσι θὰ ἐπικρατήση ἡ ποθητὴ ὁμόνοια καὶ σύμπνοια ποὺ μόνες θὰ μπορέσουν καὶ τὴν δύναμη μας νὰ δείξουν καὶ τὰ συμφέροντά μας καλλίτερα νὰ ἐξυπηρετήσουν.

Πρῶτα πρῶτα ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει νὰ τονίση καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν ὅλοι, πὼς ἡ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ δὲν εἶνε κάτι νέο οὔτε γι' αὐτὴν οὔτε καὶ γιὰ τὰ μέλη τῶν Σ. Ε. Σ. Στὶς 10 Σεπβρίου τοῦ ἔτους τούτου ἀνέθεσε στοὺς Συναδέλφους Δ. Καλλιγιάννην Μιχ. Βαμβακίτην Ἀρ. Πάλλην καὶ Ἀρ. Καλλικλῆν τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπικοινωνήσουν στὰς Ἀθήνας μὲ τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μὲ τὸν Διευθύνοντα τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων γιὰ νὰ προσανατολισθῆ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Κέντρου καὶ νὰ φροντίση νὰ εξασφαλίση ὡρισμένες θέσεις στοὺς Συνδυασμοὺς, ποὺ θὰ καταρτίζοντο. Οἱ ἀνωτέρω Συνάδελφοί μας ἐπεκοινώνησαν πράγματι καὶ μᾶς ἔφεραν τὰς πληροφορίας ποὺ ἐζητήσαμεν.

Στὶς 22 Σεπβρίου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ μιὰ ἀναφορά της (ὑπ' ἀριθ. 2093) στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τῆς Ἐπαναστασεως, ἐζήτησε ἡ Ἐπανάσταση νὰ καταρτιση Συνδυασμὸ, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν της νὰ κρατήση ὡρισμένο ἀριθμὸ θέσεων γιὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν Σ. Ε. Σ.

Στὶς 12 Ὀκβρίου μὲ ἀναφορά της (ὑπ' ἀριθ. 2207) πάλι στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπενθύμιζε τὶς προηγούμενες παρακλήσεις της καὶ ἐπανελάμβανε τὰ ἴδια αἰτήματα της, κατέληγε μάλιστα μὲ τὴν φράση ὅτι «δὲν θέλει νὰ δώση πίστιν στις φήμες καὶ διαδόσεις ποῦ κυκλοφοροῦν ἐπίμονα ὅτι ἀπεκλείσθησαν οἱ ἔφεδροι ἀπὸ τοὺς Συνδυασμοὺς τῶν Φιλελευθέρων ποὺ καταρτίζονται ἤδη». Αὐτὲς ἦσαν ἡ ἐνέργειες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ ὑποψήφιοι τῶν Συνδέσμων.

Ἦταν ἀνάγκη νὰ τὰ ποῦμε αὐτό, γιὰ νὰ καταλάβουν ὅλοι καλὰ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀπάντηση στὲς ἐπανειλημμένες ἀναφορὲς ποὺ ἔκανε ἡ Ἐπιτροπὴ στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο. Ἐζήτησε νὰ καταρτισθῆ Συνδυασμὸς Ἐπαναστατικὸς καὶ ἀπὸ το Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων νὰ φυλάξη ὡρισμένας θέσεις γιὰ τοὺς ὑποψηφίους μας. Αὐτὸ σημαίνει πὼς παντα ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ὑπ' ὄψιν της νὰ βάλη τοὺς ὑποψηφίους τῶν Σ.Ε.Σ. εἰς τοὺς Συνδυασμοὺς, εἴτε τῆς Ἐπαναστάσεως εἴτε τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Συνδυασμὸς τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν ὅπως κατηρτήσθηκε εἶνε καὶ Ἐπαναστατικὸς, διότι τέτιον τὸν θεωρεῖ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τέτιος τῷ ὄντι εἶνε ἀφ' οὗ μετέχουν αὐτοῦ ἕνας τέως Ὑπουργὸς τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ της Γραφείου, εἶνε δὲ καὶ ὁ μόνος Συνδυασμὸς τῶν Φιλελευθέρων, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθοῦμε ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ μὴ μετάσχουμε αὐτοῦ ἡμεῖς ποὺ εἴμεθα Σύνδεσμοι Ἐπαναστατικοί, ἡμεῖς ποὺ πάντα τὸν Πλαστήρα θεωροῦμε ὡς Ἀρχηγό μας, ἡμεῖς τέλος ποὺ ζητήσαμε ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων νὰ μᾶς ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅταν θὰ καταρτισθοῦν οἱ Συνδυασμοί;

Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε τὸ γράμμα τοῦ Πλαστήρα ἡ ἴδια ἔπρεπε νὰ ἦταν ἡ πολιτική μας.

Ἔχομε δὲ ὅλα τα δεδομένα νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ Πολιτική μας αὐτὴ ἐπιδοκιμάζεται τελείως ἀπ' τὴ μεγάλη πλειονότητα τῶν ΣΕΣ τῆς Λέσβου. ***Μόνον ἀπὸ τρεῖς*** ἕως τώρα Συνδέσμους: τῶν Παμφύλων τῆς Μόριας καὶ Παναγιούδας ἔχουμε ψηφίσματα γιὰ νὰ καταρτισθῆ χωριστὸς ἐφεδρικὸς Συνδυασμὸς, ἡ δὲ πλειονότης τῶν ἄλλων ἔχει προκαταβολικῶς κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς Πολιτικῆς ποὺ ἀκολουθοῦμε.

Αὐτὲς οἱ ἐξηγήσεις ἦταν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ φύγη ἀπ' τὴ μέση κάθε παρεξήγηση. Ὕστερα ἀπ' αὐτὲς ἔχομε τὴν πεποίθηση, πὼς δὲν θὰ εὑρεθῆ κανεὶς νὰ τὰς ἀποδοκιμάση καὶ νὰ τὰς κατακρίνη.

Γιὰ νὰ κριθῆ ἡ συνοχὴ στὴν ὀργάνωσή μας εἶνε ἀναγκη νὰ πειθαρχοῦμε ὅλοι στὴν πλειονοψηφία καὶ νὰ μηνάκοῦμε τὶς ἀτομικές μας προτιμήσεις καὶ συμπάθειες.

Μερικοὶ καταακρίνουν πλὴν τῶν ἄλλων τὴν Ἐπιτροπὴ καὶ γιὰ τὸν περιορισμένο ἀριθμὸ τῶν ὑποψηφίων μας στὸ Συνδυασμό.

Πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους, ὅτι καμμιὰ φορὰ δὲν ἔγινε σοβαρὴ σκέψη γιὰ περισσοτέρους. Ἀνέκαθεν οἱ ὑπολογισμοί μας ἐγίνοντο ἐπάνω σ' αὐτὸν τὸν ἀριθμό.

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 2071 τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφό μας πρὸς τοὺς συναδέλφους Δ. Καλιγιάννην, Μ. Βαμβακίτην, Ἀρ. Πάλλην καὶ Ἀρ. Καλλικλῆν, στὴ δευτέρα παράγραφο παραγγέλλουμε να ἐπιδιώξουν ***νὰ ἐξασφαλισθοῦν τέσσαρες θέσεις στὸ Συνδυασμό.***

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 2265 τῆς 20 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἔγγραφό μας πρὸς τὸν κ. Βυρ. Καρπαναγιώτην Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Ἐπαναστάσεως διατυπόνουμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων μας τῆς Λέσβου ἔχει ὁρισθῆ ***σὲ τέσσαρες καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἕνας πρόσφυξ.***

Κατὰ συνέπειαν δὲν νομίζουμε ὅτι ἀδικηθήκαμε ἀφοῦ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ ἐζητήσαμε ἀνέκαθεν ὅστις καὶ μᾶς ἐδόθηκε.

Οἱ ὑποψήφιοί μας, δὲν ἐπάρθηκαν ἀπὸ τὸν κ. Παπανδρέου εἰκῆ ὡς ἔτυχε ἀλλ' ἀναλόγως τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας ποὺ εἶχε καθένας στις προτάσεις ποὺ μᾶς ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τοὺς ΣΕΣ τῆς Λέσβου. ***Ἐπήραμε δηλαδὴ τοὺς τρεῖς πρώτους ἐπιτυχόντας καὶ ἕνα πρόσφυγα.***

Ἔτσι νομίζουμε πὼς βάνομε τὰ πράγματα στὴ θέση τους γιὰ νὰ παύσουν καὶ οἱ μεμψιμοιρίες καὶ νὰ μὴ γίνονται πολλοὶ θύματα ***ἐκείνων ποὺ προσπαθοῦν νὰ μᾶς διαιρέσουν γιὰ νὰ ἐκμεταλευθοῦν τὴ διαίρεση μας.***

Ἔχομε τὴν πεποίθηση πὼς ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ σύμπνοια θὰ βασιλέψη στὴν ὀργάνωσή μας.

Ὅλοι πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ πειθαρχήσουν καὶ σύμφωνα μὲ τὴν θέληση καὶ τῆς πλειονότητος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, νὰ δόσουμε ἀμέριστη τὴν ὑποστήριξή μας στοὺς τέσσαρας ὑποψηφίους μας καὶ σ' ὁλόκληρο τὸν Συνδυασμὸ τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν.

Ἡ Κεντρικὴ Δ. Ἐπιτροπὴ

Ἀριθ. Πρωτ. 2493

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 30 Νοεμβρίου 1923

Ἐγκύκλιος

Πρὸς τοὺς Σ. Ε. Σ. Λέσβου

Κατόπιν τῆς ἐσχάτως θεσπισθείσης Ἐπαναστατικῆς ἀποφάσεως, προκληθείσης κατόπιν συντόνων ἐνεργειῶν ἡμῶν, περὶ χορηγήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἀπολυθέντας ἐφέδρους, διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς παρὰ τοῦ Νομάρχου ἀπαιτουμένης βεβαιώσεως ἂν οὗτοι εἶνε ἐγγεγραμμένοι ἢ μὴ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου ὁρίζομε:

ὅτι ἕκαστος Σ. Ε. Σ. θέλει συγκεντρώση τὰ ἀπολυτήρια τῶν μὴ ἐγγραμμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς Καταλόγους, Ἐφέδρων, ἐφ' ὧν θέλουσι ἐπικολληθῆ οἱ φωτογραφίαι των, καὶ ἀφοῦ οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων βεβαιώσωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τὴν μὴ ἐγγραφήν των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς Καταλόγους, θὰ ἀποστείλωσι ταῦτα μετὰ τῶν ὑπὸ τῶν Προέδρων βεβαιώσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις θέλει μεριμνήση διὰ τὴν παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου ἀπαιτουμένην θεώρησιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τοὺς διαφόρους Σ. Ε. Σ.

Ἐπίσης κατόπιν ἡμετέρων ἐνεργειῶν ὁ κ. Νομάρχης Λέσβου ἠτήσατο εἰδικῶς διὰ τὴν Νῆσον Λῆμνον ὅπως πρὸς διευκόλυσιν τῶν ἐφέδρων τῆς Νήσου τὰ ἀπολυτήρια τούτων θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ οἰκείου ὑποδιοικητοῦ.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Σ. Ε. Σ.

Διευθύνων Σύμβουλος: ***Α. Σκοῦφος,***

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς: ***Ε. Κλήμης.***

Οἱ Σύμβουλοι: Π. Μολῖνος, Ν. Χ" Χριστόφης, Ε. Πραΐδης, Σ. Μυριβήλης, Γ. Γαληνός, Σ. Παπανικόλας, Μ. Μελανδινός, Β. Χ" Παυλῆς, Κ. Σημαντήρης.

✻ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ✻

Ἀριθ. 467 **ΑΘΗΝΑ, 3 τοῦ Δεκέμβρη, μεσάνυχτα**

— Τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴν Πόλη πὼς; τὸ περασμένο Σάββατο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνει ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχη ἡ Τούρκικη ἀστυνομία πῆγε στὸ Φανάρι καὶ διέκοψε τὴ συνεδρίαση, ἐπειδὴ, λέει, σαὐτὴ εἶχανε λάβει μέρος; καὶ ἑφτὰ Μητροπολίτες ποὺ εἶχανε διωχτεῖ ἀπ' τὸν Παπαευθύμη.

— Τὸ Πατριαρχεῖο τηλεγράφησε στὴν Ἄγκυρα γυρεύοντας ἔγκριση γιὰ νὰ ξαναγίνει ἡ Συνεδρίαση τὴν Πέμπτη.

— Τὸ Πατριαρχεῖο ἔστειλε στὴν Ὑψηλὴ Πύλη καὶ στὴ Νομαρχία ἐπίσημη Ἐπιτροπὴ, μὰ οἱ τούρκικες ἀρχὲς οὔτε κἂν τὴ δέχτηκαν.

— Ὁ Παπαευθύμης πολεμᾶ νὰ ἀργοπορέσει ὅσο μπορεῖ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχη, γιὰ νὰ τὰ καταφέρει νἄβγει ὁ Ροδουπόλεως ποὺναι ἔμπιστος τῶν Τούρκων καὶ τοῦ Παπαευθύμη.

— Οἱ Μητροπολίτες Προύσσης, Χαλκηδόνος, καὶ Νικαίας πήρανε ἀνώνυμα ἀπειλητικὰ γράμματα γραμμένα τούρκικα ποὺ τοὺς λένε νὰ παραιτηθοῦνε ἀπὸ τὴν ὑποψηφιότητά τους.

Ἀριθ. 459 **ΑΘΗΝΑ, 2 τοῦ Δεκέμβρη, ὥρα 22.45.**

— Τὸ συλλαλητήριο ποὺ ἔγινε σήμερα τὸ ἀπόγεμα γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Βενιζέλου ξεπέρασα ὅλα ὅσα ἔγιναν στὴν Ἀθήνα ὡς τὰ σήμερα. Ὅλος ὁ τόπος ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ὧν τὴν ὁδὸ Σταδίου, ἡ λεωφόρος Ὄλγας καὶ οἱ τριγυρινοὶ δρόμοι ἦσαν γεμᾶτοι ἀσφυχτικὰ καὶ ὁ λαὸς ἐξακολουθοῦσε ἀκόμα νὰ φθάνει ἀπὸ παντοῦ σὲ μεγάλες μάζες.

— Ὕστερα ἀπ' τοὺς διαφόρους λόγους τῶν ρητόρων, ὁ τεράστιος ὄγκος τῶν διαδηλωτῶν ξεκίνησε, πέρασε τὴν ὁδὸ Φιλελλήνων, τὴν πλατεῖα Συντάγματος, καὶ τρόβηξε πρὸς τὴν Ὁμόνοια, γεμίζοντας ὁλόκληρη τὴν ὁδὸ Σταδίου.

— Εἶνε ἀδύνατο νὰ περιγραφῆ τὸ συλλαλητήριο αὐτό. Σωστὸς πανζουρλισμός Πελώριες εἰκόνες τοῦ Βενιζέλου ἐπάνω σὲ αὐτοκίνητα περιφέρνονται.

— Ὁ κόσμος ξώφρενος ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ τὶς καταφιλᾶ. Οἱ δρόμοι γεμάτοι ἐπιγραφές. Ἐνθουσιασμὸς ἀφάνταστος. Φωνὲς καὶ ὀχλοβοή. Πρῶτος μίλησε ὁ ἀντιβενιζελικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Καρολίδης.

— Δὲν παρουσιαζόμαστε, εἶπε, ὡς Βενιζελικὸς ἢ ἀντιβενιζελικός. Διακρίσεις μπορεῖ νὰ γίνουνται σὲ καιροὺς ὁμαλοὺς ὄχι σὲ στιγμὲς κρίσιμες ποὺ ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἀνάγκη ἀπ' ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀνεξάρτητα πρὸς τὸ φρόνημά τους θὰ μποροῦνε νὰ τὴ βοηθήσουνε.

Τὸ γυρισμὸ τοῦ Βενιζέλου τὸν ἐπιβάλλει ἡ σωτηρία τοῦ ἔθνους, ἡ δόξα καὶ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶνε σασιὸ νὰ μένει στὰ ξένα ἐκεῖνος ποὺ ἐκράτησε τόσο καλὰ τὴν ἐξουσία στὰ χέρια του. Εἶνε ἀπαραίτητη ἡ παρουσία του σὴ Συνέλευση. Ἂν ἡ κατάστασις χειροτερέψει ἀκόμα, ἡ Ἑλλάδα κινδυνεύει ὄχι ἀπ' τὰ μεγάλα, ἀλλὰ ἀπ' τὰ μικρὰ γειτονικά της κράτη».

— Ὁ Βρετός, πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν εἶπε:

«Ἐγὼ ποὺ μέχρι χθὲς ἤμουν Κωνσταντινικός, βροντοφωνῶ σήμερα:

ΒΕΝΙΖΕΛΕ ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΗΣ.

— Ὁ ἀντιβενιζελικὸς δικηγόρος Ριδολφόπουλος εἶπε: «Τὸ κακὸν ποὺ ἡ ἀντιπολίτευση ἔγινε ἀντίδραση σήμερα πηγάζει ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι ἔλλειψε ἕνα στιβαρὸ χέρι νὰ τὴ διοικήση, ἔλλειψε ἡ μεγάλη ἐμπιστοσύνη τοῦ κόμματος πρὸς ἑαυτὸ, καὶ τὸ πολίτευμα χαλαρώθηκε. Γι' αὐτὸ πρέπει νἄρθη ὁ Βενιζέλος».

Ὁ Πολίτης δημοσιογράφος Σπανούδης εἶπε:

«Τὸ συλλαλητήριο τοῦτο εἶνε συλλαλητήριον τοῦ Ἐθνικοῦ πόνου. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιστρατεύει τὸν Βενιζέλον.»

Ὁ Χαριτάκης λέγει κατόπιν ὅτι γυρισμὸς τοῦ Βενιζέλου θὰ σημάνει τὴν ἀρχὴ μιᾶς καινουργίας εὐτυχίας στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Πλατανιώτης λέγει ὅτι ἂν καὶ εἶναι ἀντιβενιζελικὸς δὲ μπορεῖ νὰ μὴ βροντοφωνήσει πὼς ὁ Βενιζέλος εἶχε θριάμβους διπλωματικούς. Ἡ ἐσωτερικὴ ὅμως χρεωκοπία τοῦ Βενιζελισμοῦ τὸν ἠνάγκασε νὰ γυρέβει μιὰ τρίτη κατάσταση καὶ γι' αὐτὸ κατέληξε στὸν Πολιτικὸ Συνασπισμό.

— Γελάστηκα ὅμως λέγει, γιατὶ κανεὶς ἄλλος ἐξὸν ἀπ' τὸ Βενιζέλο, δὲ μπορεῖ νὰ δώσει ψυχὴ στὸ κράτος. Τελευταῖος μίλησε ὁ Σκεῦος Ζερβὸς καὶ ἔγινε δεκτὸ τὸ ψήφισμα ποὺ ἐστάλθηκε στὸ Βενιζέλο:

Ὁ Λαὸς ψηφίζει:

Ἐπειδὴ ὁ Βενιζέλος, ἄριστος πολιτικὸς ἀνὴρ, ἐξυπηρέτησε τὴν πατρίδα ὅσον οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἡ παρουσία του εἶνε ὑψίστη ἐθνικὴ ἀνάγκη πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς πατρίδος ἐκ τῶν δυσχερειῶν εἰς ἃς περιῆλθε καὶ τῶν ἐπαπειλούντων οὐτὴν μεγάλων κινδύνων, διὰ τοῦτο τὸν καλεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος ὅπως κατέλθει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἐξασφαλίση εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ἡμέρας Ἐθνικῆς χαρᾶς».

Κατόπιν ὅλος ὁ ἀνθρώπινος ὄγκος ξεχύθηκε στοὺς δρόμους. Ἡ πρωτεύουσα ὅλη ξώφρενη ἀπὸ ἐνθουσιασμό. Μιὰ φωνὴ ἀκούεται ἀπὸ παντοῦ: ΕΡΧΕΤΑΙ!

Ὑπολογίζεται πῶς στὸ συλλαλητήριο γιὰ τὸ γυρισμὸ τοῦ Βενιζέλου παραβρέθηκαν 200,000 κόσμος.

Ἀριθ. 469 **ΑΘΗΝΑ 2 Δεκεμβρίου, ὥρα 9 πρωϊνὴ**

— Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλαλητηρίου ἔστειλε τὸ ψήφισμα μὲ ἕνα μακρὸ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Βενιζέλο, λέγοντάς του πὼς ἔχει καθῆκον νὰ γυρίσει πίσω στὴν Ἑλλάδα ὅπου ὁ λαὸς «τὸν ἐπεστράτευσε»

— Οἱ ξένοι διπλωμάται εἶχαν ἄριστες ἐντυπώσεις ἀπ' τὸ συλλαλητήριο ποὺ τὸ τηλεγράφησαν στὲς Κυβερνήσεις τους. Ἐπίσης οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ τοῦ παγκόσμιου τύπου ἔστειλαν μεγάλα τηλεγραφήματα στὶς φημερίδες τους.

— Ὁ Πλαστήρας συγχάρηκε θερμὰ τὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλαλητήριου γιὰ τὸν τεράστιο ὄγκο του, γιὰ τὴν τάξη ποὺ ἔδειξαν ὅλες αὐτὲς οἱ μυριάδες τοῦ κόσμου. Αὐτὸ, εἶπε, ἀποδείχνει πὼς ὁ φιλελεύθερος κόσμος ποὺ ἐλπίζουμε νὰ βγάλει τὴν προσεχῆ Κυβέρνηση ἀπ' τὰ σπλάχνα του ἔχει ἔμφυτο σεβασμὸ πρὸς τὴν τάξη καὶ τὴν ἡσυχία. Αὐτὴ τὴν τάξη θὰ τὴν ἐπιδιώξει καὶ στὸ μέλλον στεγάζων κάτου ἀπὸ τὴ σπέπη τοῦ Νόμου ὅλους τοὺς πολῖτες ἀνεξαρτήτως φρονήματος. Πρέπει νὰ ὁμολογηθεῖ, εἶπε, πὼς οἱ Φιλελεύθεροι ἐφάρμοσαν στὸ παρελθὸν μέτρα σκληρὰ καὶ αὐστηρὰ, ποὺ ἤτανε δύσκολο νὰ ἀποφύγουν σὲ καιρὸ ποὺ ἡ Ἑλλάδα ἔπαιζε τὴν τύχη της στὸν πόλεμο. Τέτοια μέτρα καὶ πολὺ πιὸ αὐστηρὰ ἐφαρμόσθηκαν τότες ὅλα τὰ ἐμπόλεμα κράτη γιὰ τὴ κοινὴ σωτηρία. Ἐλπίζω, ἐπρόσθεσε, πὼς ἡ τελευταία περιπέτεια εἶναι ἡ τελευταία ποὺ περνᾶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

— Ἡ προσωπικὴ γνώμη τοῦ Πλαστήρα εἶναι πὼς ὁ Βενιζέλος δὲ θἄρθει, τοὐλάχιστο πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

— Ὁ Παπαναστασίου γύρισε πίσω ἀπ' τὴ Σαλονίκη ποὺ εἶχε πάει γιὰ νὰ ἐξομαλύνει τὶς διαφορὲς ποὺ δυσκόλυναν τὸ σχηματισμὸ ἑνὸς μονοχὰ Συνδυασμοῦ Δημοκρατικοῦ μὲ συνεργασία τοῦ Πάγκαλου. Δυστυχῶς, ἐδήλωσε ὁ Παπαναστασίου, ἡ συνεργασία ματαιώθηκε. Ἐμεῖς καταρτίσαμε ἄλλο, **κι' ἄλλον ὁ Πάγκαλος** μὲ τοὺς Φιλελευθέρους Δημοκρατικούς.

— Ὁ Παπαναστασίου δήλωσε πὼς χαίρει μὲν γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν Δημοκρατικῶν στὸ συλλαλητήριο γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Βενιζέλου, μὰ ἀποκρούει τοὺς κόλακας τοῦ Βενιζέλου.

— Ὁ Τριανταφυλλάκος δήλωσε πὼς θὰ λάβει μέρος στὶς ἐκλογές.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΝΑ ΤΙΣ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΟΛΟΙ

Ὅλοι οἱ ἔφεδροι ὅλου τοῦ Νομοῦ πρέπει νὰ διαβάσουν τὰς ἐγκυκλίους ποὺ τοὺς στέλνει ἰσήμερα ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ΣΕΣ Λέσβου, καὶ ποὺ δημοσιεύουμε παραπάνου. Ἡ μιὰ εἶναι γιὰ νὰ φροντίσουνε νὰ στείλουν στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τὰπολυτήριά τους μὲ φωτογραφία καὶ πιστοποίηση τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος, ὅσοι δὲν εἶναι μέσα στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, γιὰ νὰ φροντίσει νὰ τοὺς ταχτοποιήσει ἀπ' ἐδῶ ἡ Ἐπιτροπή, καὶ νὰ μὴ μείνουν ἀπ' ἔξω στις ἐκλογὲς ποὺ θὰ βγάλουμε τοὺς ἀντιπροσώπους μας, δίχως δικαίωμα ψήφου. Ἡ ἄλλη εἶναι μιὰ πολὺ φωτεινὴ καὶ τίμια ἐξήγηση ποὺ δίνει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ στοὺς ἐφέδρους μας γιὰ τὴν κατεύθυνση ποὺ πῆρε ἐπίσημα ἡ ὀργάνωσή μας, ἀποφασίζοντας νὰ ρίξει ὅλο τὸν ὄγκο τῶν ψήφων τῶν ἐφέδρων στὸν ἐπίσημο Συνδυασμὸ τῶν «Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν» ποὺ ἔχει μέσα ***ἕναν ὑπουργὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Ἐπαναστάσεως*** στὴν ὁποία χρωστάει τὸ ἔθνος τὴ σωτηρία του.

Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ τοῦ Σ. Ε. Σ. Λέσβου πρὸς ὅλους τοὺς ἐφέδρους μας βάζει μιὰ γιὰ πάντα τὰ πράματα στὴ θέση τους, καὶ ξηγεῖ σόλη τὴν τάξη μας τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν τὰ συμφέροντά της, ἂν σκορπιστεῖ καὶ μιὰ ἀκόμη ψῆφος ἔξω ἀπ' τὴ μόνη σωστὴ καὶ πατριωτικὴ κατεύθυνση ποὺ ἡ πλειοψηφία τῶν Σ.Ε.Σ. Λέσβου κ' οἱ ὁδηγίες ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ Ἀρχηγός μας ὁ Πλαστήρας ἔδωσε στὴ διάθεση τῶν ψήφων τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ὅσοι θέλουν ΑΛΗΘΙΝΑ νἄχουμε μιὰ γερὴ ἀντιπροσωπεία μὲς τὴ Βουλή, ὅσοι θέλουνε νὰ μὴ χτυπᾶμε αὔριο τὸ κεφάλι σὰ δὲ βρίσκουμε ἀποκοῦμπι γιὰ τὰ συμφέροντά μας, ὅσοι ***πονᾶνε ἀληθινὰ*** γιὰ τὴν τάξη μας καὶ δὲ θέλουνε νὰ τὴ μεταχειριστοῦνε γιὰ νὰ βγοῦνε βουλευτὲς ἐπειδὴ δὲν ἔχουνε ἄλλη δουλειά, ἔχουν καθῆκον νὰ διαβάσουνε τὴν ἐγκύκλιο αὐτὴ καὶ στὸν πιὸ ἀγράμματο συνάδελφο ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει ὄργανο ἕνα δυὸ ἀτόμων ποὺ ἀγωνίζουνται ***νὰ μᾶς χωρίσουν, νὰ μᾶς διασπάσουν, νὰ μᾶς ἀδυνατίσουν.***

Ὅλους αὐτούς, κι' ὅλους ὅσοι εἶναι ἔξω ἀπ' τὸ Συνδυασμὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ***ἔχουμε καθῆκον ὅλοι μας νὰ τοὺς μαυρίσουμε.*** Καθῆκον ἀντίκρυ στὸν ἑαυτό μας, ἀντίκρυ στὸ σπίτι μας, ἀντίκρυ στὰ συμφέροντά μας τὰ ἐφεδρικὰ καὶ τὰ γενικά.

ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τοῦ Συνδυασμοῦ ποὺ ἀκολουθεῖ τὶς γνῶμες τῆς Ἐπαναστάσεως, ποὺ δὲν εἰρωνεύεται τὸ Βενιζέλο, ποὺ δὲ θέλει προεκλογικὸ δημοψήφισμο, ποὺ θέλει τὴ Δημοκρατία ὄχι γιὰ νὰ αἱματοκυλήσει τὴν Ἑλλάδα μὰ γιὰ νὰ τὴν κάνει εὐτυχισμένη εἰρηνικά, ποὺ δὲ θέλει στρατοκρατεῖες, ξιφολόγχες καὶ σακαράκες, εἶναι αὐτὰ ἐδῶ τὰ δεκαπέντε τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν, τοῦ Συνδυασμοῦ ποὺ ἔχει ἀρχηγό του τὸν κ. Γεώργιο Παπανδρέου, ὑπουργὸ καὶ πολιτικὸ Σύμβουλο τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 22:

1) ***Ἀκάκιος Δημήτριος***
2) ***Γεωργαλᾶς Δημήτριος***
3) ***Γρηγορίου Χαράλαμπος***
4) ***Καλδῆς Γεώργιος***
5) ***Καροπαναγιώτης Βύρων***
6) ***Κρητικᾶς Στέλιος***
7) ***Κυπριανὸς Ὀρέστης***
8) ***Δαδᾶς Ἰωάννης***
9) ***Δαίλιος Μαλιάκας***
10) ***Μάρκογλου Ἐμμανουὴλ***
11) ***Παπαγεωργίου Ἀντώνιος***
12) ***Παπανδρέου Γεώργιος***
13) ***Σάββας Δημήτριος***
14) ***Σάλτας Δημήτριος***
15) ***Σιφναῖος Ἰωάννης***

Ἀπ' αὐτοὺς ἔχουνε ξεχωριστὴ ἐντολὴ νἀντιπροσωπεύσουν τὶς ἀξιώσεις τῶν ἐφέδρων μὲς τὴ Βουλὴ αὐτοὶ οἱ πέντε, ποὺ τοὺς διάλεξεν ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἐφέδρων τοῦ Νομοῦ γιὰ βουλευτὲς τῆς τάξεώς μας: Γ. ΠΑΠΑΝΤΡΕΟΥ (ἔφ. λοχίας) ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ἔφ. ἰατρός), ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΥΡΩΝ (ἔφ. λοχαγὸς), ΚΡΗΤΙΚΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ (πρόσφυγας ἔφ. στρατιώτης).

Πρέπει νὰ καταλάβουμε καλὰ-καλὰ ἕνα πρᾶμα: Πῶς; κάθε ἄσπρη ψῆφο ποὺ δίνουμε σάλλον ὑποψήφιο ἐκτὸς ἀπ' τοὺς 15, τὴν κλέβουμε ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση, ἀδυνατίζουμε μὲ τὴ Βουλὴ τὴ θέληση τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀδυνατίζουμε τὸ σωτήριο χέρι τοῦ Πλαστήρα. Πρέπει νὰ καταλάβουμε πῶς; θὰ εἶναι αἶσχος γιὰ τὴ Μυτιλήνη νὰ στείλει κὶ ἕνα βουλευτὴ ποὺ θὰ ἀντιπολιτευθεῖ τὴν Ἐπανάσταση, χάρις στὴν ὁποία ἡ Μυτιλήνη στέκεται ἐλεύθερη. Πρέπει νὰ τὸ χωνέψουμε καλὰ πῶς; κάθε ἄσπρη ψῆφο ποὺ θὰ δώσουμε καὶ σέναν ἀκόμα ἔστω καὶ φίλο μας, ἔξω τοῦ Συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν, θἄναι ἕνα βόλι ἀχαριστίας πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος ἀπ' τὸ Παρίσι ἔστειλε ἐκείνη τὴν πονεμένη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ λαό, ὁ ὁποῖος γλύτωσε τὰ νησιά μας μὲ τὴ Συνθήκη τῆς Λωζάνης, ὁ ὁποῖος καταδίκασε μὲ πικρὴ ὀργὴ τοὺς ***«βιαστικοὺς πολιτικοὺς ποὺ δὲ θέλουν νἀκούσουν τὶς συμβουλές του».***

ΠΟΥ ΚΑΤΟΙΚΕΙ;

Τὸ Συλλαλητήριο γιὰ τὸ γυρισμὸ τοῦ Βενιζέλου καὶ τὰ τηλεγραφήματα ὅλης τῆς Ὑπαίθρου ἔκαναν ὅλα τὰ κλαρινέτα τῆς Κονδυλικῆς δημοκρατείας νὰ τσιρίζουν στὰ χαμένα, καὶ νὰ λένε «ἄλλοῦ τὸν ἄλλο». Μὰ ποὺ εἶναι λοιπὸν ἡ Μυτιλήνη ποὺ ξυπ» μὲ τὸ κιάλι στὰ μάτια γιὰ νὰ δεῖ τὸ βαπόρι ποῦ θὰ φέρει τὸ προεκλογικὸ δημοψήφισμα; Μὰ ποὺ εἶναι λοιπὸν ὁ κόσμος ποὺ στέρνει σὸ διάβολο ὁλάκαιρη τὴν Ἑλλάδα φτάνει νὰ προφτάξουμε νὰ κάνουμε μιὰ στρατοκρατικὴ Δημοκρατία, ποὺ νὰ φορεῖ ἐπωμίδες κὶ νὰ σέρνει σακαρίκα; Μὰ ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ λαὸς ὁ Λεσβιακὸς ποὺ . . . ἀγωνιᾶ νὰ βαδίσει ἐνάντια στὴν πολιτικὴ γνώμη τοῦ Πλαστήρα καὶ τοῦ Βενιζέλου μὲ τὸν Κονδύλη ἐπὶ κεφαλῆς, . . . κι' ἂς πάει καὶ τὸ παλιάμπελο;

«Ποῦ εἶνε εἰπέτε μου.
Ποῦ κατοικεῖ;»

Μήπως μοναχὰ στὴ φαντασία τὴν ἀρρωστεμένη τοῦ συνεργείου: «Σάλπιγγος—Γκραβαλικῆς Φωνῆς—Ἐφέδου ἐφημερίδος ἐφεδρικῆς; ἐκδιδομένης ὑπὸ ἐφέδρων»;

ΚΑΤΩ ΤΗ ΜΑΣΚΑ

Τὰ ἀθρωπάκια τῆς ἐφεδρικῆς Μάσκας τοῦ Μαδουρινοῦ Θιασάρχη ἄφρισαν μὲ τὸ ξεμασκάρεμα ποὺ τοὺς κάναμε γιὰ τὸν κατάλογο τῶν φανταστικῶν συνταχτῶν ποὺ δημοσίεψαν, πάντα, αἰωνίως καὶ τυμπανιαίως ***ψευδόμενα.*** Λυπούμαστε ποὺ χαλᾶμε τὸ αἷμα του; μὰ τί νὰ γίνει. Ἔπρεπε νὰ βγάλουμε τὴ μάσκα ἀπ' τὰ μούτσουνά τους μὲ τὸ ζόρι, ἀφοῦ δὲν ἤθελαν μὲ τὸ καλό. Μὴ θυμώνετε λοιπὸν ἔτσι, Ἀσημάκη! Καὶ σεῖς κ. συνέταιρε τοῦ δικηγορικοῦ Γραφείου Παρίτση; Ὁ δρόμος ποὺ ἔδειξε τἀφενικὸ γιὰ τοὺς ἀποτυχημένους δικηγόρους εἶνε βέβαια καλούτσικος. Μὰ ἔλα ποὺ τύχανε οἱ ἔφεδροι στὴ μέση! Εἶνε, ξέρετε ψημένοι κα. δὲ γελιοῦνται εὔκολα. Λοιπὸν σήμερα προχωροῦμε στὸ ξεμασκάρεμα: Ὁ ὑπεύθυνος συντάχτης σας ὁ Ἀντώνιος Ἀποστολέλλης. Ὁ ὑπεύθυνός σας, ***δὲ διάβασε ποτές του τὴ φημερίδα ποὺ βάζει τὄνομά του στὴν κορφή της.*** Μὰ φοβᾶται ὁ ἄνθρωπος νὰ φωνάξει ἐκεῖδὴ εἶνε βιοπαλαιστής, κα ζεῖ ἀπ' τὴν ἐργασία του στὸ γραφεῖο τοῦ ***Περικλῆ Ἀντωνίου,*** τοῦ πραγματικοῦ ***ταμία σας,*** ὦ φαιδροὶ ἀνθρωπάκηδες. Αὐτὰ ἐννοεῖται χωρὶς ὑστερισμοὺς καὶ γκραβαλικοὺς σεληνιασμούς.

Η ΑΠΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ὅλος ὁ κόσμος ποὺ ἔχει τιμὴ, θάρρος γνώμης καὶ... ὑπογραφὴ, διαψεύδει μὲ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα κάθε μέρα τὶς διεστραμμένες καὶ πλαστογραφημένες εἰδήσεις τοῦ συνεργείου Παρίτση— Γκράβαλη—Νικολαΐδη. Μὰ δὲν βαρειοῦνται αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ λένε ψέμματα; Τοὐλάχιστο δὲ βαρειοῦνται οἱ ἄλλοι νὰ τοὺς διαψεύδουν; Μὰ δὲν ἔχουν λοιπὸν μερικοὶ ἰδέαν τοῦ Ἀθανάση Μυγχάτζε; Τὸ πιὸ χαριτωμένο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ γράμμα ποὺ στέλνει ἀπ' τὴν Ἀθήνα ὁ τέως τηλεγραφικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ θιάσου. Βεβαιώνει ἐκεῖνο ποὔχαμε πεῖ ἀπ' αὐτὲς τὶς στῆλες ἄλλη φορά. Πῶς; ὁ Νικόλας Παρίτση; ἔστειλε διαταγὴ στὸν ἀνταποκριτὴ τῆς Ἀθήνας νὰ τοῦ τηλεγραφεῖ «ψευτικες εἰδήσεις» γιὰ νὰ γελάσει τοὺς Μυτιληνοὺς; καὶ νὰ ξαναπαθίσει ἄλλη μιὰ φορὰ στὸ σβέρκο του. Ὁ ἀνταποκριτὴς ὅμως ἐξακολούθησε νὰ τηλεγραφᾶ τὴν ἀλήθεια, κι ὁ Παρίτσης θύμωσε καὶ τὸν ἐδίωξε. Κι ἀλὰ νὰ πάθει. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ ἀπορροῦμε εἶναι: Ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ Ἀθανάση; μὲ τὰ χέρια σας; κ. Νικόλα Παρίτση, ἤταν ἀνάγκη νὰ πλερώνετε ἄνθρωπο νὰ σᾶς τηλεγραφᾶ ἀπ' τὴν Ἀθήνα;

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως; ὑποχώρησε σιὸ ζητημα τοῦ νὰ ψηφίσουν ὅλοι οἱ ἔφεδροι τοῦ Κράτους, ὅσοι δὲν εἶχανε φροντίσει νὰ γραφτοῦνε στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους νόμιμα μέσα στὴ χρονικὴ προθεσμία ποὔχε δοθεῖ ἀπ' τὴν Κυβέρνηση. Ξαίρουμε πῶς; ἡ ὑποχώρηση αὐτὴ ἀπ' τὸν Ἀρχηγὸ ἔγινε ὕστερα ἀπὸ πολλὴ σκέψη, ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς διστάγμοὺς, κὕστερα ἀπὸ γενικὴ παράκληση τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐφέδρων ὅλου τοῦ Κράτους. Ὁ λόγος τῆς δυσκολίας αὐτῆς ἤτανε ὅτι στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα τὰ Κωνσταντινικὰ πρακτορεῖα εἶχανε κάνει μιὰ τεράστια καὶ πολυέξοδη ὀργάνωση γιὰ νὰ συγκεντρώσουν ἀντεπαναστατικοὺς ἐφέδρους ψηφοφόρους σὲ τμήματα ποὺ ὑπερίσχυαν οἱ Φιλελεύθεροι, μὲ τὸ σύστημα τῆς ψηφοφορίας δυνάμει τοῦ ἀπολυτηρίου. Γιαὐτὸ καὶ στὸ τελευταῖο εὐεργετικὸ διάταγμα ἡ Ἐπανάσταση ἔβαλε τὸν περιορισμὸ νὰ ψηφίζουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἔφεδροι μόνο στα τμήματα ποὔναι ἐγγεγραμμένοι καὶ ὄχι, ὅ,που εὑρεθοῦνε τὴ μέρα τῶν ἐκλογῶν. Ἐννοεῖται πῶς; τὸ ζητημα αὐτὸ τὸ ἐκμεταλλέφτηκαν ἐδῶ τα ἄσπλα τσιράκια τῆς Παριτσικῆς Σχολῆς μὲ τὸ γνωστό τους ἔντιμο τρόπο. Ἡ ψευτιά, ἡ διαστροφὴ καὶ ἡ πλαστογραφηση τῆς ἀλήθειας ἐξακολουθοῦν νἄναι τα μοναδικὰ τους ἐπιχειρήματα. Γιαὐτὸ ***ὁλάκαιρος ὁ Παριτσικὸς Θίασος ποικοιλιῶν θὰ μαυρισθεῖ ἀπ' ὅλους τοὺς ἐφέδρους στὶς 16 τοῦ Δεκέμβρη,*** μαζὺ μὲ τὸν Γκραβάλη— Νικολαΐδη — Μαριγλῆ καὶ ὅλη τὴν ἄλλη ἀντεπαναστατικὴ σπεῖρα.

ΟΛΟ ΓΚΑΦΕΣ, ΑΣΗΜΑΚΗ;

Στὴ σάλα τοῦ κινηματογράφου «Σαπφὼ» φιγουράρουν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φωτογραφίες τῶν σκηνῶν τῆς «Σιδερένιας Μάσκας» τοῦ Δουμᾶ, καὶ ὡραιότατες φωτογραφιες τῶν ἠθοποιῶν τοῦ θιάσου Φὺρστ-Παλαιολόγου. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὲς τὶς ὡραιότατες φωτογραφίες τοῦ κ. Παλαιολόγου ποὺ ὑποκρίνεται τὸν γελωτοποιὸ τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ κ. Φὺρστ ποὺ ὑποκρίνεται τὸν Ὀθέλλο, ὑπάρχουν ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἠθοποιοὺς τοῦ θιάσου καὶ κατι ἄλλες φωτογραφίες. Εἶναι τοῦ Ἀσημάκη Νικολαΐδη τοῦ ἀνώνυμου συγγραφέα τοῦ φαιδροῦ «Ἐφέδρου». Καὶ δὲν ἔκανε ἄσκημα νὰ τὶς κολλήσει μέσα στὴν πινακοθήκη τῶν ἄλλων ἠθοποιῶν. Ὁ Ἀσημάκης ὁ Νικολαΐδης σαὐτὴ τὴ φωτογραφία ὑποκρίνεται τὸ... βουλευτή. Φανταζούμαστε τώρα το δυστυχισμενο αὐτὸ παιδὶ ποὺ λογάριασε μιὰ ποὺ δὲν τἄβγαλε πέρα με το δικηγοριλίκι νὰ μιμηθῆ τἀφεντικο, τὸν Παριτση. καὶ νὰ ριχτεῖ στὸ βουλευτικὸ λουφέ. Τὸ φανταζούμαστε στη Βουλὴ νὰ προσπαθεῖ νὰ βαλει στὴ σειρα δυο λογικες φράσεις καὶ νὰ μὴν τα καταφέρνει. Καὶ νὰ τελειώνει αὐτὸ το γκεβεζελικι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ τελειωσε μέσα στην ἴδια «Σαπφὼ» στα 1916, ὅταν ὁ ἴδιος Ἀσημάκης ἐδοκίμασε να μιλήσει καὶ... «τὸ ὀπυῖον οἱ ἐφεδροι, κ. Πρόεδρε... τοὺ, ὁποίους ἐφεδρου,, κ. Πρόεδρε...» τοῦ ἔκανε τὸ διερμηνεα ὁ «ἄθλιος Παπανδρέου». Ἀσημάκη, παιδί μου, δὲν εἶσαι καθόλου προνοητικός. Δὲν ηὕρες ἄλλο μέρος, ἀδερφε, νὰ κρεμασεις τις φωτογραφίες σου; Οἱ καρεκλες τῆς «Σαπφῶς» γελᾶνε ακομα ἀπ' το λογο σου του 1916. Μὰ ὅλο γκαφε,, Ἀσημακη; Ὅλο γκαφες;

ΚΕΝΤΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΕΣ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίον Ἀλληλογραφίας

Τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ γνωρίζει ὑμῖν ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 47 ἔγγραφον τοῦ Σ.Ε.Σ. Ἀσωμάτου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 84 τοιοῦτον τοῦ Σ, Ε. Σ. Κάπης διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν (Τμῆμα Ἀνταλλαγῆς Πληθυσμῶν).

Το Τμῆμα Αἰχμαλώτων τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γνωρίζει ὑμῖν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2422 13)11]23 ἐγγράφου τῆς Κ. Ἐπιτροπῆς ὅτι εὐχαρίστως ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν δεμάτων εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, δηλοῖ ὅμως ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως εὐθύνην ἀναλαμβάνει τόσον διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἄφιξιν τοῦ δέματος εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὅσον καὶ διὰ τὸ ἀπαραβίαστον αὐτοῦ.

Ἡ Γεν. Διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ διὰ σχετικοῦ της ἐγγράφου παρακαλεῖ νὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὴν Συνταξιοῦχον Ἑλένην χήραν Ἀνασασίου Μπρέλλου ὅτι τὸ δίπλωμα καὶ τὰ φυλλάδια Συντάξεως ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κ. Νομάρχην Λέσβου ἡ δὲ κατάστασις εἰς τὸν Ταμιαν Μυτιλήνης.

ΣΕΣ Τελώνια. Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 391 ἐγγράφου σας παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2593 ἐγκύκλιόν μας.

Τονίζομεν πρὸς ὅλους τοὺς Σ. Ε.Σ. τὸ ἐπεῖγον τῆς ἀποστολῆς ὑμῖν τῶν ἀπολυτηρίων τῶν ἐφέδρων τῶν μὴ ἐγγεγραμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, μετὰ τῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Οἱ ἔφεδροι εὐχαριστοῦν

Οἱ ἔφεδροι ΣΕΣ Μεσοτόπου ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην τους πρὸς τὸν Νομάρχην μας κ. Θεοφανόπουλο γιὰ τὴ θερμὴ ὑποστήριξη ποὺ εἴδανε ἀπ' αὐτὸν σόλα τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχόλησαν ὤς τὰ σήμερα τὸν ΣΕΣ γιὰ συμφέροντα τῆς τάξεως τῶν Ἐφέδρων ἢ γενικὰ τῆς Κοινότητος Μεσοτόπου. Ξεχωριστὰ ἐκφράζουν τις εὐχαριστίες τους γιὰ τὴν καλόκαρδη ὑποστήριξη τῶν προσπαθειῶν τοῦ ΣΕΣ τόσο ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου ὅσο κι' ἀπὸ μέρους τοῦ Νομογεωπόνοτ Λέσβου κ. Ἀρχοντοπούλου στὸ νὰ παραχωρηθεῖ στὸν Γεωργικὸ Συνεταιρισμὸ Μεσοτόπου καὶ στὴν Κοινότητα το προ δεκαετίας ἐγκαταλειμμένο τζαμι μὲ τα παραρτήματα του για νὰ χρησιμοποιηθεῖ για διαφορα Κοινοτικα Γραφεῖα, λεσχη και ἀγροκήπιο, δυνάμει τῆς ὑπ' αρ. 15107—29—11—23.

Μεσότοπος 1—12—23

Ὁ Πρόεδρος ΣΕΣ Μεσοτόπου
Π. Μαντᾶς

Γιὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου

Ὁ φίλος τῆς «Καμπάνας» κ. Θεόδωρος Σαββας μᾶς ἔστειλε ἀπ' τὸ Kasbah Tadla τοῦ Μαρόκου 100 γαλλικὰ φράγγα για νὰ δοθοῦνε σὲ 4 φτωχὰ σπίτια ποὺ ἔχουν ὀρφανὰ πολέμου στον Πολυχνίτο. Εὐχαριστοῦμε ἀπὸ μέρους τῶν ὀρφανῶν τὸν κ. Σάββα, καὶ θέτουμε στὴ διάθεση τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Πολυχνίτου τὸ ποσόν.

ΘΕΑΤΡΟ «ΣΑΠΦΩ»

Κάθε Δευτέρα ἀπ' τὸν Καλλιτεχνικὸ θίασο τοῦ Φὺρστ-Παλαιολόγου δίνουνται παραστάσεις ἔργων τῆς σχολῆς ***Γκρὰν Γκινιὸλ.*** Εἶναι τὰ παράξενα καὶ τρομερὰ θεατρικὰ ἔργα ποὺ δίνουνε στοὺς θεατὲς πρωτογνώριστες καλλιτεχνικὲς συγκινήσεις φρίκης καὶ τρόμου. Εἶναι μια ἡδονὴ σύγχρονη ποὺ κάνει τὴν ψυχὴ νὰ τρέμει καὶ νὰ φρικιᾷ.

Ἀπόψε Τρίτη μιὰ χαριτωμένη κωμωδία σὲ τρεῖς πράξεις.

Τὴν Τετάρτη ἕνας ἀπ' τοὺς καλλιτεχνικοὺς θριάμβους τοῦ μεγάλου ἠθοποιοῦ Φὺρστ μὲ τὸν Σοικσπήριο «Ὀθέλλο».

Τὴν Πέμπτη Καλλιτεχνικὴ ***Ζοὺρ-Φὶξ*** τοῦ Φωκαέως μὲ τὸ νέο κινηματογραφικὸ καλλιτέχνημα «Ἡ Σιδερένια μάσκα» τοῦ Ἀλ. Δουμᾶ. Θ' ἀφίσει ἐποχὴ στὰ κινηματογραφικὰ χρονικὰ τῆς Μυτιλήνης. Στὴν Ἀθήνα ἔκανε μεγάλο θόρυβο σὰν πρωτοπαίχτηκε. Ὅλοι στὴ «Σαπφώ».

Διόρθωση: Στὴν πρώτη σελίδα ἀνάμεσα στὰ ὀνόματα τῶν Συμβούλων τοῦ Σ.Ε.Σ. ποὺ ὑπογράφουν τὸ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πλαστήρα μπήκανε κατὰ λάθος τὰ ὀνόματα τῶν συναδέλφων Χ" Παβλῆ Α. Χιωτέλλη Α. Χριστοφίδου καὶ Σ. Διαλεχτοῦ. Οἱ τρεῖς τελευταῖοι δὲν ἀποτελούσανε ἀκόμα κείνη τὴ μέρα μέλη, τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

«ΑΛΚΑΙΟΣ»

Οἰκογενειακὴ Συγκέντρωση.— Τὴν Πέμτη προβάλλεται πάλι τὸ ἔξοχο μεγαλόπρεπο κινηματογραφικὸ ἔργο «Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ» μὲ ἑλληνικὲς ἐξηγήσεις. Τὸ κοινὸ τῆς πόλεώς μας θὰ μπορέσει σαὐτὸ τὸ ἔργο νὰ θαυμάσει ἕνα καινούριο ἀστέρι κινηματογραφικὸ τὴν Λία Μάρα. Τὸ ἔργο συνοδεύεται ἀπὸ τὰ βιολιὰ τῶν καλλιτεχνῶν Ἀδελφῶν Παπάζογλου, καὶ πιάνο. Ἑτοιμασθῆτε γιὰ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου ἔργου «ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ» ποὺ θὰ χαλάσει κόσμο. Εἶνε ἕνα ἔργο πολὺ καλλιτεχνικὸ καὶ συγχρόνως πολὺ παράξενο. Ἐξηγήσεις ἑλληνικές.

ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ

Ἐκυκλοφορήσαμεν Πακέττα Καπνὰ
μὲ Δραχ. 2.50

Ἀνώτερα εἰς ποιότητα ὅλων τῶν ξένων
ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΣ & Σία

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ
— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —
Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου
Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἰς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.
Τελεία ἐγκατάστασις.
Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.
Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

ποὺ κατὰ τὴ γνώμη τῆς «Καμπάνας» πρέπει οἱ ἔφεδροί μας νὰ φέρουν στὴ Βουλὴ γιὰ νὰ τὰ κάνουν νόμους. Παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς ΣΕΣ ποὺ τὰ ἐγκρίνουν νὰ μᾶς τὸ δηλώσουν γιὰ νὰ πάρει τὸ κίνημα μορφὴ συλλαλητηρίου.

1) Νὰ ἐφαρμοσθεῖ πλατειὰ ἀποκέντρωση στὸ Διοικητικό μας σύστημα. «Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιούς.»

2) Νὰ δοθεῖ μιὰ γιὰ πάντα ἱκανοποιητικὴ ἀποζημίωση σ᾽ὅσους γύρισαν ἀπ᾽ τὴν αἰχμαλωσία καὶ στὶς φτωχὲς οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων καὶ τῶν ἀγνοουμένων ἀπ᾽ τὸ 1912 ἴσαμε σήμερα.

3) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

4) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις ὅλα τὰ ἐπιδόματα ποὺ καθυστεροῦνται ὡς τὰ σήμερα στὶς οἰκογένειες τῶν ἐφέδρων.

5) Τὸ Κράτος νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ βρίσκει τὴν κατάλληλη δουλειὰ γιὰ κάθε ἄνεργο ἀπολυμένο πολεμιστή.

6) Νὰ πληρωθεῖ μιὰ πάγια σύνταξη στοὺς σακάτηδες στὶς χῆρες καὶ στὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου, ἀνάλογη μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

7) Νὰ πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του τὸ Κράτος τὸ Σανατόριο τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων μας, καὶ νὰ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς ὑπηρεσίας του ἀπ᾽ τὴν Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων μας.

8) Νὰ γίνει αὐστηρὸς ἔλεγχος τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμείου τοῦ τριλέπτου καὶ νὰ δοθοῦνε ἀπ᾽ τοὺς ὑπόλογους πίσω ὅλα τὰ λεπτὰ ποὺ σπαταλήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν περίθαλψη τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου.

9) Στὴ διαχείριση τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ταμείου νὰ μετέχουν κ᾽ ἔφεδροι φτωχοὶ ὁπλίτες, διαλεγμένοι ἀπ᾽ τὶς ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων. Νὰ συνταχθεῖ τὸ κατασιατικὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου ἀπὸ ἐπιτροπὴ ποὺ τὰ μισὰ μέλη της νἆναι φτωχοὶ ἔφεδροι.

10) Νὰ γένει αὐστηρὸς ἔλεγχος στὴ διαχείριση τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ γιὰ τὰ χρόνια ποὺ λείπαμε.

11) Κάθε ἀφεντικὸ ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἀποστράτευση ἀρνεῖται νὰ πάρει πίσω στὴ θέση του τὸν ὑπάλληλο ποὺ βρέθηκε νὰ τοῦ δουλεύει σὰν τὸν πῆρε ὁ πόλεμος, νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ τοῦ πληρώνει δυὸ χρονῶ μισθούς.

12) Νὰ μοιραστοῦνε ὅλα τὰ Μοναστηριακὰ χωράφια στοὺς ἀχτήμονες ἐφέδρους γεωργοὺς, καὶ νὰ τοὺς δοθοῦν ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῆς καλλιέργειας ἀπ᾽ τὸ Κράτος.

13) Τὰ χτίρια τῶν Μοναστηριῶ μας — ποῦνε καὶ μέσα στὰ πέφκα — νὰ γενοῦνε σανατόρια γιὰ τοὺς ἀρρώστους μας.

14) Νὰ κατορθωθεῖ νὰ γίνει ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση αὐστηρὰ ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν φτωχῶν ἐφέδρων.

15) Νὰ χτιστοῦν ἀνθρώπινοι συνοικισμοὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς πρόσφυγες ποῦναι κι αὐτοὶ θύματα τῶν πολέμων.

16) Σὲ κάθε μέτρο ποὺ πέρνει τὸ κράτος γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν προσφύγων, νὰ προτιμοῦνται ἀπόλυτα οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν πρόσφυγων.

17) Νὰ ἀπαλλαχτοῦνε ἀπ᾽ τὸ φόρο ἐπιτηδεύματος οἱ ἐπαγγελματίες ἔφεδροι καὶ νὰ ἀνασταλεῖ ἐπὶ τρία χρόνια ἡ πληρωμὴ κάθε χρέους ποὺ ἔχει ὁ φτωχὸς ἔφεδρος πρὸς τὸ Δημόσιο ἢ πρὸς τοὺς ἰδιῶτες.

18) Νὰ ξεκαθαριστοῦνε οἱ εὔποροι καὶ ἀστράτευτοι ὑπήλληλοι τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ μποῦνε στὶς θέσεις τους οἱ κάτάλληλοι ἔφεδροι.

19) Ὅσα κορίτσια δὲν ἔχουνε πατέρα ἢ ἀδερφὸ σκοτωμένο ἢ χαμένο ἢ σακάτη, κι ὅσων τὰ σπίτια δὲ ζοῦνε ἀπ᾽ τὸ μισθό τους, νὰ φύγουν ἀπ᾽ τὰ Γραφεῖα καὶ νὰ πάρουνε τὶς θέσεις ἔφεδροι ἢ ὀρφανεμένες ἀδερφὲς καὶ κόρες τους.

20) Νὰ διορθωθοῦνε ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς ὑπαίθρου ποῦναι χαλασμένοι καὶ νὰ συμπληρωθοῦν οἱ ἀρχινισμένοι.

21) Νὰ μὴ διορίζεται κανένας τελωνοφύλακας ἢ ἀγραφύλακας, ἢ δασοφύλακας ἂς δὲν ἔχει ἀπολυτήριο ἀπὸ ἐκστρατεία.

22) Νὰ ξεκαθαριστεῖ τὸ Στρατολογικὸ Γραφεῖο μας γιὰ νὰ βροῦνε τὴν ἡσυχία τους οἱ ἔφεδροι ποὺ τοὺς κουβαλᾶνε κάθε τόσο ἀπ᾽ τὰ χωριὰ γιὰ τὴ Στρατολογικὴ ἀταξία.

23) Νὰ καταργηθεῖ ἡ διάταξη ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς ὁπλίτες νὰ ταξιδεύουν μὲ θέση. Νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ χορήγηση θέσεως στὸ βαπόρι, σὲ κάθε ὁπλίτη ποὺ ταξιδεύει μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

24) Νὰ μὴν εἶναι στὸ στρατὸ ὑποχρεωτικὸς ὁ χαιρετισμὸς τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο ἔξω ἀπ᾽ τὴν ὑπηρεσία, καὶ πρὸ πάντων μέσα σὲ κέντρα. Νὰ καταργηθεῖ ***ὁ ἐν στάσει χαιρετισμός.***

25) Νἄμπει βαρειὰ φορολογία τοῦ μεγάλου Κεφαλαίου καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ πολέμου γιὰ νὰ καλυφτοῦνε αὐτὲς οἱ δαπάνες.

26) Νἄμπει ξεχωριστὴ μεγάλη φορολογία στὶς μεγάλες περιουσίες τῶν Ἑλλήνων ποὺ τὰ παιδιά τους βρέθηκαν στὸ Ἐξωτερικὸ ὅταν οἱ ἄλλοι πολεμοῦσανε καὶ σκοτωνούτανε γιὰ νὰ σώσουν αὐτὲς τὶς περιουσίες ἀπ᾽ τὸν ὀχτρό.

27) Ἡ ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης νὰ γίνει εὐκολότερη καὶ λοϊκώτερη, γιατὶ ὅπως εἶνα. σήμερα μόνο οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ ξοδέψουνε γιὰ νὰ φέρουνε μάρτυρες καὶ νὰ χασομερήσουνε ἀπ᾽ τὴ δουλειὰ τους κυνηγώντας τὸ δίκιο τους στὰ δικαστήρια.

28) Νὰ στερεωθεῖ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τοῦ τόπου.

29) Οἱ ἔφεδροι ποὺ ἀρρώστησαν ἢ λαβώθηκαν σὲ πόλεμο νὰ γιατρεύονται τελειωτικὰ σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς ἰδιαίτερης των πατρίδας μὲ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

30) Κάθε φορὰ ποὺ θὰ γίνεται ἐπιστράτευση, ὅλες οἱ οἰκογένειες ποὺ δὲν εἶχανε ποτὲς παιδὶ στὸ στρατὸ ἢ τὰ φευγάτισαν ὅλα στὰ ξένα νὰ πληρώνουν ἕνα πολεμικὸ φόρο γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιστρατευμένων.

ΑΠ᾽ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ὄνειρα

Μιὰ νυχτιὰ ὁλοφέγγαρη
τοῦ χειμῶνα, γεμάτη
μὲ χρυσόλαμπρα σύνεφα,
τῆς ψυχῆς μου τὸ μάτι
μέσ᾽ τὰ οὐράνια τὰ ξέφωτα
τὰ μυστήριο γεμᾶτα,
θεριεμένο ὁλοδύναμο
προχωράει, καὶ ὦ νάτα
τῶν ὀείρων ὁλόμαυρα
ζωντανὰ τὰ δυὸ μάτια
ποὺ μὲ ὑψώνουν ὁλότρεμη
πρὸς τὰ θεῖα παλάτια

ΝΤΟΝΕΛΛΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Δημοτικὰ τραγούδια ἀφιερωμένα στὸν ἀντιπαναστατικὸ συνδιασμὸ τοῦ Νικόλα Παρίτση.)

No 1

Θὰ κατεβῶ στὴν Ἀραπιὰ
ἕναν ἀράπη ναῦρω
νὰ τὸν ρωτήσω νὰ μοῦ πεῖ
πῶς βούτηξες στὸ μαῦρο

No 2

Μαῦρα φορεῖς μαῦρα κρατεῖς
μαῦρ᾽ εἶν᾽ ἡ φορεσιά σου
«ΜΑΥΡ᾽ εἶναι κ᾽ ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ» σου
Κ᾽ ἐσύ, κ᾽ ἡ συντροφιά σου.

ὁ Ὑποκόπανος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Μυτιληνιὰ Μοῦσα». Δεκαπενθήμερο ὀχτασέλιδο λογοτεχνικὸ περιοδικό. Ἐκδίδεται ἐδῶ ἀπὸ συντροφιὰ νέων. Ἐκδόθηκαν τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο φυλλάδιο. Ἔχουμε ὑπ᾽ ὄψει τὸν 2ο ἀριθμὸ ποῦναι σχετικὰ καλύτερος ἀπ᾽ τὸν πρῶτο, καὶ πάνου σαὐτὸν σημειώνουμε τὶς παρατηρήσεις μας. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ δείχνει ἄφθονο καὶ θερμὸ ἐνθουσιασμὸ γύρω στὴν τέχνη, καὶ θὰ μποροῦσε ἴσως νὰ συγκεντρώσει στὶς σελίδες του ὅλη τὴν λογοτεχνικὴ παραγωγὴ τῆς πρώτης νεότητος τοῦ Νησιοῦ μας. Κατ᾽ ἀρχὴν εἴμαστε τῆς γνώμης πὼς στὰ πρῶτα νιάτα του κανένας δὲν πρέπει νὰ δημοσιέβει τίποτα, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἐξαιρετικὸ ταλέντο. Σαὐτὴ τὴν ἡλικία θέλει «δουλειὰ συγκεντρωτικὴ» ἡ ψυχή. Εἶναι τὰ χρόνια ποὺ ὁ ἄμεστος ἄνθρωπος — τεχνίτης ἀνοίγει τὰ μάτια του μεγάλη καὶ στοχαστικὰ πάνου στὴ ζωντανὴ ζωὴ καὶ μέσα στὸ τυπωμένο βιβλίο.

Οἱ ἐντυπώσεις τότες πέφτουν πάνου στὴν εὐαίσθητη παιδιάτικη ψυχὴ σὰν ραγδαία βροχή. Ἄφθονες, ἄταχτες, οἱ ἐνπιότερες ὄχι συνειδητές, οἱ πιότερες μπερδεμένες καὶ ἀκαθόριστες. Εἶναι οἱ σπόροι τοῦ θεϊκοῦ σταριοῦ ποὺ πέφτουν στὴν ἀγαθὴ γῆ — ἂν τύχει νἆνε τέτια καὶ θάβουνται καὶ ζοῦνε στὰ σπλάχνα της τὴ μυστικὴ ζωή τους, ποὺ θὰ τινάξει φύλλα καὶ καρπὸ ἀργότερα, ὅταν ἔλθει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου. Γιαὐτὸ θἄχαμε μονάχα μιὰ συμβουλὴ νὰ δόσουμε στοὺς νέους τῆς «Μυτιληνιᾶς Μούσας». Νὰ βγάζουν τὸ περιοδικό τους σὲ ἀραιότερα διαστήματα, παραδείγματος χάριν κάθε μῆνα ἢ κάθε σαράντα μέρες, γιὰ νὰ μποροῦνε νὰ συγκεντρώνουν σαὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα μέσα στὶς ἴδιες ὀχτὼ σελίδες τους, συνεργασία περισσότερο αὐστηρὰ διαλεγμένη, περισσότερο λαγαρισμένη, περισσότερο οὐσιώδικη. Νἄχουνε σημεῖο κατευθύνσεως τὴν εἰλικρίνεια στὴν ἐκδήλωση, τὴν ἁπλότητα, τὴ σαφήνια καὶ τὴν οὐσία.

Μὰ πιότερο ἀπ᾽ ὅλα νὰ μελετήσουν, νὰ μελετήσουν, νὰ μελετήσουν. Τοὺς ἀρχαίους, τοὺς ξένους, τοὺς νεώτερους δικούς μας. Ὁ Παλαμᾶς, ὁ Γρυπάρης, ὁ Παπαδιαμάντης, ὁ Ἐφταλιώτης, ὁ Πορφύρας, ὁ μεγάλος Σωλομός, ὁ Κάλβος, ὁ Πάλλης, ὁ Ψυχάρης, ὁ Βουτυρᾶς, πρέπει νὰ μελετηθοῦνε καλὰ καὶ βαθειά. Αὐτοὶ θὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ βλέπουν πιὸ σωστὰ τὴ Νεοελληνικὴ σύγχρονη ζωὴ καὶ τὴ φύση, ποὺ μᾶς τριγυρνᾶ μὲ ὅλα της τὰ μάγια, καὶ γυρεύει ἄξιους τεχνίτες γιὰ νὰ τὴν ἐκδηλώσουνε. Ἀπ᾽ τὸ δεύτερο φυλλάδιο τῆς «Μυτιληνιᾶς Μούσας» σημειώνουμε τὸ σχετικῶς καλύτερο ἀπ᾽ ὅλο τὸ πρωτότυπο μέρος τῆς ὕλης. Εἶναι τὸ ***«Στὴν ξενητιὰ θαμμένος»*** τοῦ Σ. Φαναριώτη. Καὶ ἡ «Ζωὴ» τοῦ Γιανακούλη ἔχει ἐπίσης μιὰ κεντρικὴ ἔννοια ὄμορφη, ἄτεχνα ἐκφρασμένη. Καλὰ εἶνε καὶ τὰ δυὸ πρῶτα τετράστιχα ἀπ᾽ τὴ μετάφραση τῆς «Ἑταίρας».

«Κοινότης». Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ Ντίνου Μαλούχου. Ἀθῆναι, ἀριθ. 46. Περιεχόμενο πάντα πολὺ ἀξιοδιάβαστο καὶ πολὺ πρωτότυπο.

«Βίγλα». Λογοτεχνικὴ ἔκδοση Μεσολλογγίτικη.

«Ἀρχεῖο Μαρξισμοῦ». Κομμουνιστικὴ ἐπιθεώρηση. Ὕλη ἐπιστημονική καὶ διαλεγμένη. Διευθυντὴς Δεδούσης.

«Μακεδονικὰ Γράμματα». Σαλονίτικο λογοτεχνικὸ περιοδικό.

«Δρόμοι καὶ Μονοπάτια». Στὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, πάνου στὴν προκυμαία, πουλιοῦνται μερικὰ ἀντίτυπα ἀπ᾽ τὴ συλλογὴ αὐτὴ τῶν τραγουδιῶν τοῦ Πετρανοῦ ποιητὴ κιἀκριβοῦ μας φίλου κ.Θ.Σταύρου (Μελικέρτη). Τὸ συστήνουμε ἔνθερμα σὲ κάθε φιλότεχνο ποὺ θέλει νὰ νιώσει μιὰν ἄδολη ποιητικὴ χαρὰ, καὶ νὰ πάρει μιὰν ἰδέα ἀπ᾽ τὴ σύγχρονη Λεσβιακὴ ποίηση. Εἶναι ἀπ᾽ τὰ βιβλία ποὺ δὲ μετανιώνει κανένας γιατί τὰ ψούνισε.

«LIBRE», Louis Roussel. Etudie principalemcnt la langue, la littérature et les arts de la Grèce.

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ᾽ ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

(35) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Μὲ λίγα λόγια νὸ πῶς ἔγινε αὐτὴ ἡ ἀηδιασκὴ ἱστορία: Προψὲς τὴ νύχτα ἤμουνα περιπολάρχης ἀπ᾽ τὴ μιὰ ὥς τὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἤταν ἕνα σκοτάδι ποὺ δὲν ἔβλεπες τὴ μύτη σου. Γλυστρούσαμε κάθε λίγο πάνου στὸ νοτισμένο χῶμα καὶ κυλιούμασταν σὰ σακκιὰ μὲς τὰ χαντάκια κοὶ τὶς κακοτοπιὲς, δίχως νὰ βγάζουμε ἄχνα. Τὰ στραμπουλίγματα κιοὶ βαθιὲς τζουγκρανιὲς δὲ λογαριάζουνται σὰν κάνεις περίπολο μιὰ θεοσκότεινη νύχτα, ἔξω ἀπ᾽ τὰ σκρματοπλέγματα, μὲς τὰ χέρια τοῦ θανάτου ποὺ σὲ παραμονεύει σὲ κάθε μέρος μέναν τρόπο φοβερὸ καὶ ἄναντρο. Ἀπ᾽ ἐναντίας εἶνε πολὺ σπουδαῖο τὸ νὰ πνίξεις τὴ φωνὴ τοῦ πόνου, γιά, νὰ προφυλάξεις, γλυστρώντας χάμου, ὄχι τὸ κεφάλι σου μὰ τὴ θήκη τῆς ξιφολόχης καὶ τὸ «κινητὸ οὐραῖο» τοῦ ντουφεκιοῦ σου, γιὰ νὰ μὴν κάνουνε κρότο. Γιατὶ ἕνας τέτιος θόρυβος φτάνειγιὰνὰ σὲ προδόσειστὴ βουργάρικη παγάνα ποὺ παραμονεύει σκυφτὴ μὲς τὸγρὸ σκοτάδι, καὶ νὰ σὲ «διαγράψει τῆς δυνάμεως τοῦ λόχου» σὴν πρωϊνὴ ἀναφορά. Ὁ οὐρανὸς ἤτανε μαῦρος καὶ πηχτὸς σὰν καπνιά, καὶ τόνε νιώθαμε μὲς τὴ νύχτα νἀγγίζει τὶς κάσκες μας. Μὲ μεγάλη δυσκολία πολεμοῦσα νὰ κρατήσω συγκεντρωμένους τοὺς φαντάρους μου γιατὶ ἀκόμα κι᾽ ἀπὸ πολὺ κοντὰ δὲν ἔβλεπε ὁ ἕνας μας τὸν ἄλλο.

Τοὺς εἶχα δώσει γιὰ σύνθημα συναμεταξύ μας τρία λαφρὰ χτυπήματα μὲ τὸ νύχι πάνου στὴν παλάσκα γιὰ νὰ μὴ χανούμαστε. Προχωρούσαμε μὲ μεγάλο κόπο γιατὶ τἄρβυλα κολνούσανε χάμου. Ἡ λάσπη, ἀνεκατωμένη μὲ ξερὰ χορτάρια, κολνοῦσε ὀκάδες ὁλάκερες κάτου ἀπ᾽ τἄρβυλα. Πολλὲς φορὲς τὸ βάρος γινούτανε τόσο, ποὺ ἀκουμπούσαμε μὲ δύναμη τὸν ὑποκόπανο χάμου, γιὰ νὰ ξεκολλήσουμε ἀπ᾽ τὴ γῆς τἀσήκωτο ποδάρι. Σταματούσαμε καὶ ξαπλώναμε στὴ λάσπη κάθε φορὰ ποὺ μέσα σαὐτὴ τὴ μουχλιασμένη σκοτεινιὰ ἄνοιγε τὰ φωτεινά της φύλλα καμμιὰ ρουκέττα. Ἡ μαργαριταρένια της φέξη ἄναβε θολὴ καὶ σπασμένη σὲ μεγάλα χλωμὰ φωτοδάχτυλα μέσα στοὺς μούρους ὑδρατμούς. Ἤτανε σὰ νὰ γύριζε ἕνα μεγάλο καπνισμένοφανάρι, ἀργὸ καὶ μελαγχολικά, μέσα σένα κατῶγιπνιγμένο στὴν ὑγροσία, στὴ χαμακιασμένη ὑγρασία ποὺ στάζει χρόνια καὶ χρόνια ἀπ᾽ τοὺς πρασινισμένους τοίχους. Καὶ τὸ κοτῶγι αὐτὸ εἶνε γιομάτο ὀπὸ γλυστεροὺς κρύους σκορπιοὺς, ποὺ παραμονεύουν σιωπηλοὶ κάτου ἀπ᾽ τὶς πλάκες, μὲ σηκωμένο τὸ κεντρίδι. Τὸ ταβάνι του εἶναι χαμηλὸ καὶ κρέμουνται ἀπὸ κεῖ οἱ μεγάλες σκονισμένες τσίπες ἀπ᾽ τὶς ἀράχνες. Αὐτὲς κάθουνται παγάνα σἐν᾽ ἀπόμερο ὑφάδι τοῦ στημένου δυχτιοῦ, σὰ μεγάλοι κόμποι ἀπὸ πρασινόμαυρο φαρμάκι, ποὺ κουνιοῦνται ἀπάνου σὲ τεράστια, λεπτὰ καὶ φοβερὰ πόδια. Ἔτσι εἶναι τὸ ὕπαιθρο, ὅταν ἡ νύχτα εἶναι πηχτὴ σὰν καπνιά, καὶ γυρίζεις περίπολο ἔξω ἀπ᾽ τὰ συρματοπλέγματα πάνου στὸ λασπωμένο χῶμα ἀπ᾽ τὴ μιὰ ὥς τὶς τρεῖς τὰ μεσάνυχτα. Σιγὰ σιγὸ ἕνας βουβὸς ἀνατριχιαστικὸς τρόμος σοῦ περνάει τὸ κορμὶ σὰν κρύα μακρυὰ βελόνα, ποὺ ἀκουμπᾶ τὴ μύτη της πάνου στὰ κόκκαλα τοῦ σκελετοῦ ποὺ ριγοῦν. Γυρίζεις μὲς τὸ ὑπόγειο τοῦ θανάτου, κι ἔχεις τὰ μάτια σου σφιχτοδεμένα μἕνα μαῦρο πανί. Εἶσαι μιὰ δυστυχισμένη «τυφλόμυγα» ποὺ ψάχνει νὰ πιάσει τὸ χάρο. Ἁπλώνεις τὸ πόδι σιγὰ σιγὰ στὰ σκοτεινά, στὰ χαμένα, τἀφτὶ τεντώνεται σὅλες τὶς μεριὲς μὲ ἀγωνία γιὰ νὰ τσακώσει ἕναν ὁποιοδήποτε θόρυβο, κιἂν μποροῦσε νὰ δεῖ κανένας τὰ μάτια σου, θἄτανε τρομαχτικὰ ἀνοιγμένα γιομάτα σκοτάδι, κυττώντας δίχως νὰ βλέπουνε.

Τὸ χέρι σου πασπατεύει τὴ σούβλα τῆς ξιφολόχης ποὺ εἶν᾽ ἕτοιμη νὰ τρυπήσει ἕνα στῆθος, ἡ παλάμη σου ἀκουμπᾶ στὸ σακκίδιο τῶν χειροβομβίδων ποὺ βαραίνει πάνου στὸ στομάχι σου. Κ᾽ ἐσὺ εἶσαι λασπωμένος καὶ ἕτοιμος νὰ σκοτωθεῖς ἀλύπητα ἀπὸ ἕναν ἄγνωστο ἄνθρωπο, γιά, νὰ ξεκοιλιάσεις ἕναν ἄγνωστο ἄνθρωπο.

Ξάφνου ἕνα κλαδάκι τσακίζεται, ἕνας σύντροφος σκοντάφτει, ἕνα κλεῖστρο ξεκουμπώνεται καὶ κρεμιέται μὲ ξερὸ κρότο. Ἡ σιωπὴ δυναμώνει μαὐτὸ πιὸ ἀπελπιστικά. Τὸ μαῦρο χάος σὲ κυκλώνει σὰ θάλασσα δίχως κύματα καὶ δίχως φωνές. Κάτι τρομερὸ θὰ γίνει. Τότες ἡ καρδιά σου ἀρχίζει νὰ κλωτσᾶ μὲς στὸ στῆθος σου, τὰ δάχτυλα δένουνται νευρικὰ γύρου στὸ χαλκᾶ τῆς χειροβομβίδας, ἡ φοῦχτα σφίγγει τὸ ντουφέκι. Κιαὐτὴ ἡ ἀγωνία βαστᾶ ὧρες ὁλάκερες. Ὧρες φριχτὲς, ποὺ ποτὲς ἄλλη φορὰ δὲ θὰ δοκιμάσεις στὴ ζωή σου τὴν ἀγριάδα τους.

Ὡς τόσο οἱ δυὸ ὧρες τῆς ὑπηρεσίας μας τέλειωναν κἔπρεπε νὰ γυρίσουμε πίσω στὸ χαράκωμα γιὰ νὰ δώσω τὴν ἀναφορά μου. Θὰ κοντεύαμε κἄπου εἴκοσι μέτρα στὶς γραμμὲς τοῦ τομέα μας, ὅταν ἀκούστηκε μὲς τὴν ἀπόλυτη ἡσυχία ἡ σουβλερὴ κραξιὰ μιᾶς κουκουβάγιας. Οἱ ἄντρες μου σταμάτησαν αὐτόματα δίχως νὰ τοὺς τὸ διατάξω.

(ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δεκέμβρης **10** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 38

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

Τὸ φύλλο λεπτὰ 50

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΔΕΛΤΑ

Ὁ Συνδιασμὸς τῶν ὀργάνων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν» κλείστηκε. Τὰ πρόσωπα ποὺ τὸν ἀποτελοῦν τὰ ξέρει ἕνα ἕνα ἡ Μυτιλήνη καὶ τἄχει καταδικάσει πρὸ πολλοῦ τελειωτικὰ μὲς τὴ συνείδησή της. Εἶνε ὅλες οἱ ἀνικανότητες τῆς παλιᾶς ἐκλογικῆς περιόδου. Ὅλα τὰ ἀπορρίμματα τῆς ὁμάδος τῶν τέως βουλευτῶν, ποὺ τὰ πέταξε στὸν ντενεκὲ ὁ συνδυασμὸς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Ὑπουργοῦ Παπανδρέου. Αὐτοὶ εἶνε τὸ ἄχρηστο ὑλικό. Οἱ πεταμένοι καὶ βλαβεροὶ παλαιοβενιζελικοὶ φαυλοκράτες. Μαζὺ μ'αὐτοὺς ὁ Παρίτσης στρατολόγησε καὶ ὅλα τὰ ἀπορρίμματα τῆς ἐφεδρικῆς τάξεως. Ἀνθρώπους ἴσαμε χτὲς Κωσταντινικοὺς ποὺ παρουσιάζουνται σήμερα ὄχι πιὰ Βενιζελικοὶ ἀλλὰ.... ὑπερδημοκράται τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν», μὲ πραξικοπηματικὴ —ὅπως ὅπως— δημοκρατία μὲ κόκκινο σκοῦφο στὸ κεφάλι, καὶ μὲ ἀξιώσεις: νὰ μὴν ἀκούσει τὸ Νησί μας, τὶς ὁδηγίες τοῦ Πλαστήρα, νἀψιφήσει τὶς πολιτικὲς συμβουλὲς τοῦ Βενιζέλου μὰ ν'ἀκολουθήσει τὰ δικά τους τὰ δυστυχισμένα μυαλά. ποὺ οὔτε γροικᾶνε τὶ θέλουνε, οὔτε ξέρουνε τι ζητᾶνε. Ἢ καλύτερα ξέρουνε μονάχα ἕνα πρᾶμα, κιαὐτὸ μοναχὰ ζητᾶνε: Νὰ τοὺς στείλουμε στὴ Βουλή, ἐμεῖς οἱ Λέσβιοι, γιὰ ἀντιπροσώπους μας!

Αὐτὸ βέβαια εἶνε ἕνα ὄνειρο πολὺ εὐχάριστο γιὰ κείνους. Κιἀπ' τὄνειρο αὐτὸ θὰ τοὺς ξυπνήσει ὁ ντενεκεδοπάταγος τῆς ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν.

Ἐκεῖνο ὅμως γιὰ τὸ ὁποῖο ἀπορεῖ ὅλος ὁ κόσμος, ποὺ μὲ ἀγωνία περιμένει τὴν ὥρα γιὰ νὰ μαυρίσει ὅλους ὅσοι εἶνε ἔξω ἀπ'τὸ Συνδιασμὸ τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν εἶνε αὐτό:

Πῶς τὰ κατάφεραν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐρίφηδες νὰ πιστέψουνε στὰ σοβαρὰ πὼς ὁ Νομὸς τῆς Λέσβου ποῦνε πέρα γιὰ πέρα Βενιζελικὸς καὶ πέρα γιὰ πέρα Ἐπαναστατικός, θὰ ἦταν ἄξιος νὰ κάνει αὐτὸ τὸ ἔγκλημα ἐνάντια στὴν Ἑλλάδα, ἐνάντια στὸν Βενιζέλο, ἐνάντια στὴν Ἐπανάσταση. Νὰ στείλει μέσα στὴ Βουλὴ ἀθρωπάκηδες ποὺ νόμισαν τἀναστήματά τους ἱκανὰ γιὰ νὰ τὰ στήσουνε πολεμῶντας ἐνάντια στὶς πατριωτικὲς προσπάθειες τοῦ Πλαστήρα, ἐνάντια καὶ στὶς πολιτικὲς ὑποθήκες τοῦ Βενιζέλου! Ἔχουνε, ἀλήθεια, τὴν ἰδέα πὼς γιὰ τὸ χατῆρι τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τῶν 14 κακομοίρηδων τοῦ Παρίτση οἱ χιλιάδες τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν πολιτῶν θἀνάψουνε καινούριες πυρκαγιὲς μέσα στὴν Ἑλλάδα ἀδυνατίζοντας τὴν Ἐπανάσταση κομματικῶς μὲς τὴ Βουλὴ καὶ δυναμώνοντας τὶς τάξεις τῶν ἀνθρώπων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν», ποὺ στὸ ἐπίσημό τους ὄργανο «Δημοκρατία» δηλώνουν καθαρὰ καὶ ξάστερα πὼς «ὁ Βενιζέλος εἶνε βλαβερὸς γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν πρέπει νὰ γυρέσει πίσω;» Τῶν ἀνθρώπων τῆς «Δημοκ. Ἑνώσεως Ἀθηνῶν» ποὺ στὸ ἐπίσημό τους ὄργανο «Δημοκρατία» εἰρωνεύουνται ἀλύπητα τὴν Ἐπανάσταση, αὐτοὶ ποὺ θἄτανε κρεμασμένοι σήμερα ἀπ' τοὺς σκύλους τοῦ Κωστατινισμοῦ ἂν δὲν ἐρχόντανε ἡ Ἐπανάσταση, ποὺ κοροϊδεύουν ἀσεβέστατα τὸ Βενεζέλο, αὐτοὶ ποὺ δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο παρὰ χλωμὲς ἀδύνατες ΑΧΤΙΔΕΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΗΛΙΟ τοῦ Βενιζέλου; Ποὺ φοβοῦνται τὸν ἐρχομό του μόνο γιατὶ θὰ μποδίσει τὶς βιαστικὲς φιλοδοξίες τους καὶ θὰ πέσει σὰν ψυχρολουσία στἀναμένα τους τὰ μυαλά; Πῶς ἔχουν τὸ κουράγιο αὐτοὶ οἱ «ἐπίσημοι ὑποψήφιοι τῆς Δημ. Ἑνώσεως Ἀθηνῶν» τῆς Ἑνώσεως ποὺ μισεῖ τὸν Βενιζέλο καὶ φέρνει σὲ τόσο δύσκολη θέση τὸν Πλαστήρα, νὰ γυρέψουνε τὰς ψήφους τοῦ Νομοῦ Λέσβου ποὺ «ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» ἔκανε τὸ ἐπιβλητικώτατο ἐκεῖνο συλλαλητήριο — ὁλόκληρος ὁ Νομὸς — μὲ τὸ ὁποῖον γύρεψε, παρακάλεσε, ἐξόρκισε τὸν ἐξόριστο πολιτικὸ νὰ κατέβει στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ρυθμίσει τὸ χάος ποὺ δημιούργησαν μὲς τὰ σπλάχνα της οἱ βιαστικοὶ πολιτικοί, ὅπως μὲ πικρὴ εἰρωνεία ὀνομάζει ὁ Βενιζέλος ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐξάλλους ἀνθρώπους τῆς «Δημ. Ἑνώσεως Ἀθηνῶν»;

Ἂς ὑποθέσουμε πὼς ὁ λαὸς αὐτὸς ποὺ δίψασε πιὰ τὴν ἡσυχία του, τὴν ἀσφάλειά του, τὴν τιμή του, θὰ παραβλέψει τὶς προσωπικὲς ἀνικανότητες τῶν ἀθρώπων τὶς Παριτσικῆς τσούρμας. Μὰ πῶς εἶνε δυνατὸ νὰ παραβλέψει καὶ τὸ μέγα χάσμα ποὺ στέκει ἀνάμεσα στὴν Ἐπανάσταση χάρις στὴν ὁποία ζοῦμε, στὸ Βενιζέλο χάρις στὸν ὁποῖο ἐλπίζουμε σἕνα σίγουρο μέλλον ἀφ' ἑνὸς καὶ στὴν ὁμάδα τῶν βιαστικῶν πατριωτῶν ἀφ' ἑτέρους ποὺ ὅλη τους ἡ φασαρία—ὅπως ἀποδείχτηκε — δὲν εἶνε τὸ πολιτικὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατίας, δηλ. τὸ γκρέμισμα τῆς Βασιλείας καὶ ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ μονάχα τὸ πολιτειακὸ δηλ. νὰ πέσει τώρα ἀμέσως ὁ θρόνος καὶ ἂς ζήσουμε ὅλη μας τὴ ζωὴ μέσα σὲ τρατοκρατεία, σὲ μπότες, σὲ σακαράκες, σὲ «προσοχὴ βρὲ ζῶον!» καὶ σὲ στάσεις;

Γιὰ ὅλα αὐτὰ ὅλοι οἱ ἔφεδροι τοῦ Νομοῦ καὶ ὅλοι οἱ ντόπιοι κ'οἱ κρόσφυγες ψηφοφόροι ἔχουνε ΚΑΘΗΚΟΝ γιὰ τὴν τὴν ἡσυχία τους, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου των, γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς Ἑλλάδας καὶ τοῦ Νομοῦ Λέσβου: ΝΑ ΜΑΥΡΙΣΟΥΝΕ δίχως συζήτηση καὶ δίχως καμμιὰ ἐπιφύλαξη ΟΛΟΥΣ ὅσοι δὲν εἶνε μέσα στὸ Συνδυασμὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, στὸ Συνδυασμὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Πλαστῆρα, ποὺ ἔχει μέσα ὅ,τι διαλεχτὸ πρόσφερε στὶς φετεινὲς ἐκλογὲς γιὰ τὴ Βουλὴ ὁ τόπος μας, οἱ ἔφεδροί μας, οἱ πρόσφυγές μας.

Καὶ θὰ τὸ κάνουν. Θὰ δεῖτε πὼς ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ.

Γυρέψετε τὴ μεθαυριανὴ

— «ΚΑΜΠΑΝΑ» —

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Δημοσιεύτηκε λοιπὸν κι' ὁ δεύτερος Συνδυασμό. Δεύτερη ἔκδοση συμπληρωμένη καὶ διορθωμένη. Βγῆκε ὁ Ἀγνωστόπουλος καὶ στὴ θέση του μπῆκε ὁ.... Γιάννης; ὁ Ἀθηναίου! Τὸ συμπλήρωμα ἄξιζε γιὰ τὸ σύνολο. Λίπλα στὸν Παρίτση ὁ Ἀθηναίου. «Ὅμοιος στὸν ὅμοιο κ' ἡ κοπριὰ στὰ λάχανα». Οἱ ὑπόλοιποι μένουν οἱ ἴδιοι. Μανώληδες, Ἀσημάκηδες; καὶ τὰ ρέστα. Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴ φίρα πήγανε καὶ μπλέξανε καὶ τὸν Κονδύλη. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νἄρθῃ πιὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ. Νἄρθῃ νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάντια ποὺ τοῦ σκαρώσανε καὶ τὸν ξεπεσμὸ ποὺ τοῦ ἑτοιμάσανε. Νἄρτει νὰ δεῖ αὐτὸς ὁ ἀδιάλλαχτος ὑπερδημοκρίτης πόσοι Κωνσταντινικοὶ πολεμᾶνε νὰ πηδήξουνε μέσα στὴ Βουλὴ γιὰ ἀντιπρόσωποι τῆς πέρα γιὰ πέρα Βενιζελικῆς Λέσβου, τῆς πέρα γιὰ πέρα Δημοκρατικῆς Λέσβου. Νἄρθει νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ αὐτὸς ὁ τίμιος στρατιώτης τί τοῦ μελλούτανε νὰ πάθει ἀφίνοντας τὸ ἀνίκητο ξίφος του καὶ δεχόμενος νὰ τυπώνουν τὄνομά του καὶ τὸ βιθυμό του ἀνάμεσα στὰ περιφρονημένα κατακάθια τοῦ Λεσβιακοῦ προεκλογικοῦ σάλου. Νἄρθει γιὰ νὰ δῇ ποιὸς ἐχτιμοῦσε πιότερο τὴ ***στρατιωτική του ἀξία*** — γιατὶ κομμιὰν ἄλλη δὲν τοῦ ἀναγνωρίζει ὅλος ὁ Ἑλληνισμός. Τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Σύνδεσμοι τῶν Ἐφέδρων καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωση τῆς Λέσβου ποὺ τοῦ τηλεγράφησαν γιὰ νὰ τὸν σταματήσουνε στὸ κιτρακύλισμα ποὺ τὸν σέρνανε οἱ φαῦλοι, γιὰ ὁ Νικόλας Παρίτσης, τὸ τσιμοῦρι αὐτὸ ποὺ πάχυνε βυζαίνοντας τὸ Λεσβιακὸ αἷμα καὶ κανονίζοντας ὡς βουλευτὴς Λέσβου τὶς πολιτικές του πεποιθήσεις ὄχι σύμφωνα μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Λεσβίων ποὺ τὸν εἴχανε στεῖλει, μὰ σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς τσέπης του, τῆς ἀτομικῆς του ἡσυχίας καὶ καλοπέρασης, καὶ τῆς ἀνεμοδείχτικης πολιτικῆς τοῦ προδοτικοῦ του φύλλου. Νἄρθει γιὰ νὰ καταλάβει τί σημαίνει πάνου στὸ Νησί μας τὸ νὰ σὲ πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του ὁ Ἀθανάσιος ὁ Γκράβαλης. Νἄρθει γιὰ νὰ βρεθῇ μέσα στὴν παρέα τῆς συντάξεως τοῦ «Φωτὸς» τοῦ Λιακόπουλου.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα ὁ κοσμάκης φαίνεται πὼς βρίσκεται πνευματικῶς πολὺ πιὸ χαμηλὴ ἀπ' τὸ δικό μας. Ἀλλοιώτικα δὲν ἐξηγεῖται πὼς βρίσκουνται πολιτευόμενοι σὰν τὸν κ. Βοκοτόπουλο ποὺ σἕνα μακρυκάνικο μανιφέστο ποὺ ἀποτείνει στοὺς ἐκλογεῖς Ἑρμουπόλεως, Σύρου καὶ Μυκόνου, θέλοντας νὰ κάνει προπαγάντα ἐνάντια στὴ Δημοκρατία, γροφει πὼς καὶ τὸ πολίτευμα ποὺ ὑφίσταται στὸν Οὐρανὸ δὲν εἶνε καθόλου Δημοκρατικό, ἀλλὰ ἀπεναντίας, μονοαρχικό. Καὶ οἱ εὐτυχισμένοι ἐκλογεῖς τοῦ εὐτυχισμένου Βοκοτόπουλου διαβάζουν μέσα στὸ προεκλογικὸ μανιφέστο του: «Συμφώνως μὲ τὴν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας γνώμην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συμφώνως μὲ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων, αἱ εὐχαὶ καὶ πλεῖστα τροπάρια τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἶνε ὑπὲρ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς σωτηρίου μοναρχικῆς ἐξουσίας τοῦ... Πάπα καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου». Ἄρα;

Ἄρα ἡ Δημοκρατία εἶνε... ἀντιχριστιανικὸ πρᾶμα καὶ καλοῦντσι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ γίνουν βασιλικοὶ διὰ νὰ ἀπολαύσουν καὶ «τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν». Ἂν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔγραφε αὐτὰ τὰ πράματα στὴ Μυτιλήνη, ὁ κόσμος θὰ τὸν ὑποδεχούτανε σὰν Γκράβαλη καὶ σὰν Ἀσημάκη.

ΔΟΞΑΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΦΤΥΝΟΥΜΕ

Λοιπόν; Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν εἶνε βενιζελικός. Δὲν εἶνε φιλελεύθερος δημοκρατικός. Δὲν εἶνε δημοκρατικός. Αὐτὰ λέει τὸ συνεργεῖο τοῦ Μαϊτιανοῦ ἐπιδρομέως. Ρωτοῦμε τὸν κ. Παρίτση:

Μήπως, ἀδερφὲ, εἶνε Κωνσταντινικὸς ὁ ἄθλιος ὁ Παπανδρέου καὶ δὲ μᾶς τὸ λέει; Μήπως ἤσουνα ἐσὺ κιὸ Γιάννης ὁ Ἀθηναῖος, κιὸ Ἀσημάκης, κιὸ Καραδούκας κιὸ Βασιλακάκης, κιὸ Μανώλης κιὄλος ὁ ἄλλος συρφετὸς ποὶ μᾶς παρουσιάζεις, ποὺ κινδύνεψαν τὴ ζωή τους μὲς τὸν Κῆπο ἐπειδὴ φώναξαν ***ἐπὶ Κωνσταντινισμοῦ*** «ζήτω ἡ δημοκρατία;» Μήπως ἤσασταν ἐσεῖς, ἀδερφὲ, ποὺ γρόψατε στὴν «Πατρίδα» τὸ πρῶτο ἀντιβασιλικὸ ἄρθρο ποὺ γράφηκε στὴν Ἑλλάδα μὲ καταδίκη ἑνὸς ἔτους εἰρκτῆς; Ἤσασταν ἐσεῖς οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ Παπαναστάση τότες ποὺ δικαζότανε στὴ Λαμία; Αὐτὸ θἄνε σίγουρ'α κιἀπὸ μετρ.οφροσύ η, δὲ μᾶς τὸ λέτε, κανάγηδες;

Κ' ἐκεῖνος τοὔγραψε τὴ «Μαύρη ἀλήθεια»; Κ' ἐκεῖνος τὸν γύρεψε ἀπ' τὸν Εὐστρατιάδη τοῦ «Σκρίπ» ἄφεσιν ἀπ' τὸν Βενιζελισμό; Κ' ἐκεῖνος ποὺ ἐξύμνησε μὲ; τὴ Βουλὴ τὸν Κωνσταντῖνο καὶ τὸ Σαγγάριο; Κ' ἐκεῖνος ποὔγραψε τὴ σειρὰ τὰ φιλοβασιλικὰ ἄρθρα τῆς «Σάλπιγγας» γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο; Κ' ἐκεῖνος ποὺ χειροκροτήθηκε ἀπ' τὸν Κίνια; Κ' ἐκεῖνος ποὺ ἀναδημοσιεύτηκε ἀπ' τὴν «Καθημερινή»; Μήπως ἦταν ὁ Παπανδρέου; Αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ παληάνθρωπος θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ ἀσυνείδητος θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ ἄνανδρος θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ ἐκμεταλλευτὴς τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ ἔμπορος τῶν ψήφων μας θὰ ἤτανε. Αὐτὸς ὁ φαῦλος θὰ ἤτανε. Γιαὐτὸ κ' ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 22 σὰν γύρεψε ἀνθρώπους γιὰ νὰ τοὺ; ἐμπιστευθεῖ τὴ σωτηρία τοῦ Κράτους, τὴ ρύθμιση τοῦ ἐσωτερικοῦ χάους ποὺ δημιουργήθηκε ὕστερ' ἀπ' τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, σὰ γύρεψε τίμιους καὶ δυνατοὺς καὶ ἀντικωνσταντινικοὺ; καὶ φιλελεύθερου; ἄντρες, ἄξιους γιὰ νὰ κρατήσουνε τὰ γκέμια τοῦ ἅρματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ποὺ γκρεμιζούτανε στὴν ἄβυσσο, δὲ σκέφτηκε καθόλου πὼς ὑπάρχει ἕνας τέτιος φαῦλος καὶ τιποτένιος δικηγορίκος σὰν τὸν κ. Παπανδρέου. Οὔτε ἤξερε κὰν πὼς ὑπάρχει ἕνα τέτιο παστρικὸ ὑποκείμενο. Μὰ σκέφτηκε ἐσᾶ, κ. Παρίτση, ἐσᾶς, λεβέντη φιλελεύθερε, ἐσᾶ; τίμιε πατριώτη, ἐσᾶ; ἠθικὲ πολιτικὲ, ἐσᾶς γερὸ κεφάλι, ἐσᾶς ἀτρόμητη καρδιά, ἐσᾶ; παληὲ δημοκράτη, ἐσᾶ; καμάρι τοῦ Πλαστήρα.

Καὶ σᾶς πῆρε καὶ σᾶς ἔκανε Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν τότες ποὺ ὅλοι οἱ δειλοὶ ἀποφεύγανε τις εὐθῦνες καὶ τὴ δουλειὰ τῆς τιτάνειας ἀναδημιουργίας τῶν ἐρειπίων.

Γιαὐτὸ βγάζουμε ἐδιαφιαίως τὸ καπέλλο μπροστὰ στὴν τίμια πλειάδα σας, ὦ Παρίτση, Γκράβαλη, Ἀσημάκη, Καραδούκα, Καλαμάρι καὶ Σία.

Καὶ φτύνουμε κατάμουτρα τὸ ἐξουθενωμένο φρόκαλο τῆς πολιτικῆς ποὔκανε κἔδειξε τόσαενάντια στὴ φιλελεύθερηἰδέα.

ΘΥΜΑΣΤΕ, κ. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗ;

Ἡ ἁρμόδια Ἰταλικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ποὔχε ἀναλάβει νὰ μελετήσει τὸ δικαίωμα τῆς περιωρισμένης ψήφου γιὰ τὶς γυναῖκες, ἀποφάσισε νὰ τὸ δεχτεῖ. Ἔτσι στὶς ἐρχόμενες Ἰταλικὲς ἐκλογές, 500000 μαυρομάτες Ἰταλιάνες θὰ περάσουν ἀπ' τὴν κάλπη. Συστεύνουμε στὸν κ. Βασιλακάκη μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ νὰ δημοσιέψει στὸν «Νέο Κήρυκα» τοῦ κ. Ἠλιάδη τοὺς ρητορικοὺς ἀγῶνες ποὺ ἔκανε μὲς τὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ ***«ὑπὲρ τῆς ψήφου τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν»*** τότες ποὺ οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ Κωνσταντίνου διάταζαν τοὺς φαντάρους — αὐτοὺς ποὺ σήμερα τοὺς γυρεύει ψῆφο ὁ κ. Βασιλακάκης — τὶς τρομερὲς ἐκεῖνες καὶ ἄκαρπες ἐπιθέσεις πάνου στὰ συρματοπλέγματα τοῦ Ἐσκὴ-Σεχίρ, κοὶ τότες ποὺ οἱ Κωνσταντινικὲς Σακαράκες στρώνανε ψάθα μὲς τὴν τρομερὴ Ἄλμυρᾶ Ἔρημο τοὺς φαντάρους, καὶ κάνανε τὰ νερὰ τοῦ Σαγγάριου κόκκινο σὰν κρασὶ ἀπὸ τὸ αἷμά τους. Ἐλπίζουμε ὁ κ. Βασιλακάκης νὰ δημοσιέψει στὸν «Νέο Κήρυκα» τοῦ κ. Ἠλιάδη αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ ὑπὲρ τῆς γυναικείας ψήφου. Ἐμεῖς ἀναλαμβάνουμε νὰ τοὺς ἀναδημοσιέψουμε γιὰ νὰ καταλάβουνε κ' οἱ Σ. Ε. Σ. τῶν ἐφέδρων μας τί γυναικολόγος ρήτορας θὰ χαθεῖ ἀπ' τὴ Βουλὴ ἂν—ὅπως λένε—τὄχουνε σκοπὸ νὰ τὸν μαυρίσουνε γραμμή.

ΤΑ ΧΑΣΤΟΥΚΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Τὰ ἀνακοινωθέντα τοῦ Σ. Ε. Σ. Μανδαμάδου καὶ τῶν Σ. Ε. Σ. τῶν δέκα χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Πλωμαριοῦ ἔρχουνται σὰ γερὰ χαστούκια στὰ μάγουλα τοῦ Συνεργείου τῶν παστρικῶν Παρίτση—Γκράβαλη—Ἀθηναίου—Ἀσημάκη. Δὲν περιμένουμε βέβαια νἀνεβεῖ τὸ χρῶμα τῆς ντροπῆς στὰ μπατσισμένα μάγουλα. Δὲν εἶνε οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ ἑκατοστὴ φορὰ ποὺ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀποδείχνουνται πὼς ψεύδονται, πὼς πολεμᾶνε νὰ γελάσουνε τὸν κόσμο. Τὰ μοῦτρά των «θὰ γίνουν κρέας», ὅπως λέει ὁ λαός. Μὰ ὁ ἴδιος ὁ λαὸς λέει καὶ κἄτι ἄλλο πολὺ σοφό;

«Ψέμματα μαγειρεύεις; ἡ κοιλιά σ' θὰ τῶβρει».

ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ!

Μιὰ πολὺ ἀστεία κατάσταση ἄρχισε νὰ δημιουργεῖται γύρω στὸ συνεργεῖο τοῦ θιάσου τοῦ Παρίτση. Ὁ Παρίτσης ἔχει τρεῖς μουτσοῦνες χαρτένιες: Τὴ «Σαλπιγγα» τὴν «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» καὶ τὸν «Ἔφ. τῶν Ἐφέδρων κ.τ.λ.». Κάθε μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μουτσοῦνες τὴ βάζει στὸ μοῦτρο του ὁ καταφερτζῆς Μαϊτιανὸς ἀνάλογα μὲ τὸ ρόλο ποὺ θέλει νὰ παίξει ἀντίκρυ στοὺ; κατοικοῦντας τὴν ἀφνειὰν Λέσβον γιὰ νὰ τοὺ; καταφέρει νὰ τὸν ξανακαθίσουνε στὸ σβέρκο τους. Μὲ τὴ «Σάλπιγγα» μιλᾶ ὁ ντόπιος Παρίτσης στοὺς ντόπιους Μυτιληνιούς, καὶ κατασκοτώνεται γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου. Μὲ τὴν «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» ὁ πρόσφυγας Παρίτσης μιλᾶ στοὺ; πρόσφυγες καὶ πετσοκόβεται νὰ τοὺς σώσει. Ἐκεῖ μπαίνει μέσα στὸ πετσὶ τοῦ Γκράβαλη καὶ μιλᾶ. Μὰ γνωριζετοι ἡ φωνή του ἡ ἐγγαστρίμυθη, καὶ ὅλος ὁ κόσμος κάτου ἀπ' τις τρομερὲς φωνὲς καὶ τὶς φαμφαρόνικες χειρονομιες ποὺ κάνει τὸ ξυλένιο καραγκιοζάκι, μαντεύει τὰ δάχτυλα τοῦ ξένου δικηγόρου ποὺ κουνάνε τὰ χέρια τοῦ Γκράβαλη. Ἡ τρίτη χαρτένια μουτσούνα εἶνε ὁ «Ἔφεδρος τῶν Ἐφέδρων κ.τ.λ.». Τὰ καραγκιοζάκια ἐδῶ εἶνε ὁ Φωτίου κι' ὁ Ἀσημάκης. Ἐδῶ πιὰ ὁ Παρίτσης εἶνε ὁ εὐεργέτης τῶν ἐφέδρων. Ὁ Παρίτσης μιλᾶ πισ' ἀπ' τὸν μπερντέ, καὶ τὰ παραγκιοζάκια φωνάζουν, κουνιοῦνται, πηδοῦν, θυμώνουν, νευριάζουν καὶ τσιρίζουν. Τώρα ὁ Παρίτσης πολεμᾶ νὰ μᾶς κάνει σώνει καὶ καλὰ νὰ πιστέψουμε πὼς ὁ Παπανδρέου εἶνε... ἀντιβενιζελικός, κωνσταντινικὸς κιἄλλα φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράματα. Καὶ μᾶς τα λέει αὐτὰ καὶ μὲ τὶς τρεῖς μάσκες του. Ὡς ντόπιος Παριτσης, ὡς πρόσφυγας Παρίτσης καὶ ὡς ἔφεδρος Παρίτσης. Θέλετε καὶ μάρτυρες; Ὁ Κονδύλης, ὁ Πάγκαλος ὁ Ἰωάννης Βαλαλᾶς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ντόπιοι σὰν κιαὐτούς, ποὺ ἐνδιαφέρονται τρομερὰ γιὰ τὰ ἐκλογικὰ τῆς Μυτιλήνης.

Κιὁ κόσμος ποὺ ξαίρει τὰ γεγονότα κιὄχι τἀκόλπα;

Κιὁ κόσμος ποὺ διαβάζει ὀνόματα μέσα στοὺς Συνδιασμοὺς καὶ ξαίρει τὰ πρόσωπα;

Κιὁ κόσμος ποὺ κυττάζει τὸ θόρυβο αὐτὸ ποὺ κάνει ὅλη ἡ φάρα τῶν ταραξιῶν, τῶν ἀνικάνων πολιτικῶν, τῶν μαύρων ὑπερδημοκρατῶν, τῶν Ἀθηναίων καὶ Καραδούκηδων τοῦ Βενιζελισμοῦ, τῶν Καλαμάρηδων τοῦ Δημοκρατισμοῦ, τῶν Παρίτσηδων τοῦ πολιτικοῦ μπαγαποντισμοῦ, τῶν Μητρέλιδων καὶ Ἀσημάκηδων τοῦ πνευματικοῦ μαρασμοῦ, τῶν Γκραβαλήδων τοῦ παλιανθρωπισμοῦ, τῶν Βασιλακάκηδων τοῦ τσαρλατανισμοῦ;

Ὁ κόσμος αὐτὸς διαβάζει, χαμογελᾶ μὲ αὐτόνα, ἀηδιάζει καὶ ἀποφασίζει:

Μοναχὰ στὸν Ἐπαναστατικὸ Συνδυασμὸ τῶν «Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν» ΑΣΠΡΟ. Σ' ὅλους τοὺς ἄλλους γραμμὴ μαῦρο. Ὁ τόπος θέλει τὴν ἡσυχία του καὶ τὴν κρατικὴ ἀνόρθωση. Ὁ τόπος βαρέθηκε τοὺς τυχοδιωκτισμοὺς καὶ τὰ ξιφίρ-μπαλὲρ καὶ τὶς στάσεις καὶ τοὺς κλωνισμούς.

ΠΕΡΙΤΤΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

Οὔτε τὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἦταν ἀνάγκη νὰ δηλώσει ἐπίσημα πὼς ***μονάχα ὁ Συνδυασμὸς τοῦ Παπανδρέου*** καὶ ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειριστεῖ τὴν Ἄγκυρα γιὰ νὰ πεισθοῦμε πὼς ΨΕΥΔΕΤΑΙ ἡ Παριτσικὴ τσούρμα, οὔτε ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἦταν ἀνάγκη νὰ βάλει στὴ θέση του τὸν θορυβώδη μιλιταριστὴν Πάγκαλον ποὺ ὀνειρεύτηκε νὰ γίνει πρόεδρος τῆς Στρατοκρατικῆς του Δημοκρατίας. Τὸ μὲν πολιτικὸ ποιὸν τοῦ Παρίτση καὶ τὴν ἀδιάντροπη ψευδομανία του τὴν

— ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ —

15000 ΜΑΥΡΑ

Συναδερφοι. Μην τὸ ξεχνᾶτε. ***Τὰ 15000 μέλη τῶν ΣΕΣ Λέσβου πρέπει τὴ μέρα τῶν ἐκλογῶν νὰ ρίξουνε 15000 μαύρες ψῆφους στὴ κάλπη τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη.*** Κάθε ἐπωμίδα καὶ κάθε σπαθὶ καὶ κάθε μπότα πρέπει νὰ καταλάβει καλὰ αὐτό: Ὅτι οἱ ἔφεδροι ἔξω ἀπ' τὴν ὑπηρεσία δὲν ἀναπᾶμε κανένα μόνιμο ἀξιωματικό. Οὔτε θέλουμε νὰ τοὺς φορτωθοῦμε στὴ ράχη καὶ τώρα ἀκόμα ποῦμαστε πολίτες δ'χως γυλιὸ στὴ ράχη. Ἂν ξέραμε πῶς στὴ Βουλὴ θὰ μαζευτοῦνε στασιαστὲς τότε μαλιστα· θὰ στέλναμε ἐκεῖ τὸ στρατηγὸ Κονδύλη· τὸς «Κεραυνὸ» ὅπως λέει ὁ Γκράβαλης. Μὰ δὲν πρόκειται, νομίζουμε, νὰ συμβεῖ τίποτα τέτοιο. Γιαὐτὸ κάθε Λέσβιος ἔφεδρος θὰ γίνει κιἀπὸ ἕνα ***ἀλεξικέραυνο,*** γιὰ τὸν «Κεραυνὸ» τοῦ Γκράβαλη. Στὴ Βουλὴ χρειαζούμαστε πολιτικούς. Ἐμεῖς δὲ οἱ εφεδροι θέλουμε ***πολιτικοὺς ποὺ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρήνη.*** Οἱ πολεμόχαροι, οἱ μιλιταρισταί, οἱ πατριῶτες τοῦ ξίφους πρέπει ἄλλη πόρτα νὰ χτυπήσουνε. Ὄχι τη χορταριασμένη πόρτα τοῦ δικοῦ μας σπιτιοῦ. Αὐτοὶ ἔχουνε ἐπάγγελμα τὸν πόλεμο. Ἐμεῖς ὅμως ὄχι. Αὐτοὶ ἀμοίβονται γενναῖα γιὰ νὰ σκοτώνουνε. Ἐμεῖς πουλᾶμε τὸ χωράφι μας γιὰ να σκοτωνούμαστε. Ὑπάρχει βλέπετε καποια μικρὴ διαφορά. Γι αὐτό, νὰ προσέξετε συνάδελφοι. Τὴν ἐπαύριο τῶν ἐκλογῶν πρέπει νὰ βρεθοῦνε μὲς τὴ κάλπη τοῦ Στρατηγοῦ 15000 μαῦρα τῶν ἐφέδρων.

Συνάδελφοι! ***Μαῦρο*** ΣΤΟ ΓΥΛΙΟ ***ποὺ γυρεύει νὰ μᾶς φορτώσει ὁ Παρίτσης.***

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ, ΕΦΕΔΡΟΙ

Ἕνα πρᾶμα νὰ προσέξουνε καλὰ ὅλοι οἱ συνάδελφοι. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ δέσουμε τὴ Μυτιλήνη πίσω ἀπὸ τὸν ἔξαλλο πατριωτικὸ ἐνθουσιασμὸ τοῦ Στρατηγοῦ Κονδύλη. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ παραπονούμαστε αὔριο γιὰ νέες συμφορὲς ποὺ ἀφινουνε σὲ πνέξη ἀνθρώπους γαλόνια, σὲ χίλιους ἄλλους τὴ φθιση καὶ τὴν καταστροφή. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ περιφρονήσουμε τὴ συμβουλὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας ποῦνε ἐπίσης τιμιος ἐπίσης, ἄνικητος ἐπίσης, ἀντρόπιαστος, σὰν ὅλους τοὺ, νεοπροαχθέντας συνταγματάρχηδες τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ δείξουμε ***ἀχαριστία μαύρη*** στὴν Ἐπανάσταση ποὺ τη γεννησε και την ἔθρεψε τὸ Νησι μας καὶ ποὺ χάρη σ' Αὐτὴν εἶνε ἀκομα Ἑλληνικό. Ἂν δὲ θέλουμε νὰ χτυποῦμε τὰ κεφάλια μας αὔριο για καινούριες περιπέτειες, για καινούριους πολιτικοὺς σεισμοὺς, γιὰ καινούριες ἐπιστρατεύσεις. Ἂν δὲ θέλουμε ὅλα αὐτά, ***ἔχουμε καθῆκον, ἀντίκρυ στὴν εὐτυχία καὶ στὴν ἡσυχία τοῦ τόπου,*** ΝΑ ΜΑΥΡΙΣΟΥΜΕ ***τὴν κάλπη τοῦ κ. Κονούλη.*** Οἱ συνταγματαρχέοι νὰ τραβᾶνε στὰ Συνταγματά τους καὶ νὰ μᾶς ἀφισουνε ἥσυχους τώρα ποὺ εἴμαστε ***πολίτες ἐλεύθεροι.***

ΟΣΟΙ ΠΑΧΤΑΡΟΥΜΕ ΕΠΩΜΙΔΑ

Στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν κατάρτίστηκε Διάταγμα ποὺ ἐπιτρέπει νὰ μπαίνουνε ὕστερ' ἀπὸ διαγωνισμὸ στὸ Στρατιωτικὸ Σκολειὸ τῶν Εὐελπίδων ὡς μαθητὲς κληρωτοὶ ποῦ ὑπηρετοῦνε στὸ στρατὸ καὶ κατάγονται ἀπ' τὴν Παλιὰ Ἑλλάδα. Ἐπίσης προκηρύχτηκε ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν διαγωνισμος γιὰ νὰ μποῦνε στὸ Στρατιωτικὸ Σκολειὸ τῶν Εὐελπίδων 250 μαθητὲς ποὺ νὰ κατάγωνται ἀπὸ ὑπόδουλα μέρη ἢ εἶνε πρόσφυγες.

Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς θέλουνε νὰ λάβουνε μέρος στὸ διαγωνισμο, πρέπει νὰ ὑποβάλουν τὶς αἰτήσεις τους στὴ Διοίκηση τοῦ Σκολειοῦ ὡς την 31 τοῦ Δεκέμβρη.

Ο ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ!

Ὁ διαχειριστὴς τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιταγῶν τοῦ ταχυδρομείου Ἀθηνῶν τῶσκασε στὴν Αἴγυπτο μὲ τὴ «Φαμάκα» τὴ περασμένη Παρασκευή, παίρνοντας μαζύ του κατὰ λάθος καὶ 240000 δραχμές. Ὁ... ἐπιχειρηματίας ὀνομαζότανε ***Ἀνάργυρος*** Μαρῖνος. Ὕστερ' ἀπὸ τὸ κόλπο αὐτὸ ἐλπίζουμε νἀλλάξει πιὰ καὶ τὸ βαφτιστικό του, ποῦνε ὁλότελα ἀσυμβίβαστο μὲ τὴ νέα του οἰκονομικὴ κατάσταση.

Ο ΕΝΤΕΨΙΖΗΣ

Ἕνα δεῖγμα ἀπὸ τὸ γνωστὸ καὶ περίφημο ὑπὸ τὸν τίτλο «ΜΑΥΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» ἄρθρο τῆς «Σάλπιγγας».

«Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ συζητήσει κἂν ὅτι ΥΨΙΣΤΗ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ επέβαλλεν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα ΝΑ ΔΙΑΦΩΝΗΣΕΙ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου».

Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

Αὐτὸς εἶναι ὁ «Ἐντεψίζης Παρίτσης ποὺ μοιράζει σήμερα διπλώματα φιλελευθερισμοῦ καὶ ὑπερδημοκρατισμοῦ.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΣΒΙΟΥΣ

Ἀποφασισθείσης κατ' ἀρχὴν ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἱδρύσεως Στέγης Φυματιώντων Ἐφέδρων ἀπευθύνομεν ὑμῖν θερμὴν ἔκκλησιν ὅπως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς περιθάλψεως τῶν ἐν λόγῳ θυμάτων πολέμου προσέλθητε ἀρωγοὶ εἰς τὸ Φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἔργον διὰ τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς σας ὡς τακτικῶν Μελῶν τοῦ ἱδρυθησομένου Φιλανθρωπικοῦ Καθιδρύματος τὸ ὁποῖον ἐπροικοδοτήθη ἤδη διὰ δραχμῶν 100.000 ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Μονοδιλέπτου.

Ὁ Νομάρχης Λέσβου
Κ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. πρ. 2570

Σ. Ε. Σ. Λέσβου

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀρ. 2484 ἀναφορᾶς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Λέσβου, τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον Ἐπαναστάσεως, γνωρίζει ἡμῖν δ.ὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5920 ἐγγράφου του, ὅτι παρέπεμψε τὴν ὡς ἄνω ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Διεύθυνσιν ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας) διὰ τὴν παροχὴν τοῦ αἰτηθέντος ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ, διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς συσταθείσης Στέγης Φυματιώντων ἐν Μυτιλήνῃ.

Σήμερον δὲ ἐλήφθη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Πολιτικὸν Γραφεῖον Ἐπαναστάσεως

Ἀριθ. πρ. 6004

Σ. Ε. Σ. Μυτιλήνην

Αἰτούμενον ὑλικὸν διὰ Στέγην Φυματιώντων ἐχορηγήθη. Ἀποστείλατε παραλήπτην.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΤΣΑΓΓΑΡΙΔΗΣ

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔκκλησιν τοῦ κ. Νομάρχου Λέσβου καὶ εἰς ἡμετέρας τοιαύτας παρακαλοῦμεν ὅπως συντρέξητε πάντες τὸ ἱδρυθὲν Καθίδρυμα πρὸς κοινὸν ὄφελος.

Ὁ Διευθύνων Σύμ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Κλήμης

Ἀθ. Σκοῦφος

ΟΙ Σ.Ε.Σ. ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίον Ἀλληλογραφίας

Το εἰδικον λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικων γνωρίζει ὑμῖν ὅτι ἡ σχετικὴ ἐντολὴ δι' ἀμοιβὴν ἀνακατατάξεως τεως Ἐνωμοτάρχου Ρεϊζοπούλου περιελήφθη ὑπ' αὖξ. Ἀριθ. 123 τοῦ 1 πίνακος παθητικων ὑπολοίπων ἐκ τῆς χρήσεως 1922 1923, τὸ δὲ ἀνῆκον ἔνταλμα θέλει ἐκδοθῆ ὡς τάχιστα.

Ἡ Νομαρχια Λέσβου εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἀναφορᾶς μας γνωρίζει ὅτι ἐξουσιοδότησε τὴν Διοίκησιν Χωρ)κῆς Λέσβου ἵνα καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων μὲ σκοπὸν νὰ προβῇ ταχέως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τε αὐτοκινήτων καὶ τῶν ὁδηγῶν αὐτῶν, ἀποκλείουσα πάντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἱκανότητος καὶ ἐμποδίζουσα ἐπίσης τὴν λειτουργιαν τῶν πεπαλαιομένων καὶ ἀκαταλλήλων προς χρῆσιν αὐτοκινήτων.

Ἐπισης ἡ Νομαρχία Λέσβου ἀνακινοῖ ὅτι τα ἐφεδρικα ἐπιδόματα κατεβλήθησαν εἰς ἅπαντα τὸν Νομὸν μέχρι τέλους Ἰουλίου 1922.

Διὰ τα πέραν ταύτης ὀφειλόμενα, ὡς ἐγνώρισε τὸ Ὑπουργειαν Ὑγιεινῆς, θὰ ληφθῇ ἀπόφασις προσεχῶς δι' ἀποφασεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Σ.Ε.Σ. Τελώνια. Ἀναπηρος Φ. Καϊδώνης συμπεριλαμβάνεται εἰς τας καταστάσεις τῶν συνταξιούχων Ταμείου Μυτιλήνης ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1923. — Πρὸς διακανονισμὸν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἀναπήρων Δαγκλαρία και Νεράντζη ἡ ἐνταυθα Ἐπιτροπὴ ἐζήτησε παρὰ του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀντιγραφον τῆς ἀρχικῆς πράξεως.—Αἱ περι εξοφλήσεως τῶν εξ ἐπιτάξεων Κτηνῶν προερχομένων ἀποδείξεων αἰτήσεις συναδέλφων ὑπεβλήθηθησαν Γ. Σῶμα Στρατοῦ.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 353 ἐγγραφόν σας διεβιβάσθη πρὸς τὸ Ἀνώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 378 τοιοῦτον εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

Σ.Ε.Σ. Θερμῆς, Ἀγ. Μαρίνης, Καγκανίου καὶ Πληγωνίου: Κατόπιν σχετικῶν σας ἐγγράφων, παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2493 ἐγκύκλιόν μας.

Σ.Ε.Σ. Σκοπέλου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 83 ἔγγραφον σας ὑπεβλήθη Νομαρχίαν Λέσβου, τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 81 τοιοῦτο εἰς τὸ Στρατολ. Γραφεῖον.

Σ.Ε.Σ. Ἀργινου αἱ αἰτήσεις τῶν συναδέλφων Ἀλβανοῦ Ἠλία καὶ Σαρόγλου Φωκᾶ διεβιβάσθησαν ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ 3 Συν)μα Ἱππικοῦ, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸ 5 Π. Συν)μα.

Σ.Ε.Σ. Ἐρεσσοῦ. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 88 ἔγγραφόν σας ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Σ.Ε.Σ πηγῆς. Αἴτησις Καραγιάννη διεβιβάσθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπονομῆς Πολ. Συντάξεων.

Σ.Ε.Σ. Κάπη. Ἀπωλεσθέντων τῶν σχετικῶν ἀρχείων, εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ συναδέλφου Τζοάνιου Δημητρίου.

Σ.Ε.Σ. Μήθυμνα. Αἴτησις χήρας Π. Κουνιαρη ἀπερρίφθη.

Σ.Ε.Σ. Παλαιοκήπου. Αἴτησις Γ. Λιτρογιώτου ἀπερριφθη.

Ὅσοι τῶν Σ.Ε.Σ. τῆς ὑπαίθρου δὲν ἔλαβον τὴν ὑπ' ἀριθ. 2488)28-11-23 ἐγκύκλιόν μας, παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσωσι τοῦτο.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Προεδρεῖο Σ. Ε. Σ. Ἀγιάσσου

Ὑστερα ἀπ' τὴν ἀναχώρηση στὴν Ἀθήνα τοῦ προέδρου τοῦ Σ. Ε. Σ. Ἀγιάσσου συναδέλφου Ε. Κουκουσᾶ, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔβγαλε μὲ παμψηφία ὡς πρόεδρο τὸν συνάδελφο Μιχαὴλ Λίβανο, τομία τὸν συνάδελφο Παναγιώτη Β. Ψύρρα καὶ Γραμματέα τὸν συνάδελφο Γρηγόριο Σ. Ξανθό.

Σ. Ε. ΣΩΤΕΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣΣΟΥ
ΠΡΟΣ
ΤΟΝ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐν Ἀγιασσῷ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923

Κύριε Παπανδρέου,

Ὁ λαὸς τῆς Ἀγιάσσου, ἔχων βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τῶν πρὸς ὑμᾶς αἰσθημάτων του, δὲν θὰ λησμονήσῃ τὰ ἄπειρα ἀγαθὰ ἅτινα ἐπεδαψιλεύσατε αὐτῷ καὶ τὴν πατρικὴν μέριμναν, ἣν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπεδείξατε κατὰ τὸ διάστημα τῶν Ὑπουργικῶν καθηκόντων ὑμῶν. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ἐκθύμου παλλαϊκῆς ὑποστηρίξεως κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θέλετε ἐπαναλάβει καὶ αὖθις ἐὰν διαχείρισιν τῶν κοινῶν τοῦ Ἔθνους, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ὅπως εὐαρεστουμένη καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ κατωτέρω αἰτήματα ἡμῶν, μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς νήσου μας.

1) Ἄμεσος ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

2) Ἄμεσος ἐφαρμογὴ τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν κτηματιῶν Λέσβου εἰδικοῦ συστήματος νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς.

3) Συμπλήρωσις τοῦ τμήματος τῆς δημοσιας ὁδοῦ Ἀγιάσσου—Πλωμαρίου.

4) Παραχώρησις βακουφικῶν κτημάτων εἰς ἀναπήρους πολέμου.

5) Ἀποξήρανσις τῶν ἑλῶν Ντιπίου-Λαρίσης πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας.

6) Ἵδρυσις Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν καταλλήλῳ τόπῳ τῆς νήσου.

7) Συστασις Δασικοῦ Τμήματος ἐν Ἀγιάσσῳ.

8) Μέριμνα διὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν πεσόντων καὶ τῶν ἀναπήρων πολέμου.

Πεποιθότες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θέλομεν εἰσακουσθεῖ,

Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρετικῆς τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος ΣΕΣ Ἀγιάσσου
Μιχαὴλ Λίβανος

ΣΕΣ Μανδαμάδου

Ὁ Σ.Ε.Σ. Μανδαμάδου θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως καὶ δημοσίᾳ δηλώσῃ ὅτι, ἅπαντα τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὴν «Σάλπιγγα» τῆς ὅης τρέχοντος μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Ἐπαναστάτης» περὶ τῆς γενομένης ὑποδοχῆς εἰς τὸν Συνδυασμὸν τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν ἦσαν ΑΝΑΛΗΘΗ ***καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου περιορίζεται νὰ ἀναφέρῃ ὅτι ὄχι μόνον δὲν παρέλυσε ὁ Σύνδεσμός μας ὡς ψευδολογεῖ ὁ ἀναισθητος «Ἐπαναστάτης» ἀλλά, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς ἀγαπητὸν εἰς ὅλους Πρόεδρον, ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἱδρύσεώς του νὰ ἐκτελῇ ἀνελλιπῶς τὰ καθήκοντά του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του.*

Ταῦτα πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Μανδαμάδῳ τῇ Δεκεμβρίου 1923
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος τῆς «Σάλπιγγος» καθ' ὃ ὡς ἐκλεκτὸς τῶν ἐφέδρων τῆς περιφερείας Πλωμαρίου φέρεται ὅλως ἀνακριβῶς ὁ ἔφεδρος Ἰωάννης Ἀθηναῖος, οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας ἐπαρχίας Πλωμαρίου δηλοῦσιν ἐπισήμως καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ὑποψήφιος πληρεξούσιος τῶν ἐφέδρων ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Πλωμαρίου ἐπροτάθη ἐν Γενικῇ Συνελεύσει ὁ ἔφεδρος Δοχίας κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ἐπίτιμον μέλος τοῦ Σ. Ε. Σ. καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

Πλωμάριον τῇ 8 Δεκεμ. 1923
Σ. Ε. Σ. Ἐπαρχίας Πλωμαρίου

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀρ. 2944 **ΑΘΗΝΑ, 10 τοῦ Δεκέμβρη** **μεσημέρι**

Ἐχτὲς Κυριακὴ κατὰ ὥρα 4 μ. μ. γέμισε τὸ συλλαλητήριο τῶν Βενιζελικῶν ποὺ διοργανώσανε ἀπὸ μέρες: ***οἱ ἀπέχοντες πολιτευόμενοι.*** Ὅταν τὸ συλλαλητήριο κατέβαινε ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Συντάγματος τὴν ὁδὸ Σταδίου, οἱ διαδηλωτὲς, ἐνεργῶντας ἀπάνω σὲ ὡρισμένο σχέδιο καὶ μὲ σκοπὸ διασκορπισθῆκανε ὁμάδες; ὁμάδες. Μιὰ ἀπὸ τὶς ὁμάδες αὐτὲς ἀπὸ τὴ Λεωφόρο Ἀμαλίας μπῆκε στὴ Λεωφόρο Πανεπιστημίου· ἄλλη ἔσπασε τὴ στρατιωτικὴ ζώνη, καὶ μπῆκε στὴν ὁδὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Ἀπ' ἐκεῖ στὴ Λεωφόρο Κηφισσιᾶς. Μπροστὰ ἀπὸ τὴν ὁμάδα αὐτὴ βρίσκοντο μὲ κορδέλλες στὸ μπράτσο οἱ ταραξίες ποὺ διοργανωθήκανε ἀπὸ μέρες γιὰ νὰ κάμουνε ταραχὲς καὶ νὰ προκαλοῦνν τὸν κόσμο, καὶ κάμποσοι ἀπόταχτοι ἀξιωματικοὶ μὲ τὶς στολές τους. Στὴν ὁμάδα αὐτὴ βρισκότανε καὶ ἡ Συνταγματικὴ νεολαία μὲ τὴ σημαία της καὶ πολλοὺς διαδηλωτὲς μὲ κυανόλευχες κορδέλλες καὶ ἀπάνω ἔντυπη ἡ λέξη Ἀποχή.

Ἄλλη ὁμάδα ἔφταξε μπροστὰ στὸ ἄγαλμα τοῦ Κολοκοτρώνη. Ἡ κυρία Ὁμάδα εἴτανε κείνη ποὺ μπῆκε στὴν ὁδὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ ἔφτανε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἅμα ἔφτασαν ἐκεῖ οἱ διαδηλωτὲς ἄρχισαν νὰ ἀσκημονοῦν καὶ νὰ φωνάζουν κάτω ἡ Ἐπανάσταση. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ χασάπης Σοφὸς, πρόεδρος τῶν Ἐπιστρατῶν, ἔρριξε τρεῖς πιστολιὲς στὸν ἀέρα ὕστερα ἔρριξε ἀπάνω στὸ ***σκοπὸ*** τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ παράδειγμα τοῦ Σοφοῦ ἔγινε σύνθημα καὶ ἄρχισαν ἀμέτρητες πιστολιές. Πληγώθηκε λαφριὰ ὁ πρώην Ὑπουργὸς Καλλιγᾶς. Ἡ φρουρὰ ἀποσύρθηκε πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα γιατὶ ἦτο πολὺ κοντὰ ἡ ἀπόσταση καὶ τῆς βάλανε πυκνὰ οἱ διαδηλωτές. Ἀπὸ κεῖ ἔρριξε γιὰ φοβέρα δύο πυροβολισμοὺς στὸν ἀέρα. Λίγο παρακάτω στὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως γενόταν τὰ ἴδια πράματα. Πληγώνεται ὁ Κεφαλλονιάτης ἀγγελιοφόρος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως στρατιώτης Συρόπουλος, σκοτώνεται ὁ ἰδιώτης ὑπάλληλος τοῦ β' γραφείου τῆς Ἐπαναστάσεως Κανέλογλου, Μικρασιάτης. Σπάνουν τὸ αὐτοκίνητο τῆς Ὑπηρεσίας, ἐπίσης σπάνουν δύο κάγκελλα καὶ τὴν πλάκα τῆς πόρτας τῶν γραφείων τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὶς ἀμέτρητες πιστολιές.

Γένηκε ἀπερίγραφτος πανικός. Ἅμα ἀκούσανε τὶς πιστολιὲς οἱ διαδηλωτὲς ποὺ βρισκόντανε μπροστὰ στὴ Δημοκρατικὴ Ἕνωση καὶ ἴσαμε τώρα συγκρατιούντανε ἀρχίσανε κι' αὐτοὶ νὰ πιστολίζουνε ἐνάντια στὴ Νεολαία τὴ Δημοκρατικὴ ποὺ εἴτανε μὲ ἰσχυρὲς ὁμάδες παρατετιγμένη σιράντα μέτρα μπροστὰ στὴ Δημοκρατικὴ Ἕνωση. Τοῦτο γένηκε σύνθημα γιὰ ν' ἀρχίσουνε πιστολιὲς ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς «Νέας Ἡμέρας» καὶ νὰ γίνουν ταραχὲς στὴ πλατεῖα Κολοκοτρώνη.

Οἱ πιστολιὲς βαστάξανε ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Τὴν ἴδια ὥρα ἀρχίσανε οἱ πιστολιὲς σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Ἀθήνας, Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν, Πλατεῖα Κολοκοτρώνη, Γραφεῖα Ἐπαναστάσεως, Ἱππευτικὴ Σχολή, Λαβαναγερί, Πλάκα, Ζάππειο.

Ἡ Κυβέρνηση καὶ ἡ Ἐπανάσταση ἀπὸ μέρες εἴχανε πληροφορίες ὅτι τὸ σημερινὸ συλλαλητήριο θὰ γινότανε ἀφορμὴ γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἐντύπωση στὸ ἐξωτερικὸ μαζὶ μὲ τὴ συνωμοσία ποὺ σχεδιαζούτανε μέσα στὴ φρουρὰ τῆς Ἀθήνας καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἴτανε νὰ γίνουνε συλλήψεις τὸ Σάββατο.

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς τάξης ποὺ εἶχε ὀργανωθεῖ ἀπὸ μέρες καὶ εἶχε ἀναφερθεῖ στὴ Κυβέρνηση φανερώθηκε χιὲς μὲ ὅλη της τὴ δύναμη.

Εἶνε πολὺ θλιβερὸ ὅτι σημειωθήκανε δυστυχήματα, ὅπως εἴτανε ἐπόμενο σὲ τέτοιες ταραχὲς· 8 νεκροὶ καὶ 26 πληγωμένοι στὰ διάφορα νοσοκομεῖα ἴσαμε τὶς ὀχτὼ ὧρες τὸ βράδυ. Ἀπὸ τοὺς πληγωμένους τρεῖς ἔχουν τραῦμα μὲ μαχαίρι στὴ βουβωνικὴ χώρα. Ὁ Κακλαμάνος Πέτρος ὁ ἰδιώτης Κιάπης Ἀθηναῖος, καὶ Κυπριάδης καὶ Συμεωνάκης ἔχουν σοβαρὰ τραύματα τυφλὰ μὲ πιστόλι. Γενικὰ τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ τοὺς πληγωμένους ἔχουν τραύματα τυφλὰ τὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ περίστροφα. Ἀπὸ τοὺς στρατιωτικοὺς εἶνε τρεῖς πληγωμένοι· ὁ Εὔζωνας ἀγγελιοφόρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπανάστασης ἕνας χωροφύλακας καὶ ἕνας ὑποκελευστής.

Ἐπίσης ἕνας πολιτικὸς ὑπάλληλος τῆς Ἐπανάστασης νεκρός. Ἐξὸν ἀπὸ τοὺς παραπάνω ὑπάρχουν 8 τραύματα ἀπὸ πεσίματα καὶ σπασίματα ὅλα ἐλαφρά. Χαρακτηριστικὸ τοῦ ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ ἐπιβολὴ ἐνάντια στὴ τάξη εἴτανε παρασκευασμένη ἀποδείχνει τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα φοιτητὴ νεκρὸ τῆς Δημοκρατικῆς νεολαίας τον μεταφέρανε καὶ τὸν ἀποθέσανε μπροστὰ στὴ Ἀγγλικὴ πρεσβεία· ἀπὸ κεῖ τὸν πῆρε τὸ Φρουραρχεῖο. — Ὁ Γάλλος πρόξενος ἦρθε μοναχός του στὸ Φρουραρχεῖο καὶ ἐδήλωσε πὼς ἐπιθυμεῖ νὰ καταθέσει ὅτι εἶδε πολίτες διαδηλωτὲς νὰ ρίχνουν ἀπάνω στὰ περίπολα.

Ἀκόμα μιὰ φορὰ ἡ δημόσια Ἑλληνικὴ γνώμη γίνεται μάρτυς στὴν ἀνόσια ἐκμετάλλευση ποὺ ἀπὸ καιρὸ καὶ ἀκούραστα ἐνεργοῦν τὰ ἴδια ἀμετανόητα στοιχεῖα καὶ εἶχε πάλι νέα θύματα, ποὺ τὰ περιώρισε ὅσο μποροῦσε ἡ αὐτοθυσία τοῦ στρατοῦ γιατὶ ἐνεργοῦσε μέσα σὲ μάζες ἀπὸ ἀμέτρητα γυναικόπαιδα καὶ κόσμο.

Διαταχθήκανε αὐστηρὲς ἀνακρίσεις καὶ θὰ τὶς κάνει ὁ ἴδιος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης· θὰ γενοῦνε συλλήψεις τῶν ὀργάνων τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὅλων ἐκείνων ποὺ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὴ σύγκρουση.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὴν περασμένη βδομάδα ὁ θίασος τοῦ Φὺρστ μᾶς χάρισε ἐπὶ τέλους δύο ἄγνες φιλολογικὲς βραδειές. Τὸν ***«Ὀθέλλο»*** τοῦ Σαίκσπηρ καὶ τὸν ***«Ἀρλεκίνο Βασιλιὰ»*** τοῦ Λόταρ. Στὸ ἀριστούργημα τοῦ τιτάνειου Ἐγγλέζου ἔχουμε νὰ ἐκφράσουμε μοναχὰ τὸ θαυμασμό μας γιὰ τὴν τέχνη — τὴν καθαρὴ τέχνη — τοῦ Φύρστ. Τὸ φριχτὸ μαρτύριμα τῆς ἄγριας ζήλειας ποῦνε τὸ θεμέλιο τῆς τραγῳδίας αὐτῆς, ὁ κ. Φὺρστ τὸ ξεδίπλωσε μπροστὰ στὸ ἀσφυχτικα γιομάτο θέατρο μὲ μαεστρία ἄξια τοῦ καλλιτεχνικοῦ του ὀνόματος. Ἤτανε σπαραγμὸς ἐκεῖνο τὸ παίξιμο, δὲν ἤτανε ἤθοποιία. Ἤτανε τέχνη εὐσυνείδητη δίχως συμβιβασμοὺς καὶ δίχως προχειρότητες. Ἤτανε κατασταλαμα μελέτης ψυχολογικῆς ἐπίμονης καὶ λεπτόλογης, ἀπ' τὴν ὁποία βγῆκε νικηφόρος ὁ ἠθοποιός. Ἡ κ. Παλαιολόγου ὁπωσδήποτε καλὰ στάθηκε στὸ πλάϊ του, κιὸ κ. Λάμπρου ἤτανε μιὰ εὐγενικὴ προσπάθεια στὸ δυσκολώτατο ρόλο τοῦ Ἰάγου. Ὅλα τἄλλα ἤτανε ἀνεπαρκῆ καὶ ὑπομέτρια. Καὶ ἠθοποιοὶ καισκηνικά. Μὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲ συγχωροῦμε στὸν κ. Φὺρστ εἶνε ἐκείνη ἡ μετάφραση. Μὰ δὲ λυπήθηκε νὰ ξοδέψει τόσα διαμάντια τῆς τέχνης του μέσα στὸ βοῦρκο τῆς γελοίας καθαιρεύουσας ποὺ μεταχειρίστηκε ἡ μετάφραση; Δὲν μποροῦσε τάχα νὰ πάρει τὴ μετάφραση τοῦ Θ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δεκέμβρης **15** Σάββατο
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 39

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ φεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μές τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

Τὸ φύλλο λεπτὰ 50

ΕΦΕΔΡΟΙ!
ΜΑΣ ΜΙΛΑ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ

«Πρὸς τοὺς Συνδέσμους Ἐθνικῆς Σωτηρίας Λέσβου καὶ Λήμνου

Ἀγαπητοί μου Σύντροφοι!—

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐμφανισθῇ συμπαγὴς ἡ Ἐπαναστατικὴ δύναμις τὴν περιφέρειαν Λέσβου. Εἰ τοῦτο ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν Ἐπανάστασιν τὴν ἰδοῦσαν αὐτόσε τὸ φῶς.

Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως ἀναδειχθοῦν πληρεξούσιοι, ὅσοι ἠργάσθησαν ἀξίως κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ παρέχουν πλήρεις ἐγγυήσεις καὶ διὰ τὸ μέλλον, σᾶς συνιστῶ θερμῶς νὰ συνεργασθῆτε κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, μετέχοντες καὶ δι' ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων σας εἰς τὸν Συνδυασμὸν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀγαπητοῦ μοι φίλου κ. Γ. Παπανδρέου, ὅστις ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν δύσκολον περίοδον της Ἐπαναστάσεως πιστὸς σύντροφος καὶ ἀνεκτίμητος συνεργάτης ταύτης.

Ἐπίσης σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ πασυρθῆτε εἰς παράκαιρον ἐκδήλωσιν τῶν δημοκρατικῶν σας αἰσθημάτων. Νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Παπανδρέου θὰ διαγνώσητε τὰς ἀληθεῖς δημοκρατικὰς ἰδέας τῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτις τὸ λεπτὸν τοῦτο ζήτημα εἶνε ἁρμοδία νὰ τὸ χειρισθῇ καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας κατὰ τρόπον καὶ χρόνον, ὥστε μόνον τὰ ἐκ τῆς μεταβολῆς καλά, ὡς πρέπει, νὰ δοκιμάσῃ ὁ τόπος.

Δεχθῆτε καὶ διαβιβάσατε πρὸς ὅλα τὰ μέλη τοὺς Ἐθνικούς μου χαιρετισμούς.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ

ΑΣΠΡΙΣΤΕ ΑΡΑΔΑ
τοὺς

Βενιζέλος Ἐλευθέριος
Ἀκάκιος Δημήτριος
Γεωργαλᾶς Δημήτριος
Γρηγορίου Χαράλαμπος
Καλδῆς Γεώργιος
Καραπαναγιώτης Βύρων
Κρητικᾶς Στέλιος
Κυπριανὸς Ὀρέστης
Λαδᾶς Ἰωάννης
Λαίλιος Μαλιάκας
Μάρκογλου Ἐμμανουὴλ
Παπαγεωργίου Ἀντώνιος
Παπαδρέου Γεώργιος
Σάββας Δημήτριος
Σάλτας Δημήτριος
Σιφναῖος Ἰωάννης

ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΓΡΑΜΜΗ
τοὺς

Δ

Νικολαΐδης Ἀσημάκης
Δηληγιάννης Σεβ.
Κονδύλης Γεώργιος
Γρημάνης Β.
Κωνσταντινίδης Εμ.
Ἀνασταστιάδης Γεώργ.
Παναγιωτίδης Δ.
Ἀλεβιζάτος Ἀρμ.
Παρίτσης Νικόλαος
Σῖμος Κωνστ.
Μητρέλιας Ἀλ.
Κατσάνης Ἀντ.
Σαμαρίδης Ἀρ.
Βασιλακάκης Χρ.
Χατζηβασιλείου Παν.
Κανέλλης Βασ.
Ἀργυρίου Ἀργ.
Βάλλης Μανώλ.
Ἀθηναῖος Ι.
Δήμου Φώτ.
Καραδούκας Παν.
Καλαμάρης Ἰωάν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΦΕΔΡΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΑΔΑ

Λίγες φορὲς ἐδοκίμασα στὸ βῆμα τὴ συγκίνηση ποὺ δοκιμάζω τώρα· γιατὶ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ μοῦ κάμετε εἶνε τόσον ἐνθουσιώδης καὶ ἐγκάρδια, ὥστε θὰ μοῦ εἶνε ὑπερβολικὰ δύσκολο γιὰ νὰ εὕρω τὰ κατάλληλα εὐχαριστήρια, κοὶ ἔπειτα, θὰ θίξω θέματα τῶν ὁποίων ἡ ἔρευνα θ' ἀπαιτοῦσε ἱκανότητα καὶ πεῖρα πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἰδική μου. Εἶμαι ἐντελῶς πρωτόπειρος στὸ πολιτικὸ στάδιο καὶ δὲν πρέπει νὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ μένα οὔτε τὴν δεινότητα πολιτικοῦ ρήτορος, μὰ οὔτε καὶ πλατειὰ ἀνάπτυξη τῆς μελλοντικῆς δράσεώς μου.

Ἐπιτρέψετέ μου πρῶτα πρῶτα νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ὅλους θερμότατα γιατὶ εἴχατε τὴ μεγάλη καλωσύνη νὰ μὲ τιμήσετε μὲ τὴν παρουσία σας στὴ σημερνή μας συγκέντρωση.

Ἂς μοῦ ἐπιτρέψουν δὲ ἰδιαιτέρως οἱ ἀγαπημένοι μου συστρατιῶτες νὰ τοὺς ἐκφράσω τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη τῆς ψυχῆς μου γιὰ τὴ μεγάλη τιμὴ ποὺ μοῦ ἔκαμαν νὰ μὲ περιβάλουν μὲ τὴ σημερινὴ ὑποψηφιότητα. Σ' ὅλου ἕνα ἐγκάρδιο «εὐχαριστῶ» γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ διάκριση.

Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω, κύριοι, ὅτι ἐδίστασα πολὺ προτοῦ ἀποδεχθῶ τὴν πρότασιν τῆς ὑποψηφιότητος. Γιατὶ ἐνόμιζα ὅτι ἡ κρισιμότης τῶν σημερινῶν περισπάσεων ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις βαρυτάτας σ' ἐκείνους ποὺ θ' ἀναλάβουν τὴ βουλευτικὴ ἐντολή, καὶ ἀπαιτεῖ προσόντα πολλὰ καὶ γνῶσιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐσκέφθηκα ὅτι ἡ μὴ ἀποχὴ ἐκ μέρους μου τῆς ἐντολῆς σας θὰ ἠμποροῦσε ἴσως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἄρνησις ὑπηρεσίας πρὸς ἐκείνους μὲ τοὺς ὁποίους μὲ συνδέουν τόσαι ἀναμνήσεις καὶ τόσαι συμπάθειαι. Ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ δεχθῶ τὴν πρότασή σας καὶ ἐνόμισα ὅτι ἦτο ὑποχρέωσή μου νὰ ταχθῶ στὸ πλευρό σας γιὰ τοὺς νέους μετοπολεμικούς μας ἀγῶνας. Ὑπελόγισα καὶ ὑπολογίζω, ἐὰν τιμηθῶ μὲ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος, εἰς τὴν ἰδικήν σας ἠθικὴν ὑποστήριξη γιὰ νὰ μπορέσω ν' ἀναδειχθῶ ἄξιος ἐντολοδόχος καὶ ἀντιπρόσωπός σας. Ἄλλως τε εἶνε καὶ κανὼν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁμάδων—δὲν λέγω οἱ ἡγήτορες, γιατὶ ἡ λέξις αὐτὴ θὰ ἦτο ὑπερβολικὴ γιὰ τὴ μετριότητα τοῦ σημερινοῦ σας ὑποψηφίου—δίδευν συνήθως τὴν κατεύθυνσιν εἰς τὸ σύνολον, ἀλλὰ αὐτοὶ ἐμπνέονται ἀουναισθήτως καὶ ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὴν λαϊκὴ ψυχή.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Γιὰ μᾶς θὰ χρειασθεῖ ἕνας **συντονισμὸς δυνάμεων** γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ μιὰ ἔννοια ποὺ εἶνε γνωστὴ καὶ καταληπτὴ ἀπ' ὅλους τοὺς συναδέλφους μου. **Ὁ συντονισμὸς τῶν δυνάμεων** θ' ἀπαιτηθεῖ καὶ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ μέλλοντος, μὲ ἕνα χαρακτῆρα γενικώτερο, γιατί, ὅπως θ' ἀναπτύξω πιὸ κάτω, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἑνώσουμε τὶς προσπάθειές μας ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖται γιὰ τὴν ἀνόρθωση τῆς χώρας μας καὶ τὴν ἐξυγίανση τοῦ κρατικοῦ μας ὀργανισμοῦ. Ἴσως νὰ ἐτελείωσαν— τοὐλάχιστο γιὰ μιὰ μακρυνὴ κάπως χρονικὴ περίοδο,— οἱ αἱμαληροὶ πόλεμοι, μὰ οἱ ἀγῶνες μας δὲν ἔφθασαν στὸ τέλος των καὶ δὲν μπορῶ μάλιστα νὰ πῶ ἂν εἴμεθα ἀκόμα καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ τέλους. Ἀλλ' ἄς μὴ μᾶς τρομάζουν οἱ ἀγῶνες, ὅσο σκληροὶ καὶ ἂν ὑποτεθοῦν, γιατὶ ἡ κάθε ὄμορφη καὶ δυνατὴ δημιουργία συντελεῖται στὴν κοινωνία μονάχα μὲ ἐπίμονες καὶ δυνατὲς προσπάθειες.

Οἱ προσπάθειες ποὺ ἀποβλέπουν σὲ κάποιο σκοπὸ καρποφοροῦν κατὰ δύο τρόπους. Πρῶτον μὲ τὴν ἀνατροπὴ τῶν κοινωνικῶν καθεστώτων καὶ δεύτερον μὲ τὴν ἀντίθετη ὄψη: μὲ τὴ **συμπάθεια** ποὺ γεννοῦν οἱ ἀγωνιστὲς στὸ περιβάλλον. Ὁ δεύτερος τρόπος θὰ εἶνε ἀσφαλῶς ὁ καταλληλότερος καὶ τελεσφορώτερος γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν ἐφεδρικῶν δικαίων. Οἱ ἀνάγκες μας θὰ θεραπευθοῦν ἐὰν γίνει ὁ ἀγώνας μας ἀπὸ τώρα συμπαθὴς στὸ Κράτος καὶ τὴν Κοινωνία, καὶ ἐὰν προσαρμόζουμε πάντα τὶς ἀξιώσεις μας πρὸς τὴν **κοινωνικὴ λογική** καὶ τὸ **Δίκαιον.** Ἡ λογικότης τῶν ἀπαιτήσεων εἶνε τὸ καλύτερο ἐχέγγυο τῆς ἐπιτυχίας. Καὶ τὸ δίκαιον εἶνε ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς νίκης. **Τὸ δίκαιον εἶνε δύναμη καὶ ἡ δύναμη νικᾷ.**

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Οἱ ἔφεδροι δὲν θὰ ζητήσουμε ποτὲ ἀπὸ τὴν Πολιτεία καὶ τὴν Κοινωνία τίποτε τὸ ὑπερβολικὸ ἢ τὸ ἄδικο, μὰ οὔτε καὶ θὰ ἐπιδιώξουμε τὴν ἄφρονα καὶ ἄσκοπο ἀνατροπὴ τοῦ κοινωνικοῦ μας οἰκοδομήματος. Ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐζήσαμε ἐπὶ τόσα χρόνια κάτω ἀπὸ τὴν **πειθαρχία** καὶ τὸν **Νόμον,** θὰ μεταφέρουμε καὶ εἰς τὸν μὴ στρατευθέντα κόσμον τὴν ἑνότητα ποὺ ἐγνωρίσαμε εἰς τὰ πολεμικὰ μέτωπα. Ἐρχόμεθα ὄχι νὰ καταλύσουμε τὴν τάξη καὶ τοὺς νόμους, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐμπεδώσουμε καὶ νὰ ἀνακαινίσουμε τὸ κοινωνικό μας οἰκοδόμημα, τοῦ ὁποίου ὑποσκάπτει καὶ κλονίζει τὰ θεμέλια ἡ σημερινὴ φαυλότης καὶ ἡ διαφθορά. Εἴμεθα τὰ φιλότιμα παιδιὰ τοῦ τόπου ποὺ αἰσθάνονται, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, τὸν πόνο τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς μας καταπτώσεως.

Καὶ εἴμεθα ἐμεῖς ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐργασθοῦμε περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν ἀναγέννηση τοῦ τόπου μας, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μὲ τὸ καλὸ τὸ γενικὸ θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἡ δική μας ἡ εὐτυχία. Γι' αὐτὸ ἐταχθημεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ μὲ μεγάλη προθυμία στὸ πλευρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι, γιατὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀκολουθήσαμε τὸ δρόμο τῆς Τιμῆς καὶ τῆς Σωτηρίας. Εἴμεθα βέβαιοι πὼς ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία θ' ἀναγνωρίσει τὴν ὀρθοφροσύνη τῶν ἐφέδρων καὶ τὴν τιμιότητα τῶν ἀγώνων μας καὶ θὰ μᾶς δώσει τὴν ὑποστήριξή της ὅταν θὰ τῆς ζητήσουμε δείγματα ἀλληλεγγύης γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας. Δὲν θὰ κωφεύσει, πιστεύουμε, κανεὶς στὸν πόνο τῶν γενναίων ποὺ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸν πόλεμο μὲ δαφνοστεφανωμένο τὸ μέτωπο, ἀλλὰ μὲ ρημαγμένο τὸ σῶμα καὶ καταστρεμμένη τὴν ὑγεία καὶ τὸ μέλλον. Καὶ δὲν θ' ἀρνηθῇ κανεὶς προστασία καὶ βοήθεια στὶς οἰκογένειες καὶ στὰ ὀρφανὰ ἐκείνων ποὺ προσέφεραν τὰ ὡραῖά των νειάτα ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς πατρίδας. Μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες μας φροντίδες θὰ πρέπει νὰ εἶνε αὐτή: Ἡ περίθαλψη τῶν πασχόντων, ἡ προστασία τῶν ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Ἐμεῖς ὅλοι θὰ σκεφθοῦμε νὰ ἐξεύρουμε τὸν τρόπο τῆς προστασίας καὶ νὰ ἐπιδιώξουμε τὴν πραγματοποίησή τη; μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα. Θὰ προσφύγουμε γι' αὐτὸ στὴν ἀρωγὴ καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους, ἐφόσον θὰ τὸ ἐπιτρέπουν οἱ δυνάμεις του. Ἕνα εὐοίωνο δεῖγμα παρομοίας ὑποστηρίξεως μᾶς δίνει ὁ καταρτισμὸς τοῦ χρηματικοῦ πυρῆνος γιὰ τὴν ἵδρυση φθισιατοείου μὲ τὴν χορήγηση τοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸ χιλιάδων δραχμῶν, ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ θέσει στὴ διάθεση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ΣΕΣ τὸ Διοικ. Συμβούλιο τῆς Νομαρχίας μας. Παρομοίου εἴδους ὀργανώσεις θὰ καταρτίσουμε ὅπου μπορέσουμε καὶ γι' αὐτὸ ἐπικαλοῦμαι τὴ συνδρομὴ καὶ τὴν ὑποστήριξη ὅλων σας.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Μία ἀπὸ τὶς πληγὲς ποὺ βασανίζουν τὴν τάξη τῶν ἐφέδρων μετὰ τὴν ἀποστράτευση εἶνε καὶ ἡ **ἀεργία.** Εὐτυχῶς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐδῶ, στὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα, δὲν παρουσιάζεται μὲ τὴν ἀπειλητικὴ καὶ κρίσιμη μορφὴ ποὺ εἶχε λάβει ἀλλοῦ. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἀντιμετωπίσαμεν μὲ τὴν πλέον τραγική του ὄψη στὴ Μακεδονία. Ἐγνωρίσαμε ἀξιωματικοὺς ἐφέδρους ποὺ ἐπωλοῦσαν τὰ ροῦχά των γιὰ τὸ καθημερινὸ ψωμὶ καὶ ἐφέδρους ὁπλίτες, ποὺ ἔμειναν νηστικοὶ γιατὶ δὲν εἶχαν ποῦ νὰ δουλέψουν. Εὐτυχῶς οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες προσέλαβαν καὶ ἀνακούφισαν πολλούς. Αὐτὸ ὅμως τὸ σύστημα θὰ ἔπρεπε νὰ γίνει γενικώτερο καὶ νὰ ἐφαρμοσθεῖ καὶ νομοθετικῶς, τοὐλάχιστον ἕνα ἀρκετὰ χρονικὸ διάστημα.

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ

Τὸ μέλλον, ἀγαπητοί μου συμπατριῶται καὶ φίλτατοι συνάδελφοι, θὰ μᾶς παρουσιάσῃ καὶ ἄλλα κοινωνικὰ ζητήματα καὶ ἰδίως οἰκονομικῆς φύσεως, ἀλλὰ μέσα στὸν πολιτικό μας κυκεῶνα εἶνε δύσκολο νὰ διακρίνει κανεὶς τόσο τὴ συγκεκριμένη μορφὴ τῶν ζητημάτων αὐτῶν ὅσο καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Στὴ μελλοντική μας πορεία θὰ καθοδηγηθοῦμε καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ τὸν πατριωτισμό μας. Ἐν τούτοις ὅμως μᾶς ἐπιβάλλεται ν' ἀντιμετωπίσουμε ἀπὸ τώρα τοὺς ἐνδεχομένους κοινωνικοὺς κλονισμούς, οἱ ὁποῖοι παρετηρήθησαν μετὰ τὸν πόλεμο σὲ ἄλλες χῶρες. Δὲν πρέπει νὰ διαφεύγει τὴν προσοχὴ κανενὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα **ἀλλάζει σήμερα κατεύθυνση καὶ δόγμα.** Ὁ πόλεμος ἀνέτρεψε ὅλα τὰ εἴδωλα ποὺ ἐλάτρευε ὡς χθὲς ἡ οἰκουμένη καὶ ἐσάρωσε, σὰν ἕνας κυκλώνας, συστήματα, ἀρχές, προλήψεις καὶ κοινωνικὰ καθεστῶτα: Ἔτσι σήμερα ἡ Κοινωνία περιστρέφει ὅλη τὴν κίνησή της γύρω στὸν οἰκονομικὸν ἰδίως ἄξονα. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ὑπῆρξε ὁ ἄνθρωπος περισσότερον ἀπὸ σήμερα **«οἰκονομικός»,** γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἔκφραση τοῦ Κὰρλ Μάρξ.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εὐτυχῶς ὅμως στὸν τόπο μας δὲν ἔχουμε τὰ μεγάλα κοινωνικὰ χάσματα καὶ τὶς μεγάλες διαφορὲς τάξεων ποὺ παρατηροῦνται ἀλλοῦ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἰσορρόπηση στὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ εἶνε τόσο δύσκολη ὅσο ἐκεῖ, ἐὰν μάλιστα λάβουμε ὑπ' ὄψει μας ὅτι τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ ἐρρίφθησαν στὶς κοινωνικές μας ὁμάδες — ἐννοῶ τοὺς ἀδελφούς μας πρόσφυγας—εἶνε στοιχεῖα συντηρητικὰ καὶ παραγωγικὰ ταὐτοχρόνως. Τὰ νέα αὐτὰ στοιχεῖα σὰν ὀργανωθοῦν κατελλήλως μαζὶ μὲ τὰ δικά μας θ' ἀποβοῦν — ἔχω τὴν πεποίθηση — στοιχεῖα ἰσορροπήσεως μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων καὶ παράγοντες ἐξυγιαντικοὶ καὶ ἀνορθωτικοὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς. Οἱ πρόσφυγες εἶνε στοιχεῖα πολύτιμα γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπαιτεῖται ὅμως καὶ ἐπιβάλλεται νὰ περισύλλεξουμε καὶ νὰ προστατεύσουμε αὐτὲς τὶς δυνάμεις, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ μᾶς δώσουν ὅλο τὸ μέτρο τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς των ἀξίας. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τοὺς κατευθύνουμε πρὸς σκοποὺς πλουτοπαραγωγούς.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Οἱ ἀγροτικοὶ καὶ οἱ γεωργικοὶ ἐν γένει συνεταιρισμοὶ θ' ἀποτελοῦσαν μιὰ καλὴ ἀφετηρία οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, ἰδίως γιὰ τοὺς πρόσφυγες, ὅταν ἐγκατασταθοῦν οἱ ἄνθρωποι παγίως, καθὼς καὶ γιὰ τοὺς ἐφέδρους, μὲ ἐξαιρετικὴ δὲ εὐχαρίστηση παρετήρησα μιὰ τέτια ὀργάνωση μεταξὺ τῶν ἐφέδρων τοῦ Μεσοτόπου. Τὸ παράδειγμα αὐτὸ νομίζω πὼς πρέπει νὰ τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι.

Δυστυχῶς, κύριοι, τὰ ὅρια μιᾶς προεκλογικῆς συνομιλίας δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐπεκταθοῦμε περισσότερο ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Παρατήρησα ὅμως ὅτι ὁ τύπος τῆς Μυτιλήνης, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισε πάντα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη χάρη, καὶ τὸ σφρῖγος καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ πρωτοτυπία, ἔθιξε μὲ πολὺ θερμότητα τὰ θέματα αὐτὰ τόσο στὴ γενικότητά των, ὅσο καὶ ὡς πρὸς τὴν προσφυγικὴ καὶ τὴν ἐφεδρικὴ ἄποψη.

Θὰ ἦτο ὅμως εὐχῆς ἔργον ἂν ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν διεξήγοντο καὶ εὐρύτεραι συζητήσεις καὶ διαλέξεις γιὰ νὰ φωτισθῇ ἡ Κοινωνία μας καὶ νὰ προληφθοῦν ἐνδεχόμενες παρεξηγήσεις καὶ ὑπερβολὲς καὶ νὰ ἀποκρυσταλλωθοῦν συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα νὰ διατυπωθοῦν ἀργότερα εἰς Νόμους. Ὅλη ὅμως αὐτὴ ἡ ἐργασία πρέπει νὰ γίνει μὲ πνεῦμα εἰρήνης, μὲ πατριωτισμό, χωρὶς πεῖσμα καὶ χωρὶς πάθος.

ΤΡΕΙΣ ΜΑΣΤΙΓΕΣ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη τῆς κακομοιρίας ποὺ μᾶς ἐκληροδότησεν ὁ πόλεμος, εἶνε καὶ τρεῖς μάστιγες φοβερὲς ποὺ θὰ βασανίσουν ἀλύπητα τὴ γενεά μας καὶ τοὺς ἀπογόνους μας. Οἱ κοινωνικὰς αὐτὲς μάστιγες εἶνε **οἱ ἐλῶδες πυρετοί, ἡ φθίση,** ποὺ καλλιεργεῖται τόσο εὔκολα στὸ ἔδαφος τῶν ἑλωδῶν καὶ τὰ **ἀφροδίσια νοσήματα,** τὰ ὁποῖα εἴδαμε τόσον πολὺ ἐξαπλωμένα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀτυχῶς δὲν ἔμειναν ἀμόλυντοι οἱ στρατιῶτες μας. Ἂς μὴ σᾶς φανοῦν κύριοι, παράξενα αὐτὰ ποὺ σᾶς ἐκθέτω σὲ παραμονὲς ἐκλογῶν. Ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν μαστίγων πρέπει νὰ σημειώνεται στὰ πολιτικά μας προγράμματα ὅπως σ' ἄλλα μέρη ἡ ἐλαττωσις τῶν γεννήσεων. Ἐγὼ θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ τονίσω μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ αὐτὸ τὸ σημεῖο καὶ θὰ κατέκρινα τὸν ἑαυτό μου ἐὰν τὸ παρέλειπα.

Οἱ ἀσθένειες ποὺ σᾶς ἀνέφερα μᾶς ἀφαιροῦν ὅλη τὴ σωματικὴ καὶ ψυχική μας ζωτικότητα, μᾶς καθιστοῦν ἀχρήστους γιὰ οἱαδήποτε συνεχῆ καὶ σοβαρὰ ἐργασία, καταστρέφουν τὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια καὶ αὐτὸ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας. Μοῦ φαίνεται πὼς ὅλοι μας πρέπει ν' ἀναλάβουμε μιὰν ἀληθινὴ σταυροφορία ἐναντίον τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν μαστίγων: Ὑποβάλλω ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μελέτην τῶν ΣΕΣ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἐπικαλοῦμαι τὰ γενναῖα αἰσθήματα καὶ τὴν προσωπικὴ ἐργασία τῶν ἐιδικῶν γιὰ νὰ γίνουν οἱ κατάλληλες ὀργανώσεις, ἔστω καὶ στοιχειώδεις γιὰ τὴν ὥρα.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα ζητήματα τῆς ἡμέρας εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματός μας.

Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἐγράφακαν πολλὰ στὸν τύπο καὶ ἐλέχθησαν πλεῖστα ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ρήτορας. Τὸ συμπέρασμα ὅλων αὐτῶν τῶν συζητήσεων καὶ τῶν λογομαχιῶν εἶνε ὅτι φερόμεθα πλέον ἀσφαλῶς πρὸς τὴν δημοκρατικὴ κατεύθυνση. Αἱ δοχογνωμίαι ἐγενήθησαν κυρίως ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας καὶ μία μερὶς πολιτικῶν, μαζὶ μὲ μερικοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς, τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζομεν καὶ τιμῶμεν πολὺ καὶ τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὴν στρατιωτικὴ ἀξία, ὑπεστήριξαν τὴν ἀνακήρυξη τῆς Δημοκρατίας μὲ προεκλογικὸ δημοψήφισμα, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπολογίσουν τοὺς κινδύνους ποὺ θὰ διέτρεχεν ἡ χώρα μας, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας μὲ μιὰ βιαία ἀνατροπή, κινδύνους, τοὺς ὁποίους μᾶς ὑπέδειξεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος στὸ γνωστὸ γράμμα ποὺ περικλείει μέσα του τόση πατριωτικὴ σύνεση.

Τὰς γνώμας τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ συνδυασμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐτάχθημεν, θεωροῦμεν ὡς τὰς πλέον ἐγκύρους. Ἡ εἰσηγηγορία τοῦ Βενιζέλου ἐδικαίωσε τὴν γνώμην ἐκείνων ποὺ φρονοῦν ὅτι τὸ δημοψήφισμα γιὰ τὴ Δημοκρατία πρέπει νὰ γίνει **μετεκλογικῶς,** γιὰ νὰ ἠμπορέσει νὰ στηριχθεῖ τὸ Δημοκρατικό μας οἰκοδόμημα ἐπάνω εἰς θεμέλια στερεά. Γιατὶ δὲν ἀρκεῖ μονάχα νὰ ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ Δημοκρατία ἀλλὰ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΖΗΣΗ. Καὶ σ' ἄλλα μέρη ἔγειναν Δημοκρατίες ποὺ δὲν εἶχαν μεγάλη διάρκεια. Καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐξεδιώχθη ἄλλοτε ἕνας βασιλιᾶς, ἀλλὰ ξαναγύρισε πολὺ γρήγορα στὸ θρόνο. Καὶ ξαναγύρισε πανίσχυρος. Καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ἐπανόδου αὐτῆς θρηνεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὰ σημερινὰ ἐρείπια. Ἡ Δημοκρατία γιὰ νὰ ζήσῃ πρέπει νὰ γίνει στὴν ὥρα της **καὶ ἡ ὥρα αὐτὴ πλησιάζει.** Ἂς μὴ νομίσουμε ὅμως ὅτι θὰ ἀρκέσει ἡ μετοβολὴ μονάχα τῆς πολιτειακῆς μορφῆς γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν ποθητὴ εὐτυχία.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος εἶνε ἀναμφιβόλως ἕνας ἀπὸ τοὺς κεφαλαιώδεις ὅρους τῆς κρατικῆς καὶ ἐθνικῆς μας εὐημερίας, γιατὶ πλέον ἡ βασιλεία ἐχρεωκόπησε στὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπῆρξε γιὰ τὸν τόπο ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας μας. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ πολιτεύματος θὰ πρέπῃ ν' **ἀλλάξουμε καὶ σύστημα σκέψεως καὶ ἐνεργείας.** Πρῶτα πρῶτα γιὰ νὰ γίνουμε πραγματικοὶ δημοκράται πρέπει νὰ καλλιεργήσουμε μέσα μας **τὴν ἀντίληψη τοῦ γενικοῦ καλοῦ.** Πρέπει νὰ μάθουμε νὰ σκεπτόμεθα ὄχι μονάχα ὡς ἄτομα, ἀλλὰ **ὡς τύποι παραστατικοὶ ὁμάδων.** Δυστυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια μᾶς ἐχαρακτήρισε ἕνας ἄγριος καὶ ἀνήθικος ἀτομισμὸς καὶ μιὰ ἀξιοκατάκριτη ἀδιαφορία γιὰ τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος. **Δὲν θὰ γίνουμε ποτὲ καλοὶ δημοκράται, ἂν στὶς σκέψεις καὶ στὰ ἔργα μας δὲν συνειθίσουμε νὰ ἀναγώμεθα στὴ γενικότητα. Στὴ γενικότητα τὴν κοινωνικὴ, τὴν Ἐθνικὴ καὶ γιατὶ ὄχι, καὶ τὴν** ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ἡ καλλιέργεια αὐτὴ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ σχολειό, ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση. Πρέπει νὰ μορφωθοῦν καλοὶ πολῖται καὶ καλοὶ ἄνθρωποι. Καὶ γιὰ νὰ κατορθωθεῖ αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη ἡ ἐκπαίδευσή μας νὰ γίνει προσιτὴ σ' ὅλους. **Λαϊκή.** Ἀλλὰ καὶ ν' ἀλλάξει κατεύθυνση. Δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶνε μονάχα **διανοητική.** Πρέπει κυρίως καὶ πρὸ παντὸς νὰ εἶνε **μορφωτική.** Γιατὶ δὲν φθάνουν μονάχα τὰ γράμματα γιὰ νὰ γίνει κανεὶς καλὸς πολίτης, καλὸς ἄνθρωπος. Χρειάζονται παιδιὰ μὲ ἠθικὴ συγκρότηση, μὲ θέληση δυνατή, μὲ πρωτοβουλία, μὲ χαρακτῆρα. **Τὰ γράμματα χωρὶς χαρακτῆρα βλάπτουν δὲν ὠφελοῦν.** Ἀπὸ τὸ σχολειὸ νομίζω πὼς πρέπει νὰ τεθοῦν οἱ πραγματικὲς βάσεις τῆς Δημοκρατίας.

ΚΟΜΜΑΤΑ ΑΡΧΩΝ

Μιὰ μεγάλη ἐξυγίανση θὰ χρειασθῇ καὶ σ' ὅλα ἐν γένει τὰ συστήματα τοῦ Κρατικοῦ μας ὀργανισμοῦ. Ἡ κοινοβουλευτική μας ζωὴ πρῶτα πρῶτα πρέπει ν' ἀλλάξει τὸν πρασανατολισμό τη, πρέπει νὰ δημιουργήσουμε κόμματα **ὄχι προσωπικά,** ὅπως ἔχουμε τὴν τάση νὰ μεταβάλουμε τὰ ἰδικά μας, ἀλλὰ **κόμματα ἀρχῶν.**

Οἱ πρόσφυγες θὰ βιρύνουν πολὺ στὴν κοινοβουλευτική μας πλάστιγγα. Θὰ εἶνε στοιχεῖα μετρι παθῆ καὶ ἐξημερωτικά. Μὲ ἄτειρη εὐχαρίστηση ἄκουσα τοὺς ἀντιπροσώπους των σ' ἕνα προσφυγικὸ συνέδριο τῆς Θεσσαλονίκης νὰ συστήνουν στοὺς ὑποψηφίους βουλευτὲς των τὴν ἀποφυγὴ κάθε προσωπικῆς διαμάχης καὶ τὴν ἀποχὴ ἀπὸ κάθε ἀκρότητα ποὺ θὰ ἔφερε διχόνοιες καὶ μίση. Ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας πρόσφυγας μποροῦμε νὰ περιμένουμε πολλά.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἡ διοικητική μας μηχανὴ ἔχει κυριολεκτικῶς ξεχαρβαλωθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψη καλῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπρονοησία τοῦ Κράτους, ποὺ δὲν ξέρει νὰ ἀμοίβει τοὺς ὀλίγους καλοὺς λειτουργούς του. Τὸ ἕνα συνεπαγεται τὸ ἄλλο.

Τὸ κακὸ προέρχεται καὶ ἀπὸ τὴ νομοθετική μας σύγχυση καὶ τὴν ἀκαταλληλότητα τῶν νομοθετικῶν μας συστημάτων καὶ τῶν κειμένων νόμων. Σπανίως οἱ νομοθέται μας κατέρχονται στὸ ἐπίπεδο τοῦ Λαοῦ γιὰ νὰ μελετήσουν τὶς ἐπιτόπιες συνθῆκες καὶ νὰ ἀποτυπώσουν τὰ πορίσματα τῶν παρατηρήσεών των εἰς νόμους. Οἱ νομοθέται μας πολὺ ὀλίγο ἐγνώριζαν τὸν δυσχυρισμένο αὐτὸ Λαό, ποὺ δὲν ἀρνεῖται καμμιὰ θυσία καὶ ὁσάκις τοῦ χαρίσουν κανόνας, οἱ κανόνες αὐτοὶ εἶνε παρμένοι ἀπὸ ξένους ὀργανισμούς καὶ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὰ ὑποκείμενα ποὺ θὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Εἶνε νόμοι κατωμένοι τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς μέσα σὲ γραφεῖα. Ἔτσι κ' ἐδῶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ νησιοῦ μας ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν μὲ ἀκρίβεια μαθηματικῶν ἐξισώσεων ὅλα ἐκεῖνα τὰ συστήματα ποὺ εἶχαν ἄλλοτε κολλήσει, πολὺ ἄτεχνα καὶ ἀδέξια στὴ ράχη τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος. Ἐφηρμόσθη κ' ἐδῶ τὸ παλαιὸ συγκεντρωτικὸ σύστημα τῆς Γαλλίας μὲ ὅλη τὴν πολυτελῆ του γραφειοκρατία καὶ τὴν ἐξάρτηση τοῦ ἑνὸς ὀργάνου ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Καὶ εἴδαμε ποὺ κατέληξε αὐτὴ ἡ νοοτροπία. Ἄλλοτε μὲ τὴν ἀποκέντρωση αἱ Νέαι χῶραι καὶ ὁ ἔξω Ἑλληνισμὸς μὲ τὰς κοινότητάς των εἶχαν κάμει θαύματα σ' ὅλους τοὺς κλάδους, ἐνῷ σήμερα μὲ τὴ γραφειοκρατικὴ συγκέντρωση θὰ καταντήσουμε νὰ στερηθοῦμε καὶ τὸ νερό. Εἶνε ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ τὸ ἀποκεντρωτικὸ σύστημα μὲ βάση τὴν **«κοινότητα»** γιὰ νὰ ἐπανακτήσῃ ὁ τόπος μας τὴν παλαιά του ζωτικότητα. Τὸ σχέδιο τοῦ Νόμου τῆς ἀποκεντρώσεως ἔχει ἤδη ἑτοιμασθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἐλπίζω πολὺ γρήγορα νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐφαρμογή.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἡ λειτουργία τῆς διοικητικῆς μηχανῆς ὑποστηρίζετοι σημαντικὰ καὶ ἀπὸ τὴν καλὴ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης· καὶ τὸ ἔργον ὅμως αὐτὸ διεξάγεται σήμερα ἐλλειπῶς ὄχι ἐξ αἰτίας τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ὀλιγωρία τοῦ Κράτους. Οἱ πολῖται ἀδικούμενοι πολλάκις ἀποφεύγουν τὴν Δικαιοσύνην, γιατὶ σκέπτονται, ἰδιαιτέρως στὸν τόπο μας καὶ τὰς πολλὰς δαπάνας, γιὰ τὴν ἐλλειψη καλῆς καὶ εὔκολης συγκοινωνίας καὶ τὴν πολυτέλεια τῶν διοικητικῶν μας τύπων Προτιμοῦν πολλοὶ νὰ ὑποστοῦν τὴν ἀδικία παρὰ νὰ περιμένουν τὰ κουραστικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς δικαίας κρισεως.

(Συνέχεια καὶ τέλος στὸ ἐρχόμενο.)

ΕΦΕΔΡΟΙ!

μαῦρο στὸ γυλιό!

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ

Ἀπ τὶς στῆλες μας παρουσιάσαμε τὸν Καραπαναγιώτη. Παρουσιάσαμε τὸν Κρητικά. Παρουσιάσαμε τὸν Λαδᾶ. Σᾶς παρουσιάζουμε τώρα τὸν Γρηγορίου. Εἶνε ὁ ἔφεδρος ὑποψήφιος ποὺ ἔχει τὴν πρώτη σειρὰ ἐπιτυχίας στὶς προτάσεις οὗ ΣΕΣ πρὸ ὀλίγου Κέντρον· εἶνε ὁ ἀλτρουϊστὴς γιατρὸς τοῦ χαρακώματος καὶ τοῦ Στρατ. Νοσοκομείου, ποὺ δὲν πέρασε κανένας Μυτιληνιὸς ἀπὸ κοντά του δίχως νὰ τὸν εὐεργετήσει. Εἶιε ὁ ἀνθρωπιστὴς ἔφεδρος, ποὺ ἀπ' τὸ 1912 ποὺ πῆγε ἐθελοντὴς, ὥς προχθὲς ποὺ ἀπολύθηκε, ἔκανε μονάχα καλὸ καὶ πάντα καλό. Τὸ προγραμμά του εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς »Καμπάνας.» Εἶνε ὁ ἀλτρουϊκὸς συνάδελφος τῶν πασχόντων ἐφέδρων. Εἶνε ὁ ἀπόλυτα τίμιος ἄνθρωπος. Εἶνε ὁ πολυαγαπημένος τῆς φανταρίας. Εἶνε ὁ γιατρὸς-σύντροφος ποὺ τα γαλόνια του τὰ μεταχειριστηκε μονάχα γιὰ καλό. Ὁ Γρηγορίου εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀκριβὰ διαμάντια τοῦ Συνδυασμοῦ τοῦ Παπανδρέα, ποὺ ἀπολαύει τὴ στενή του φιλία καὶ τὴν ἀπεριόριστη ἐκτίμηση. Οἱ ΣΕΣ τῆς Λέσβου γιαὐτὰ ὅλα τὸν φέρανε μὲ τὸ ζόρι ἀπ' τὴν Ἀθήνα ποὺ ἔχει ἀνοιξει κλινική. Τὸν φέρανε γιατὶ θέλουνε ἀντιπροσώπους μὲ καρδιὰ καὶ μὲ συμπόνεση για τὴν τάξη μας. Γιατὶ μισοῦν τοὺς ξιππασμένους καὶ κεινους ποὺθυμήθηκαν τοὺς φτωχοὺς ἐφέδρους μονάχα τὶς παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ Γρηγοριου ἔκανε καλὸ ὡς τὰ τώρα. Ἐπομένως εἶνε σίγουρο πὼς θἄχει τὸ κουραγιο νὰ κάνει καὶ στὸ μέλλον καλὸ, τώρα ποὺ τὸν στέλνουμε μὲ ἐπίσημη ἀποστολὴ ὅλης τῆς ἐφεδρικῆς τάξεως. Ἡ «Καμπάνα» ξεχωριστὰ καλεῖ ὅλους τοὺς ἐφδέρους ὅσοι θέλουν νὰ μὴ μετανιώσουν μεθαύριο για τοὺς ἐκλεχτούς των, νὰ φροντίσουνε σ' ὅλους τοὺ, πολῖτες ποὺ δὲν ξέρουνε ἀπὸ κοντὰ τὸν Γρηγορίου, νὰ τοὺς τὸν γνωρίσουνε. Εἶνε ἡ μεγάλη καρδιὰ, ποὺ κανένας δὲ βρεθῆκε να τῆς μιλήσει τὸν πόνο της δίχως να ἀπαντήσει συμπονετικα καὶ πρόθυμα. Αὐτὸς εἶνε ὁ Γρηγορίου ὁ πρῶτος κατα σειρὰ ἐπιτυχιας ὑποψήφιος τῶν ΣΕΣ Νομου Λέσβου.

ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΓΥΛΙΟ!

Ἀκόμα μιὰ φορὰ ξαναθυμίζουμε στοὺς συναοέλφους τοῦ Νομοῦ μας νὰ προσέξουνε καλὰ μὴν πιαστοῦνε στὴ φάκα ποὺ μᾶς ἔστησε ὁ πονηρὸς Μαϊτιανὸς δικηγόρος. Ἡ φάκα αὐτὴ εἶνε ἡ κάλπη τοῦ Στρατηγοῦ Κονδύλη. Εἶνε ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Στρατοκρατείας. Εἶνε ὁ ἐφευρέτης τῆς ***«Δημοκρατίας μετὰ Γυλιοῦ καὶ πλήρους ἐξαρτήσεως».*** Εἶνε δίχως να τὸ καταλαβαίνει, ὁ ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας. Εἶνε ὁ πολεμιστης Ἄρης, ποὺ ἄφισε γιὰ λίγο τὴν ἀσπίδα του γιὰ νὰ γίνει πρόεδρος τῆς σπιρουνάτης Δημοκρατίας. Ἔφεδροι! Ἡ «Καμπάνα» σᾶς ἐξορκίζει. ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ. Νὰ προσέξετε γιὰ νὰ μη χτυπᾶμε ὅλοι μας αὔριο τὸ κεφάλι. ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ καλά. ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ πολύ. ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ μιὰ γιὰ πάντα. Στὶς αὐριανὲς ἐκλογὲς πρέπει νὰ στείλουμε τὸν Κονδύλη στὸ Σύνταγμά του. Ἐκεῖ εἶνε τὸ ἐπάγγελμά του, ὅπως τὸ δικό μας εἶνε ἐδῶ. Ἐκεῖ εἶνε ἄξιος καὶ κάνει θαύματα. Στὴν πολιτικὴ εἶνε ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ. Εἶνε πραξικοπηματικός. Εἶνε πολεμικός. Εἶνε φιλόδοξος βιαστικὸς ὅπως τὸν εἶπε ὁ Βενιζέλος. Στὸ στρατὸ εἶνε πολύτιμος. Στὴν πολιτικὴ τὰ κάνει θάλασσα. Καθένας ἔφεδρος ποὺ θὰ διαβάσει αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἔχει καθῆκον νὰ φωτίσει ὅλους τοὺς συστρατιώτες μας ποὺ δὲν ξέρουν γράμματα, ἢ εἶνε πολὺ ἁπλόκαρδοι καὶ μπορεῖ νὰ τοὺς γελάσουν. Πρώτη ἀπ' ὅλες ποὺ θὰ μαυρίσουν ***νἆνε ἡ κάλπη τοῦ Κονδύλη.*** Μάθετέ τους τὸ σύνθημα ποὺ ἔχουμε ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα ὅλοι μας οἱ ἔφεδροι ὅσοι δὲν περιμένουμε ἀπ' τὸ χακὶ γιὰ νὰ ζήσουμε. Τὸ σύνθημά μας αὐτὸ εἶτε: «ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΓΥΛΙΟ». Μόλις βρεθῆτε μπροστὰ στὴν κάλπη τοῦ Κονδύλη θὰ πῆτε: ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΓΥΛΙΟ καὶ θὰ ψηφίσετε. Προσέξετε συνάδελφοι!

ΖΗΤΩ Η ΛΕΣΒΟΣ!

Ὁ Βενιζέλος ἀπάντησε. Οἱ πλαστογράφοι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Παγκάλου ξεσκεπάστηκαν. Ἡ ψευτιὰ ξεγυμνώθηκε μαύρη. Κατάμαυρη. Ἡ ἀνηθικότητα ἐκαυτηριάστηκε. Ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωση τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν Ἄγκυρα. Τὸ Σῆμα τους ἦτανε κάλπικο σὰν κιαὐτούς. Τὸ σῆμα τους ἦτανε ψεύτικο σὰν κιαὐτούς. Ἡ Ἀστυνομία διατάχτηκε νὰ ξεκολλήσει μὲ τὸ ζόρι ἀπ' τὸ Δέλτα τους τὴν ἔνδοξη Ἄγκυρα ἂν ἀρνηθοῦνε νὰ τὴ βγάλουνε. Ὁ κόσμος βαρεῖ ντενεκέδες καὶ γιουχαΐζει τοὺς Φιλλου. Οἱ ἔφεδροι φωνάζουν «Μαῦρο στὸ Γυλιό!» μπροστὰ στὴν κάλπη τοῦ στρατάρχου Κονδύλη ποὺ ρεζιλεύτηκε ἀπ' τὸν Παρίτση γιατὶ δὲ θέλησε νὰ κούσει τὴ φωνὴ τῆς Λέσβου ποὺ τὸν εἰδοποίησε ἐγκαίρως. Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Κονδύλη ἦταν κιαὐτὸς μιὰ ψευτιά. Μιὰ μαύρη ψευτιὰ σὰν τὶς ἄλλες. Ἡ ἀγέλη τῶν πολιτικῶν καταδίκων σφυρίζεται ἀπὸ τὸ Παλλέσβιον. Ἡ Λέσβος τιμωρεῖ τὴν ἀσυνειδησία καὶ μπατσίζει τὴν καλπιά.

Ζήτω ἡ Λέσβος!

ΕΝΑ ΜΕΣΟΝ

Γιὰ εὐκολία στοὺς ἀτλοϊκοὺς ποὺ δὲν ξέρουν νὰ ψηφίσουν σωστό, παρακαλοῦμε τοὺς ἐφέδρους νὰ τοὺς δείξουνε αὐτὸ τὸν τρόπο. Ὅπου βλέπουν «Ἄγκυρα» καὶ τριαντάφυλλο νὰ ρίχνουν τὴν ψῆφο ΜΕ ΤΟ ΖΕΡΒΙ ΧΕΡΙ. Θὰ πάει ὁλοτίσια καὶ εὔκολα στὸ ἄσπρο διαμέρισμα τῆς κάλπης. Ὅπου δὲν βλέπουν «Ἄγκυρα» νὰ ρίχνουν τὴν ψῆφο μὲ τὸ δεξὶ χέρι. Θὰ πάει ὁλοτίσια καὶ εὔκολα στὸ μαῦρο διαμέρισμα. Καὶ πάλι συστήνουμε νὰ προσέξουν ὅλοι οἱ συνάδελφοι μπροστὰ στὴν κάλπη τοῦ Κονδύλη. Ὅσοι θέλουν τὴν εἰρήνη στὸν τόπο. Ὅσοι ἐν περιμένουν νὰ ζήσουν μὲ τὸ χακὶ καὶ μὲ τὴν ἐπωμίδα, νὰ ποῦνε τὸ σύνθημα τῶν ἐφέδρων τῆς πρωτευούσης: «Μαῦρο στὸ γυλιό» Καὶ νὰ πάρουν τὸ σφαιρίδιο μὲ τὸ δεξί τους χέρι. Γιὰ νὰ μὴ χτυπᾶνε ἀργότερα ἄδικα τὸ κεφάλι τους.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ...

Ὕστερα ἀπὸ τὸν Μανδρα ὁ ὁποῖος τὸ κατσίκωσε ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τοῦ Ἀσημάκη καὶ τοῦ Ἀθηναίου, ἀπομένει μιὰ θέση ἀδειανὴ στὸ ὕψασο τοῦ Παρίτση. Μάθαμε πὼς βολιδοσκοπήθηκε ὁ Χ'' Βασίλης ὁ πάνυ, τοῦ ὁποίου τὴ βιογραφία ἐγκαίρως δημοσίεψε ἡ «Σάλπιγγα», γιὰ νὰ βουλώσει τὸ χάσμα ποὺ δημιουργήθηκε στὸ Συνδυασμό. Ὁ φιλόπατρις ἀνὴρ, λένε πὼς, δὲν ἀρνήθηκε νὰ προσφέρει καὶ αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία στὴν πατρίδα, καὶ θὰ προσπαθήσει νὰ ἀνταποκριθεῖ φιλότιμα στὴ θυσία ποὺ τοῦ ζητοῦν. Ἔθεσε μάλιστα στὴ διάθεση τοῦ Συνδυασμοῦ τοῦ Δ καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους του «ἐκλογικοὺς καταλόγους» καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐκεῖ νὰ περάσουνε ἀπ' τὸ ἐκλογικὸ Σαλόνι τοῦ Χάφτα γιὰ νὰ πάρουνε ἐγκαίρως τοὺς ἀριθμούς των. Ἔτσι συμπληρώνεται ἡ ὁμὰς τῶν «νέων ἀνδρῶν» ὅπως τὴν λέει κι' ὁ Ἀσημάκης.

Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΝ ΑΥΡΙΟ

Τὸ προτελευταῖο φύλλο τοῦ Κωνσταντινικοῦ «Ἐφαίδρου» ἤτανε γεμάτο βρισιὲς ἐναντίον τῶν ἐφέδρων τῶν δέκα χωριῶν τῆς ἐπαρχίας Πλωμαρίου, ἐπειδὴ οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ εἶχανε τὴν ἰδέα νὰ ὑποδείξουνε γιὰ ὑποψήφιο ἀντιπρόσωπό τους τὸν ἔφεδρο λοχία τοῦ πεζικοῦ Γ. Παπανδρέου. Τὴν ἰδέα αὐτὴ τῶν δέκα Σ. Ε. Σ. τοῦ Πλωμαριοῦ τὴν ἐδέχτηκαν μὲ ἀλαλαγμοὺς ἐνθουσιασμοῦ ὅλοι οἱ Σ. Ε, Σ. τοῦ Νησιοῦ μας, καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους αὐτὸ τὸν ἔδειξαν σπαρταριστὸν, ἀγνὸ καὶ ὡραῖο κάθε φορὰ ποὺ ὁ Παπανδρέου μὲ τοὺς ἄλλους τέσσερις ἐφέδρους ὑποψηφίους κατὶ μὲ τοὺς ὑπόλοιπους τοῦ Συνδυασμοῦ του περνοῦσε ἀπ' τὰ χωριά. Μονάχα στὸν Κωνσταντινικὸ «Ἔφαιδρο» δὲν ἄρεσε ἡ ἰδέα τῶν λεβέντηδων τοῦ ἡρωϊκοῦ Πλωμαριοῦ. Ὁ Νικολαΐδης—Παρίτσης—Ἀθηνοίου—Καραδούκας ποὺ τὸν βγάζουνε, λούσπνε στὸ προτελευταῖο τους φύλλοπατόκορφα τοὺς Πλωμαρίεες ἐφέδρους. Ἂς μείνουν ἥσυχοι. Οἱ ἔφεδροι τῶν δέκα Σ. Ε. Σ. θὰ ἀπαντήσουν στὶς βρισιὲς τῶν κρυφῶν μαύρων αὐτῶν ἐμπράκτως αὔριο. Ἂν εὕρουν οἱ ὑβριστὲς αὐτοὶ τῆς τάξεώς μας ἕνα μονάχὰ ψῆφο στὸ ἄσπρο χώρισμα τῆς κάλπης των ριχμένο ἀπὸ Πλωμαρίτη ἔφεδρο, νὰ τὸ φυλάξουνε γιὰ δεῖγμα.

Μὲ τὸ ἴδιο νόμισμα θὰ πληρωθοῦνε κ' οἱ βρυσιὲς ποὺ γράφηκαν στὸ ἴδιο λαχανόφυλλο ἀπ' τὸν φαιδρὸν Ἀσημάκη γιὰ ὅλους τοὺς ἐφέδρους ποὺ ὑπόγραψαν τὸ γενναῖο ἐκεῖνο προτόκολλο τῆς Μήθυμνας. Τὰ «κοτσύφια» οἱ «ἀνόητοι» τῶν 40 χωριῶν θὰπαντήσουν αὔριο.

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΙΤΣΗ

Ὁ Ἀθηναίου. Ὁ Κωνσταντινικός. Ἕνας ἀγράμματος καὶ ἀστεῖος τύπος ποὺ φαντάστηκε πὼς ὁ Θεὸς τὸν ἔφκιασε γι... πατέρα τοῦ ἔθνους. Ὁ Μαῦρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ «Καμπάνα» ἔκανε ὅλη τὴν πολεμική της ὥς ποὺ νὰ ἀπαλλάξει τὸ Κέντρο τῶν ΣΕΣ ἀπ' αὐτὸ τὸ αἶσχος. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὑπόγραψε πρωτόκολλο τιμῆς πὼς, δὲ θὰ πολιτευθεῖ κ' ἔγλυψε τὴ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δεκέμβρης **17** *Κυριακὴ*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 40

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλοῦμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ. 1
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρο τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χ νιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κ λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημε μές τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

Τὸ φύλλο λεπτὰ 50

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΧΗ

Συνάδελφοι!

Σήμερα δίνουμε μιὰ μεγάλη μάχη ἐκ παρατάξεως μὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ μᾶς ἐκμεταλλευτήκανε ὅλα τὰ χρόνια ποὺ παγώναμε στὸ χαράκωμα. **Μὲ ὅλους** ἐκείνους ποὺ κάναμε λεφτὰ μὲ τὴν ψῆφο μας ἐνῷ ἐμεῖς ἀνεκατεύαμε τὸ αἷμα μας μὲ τ ς λάσπες τῆς **Μακεδονίας** καὶ τῆς **Ἀνατολῆς.**

Σήμερα εἶνε ἡ μεγάλη μέρα ποὺ ὀνειρευούμαστε γιὰ νὰ βγάλουμε τὸ ἄχτι μας ἐνάντια στὸν **Παρίτση** ποὺτόνε βγάλαμε βουλευτὴ φιλελεύθερο καὶ κεῖνος χειροκρότησε μὲς τὴ **Βουλὴ** τὸ σφάξιμό μας στὸ μακελλειὸ τοῦ **Σαγγαρίου** μόνο καὶ μοναχὰ γιὰ νὰ μὴν χαλάσει τα δικηγορικά του συμφέροντα μὲ τὸ καθεστὼς τοῦ **Κωνσταντίνου. Λέγαμε** τότες τρίζοντας τὰ δόντια μας: **Θἄρθει μέρα νὰ σᾶς πληρώσουμε, ἄτιμοι!**

Ἔφεδροι!

Ἡ μέρα αὐτὴ ἦρθε!

Εἶνε ἡ Σημερινή!

Σήμερα ἔχουμε στὸ χέρι τὸ πιὸ δυνατὸ ὅπλο. **Τὴν ψῆφο μας**

Οἱ φετινὲς ἐκλογὲς χώρισαν τὴν ἤρα ἀπ' τὸ σιτάρι, **Ἀπ'** τὴ μιὰ ἔχουμε τὸν **Συνδυασμὸ** τοῦ **Παπανδρέου.** Ἔχει μέσα πέντε ἀντιπροσώπους τῆς τάξεώς μας, τρεῖς πρόσφυγες, κι ἀπ' τοὺς παλιοὺς βουλευτὰς ὅλους ὅσοι στάθηκαν τίμιοι φιλελεύθεροι, ὅλους ὅσοι δὲν πρόδωσαν τὸ φρόνημα τῆς **Λέσβου.**

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ εἶνε ὁ **Συνδυασμὸς** τοῦ **Παρίτση** ποὺ εἴχαμε ὁρκιστεῖ νὰ ἐκδικηθοῦμε σήμερα. **Διαβάστε** τὰ ὀνόματα ποὺ τὸν ἀποτελοῦν καὶ κρίνετε.

Ὅλοι οἱ **Κωνσταντινικοὶ** ποὺ γύρισαν δημοκρατικοὶ μόλις ντουφεκίστηκαν οἱ προδότες τῆς **Μικρασίας** εἶνε μέσα. **Ὅλες** ο νοῦλες, κι' ὅλοι οἱ ἀνίκανοι, εἶνε μέσα. **Ὅλοι** ὅσοι δὲν ἔχουν ἄλλη δουλειὰ γιὰ νὰ ζήσουνε καὶ νόμισαν πως θὰ κάνουν τὴ μπάζα τους μεταχειριζόμενοι ἐμᾶς ὡς ὄργανα ἠλίθια, εἶνε μέσα. **Ὅλοι** ὅσοι γύρεψαν νὰ διασπάσουν τοὺς **ΣΕΣ** γιὰ νὰ μὴ μπορέσουμε νὰ δοῦμε ἄσπρη μέρα εἶνε μέσα.

Βάλτε τὸ χέρι στὴν καρδιά σας καὶ κάνετε τὸ καθῆκον σας.

Αὔριο δὲ θὰ μπορεῖ πιὰ κανένας μας νὰ βλαστημήσει ἄλλον ἀπ' τὸν ἑαυτόν του, ἂν τύχει καὶ ξαναπάρουνε αὐτοὶ οἱ φαῦλοι τὰ γκέμια τοῦ **Κράτους** στὰ χέρια τους.

Ὅσοι ἀπὸ σᾶς πήρανε λεφτὰ γιὰ νὰ πουλήσουν τὴν ψῆφο τους, καλὰ κάνανε. **Καὶ** τὰ λεφτά τους, καὶ μαῦρο. **Ἕνα** μονάχα νὰ προσέξουμε.

Νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε στὸν **Παρίτση** νὰ ξαναφωνάξει στὴ **Βουλή.** «**Ζήτω** ἡ ἐκστρατεία τοῦ **Σαγγαρίου**»!

Ἕνα μονάχα νὰ προσέξουμε.

Νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε στὸ γελοῖο **Βασιλακάκη** καὶ βγάζει στὴ **Βουλὴ** λόγους «γιὰ τὴν ψῆφο τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων» ὅταν ἐμεῖς χύνακε τἄντερά μας πάνου στὸ συρματόπλεγμα. **Ἕνα** μονάχα νὰ προσέξουμε.

Νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε στὸν **Κονδύλη** νὰ σέρνει πίσω του γιὰ ἀσκέρια του ἐμᾶς, οὔτε σὲ κανέναν ἄλλο στρατοκράτη νὰ κάνει τὸ πετσί μας μπότες, οὔτε νὰ βάφει μὲ το αἷμα μας τὴ χλαίνη τῶν στρατηγῶν, οὔτε νἀψηλώνει τὸ μισθό του μὲ τὴν πούληση τοῦ πατρικοῦ μας χτήματος.

Ἔφεδροι!

Καμμιὰ ἄσπρη ψῆφο μας δὲν πρέπει νὰ φύγει ἔξω ἀπ' το **Συνδυασμὸ** τῆς **Ἐπαναστάσεως.**

Ἔφεδροι!

Κανένας ἀπ' τὸ κοπάδι τῶν **ὑποψηφίων** ποὺ ἀποτελοῦν τἀποκοσκινίδια τοῦ **Παπανδρεϊκοῦ Συνδυασμοῦ** δὲν πρέπει νὰ πάρη σήμερα ἕνα ἄσπρο ἀπὸ μᾶς.

Ἄσπρο μονάχα στὸ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ.

Μαῦρο σόλους τοὺς ἄλλους.

Ἔφεδροι!

Σήμερα δίνουμε τὴ μεγάλη μάχη ἐκ παρατάξεως.

Ξαίρουμε ὅλοι πὼς τὴ μάχη τὴν κερδίζει ἐκεῖνος ποὺ ἔχει **«ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΝ ΠΥΡΟΣ».**

Αὐτὸ γυρεύει ἀπὸ σᾶς σήμερα ἡ «**Καμπάνα**»:

«**Πειθαρχίαν πυρός**»!

ΑΣΠΡΑ ΟΜΑΔΟΝ στὴν **Ἄγκυρα** μὲ τὸ τριαντάφυλλο.

ΜΑΥΡΑ ΟΜΑΔΟΝ σόλους τοὺς ἄλλους!

Ἔφεδροι! Σὰν πάτε μπροστὰ στὴν κάλπη τοῦ **Κονδύλη** μὴν τὸ ξεχάσετε: ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΓΥΛΙΟ»!

Ο ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ Ι. ΔΑΔΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ Στρατός μας δὲν ἔμεινε δυστυχῶς καὶ αὐτός· εἰς τὰ ὅρια ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται. Εἶνε ἀνάγκη ν' ἀφήσει ὁ Στρατὸς τὴν πολιτικὴ καὶ νὰ περιορισθεῖ εἰς τὰ δικά του ἔργα. Οἱ στρατιωτικοὶ εἶνε πολὺ καλοὶ στὸν κλάδο τους καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς στρατιωτικούς μας ἔκαμαν καλὰ τὸ χρέος τους, ***ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ τοὺς διαφθείρει.*** Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ τὴν ἀναγνώρισε καὶ τὴ διεκήρυξε μὲ πολλὴ εἰλικρίνεια ὁ σημερινὸς καὶ ὑπέροχος ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅταν ἐδήλωσε ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπαναλάβει γρήγορα στὸ στρατῶνα.

Στὸ Στράτευμά μας πρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ πνεῦμα δημοκρατικό, δηλαδὴ **ἀνθρωπιστικό.** Ὁ στρατιώτης πρέπει νὰ παύσει νὰ θεωρεῖται **νούμερο.**

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Θὰ μοῦ παρατηρήσετε ὅμως εὐλόγως ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ σᾶς ἀνέπτυξα ὅτι δὲν γίνεται τίποτε χωρὶς χρῆμα, ἐνῷ ἡμεῖς εἴμεθα σήμερα ἕνα κράτος φτωχὸ καὶ χρεωμένο. Αὐτὴ εἶνε μιὰ μεγάλη ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν μονάχα ἕνας ἀνόητος θὰ μποροῦσε νὰ παραγνωρίσει. Ἐν τούτοις ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους ἐξαρτᾶται νὰ ἀνορθώσουμε καὶ τὰ οἰκονομικά μας.

Αὐτὸ θὰ ἐπιτευχθεῖ ὅταν ἀποφασίσουμε ὅλοι νὰ γίνουμε **μονάδες παραγωγικὲς** στὸν τόπο. Γιατὶ ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ εἶ εμονάχα **καταναλωτικὰ στοιχεῖα.** Εὐτυχῶς τὴ χώρα μας τὴν εὐνόησε ἀρκετὰ ἡ Φύσις. Ἔχουμε καὶ ἐκτάσεις γιὰ καλλιέργεια καὶ θάλασσα γιὰ τὸ ἐμπόριο.

Μᾶς λείπει βέβαια τὸ χρῆμα, ἀλλὰ μᾶς λείπει καὶ ἡ πρωτοβουλία καὶ τὸ ὀργανωτικὸ σύστημα.

ΕΙΡΗΝΗ

Μᾶς λείπει **ἡ μέθοδος** καὶ **τὸ πνεῦμα τῆς συνεχείας.** Μαζὶ μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ πρέπει νὰ συντρέχει καὶ ἡ **ἐσωτερικὴ γαλήνη,** ποὺ τὴν ἐπιθυμήσαμε τόσο πολύ, καὶ ἡ **ἐξωτερικὴ εἰρήνη.** Τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη θὰ τὴν ἐπιτύχουμε μὲ τὴν προσήλωση στὴν ὠφέλιμη ἐργασία καὶ τὴν ἀποκήρυξη ὅλων ἐκείνων ποὺ θὰ ἔρθουν νὰ σπείρουν ἀνάμεσά μας τὴ διχόνοια καὶ τὸ μῖσος γιὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴ διαίρεσή μας. Τὴν ἐξωτερικὴ εἰρήνη θὰ τὴν ἐξασφαλίσουμε ὅταν θὰ δεῖξουμε στοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ πρὸ πάντων στοὺς γειτονικοὺς, ὅτι εἴμεθα κράτος καλὰ ὠργανωμένο, μὲ ἐσωτερικὴ ἑνότητα καὶ ψυχικὴ συμπάγεια, μὲ δύναμη ἠθικὴ καὶ λογικὴ, μὲ παραγικότητα σ'ὅλους τοὺς κλίδους καὶ μὲ σχετικὴ οἰκονομικὴ εὐρυχωρία.

Αὐτὰ τὰ φτωχὰ λόγια εἶχα νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητοί μου συμπατριῶται στὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Σὲ λίγες μέρες καλούμεθα νὰ κρίνουμε τὴν τύχη μας καὶ τὴν τύχη τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἔθνους μας! Ἂς προσέξουμε πολὺ αὐτὴ τὴ φορὰ, στὴ διάθεση τῶν ψήφων μας, γιὰ νὰ μὴ θρηνήσουμε καινούργιες συμφορές. Ὁ καθένας μας ἂς κάμῃ τὸ χρέος του σὰν τίμιος πολίτης κι' ἂς μὴ ξεχνᾶ κανένας ὅτι ἡ ψηφοφορία δὲν εἶνε μονάχα δικαίωμα, ἀλλὰ εἶνε καὶ καθῆκον ἀπὸ τὰ ἱερώτερα. Ὁ πολίτης ὀφείλει νὰ ἀδιαθέτῃ τὴν ψῆφο του μὲ ***περίσκεψη*** καὶ ***φιλοπατρία.***

Δὲν θέλω νὰ τελειώσω προτοῦ σᾶς ε χαριστήσω καὶ πάλι γιὰ τὴν τιμ ποὺ μοῦ ἐκάματε νὰ παρευρεθῆτε σ σημερινή μας συγκέντρωση καὶ γιὰ τὴν πρ σεκτικὴ ἀκρόαση ποὺ εἴχατε τὴν καλ σύνη νὰ μοῦ χαρίσετε. Ἡ τιμὴ θὰ εἶν πολὺ μεγάλη γιὰ μένα ἂν περιβληθῶ μ τὴν ἰδιότητα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀντ προσώπου τῆς πατρίδος μου, **θὰ παρα καλοῦσα ὅμως τοὺς συμπατριώτ τας μου, ἂν θ' ἀποφάσιζαν ν μοῦ δώσουν τὴν ἐμπιστοσύν των,** ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΕΚΤΕΙΝΟΥΝ ΚΑ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑ ΣΜΟΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗ ΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΜΕ ΕΝΕΤΑΞΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΜΟ ΣΥΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ. **Ἡ ἐπιτυχία ὁ λοκλήρου τοῦ Συνδυασμοῦ θ ἐξασφαλίσει μεταξὺ τῶν βουλευ τῶν τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν στε νὴν συνεργασίαν γιὰ τὴν ἐπίτευ ξη τοῦ γενικοῦ καὶ τοῦ τοπικο καλοῦ καὶ θ' ἀποτελέσει γιὰ τὴ ἰδιαιτέρα μας πατρίδα μιὰ ὠφέ λιμη δύναμη.**

Ἐλπίζω, ἀγαπητοί μου συμπατριῶται νὰ συναντηθοῦμε καὶ πάλιν προσεχῶς ὑ πὸ καλλιτέρους οἰωνούς. Ἐλπίζω νὰ πα νηγυρίσουμε πολὺ γρήγορα τὴν ἐγκαθί δρυση τῆς **λαϊκῆς** Δημοκρατίας κα νὰ χαιρετήσουμε στὸ νέο μας πολίτευμ τὴν ἀρχὴ μιᾶς περιόδου ἀναγεννήσεω τοῦ Κράτους μας. Ἐντὸς ὀλίγου πι στεύω θὰ κρημνισθεῖ ὁ βασιλικὸς θε σμός. Μὰ μέσα στὴ ψυχή μας πρέπει ν σταθεῖ μιὰ ἄλλη κυριαρχία ἡ κυριαρχί τοῦ **«Δικαίου»** μιὰ ἄλλη ἀρχὴ, ἡ **ἀγάπη,** ἕνα καινούργιο δόγμα **«Ἐλευθερία, ἀδελφωσύνη, ἰσότης».**

Δ (αγκαμένο)!

Τὴν πήρανε τὴν ἄγκυρα ἀπ' τὸ θίασο τῶν θεατρίνων τ Παριτσικῆς Δημοκρατίας. «Μὴ ρίπτετε τῷ ἄγκ τοῖς κυσί». Καὶ οἱ δυστυχισμένοι ἀντιβενιζελικοί τί νὰ κάνουν; — ἀναγκασθήκανε νὰ ξύσουνε τὴν ἄγκυ ἀπ' τὸ Δτους. Γιατὶ δὲν ἤτανε σωστὸ νὰ τὴν ἔχουν οἱ ὀ τροί της. Οἱ ὀχτροὶ τοῦ Βενιζέλου. Τώρα ἀπόμεινε μοναχὰ μὲ τὸ κεφαλαῖο Δ. Ξαίρετε τὶ σημαίνει αὐ τὸ Δ; Σημαίνει: Δαγκαμένο!

ΚΡΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΕΤΕ

Παρακολουθήσετε, Λέσβιοι, τὰς Παριτσικὰς μεθόδους. Πλ στογραφίες τηλεγραφημάτων. Κατασκευὴ ψευτικῶν εἰδήσεων. Δι ψευση τοῦ τηλεγραφικοῦ μπάτσου τοῦ Βενιζέλου. Βρύσιμο τ ἑνὸς Πλαστήρα ἀπὸ ἕνα πορνογράφο. Αὐτὸ φτάνει γιὰ νὰ καταλ βετε τὴν ἠθική τους πάστα.

(36) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Σὲ λίγο ἄλλη μιὰ κραξιὰ πιὸ μακρυά.

— Κούκου—ἄου!

Χτύπησα τὶς τρεῖς χτυπιὲς πάνου στὴ μπαλάσκα, κ' οἱ συντρόφοι μάποκριθήκανε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μὲς τὸ σκοτάδι. Ἤτανε ὅλοι τους κοντά μου. Διάταξα ἕναν νὰ πάει στὴν πόρτα τῶν συρματοπλεγμάτων γιὰ νὰ καθοδηγέψει τὴν περίπολο ποὺ θὰ μᾶς ἄλλαζε καὶ νὰ πεῖ στὴ σκοπιὰ νὰ τινάξει μιὰ φωτιστικιὰ ρουκέττα μὲ τὸ πρῶτο ντουφέκι ποὺ θἀκούσει. Ἄπλωσα τοὺς ἄντρες μου παράλληλα πρὸς τὴ γραμμὴ τῶν χαρακωμάτων καὶ σὲ ἀπόστασες ποὺ νὰ μὴν μπορέσει κανένας ξένος νὰ περάσει ἀνάμεσα σὲ δυὸ φαντάρους μου δίχως νὰ τὸν πάρουνε χαμπάρι. Κατόπι ξάπλωσα κ' ἐγὼ χάμου. Εἴμουνα σίγουρος, κι ὅλοι μας τὸ ἴδιο, πὼς οἱ κουκουβάγιες αὐτὲς ἤτανε Βουργάροι ποὺ συνεννοούτανε. Δὲν ἤτανε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κάνανε ἰάγριοπούλι γιὰ σύνθημα. Ἀμέσως τὸ μιαλό μου ἄρχισε νὰ δουλεύει δυνατὰ καὶ καθαρά, μέναν τρόπο ὁλότελα παράξενο. Θαρρεῖς ἕνας ἄλλος ἔλεγε τὶς γνῶμες του καὶ τὶς διαταγές του στάφτί μου, κ' ἐγὼ τὶς ἄκουγα πειθαρχικά, ὁλοέτοιμος νὰ κάνω κατὰ γράμμα σύμφωνα μ' αὐτές. Ἡ πρώτη κουκουβάγια ἤτανε ὁ βούργαρος ὁπλίτης ποὺ μυρίστηκε τὴν περίπολό μας. Τὴν πῆρε κατὰ πόδι καὶ μόλις πῆρε χαμπάρι πὼς ἀποτραβιούμαστε πρὸς τὸ χαράκωμα γιὰ ἀλλαγή, εἰδοποίησε τοὺς συντρόφους του πὼς φύγαμε. Οἱ συντρόφοι του ἀπάντησαν:

— Καλά. Ἐρχούμαστε.

Κιὸ ἄλλος ποὺ μιλοῦσε στάφτί μου — ἤτανε ὁ περιπολάρχης, ὁ δεκανέας, ὁ «ἡγέτης» ποὺ μιλοῦσε — συμπέρανε.

— Εἶνε τέτιο σκοτάδι ποὺ ἂν τοὺς στήσετε ἐνέδρα μπορεῖ νὰ σκοτωθῆτε συναμεταξύ σας. Νὰ εἰδοποιήσετε τὸ πυροβολικό σας νὰ βαρέσει τόσο κοντά, πάλι κακὸ θὰ σᾶς κάνει. Ἀφίστε τοὺς λοιπὸν νὰ πλησιάσουνε κιἀνάλογα μὲ τὸν ἀριθμό τους βλέπετε κοὶ κάνετε. Ἂν εἶνε λίγοι πιάσετε κανέναν ἢ σκοτῶστε τους — χαριστὰ, σκορπισμένους, ἕναν ἕναν — μὲ τὴ λόχη. Ἂν σᾶς ριχτοῦνε αὐτοί, ἂς ἀνάψει μιὰ ρουκέττα ἢ σκοπιὰ γιὰ νὰ βλέπετε ποῦ θὰ ντουφεκᾶτε καὶ θὰ ρίχνετε τ' χειρομπομπίδες σας. Ὅλο τέτια μιλοῦσε μὲς τἀφτί μου ὁ ἄλλος — ὁ περιπολάρχης. Καὶ τίποτ' ἄλλο δὲ σκεφτόμουνα ὅλη τὴν ὥρα ποὺ καρτεροῦσα ξαπλωμένος στὸ χῶμα μὲ τὴν ξιφολόγχη στὸ χέρι. Σὲ λίγο ἄρχισε νὰ βρέχει ψιλὰ ψιλά. Τόσο ψιλὰ ποὺ δὲν ἀκουγότατε ἡ βροχὴ στὸ χῶμα. Μονάχα κρῦες παγωμένες καρφίτσες τσιμπούσανε τὸ δέρμα μου καὶ τσούζανε τὰ μάγουλά μου καὶ τὰ χέρια μου. Καὶ τὸ μιαλό μου δούλευε κρῦα, ταχτικὰ καὶ κανονικά, λογαριάζοντας καὶ τὶς παραμικρὲς λεπτομέρειες καὶ ξεκάζοντας χίλιες δυὸ περιπτώσεις. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ σοῦ τὰ γράφω αὐτὰ μοῦ κάνει δυνατὴ ἐντύπωση αὐτὸ τὸ πρᾶμα: Πῶς ἔγινε καὶ χάθηκε ὁλότελα μέσα μου ὁ «ἄνθρωπος» κιἀπόμεινε μοναχὰ ὁ περιπολάρχης, ὁ πολεμιστὴς μὲ τὸ γυμνὸ φονικὸ σίδερο στὸ χέρι. Δὲν ξέρω πόση ὥρα πέρασε ἔτσι. Ἄκουγα τὸ χτῦπο τῆς καρδιᾶς μου κάτ' ἀπ' τὴ μαντύα, καὶ πάνουθέ μου ἔβρεχε ὁλοένα σίωπηλά. Κατόπι κάπιο σούρσιμο ποὺ ὁλοένα πλησίαζε πρὸς τὸ μέρος μου. Σὰ νὰ τραβοῦσε κανένας μὲ μεγάλη προσοχὴ ἕνα τσουβάλι ροῦχα πάνου στὸ λασπωμένο χῶμα. Σταματοῦσε καὶ πάλι ξανάρχιζε. Θἄτανε πιὰ κοντὰ ἴσαμε ἕξη μέτρα. Χτύπησα μὲ τὸ νύχι τὰ τρία χτυπήματα πάνου στὴν παλάσκα μου, τόσο σιγὰ ὅσο ἔφτανε γιὰ νὰ τἀκούσει μόλις αὐτὸς ποὺ ἐρχούτανε. Σταμάτησε δίχως νἀπαντήσει μὲ τὸ ἴδιο σύνθημα. Σίγουρα ἤτανε ὀχτρός. Ἀπόμεινε ἐκεῖ πολλὴν ὥρα κιἄρχισα νὰ συλλογιέμαι μήπως γελόστηκα. Μὰ κατόπι πάλι ξανάρχισε νὰ σέρνεται, μὲ πολὺ μεγάλη προφύλαξη, καὶ πάρα πολὺ ἀργά.

Ὡς τόσο καταλάβαινα πὼς ὁλοένα πλησιάζει **αὐτός.** Δὲν ἔβλεπα τίποτα. Μοναχὰ ἄκουγα τόσο δυνατὰ τὴν καρδιά μου, ποὺ φοβούμουνα μὴ μὲ προδόσει ὁ χτῦπος της. Σύγκαιρα ἄκουγα καὶ τὸν παραμικρότερο θόρυβο ποὺ ἔκανε ὁ ἐρχομός **του.** Δὲν ἤμουνα τίποτ' ἄλλο παρὰ ἕνα μεγάλο ὑπερευαίστητο αὐτί, φυτρωμένο σὰν τερατώδικο μανιτάρι μὲς τὴ σκοτεινὴ λάσπη. Ἕνα αὐτὶ ποὺ ἄκουγε τρομαχτικά, μιὰ καρδιὰ ποὺ χτυποῦσε γροθιὲς κάτ' ἀπ' τὴ μαντύα, κ' ἕνα χέρι ποὺ σφιγγε τὴ γυμνὴ ξιφολόχη. Ὁ ἄθρωπος αὐτὸς περνοῦσε πιὰ ὁλότελα κοντά μου. Μιὰ στιγμὴ ἡ ἄκρα τοῦ μαντύα του ἄγγιξε τὴν κάσκα μου καὶ τὴν ἴδιαν ὥρα τὸ χέρι του ψάχνοντας χάμου ἔπιασε τἄρβυλό μου. Μιὰ παράξενη φρίκη ἔτρεξε μὲς τὰ κόκκαλά μου. Ξετινάχτηκε καὶ τὴν ἴδιαν ὥρα ἔμπηξα τὴ σούβλα τῆς λόχης μου μὲς τὸ σκοτεινὸ ὄγκο του. Τὴν ἔχωσα καὶ τὴν ξανάχωσα τρεῖς τέσσερις φορές, ὥς ποὺ ἄκουσα ἀπ' τὸ στόμα του ἕνα χουρχούλισμα, σὰ λασπωμένο νερὸ ποὺ βρίσκει μιὰ τρῦπα γιὰ νἄβγει, χουχλακιάζοντας μὲ φοῦσκες. Ποτὲς δὲ μπορεῖ κανένας νὰ φαταστεῖ τί εὔκολα ποὺ γλυστρᾶ ἡ ξιφολόχη μὲς τἀθρωπίσιο κορμί. Σὰ νὰ τρυπᾶς ἕνα ἀσκὶ μαλακὸ τουλουμοτύρι. Μοναχὰ στὴν τρίτη φορὰ βρῆκε κάπια ἀντίσταση καὶ κάπως λόξεψε. ***Αὐτὸς*** ἤτανε πιὰ ὁλότελα ἀκίνητος. Ἔνιωθα μιὰ παγωνιὰ σὰν καρδιά, καὶ μὲ μεγάλη προσπάθεια βάσταξα τὴν κραβγὴ ποὔβγαινε ἀπ' τὸ στῆθος μου. Κατόπι μιὰ ξερὴ ντουφεκιὰ ἄστραψε, ὕστερα κιἄλλα βόλια σφύριξαν. Ἔσκασε βαρειὰ καὶ μιὰ χειρομπομπίδα. Ὕστερα ἄναψε πάνουθέ μας ἡ ρουκέττα κ' εἶδα τέσσερους ἴσκιους νὰ τρέχουνε πρὸς τὰ Βουργάρικα χαοακώματα. Μερικοὶ ἀπ' τοὺς δικούς μου χύθηκαν καταπόδι. Τοὺς φώναξα πίσω καὶ γυρίσαμε στὸ χαράκωμα μὲ τὸ κουφάρι τοῦ σκοτωμένου κ ἕναν λαβωμένο αἰχμάλωτο.

Γιὰ ὅλ' αὐτὰ πῆρα τὸ δεύτερο σειρίτι τοῦ λοχία, καὶ τὸ Σταβρό. Ἡ διατογὴ τοῦ λόχου μὲ ὀνόμασε «ὑπόδειγμα Ἑλληνικῆς ἀνδρείας, ἥρωα» καὶ χίλια διὸ ἄλλα. Γιατὶ μαχαίρωσα ἕναν ἄθρωπο μὲς στὸ σκοτάδι, ἀπὸ φόβο μὴ μὲ σκοτώσει ἐκεῖνος. Εἶμαι φοβερὰ ντροπιασμένος ἀντίκρυ στὸν ἑαυτό μου, κιἂν εἶχα ἕναν καθρέφτη θὰ ντρεπούμουνα νὰ τὸν κυττάξω κατάματα. Ἤθελα νὰ πάω νὰ δῶ τὸ σκοτωμένο μου καὶ δὲν εἶχα κουράγιο νἀντικρύσω τὸ κουφάρι του. Περιμένω πότε νἀπομείνω ὁλομόναχος μὲς τἀμπρὶ γιὰ νἄβρω τὴν εὐκαιρία νὰ κλάψω. Εἶνε κιαὐτὸ ἕνα σημάδι τοῦ ξεπεσμοῦ μου. Δὲν ἔχω τὴν παλληκαριὰ νὰ κλάψω φανερὰ μπροστὰ στοὺς ἄλλους, οὔτε νὰ πετάξω στὰ μοῦτρα τῶν ἀξιωματικῶν μου τὸ ματωμένο γαλόνι καὶ τὸ παράσημο. Εἶμαι πιὸ ὀξιολύπητος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, ἀγαπημένη μου. Ἂν δὲν ἤτανε ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης σου κ' ἡ τρελλὴ λαχτάρα ποὔχω γιὰ τὸν ἥλιο, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ γιὰ τὸ νησί μας, θὰ πέθαινα.

(ἔχει συνέχεια)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ !

ΑΣΠΡΙΣΤΕ ΑΡΑΔΑ

τοὺς

Βενιζέλος Ἐλευθέριος
Ἀκάκιος Δημήτριος
Γεωργαλᾶς Δημήτριος
Γρηγορίου Χαράλαμπος
Καλδῆς Γεώργιος
Καραπαναγιώτης Βύρων
Κρητικᾶς Στέλιος
Κυπριανὸς Ὀρέστης
Λαδᾶς Ἰωάννης
Λαίλιος Μαλιάκας
Μάρκογλου Ἐμμανουὴλ
Παπαγεωργίου Ἀντώνιος
Παπαδρέου Γεώργιος
Σάββας Δημήτριος
Σάλτας Δημήτριος
Σιφναῖος Ἰωάννης

ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΓΡΑΜΜΗ

τοὺς

Δ

Νικολαΐδης Ἀσημάκης
Δηληγιάννης Σεβ.
Κονδύλης Γεώργιος
Γρημάνης Β.
Κωνσταντινίδης Εμ.
Ἀνασταστιάδης Γεώργ.
Παναγιωτίδης Δ.
Ἀλεβιζάτος Αρμ.
Παρίτσης Νικόλαος
Σῖμος Κωνστ.
Μητρέλιας Ἀλ.
Κατσάνης Ἀντ.
Σαμαρίδης Ἀρ.
Βασιλακάκης Χρ.
Χατζηβασιλείου Παν.
Κανέλλης Βασ.
Ἀργυρίου Ἀργ.
Βάλλης Μανώλ.
Ἀθηναῖος Ι.
Δήμου Φώτ.
Καραδούκας Παν.
Καλαμάρης Ἰωάν.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ποὺ θὰ ἀγωνισθεῖ ἡ «Καμπάνα» μὲ τὴν ἡ θικὴ μάζα τῶν Συνδέσμων μας καὶ μὲ τοὺς ἐφέδρους βουλευτάς μας— ὡς πρὸς νὰ γενοῦνε Νόμοι τοῦ Κράτους.

1) Νὰ ἐφαρμοσθεῖ πλατειὰ ἀποκέντρωση στὸ Διοικητικό μας σύστημα. «Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιούς.»

2) Νὰ δοθεῖ μιὰ γιὰ πάντα ἱκανοποιητικὴ ὁποζημίωση σ'ὅσους γύρισαν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία καὶ στὶς φτωχὲς οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων καὶ τῶν ἀγνοουμένων ὀπ' τὸ 1912 ἴσαμε σήμερα.

3) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

4) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις ὅλα τὰ ἐπιδόματα ποὺ καθυστεροῦνται ὡς τὰ σήμερα στὶς οἰκογένειες τῶν ἐφέδρων.

5) Τὸ Κράτος νὰ εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ βρίσκει τὴν κατάλληλη δουλειὰ γιὰ κάθε ἄνεργο ἀπολυμένο πολεμιστή.

6) Νὰ πληρωθεῖ μιὰ πάγια σύνταξη στοὺς σακάτηδες στὶς χῆρες καὶ στὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου, ἀνάλογη μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

7) Νὰ πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του τὸ Κράτος τὸ Σανατόριο τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων μας, καὶ νὰ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς ὑπηρεσίας του ἀπ' τὴν Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων μας.

8) Νὰ γίνει σύστημα ἔλεγχος τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμείου τοῦ τριλέπτου καὶ νὰ δοθοῦνε ἀπ' τοὺς ὑπόλογους πίσω ὅλα τὰ λεπτὰ ποὺ σπαταλήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν περίθαλψη τῶν θυμοτων τοῦ πολέμου.

9) Στὴ διοχείρηση τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ταμείου νὰ μετέχουν κ' ἔφεδροι φτωχοὶ ὁπλίτες, διαλεγμένοι ἀπ' τὶς ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων. Νὰ συνταχθεῖ τὸ κατασιατικὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου ἀπὸ ἐπιτροπὴ ποὺ τὰ μισὰ μέλη της νἆναι φτωχοὶ ἔφεδροι.

10) Νὰ γένει αὐστηρὸς ἔλεγχος στὴ διαχείριση τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ γιὰ τὰ χρόνια ποὺ λείπομε.

11) Κάθε ἀφενικὸ ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἀποστράτευση ἀρνεῖται νὰ πάρει πίσω στὴ θέση του τὸν ὑπάλληλο ποὺ βρέθηκε νὰ τοῦ δουλεύει σὰν τὸν πῆρε ὁ πόλεμος, νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ τοῦ πληρώνει δυὸ χρονῶ μισθούς.

12) Νὰ μοιραστοῦνε ὅλα τὰ Μοναστηριακὰ χωράφια στοὺς ἀχτήμονες ἐφέδρους γεωργοὺς, καὶ νὰ τοὺς δοθοῦν ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῆς καλλιέργειας ἀπ' τὸ Κράτος.

13) Τὰ χτίρια τῶν Μοναστηριῶ μας — πιοῦνε καὶ μέσα στὰ πέφκα — νὰ γενοῦνε σανατόρια γιὰ τοὺς ἀρρώστους μας.

14) Νὰ κατορθωθεῖ νὰ γίνει ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση αὐστηρὰ ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν φτωχῶν ἐφέδρων.

15) Νὰ χτιστοῦν ἀνθρώπινοι συνοικισμοὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς πρόσφυγες ποὺ νἆναι κι αὐτοὶ θύματα τῶν πολέμων.

16) Σὲ κάθε μέτρο ποὺ πέρνει τὸ Κράτος γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν προσφύγων, νὰ προτιμοῦνται ἀπόλυτα οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν πρόσφυγων.

17) Νὰ ἀπαλλαχτοῦνε ἀπ' τὸ φόρο ἐπιτηδεύματος οἱ ἐπαγγελματίες ἔφεδροι καὶ νὰ ἀνασταλεῖ ἐπὶ τρία χρόνια ἡ πληρωμὴ κάθε χρέους ποὺ ἔχει ὁ φτωχὸς ἔφεδρος πρὸς τὸ Δημόσιο ἢ πρὸς τοὺς ἰδιῶτες.

18) Νὰ ξεκαθαριστοῦνε οἱ εὔποροι καὶ ἀστράτευτοι ὑπήλληλοι τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ μποῦνε στὶς θέσεις τους οἱ κάτωλληλοι ἔφεδροι.

19) Ὅσα κορίτσια δὲν ἔχουνε πατέρα ἢ ἀδερφὸ σκοτωμένο ἢ χαμένο ἢ σακάτη, κι ὅσων τὰ σπίτια δὲ ζοῦνε ἀπ' τὸ μισθό τους, νὰ φύγουν ἀπ' τὰ Γραφεῖα καὶ νὰ πάρουνε τὶς θέσεις ἔφεδροι ἢ ὀρφανεμένες ἀδερφὲς καὶ κόρες τους.

20) Νὰ διορθωθοῦνε ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς ὑπαίθρου ποὺ εἶναι χαλασμένοι καὶ νὰ συμπληρωθοῦν οἱ ἀρχινισμένοι.

21) Νὰ μὴ διορίζεται κανένας τελωνοφύλακας ἢ ἀγρεαφύλακας, ἢ δασοφύλακας ἂς δὲν ἔχει ἀπολυτήριο ἀπὸ ἐκστρατεία.

22) Νὰ ξεκαθαριστεῖ τὸ Στρατολογικὸ Γραφεῖο μας γιὰ νὰ βροῦνε τὴν ἡσυχία τους οἱ ἔφεδροι ποὺ τοὺς κουβαλᾶνε κοθε τόσο ἀπ' τὰ χωριὰ γιὰ τὴ Στρατολογικὴ ἀταξία.

23) Νὰ καταργηθεῖ ἡ διάταξη ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς ὁπλίτες νὰ ταξιδεύουν μὲ θέση. Νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ χορήγηση θέσεως στὸ βαπόρι, σὲ κάθε ὁπλίτη ποὺ ταξιδεύει μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

24) Νὰ μὴν εἶναι στὸ στρατὸ ὑποχρεωτικὸς ὁ χαιρετισμὸς τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο ἔξω ἀπ' τὴν ὑπηρεσία, καὶ πρὸ πάντων μέσα σὲ κέντρα. Νὰ καταργηθεῖ ***ὁ ἐν στάσει χαιρετισμός.***

25) Νἄμπει βαρειὰ φορολογία τοῦ μεγάλου Κεφαλαίου καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ πολέμου γιὰ νὰ καλυφτοῦνε αὐτὲς οἱ δαπάνες.

26) Νἄμπει ξεχωριστὴ μεγάλη φορολογία στὶς μεγάλες περιουσίες τῶν Ἑλλήνων ποὺ τὰ παιδιά τους βρέθηκαν στὸ Ἐξωτερικὸ ὅταν οἱ ἄλλοι πολεμοῦσανε καὶ σκοτωνοῦτανε γιὰ νὰ σώσουν αὐτὲς τὶς περιουσίες ἀπ' τὸν ὀχτρό.

27) Ἡ ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης νὰ γίνει εὐκολότερη καὶ λαϊκώτερη, γιατὶ ὅπως εἶναι σήμερα μόνο οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ ξοδέψουνε γιὰ νὰ φέρουνε μάρτυρες καὶ νὰ χασομερήσουνε ἀπ' τὴ δουλειά τους κυνηγώντας τὸ δίκιο τους στὰ δικαστήρια.

28) Νὰ στερεωθεῖ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τοῦ τόπου.

29) Οἱ ἔφεδροι ποὺ ἀρρώστησαν ἢ λοβώθηκαν στὸν πόλεμο νὰ γιατρεύονται τελειωτικὰ σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς ἰδιαίτερης τους πατρίδας μὲ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

30) Κάθε φορὰ ποὺ θὰ γίνεται ἐπιστράτευση, ὅλες οἱ οἰκογένειες ποὺ δὲν εἶχανε ποτὲς παιδὶ στὸ στρατὸ ἢ τὰ φευγάτισαν ὅλα στὰ ξένα νὰ πλερώνουν ἕνα πολεμικὸ φόρο γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιστρατευμένων.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙ ΤΟΥ ΜΑΓΙΤΙΑΝΟΥ

Σήμερα μαῦρος οὐρανὸς σήμερα μαύρη μέρα
Σήμερα μὲ μαυρίσανε οὔλοι τους πέρα πέρα
Βλέπω τὸν οὐρανὸ θολὸ καὶ τἄστρα βουρκωμένα
Ἡ κάλπη μου ξεχείλησε μὲ μαῦρα δαγκαμένα.
Ἅγιε μου Γιάννη μ' Ἀθηνιὲ γιατ' εἶσαι δακρυσμένος ;
Κοὶ οὐ Κανέλλη μ' γ ατὶ κλαῖς κ' ἔρχεσαι σὰ βρεγμένος ;
Πάρτε τὴ χρυσομάντυλο τὸ μαῦρο μου μαντύλι
Καὶ στεῖλτε το στὸ σταβραητὸ τὸν καπετὰν Κονδύλη
Νὰ τὸ θωρεῖ νὰ λαχταρεῖ νὰ θλίβετ' ἡ καρδιά του
Ποὺ δὲ θελήσανε γυιὸ νὰ βάλουν τὰ παιδιά του.

ὁ Κουασιμόδος

Ο ΓΡΙΦΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Δ = **Δ**αγκαμένο

Αγκυρα = **Α**σπρο

ΤΟ ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟ ΣΑΣ!

Ἔφεδροι ! Φτωχοὶ πολεμιστὲς τῶν δέκα χρόνων τοῦ ἀντισκήνου! Φυλαχθῆτε ἀπ' τὸν «ΚΕΡΑΥΝΟ» Κονδύλη !

Ἡ μαύρη ψῆφο σας εἶνε τὸ πιὸ ἀσφαλισμένο «ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟ!» *ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΓΥΔΙΟ !*

— ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ —

ΜΑΣκΑΡΑΔΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὁ θιασος τῶν ξεπεσμένων κωσταντινικῶν ὑπερδημοκρατῶν γινεται δεχτὸς σόλα τὰ χωρια ποὺ τολμᾶ νὰ ἐπισκεφτεῖ μὲ γιοιχαϊσμοὺς καὶ ντενεκεδιές. Ἕνα πλῆθος γράμματα ἀπὸ ἐφέδρους αὐτῶν τῶν χωριῶν — τὰ πιὸ χαριτωμένα τὰ βάζοιμε στὸν «Ἐλ. Λόγο» — μᾶς διηγοῦνται μὲ τὸ ἁπλοϊκό καὶ χιουμοριστικό τους ὕφος ὅλο αὐτὸ τὸ πατιρνιὸ, ποὺ γίνεται μόλις ἐμφανισθεῖ ἡ σάρα καὶ ἡ μάρα τοῦ Παρίτση ἢ ἡ ξουρισμένη μορφὴ τοῦ ῥήτορα τῆς γυναικείας ψήφου καὶ τῆς θεωρίας «περὶ αὐξήσεως των ὠῶν ἐν Λέσβῳ» κ. Βασιλακακη. Τὸ «παιοι ιση Σμύρνη» ξέχασε τὴ Βουλὴ τοῦ Κιτια καὶ τὶς γυναικολογιες τους γύρω στην ψῆφο τοῦ ποδογύρου τὸν καιρὸ ποὺ γυρε μιζούτανε ἀπ' τὰ θεμέλια ἡ μισὴ Ρωμιοσύνη. Ξέχασε καὶ τὶς δηλώσεις τουτὶς Κωσταντινικὲς ποὔκανε στὶς φημερίδες. Ὅλα τὰ ξέχασε ἢ κανει πὼς τὰ ξέχασε. Δὲν περάζει. Θὰ τοῦ τὰ θυμίσοιμε αὔριο ἐμεῖ, ***οἱ ἔφεδροι.*** Τὸν αὐγουλα - Βασιλακάκη συνοδεύει πάντα, ὅπως μᾶς γράφουνε οἱ ἔφεδροι, ἄλλος ἕνας πόντος. Ὁ παλιοελλαδιτης — γ ωσὸ, Κωσταντινικὸς — Καλαμάρης. Αὐτος εἶναι ἡ κάσσα. Σὲ κάθε χωριὸ ποὺ ξεπαρκάρουν, οἱ φουκαράδες οἱ ἔφεδροι τριβουν τὰ μάτια τους μὲ τὰ γεννεῖα «κεράσματα».

Τὸ «κέρασε τὸν καφενὲ» εἶνε παράγγελμα ποὺ δινεται κατὰ κόρον ἀπ' τὸν Καλαμαρη. Καὶ συνοδεύεται ἀπὸ κατοστάρικα κολλαρισιά, καὶ κόπου κόπου ἀπὸ τριζωτὰ χιλιάρικα. Ὁ κόσμος τρώει, πίνει, γλεντᾶ. Καὶ σὰ μεθύσει ἀρχίζει τη στερεότυπη ἐπωδό: «Γιούχα τοὺς μαύρους! Ζητω ἡ Επανάσταση!» Αὔριο τὸ γλέντι τελειωνει. Ὅλοι αὐτοι οἱ κουτοπονηροι Κωνσταντινικοὶ ποὺ ἑνώθηκαν μὲ ἄλλους τόσους ἄχρηστους καὶ σαραβαλιασμένους παλαιοβενιζελικοὺς γιὰ νὰ χτυπησουνε το Συνδυασμο τῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ Συνδυασμὸ τοῦ Παπανδρέου μὲ τοὺς πένιε Βενιζελικοὺς, ἐφέδρους, ποὺ δὲν ἤρτανε νὰ μᾶς ζητιανέψουνε κάλπη μα τοὺς, παρακαλέσαμε γιατ' εἶνε οἱ ἄξιοι, τοὺς φέραμε ἀπ' ἔξω γιατ' εἶνε διαλεχτοί, γιὰ να κανουν την ὑπηρεσια του, στὴν Ἐφεδρικὴ Ὑπόθεση.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ καταδικασμένοι Παριτσικοὶ συμμορίτες θὰ φᾶνε οὔριο τὸ τελευταῖο και μεγαλλείτερο ρεζιλεμά τους. Μιὰ Παλλεσβιακὴ πολυόργανη τζαζ-μπάντ ἀπὸ καλλιφωνότατους γκαζοτενεκέδες θὰ παίξει ἔξω ἀπὸ τὶς κρύφτρες ποὺ θὰ κατρυπωμένοι τὸ μὰρς-φυνέμπρ τῆς λαϊκῆς περιφρόνησης. Καὶ ἕ α ***«γιοῦχα»*** μυριοστόματο και Ὁμηρικὸ, θὰ ντιλαλήξει ἀπ' τὸ Λεπέτυμνο ὡς τὸν Ὄλυμπο κι' ἀπ' την κορφὴ τ' Ἄη Λᾶ ὡς τὸν Ὄρδυμνο. Γιατὶ ἡ Λέσβος εἶ ε Τίμια. Εἶνε ἅγια Ἐπαναστατική. Καὶ τιμωρεῖ τοὺς μπαγαπόντες. Καὶ μισεῖ θανάσιμα τοὺς Κωνσταντινικούς.

...ΚΥΡΙΕ ΓΑΛΟΝΑΤΕ

Κύριε Γιάννη Ἀθηναίου

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἔφεδροι νὰ σᾶς θυμίσουμε μιὰ λεπτομέρεια τῆς ἐνδόξου στρατιωτικῆς σας δράσεως. Τότες ποὺ ἐθέριζες τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὴν ἐπιμελητείαν τῆς 7ης Μεραρχίας, ἔτυχε κάποτε στὸ Ἐσκὶ Σεχὶρ μιὰ μεγάλη γιορτὴ νὰ ἔρτουμε στὸ κέφι καὶ νὰ μαλώσουμε μὲ κάτι συναδέλφους τοῦ λόχου τῆς Ἐπιμελητείας. Σὰν ξεμεθύσαμε, ὅλοι οἱ συνάδελφοι ποὺ πιαστήκαμε παρακαλοῦσαν νὰ μὴ γίνει μύνηση καὶ μᾶς κάψεις γιὰ ἕνα γλέντι ποὺ κάναμε. Ἐσὺ ὅμως ἐπέμενες. Ἀκαμπτος στὰ παρακάλια ὁλονῶν μας φέρθηκες σὰν στρατοκράτης. Μᾶς μύνησες καὶ μᾶς φυλάκισες ***«ἐπειδὴ εἴμαστε Βενιζελικοὶ»*** κ' ἐσὺ τότες ἀκόμα δὲν εἶχες βαφτιστεῖ ἀπὸ Κωνσταντινικὸς εἰς δημοκράτην. Σήμερα ἔρχεσαι νὰ μᾶς γυρέψεις ψῆφους. Μὰ δὲ ντρέπεσαι λιγάκι, κύριε γαλονᾶτε ;

Μυτιλήνη 14—12—23

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ τάγματος
ποὺ θὰ σὲ μαυρίσει
Ἀπόστολος Τζανίδης Ἰγνάτιος Χ'' Μιχαὴλ Ἀργύρης Δούκας

ΣΑΝ ΚΟΠΡΟΣΚΥΛΑ

Κύριε Παρίτση

Σὲ παρακαλοῦμε νὰ θυμηθεῖς στὰ 1918 ἕνα ταξίδι ποὺ κάναμε μαζὺ, μὲς τὸ «Ἑσπερία». Ἐσὺ, ὁ βουλευτής μας, ἤσουνα στὴν πρώτη θεση καὶ διασκέδαζες. Ἐμεῖς, κομμιὰ εἰκοσσριὰ φαντάροι μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια, βγαλμένοι ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο μὲ πλευρίτη καὶ πνευμονία, δίπλα σιὸ φουγάρο. Σιὴ Χιὸ σὰ φτασαμε, ἄρχισε νὰ βρέχει. Ἤτανε νύχτα παγωμένη. Ὁ κοπετάνιος ποὺ τὸν παρακαλούσαμε μὲ δάκρυα νὰ μᾶς στήσει μιὰ τέντα γιὰ τὴ βροχὴ μᾶς, ἔδιωξε σὰ ζαγάρισ. Σὲ παρακαλέσαμε τότες ἑ σένα νὰ ἐπέμβεις καὶ νὰ τὸν πεῖσεις. ***Καὶ μᾶς ἔδιωξες μὲ περιφρόνηση.*** Ἤτανε μαζύ μας κιὸ πρόεδρος τῆς κοινότητος Σκαμιᾶς. Θυμᾶσαι ; Ὄχι ; Ἐμεῖς ναί. Τὴν Κυριακὴ θὰ σοῦ τὰποδείξουμε.

Σκαμνιὰ 12—12—23

Οἱ ἔφεδροι ψηφοφόροι

ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΛΠΙΕΣ

Ἀγαπητή μας «Καμπάνα»

Εἰς τὴν χθεσινὴν «Σαλπιγγα» μὲ ὀργὴν εἴδαμεν τὰ ὀνόματά μας κάτωθεν ἐπιστολῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀποκηρύσσετο ταχα ὑφ' ἡμῶν ὁ Συνδυασμὸς τοῦ κ. Παπανδρέου. Σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι οἱ ὑπογραφαί μας υπεκλάπησαν διὰ τῆς ἐξῆς παγιδος. Μᾶς εἶπαν : ***Θέλετε τὸν κ. Βασιλακάκη ὁ ὁποῖος; εἶνε μέσα στὸν Συνδυασμὸ τῶν 15 τοῦ Παπανδρέου.*** Καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες ὑπεγράψαμε ; Τὰς πραγματικάς μας ὑπογραφὰς θὰ ἰδοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πράκτορες τοῦ κ. Βασιλακάκη μέσα εἰς τὸ μαῦρο διαμέρισμα τῆς κάλπης του.

Πάφλα Σάββατο

Οἱ ἐξαπατηθέντες
Π. Σαρῆς, Μ. Καρβούνης, Σ. Καρικλᾶς, Ἀθ Σκαμπᾶς, Παν. Μαρκῆς Εὐστ. Μαρμαρᾶς, Ἀπόστ. Χ'' Παναγιώτης. Γεώργ. Πρωκὲς, Παν. Καοταβέλης κ.λ.π. κ.λ.π

«Σανταλούδη»

Γιὰ τὴν ἐρχόμενη Πέμπτη ὁ «Ἀλκαῖος» ἑτοιμάζει γιὰ τὰ παίξῃ ἕνα νανμάσιο ἔργο τοῦ Ἐτιὲν Ἐρὺ «Η ΣΑΝΤΑΛΟΥΒΗ» μὲ τὴν Ὑβέτ καὶ τὸν Τουλοῦ.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΤΩΝ ΣΕΣ

ΔΩΡΗΤΑΙ :

Ἀποστολος Σιφναῖος	δρ.	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Βασ. Γρημάνης	»	1000
Κ. Λ. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500

***

Κύριε Διευθυντά

Ἔλαβα τὴν ἔκκλησιν σας διὰ τὸ «Σανατόριον τῶν ἐφέδρων». Μεγάλως ἐχάρην καὶ ἐγὼ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου τοῦ ὁποίου τὸν σπόρον τόσον ἐπιτυχῶς ἔσπειρε ἡ ἀγαπητὴ «Καμπάνα». Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι πρέπει νὰ σᾶς στείλω τὴν χρηματικήν μου ἀρρωγὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐπειδὴ τυγχάνω πολιτευόμενος καὶ δὲν θέλω νὰ ἐπιτρέψω εἰς οὐδένα νὰ νομίσει πρὸς στιγμὴν ὅτι διὰ τοῦ χρήματος τὸ ὁποῖον ἤθελον δόσει δι' ἕνα τόσον ἱερὸν σκοπὸν ἀγρεύω ψήφους ἐφέδρων.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς στείλω τὸ βήθημά γ υ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου, εἰ δὴ ποτε ἤθελεν εἶνε ἡ ἐνβασίς του δι' ἐμέ.

Μετὰ τιμῆς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΦΝΑΙΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀπάντηση στὸν καμποτίνο Βασιλακάκη.

***Στὶς χτεσινὲς σαχλολογίες σας δὲν ἔχω νὰ πῶ πολλὰ λόγια. Καταλαβαίνω ποὺ καλὰ τὴ λύσσα ποὺ σᾶς ἔπιασε γιὰ τὸ ξεσκέπασμα τὸ ἀλύπητο ποὺ σᾶς ἔκανα μὲ δικάσας ἐπίσημα δημοσιεύματα μὲς τὸν «Ἐλεύθερο Λόγο». Ἔρριξα τὴ λεοντὴ κι ἀπόμεινε ἀπὸ κάτου τὸ γαϊδοῦρι. Σήμερα ὅλο τὸ Νησὶ θὰ βαρέσει αὐτὸ τὸ γαϊδοῦρι «ξύλοις τε καὶ ῥοπάλοις». Τὸ γαϊδοῦρι θὰ κλωτσάει βέβαια. Ἄρχισε μάλιστα ἀπὸ τώρα. Τί νὰ γίνει; Ἡ δουλειά μου ὦ; τίμιου ἔφεδρου δημοσιογράφου δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ μὴ σᾶς ξεσκεπάσω. Τὄνομά μου δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προφέρει ἡ γλῶσσα σας ; Φυσικώτατα. Εἶνε ἕνα ὄνομα τίμιο, γιαυτὸ σᾶς μπερδεύει τὴ γλῶσσα. Ἔτσι εἴμοστε ἐμεῖς ὅλοι οἱ ἔφεδροι «λοχίϊδοι». Τίμιοι καὶ δυσκολοπρόφερτοι ἀπ' τοὶ λογῆς Βασιλακάκηδοι. Μὰ κιαὐτὸ διορθώνεται.*

***Βάζω στοίχημα ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ρεζισαὶρ ποὺ σὲ γυρίζει σὰν περίεργο θέαμα στὰ χωριά, πὼς ἀμέσως μετὰ τὸ μέτρημα τῶν ψήφων θὰ ξέρεις νὰ τὸ προφέρεις ἀπ' ἔξω κιἀνακατωτὰ mon cher. Κ' ἐμένα δὲ μὲ ξαίρεις ; Ναὶ ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶνε πὼς ἐγὼ σὲ ξαίρω καὶ ἔκανα τὰ σὲ μάθουν κιὅλοι οἱ σημερινοὶ ψηφοφόροι. Δὲ φταίω ὅμως ἐγὼ ἂν ὡς τώρα δὲν ἔτυχε νὰ γνωριστοῦμε νωρίτερα. Γιατὶ ὅλα τὰ χρόνια ποὺ ἐσὺ ῥητόρευες γιὰ τοὐγὰ καὶ γιὰ τὰ καλάθια καὶ γιὰ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τοῦ ποδογύρου, ὅλα τὰ χρόνια ποὺ ἐσὺ γύριζες στὶς Ἐβρώπες καὶ στὶς Ἀμερικὲς καὶ παραδολογοῦσες τοὺς Βενιζελικοὺς μὲ βενιζελικὲς διαλέξεις καὶ τοὺς Κωνσταντινικοὺς μὲ Κωνσταντινικὲς, ὅλα τὰ χρόνια ποὺ ἐσὺ ὀργίαζες μὲς τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ βουλευτικοῦ σου ἀξιώματος, ἐγὼ ἔκανα κάτι ποὺ ἤτιαν λιγάκι δυσκολώτερο ὁπωσδήποτε:*

Πολεμοῦσα.

Ταῦτα καὶ διατελῶ μὲ τοὺς ὁλόμαυρους ἐφεδρικούς μου χαιρετισμοὺς

ὁ Θεί-ελ-πης Λε-φκί-ας

Πανηγυριοῦ συνέχεια καὶ τέλος

Ἀρ. 23 Μανδραμάδος 15 ὥρα 22.30

Μυριβήλην

Ἅπαντες ἀ εξαιρέτως ἔφεδροι Μανδραμάδου καὶ πρόσφυγες ἐτάχθησαν πλευρὸν Παπανδρέου. Παρίτσης λοιποὶ συνδυασμοῦ του μένουν ἄνευ ἀντιπροσώπων κάλπης. Ἐξησφαλίσθη πλήρης ἐπιτυχία. Πανηγυρίζομεν.

ΣΕΣ Μανδραμάδου

Ἀρ. 248 Πλωμάρι 15 ὥρα 18.15

Συνδυασμὸς Παπανδρέου κυριαρχεῖ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Παρίτση; συντριφία ἀφιχθέντες ἀπεδοκιμάσθησαν οἰκτρῶς.

Ἀδελφοὶ Γεωργαντέλλη

ΑΣΠΡΟ ΣΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Δεκέμβρης **25** Τρίτη
ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 41

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ **στοὺς ἐφέδρους.** Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ!

Στὸ περασμένο φύλλο καλέσαμε τοὺς ἐφέδρους νὰ συντάχθοῦνε σὲ πυκνὲς φάλαγγες, ἕτοιμοι γιὰ τὴ «μάχη ἐκ παρατάξεως» ποὺ ἐπρόκειτο νὰ δοθεῖ στὶς ἐκλογὲς τῆς **16ης** τοῦ **Δεκέμβρη. Κὴ μάχη** δόθηκε τὴν περασμένη **Κυριακή.**

Ἡ Νίκη ἤτανε δική μας. **Ὁλάκαιρη** δική μας! **Αὐτὸ** εἶνε μιὰ μεγαλόπρεπη **Ἀλήθεια** ποὺ πρέπει νὰ τὴν προσέξουνε οἱ συνάδελφοι: **Τἀποφασιστικὰ ἀποτελέσματα** τῶν τελευταίων ἐκλογῶν τοῦ **Νομοῦ** μας εἶνε ἔργο τῶν ἐφέδρων.

Ἐμεῖς δόσαμε τὴν κατεύθυνση. Ἐμεῖς μὲ τὶς ὀργανώσεις μας διευθύναμε τὴν ἐκλογικὴ μάχη. **Ἐμεῖς** εἴχαμε τὴν **πρωτοβουλία τῶν κινήσεων. Ἐμεῖς κερδίσαμε τὴ Νίκη. Τὰ** σφαιρίδιά μας πήγανε **ὁμαδόν**, σύμφωνα μὲ τὴ θεωρία τῆς «πειθαρχίας πυρός». **Ἡ** ὀργάνωσή μας εἶνε **ποῦφερε τὸ θρέαμβο. Ἡ** πειθαρχία τῆς ψήφου μας εἶνε **ποῦφερε** τὴν καταπληκτικὴ νίκη. **Αὐτὸ** πρέπει νὰ τὸ μελετήσουμε καλά. **Νὰ** κάτσουμε καὶ νὰ συλλογιστοῦμε καλὰ πάνου στὸ πεδίο τῆς χτεσινῆς μάχης. **Εἶνε** ἕνα πολὺ μεγάλο ἔργο τῶν **Ἐφεδρικῶν Ἑνώσεων** τοῦ **Νησιοῦ** μας. **Εἶνε** ἐκεῖνο ποὺ ὀνειροπολούσαμε στὸ χαράκωμα. **Πήραμε** μιὰ λαμπρὴ ἐκδίκηση ἐνάντια στοὺς πολιτικατζῆδες ποὺ μᾶς πρόδιναν ὅταν ἐμεῖς ρέβαμε στὶς ἐκστρατεῖες. **Δόσαμε** ἕνα καλὸ μάθημα σ' ὅλους τοὺς ἀνέκανους καὶ ἀστόχαστους ποὺ θέλησαν νὰ μᾶς ἐκμεταλλευτοῦν γιὰ νὰ κάνουνε τὴ δουλίτσα τους. **Στείλαμε** στὴ **Βουλὴ πέντε ἀντιπρόσωπους τῶν συμφερόντων μας**, καὶ δόσαμε ἕνα γερὸ χαστοῦκι στὴ φαυλοκρατία ποὺ ντρόπιασε τὸ **Νησί** μας τὴν τελευταία περίοδο.

Συνάδελφοι!

Αὐτὴ ἡ Νίκη πρέπει νὰ μείνει ἄφτερη κοντά μας. **Πρέπει** νὰ τὴν κρατήσουμε γιὰ πάντα στὰ χέρια μας, ἂν θέλουμε νὰ μὴν εἴμαστε τὰ παντοτεινὰ κορόϊδα τῶν ἐπιτήδειων καὶ τῶν ὑπερπατριωτῶν τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. **Πῶς** θὰ τὸ κατορθώσουμε αὐτό;

Θὰ τὸ κατορθώσουμε μὲ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας γύρω στὶς ὀργανώσεις μας. **Πρέπει** νὰ δουλέψουμε γερὰ γιὰ νὰ ὀργανωθοῦμε ἀκόμα καλύτερα. **Πρέπει** ὅλοι οἱ ἔφεδροι νὰ καταλάβουν βαθειὰ τὴν τρομερὴ δύναμη ποὺ γίνεται σὰν ἑνωθοῦμε ὅλοι μὲ μιὰ καρδιὰ γύρω στὰ συμφέροντά μας ποῦνε καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας. **Ἡ** κοινωνία κατάλαβε πιὰ τὴν ἀγνότητα τῶν προσπαθειῶν μας. **Γιαὐτὸ** ὅλος ὁ λαὸς ἤτανε μαζύ μας. **Ὁ** κόσμος κατάλαβε πῶς μπορεῖ νὰ μπιστευθεῖ ἀπόλυτα τὴν τύχη τοῦ τόπου στὰ χέρια μας, στὰ γερὰ χέρια ποὺ κράτησαν χρόνια κι χρόνια τὸ ντουφέκι. **Ὅλοι** καταλάβαν βαθειὰ πῶς τὸ μάτι μας δὲ γελιέται. **Γιατ'** εἶνε μάτι ποὺ στάθηκε ὁλάνοιχτο μπροστὰ στὸ θάνατο καὶ μπροστὰ στὴν ἐκτυφλωτικιὰ νέκρηξη τῆς φωτιᾶς τοῦ πολέμου. **Ὅλοι** ἐπείσθηκαν πῶς ἡ ψυχή μας εἶνε δυνατὴ γιὰ ὅλα. **Γιατ'** εἶνε ἡ ψυχὴ ποὺ δοκιμάστηκε στὰ δεινὰ μιᾶς δωδεκάχρονης δυστυχίας, ποὺ δαμάστηκε δώδεκα χρόνια στὴ φουρτούνα τοῦ ἀνώτατου ἀνθρώπινου πόνου. **Γιαὐτὸ** πρέπει νὰ προχωρήσουμε θαρρετὰ στὸ δρόμο ποὺ μᾶς ἔχει χαράξει ἡ **Μοῖρα.**

Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶνε ὁ **δρόμος τῆς Φυλετικῆς Ἀνόρθωσης.**

Ἡ ἀποστολή μας εἶνε **ἀποστολὴ Ἱστορική.**

Ἀγωνιστήκαμε σκληρὰ γιὰ νὰ φτάσουμε στὸ τέρμα τῆς τελευταίας μεγάλης **Νίκης. Χίλιοι** δυὸ ὀχτροὶ πολέμησαν νὰ μᾶς διαλύσουν. **Ὀχτροὶ** κρυφοὶ, καὶ ὀχτροὶ φανεροί. **Ὀχτροὶ** μέσ' ἀπ' τὴν τάξη μας, κι' ὀχτροὶ ὄξω ἀπ' αὐτή. **Ὅλα** τὰ μέσα μπήκανε σὲ νέργεια: **Ψεῦτιὲς**, συκοφαντίες, πλαστογραφίες, ἀφλογὲς, ψιψιρίσματα ὕπουλα, ἄνανδρες μπηχτές. **Ἀκόμα** καὶ λεφτά. **Μὰ** ὅλα τὰ νίκησε ἡ πεποίθηση στὴν τιμιότητα τοῦ ἀγῶνα μας. **Ὅλα** τὰ νίκησε ἡ θέληση γιὰ νὰ ζήσουμε ἕνα μέλλον εἰρηνικὸ καὶ πιὸ εὐτυχισμένο ἀπ' τὸ σημερινό.

Τὰ μπόδια τὰ παραμερίσαμε σὰ φρόκαλα· τοὺς προδότες τοὺς πετάξαμε σὰν τσόφλια· τοὺς συκοφάντες τοὺς μαυρίσαμε σὰν ἀραπάδες.

Ἀπ' τοὺς ἐφέδρους ὑποψηφίους διαλέξαμε τοὺς πιὸ ἱκανοὺς καὶ τοὺς πιὸ τίμιους. **Ἀπ'** τὸ ἄλλο ὁλοὺλικὸ διαλέξαμε τοὺς σχετικὰ πιὸ καλοὺς μέσα σ' ὅλους ποὺ βάλανε κάλπη. **Στὸ** μέλλον ἔχουμε νὰ κάνουμε αὐτὴ τὴ δουλειά:

Νὰ παρακολουθήσουμε μὲ **προσοχὴ** καὶ μὲ **ἄγρυπνο μάτι τὶς ἐνέργειες αὐτῶν ποὺ στείλαμε στὴ Βουλή, καὶ νὰ κρατήσουμε σημειώσεις γύρω στὴ δράση τους. Αὐτὲς οἱ σημειώσεις θὰ μᾶς χρειαστοῦνε γιὰ τὶς ἐρχόμενες ἐκλογές.**

Γιὰ τὴν ὥρα πρέπει νὰ βάλουμε μπρὸς τὸ νέο καταστατικό μας καὶ νὰρχίσουμε τὴ δουλειὰ γύρω στὶς ὀργανώσεις μας.

Κάθε «Ἕνωσις **Ἐφέδρων Λέσβου**» πρέπει νὰ γίνει μὲς τὸ χωριό της τὸ **κέντρο τοῦ φωτός, ἡ ἑστία τῶν νέων ἰδεῶν, τὸ ἐργαστήρι τῆς φυλετικῆς ἀνόρθωσης. Θέλει δουλειά, θέλει αὐταπάρνηση, θέλει θυσία τῶν μικροεγωϊσμῶν, θέλει γερὴ ψυχή.**

Ὅλα αὐτὰ ἀποδείχτηκε πῶς τὰ ἔχουμε. **Χτυπᾶτε ἀλύπητα κάθε διαλυτικὸ στοιχεῖο ποὺ θὰ βλέπετε νὰ ξεφυτρώνει τὸν κίτρινο ἐγωϊσμό του σὰν ἄσκημο μανιτάρι μέσα στὶς Ἑνώσεις σας, καὶ προχωρεῖτε μπροστὰ, τίμιοι, ἄφοβοι καὶ περήφανοι.**

Συνάδελφοι!

Ἡ μάχη ἐκ παρατάξεως δόθηκε.

Νικήσαμε.

Τώρα ἐμπρὸς γιὰ τὴν ἀνασύνταξη τῶν στελεχῶν μας, γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τῶν ὁμάδων μας.

— Σύνταξιιιις!

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἐπείσθη ἄραγε πιὰ ὁ Στρατηγὸς Κονδύλης, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑβρίσει τὴ Μυτιλήνη ἐπειδὴ θέλησε ἐγκαίρως νὰ τὸν εἰδοποιήσει πῶς ἡ παρέα ποὺ τὸν κατάφερε νὰ βάλει τὄνομά του ἀνάμεσα στὰ δικά της ἔγραφε στὰ παλιά της τὰ παπούτσια τὸ στρατιωτικό του γόητρο, καὶ τὸ μόνο ποὺ τὴν ἐνδιάφερνε ἤτανε νὰ γλυτώσει μὲ τὰ γαλόνια του τὸ φτηνότατο ἐκλογικό της τομάρι; Ἐπείσθη ἄραγε πιὰ ὁ Στρατηγὸς Κονδύλης πῶς ἀλληλογραφώντας μὲ τὸν Παρίτση καὶ μὲ τὸν Γκράβαλη, ποὺ δὲν τοὺς ἤξερε, ἔπεσε ὄξω ὁλότελα ἀτζαμίδικα, κιἀνακατεύτηκε μὲ νὰ πίτερα τῆς παροιμίας; Ἐπείσθη ἄραγε πιὰ ὁ Στρατηγὸς Κονδύλης πῶς δὲν περιφρονεῖ κανένας ἀτιμώρητα τὶς ἐκκλήσεις τῶν Συνδέσμων τῶν Ἐφέδρων Λέσβου καὶ τὰ τηλεγραφήματα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν Σωματείων, ποὺ φρόντισαν ἐγκαίρως νὰ τὸν προφυλάξουν ἀπ' τὸν ξεπεσμὸ ποὺ τοῦ ἑτοίμαζαν οἱ ἄσπονδοι φίλοι του ποὺ εἶνε καὶ ἄσπονδοι φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας;

Οἱ προχτεσινὲς ἐκλογὲς τοῦ Νομοῦ μας ἔχουν νὰ δόσουνε πολλὰ διδάγματα σ' ὅσους θὰ τὶς μελετήσουνε, σ' ὅσους ἐνδιαφέρει νὰ τὶς μελετήσουνε. Κιαὐτοὶ ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει νὰ τὶς μελετήσουνε εἶναι 1ᵒ οἱ ἀντόπιοι φιλόδοξοι, ὅσοι δὲ διέθεταν γιὰ τὸ ἀνώτατο πολιτικὸ ἀξίωμα τοῦ Ἕλληνα πολίτη τίποτ' ἄλλο ἔξω ἀπ' τὴν ἀδειανὴ φιλοδοξία τους καὶ 2ᵒ Οἱ παλιοελλαδίτες πολιτευόμενοι ποὺ ὑπολογίζουν πάνου στὴν πολιτικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ἐκδήλωση τοῦ Νομοῦ μας σύμφωνα μὲ τὶς ἀτομικές τους βλέψεις, κιὄχι μὲ τὸ λογαριασμὸ τοῦ ξενοδόχου ποὺ ἐνδιαφέρεται ἀμέσως, κ' εἶνε ὁ Λεσβιακὸς Λαός.

Οἱ πρῶτοι πήρανε ἕνα καλὸ μάθημα. Καὶ τὸ μάθημα αὐτὸ εἶναι, 1ᵒ Πῶς ἡ ψευτιά, ἡ παραπλάνηση, τὸ τερτίπι, δὲν ἔχουν πέρασι γιὰ πολλὰ χρόνια. Εἶναι ὥς ποὺ νὰ ξυπνήσει ὁ πολύς, ὁ καλός, ὁ ἀγαθόκαρδος κόσμος. Μὰ μιὰ καὶ τὸν κάψουνε μὲ τὸ βραστὸ τραχανά, θὰ φυσᾶ καὶ τὸ γιαούρτι ποὺ θὰ τοῦ δίνουνε στὸ μέλλον, 2ᵒ Πῶς ὁ λαὸς εἶναι σὰν τὸ Θεό. Τιμωρεῖ. Ἀργεῖ μὰ δὲν ξεχνᾶ. Πληρώνει. Δὲν ἐπιτρέπει σὲ κανένα νὰ τὸν προδίνει ἀπανωτά. 3ᵒ Πῶς ὁ λαὸς βάζει κάτου τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων ποὺ τοῦ γυρεύουν τὴν ψῆφο. Τὰ μυρίζεται καλὰ πρῶτα, κὕστερα ἀποφασίζει γιὰ λογαριασμό τους. Οἱ φετεινὲς ἐκλογὲς τοῦ Νομοῦ μας ἤτανε ἕνα μεγαλόπρεπο παράδειγμα. Ὁ Συνδυασμὸς τοῦ Παπανδρέου εἶχε κατορθώσει μὲ τὸ ἠθικὸ γόητρο ποὺ περιέβαλε τὸν ἀρχηγό του, νὰ διαλέξει ἀπὸ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο ἐκλογικὸ ὑλικὸ ποὔδωκε ὁ Νομός μας, τὰ καλύτερα στοιχεῖα.

Οἱ ἔφεδροι ποὺ τοῦ δώσαμε ἤτανε οἱ πιὸ τίμιοι, οἱ πιὸ ἄξιοι, οἱ πιὸ διαλεχτοὶ ποὺ πρόσφερε ἡ τάξη μας. Οἱ παλαιότεροι πολιτευόμενοι ἐπίσης. Ἤτανε ἀπ' ὅλη τὴν ὁμάδα ποὺ ξαίρουμε, οἱ καλύτεροι κ' οἱ πιὸ πιστοὶ στὴν ἰδεολογία ποὺ τοὺς εἶχε στείλει ὁ Νομὸς νὰ ὑπερασπίσουν. Ἤτανε οἱ μσνόφθαλμοι τοῦ βασιλείου τῶν τυφλῶν. Οἱ πρόσφυγες τὸ ἴδιο. Ἔδωσαν τοὺς καλύτερους ἀπ' τοὺς ὑποψηφίους ποὺ εἶχανε νὰ δόσουνε.

Στοὺς Παλιοελλαδίτες πολιτευόμενους τὸ μάθημα ἤτανε γενικώτερης φύσεως. Ὁ λαός μας τοὺς ἔδωκε νὰ καταλάβουν καλὰ πῶς εἶνε ὁ ὡριμότερος πολιτικῶς λαὸς τοῦ Κράτους. Οἱ ἀποφάσεις του οἱ πολιτικὲς εἶνε μετρημένες καὶ μελετημένες ὅσο κιἀποφασιστικές. Τὸ νησί μας εἶνε ἡ πολύτιμη γλάστρα τοῦ πολιτισμένου Αἰγαίου, ποὺ μέσα της φούντωσαν τὰ ἄλικα γαρύφαλα τῶν ἀντικωνσταντινικῶν ἐπαναστάσεων. Εἶνε τὸ νησὶ ποὺ μαζὺ μὲ τὴν Κρήτη κ' ἕνα δυὸ ἄλλα ἀκόμα, ἔδωσε ἄφθονα τὸ πιὸ κόκκινο αἷμα τῶν παλληκαριῶν του γιὰ νὰ ποτίσει τὸ δέντρο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Μὰ συγχρόνως εἶνε καὶ ὁ Νομὸς ποὺ ζυγιάζει μὲ τὸ βιζνὲ τὴν πολιτικὴ ἀξία ὅλων τῶν Κυβερνητῶν τοῦ Κράτους καὶ κατατάζει τὸν καθένα τους στὴν θέση ποὺ τοῦ ἁρμόζει. Ἔχει ἐνθουσιασμὸ ὅσον θέλεις. Μὰ ὁ ἐνθουσιασμός του αὐτὸς δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα κούφιων ὁραματισμῶν καὶ χαζῶν ὀνειροπολημάτων.

Εἶνε ἀποστάλαγμα βαθειᾶς σκέψης καὶ λεπτομεριακῆς παρατηρήσεως. Ὁ ἐνθουσιασμός του εἶνε μεθύσι ἀπ' τὸ κρασὶ τῆς Ἀλήθειας. Κ' ἕνα ὡραῖο παράδειγμα εἶνε τὸ μαύρισμα τοῦ Στρατηγοῦ Κονδύλη. Ὁ Λεσβιακὸς λαὸς τὸν ἐχτιμᾶ τὸ ἄνθρωπο. Τὸν ἐχτιμᾶ ὡς στρατιωτικό. Ὅπως ἐχτιμᾶ ὅλους τοὺς στρατιωτικοὺς ὅσο κάνουνε τὸ καθῆκόν τους, ὅσο τιμοῦν τὸ ἐπάγγελμα γιὰ τὸ ὁποῖο τοὺς μισθοδοτεῖ μὲ τοὺς φόρους του ὁ φτωχόκοσμος. Μὰ ποτὲς δὲ θὰ δεχούτανε νὰ μπιστευτεῖ τὸ διάκι τῶν πανελλήνιων συμφερόντων σέναν ἀξιωματικό, τίμιο, ἔνδοξο ἀνίκητο ἂν θέλετε, ὁρμητικὸ βέβαια, ὑπερβολικὰ μάλιστα ὁρμητικὸ καὶ πατριώτη, μὰ τίποτ' ἄλλο ἀπ' αὐτά. Γιατὶ ὁ Λέσβιος ξαίρει καλὰ πῶς αὐτὰ δὲν εἶνε τὰ ἐφόδια ποὺ πρέπει νἔχει μέσα ἡ βαλίτζα ἑνοῦς πολιτικοῦ.

Εἶνε ἄλλα. Ἐκεῖνα ἴσα-ἴσα ποὺ λείπουν ἀπ' τὸν ἀψὺ στρατιωτικό. Στρατὸ εἴχαμε πάντα καλό. Μαὐτὸν πήγαμε ὥς τὸ Σαγγάριο. Μὰ εἴδαμε τὰ τρομαχτικὰ στερνά. Γιατί; Γιατὶ, μᾶς ἔλειψεν ὁ πολιτικός. Κ' ἔτσι ὅλο τὸ αἷμα ποὺ χουχλάκιασε στὴν Ἀνατολὴ πῆγε χαμένο. Κι ὄχι μονάχα χαμένο, μὰ ἔφερε καταστροφὲς καὶ στὴν ἀποδέλοιπη

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✻ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✻ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✻ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἑλλάδα. Ὁ Πλαστῆρας ἔστειλε ἕνα τηλεγράφημα στοὺς Λεσβίους ποὺ ἔχει μέσα ὅλη τὴν ἐπικὴ ἁπλότητα τῆς ἀγνῆς του ψυχῆς:

«Μακάρι ὅλη ἡ Ἑλλάδα νὰ σκεφτούτανε ὅπως σκέφτεται ἡ Λέσβος.»

Δὲν εἶνε κομπλιμέντο αὐτό. Οὔτε ὁ βουνίσιος Πλαστήρας εἶνε ἄνθρωπος ποὶ ἔκανε ποτές του κομπλιμέντο σὲ κανέναν, οὔτε ὁ Λεσβιακὸς λαὸς εἶνε λαὸς ποὺ χάφτει κομπλιμέντα.

Εἶνε μιὰν ἀλήθεια αὐτό. Μιὰ ἁπλῆ καὶ μονοκόμματη ἀλήθεια. Προφέρετέ την καὶ κατόπι προσέξετέ ποιοὶ θὰ τὴν ἀμφισβητήσουν. Εἶνε ὅλοι οἱ κατεργάρηδες, ὅλοι ὅσων κάηκε ἡ προβιά, ὅλοι ὅσοι κάνανε λογαριασμοὺς μὲ βάση τὴ δηθενλαϊκὴ κουταμάρα. Εἶνε ὅλη ἡ τυχοδιωκτικὴ τσούρμα ποὺ βγῆκε ἀπ' τὶς κάλπες τῆς 16 τοῦ Δεκέμβρη σὰν ἕνα τάγμα λουστρινένιων Σενεγαλέζων.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀνεγνωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.. 838)1923 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4263)12-10-23 διαταγῆς τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἵδρυσις

Ἄρθρον 1ον.— Ἱδρύεται ἐν Λέσβῳ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ Νόμου 281, Σωμανεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου» μὲ ἕδραν τὴν Μυτιλήνην καὶ Τμήματα εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τῆς Νήσου.

Εἰς τὴν ἱδρυομένην Ἕνωσιν δύνανται νὰ προσχωρήσωσι καὶ ἄλλαι ὀργανώσεις Ἐφέδρων τῆς Νήσου, ὡς καὶ τῶν πλησιεστέρων Νήσων Αἰγαίου ἀποτελοῦσαι οὕτω Αἰγαιοπελαγιτικὴν Ὁμοσπονδίαν Ἐφέδρων.

Σκοπὸς

Ἄρθρον 2ον.— Σκοπὸς τῆς Ἑνώσεως εἶνε ἡ ἠθικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ὑλικὴ ὑποστήριξις τῶν μελῶν αὐτῆς.

Μέσα

Ἄρθρον 3ον.— Ἡ Ἕνωσις ἐπιδιώκει τὸν σκοπόν της δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων.

Μέλη

Ἄρθρον 4. Τακτικὰ Μέλη τῆς Ἑνώσεως δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἅπαντες οἱ ἀπολυθέντες καὶ ὁπωσδήποτε διαμένοντες ἐν Λέσβῳ Ἔφεδροι, οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ ὡς καὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐκπληρώσαντες τὴν θητείαν των.

Ἐπίτιμα καὶ ἀντεπιστέλλοντα Μέλη

Ἄρθρον 5ον.—Ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος γ' καὶ δ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 Νόμου.

Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Μελῶν

Ἄρθρον 6ον.— Ἕκαστον τακτικὸν Μέλος ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑνώσεως ἐφ' ἅπαξ μὲν ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς χρηματικὸν ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν 5 (πέντε) δραχμῶν, μηνιαίαν δὲ συνδρομὴν δραχμὰς δύο καὶ ἡμίσειαν (2 1)2).

Ὡσαύτως ἅπαντα τὰ τακτικὰ Μέλη εἰσφέρουσι μηνιαίως προαιρετικῶς ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς θέσεώς των συμβάλλοντα πάσῃ θυσίᾳ εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑνώσεως, δικαιοῦνται δὲ εἰς τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἐφ' ὅσον ἐπὶ τριμήνου συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Διαγραφὴ Μελῶν

Ἄρθρον 7ον.— Τὰ μέλη διαγράφονται τῆς Ἑνώσεως κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Κ. Δ. Ε. ἐφ' ὅσον δὲν συνεμορφώθησαν καθ' ὑποτροπὴν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Δύνανται δὲ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Ἕνωσιν κατόπιν δηλώσεώς των ὅτι θὰ συμμορφῶνται εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καὶ ἀφ' οὗ καταβάλλωσι τὰ τυχὸν πρὸς τὰς Ἕνωσιν καθυστερουμένας ὀφειλάς των.

Ἀπαγορεύεται νὰ ἐπαναγραφῇ Μέλος, τὸ ὁποῖον διεγράφη δίς.

Διοίκησις

Ἄρθρον 8ον.— Ἡ Ἕνωσις διοικεῖται ὑπὸ Κ. Δ. Ε. ἀποτελουμένης ἐκ 15 μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἐντολὴ τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς εἶνε ἐνιαύσιος.

Ἡ Κ. Δ. Ε. ἐκλέγει διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν μελῶν της εἰς τὴν πρώτην τακτικὴν συνεδρίασίν της τετραμελῆ Ἐκ-Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐξ ἑνὸς Διευθύνοντος συμβούλου, ἑνὸς συμπράττοντος τοιούτου, ἑνὸς Γεν. Γραμματέως καὶ ἑνὸς Ταμίου, τῆς ὁποίας ἡ ἐντολὴ εἶνε τρίμηνος.

Τὸν διευθύνοντα Σύμβουλον ἢ τὸν Γεν. Γραμματέα κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ συμπράττων Σύμβουλος.

Τὰς ἐργασίας τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς παρακολουθοῦν ἐπίλεκτα Μέλη ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῶν Ἐφέδρων ἐκλεγόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑνώσεως.

Συνεδρίαι

Ἄρθρον 9ον.— Ἡ Κ. Δ. Ε. συνέρχεται τακτικῶς μὲν δὶς τοῦ μηνὸς ἐκτάκτως δὲ ὁπόταν τρία ἐκ τῶν μελῶν της ἤθελον αἰτήσῃ τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κ. Δ. Ε. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶνε ἔγκυροι καὶ ἐκτελεσταὶ ἅμα τῇ καταχωρήσει ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ καὶ ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίαν μελῶν.

Ἀποφάσεις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος δύνανται νὰ τοιχοκολλῶνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑνώσεως ἢ νὰ δημοσιεύωνται διὰ τοῦ τύπου. Ἀπαρτίαν τῆς Κ. Δ. Ε. ἀποτελοῦν τὰ 2)3 τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 10ον.— Ἡ Κ. Δ. Ε. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος δ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 ἢ ἑτέρου τινος ψηφισθησομένου Νόμου διατασσομένων. Δύναται δὲ νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀνάρμοστον πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Ἑνώσεως διαγωγὴν τῶν μελῶν διὰ τῶν προσφορωτέρων μέσων.

Ἐκπροσώπησις Καθήκοντα Ἐκτελ. Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 11ον.— Τὴν Ἕνωσιν ἐκπροσωπεῖ ὁ ἑκάστοτε Διευθύνων Σύμβουλος, ὅστις κρατεῖ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἑνώσεως ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα κατ' ἐντολὴν τῆς Κ. Δ. Ε., καλεῖ τὰς συνεδρίας, προΐσταται αὐτῶν, συντάσσει τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν καὶ μεριμνᾷ περὶ τῆς κανονικῆς διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον, διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑνώσεως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Διευθύνοντος Συμβούλου καὶ προσυπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἑνώσεως μετ' αὐτοῦ.

Ὁ Ταμίας τηρεῖ βιβλίον ταμείου, διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν. Εἰσπράττει ἅπαντα τὰ ἔσοδα τῆς Ἑνώσεως καὶ καταθέτει ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς τὰ περιπλέον τῶν 1000 Δραχμῶν ποσὰ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ὁρισθησομένην Τράπεζαν, ἐξοφλεῖ τὰ παρουσιαζόμενα αὐτῷ ἐντάλματα πληρωμῆς τὰ φέροντα τὴν σφραγῖδα τῆς Ἑνώσεως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθύνοντος Συμβούλου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως, καὶ εἶνε ὑπεύθυνος διὰ πᾶν ἔλλειμμα ἢ ἀδικαιολόγητον δαπάνην κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ εἰς τὴν Β'. συνεδρίαν τῆς Κ. Δ. Ε. ὑποβάλλει αὐτῇ πρὸς ἔγκρισιν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τριμηνίας καὶ ὁρίζει κατὰ κεφάλαιον τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων δαπανῶν παραλλήλως μὲ τὰ τακτικὰ καὶ ἔκτακτα ἔσοδα τῆς Ἑνώσεως.

Ἐξέλεγξις

Ἄρθρον 12ον.— Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἑνώσεως ἐκλέγει συγχρόνως πλὴν τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς καὶ πενταμελῆ Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ὑποχρεοῦται κατὰ τρίμηνον καὶ κατὰ τὴν ἑκάστοτε κατάθεσιν τῆς ἐντολῆς ὑπὸ τῆς Ἐκτελ. Ἐπιτροπῆς νὰ ἐλέγχῃ τὴν χρηματικὴν διαχείρισίν της ὡς καὶ τὴν καθόλου διοικητικὴν δρᾶσιν τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς, ὀφείλει δὲ καὶ παρατηρήσεις της νὰ ἐκθέτῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ὁλομέλειαν μετὰ σύμφωνον δὲ κρίσιν αὐτῆς νὰ ὑποβάλλῃ τὸ πόρισμά της εἰς τὴν οἰκείαν Ἐποπτικὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασίν της ἐφ' ὅσον αἱ ἐνέργειαι καὶ ἡ τακτικὴ τῆς Κ.Δ. Ἐπιτροπῆς κλονίζουν τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑνώσεως.

Συνελεύσεις

Ἄρθρον 13ον.— Ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 ἢ ἑτέρου τινος ψηφισθησομένου Νόμου.—Τὰ τμήματα ἀντιπροσωπεύονται εἰς αὐτὰς ἐφ' ὅσον εἶνε τεχνικῶς δυνατὸν δι' ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐπὶ 25 τακτικῶν Μελῶν αὐτῶν.

Τμήματα

Ἄρθρον 14.— Τὰ ἀνὰ τὴν Νῆσον τμήματα διοικοῦνται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος. Διατηροῦσι τὴν αὐτοτέλειάν των ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ταμειακὴν Διαχείρισιν καὶ τὴν Διοικητικὴν δρᾶσιν τῆς περιφείας των.

Εἰσφέρουσι δὲ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τῆς Ἑνώσεως ἀναλόγως τῶν ἐξόδων, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται τοῦτο διὰ τοπικὰς ἀνάγκας, καὶ ὑποθέσεις αὐτῶν.

Ἀλληλογραφῶσι μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς περιφερείας των Ἀρχῶν διὰ τῆς Κ. Δ. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 15.— Ἡ Κ. Δ. Ε. δύναται νὰ προβαίνει εἰς ἔλεγχον τῆς Ταμειακῆς καὶ Διοικητικῆς Διαχειρίσεως τῶν Τμημάτων, ἐφ' ὅσων ἤθελε ζητηθῆ τοῦτο δι' ὑπευθύνου ἠτιολογιμένης ἐκθέσεως ὑπογεγραμμένης ἐξ ἑπτὰ τουλάχιστον ἐκ τῶν ἐν τάξει μελῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 16ον.— Ἡ Ἕνωσις μεριμνᾷ πάσῃ θυσίᾳ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της διὰ τὴν ἐξασφάλισιν βιοτεχνικῶν ἐνασχολήσεων διὰ τὰ Μέλη της, πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἐκ τῆς ἀνεργίας δεινῶν, ἀποφεύγουσα δι' αὐτὰ κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς δημοσίας θέσεις.

Ἄρθρον 17ον. – Τὰ Μέλη ὅλων τῶν Ἐπιτροπῶν σύδεμιᾶ δικαιοῦνται ἀμοιβῆς ἢ ἡμεραργίας διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἕνωσιν ὑπηρεσίας των, τοῦ ἀξιώματος των νοουμένου ὡς τιμητικοῦ.

Ἄρθρον 18ον.— Ἡ Ἕνωσις ἔχει τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις καὶ κατεύθυνσις ἀνατίθηται εἰς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγομένην Ἐπιτροπήν, τελοῦσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κ. Α. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 19ον.— Ἡ Ἕνωσις θὰ μεταχειρίζηται τὴν ἁπλουστέραν δημοτικὴν γλῶσσαν ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἐπικοινωνίας της μὲ τὰς ἐπισήμους Ἀρχάς.

Ἄρθρον 20ον.—Ἡ Σφραγὶς τῆς Ἑνώσεως φέρει τὸν τίτλον «Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου» τὸ ἔτος τῆς ἀρχικῆς λειτουργίας 1922 καὶ τὰς λέξεις «ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ» τῶν δὲ τμημάτων καὶ τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 21ον.—Ἡ Ἕνωσις δὲν διαλύεται ἐφ' ὅσον ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν της τηροῦσιν ἐπακριβεῖς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ δὲν ἀπαγγελθεῖ τοιαύτη ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων. Τῆς Ἑνώσεως διαλυομένης ἡ περιουσία της κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιέρχεται εἰς πίστωσιν τοῦ ἱδρυθησομένου «Ταμείου Προνοίας ὑπὲρ τῶν Ἐφέδρων».

Ἄρθον 22ον.— Ἡ Ἕνωσις τελεῖ ἐτησίως τὴν 24 Σεπτεμβρίου μνημόσυνον ἐν παρεκκλησίῳ εἰς μνήμην τῶν θανόντων Ἐφέδρων.

Ἄρθρον 23ον.— Τὸ παρὸν δύναται νὰ τροποποιηθῇ μετὰ πάροδον ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεώς του ὑπὸ τῆς Δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐὰν αἱ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ὁλομελείας ὑποδεχθησομένας τροποποιήσεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 281 ἢ ἄλλου τινος ψηφισθησομένου Νόμου.

Ἄρθρον 24ον.— Τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἐξ ἄρθρων 24 ἐγκριθὲν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς ἱδρυτικῆς Συνελεύσεως συνελθούσης τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1923.

Μυτιλήνη τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὰ Μέλη τῆς Κ. Α. Ἐπιτροπῆς

Στέλ. Κρητικᾶς, Στρ. Παπανικόλας, Στρ. Μυριβήλης, Γεώρ. Δούκας, Αλ. Χιωτέλης, Βασ. Χ" Παυλῆς. Ἰωάν. Ἀθηναῖος, Στρ. Πραΐδης, Β. Γροσομανίνης.

Ἡ Ἐκτελ. Ἐπιτροπὴ

Μιχ. Χριστοδουλίδης, Ἀθ. Σκοῦφος, Εὐμ. Κλήμης, Παν. Μολίνος.

✻ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ✻

Ἀριθ. 990 ΑΘΗΝΑ 24 τοῦ Δεκέμβρη ὥρα 3 πρωϊνὴ

— Ἐγκαταλείφτηκε ἡ ἰδέα τοῦ νὰ σχηματισθεῖ μικτὴ Κυβέρνηση ἀπὸ Δημοκρατικοὺς καὶ δημοτικοὺς Φιλελευθέρους, ὥς ποὺ νἄρθει ἀπάντηση ἀπ' τὸ Βενιζέλο. Ἂν ὁ Βενιζέλος ἀρνηθεῖ νἄρτει θὰ κυττάξουν νὰ κάνουνε μιὰ Κυβέρνηση μικτὴ πέρνοντας ὑπουργοὺς ἀπ' ὅλες τὶς φιλοεπαναστατικὲς ἀποχρώσεις, μὲ τὴν ἰδέα νὰ μείνει αὐτὴ ἡ Κυβέρνηση ὥς ποὺ νὰ τελειώσει τὶς δουλιές της ἡ Ἐθνοσυνέλευση. Μερικοὶ ἀπ' τοὺς ἐπιφανεῖς Φιλελεύθερους δὲν συμφωνᾶνε σαυτό, καὶ φρονοῦν πὼς πρέπει νὰ περιμένουν μιὰν ἀπάντηση ἀπ' τὸν Βενιζέλο καὶ σύμφωνα μ' αὐτὴ θὰ καθορίσουν τὴ στάση τους.

— Ὁ Καφαντάρης φρονεῖ πὼς δυὸ κατευθύνσεις πρέπει νὰ λογαριάζουνται. Ἢ νὰ δηλωθεῖ ἐπίσημα πὼς ἀναγνωρίζουνται στὴν Ἐθνοσυνέλευση πέρα γιὰ πέρα τὰ Συντακτικὰ δικαιώματα, ὁπότε πρέπει νὰ γίνει Κυβέρνηση σκέτη ἀπ' τὸ κόμμα ποὺ πλειοψηφεῖ, ἢ, ἂν κριθεῖ πὼς εἶνε ἀδύνατο νὰ δοθοῦνε ἀπεριόριστα δικαιώματα στὴν Ἐθνοσυνέλευση, οἱ παράγοντες ποὺ ἀσκοῦν αὐτὰ τὰ δικαιώματα (δηλ. ἡ Ἐπανάσταση) νὰ ἀναθέσει νὰ κάνουν Κυβέρνηση οἱ Δημοκρατικοὶ μὲ τοὺς Δημοκρατικοὺς Φιλελευθέρους.

— Ὁ Πάγκαλος ἔφυγε στὴν Σαλονίκη.

— Στὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς στάλθηκε ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο ἐγκύκλιος ποὺ λιγοστεύει τὸ φόρο τῶν αἰγοπροβάτων.

— Λογαριάζουν ὅλοι πὼς ἡ ἀπάντηση τοῦ Βενιζέλου εἶνε ἀδύνατο νἄρθει σήμερα πρὶν ἀπ' τὸ μεσημέρι.

—Τὸ τηλεγράφημα ποὺ στάλθηκε στὸ Βενιζέλο εἶνε ὑπογραμμένο ἀπὸ 279 ὑπογραφὲς βουλευτῶν. Σημειώνεται πὼς λείπουν ἀπὸ μέσα οἱ ὑπογραφὲς δεκάδων πληρεξουσίων ποὺ λείπουνε στὶς ἀπομακρυσμένες τους ἐπαρχίες κ' ἔτσι δὲν κατόρθωσαν νὰ ὑπογράψουν.

— Μόλα τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράματα ποὺ παρλάρει ὁ ἀντιδραστικὸς τύπος οἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδας μὲ τἄλλα κράτη δὲν ἄλλαξα καθόλου. Ὁ Γονατᾶς μάλιστα δήλωσε πὼς ἔχουμε ἔνδειξεις πὼς δὲ θἀνεκατευτοῦνε μὲ κανέναν τρόπο οἱ ξένοι στὰ Ἐσωτερικὰ μας.

— Ὁ Δαγκλῆς ἐπικυρώνει τὶς δηλώσεις τοῦ Καφαντάρη καὶ Μιχαλακόπουλου καὶ δαλώνει πὼς δὲ λαμβάνουν καθόλου μέρος στὶς συνεννόησες ποὺ γίνονται γιὰ μικτὴ Κυβέρνηση. Ὁ Δαγκλῆς ἔχει τὴν γνώμη πὼς, ἂν ἀρνηθεῖ ὁ Βενιζέλος νἄρθει νομίζει πὼς, εἶνε ἀδύνατο νὰ σχηματισθεῖ μικτὴ Κυβέρνηση καὶ τὴ μόνη λύση ποὺ βλέπει εἶνε νὰ σχηματίσει Κυβέρνηση τὸ Κόμμα ποὺ θὰ δειξει πλειοψηφια.

— Ἐπιβεβαιώνεται πὼς κανένα ἄλλο τηλεγράφημα δὲ στάλθηκε πρὸς τὸ Βενιζέλο ἐκτὸς ἀπ' τὸ τηλεγράφημα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν πληρεξουσίων.

— Ὁ Ἄγγλος ἐπιτετραμμένος ἐπεσκεύτηκε σήμερα τὸν Μιχαλακόπουλο.

Ἀρ. 40344 ΑΘΗΝΑ 24 τοῦ Δεκέμβρη ὥρα 6 πρωϊνὴ

— Ἡ πολιτικὴ κατάσταση ἀπομένει στάσιμη κι ἀμετάβλητη. Ὅλοι περιμένουν τὴν ἀπάντηση τοῦ Βενιζέλου.

— Ὁ Νίντιτς ἐδήλωσε στὸ Μαυρουδῆ πὼς ἡ Σερβία καθόλου δὲν ἀνακατεύεται στὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδας.

— Ἔφτασε στὸν Πειραιᾶ τὸ «Ἀρχιπέλαγος» μὲ 2000 ὁμήρους τῆς Μικρασίας.

ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΠΑΠΑΔΟΥ

Δυὸ μικρὰ ἔγγραφα ποὺ λένε πολλὰ

Πρὸς τὸ
Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου
Ἐθνικῆς Σωτηρίας
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Μνημείου τῶν πεσόντων Ἡρώων τῆς Κοινότητος μας θέτω εἰς τὴν διάθεσιν Ὑμῶν ὡς εἰσφορά μου τὸ ποσὸν Δραχμ. πέντε χιλιάδων, ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τοὺς θυσιάσαντας τὴν ζωήν των διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Φιλτάτης Πατρίδος μας.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Ε. Βρανᾶς
Ἐν Παπόδῳ τῇ 9 Δεκεμ. 1923

*
* *

Εἰς ἀπάντησιν ταύτης ὁ Σ.Ε.Σ. ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

Ἀριθμὸς 138
Ἐν Παπάδῳ τῇ 9η Δεκεμβρίου 1923
Ἀξιότιμον Κον
Εὐστράτιον Βρανᾶν
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Γνωρίζαμε καλὰ τὴ μεγάλη καρδιά σας καὶ τὰ γενναιόδωρα αἰσθήματά σας, Ἡ σημερινὴ ἱερὴ προσφορά σας, μᾶς ἐνεθουσίασε.

Κάθε μας εὐχαρίστηση κάθε μας ἐκδήλωση εὐγνωμοσύνης εἶναι μικρὴ γιὰ ὅ,τι κάνετε γιὰ τοὺς σκοτωμένους μας συναδέλφους.

Στὸ Ἡρῷον μας θὰ γίνῃ μιὰ στήλη ξεχωριστὴ ποῦ θὰ γραφτῇ τὸ ὄνομά σας μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους δωρητάς.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας θὰ μείνῃ παντοτεινή.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΣΕΣ Παπάδου
ὑπ. ***Χαρ. Ὀρφανὸς***
Ὁ Γραμματεὺς
ὑπ. ***Χρ. Χατζηχρῆστος***

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε ξένα Καπνά !

ΚΑΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί : ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ

Μὲ μεγάλη μας χαρὰ εἴδαμε πὼς οἱ γνῶμες τῆς «Καμπάνας» γύρω στὴν ὁμαδικὴ πολιτικὴ ἐμφάνηση τοῦ Ἀρχιπελάγους ποὺ τὶς ἔχει διατυπώσει σὲ περασμένα φύλλα της, εἶνε σύμφωνες μὲ τὶς ἄποψες τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λεσβιακοῦ Συνδυασμοῦ τῶν 15 καθὼς καὶ τῶν πληρεξουσίων τῆς γειτόνισσας Χίου ποὺ θὰ συνεργαστοῦν μαζὺ μὲ τοὺς δικούς μας. Ὁ σχηματισμὸς Αἰγαιοπελαγικῆς ὁμάδος ἀποδείχτηκε πὼς εἶνε μιὰ ζωτικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴ θεραπεία τῶν δεινῶν τοῦ παραρριχμένου αὐτοῦ θαλασσινοῦ τμήματος τοῦ Κράτους μας. Ἐμεῖς μάλιστα θὰ τὴν θέλαμε μὲ ἀκόμα πλατύτερο περιθώριο. Νὰ μελετηθοῦν καλὰ μὲ ἀνοιχτοκαρδιὰ καὶ μὲ εἰλικρινιὰ τὰ ζητήματα ὁλων τῶν Νησιων τοῦ Αἰγαίου. Νὰ χαραχτεῖ ἕνα πρόγραμμα γενικῆς κατευθύνσεως καὶ νὰ ὀργανωθεῖ ἡ Ὁμάς τοῦ Ἀρχιπελάγους μὲ ἑνωμένο μέτωπο ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως μὲς τὴ Βουλή. Ἡ παντιέρα τῶν ἀντιπροσώπων μας πρέπει νἆνε μιὰ ὥς τὸ τέλος: ***Ἡ Ἀποκέντρωση.*** Ἀποκέντρωση στὸ πιὸ φαρδὺ πλαίσιο ποὺ μπορεῖ νὰ τῆς δόσει το νέο δημοκρατικὸ πολίτευμα ποὺ θὰ συντάξει ἡ Ἐθνοσυνέλευση.

Τὰ νησιὰ πρέπει νἀπαλλαχτοῦν ἀπ' τὸ ἀποπνιχτικὸ σφιχταγιάλιασμα τῆς μητρὸς παλαιᾶς Ἑλλάδος, πρὶν ἡ ἀγάπη της ἐκοηλωθεῖ μὲ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα τοῦ μύθου τῆς Μαϊμοῦς ποὺ πολυσφίγγοντας τὸ μωρό της μὲ τρυφεράδα ὑπερβολική .... τὄσκασε. Τὰ νησιὰ πρέπει νὰ λευτερωθοῦν ἀπ' την ἀρρωστιάρικη ἐπίδραση τῆς διαφθαρμένης Ἀθήνας, γιὰ νὰ μπορέσουν νἀναπτύξουν τὸ δικό τους πολιτισμό. Μακρυὰ ἀπ' τὸν ὑδροκέφαλο τοῦ Κράτους. Μακρυὰ ὅσο εἶνε βολετό. Διοικητικῶς, οἰκονομικῶς, καὶ προπάντων, ***προπάντων πνευματικῶς!***

ΕΥΤΥΧΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ

Μὲ ἀνακούφιση διέβασε ὅλος ὁ κόσμος ποὺ ἔχει ἀκόμα τὰ μυαλά του στὸν τόπο τους, πὼς ὁλοκληρη ἡ τεράστια πλειοψηφία τῆς Ἐθνοσυνέλευσης ποὺ τὴν ἀποτελοῦν οἱ δυὸ μερίδες: Δημοκρατικοὶ καὶ Δημοκρατικοὶ Φιλελεύθεροι, συμφώνησε πὼς ἂν δὲ δεχτεῖ ὁ Βενιζέλος νἄρθει καὶ γινει μιχτὴ Κυβέρνησις, ἀπ' αὐτὴ θ' ἀποκλειστοῦνε οἱ στρατιωτικοὶ Κονδύλης—Πάγκαλος—Χατζηκυριάκος. Θὰ ἤτανε φοβερὸ νὰ καταργήσουμε ἕνα πολίτευμα συνταγματικό, γιὰ νὰ φέρουμε στὸ σβέρκο τῆς Ἑλλάδας μιὰ Δημοκρατικὴ Ἀπολυταρχία Μιλιταριστική.

Ἔχουμε μπροστά μας ἕνα σωρὸ παραδείγματα ἀπ' τὴν ἱστορία γιὰ τὸ κατάντημα τῶν Κρατῶν ποὺ μὴν ἔχοντας μήτε ἕνα πολιτικὸ τῆς ἀθρωπιᾶς γιὰ νὰ διευθύνει τὴν πολιτική τους ζωή, παραδίνουνε τὶς λαϊκὲς Ἐλευθερίες καὶ τὴ διεύθυνση τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων σὲ στρατιωτικούς. Καὶ τόπιὸ μεγάλο ἀπ' ὅλα τὰπαραδείγματα κείτεται μπροστά μας:τὸ πελώριο σῶμα τῆς Γερμανίας ποὺ γονάτισε καὶ χαροπαλεύει μόνο καὶ μοναχὰ γιατὶ παραδοσε τὴ διπλωματία της σὲ σπαθοφόρους, καὶ γύρεψε νὰ ὁπλίσει τὸν πολιτισμό της μὲ σπιρούνια.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουν ὅπως βλέπουμε ἀκόμα μέσα στὴν Ἑλλάδα μιαλὰ κατασταλαμένα καὶ ἄντρες μὲ λαγαρισμένο πατριωτισμὸ ποὺ δὲ θὰ ἐπιτρέψουν σὲ κανέναν ὑποψήφιο τοῦ Παριτσικοῦ Συνδυασμοῦ νὰ πάρει τὸ κράτος γιὰ Στρατῶνα, τοὺς πολίτες γιὰ κληρωτούς, καὶ τὴν πολιτικὴ γιὰ Κανονισμὸ ἀσκήσεων πυκνῆς τάξεως.

ΑΝ... ΚΑΤΑ ΤΥΧΗ

Ἀνάμεσα στὶς πολιτικὲς ἀφλογὲς ποὺ διαδίδουν οἱ μαυρισμένοι μαῦροι πίνοντας τὸν καφὲ ποὺ τοὺς θυμίζει τόσο ἔντονα τὴν τρομερὴ 16η τοῦ Δεκέμβρη, εἶνε κιαὐτή: Πὼς μερικοὶ ἀπ' τοὺς πληρεξουσίους ποὺστειλε ὁ Νομός μας στὴ Βουλή, ἀποσκιστήκανε ἀπ' τὴν ὁμάδα καὶ τραβήξανε ξεχωριστοὺς δρόμους. Ὑποθέτουμε πὼς κιαὐτὸ εἶνε μιὰ ψευτιὰ τῶν μαυρισμένων σὰν τὶς ἄλλες. Οἱ 15 τοῦ Συνδυασμοῦ τοῦ Παπανδρέου φύγανε ἀπ' ἐδῶ πέρνοντας μαζύ τους μιὰ ἐντολή μας, μιὰ ἐντολὴ ἡμῶν τοῦ Λαοῦ ποὺ τοὺς ἔστειλε γιὰ νἀντιπροσωπεύσουν ἐκεῖ τὴ θέλησή του. Κιαὐτὴ ἡ ἐντολὴ εἶνε: ***Νὰ δουλέψουνε πάντα ἑνωμένοι γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρνει τὸν τόπο ποὺ τοὺς ἔστειλε βουλευτές.*** Μοναχὰ ἡ ἕνωση φέρνει τὴ δύναμη. Ἂν κανένας τους προδόσει αὐτὴ τὴν ἐντολὴ καὶ πουλήσει τοὺς ψήφους ποὺ τοῦ δόσαμε γιὰ δικούς του προσωπικοὺς οἰκονομικοὺς συνδυασμοὺς, τόσο τὸ χειρότερο γιαὐτόν. Ἐδῶ εἴμαστ' ἐμεῖς. Καρτεροῦμε καὶ προσέχουμε καὶ παρακολουθοῦμε. Θὰ ἀποκηρύξουμε κάθε τυχὸν ἀνάξιο, θὰ τραβήξουμε ἔτσι ἀπὸ πάνω του τὸ κῦρος ποὺ τοὔδωσαν οἱ χιλιάδες τῶν ψήφων μας, καὶ κατόπι, ἂν τολμήσει νὰ ξαναγυρέψει ψῆφο σἄλλη περίοδο, θὰ τὸν ὑποδεχτοῦμε ὅπως ὑποδέχτηκαν τὸν Παρίτση καὶ τὸν Ἀσημάκη στὸ Πλωμάρι, καὶ θὰ τὸν κάνουμε νὰ συγγράφει μετεκλογικὲς ραψωδίες σὰν τὸν κ. Βασιλακάκη, σὰν τὸν κ. Μανώλη, καὶ σὰν τὸν κ. Κανέλλη. Γιατὶ αὐτὴ τὴ φορὰ εὐτυχῶς οἱ ἔφεδροι εἶνε στὰ σπήτια τους. Δὲ λείπουν στὸ Σαγγάριο.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΚΑΙ ΤΙΜΙΑ

Ἐφιστοῦμε τὴν προσοχὴ τῶν προσφύγων σὲ μιὰ πολιτικὴ ἀτιμία ποὺ διέπραξαν ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα μερικοὶ δασκαλεμένοι ἀπὸ μιὰ πρόστυχη καὶ ἄτιμη προπαγάντα, ποὺ ἔταξε ὡς σκοπό της ἕνα πρᾶμα πάνου στὸ Νησί: ***Τὸ πῶς νὰ σπείρει τὴν ὄχτρα ἀνάμεσα στοὺς ντόπιους καὶ στὸς μικρασιάτες ἀδελφούς.*** Λοιπόν, μιὰ μεγάλη ὁμάδα προσφύγων ἐμαύριζε γραμμὴ ὅλους τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους καὶ ἄοπριζε μοναχὰ τοὺς πρόσφυγες. Αὐτὸ τὸ κακούργημα τὄκαναν ἁπλοῖ ἄνθρωποι δίχως νὰ καταλαβαίνουν τὸ ὕψος τῆς ἀσυνειδησίας ποὺ εἶχε μέσα ἡ χειρονομία τους. Γιατὶ ἤτανε κιαὐτοὶ θύματα. Θύματα τῆς προπαγάντας, τῆς ἀνήθικης προπαγάντας ποὺ τοὺς ἔκαναν οἱ ἀπόστολοι τοῦ μίσους.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ παρατηρήθηκε μοναχὰ στὴν Πρωτεύουσα. Σὄλη τὴν ὕπαιθρο ποὺ ἔγινε τὸ ἴδιο κήρυγμα, οἱ πρόσφυγες ψηφοφόροι ἔστειλαν στὸ διάβολο τοὺς προπαγανδιστάς. Καταγγέλουμε τὸ πρᾶμα σὄλους τοὺς πρόσφυγες καὶ τοὺς συστείνουμε νὰ τὸ προσέξουν καὶ νὰ προφυλάγουνται. Γιατὶ ἂν κ' οἱ ντόπιοι λογάριαζαν νὰ μὴ φερθοῦν πέρα γιὰ πέρα στὶς ἐκλογὲς παλληκαρίσια ὅπως φέρθηκαν, κανένας πρόσφυγας δὲν θἄβγαινε βουλευτής. Θὰ πνιγότανε ὅλοι μέσα στὴ μαύρη θάλασσα τῶν μαύρων μας ψήφων. Προσοχὴ λοιπόν. Προσοχὴ καὶ φρόνηση. Τὸ συμφέρο ὁλονῶν μας εἶνε νὰ περνᾶμε ἀγαπημένα. Καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε πρέπει νἄμαστε εἰλικρινεῖς ἀνάμεσά μας. Νὰ φερνούμαστε τίμια καὶ νὰ παίζουμε μὲ ἀνοιχτὰ χαρτιά. Γιατὶ τὰ συμφέροντά μας εἶνε στὸν ἴδιο τόπο ποὺ κατοικοῦμε, καὶ ὅλοι μας λίγο πολὺ συνδεόμεθα ἀκρμα καὶ οἰκογενειακῶς μὲ τοὺς μικρασιάτες ἀδελφοὺς ποὺ μένουν πάνου στὸ νησί μας.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Χαραχτηριστικὴ εἶνε ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις ποὺ βαστάει ἀκόμα στοὺς μαυρισμένους τῶν ἐκλογῶν. Κάμποσοι ἀπ' αὐτοὺς χάθηκαν ὁλότελα ἀπ' τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Ἡ γῆς ἄνοιξε καὶ τοὺς κατάπιε. Μερικοὶ ἄλλοι εὑρήκανε ἕναν χαριτωμένο τρόπο αὐτοπαρηγοριᾶς. Συγχαίρουνται ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους γιὰ τὴ μέλλουσα δημοκρατία. «Μπράβο μας! Ἀποτύχαμε ἐμεῖς μὰ....ἡ ἰδέα μας θριάμβευσε! Πρὸ παντὸς ἡ ἰδεολογία!» Σάμπως οἱ Λέσβιοι βγάλανε βουλευτὰς ἀντιδραστικοὺς! Αὐτὴ ἡ σκηνὴ συνήθως γίνεται μὲς τὰ καφφενεῖα μπροστὰ σὲ θεατάς. Εἶνε γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ κατανάλωση. Γιατὶ ἀπὸ μέσα τους εἶνε ὅλοι τους μιὰν ἀξιοδάκρυτη ἐλεγεία. Αὐτοὶ εἶνε οἱ πιὸ ἀξιολύπητοι ἀπ' ὅλους. Εἶνε οἱ δακρυσμένοι κωμικοὶ τῆς σχολῆς: «Ρντι παλιάτσο». Εἶνε ἀκόμα καὶ μερικοὶ ἄλλοι ποὺ ἐμφανίζουνται σποραδικὰ μέσα στὶς ντόπιες φημερίδες μὲ ἀρθράκια καὶ λογιῶν-τῶ-λογιῶν δημοσιεύματα.

Εἶνε ἕνας τρόπος παρηγοριᾶς κιαὐτὸς μὲ τὴ μέθοδο τῆς «μετεκλογικῆς ἐλαφρᾶς φιλολογίας». Κανένας δὲ χάνει τίποτα, οὔτε κ' ἡ Δισχείριση τῆς ἐφημερίδας. Ὡς τόσο αὐτὴ ἡ μελαγχολικὴ κατάσταση πρέπει νὰ πάψει. Τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾶ παραφροσύνην. Νὰ εἰδοποιηθεῖ πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁ νέος τηλεγραφικὸς ἀνταποκριτῆς τῆς «Σάλπιγγος» ὅτι τέλειωσαν πιὰ οἱ ἐκλογὲς ἐδῶ, ἐπομένως δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ ἐξακολουθεῖ ἀκόμα νὰ τηλεγραφεῖ ψέμματα, οὔτε νὰ σχηματίζει φανταστικὲς κυβερνήσεις τῆς Στρατώνας καὶ τοῦ γυλιοῦ. Ἂν ὁ κ. Παρίτσης δὲ βρίσκεται σὲ χάλια νὰ θυμηθεῖ τέτιες μικρολεπτομέρειες τοῦ γραφείου του, ἐσεῖς κ. Γκράβαλη τοὐλάχιστο δὲν εἰδοποιεῖτε τὸν κ. Πασσᾶ νὰ μὴν κακομεταχειρίζεται τὴν Ἀλήθεια ἔτσι... Πασσάδικα; Κατόπι, πρέπει νὰ τὸ πάρουνε ὅλοι τους πιὰ ἀπόφαση. Δὲν εἶνε, ἀδερφέ, ἐπὶ τέλους ἀθεράπευτο δυστύχημα ἡ πρόγγα! Ὁ χρόνος θεραπεύει ἀκόμα πιὸ τρομερὰ δεινά. Θὰ περάσουν ὅλα μὲ τὸ καλὸ καὶ θὰ ξεχαστοῦνε. Ὁ ἀγέρας θὰ πάρει τὶς ἐρύγδουπες ντενεκεδιὲς καὶ θὰ τὶς σβύσει φιλάνθρωπα. Καὶ ἡ βροχὴ ἄρχισε κιόλας μελαγχολικὰ νὰ ξεπλένει τοὺς τοίχους ἀπ' τὰ εἰκονικὰ λείψανα τῶν ἀποτυχημένων, ποὺ ἀπὸ ἄγνωστοι καὶ ἀφανεῖς τύποι ποὺ ἤτανε γέμισαν τὰ ντουβάρια καὶ τὶς πόρτες καὶ τὰ θέατρα τοῦ νησιοῦ μὲ τὴ δόξα τῆς φωτογραφίας τους. Ἔγιναν ἥρωες τῆς ἡμέρας ἐπὶ μιὰ βδομάδα. Πολλῶν μάλιστα μάθαμε καὶ τὰ ὀνόματα ἀπ' ἔξω. Αἴ, διάβολε. Εἶνε ἀκριβά, λοιπόν, ὅλα αὐτὰ ἀγορασμένα μὲ τὸ ἕνα ψωροχιλιάρικο τοῦ παραβόλου;

ΚΑΙ ΘΑ ΤΑ ΞΑΝΑΠΟΥΜΕ

Εἶναι κάμποσος καιρὸς τώρα ποὺ ὁ κοσμάκης φωνάζει καὶ διαμαρτύρεται γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῶν ψαριῶν καὶ γιὰ τὴ φοβερὴ αἰσχροκέρδεια ποὺ γίνεται μέσα στὰ ψαράδικα· μὰ οἱ **ἔνοχοι καὶ συνένοχοι** εἶναι βουβοὶ σὰν τὸ ἐμπόρευμά τους. Τὶ γίνεται ἡ περίφημη ἐπιτροπὴ Διατιμήσεων; Μήπως οἱ ἐκλογὲς τὴ βάλανε στὴ μπάντα ἴσαμε ποὺ νὰ βγοῦν οἱ δικοί μας; Μήπως τὸ Ὑπουργεῖο κατάργησε τὶς Ἐπιτροπὲς Διατιμήσεων καὶ δὲ φαίνουνται πουθενά; Θὰ μᾶς ποῦνε πάλι: «Διατίμησες» θέλετε, οὔτε λέπι δὲν θὰ δῆτε στὰ ψαράδικα.

Μὰ ἂς μπεῖ διατίμηση κι' ἂς χαθοῦνε τὰ ψάρια· εἶναι προτιμώτερο νὰ μὴν τὰ βλέπουμε διόλου παρὰ νὰ περνοῦμε ἀπὸ τὰ ψαράδικα καὶ νὰ λέμε «φᾶτε μάτια ψάρια καὶ κοιλιὰ περίδρομο».

Μὰ ἔννοια σας καὶ ἂν γίνει ἕνα τέτοιο πρᾶμα καὶ χαθοῦνε τὰ ψάρια, ἐμεῖς εἴμαστε σὲ θέση μὲ μιὰ δημοσιογραφικὴ ἔρευνα νὰ βροῦμε ἐνόχους καὶ συνενόχους μαζί.

Καλὰ· ἂς μὴν ὑπάρχει καὶ διατίμηση· βρίσκεται ὅμως στοὺς ἑλληνικοὺς νόμους μέσα ἕνας νόμος περὶ Ἀθεμίτου Κέρδους. Αὐτὸ τὸ Νόμο ἔχει καθῆκον ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελέας νὰ τὸν προστατέψει γιὰ νὰ προστατέψει καὶ τὸν κοσμάκη ἀπ' τοὺς ψαράδες, μανάβηδες καὶ ἄλλους συνενόχους.

Πίσω πίσω παρακαλοῦμε ἀκόμα μιὰ φορὰ ὅλες τὶς ντόπιες φημερίδες νὰ ἀφήσουν λιγάκι κατὰ μέρος τὴν ὑψηλὴ πολιτικὴ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα γιὰ νὰ τοὺς μείνει καιρὸς καὶ τόπος νὰ ἀπασχολήσουνε τὶς στῆλες τους μὲ ζητήματα ποὺ ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὸ στομάχι τοῦ φτωχοῦ κοσμάκη. Γιατὶ αὐτὸς ὁ κοσμάκης οὔτε πολιτεύεται, οὔτε ἐνδιαφέρεται τόσο πολὺ ποιὸς θὰ κάνει Κυβέρνηση στὴν Ἀγγλία καὶ ἂν θὰ συμπράξουν οἱ Δημοκρατικοὶ μὲ τοὺς Φιλελεύθερους Δημοκρατικοὺς στὴν Ἀθήνα. Ὁ κοσμάκης ἀφτὸς ζεῖ πάνου σ' ἕνα νησί.

Βλέπει ὁλοτρόγυρα θάλασσα καὶ ἀπορεῖ καὶ ἐξίσταται, γιατὶ ὅλοι μὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ νἆναι ὁ κοσμάκης ἐγγεγραμμένος στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ νἄρχεται στὰ συλλαλητήρια τῶν διάφορων ρητόρων τῆς ποικιλόμορφης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, κανένας τους δὲ δὲν ἐνδιαφέρθηκε ποτὲ νὰ ρωτήσει πῶς συμβαίνει οἱ σμαρίδες νὰ γίνουν εἶδος πολυτελείας γιὰ τὰ τραπέζια τῶν πλουτοκρατῶν τὰ δὲ μπαρμπούνια (μισὸ ἑκατόφραγκο ἡ ὀκὰ) νὰ εἶνε ἀπόλυτο προνόμιο μονάχα κεινῶν ποὺ ἔχουνε ἰδιόχτητο ἀφτοκίνητο περιπάτου, ἀπαράλαχτα σὰν τὸ περίφημο ἐκεῖνο ψάρι ποὰ μονάχα ὁ Πάπας εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸ φάγει. Καὶ θὰ τὰ ξαναποῦμε.

Τὰ πλέον ζεστὰ Παλτὰ κατασκευάζει **ὁ Χατζηγιάννης.**

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἄντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 9—12 καὶ 3—5**

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Ἀπόστολος Σιφναῖος	δρ.	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Βασ. Γρημάνης	»	1000
Κ. Α. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500
Κα Πρωτοπάτση (μέσον «Καμπάνας»)	»	100

Ο ΣΙΔΕΡΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!

Νὰ διοβάσετε ὅλοι σας μὲ προσοχὴ τὸ σημερινὸ διήγημα τῆς «Καμπάνας» ποὺ σὲ μιὰ θαυμαστὴ μετάφραση μᾶς στέλνει ἀπ' τὸ Μόναχο ἕνας παλιὸς συοτρατιώτης κι' ἀκριβὸς φίλος μας. Νὰ τὸ διοβάσετε ὅλοι καὶ νὰ τὸ καταλάβετε. Ὅσοι δὲν τὸ καταλαβαίνουν νὰ γυρέψουνε νὰ τοὺς τὸ ξηγήσουνε οἱ πιὸ μορφωμένοι. Ὁ ἥλιος κοντεύει νὰ φανεῖ πάνου στὸν αἱματοβρεγμένο Κόσμο. Κιὁ Σιδερᾶς ξύπνησε κ' ἑτοιμάζει τὴν καμινάδα του τὴν ἐξαγνιστική. Ὅλα τὰ παλιοσιδερικὰ θὰ περάσουνε κάτου ἀπ' τὸ πυρωμένο σφυρί του. Κ' ἐμεῖς — ὅλοι μας λίγο πολὺ εἴμαστε ἀπ' αὐτὰ τὰ παλιοσιδερικὰ — κ' ἐμεῖς πρέπει νὰ καθαριστοῦμε ἀπ' τὰ στέματα ποὺ λεκεδιάζουν τὰ χέρια μας καὶ τὰ νέα μας μέτωπα. Ὅλοι μας πρέπει νὰ περάσουμε ἀπ' τὴν καφτερὴ «ψυχὴ τῆς φωτιᾶς». Κιὅλοι μας πρέπει νὰ δόσουμε ἕνα χέρι στὸ Σιδερᾶ μὲ τὰ λυπημένα μάτια, ποὺ θὰ φκιάσει ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ παλιοσιδερικὰ τὸ ἀστραφτερὸ καὶ τεράστιο ὑννὶ ποὺ θὰ ὀργώσει καρπερὰ τὴ Γῆς γιὰ νὰ φυτρώσει ἡ παγκόσμια Εἰρήνη τοῦ Θεοῦ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Μυτιληνιὰ Μοῦσα». Ἐκδόθηκε τὸ τρίτο νούμερο τοῦ συμπαθητικοῦ αὐτοῦ ὀργάνου τῶν νεαρῶν μας φιλοτέχνων. Ἡ ὕλη του εἶνε πολὺ πιὸ περιποιημένη ἀπ' τὰ προηγούμενα φύλλα, καὶ δείχνει πὼς τὸ καλλιτεχνικὸ γοῦστο τῆς συντροφιᾶς ποὺ τὸ ἐκδίδει γίνεται ὁλοένα καὶ πιὸ δύσκολο, πᾷ νὰ πεῖ πιὸ ντελικάτο.

«Μακεδονικὰ Γράμματα» Ἐκδίδεται στὴ Σαλονίκη, καὶ καθρεφτίζει ὅλη τὴ λογοτεχεικὴ παραγωγὴ τῆς Μακεδονίτικης μεγαλουπόλεως. Βγῆκε τὸ Νο 15.

«Κοινότης». Βγῆκε τὸ 46ο νούμερο. Ἐπιθεώρηση Πολιτικὴ πολὺ ἀξιομελέτητη μὲ φωτεινὸ συγχρονισμένο ἀποκεντρωτικὸ πρόγραμμα. Ἀρθρογραφια ὅλο οὐσία καὶ ζουμί.

«Βιβλιογραφία». Βιβλιογραφικὸ δελτίο τοῦ λαϊκοῦ βιβλιοπωλείου τῶν ***«Γραμμάτων» B. P. 1146*** Alexandrie. Στὴν ἴδια ἐκδοτικὴ ἑτσιρία μὲ τὴν παραπάνω διεύθυνση μπορεῖ κανεὶς νὰ ζητήσει καὶ τὶς ἑξῆς κανούριες λογοτεχνικὲς ἐκδόσεις, ἀπ' τὶς πιὸ περιποιημένες ποὺ ἔχει παρουσιάσει ὥς τὰ σήμερα στὸ πανελλήνιο τὸ φωτεινὸ αὐτὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς Ἀλεξάντρειας.

«Τὸ ἔργο καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Κ. Π. Καβάφη» ἀπ' τὸν Γ. Βρισιμιτζάκη. Μιὰ καλομελετημένη μελέτη μὲ μερικὰ διαλεχτὰ τραγούδια τῆς ἰδιότροπης τέχνης τοῦ κ. Καβάφη. Τιμὴ δυὸ φράγκα.

«Ὁ Ἀντάρτης» ἢ «λόγια ἑνὸς ἀπελευθερωμένου». Ἀπ' τὸν Γ. Βρισιμιτζάκη. Δεύτερη ἔκδοση διορθωμένη. Τιμὴ ἕνα φράγκο.

«Μὲς τὸ Κλουβὶ» Διήγημα τοῦ Γ. Κιτροπούλου.

«Ἐξαγνισμὸς» Διήγημα τῆς κας Εἰρήνης Δεντρινοῦ.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς διαλεχτοὺς τόμους μπορεῖτε νὰ τοὺς ζητήσετε κι ἀπ' τὴν Ἀθήνα στὸ Βιβλιοπωλεῖο Μιχ. Ζηκάκη ὁδὸς Πεσματζόγλου καὶ Πανεπιστημίου. Τὸ Βιβλιογραφικὸ δελτίο στέλνεται δωρεὰν σὄποιον τὸ ζητήσει.

Περίληψις διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀσωμάτου δικηρύττει ὅτι:

Συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 31 πράξει τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν τῇ ὑπ' ἀριθ. 15277 ἐ. ἐ. ἐγκρ. διαταγῆς τῆς Νομαρχίας Λέσβου, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαιοπυρῆνος τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ Ἐλαιοτριβείου τῆς Κοινότητος ἀνερχομένου εἰς ὀκάδας πεντήκοντα χιλιάδας (50000) ὡς ἔγγιστα. Ἡ δημοπρασία ἄρχεται σήμερον. ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται τὴν Κυριακὴν 30ην Δεκεμβρίου περὶ ὥραν 12ην ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν ἐν Μυτιλήνῃ.

Οἱ βουλόμενοι ὅπως πλειοδοτήσωσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης κ. Ἀ. Ἀντωνιάδου καὶ ἐν Ἀσωμάτῳ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος.

Ἐν Ἀσωμάτῳ τῇ Δεκεμβρίου 1923

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀσωμάτου

2-3 *Ε. Παπαμιχαὴλ*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —

Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἀγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. **3—6**

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

IV

Ἔχει ἀποδειχτεῖ πιὰ ἱστορικά, πὼς πρῶτο τὸ δικό μας τὸ Ἔθνος τραγούδησε καὶ καλλιέργησε τὶς καλὲς τέχνες καὶ ὥς τὰ σήμερα ὅλος ὁ ντουνιᾶς τὸ ξέρει καὶ τὸ διαλαλεῖ. Καὶ στὴν πρώτη γραμμὴ βρισκότανε ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ποίηση.

Μὰ ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἡ μουσικὴ χωρίζονταν σὲ θρησκεφτικὴ καὶ λαϊκὴ καὶ ποτὲς ἡ μία δὲν ἀνακατωνότανε στὴ δουλειὰ τῆς ἄλλης. Ἀδερφὲς κ' οἱ δυὸ, εἶχανε ἡ καθεμιά τοὺς νόμους καὶ τὰ σύνορά τους.

Ἔτσι καὶ σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, κληρονόμησε τὴ μουσική της ἀπ' τοὺς ἀρχαίους, σύμφωνα μὲ τὸ πνέμα τῆς Ἐκκλ. ποίησης καὶ ἀπαρόλλαχτα μὲ την ἀρχαία ὑμνολογία.

Μ' ἀφτήνα μοιρολόγησε τὸ Ἔθνος; ὁλάκαιρους αἰῶνες, ἴσομε τὴ λεφτεριά, ποὺ τοῦ δώσανε τοῦ Πίνδου οἱ κλέφτες καὶ τοῦ Ὄλυμπου, μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα καὶ μὲ τὴν ἴδια μουσική, ποὺ ὥς τὰ σήμερα βαστιέται, ζητῶντας τώρα προστασιὰ ἡ λεφτερώτρα μουσικὴ ἀπ' τοὺς λεφτερομένους.

Καὶ ρωτοῦνε μερικοί, γιατὶ νὰ μείνει ἔτσι στάσιμη. Μὰ στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ὁ δοῦλος δὲν ἔβρισκε καιρό, οὔτε τὸ θάρρος εἶχε καὶ τὴ δύναμη νὰ δουλέψη τη μουσική του. Ἔπαθε κι' ὁ Ρωμιος ὅτι πάθανε καὶ οἱ Ἰουδαῖο. ὅταν τοὺς αἰχμαλωτίσανε. Εἶχε κουράγιο πιὰ κι' ὄρεξη, νὰ τραγουδήσει, νὰ μελοποιήσει, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ρωμιοσύνη ἀπροστάτευτη περνοῦσε ἀπ' τὸ λεπίδι τοῦ Τούρκου καταχτητή; Δὲ μποροῦσε, παρὰ νὰ θυμηθεῖ τὸν ψαλμὸ τοῦ Δαβίδ:

«Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις, ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον. Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. — Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; »

Ἀκούειε τὸ λαό, πῶς τραγουδᾶ στὸ δρόμο, στὸ σπίτι, στὴν πορεία. Ἔτσι κι' ὁ ψάλτης ψέλνει στὴν Ἐκκλησιά, μὲ περισσότερο σεβασμό, μὲ κατάνυξη, μὲ παρακάλιο. Ἀπαράλλαχτη ἡ μουσική. Ρωμέϊκη παντοῦ. Ἀκοῦστε τὸ ψάλτη, ἀκοῦστε καὶ τὸν τραγουδιστή. Τὸ ἴδιο τὸ ὕφος καὶ στοὺς δυό. Σὰ δὲν πιστέβετε πὼς τῆς Ἐκκλησιᾶς ἡ μουσικὴ εἶναι δική μας, εἶναι Ρωμέϊκη, ἀκοῦστε τὸ τραγοῦδι τοῦ λαοῦ καὶ πιστέψτε το.

Καὶ τί δὲ χρωστοῦμε στὸ λαό, ποὺ μᾶς φύλαξε γλῶσσα, μουσική, τραγούδια, συνήθειες, παράδοσες καὶ χίλιους δύο ἀρίφνητους θησαυρούς;

Εἶναι καὶ μερικοὶ δημοτικιστικὲς πού, ἀκολουθώντας, μισὰ καὶ μισὰ τὸν καινούργιο δρόμο τῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ, ποὺ μᾶς ἄνοιξαν οἱ μεγάλοι μας, Βηλαρᾶς καὶ Ψυχάρης, νομίζουνε πὼς εἶναι ὠφέλιμος νεωτερισμός, νὰ πετάξουμε τὴ δική μας μουσικὴ καὶ νἀγκαλιάσουμε τὴν Ἐβρωπέϊκη.

Δὲν καταλαβαίνουν πόσο ἔξω πέφτουνε. Τὴ στιγμὴ ποὺ παραδέχουνται, πὼς τὸ τραγοῦδι τοῦ λαοῦ, τὸ δημοτικὸ δηλαδή, εἶνε ὥ; π ίηση κάτι θεῖο, κάτι ψηλότερο ἀκόμα—λέμε μεῖς—κι' ἀμ' τοῦ Ὅμηρου τὸ τραγοῦδι, παραπετοῦνε τὴ μουσική του, σὰν ἀπολίτιστη ποὺ τοὺς φαίνεται, καὶ τὴν περιγελοῦνε. Δὲν τὸ καταλαβαίνουν, πὼς τὸ τραγοῦδι κι' ὁ σκοπὸς γεννιοῦνται στὸ Ρωμιὸ τὴν ἴδια στιγμή. Καὶ εἶναι τόσο ἀχώριστα, ποὺ νομίζεις πὼς τὸ ἕνα γένηκε, γιὰ νὰ βοηθᾷ τὸ ἄλλο. Καὶ τὰ δυό, τραγοῦδι καὶ σκοπὸς σ' ἕνα σημεῖο, σ' ἕνα ψηλὸ σημεῖο στέκουνται μαζί, χωρὶς τὸ ἕνα νὰ πέφτει κάτου ἀμ' τἄλλο. Κυτάξτε τὸ Ρωμιὸ τὸ λαό, τί μεγάλος ποῦναι. Ποιητὴς μαζὶ καὶ μουσικὸς μεγάλος, μᾶς ἀφίνει κάθε τόσο τἀριστουργήματά του, νὰ τὰ διαβάζουμε καὶ νὰ τὸ τραγουδοῦμε, ἀνοίγοντας ἀφτὸς πρῶτος τὸ δρόμο, γιὰ νὰ τὸν πιστέβουμε καὶ νὰ τὸν ἀκολουθοῦμε.

Ἕναν τέτοιο λαό ἐλᾶτε ὅλοι νὰ τὸν προσκυνήσουμε.

Π. Ψάλτης

ΠΡΟΤΟΥ ΦΑΝΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Ἤτανε μιὰ φορὰ ἕνα σιδεράδικο κ' ἕνας σιδερᾶς. Μὰ ὁ σιδερᾶς; ἦταν ἀλλιώτικος σιδερᾶς, γιατὶ ἡ δουλειά του γινότανε μονάχα προτοῦ φανῆ ὁ ἥλιος. Πολὺ σκληρὴ δούλεψη αὐτή. Κουράζεται κανεὶς καὶ πικραίνεται μοζί. Γένεται σιωπηλὸς καὶ ὑπομονετικὸς μοζι. Χρειάζεται δύναμη γιὰ τέτοια πράματα. Γι' αὐτὸ ζῆ κανεὶς ὁλομόναχος καὶ σφυροκοπᾶ τὰ χαράματα.

Τώρα ἤτανε νύχτα κιὸ σιδερᾶς δὲν ἤτανε στὸ σιδεράδικό του. Ἡ ψυχὴ τῆς φωτιᾶς κοιμότανε στὴν καμινάδα. Μοναχὰ ἡ ἀνάσατης κουφόκαιγε κάτω ἀπὸ τὴ στάχτη καὶ σκορποῦσε ποῦ καὶ ποῦ καμιὰ σπίθα μὲς στὸ σκοτάδι. Μὰ ἡ σπίθα ἔσβυνε στὴ στιγμή. Μόνο μιὰ ἀδύνατη λάμψη ὁρμοῦσε ἐδῶ κ' ἐκεῖ σὰ νὰ ζητοῦσε κάτι μὲς στὴ σκοτεινιὰ τοῦ σιδεράδικου.

Τὸ Φυσερὸ ἄφησε τὴ μεγάλη κοιλιά του νὰ κρεμαστεῖ, καὶ γέμισε ἀπὸ κατσουφιασμένες δίπλες. Φαινότανε σὰν κανένας χοντρὸς κύριος ποὺ ἔξαφνα σχάμνηνε. Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ βαλει τὰ γέλοια, μὰ μέσα στὸ σιδεροδικο δὲν ὑπῆρχε κανένας ποὺ νὰ νοιώθει ἀπὸ γέλοια.

Τὸ Ἀμόνι ἔστρεψε τὴ χοντροκεφάλα του μὲ τὴ σουβλερή της μουσούλα σιγανὰ πρὸς ὅλες τις μεριὲς καὶ κοίταξε τὰ πολιοσιδερικὰ ποὺ ἔμελλαν σήμερα νὰ σφυροκοπηθοῦν. Δὲν ἦταν πολλά. Μερικὰ κ μμάτια μονάχα. Ἤτανε πετσμένα σὲ μιὰ γωνιό, λερὰ καὶ σκονισμένα, σὰν ἄνθρωποι ποὺ πολλὰ ἔχουνε περάσει κ' ἔχουνε τροβήξει στὴ ζωή τους.

Τὸ Ἀμόνι ἦταν ὅλο θυμός. «Τί χαμένο σκυλολόϊ μᾶς; κουβαλιέται ἐδῶ πέρα! Εἶν' εὐτύχημα ποὺ πρῶτα πρέπει νὰ μπεῖ στὴ φωτιὰ προτοῦ νὰ ριχτεῖ πάνω στὸ γυαλιστερό μου κεφάλι. Ἀλλιῶς θἄτανε τοῦ σιχαμοῦ. Εὐχαριστῶ πολύ. Ἐλόγου μου εἶμαι ἀκράτος.»

Τὸ Ἀμόνι στραβομουτσούνιασε καταφρονετικὰ μὲ τὴ μεγάλη μουσούλα του καὶ γύρισε τὶς πλάτες στὰ Παλιοσίδερα. Τὸ Ἀμόνι ἤτανε χοντροκέφαλο. Δὲν ἔβαζε μὲ τὸ νοῦ του πὼς κιαὐτὸ βέβαια ἦταν ἀπὸ σίδερο καὶ πὼς τὰ Παλιοσίδερα ποὺ ἤτανε κοσμογυρισμένα θὰ γίνουνε κιαὐτὰ τὸ ἴδιο γυαλιστερί, ὅταν θὰ τὰ θερμάνει ἡ ψυχὴ τῆς Φωτιᾶς; καὶ θὰ τὰ κοπανίση τὸ σφυρί. Πίστευε πὼς μονάχα γυαλιστερὰ Σίδερα καὶ λερὰ καὶ σκονισμένα ὑπῆρχαν— ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς— καὶ πὼ ἔτσι θὰ ἔμεναν γιὰ πάντα. Ἤτανε σωστὸ χοντροκέφαλο καὶ δὲν ἤξερε ἀκόμα μὲ τί κόπο τ' ἀφεντικό του εἶχε μοζέψει αὐτὰ τὰ Παλιοσίδερα γιὰ νὰ τὰ σφυρηλατήσει μὲς τὰ χαράματα.

Τὰ Παλιοσίδερα αἰστάνθηκαν μεγάλη ἀνακούφιση ὅταν τὸ Ἀμόνι τοὺς ἔστρεψε τὴ ράχη καὶ δὲν ἔννοιωθαν πιὰ τὴν ἀποκοουστική του ματιά. Τὸ αἰστάνθηκαν αὐτὸ πολὺ καθαρά, ἂν καὶ ἦταν ἔτσι σκονισμένα καὶ τόσο ἀκάθαρτα. Καὶ τώρα ἄοχισαν ψιθυριστὰ ἀναμεταξύ τους νὰ κουβεντιάζουν.

Ὑπῆρχαν κομμάτια ποὺ ἤτανε πολὺ διαφορετικὰ στὴν ἡλικία. Ὑπῆρχαν παμπάλαια πράματα ποὺ σωστὸ θἄτανε νὰ βρίσκονται στὰ Μουσεῖα. Κ' ἦταν πάλι ἄλλα ἀνάμεσό τους νεώτατα ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια εἶχαν ἔρθει στὸν Κόσμο. Μὰ ὅλα εἶχαν τὴν ἴδια ὄψη.

«Εἴσαστε τόσο σκουριασμένο!» ἔλεγε συμπονετικὰ μιὰ Ἀλυσίδα πρὸς ἕνα Σπαθί. «Πολὺ ἐπικίνδυνη ἀρρώστεια αὐτό. Ὡρισμένως δὲ θὰ εἴσαστε καλά.»

Τὸ Σπαθὶ ἀνεστέναξε τρίζοντας ἀνάμεσα λοβῆς καὶ λάμας.

«Μιὰ παλιὰ ἀρρώστεια» εἶπε, τὴν ἔχω τώρα πολλοὺς αἰῶνες. Αὐτὰ ποὺ βλέπετε εἶναι λεκέδες ἀπὸ αἷμα. Ἔχω δεῖ τρομερὰ πράματα στὴ ζωή μου. Πέρασα ἀπὸ χέρια. Ἕνας σκόνωνε τὸν ἄλλο μὲ μένα. Πέρασα ἀπὸ χέρι σὲ χέρι, κ' ὅλο καινούριοι σκοτωμοί. Κατάπια ποτάμι τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυα. Δὲ βρῆκα ποτὲ ἡσυχία. Τσαλαβούτησα μὲς στὸ αἷμα, κ' ἐκεῖνος ποὺ τὸ πιότερο αἷμα ἔχυσε, χτυποῦσε τὶς καμπάνες μὲ τέτοια χέρια κιαὐτὸ τὸ πρᾶμα τὄνομαζε Νίκη του».

«Ἐγὼ εἶμαι πολὺ λίγο χρονῶν» εἶπε ἕνα νεαρὸ Ξίφος, κιὅμως ἔχω ζήσει ὁλωσδιόλου τὴν ἴδια ζωή».

«Ἐγὼ ἔχω δεῖ ἄλλες Νίκες» εἶπε ἕνας γερο σκουριασμένος Μάνταλος. Εἶδα ἀνθρώπους ποὺ εἶχανε νικήσει καὶ τὸν ἑαυτό τους καὶ τὸν Κόσμο μὲ τὴ σκέψη τους. Μαντάλωσα τὶς πόρτες πίσω ἀπὸ τὶς ὁποῖες τοὺς φυλάκισαν. Αὐτοὶ ἔκατσαν κ' ἔλιωσαν στὴ φυλακή τους. Μὰ ἡ σκέψη τους ἔφυγε ἀπὸ τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια μου καὶ χύθηκεν ἔξω σ' ὅλους τοὺς δρόμους».

«Ἐγὼ εἶμαι πολὺ νεώτερός σας» εἶπε ἕνας ἄλλος Μάνταλος «κι ἀναγκάστηκα τὰ ἴδια νὰ κάνω, εἶδα τὰ ἴδια πράματα».

Ἡ ψυχὴ τῆς Φωτιᾶς στὴν καμινάδα ἀνάσανε δυνατώτερα καὶ ἡ πρώτη ἀντιφεγγιὰ τῆς Χαραυγῆς πέρασε πάνω ἀπὸ τὰ Παλιοσίδερα. Μιὰ στεναχώρια ἔσφυξε τὴν ψυχή τους, ξεχώρισαν πολλοὶ λεκέδες ἀκόμη καθαρώτερα παρ' ὅτι στὸ φῶς τῆς ψυχῆς τῆ Φωτιᾶς ποὺ μὲ κόπο ἀνάσαινε μέσα στὴ στενὴ καμινάδα. Τὰ Παλιοσιδερικὰ ἔρηξαν μιὰ λυπημένη ματιὰ πάνω στὰ λερωμένα κορμιά τους καὶ μίλησαν μὲ ταραχὴ καὶ μὲ παράπονο ἀνάμεσά τους.

«Ἐγὼ ἀναγκάστηκα νὰ κρατήσω ἕνα Φονιᾶ» μοιρολογοῦσε ἡ Ἀλυσσίδα «ἦταν ἡ τελευταία του νύχτα. Δίπλα του καθότανε ἕνας Ἄνθωπος μὲ μακοὺ φόρεμα καὶ βαστοῦσε ἕνα βιβλίο μ' ἕνα χρυσὸ σταυρὸ ἐπάνω».

«Ἐγὼ ἀναγκάστηκα νὰ δουλέψω στὸ χασάπικο» εἶπε ἕνα μακρὺ Μαχαῖρι, «ἔχω δεῖ χιλιάδες πλάσματα ποὺ ἄνοιγαν τρομαγμένα τὰ μάτια τους; ποτοῦ νὰ σβύσουν. Ἔχω δεῖ χιλιάδες ψυχὲς ζώων νὰ σπαρταροῦν μέσα σ' ἕνα σπίτι γεμᾶτο αἷμα καὶ φρίκη. Κι ἀκόμα, νὰ δεῖ, ἕνα κομμάτι μου ἤτανε μιὰ φορὰ μαργαριτάρι στὸ κομπολόγι ἑνὸς γέρου σιωπηλοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ἔγινε στὴν Ἰνδία κι ὁ γερο-σιωπηλὸς Ἄνθρωπος ἐσκούπιζε τὸ δρόμο μπροστά του μὲ ἀδύναμα χέρια γιὰ νὰ μὴν πατήσει κανένα πλασματάκι. Ὁ ὁμαζε ἀδελφό του τὸ σκουλήκι καὶ παρακαλοῦσε τοὺς Θεούς του νὰ τὸ εὐλογήσουν. Μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀλυσίδα τῶν Πραγμάτων. Σχεδίαζε τὸν ἀγκιστρένιο Σταυρὸ στὸν ἄμμο καὶ μετροῦσε ἀφοσιωμένος τὸ κομπολόϊ του ὅταν φυσομανοῦσε ὁ ἄ εμος. Οἱ ξένοι παπάδες ἀπὸ τὴν Εὐρώπη περίπαιζαν τὴν πίστη τοῦ γέρου Ἀνθρώπου.

«Ἐμεῖς κρατοῦμε τώρα τὴν Εὐρώπη καὶ τὸν πολιτισμό της» εἶπε τὸ Ξίφος μὲ ὀργὴ κι ξετίναξε μιὰ γελοία χρυσῆ φούντα ποὺ κρεμότανε στὸ λαιμό του.

«Ὀφείλουμε πολλὲς μορφὲς νὰ ἀλλάξουμε, εἶπε τὸ Μαχαίρι· τὸ ξαίρω αὐτὸ ἀπὸ τὸ γέρο Ἄνθρωπο τῆς Ἰνδίας. Μόνο δὲν ξαίρω τί μορφὴ θὰ πάρουμε.

«Σὲ τοῦτες τὶς μορφὲς δὲ μποροῦμε νὰ μένουμε φώναξαν ὅλα ἀναμεταξύ τους. «Εἴμαστε ἀκάθαρτα καὶ γεμᾶτα λεκέδες. Θέλουμε νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῆς Φωτιᾶς γιὰ νὰ ζητήσουμε μιὰν ἄλλη φόρμα. Μὰ δὲ θέλουμε νὰ περιμένουμε ὥς ποὺ νὰ βγεῖ ὁ Ἥλιος. Δὲ θέλουμε ὁ Ἥλιος ἔτσι νὰ μᾶς βρεῖ. Γιατὶ τότε θὰ δείξει τὴ λέρα μας καὶ τοὺς λεκέδες μας. Μὰ ὁ Σιδερᾶς δὲ θἄρθη γρήγορα. Ὡρισμένως κοιμᾶται ἀκόμη.»

Μιὰ Σπίθα πέταξε ἀπὸ τὴν καμινάδα ἀνάμεσα στὰ Παλιοσίδερα.

«Ὁ Σιδερᾶς δὲν κοιμᾶται. Θἄρθει ἀμέσως» ἐσφύριξε ἡ Σπίθα «εἶναι ἕνας ἀλλιώτικος Σιδερᾶς. Ἡ δουλειά του εἶναι προτοῦ νὰ φανεῖ ὁ Ἥλιος».

Κ' ἡ Σπίθα ἔσβυσε.

Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε μέσα ὁ Σιδερᾶς. Ἤταν ἕνας σκυθρωπὸς σιωπηλὸς Ἄνθρωπος μὲ λυπημένα μάτια. Αὐτὸ ἦταν ἀπὸ τὴ δουλειά του. Ἔσυρε τὸ Φυσερό, κι αὐτὸ ἄνοιξε μὲ πάταγο ὅλη τὴ διπλωμένη κοιλιά του καὶ φούσκωσε καὶ καταχόντρηνε.

Ἡ ψυχὴ τῆς Φωτιᾶς ξύπνησε στὴ στενὴ καμινάδα καὶ ὁ Σιδερᾶς ἔρηξε ὅλα τὰ Παλιοσίδερα στὴ Φωτιά. Ὕστερα τὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ βάφτισμα αὐτὸ τῆς Φωτιᾶς καὶ τἄβαλε πάνω στὸ Ἀμόνι.

«Τί μέλλει νὰ γίνουμε— ποιὰ μορφὴ —ποιὰ μορφή;» ρωτοῦσαν τὰ παλιοσίδερα καὶ τὸ Μαχαίρι συλλογιζότανε τὸ φτωχὸ γέρο Ἄνθρωπο τῆς Ἰνδίας.

Ὁ Σιδερᾶς ἐχτύπησε. Οἱ σπίθες τινάχτηκαν.

Σφυρηλατοῦν τώρα μιὰ μορφή, τὴν τελευταία ὅλων τῶν μορφῶν. Σφυρηλατοῦσε τὴν ψυχὴ τοῦ Σιδήρου.

Αὐτὸ ἤτανε τὸ ἔργο του.

Ὅταν ἑτοιμάστηκε, παρουσιάστηκε ἕνα λαμπρὸ Ὑννὶ πάνω στὴ νοτισμένη γῆς μπροστὰ στὸ Σιδεράδικο.

Καὶ τότε ἀνάτειλε ὁ Ἥλιος.

Ἀλίμονο! Σᾶς εἶπα μόνο ἕνα παραμύθι!...

Manfred Kyber

(Μετάφρ. Ε.) Μόναχο.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

(37) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΣ.'

Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἀρχίζει τὸ κακὸ, κιὼς ποῦ τραβᾶνε τὰ σύνορα τοῦ καλοῦ; ποιὸ εἶν' τὸ ἀγαθὸ, τὸ δίκιο, τὸ φαῦλο, τὸ ἄδικο, τὸ τίμιο καὶ τὸ ἄτιμο; ποιὸ εἶνε ἡ ἀλήθεια ποὺ πρέπει νὰ λάμπει, καὶ ποιὰ εἶνε ἡ ψευτιὰ ποὺ πρέπει νὰ τὴν κυνηγᾶμε ἀλύπητα; πίσω πίσω ποιὸ εἶν' τὸ λογικὸ καὶ ποιὸ εἶνε τὸ τρελλοκάματο; Ὁ Θεὸς νὰ γλυτώσει τὸ δυστυχισμένο μου τὸ μυαλὸ ἀπ' τὴν ἀλλοίθωρη παραφροσύνη. Τὸν παρακαλῶ δυνατὰ καὶ παλληκαρίσια, ἂν ἀληθινὸ ὑπάρχει ἕνας τέτοιος. Ψάρεψε τὴ ζωή μου μέσα στὰ κοιμάμενα νερὰ τῆς νεκροθάλασσας τῆς Ἀνυπαρξίας γιὰ νὰ τὴν πετάξει μὲ λαφρυὰ συνείδηση στὸ βοερὸ τ' ἀκρογιάλι τῆς Ζωῆς, σὰν ἕνα ἄθλιο ψάρι ποὺ σπαράζει ἀπελπισμένα καὶ χτυποδέρνει πάνου στὰ πυρωμένα χαλίκια ὥς ποὺ νὰ ψωφίσει γιὰ νὰ συχάσει.

Τὸν παρακαλῶ νὰ ξαγκάνει τὸ θάμα του. Νἀπλώσει τὸ χέρι του προσταχτικὰ πάνου ἀπ' τὴ φουρτούνα τῆς ἀνταριασμένης μου ψυχῆς, καὶ νὰ διατάξει τοὺς ἀνέμους τῆς ἀμφιβολίας ποὺ τὴν ταράζουν ὥς τὰ βάθη νὰ διπλώσουν τὶς θυελλικὲς φτεροῦγες τους· νὰ καταλαγιάσουν πιὰ μέσα στὶς σπηλιὲς ποὺ φωλιάζουν καὶ νἀπλώσει ἡ γαλήνη τὸν ἀναπαμό της πάνου στὴ δική μου. Ἀλλοιώτικα ἄς μοῦ σηκώσει τὴ ζωὴ ἀπ' τὰ μέλη γιὰ νὰ γυρίσω πίσω στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἀνυπαρξίας ἀπ' ὅπου μὲ τράβηξε δίχως τὴν ἄδειά μου ἡ δύναμή του, ὁλότελα ἄναντρη καὶ τιφλή.

Γιατὶ τὸ ποτῆρι τῆς δυστυχίας μου ξεχύλησε καὶ καταλαβαίνω πὼς δὲν ἔδωσα καμμιὰν αἰτία γιὰ νὰ ξεσπάνει μιὰ τέτοια τιμωρία πάνω μου, ἄδικη καὶ ἄτιμη.

. . . . . .

Ὁ λοχαγός μου εἶνε μιὰ χρυσῆ καρδιά. Εἶνε; Γιὰ πρόκειται γιὰ ἕνα μαῦρο κουλουριασμένο φεῖδι ποὺ κρυβότανε μὲς τὴν ἀθῶα χλόη; Γιὰ μήπως εἶνε κι αὐτὸς ἕνας ἀκόμα δίκαιος ποὺ κακουργεῖ μοιραῖα καὶ ἀνεύθυνα;

Εἶνε πέντε μέρες τώρα ποὺ μᾶς προετοιμάζουν γιὰ μιὰ γερὴ «ἐπιχείρηση». Πρέπει νὰ πάρουμε ὁλάκαιρο ἕνα φρουριακὸ συγκρότημα τοῦ ὀχτροῦ. Κῶς ποὺ νὰ δοθεῖ τὸ σινιάλο τῆς μεγάλης σφαγῆς, μᾶς ἐκπαιδεύουνε στὸ ὀργανωμένο αὐτὸ κακούργημα μὲ μιὰ μέθοδο σατανικὰ φροντισμένη. Ὅλες οἱ κατάχτησες τοῦ ἀθρώπινου μιαλοῦ πάνου στὴν ἐπιστήμη, στὴν τέχνη, στὴ μηχανικὴ καὶ στὴν ψυχολογία ἔγιναν ὄργανα γιὰ νὰ πετύχουμε νὰ σκοτώσουμε ὅσο μποροῦμε πιὸ πολλοὺς ἀθρώπους ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κάθονται τρυπωμένοι κάτου ἀπ' τὸ χῶμα ἀντίκρυ μας.

Μηχανήματα δαιμονικά, τρομεροὶ ἀτμοὶ ποὺ φαρμακώνουν τὸν ἀγέρα καὶ σβύνουν τὸ φῶς στὰ μάτια καὶ σηκώνουνε μπυωμένες φοῦσκες πάνου στὰ φλεμόνια. Φωτιὰ ὀργὴ ποὺ κατελεῖ καὶ τὰ σίδερα, ποὺ δὲ σβύνει οὔτε μὲ τὸ νερό. Τορπίλλες γιαλιστερὲς ποὺ τὶς τινάζουν μακρυὰ μὲ τὴ δύναμη τοῦ ζουλημένου ἀγέρα. Σοῦβλες μὲ ἀγκίστρια ποὺ τὶς ρίχνουνε ἀπ' τὸν οὐρανὸ τἀεροπλάνα καὶ καρφώνουντᾶι στὶς ράχες καὶ στὰ καύκαλα τῶν φαντάρων ποὺ περπατᾶνε σκυφτοὶ πάνου στὸ χῶμα. Μπόμπες ἐμπρηστικὲς ποὺ μὲς ἀπ' τὴν κοιλιά τους πηδᾶνε χιλιάδες ἀναμμένα σειριά, καὶ τὸ καθένα τους χωρίζεται σἄλλα τόσα ποὺ σκορπιοῦνται καὶ πορπατᾶνε ὁλοένα, μοιράζοντας τὴν κόκκινη πυρκαγιὰ σὲ τεράστιαν ἀχτίνα μὲ διαβολικὰ σάλτα. Ἀντλίες πολύπλοκες ποὺ λαντουρᾶνε τὸ θάνατο. Μουτσοῦνες τρομαχτικὲς σὰν κιαὐτὲς ποὺ φορᾶνε οἱ σφουγγαράδες. Λουριά, λάστιχα, συσκευές, μηχανήματα ποὺ κρυφακοῦνε καὶ προδίνουνε, ρουκέτες πολύχρωμες καὶ θαμαστὲς ποὺ γένηκαν γιὰ νὰ φωτίζουνε τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων ὄντας βογγᾶνε μὲ τὰ πλευρὰ ματσισμένα ἀπ' τὸ σίδερο καὶ μὲ τἄντερα χυμένα κουλουριαστὰ καὶ σαλευάμενα σὰ γδαρμένα σερπετὰ μὲς τὶς ματωμένες λάσπες.

Μὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ μἀνετριχιάζει ξεχωριστὰ ἕνα ὅπλο. Τὸ μαχαῖρι τῶν «ἐκκαθαριστῶν». Κι ὥς τόσο εἶνε τὸ πιὸ ἁπλὸ καὶ τὸ πιὸ πρωτόγονο. Εἶνε ἕνα σκέτο μαχαῖρι. Ἕνα στυλέτο μὲ πλατὺ λεπίδι. Αὐτὸ τὸ ζοῦνουνται οἱ φαντάροι ποὺ θὰ ξεκαθαρίσουν τὸ κυριεμένο χαράκωμα. Οἱ ἀξιωματικοὶ λένε μὲ μεγάλη φυσικότητα αὐτὸ τὸ «θὰ ξεκαθαρίσουν». Ὅμως πρόκειται γιὰ ἕνα ψυχρὸ μελετημένο σφάξιμο ὅλων τῶν ἀντρῶν ποὺ ἀπόμειναν κρυμμένοι ἀπ' τὸ φόβο τους μὲς τὸ ἀναποδογυρισμένο τους ταμπούρι, στριμωγμένοι σὰν τρομαγμένα πουλιὰ στὶς σκοτεινὲς γωνιὲς μέσα στἀφημένα ἀμπριά. Αὐτοὶ ὅλοι πρέπει νὰ «ξεκαθαριστοῦνε» μὲ τὸ μαχαῖρι. Οἱ «ἐκκαθαριστὲς» πρέπει νὰ τοὺς σφάξουνε μὲ τὸ λεπίδι, χέρι —χέρι, σὰν τραγιά.

Ὁ λοχαγὸς φώναξε τὸ λόχο καὶ μᾶς εἶπε πὼς στὴν ἐπίθεση ποὺ θὰ γίνει δὲ θέλει νὰ βρίσκεται μήτε ἕνας «δειλὸς» ἀνάμεσα στοὺς φαντάρους του. Γιατὶ ἕνας μονοχὰ τέτοιος μπορεῖ νὰ σκορπίσει τὸν «πανικὸ» σὅλους καὶ νὰ γίνει αἰτία νὰ πάει χαμένη ἡ ἐπιχείρηση. Κατόπι πολὺ γλυκά, μὲ χαμογέλιο ὁλότελα κοριτσίστικο, παρακάλεσε ἂν ὑπάρχει ἀναμεσό μας κανένας ποὺ καταλαβαίνει τὸν ἑαυτό του «δειλὸ» νὰ τὸ πεῖ ἀπὸ τώρα.

(ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Γεννάρης | *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 42

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΙΣΜΟΣ

Πρέπει νὰ τὸ ποῦμε καθαρά. Ὅλοι πάσχουμε καὶ εἶνε γενικὴ ἡ ἀρρώστια. Ὁ Βυζαντινισμὸς ὅπως τὴν εἴπανε. Κληρονομιὰ ἀπτοὺς πατεράδες μιὰ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων. Εἶνε μίσον ἀρρώστια ψυχικὴ ποὺ ἐκδηλώνεται τόσο στὴ ζωὴ τοῦ ἀτόμου, ὅσο καὶ στὴν κοινοτική μας ζωή. Τὰ συμπτώματά της εἶνε χίλια δυὸ. Πρῶτα πρῶτα ἡ γρίνια. Ὑποφέρουμε ἀπὸ κάτι τι; Γρινιάζουμε. Καταλαβαίνουμε πὼς μᾶς γίνεται ἕνα ἄδικο; Πάλι γρινιάζουμε. Θέλουμε ἕνα καλό; Περιμένουμε νὰ πέσει ἀπτὸν οὐρανὸ σὰν πήτια. Ἡ ἀδράνεια αὐτὴ ἡ ὑποκειμενικὴ εἶνε ἄλλο σύμπτωμα τῆς ἴδιας ἀρρώστιας.

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν παρατήρηση αὐτὴ μοῦ δίνει τὸ ζήτημα τῶν ψαριῶν ποὺ τώρα στερνὰ βγῆκε στὴ μέση.

Ἂς τὸ θέσουμε τὸ ζήτημα γιὰ νὰ τὸ ἐξετάσουμε κάπως γενικώτερα.

* * *

Εἶνε ἀλήθεια πὼς τρῶμε τὸ ψάρι σὲ διπλῆ τιμὴ ἀπ' ὅση τὸ πληρώνουν σὲ ἄλλα μέρη οἱ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ βλέπουμε μὲ τὰ μάτια μας. Κάθε μέρα τὸ συζητοῦμε. Κάθε ὥρα τὸ κοσκινίζουμε. Θυμώνουμε καὶ μᾶς πέρνει ὁ διάλος στὶς βλαστήμιες, κάθε φορὰ ποὺ θὰ βάλουμε τὸ πορτοφόλι μας στὴ διάθεση τοῦ πρώτου ψαρᾶ.

Τὰ αἴτια τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς γρίνιας αὐτῆς ὅλοι τὰ ξέρουμε. Θυμώνουμε γιατὶ πληρώνουμε ἀκριβὰ καὶ γρινιάζουμε γιατὶ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς δὲ σηκώνει ἡ σακούλα μας νὰ φάμε ψάρι. Ξέρουμε ἀκόμα πούθε βγαίνει τὸ κακὸ αὐτό, τῆς τρομερῆς ἀκρίβειας ἑνὸς εἴδους, ποὺ ἄφθονα καὶ πλούσια τὸ βγάζει ὁ τόπος κ' ἔπρεπε νὰ τρῶμε πιὸ φτηνὰ ἀπὸ παντοῦ. Ἀφορμὴ τοῦ κακοῦ εἶνε ὁ φόρος ὁ δημόσιος κι' ὁ ἐλεεινὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο γίνεται ἡ εἰσπραξή του.

* * *

Ὁ φόρος εἶναι 20 ο)ο πάνω στὴν ἀξία τοῦ ψαριοῦ.

Τὸ πνεῦμα τῆς φορολογίας αὐτῆς, ἀποβλέπει, στὸ νὰ πληρώνει ὁ ψαρᾶς ἕνα ὡρισμένο δικαίωμα στο δημόσιο, γιατὶ δουλεύει τὴ θάλασσα ποὺ εἶναι δημόσιο κτῆμα. 20 ο)ο ποσοστὸ, σημαίνει γιὰ ἕναν ψαρᾶ ποὺ δουλεύει 10 ὧρες τὴ μέρα, νὰ δουλεύει τὶς δυὸ ὧρες γιὰ τὸν ἀφέντη τοῦ κτήματος. δηλαδὴ τὸ Κράτος. Αὐτὸ εἶναι περισσότερο ἀπὸ σκλαβιά. Τὸ Κράτος στὴν περίπτωση τούτη παρασταίνει τὴν τυραννικώτερη καὶ ἐκμεταλλευτικώτερη μορφὴ ἐργοδότη. Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου εἴπαμε. Ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἀπόδειξε πὼς ὁ ψαρᾶς βρῆκε θαυμάσιο καὶ ἁπλούστατο τρόπο νὰ μεταφέρει στὴν καμπούρα τοῦ καταναλωτῆ τὴν ὑποχρέωσή του νὰ πλερώνει μερδικὸ στὸ κράτος. Ἀνέβασε τὴν τιμὴ τοῦ εἴδους του. Ἔτσι σήμερα ὁ ψαρᾶς ποὺ κατὰ τύπον αὐτὸς πληρώνει, παίζει ἕνα μεσάζοντα ρόλο μεταξὺ τοῦ καταναλωτῆ καὶ τοῦ Κράτους. Γίνεται ὁ ἀγωγὸς σωλῆνας ἀπτὴν τσέπη τοῦ ἑνὸς στὴν κάσσα τοῦ ἄλλου.

Ὥστε τὸ Κράτος γελάστηκε οἰκτρὰ νομίζοντες πὼς φορολογεῖ ἐκεῖνον ποὺ βγάζει λεφτὰ καὶ κερδίζει ἐνῶ, ἀπεναντίας φορολογεῖ ἐκεῖνον ποὺ ξοδεύει λεφτὰ γιὰ τὴν καθημερνή του ζήση.

* * *

Μὰ ἂν ἤτανε αὐτὸ μονάχα!

Ἕνας νόμος ἐλεεινὸς ὅπως αὐτός, βρῆκε τὸ ἐλεεινότερο σύστημα τῆς ἐφαρμογῆς του. Τὸ Κράτος μὴ ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὸ φοροδότη του, πάσκισε νὰ ἐξασφαλιστεῖ κατὰ ἕνα τρόπο. Ἤτανε φανερό, πὼς σὲ ἕνα σημεῖο μονάχα μποροῦσε νὰ γελαστεῖ. Στὸν καθορισμὸ τῆς φορολογήσιμης ἀξίας. Γιὰ ν' ἀποφύγει τὸν κίνδυνο καθιέρωσε τὴ δημοπρασία, τὸ ἰκάντο, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς συνέπιες. Ἔτσι λοιπὸν ἡ ἀξία ἡ φορολογήσιμη καθορίζεται μὲ τὸ πρόχειρο ἰκάντο ποὺ γίνεται σήμερα στὰ ψαράδικα, ἀνάμεσα στοὺς μεταπράτες. Ὁ μεταπράτης ποὺ θὰ τοῦ μείνει τὸ ψάρι, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ τὸ πουλήσει φυσικὰ μὲ τὴν τιμὴ ποὺ τὸ πῆρε καὶ μὲ ἀνάλογο κέρδος στὴν ὀκᾶ.

Τί γίνεται ὅμως στὸ ἰκάντο; Ὅπως γίνεται πάντα σὲ κάθε δημοπρασία καὶ ὅπως εἶνε ψυχολογικό, τὸ πεῖσμα τῶν συναγωνιζομένων σπρώχνει τὰ πράματα σὲ βαθμὸ ἀξιοθρήνητο. Ἡ ἐπαγγελματικὴ διαμάχη καταντᾶ χωρὶς ὅρια. Κὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ὁ φτωχὸς ὁ καταναλωτὴς πληρώνει τὰ σπασμένα. Πληρώνει τὰ χρέη τοῦ ψαρᾶ, πληρώνει τὴν πλεονεξία τοῦ Κράτους, πληρώνει τὰ ἔξοδα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ συναγωνισμοῦ, πληρώνει, πληρώνει...

Ὡς τόσο ὅμως τὸ Κράτος — ἴσως ἀπὸ λόγους ἀξιοπρέπειας — νόμιζε πὼς δὲν τοῦ ἄρμοζε νὰ κατεβαίνει στὸ ταπεινὸ ἐπίπεδο τῶν μπαλουχανάδων γιὰ νὰ προστατεύει τὰ δικαιώματά του. Γιὰ τοῦτο βρῆκε ἄλλον τρόπο χάριν τῆς ἡσυχίας του. Νοίκιασε τὰ δικαιώματά του. Καὶ βγῆκε τρίτος ἀποδοχεὺς στὴ μέση: Ὁ Ἐνοικιαστής. Οἱ ἀποδοχὲς αὐτουνοῦ ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε νὰ βγαίναν, παρακαλῶ; Πάλι ἀπὸ τὴν καμπούρα τοῦ καταναλωτοῦ. Ὥστε πληρώνει ξανὰ ὁ καταναλωτὴς... γιὰ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ Κράτους.

Τί ἄλλο ὅμως γίνεται μὲ τὸ καινούριο αὐτὸ πρόσωπο ποὺ ἔρχεται σὰν ὑποκαταστάτης τοῦ Κράτους; Τὸ ὑποκείμενο αὐτὸ ἀκολουθῶντας τὸ συμφέρο του μεταχειρίζεται κάθε ἠθικὸ καὶ ἀνήθικο τρόπο γιὰ νὰ μεγαλώσει τὸ περιθώριο τοῦ κέρδους του. Ἕνας ἀπτοὺς τρόπους αὐτοὺς εἶνε ὁ ἐγκαθετισμός. Ἄνθρωποι ξεπίτηδες βαλτοί, σπρώχνουν τὸ συναγωνισμὸ ἕως ἐκεῖ ποὺ δὲν πέρνει. Αὐτοὶ εἶνε οἱ λεγόμενοι ἀβανταδόροι.

Ὥστε; καλεῖται ἀκόμα μιὰ φορὰ ὁ καταναλωτὴς νὰ πληρώσει τὸ κέφι τοῦ ἐνοικιαστοῦ κι τῶν ἀβανταδόρων του.

* * *

Αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημά μας ποὺ θελήσαμε νὰ τὸ ἀναλύσουμε κάπως λεπτομερέστερα, γιὰ ὅσους δὲν εἶνε καλὰ πληροφορημένοι. Λοιπὸν ἕνα εἶδος ἔντεχνης ληστείας, στὴν ὁποία ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς καὶ ὁ σπουδαιότερος ληστοδόχος εἶνε τὸ Κράτος. Αὐτὸ εἶνε. Ἡ ἀπαίτησή μας συνεπῶς, νὰ καταργηθεῖ ὁ φόρος αὐτὸς εἶνε δίκαιη καὶ νόμιμη καὶ κοντὰ σὲ ὅλα ἀποβλέπει στὴν ἀποκατάσταση τῆς ἠθικῆς τοῦ Κράτους, ποὺ πολὺ λίγο πρέπει νὰ κολακεύεται μὲ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ.... οἰκονομικοῦ δικαίου του.

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἔχουμε καὶ τὸ δεδομένον ὅτι μονάχα σ' ἐμᾶς, στοὺς Χιῶτες καὶ κάπου στὴ Μακεδονία μονάχα ἐπιβάλλεται ὁ φόρος αὐτός, ἐνῷ στὴν ἄλλη Ἑλλάδα ἔχει ἀπὸ καιροὺς καὶ χρόνια καταργηθεῖ. Θὰ ἐξακολουθήσουμε ἀκόμα νὰ τὴν ὑποφέρουμε τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνση, μὲ τὴν βλακώδη ἐγκαρτέρηση φυλῆς Ἀφρικάνικης;

* * *

Ξανάρχομαι τώρα στὴν ἀρχὴ τοῦ λόγου μου. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ πῆρα ἁπλῶς ὡς ἀφορμὴ ὅπως εἶπα. Γιὰ νὰ καυτηριάσω τὸ σύστημα ποὺ ἔχουμε καθιερώσει γιὰ τὴν ἐπίλυση κάθε κοινοτικοῦ ζητήματος.

Ἐλεεινὸ σύστημα, γεμᾶτο ἀπὸ Βυζαντινισμό. Εἶνε ψυχικὴ ἀρρώστια ὅπως εἶπα. Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ τή βγάλουμε ἀπὸ πάνω μας.

Ἡ γρίνια καὶ τὸ γλυκοκαρτέρει κ' ἔρχεται... πρέπει νὰ πάψουμε πιὰ νὰ ἀποτελοῦνε τὴ μοναδικὴ ἐκδήλωση τῆς κοινοτικῆς ζωῆς μας.

Εἶνε ἀλήθεια πὼς ὑπάρχουνε δυὸ ὄργανα κοινὰ γιὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνε τὰ κοινὰ τοπικὰ συμφέροντα. Ὁ Βουλευτὴς καὶ ὁ Τύπος. Ὅλες του τὶς ἐλπίδες σ' αὐτὰ στηρίζει ὁ λαός, ὅλα ἀπὸ κεῖ τὰ περιμένει, ἐνῷ αὐτὸς κρατιέται σὲ ἀδράνεια νεκρική.

Ὁ Τύπος ὅμως! Ὅπως κατάντησε σήμερα, μονάχα οἱ προσωπικοὶ ὑπολογισμοὶ τὸν κινεῦνε καὶ ἡ φωνή του ἀπηχεῖ, σχεδὸν πάντα, τοὺς πόθους ὡρισμένων οἰκονομικῶν παραγόντων ποὺ κρατοῦνε τὸ μοχλὸ τῆς ὑπάρξεώς του. Ὅσο γιὰ τὸ Βουλευτὴ κι' αὐτὸς δὲ βρίσκεται σὲ καλὴ μοῖρα. Σκλαβώνεται πάντα σὲ ὡρισμένες κεφαλαιοκρατικὲς κλίκες καὶ ἂν δὲν εἶνε ἄνθρωπος ἠθικῆς ἀνωτέρας, δημιουργεῖ ἕνα δικό του κύκλο συμφέροντος μέσα στὸν ὁποῖο ξοδεύει τὴν πολιτική του ὕπαρξη, πολὺ λίγο φροντίζοντας γιὰ τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα καὶ ἄλλα τέτοια, ποὺ μυρίζουνε θυσία κι ὄχι κέρδος. Αὐτὸ μᾶς μαθαίνουν τὰ περασμένα. Ἤμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ μὴν περιφρονοῦμε τὰ μαθήματα αὐτά. Πρέπει νὰ τὰ μελετοῦμε καὶ ἀναλόγως νὰ κανονίζουμε τὴ στάση μας.

Στὸ παρελθὸν οὔτε ὁ Τύπος, οὔτε ὁ βουλευτὴς ἐφάνηκαν ἐπαρκεῖς στὴν ἐξυπηρέτηση τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων μας. Ἂς τοὺς ἀγνοήσουμε λοιπὸν στὸ μέλλον, μέχρις ὅτου κατανοήσουν κι' αὐτοὶ τὸν προορισμό τους. Ἀλλὰ, ἕως τότε, ἂς πασχίσουμε νὰ βροῦμε ἕνα ἄλλο τρόπο προστασίας τῶν συμφερόντων μας, ἄλλο τρόπο ἐνεργείας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων μας. Καὶ ἄλλος τρόπος, κατὰ τὴ γνώμη μας δὲν εἶνε ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ἐπέμβαση. Μήπως δὲν ἔχουμε σωματεῖα, δὲν ἔχουμε ὀργανώσεις ἐπαγγελματικές; Ἂς προσπαθήσουνε νὰ κάνουν μεταξύ τους ἕνα σύνδεσμο. Θὰ ὑπῆρχεν ἔτσι μιὰ ἐπίσημη ἔκφραση τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Θὰ ὑπῆρχεν ἔτοι ἕνα ἐγκυρότατο μέσο γιὰ νὰ ἐκδηλώνεται ἡ θέληση αὐτὴ πρὸς τὴν Κυβέρνηση, εἴτε ὡς ἀπαίτηση τοῦ λαοῦ εἴτε ὡς διαμαρτυρία. Τότε δὲ θὰ μποροῦσαν νὰ προσποιοῦνται οἱ κυβερνῶντες, κάθε φορὰ τὸν κουφό. Γιατὶ κοντὰ στὰ ἄλλα ὑπάρχει καὶ ἡ πλατεῖα τῶν Ἐπαναστάσεων.

Ἡ πλατεῖα ποὺ εἶδε καὶ μαρτυρεῖ τόσους πολιτικατζίδικους, ἐξωφρενισμοὺς καὶ τόσα ὄργια ψευτοπατριωτισμοῦ, ἂς μιλήσει καὶ μιὰ φορὰ γιὰ πράματα καὶ γιὰ ζητήματα ποὺ ἂν δὲν ἐνδιαφέρουν τὴν ἄλλη Ἑλλάδα πέρα, ὡς τόσο κάνουν τὴν ψυχὴ τοῦ τόπου νὰ πονεῖ.

Καὶ τότε βλέπουμε.

ΘΕΙΕΛΠΗΣ ΛΕΦΚΙΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΛΟΓΙΑ

Πάνω στὸ περασμένο ἄρθρο τῆς «Καμπάνας».

Ἡ ἀγαπητὴ «Καμπάνα» μᾶς καλεῖ σὲ ἀνασύνταξη. Εἶναι φανερὸ πὼς ἡ ζωὴ τοῦ τόπου, πολιτικὴ κοινωνική, οἰκονομική, εἶναι στὰ χέρια μας. Θάμαστε οἱ ὁδηγοί της καὶ οἱ στυλοβάτες της. Τὸ μέλλον μᾶς ἀνήκει. Καὶ πρέπει νὰ σταθοῦμε ἄξιοι να τὸ δημιουργήσουμε καὶ νὰ τὸ κρατήσουμε τέτοιο, ποὺ νὰ μᾶς ἀνακουφίζει ὅλους. Ἂν φανοῦμε λιγόψυχοι, ἂν ἀδιαφορήσουμε, ἂν παρασυρθοῦμε ἀπὸ μικροπείσματα καὶ μικροφιλοτιμίες, τὸ κακὸ θὰ ξεσπάνει στὸ δικό μας κεφάλι. Ἐμεῖς θὰ σηκώσουμε καὶ τὰ βάρη, ἐμεῖς θὰ καρπωθοῦμε καὶ τὰ καλὰ ποὺ μᾶς ἐπιφυλλάσσει τὸ μέλλον.

Ἂς μὴν ἐφησυχάσουμε σκεπτόμενοι, πὼς οἱ ἀντιπρόσωποί μας — διαλεχτοὶ καὶ ἄξιοι— θὰ μπορέσουν νὰ διορθώσουν τὸ ξεχαρβαλωμένο αὐτὸ συνεργεῖο ποὺ λέγεται Ἑλληνικὸ Κράτος.

Ἂν δὲ νοιώθουν πίσω τους τοὺς ὄγκους μας ὀργανωμένους, μὲ φωτεινὴ ἐπίγνωση καὶ ἀκατάβλητη ἐπιμονὴ ἐπιδιώκοντας τὸ νοικοκύρεμμα καὶ τὴν ἀναδημιουργία, πολὺ γρήγορα θὰ ξεθυμάνει καὶ αὐτῶν ἡ καλὴ θέληση, καὶ θὰ κομφθεῖ ἡ ἀρετή, μέσα στὴ γενικὴ σοπίλα καὶ βρώμα. ***Οἱ ἡγέτες ἔχουν ἀνάγκη στελεχῶν, καὶ τὰ στελέχη μαζῶν. Ἐμεῖς θὰ δώσουμε καὶ τὰ ἐνάρετα στελέχη καὶ τὶς φωτισμένες μάζες, ποὺ θὰ ἀνανεώνουν μὲ τὴν ὁρμή τους, τὴ δύναμη καὶ τὸ θάρρος τῶν ἀντιπροσώπων μας.***

Σύνταξις λοιπόν. Ἀλλὰ πρὶν καταπιαστοῦμε τὴν ἀνασύνταξη πάνω σὲ γερὰ θεμέλια καὶ μὲ ἐνάρετη κατεύθυνση, πρέπει νὰ σκύψουμε μέσα μας «***σὰ στὴν ἄκρη πηγαδιοῦ***» καὶ νὰ ἐρευνήσουμε μέσα μας γιὰ νὰ δοῦμε ἂν εἴμαστε ἄξιοι. Γιατὶ ἂν δὲν εἴμαστε ἄξιοι θὰ προκαλέσουμε πειότερο κακὸ παρὰ καλὸ μὲ τὶς παραστρατημένες ἴσως τάσεις μας.

Ἡ Ἀγαπητὴ «Καμπάνα» ποὺ τόνισε προχτὲς τὸ νικητήριο παιᾶνα, μᾶς συμβουλεύει ***νὰ χτυπήσουμε ἀλύπητα κάθε διαλυτικὸ στοιχεῖο, καὶ κάθε κίτρινο ἐγωϊσμὸ ποὺ θὰ βλέπουμε νὰ ξεφυτρώνει ἀνάμεσά μας.*** Γυρεύει ἀκόμη ***αὐταπάρνηση*** καὶ ***θυσία μικροεγωϊσμῶν γιὰ τὸ ἐργαστῆρι τῆς φυλετικῆς ἀνόρθωσης.***

Καὶ γιὰ νὰ μιλᾶ ἔτσι, φαίνεται πὼς ἀντιλήφθηκε ἀνάμεσά μας καὶ ***κίτρινους μικροεγωϊσμοὺς*** καὶ ***ἀνανδρίες*** καὶ ***ψευτιὲς*** καὶ ***πλαστογραφίες.*** Καὶ ἂν αὐτὴ τὰ ὑποδείχνει μονάχα, ἐγὼ θέλω ***νὰ τὰ καταγγείλλω*** στ' ἀνοιχτά! Ἂν καλοπροσέξουμε σ' ὅλη τὴν προεκλογικὴ κίνηση, μοῦ φαίνεται πὼς λίγο-πολὺ πρέπει νὰ κοκκινίζουμε. Κι' ἔχω ἀκόμα τὴ γνώμη, ἀντίθεθα πρὸς τὴ «Καμπάνα», πὼς τὴ Νίκη δὲν τὴ κερδίσαμε σόλα τὰ χωριὰ οἱ ἔφεδροι. Τὴ νίκη μᾶς τὴν ἔδωσαν σὲ πολλὰ κέντρα οἱ πολῖτες. Οἱ ἔξω ἀπ' τὴν τάξη μας καὶ τὶς ὀργανώσεις μας. Αὐτουνῶν οἱ ψῆφοι πῆγαν μονοκοῦκι, μονοσχοῖνι. Αὐτοὶ εἶχαν πειότερη «πειθαρχία πυρὸς»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

από μᾶς.

Μπορεῖ ἡ διάσπαση τῶν ἐφεδρικῶν ψήφων νὰ μὴ παρατηρήθηκε σ'ὅλα τὰ κέντρα. Μὰ εἶναι βέβαιο πὼς στὰ πειὸ πολλὰ ἐκλογικὰ τμήματα, δείξαμε τὶς μικρότητες καὶ τὶς ἀδυναμίες μας. Δώσαμε ***ψήφους ἐλέους καὶ οἴκτου*** σὲ πρόσωπα ἔξω ἀπ' τὸ συνδυασμὸ μὲ τὸν ὁποῖον κατὰ πλειοψηφία εἴχαμε ἀναλάβει ὑποχρεώσεις τιμῆς. Δεχτήκαμε νὰ χαρακτηρισθοῦν, ἔστω καὶ ἀπὸ μειονότητες, ὡς ὑποψήφιοι τῆς τάξης μας κάτι κούφια καρύδια, κάτι ἄχρηστοι μποῦφοι, ἀκόμα κ' ἕνα δυὸ ἀντιδραστικοὶ ποὺ μασκαρεμμένοι ὡς φιλεπαναστατικοὶ βγῆκαν νὰ ὑφαρπάσουν τὴν ψῆφο μας ἂν καὶ τοὺς ξαίραμε ποῦνταν μαῦρα φείδια Κωνσταντινικά. Καὶ μεῖς τοὺς ἀνεχθήκαμε. Καὶ τὸ χειρότερο, ***τοὺς δώσαμε ψήφους οἴκτου γιατὶ ἦταν χωριανοί μας, γιατὶ τοὺς λυπηθήκαμε.***

Βρέθηκαν ἀκόμα ὁλόκληρα προεδρεῖα καὶ διοικητικὰ Συμβούλια Σ.Ε.Σ., ποὺ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀναξιότητες καὶ τῆς προδοσίας τῶν ἀφιλότιμων αὐτῶν καὶ κολοκυθένιων ματαιοδόξων, υἱοθέτησαν τὴν ὑποψηφιότητά τους καὶ ἔτσι ἀτιμάστηκαν κι' αὐτά, μπερδεμμένα μέσα στὶς δολοπλοκίες καὶ τὶς κουτοπονηριὲς καὶ τὶς μικρότητες καὶ τὶς ταπεινότητες μερικῶν κενοδόξων ἐφέδρων, ποὺ τοὺς μύρισε μανσοῦπι τοὺς ἐρίφηδες καὶ ***ψεττοαπαρνήθηκαν τὸν ἑαυτό τους γιὰ νὰ ξεγελάσουν τὶς ἀνύποπτες ἐφεδρικὲς μᾶζες.*** Αὐτὸ ἀπετέλεσε μιὰ ὕποπτη παραχώρηση καὶ μιὰ λαφράδα ἀπὸ μέρους τῶν Σ.Ε.Σ. ποὺ τοὺς υἱοθέτησαν.

Καὶ τὸ πειὸ λυπηρὸ ἀπ' ὅλα εἶναι ποὺ, ἐκεῖνοι ποὺ ἔπρεπε στὴ δύσκολη αὐτὴ περίσταση, νὰ σταθοῦν ὑπεράνω προσώπων καὶ πραγμάτων, ἀδέκαστοι τιμητὲς καὶ ἀδαμάντινοι καθοδηγητὲς, σκληροὶ ἀπαρνητὲς προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς — πολλὰ τοὐλάχιστο — φάνηκαν ἀνάξιοι. Ἐνῷ θὰ μποροῦσαν κάθε παραστρατημένο, μ' ἕνα τους νεῦμα νὰ τὸν φέρουν στὸν ἴσιο δρόμο, καὶ κάθε κολοκύθα νὰ τὴν ξετινάξουν, ἀφῆκαν νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ προσωπικὲς ἀγάπες καὶ ἐχθρότητες, καὶ μὲ τὴν ὕποπτη στάση τους, ἐνεθάρρυναν τοὺς ἀνάξιους καὶ τοὺς προὶότες κι' ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ ξεμυτίσουν χίλιες ἀνικανότητες καὶ μηδενικά.

Αὐτό, καὶ ἄλλα πολλά, ποὺ μπορεῖ στοὺς ἐπιπόλαιους νὰ φαίνονται ἀσήμαντα, μὰ σὲ ὁποιον τὸ μάτι βλέπει πιὸ βαθύτερα καὶ καθαρώτερα, εἶναι ***ἀπελπιστικὰ μελανὰ σημεῖα,*** δείχνουν πὼς καὶ ***ἡ τάξη μας*** καὶ ***οἱ ὀργανώσεις μας περικλείουν μπόλικη σαπίλα.*** Καὶ ἂν ἐμεῖς δὲν ἔχουμε ***τὴ γενναιότητα καὶ τὴν αὐταπάρνηση, νὰ ἀντικρύσουμε κατάστηθα*** τὴν ἐπικίνδυνη σύτη ὥρα ποὺ μᾶς κρυφοτρώει, καὶ νὰ τὴν ξεπάντεψουμε, εἶναι περιττὸ νὰ καταπιαστοῦμαστε μὲ μεγάλα καὶ ὄμορφα λόγια ἔργα, ἀνώτερα ἀπὸ τὶς δυνάμεών μας. Καὶ ἂν θέλοι προτιμώτερο νὰ φίσουμε τὶς ὀργανώσεις μας νὰ σβύσουν ἄδοξα, παρὰ νὰ τὶς κάνουμε ἐνέσεις γιὰ νὰ παρατείνουν τὴ ζωή τους, ἐπειδὴ ὑπάρχει φόβο ἡ σαπίλα μας νὰ βρωμίσει τελειωτικὰ ὁλόκληρο τὸν ἐθνικὸ ὀργανισμό.

Ν. Σ.

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἄντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΛΕΦΤΟ

Ὅλος ὁ κόσμος ποὺ συνισθάνεται τὶς βαριὲς ὑποχρεώσεις τῆς κοινωνικῆς ὁλότητας ἀπέναντι τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, ξαφνιάστηκε δικαιολογημένα μὲ τὴν φήμη ποὺ διαδόθηκε τὶς προάλλες πὼς μερικοὶ ἔμποροι γύρεψαν νὰ θέσουνε σὲ συζήτηση μέσα στὸ Νομαρχιακὸ Συμβούλιο τὴ διάλυση τοῦ πολυπαθιασμένου ταμείου τοῦ τριλέπτου. Οἱ ἔφεδροι ποὺ βάλαμε μὲς τὸ Νομαρχιακὸ Συμβούλιο γιὰ νὰ φρουροῦνε τὰ συμφέροντα τῆς τάξεως τῶν ἀποστρατευμένων πολεμιστῶν τοῦ Νησιοῦ, εἰδοποίησαν ἐγκαίρως τὸν ΣΕΣ γιὰ τὴ συζήτηση ποὺ μελετιούτανε νὰ γίνει στὴ πρώτη συνεδρίαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Νομαρχίας μας· κ' ἡ τάξη μας πῆρε ὅλα τὰ μέτρα ποὺ ἔπρεπε γιὰ νὰντιδράσει θαρρετὰ μὲ ὅλο τὸν ὄγκο της καὶ μὲ ὅλη τὴ βοήθεια ποὺ θὰ τῆς δόσει ἡ Κοινωνία μας, μόλις θὰ ἔβλεπε νὰ κινδυνεύει τὸ ταμεῖο τοῦ τριλέφτου, ἡ μόνη φροντίδα ποὺ πληρώνεται μὲ προθυμία καὶ μ' ἐνθουσιασμὸ μποροῦμε νὰ ποῦμε ἀπ' τὸν κοσμάκη. Γιατὶ εἶνε ἀφέλεια βέβαια νὰ λογαριαστεῖ πὼς τὸ τρίλεφτο τὸ πληρώνουν οἱ ἔμποροι.

Ἴσως οἱ ἔμποροι νάνε οἱ μόνοι ποὺ δὲν πληρώνουνε τίποτα τους στὸ ἅγιο αὐτὸ ταμεῖο. Μᾶς φαίνεται μάλιστα πὼς καθόλου δὲ βγαίνουνε ζημιωμένοι ἀπ' αὐτὴν τὴν ἱστορία. Γιατὶ κάθε φόρος ποὺ μπαίνει πάνου στὰ τρόφιμα ποὺ εἰσάγονται, προστίθεται ἀμέσως πάνω στὴν τιμή τους, κ' ἐν ὅσω δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ προστεθοῦν ***τρία λεφτὰ*** στὴν τιμὴ τοῦ ἐμπορεύματος, προστίθεται, ὑποθέτουμε, μιὰ ὁλάκαιρη καὶ ὁλοστρόγγυλη πεντάρα· τὸ λοιπὸν τὴν πληρώνει ὅλος ὁ κόσμος ***ποὺ ἀγοράζει*** τὰ ἐμπορεύματα, κι ὄχι ὁ κόσμος ποὺ ***πουλᾶ τὰ ἐμπορεύματα.***

Ἡ φημερίδα μας φρόντισε ἀμέσως νὰ μάθει περὶ τίνος πρόκειται καὶ πῆρε συνέντευξη μὲ τὸν κ. Ι. Καλαδέλη ὡς ἀντιπρόσωπο τῆς τάξεως τῶν ἐμπόρων.

Βάζουμε ἐδῶ αὐτὴ τὴ συνέντευξη γιὰ νὰ δοῦνε ὅλοι τὶς σκέψεις ποὺ πρόκειται νὰ διατυπώσουν οἱ ἔμποροί μας στὴ συνεδρίαση τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου γύρω στὸ ζήτημα τοῦ τριλέφτου, ποὺ πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε ἀντιεφεδρικές, καὶ ἀντιανθρωπιστικές, ὅπως ἡ φήμη διάδοσε στὴ ἀρχή

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

— Εἶνε ἀλήθεια, κ. Καλαδέλη, πὼς οἱ ἔμποροι ζήτησαν τὴν κατάργηση τοῦ ταμείου τοῦ τριλέφτου; Σᾶ παρακαλοῦμε νὰ διαφωτήσετε λεπτομερῶς τὴν κοινὴ γνώμη ποὺ μὲ κοτάπληξη δέχτηκε τὴ φήμη, αὐτή, τοῦ νὰ καταργηθεῖ δηλαδὴ τὸ ταμεῖο τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ πολέμου, τὸ ταμεῖο ποὺ μᾶς ἔδωκε τὸν πυρῆνα τοῦ φθισιατρείου τῶν ἄρρωστων πολεμιστῶν, τὴν ἐποχὴ ἴσα ἴσα ποὺ τὸ Κράτος καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δείχνει μιὰ ἀξιέπαινη προσπάθεια γιὰ νὰ ἐπουλώσει τὶς οἰκονομικὲς καὶ ἠθικὲς πληγὲς ποὺ ἄνοιξαν οἱ πόλεμοι ποὺ κάναμε μοναχὰ ἐμεῖς, γιὰ νὰ ὀφεληθεῖ τὸ Σύνολο.

— Μὲ ἀνακούφιση, ἀπήντησε ὁ κ. Καλαδέλης, δέχομαι αὐτὴ τὴ συνέντευξη μὲ τὴν «Καμπάνα», γιὰ νὰ μπορέσω νὰ διακηρύξω μὲ τὸ στόμα της σῶλη τὴν κοινωνία καὶ σῶλη τὴν τάξη τῶν πολεμιστῶν πὼς ἡ διάδοσή, μὲ τὴ μορφὴ ποὺ ἀκούστηκε, δὲν ἀντιπροσωπεύει καθόλου τὶς διαθέσεις τῶν ἐμπόρων ποὺ ἐζητήσαμε συνεδρίαση τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου γύρω στὸ ζήτημα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ταμείου.

Ἡ ἐφημερίδα σας ἔχει ἀσχοληθεῖ πολὺ πλατειὰ μῆνες τώρα πάνου σαὐτὴ τὴν ὑπόθεση, ἑπομένως ξαίρετε τὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ τοῦ Ταμείου. Τὸ κάναμε ἐμεῖς οἱ ἔμποροι γιὰ νὰ ἀνακουφίσουμε τὰ σπίτια τῶν πολεμιστῶν. Ἐκεῖνο ποὺ θέλουμε εἶνε: ***Ἡ διάθεση τῶν χρημάτων αὐτῶν, ποὺ ὅπως πολὺ σωστὰ εἴπατε νὰ πληρώνουν ὅλοι, ἀκόμα καὶ οἱ ζητιάνοι ποὺ ἀγοράζουν μιὰ σαρδέλλα γιὰ νὰ φᾶνε, πρέπει νὰ γίνεται σύμφωνα μὲ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο μαζεύονται.***

Μὰ ἔγινε αὐτὸ τὸ πρᾶμα ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἱδρύθηκε τὸ ταμεῖο αὐτὸ ὡς τὰ σήμερα; Ἀπαντῆστε μου ἐσεῖς.

— Κάθε ἄλλο βέβαια. Ἐμεῖς ἐκινήσαμε ὁλάκαιρη ἐκστρατεία μαζὺ μὲ τὸν «Ἐλ. Λόγο» καὶ μὲ τὸν «Κήρυκα» μοῦ φαίνεται, γιὰ νὰ πέσουν κάτω τὰ χαρτιὰ τῆς διαχειρήσεως τοῦ Ταμείου, νὰ ἐλεγθοῦν αὐστηρὰ καὶ ἀμερόληπτα, ὅπως ἁρμόζει σὲ τέτοιο ταμεῖο τέτοιας ἀποστολῆς καὶ τόσο ὑψηλῆς ἀνθρωπιστικῆς σημασίας. Ὅλοι οἱ Νομάρχες ποὺ πέρασαν ἀπ' ἐδῶ, ὅλα τους τὰ στραβὰ ἔξοδα, κι' ὅλα τους τὸ κομματικὰ κοπρόσκυλα ἀπ' τὸ ταμεῖο τῶν δυστυχισμένων ἐφέδρων τὰ βγόζανε. Ἀκόμα κοὶ γιὰ τὶς φωτογραφίες καὶ τὶς παράτες τοῦ Κωσταντίνου, ἀκόμα κοὶ γιὰ κολλωπισιακὰ μουσωλεῖα, ἀπ' αὐτὸ τὸ ταμεῖο κλέφτηκαν ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμές.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 10105 ΑΘΗΝΑ 30 τοῦ Δεκέμβρη ὥρα 18

— Κρατεῖ σκέψη στὴν Ἐπανάσταση νὰ ἀκυρώσει τὶς ἐκλογὲς τῶν Ἑβραίων τῆς Σαλονίκης; γιατὶ ἐχτὸς ἀπὸ πολὺ λίγους, οἱ ἄλλοι δὲν πήγανε νὰ ψηφίσουν καὶ τώρα ποὺ κατάλαβαν τὴν πλάνη τους; γυρέβουν νὰ ξαναγίνει ἡ ἐκλογὴ γιὰ νὰ βγάλουν γνήσιους ἀντιπροσώπους τοῦ φρονήματός τους. (Σ Καμ. ὁ πρῶτος ἐπιτυχὼν ἐπῆρε 25 ψήφους, ὁ δεύτερος 23 καὶ ὁ τρίτος 20.!) Ἀποφασίστηκε, νὰ ξαναγίνει ἡ ἐκλογή.

— Ὁ Πλαστήρας στὸν Ἐπαναστατικό του λόγο ποὺ θὰ βγάλει στὴν Ἐθνοσυνέλευση, θὰ δηλώσει πὼς ἡ Ἐπανάσταση θεωρεῖ τελειαμένο τὸ ἔργο της. Κατόπι ὁ Γονατᾶς θὰ ἀνακοινώσει πὼς; ἡ Κυβέρνηση ποὺ ἕως τώρα ἔπαιρνε τὴ δύναμή της ἀπ' τὴν Ἐπανάσταση παραιτεῖται, θὰ παραμείνει ὅμως στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ διεκπεραιώνει τὴν τρέχουσα ὑπηρεσία ὡς ποὺ νὰ σχηματισθῆ ἡ καινούρια Κυβέρνηση. Τὴν ἴδια μέρα ὁ Πλαστήρας καὶ ὁ Γονατᾶς θὰ ὑποβάλλουν αἴτηση ἀποστρατείας. Κανένας ἄλλος ἀπὸ τοὺς Ἐπαναστατικοὺς δὲν θὰ παραιτηθῆ.

— Τὰ προεδρεῖα τῶν Φιλελευθέρων ὀργανώσεων θὰ συγχαροῦν δημοσίᾳ τὸ Στρατιωτικὸ Σύνδεσμο γιὰ τὴν Πατριωτικὴ δρᾶση του καὶ γιὰ τὴν ἀπόφαση τῆς διαλύσεώς του.

— Παρατηρεῖται γενικὴ ἐξέγερση, τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου.

— Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ἐπισκέφθηκε τὸν Πλαστήρα καὶ τοῦ ἀνέπτυξε τὸ ἄδικο ποὺ ἔχουν μέσα οἱ διατάξεις τοῦ Ἐνοικιοστασίου. Ἐπίσης ἐπισκέφθηκαν τὸν Πλαστήρα ὁ Παπαναστασίου μὲ τοὺς Δημοκρατικούς. Οἱ Πρόεδροι τῶν Φιλελευθέρων ὀργανώσεων στείλανε πολλὰ τηλεγραφήματα γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα. Ὁ Πλαστήρας, ὕστερα ἀπ' αὐτὰ διάταξε νὰ σταματήσει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου Διατάγματος ὡς ποὺ νὰ τὸ συζητήσει ἡ Ἐθνοσυνέλευση.

— Ἀπολύονται 1180 ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Περιθάλψεως.

— Τὸ Στρατοδικεῖο τῆς Πόλης ἀποφάσισε νὰ δείξει ἐπιείκεια στοὺς Τούρκους δημοσιογράφους ποὺ δημοσιέψανε τὸ γράμμα τοῦ Ἰνδοῦ Ἀγὰ Χὰν ἐνάντια στὴ Δημοκρατία καὶ ὑποστηρίζοντας τὸ Χαλιφᾶτο. Ἡ ἐπιείκεια αὐτὴ ὀφείλεται στὸ φόβο ποὺ ἔχει πιάσει τὴν Τούρκικη Κυβέρνηση μήπως γίνουν λαϊκὲς ταραχὲς ἐξαιτίας τῆς καταδίκης τῶν δημοσιογράφων.

— Οἱ Κυβερνήσεις τῶν κρατῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Μικρὰ Ἀντάντ ἔρχονται σὲ συνεννοήσεις γιὰ νὰ συγκαλέσουν Διάσκεψη στὶς 9 τοῦ Γενάρη· οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τόχουνε γιὰ σίγουρο πὼς ἡ Διάσκεψη αὐτὴ θὰ διακηρύξει ὅτι οἱ συνθῆκες τῆς εἰρήνης παραμένουν καὶ θὰ παραμείνουν ἄθικτες.

Ἀρ. 53151 ΑΘΗΝΑ, 31 τοῦ Δεκέμβρη ὥρα 6 πρωϊνὴ

— Τὴν Τετάρτη συνέρχεται ἡ Ἐθνοσυνέλευση. Μετὰ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Ἐπαναστατικοῦ λόγου θὰ παραιτηθῆ ἡ Κυβέρνηση,

— Αὔριο συνέρχονται οἱ Δημοκρατικοὶ Φιλελεύθεροι.

— Ἡ «Ἄνδρος» ποὺ φέρνει τὸ Βενιζέλο, ἔφυγε τὸ πρωὶ ἀπ' τὴ Μασσαλία καὶ ἐξ αἰτίας τῆς κακοκαιριᾶς ποὺ βρῆκε στὸ δρόμο ἀκολούθησε γραμμὴ τῆς γαλλοϊταλικὲς ἀκρογιαλιές.

— Ὡραῖα. Εἴμαστε ἀπόλυτα σύμφωνοι. Ζητᾶμε λοιπὸν σήμερα: α') ἡ διαχείρηση τοῦ ταμείου νὰ φύγει ἀπ' τὰ χέρια τῶν κατὰ καιροὺς Νομαρχῶν καὶ Νομαρχιακῶν Συμβούλων.

β') Νὰ γίνει αὐστηρὸς ἔλεγχος τῆς διαχειρήσεως του ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὰ σήμερα καὶ νὰ ζητηθοῦν εὐθύνες.

γ') Νὰ παραδοθεῖ ἡ διαχείρηση τοῦ ταμείου στὰ χέρια ξεχωριστῆς ὑπεύθυνης ἐπιτροπῆς ποὺ νὰ βγαίνει κατ' εὐθεῖαν ἀπ' τὸ λαό. Δηλ. νὰ τὴ βγάλουν τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ Ἔφεδροι.

Ὑποθέτω τώρα, ἐσυμπέρανε ὁ κ. Καλαδέλης, πὼ, ἡ ἐνέργειά μας δὲν εἶνε ἀντίθετη πρὸς τὰς ἀπόψεις σας.

Ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ ἐννοεῖται πὼς ἡ «Καμπάνα» μπαίνει ὁλοπρόθυμα καὶ ἀνεπιφύλαχτα δίπλα στὶς ἀξιώσεις τῶν ἐμπόρων, ποὺ δὲν εἶνε παρὰ οἱ ἀξιώσεις ποὺ διατυπώσαμε σὲ σειρὰ ἄρθρων καὶ ποὺ προβλέψαμε τὴν ἀναπίνησή τους βάζοντας τὸ ζήτημα τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρήσεως τοῦ τριλέφτου μέσα στὰ αἰτήματα ποὺ ἔτοξε ἡ ἐφημερίδα μας νὰ ἀγωνιστεῖ γιαὐτὰ ὡς ποὺ νὰ πραγματοποιηθοῦν μὲ τὴν ὁλόψυχη ὑποστήριξη ὅλων τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν βουλευτῶνμας.

Δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς ἐν ὅσο τίθεται τὸ ζήτημα ἔτσι, κ' οἱ ἔφεδροι Σύμβουλοι τῆς Νομαρχίας θὰ ὑποστηρίξουν φανατικὰ τὶς ἀξιώσεις τῶν ἐμπόρων, ἔχοντας ἀπὸ πίσω τους τὴ δύναμη ὅλων τῶν ὀργανώσεών μας, καὶ τὴ συμπάθεια ὁλάκαιρης τῆς Κοινωνίας, ποὺ μὲ ἀγάπη παρακολουθεῖ τὸν ἀγῶνα μας γιὰ ὅλα τὰ δίκια, τὰ ἔντιμα καὶ τὰ προοδευτικὰ πράματα.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ἡ «Καμπάνα» σφίγγει μὲ θλίψη τὸ ἐρι τοῦ συνάδελφου βουλευαὴ Β. Καρπανογιώτη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του καὶ τοῦ ἀγαπημένου της φίλου Παντελῆ Ἐλευθεριάδη γιὰ τὸ σκληρὸ χαμὸ τοῦ παιδιοῦ του.

***

Ὁ ΣΕΣ Λέσβου στέλνει τὰ συναδελφικά του συλλυπητήρια στὸν πληρεξούσιο Βύρωνα Κορωναγιώτη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο

Γιὰ τοὺς ἄνεργους ἐφέδρους

Τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ἔβγαλε διαταγὴ μὲ τὴν ὁποία ἐπιτρέπει νὰ κατατοχθοῦν στὸ στράτευμα ὅσοι ἔφεδροι ὑποξιωματικοὶ καὶ δεκανεῖς θέλουν γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα Σώματος Ὑποξιωματικῶν. Ὅποιος καταταχθεῖ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὑπερετήσει ἕξη μῆνες καὶ δὲν πρέπει νἄχει περάσει τὸ 30 του χρόνια. Ὅσοι αὐτοί, θὰ πέρνουν ἐχτὸς ἀπ' τὶς ταχτικὲς ἀποδοχὲς τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἡμερήσιο ποσόθετο ἐπίδομα: Ὁ ἐπιλοχίας 15 δραχμ. Ὁ λοχίας 12 δραχ. Κιὸ δεκανέας 10 δραχμές. Ὅσοι θέλουν νὰ καταταχτοῦνε νὰ πᾶνε νὰ παρουσιοζουνται στὸ Κιόσκι στὸ λόχο τῆς Φρουρᾶς.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Ἀπόστολος Σιφναῖος	δρ.	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Βασ. Γρημάνης	»	1000
Κ. Α. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500
Κα Πρωτοπάτση (μέσον «Καμπάνας»)	»	100
Βασίλης Γορσομανίδης (μέσο «Καμπάνας»)	»	200

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Μ. Κουντουρά, Μόναχο. Καλὰ ποὺ μᾶς θυμήθηκες! Ἐμεῖς δὲ ξέραμε τὴ διεύθησή σου μὰ ἐσύ; Ἡ μετάφραση καὶ ὡς ἐκλογὴ ἤτανε ὁλοὺ δυνατὸ κομμάτι. Στέλνε μας συχνότερα τέτια ἀπ' τὴν καινούρια Γερμανικὴ μεταπολεμικὴ λογοτεχνία. Αὐτὸ ποῦστειλες διαβάστηκε πολύ. Σοῦ στέλνουμε «Καμπάνες». Γράφε μας γιὰ τὴ ζωή σας. Ὁ Δ. κρατᾶ κάτι ἀραῖα πράματα. Νὰ τὰ βάλουμε;

Σίτσα Καραϊσκάκη. Μόναχο. Σήμερα βάζουμε τὸ τραγοῦδι σου. Τὸ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» τελειώνει σὲ δυὸ τρία φύλλα. Θὰ σοῦ τὸ στείλουμε. Καιρὸ ἔχουμε νὰ πάρουμε φάκελλό σας μὲ 30.000.000 μάρκα γραμματόσημο. Γράφτε μας καὶ πεζά. Τὸ ξαίραμε ἀπὸ πρίν πὼς θὰ νοσταλγήσετε τὸν Ἑλληνικὸ Ἥλιο καὶ τὴ Δεσβιακὴ χαρὰ τοῦ Θεοῦ.

Γεῶργο Παπανικόλα Μπροῦκλιν. Καλογραμμένο τὸ σημερινό σας. Στέλνετέ μας ταχτικὰ ἐντυπώσεις ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ γιατὶ ὡς τὰ σήμερα ὅσοι πήγανε, μὲ τὴ Ρωμέικη ματαιοδοξία, ντρέπουνται νὰ ποῦν τὰ ἀληθινὰ τὰ συναισθήματά τους καὶ γελοῦνε ἔτσι καὶ τοὺς ἄλλους; ποὺ τραβιοῦνταιμαγνητικὰσὰν ἠγῆτῆς ἐπαγγελίας.

Εἴμαστε ντοπιολάτρες ἀπὸ πεποίθηση καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸ ποὺ γυρεύουμε νὰ τὸν ἁπλώσουμε σῶλους ποὺ μᾶς διαβάζουν. Περιμένουμε ἀποκαχύψεις ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν Ρωμιῶν τῆς Ἀμερικῆς, μὲ ὅλη τὴν ἐλληνίτιν ποὺ ξεχωρίζει τὸν ἴσιο χαρακτήρα σου.

Παν. Ι. Χ'' Βασίλην. Πολιτευόμενον. Γέρα. Μὲ λύπη μας σᾶς δηλώνουμε πὼς μᾶς εἶνε ἀδύνατο νὰ δημοσιέψουμε διατριβὲς κοὶ μάλιστα ἐνάντια σὲ δημοσιογράφο. Τὰ λεφτά σας εἶνε στὴ διάθεσή σας.

Antoiu Pazzi. Paris. Εἴμαστε ἀδικαιολόγητοι, ὁλότελα ἀδικαιολόγητοι ἀντίκρυ σου. Καὶ «τ' Ἀδέρφια» κοὶ ξεχωριστὰ ἡ «Καμπάνα». Τώρα ποὺ τέλειωσε ὁ ἐκλογικὸς ἀγῶνας ποὺ μᾶς εἶχε ἀπορροφήσει μὲ τὴν ἐνδιαφέρουσα μορφὴ ποὺχε πάρει ἐδῶ στὸ νησί μας, θᾶβρουμε τὸν καιρὸ νὰ σοῦ γράψουμε πλατειὰ, γιὰ, .. νὰ δικαιολογηθοῦμε ἀντίκρυ σου.

Μὰ ἡ σιωπή μας δὲν ἤτανε ξεχασιά, Αὐτὸ τὸ καταλαβαίνεις καὶ μονοχός σου, ἐλπίζουμε.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —

Χειρούργου - Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Περοπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἰς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Σήμερα τὸ Κράτος γιορτάζει τὴν πρωτοχρονιὰ μὲ τὸ καινούριο, τάληθινὸ ἡμερολόγιο. Κεῖνο ποὺ θὰ παραξενέψει τὸν κόσμο εἶνε πὼς ὁ Ἄη Βασίλης δὲν ἤτανε φέτος ταχτικὸς στὸ συνειθισμένο του ραντεβοῦ. Μὰ γιαὐτὸ δὲν εἶνε ὑπεύθυνο τὸ Κράτος. Οὔτε κ' ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προσφύγων ποὺ δὲν τὸν ἔβαλε μὲς τὴν τελευταῖα ἀποστολὴ τῶν ὁμήρων τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ σφάλμα εἶνε τῶν παπάδων. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ διορθώσει τὸ ἑορτολόγιό της σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ, τὴν ἀστρονομικὴ ἀλήθεια. Ἡ Σύνοδος τῆς Ἀθήνας συνεδριάζει γιαὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ σίγουρα τοῦ χρόνου μὲ τὸ καλὸ ὁ Καισαρινὸς ἅγιος θἄνε συνεπέστερος στὴν πρωτοχρονιάτικη βίζιτά του μὲ ὅλο τὸ φορτιὸ τῶν μποναμάδων του. Γιαὐτὸ κ' ἡ «Καμπάνα» σήμερα σκορπᾶ τὶς ὁλόψυχες εὐχές της σὄλους τοὺς φίλους της, κρατώντας τοὺς μποναμάδες της γιὰ νὰ τοὺς μοιράσει μὲ τὸν Ἄη-Βασίλη.

ΤΙ ΓΥΡΕΥΟΥΝΕ

Ὁ συνάδελφος «Νέος Κήρυκας» ἀσχολήθηκε μὲ δίστηλο ἄρθρο γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ τριλέπτου. Ὅλα ὅσα λέει ἐκεῖ μέσα εἶνε σωστὰ ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα, ποὖνε τὸ πιὸ σπουδαῖο. Κιαὐτὸ τὶ ἕνα εἶνε τὸ ἀλλόκοτο συμπέρασμα: «Ἂν τὸ ταμεῖο αὐτὸ δὲν ἔκανε τὸν προορισμό του, νὰ... καταργηθεῖ». Κανένας δὲν ἔχει τὸ τουπὲ νὰ πεῖ πὼς τὸ ταμεῖο ἔκανε τὸν προορισμό του. Ἀπ' ἐναντίας ὅλοι λένε πὼς ὅσο λείπανε οἱ ἔφεδροι ἀπ' τὴ Μυτιλήνη, ὅλοι οἱ σκῦλοι μπήκανε μέσα στὸ ἱερό, ἁλωνίσανε καὶ βγήκανε δίχως νὰ δόσουνε ἀλεστικά. Νὰ μαζέψουμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς σκύλους καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσουμε νὰ πληρώσουν τἀλεστικὰ, μάλιστα.

Νόμπεῖ τὸ ταμεῖο στὰ χέρια ποὺ πρέπει νὰ τὄχουν καὶ νὰ τὸ ἐπιβλέπουν, μάλιστα. Γιαὐτὸ δὰ βάλαμε μέσα στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ἀντιπρόσωπους τῆς τάξης τῶν πολεμιστῶν, καὶ γιαὐτὸ καταφέραμε νὰ πάρουμε τὶς 100000 δραχμὲς γιὰ προικοδότηση τοῦ Φοισιατρίου μας. Μὰ ἀπ' ἐκεῖ ὡς τοῦ νὰ διαλυθεῖ, ὑπάρχει ἀπόσταση ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν. Τὸ Ταμεῖο ΔΕ ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΕΙ, κιἂν κανένας ἐπιχειρήσει νὰ τὸ κάνει νὰ δεχτεῖ κατακέφαλα ὅλη τὴν ὀργὴ τοῦ πονεμένου, τοῦ σακατεμένου, τοῦ καταματωμένου κόσμου γιὰ ἀνακούφιση τοῦ ὁποίου συστάθηκε αὐτὸ τὸ Ταμεῖο. Ὅποιος νόμισε, ἢ καλύτερα ὅποιος ὑποκρίνεται πὼς πιστεύει, ὅτι οἱ ἀνάγκες γιὰ τις ὁποῖες τὸ Ταμεῖο αὐτὸ ἔγινε πέρασαν ἐπειδὴ ἔγινε ἀποστράτευση, ἢ εἶνε ἠλίθιος ἢ εἶνε ἀσυνείδητος καὶ παίζει πρόσωπο ἠλιθίου. Οἱ ἀνάγκες αὐτὲς τώρα ἀρχίζουν, τώρα ἐκδηλώνουνται, τώρα ξεσκεπάζουνται. Εἶνε τέτιες ποὺ τὸ Τομεῖο αὐτὸ μονάχα ἕνα χιλιοστό τους μπορεῖ νὰ ψευτοσκεπάσει. Εἶνε τόσο τεράστιες καὶ τόσο τρομερὲς ποὺ ἂν δὲ βρεθεῖ τρόπος γιὰ νὰ γιατρευτοῦνε, ἡ δυστυχία τῆς τάξεως τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ρημάχτηκαν ἀπ' τοὺς ἔνδοξους καὶ ἄδοξους πολέμους, θὰ ξεσπάσει μὲ χίλιες δυὸ μορφὲς ἀπαίσιες πάνου σ' ὅλη τὴν καλοκοιμάμενη καὶ καλοταϊσμένη καὶ καλοπεραζούμενη Κοινωνία. ***Αὐτὸ πρέπει*** ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΟΥΜΕ. Αὐτὰ πολεμᾶ νὰ προλάβει τὸ Ἐπίσημο Κράτος μὲ νομοθετήματα. Αὐτὸ εἶνε δουλειὰ ὁλάκαιρης τῆς Κοινωνίας νὰ τὸ προλάβει. Ὄχι πιὰ ἀπὸ καθῆκον ἀνθρωπιστικὸ, οὔτε ἀπὸ αἰσθηματολογίες γερόβραστης φιλανθρωπίας, οὔτε ἀπὸ χρέος ποὺ ἄνοιξαν οἱ ἀπόλεμοι ἀντίκρι σ' κεῖνους ποὺ κατεστράφηκαν γιὰ τὸ Σύνολο. Ἀλλὰ ***ἀπὸ συμφέρο.***

Η ΩΜΗ ΑΠΟΨΗ

Μάλιστα. ΑΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟ. Συμφέρο ὅλων τῶν καλοθρεμμένων εἶνε νὰ μὴ ψωφήσουν τῆς πείνας οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν. Συμφέρο ὅλων τῶν καλοτυχισμένων εἶνε νὰ μὴν ξενητεφτοῦνε ὅλοι οἱ ἔφεδροι γυρεύοντας ἕνα κομμάτι ψωμὶ στὴν ξενητιά, ὁφοῦ τοὺς τὸ ὁρκίζει ἡ «μομὰ Ἑλλάς». Συμφέρο ὅλων τῶν ἐπιχειρηματιῶν εἶνε ***νὰ ὑπάρχουν*** ἐργάτες ποὺ θὰ βάλουνε μπροστὰ τὶς δουλιὲς ποὺ θὰ τοὺς φέρουνε κέρδη. Συμφέρο ὅλων τῶν πλουσίων καὶ τῶν φτωχῶν εἶνε νὰ ξανάβρουν σἕναν καινούριο κίνδυνο τοὺς φανατόρους ποὺ θὰ ξανασκοτωθοῦνε γιὰ νὰ μὴν τοὺς ρημάξουν τὰ χτήματα καὶ τὰ μπακάλικα καὶ τὶς τραπεζες καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις οἱ Τσέτες. Συνηθίσαμε νὰ σκεπάζουμε τὰ πράματα μὲ γαλαζόχρυσες σαπουνόφουσκες. Τὸ Ἔθνος βέβαια.

Ἡ πατρὶς βέβαια. Ἡ θρησκεία βέβαια. Τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς βέβαια. Νὰ διώξουμε τοὺς Τούρκους στὴν Κόκκινη Μηλιά. Ὡραῖα. Μὰ βγάλτε τὶς λέξεις νὰ δοῦμε τὶ ἔχει ἀπὸ κάτου. Τὸ συμφέρο. Γιὰ τὸ συμφέρο πολεμᾶμε, γιαὐτὸ σκοτωνούμαστε, γιαὐτὸ γινούμαστε φθισικοί. Καὶ τὸ συμφέρο αὐτὸ βέβαια δὲν εἶνε γιὰ τοὺς φουκαράδες τοὺς πολεμιστάς. Αὐτοὶ πᾶνε δέκα χρόνια γραμμὴ στὸν πόλεμο καὶ γυρνᾶνε ζητιάνοι. Καὶ μὲ τὴ Θράκη καὶ δίχως αὐτὴ καὶ μὲ τὴ Μικρασία καὶ δίχως αὐτὴ καὶ μὲ τὴν Πόλη καὶ δίχως αὐτή, ἐκεῖνοι θὰ γυρίσουν πάλι ζητιάνοι, κουλοχέρηδες, κουτσοὶ καὶ χτικιασμένοι. Τὸ συμφέρο βλέπεται δὲ μοιράζεται ἀνάλογα. Οὔτε καὶ γυρεύουνε οἱ φουκαράδες αὐτοὶ νὰ μποῦνε κάτου ὅλα τὰ τεφτέρια τῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ δούλευαν καὶ μάζευαν χρυσάφι μὲ ὅλη τὴν ἡσυχία ***μόνο καὶ μονάχα*** ἐπειδὴ ΑΥΤΟΙ στεκόντανε καὶ τὰ φύλαγαν μὲ τὸ γεμᾶτο ντουφέκι στὸ χέρι καὶ τὸ φλογισμένο μάτι καρφωμένο μὲς τὸ σκοτάδι τοῦ τομέα τῆς σκοπιᾶς τους. Δὲν γυρεύουνε οὔτε λογαριασμοὺς οὔτε μερτικὸ ἀπ' τὰ κέρδη ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. Γυρεύουνε μονάχα λίγη στοργὴ, λίγη γιατριὰ, λίγη δουλειὰ ποὺ νὰ χορταίνει τὴν κοιλιά τους ψωμί. ***Γυρεύουνε*** ΛΙΓΗ ΑΝΘΡΩΠΙΑ. Κιαὐτὴ θὰ τὸ συλλογιστεῖ καλὰ κεῖνος ποὺ θὰ τοὺς τὴν ἀρνηθεῖ.

Ο ΝΤΟΠΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

Μὲ χαρὰ εἴδαμε τὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» ποὺ εἶνε γνωστὴ ἡ θετικὴ ἐργασία ποὺ κάνει γύρου στὰ ντόπια ζητήματα ἐπὶ ὀχτὼ χρόνια τώρα, καὶ τὸν «Νέο Κήρυκα» ποὺ τόσο ἀγωνίστηκε γιὰ τὰ δυὸ μεγάλα ζητήματα ποὺ μᾶς ἀπασχόλησαν μετὰ τὴν ἀπόλυσή μας ἀπ' τοὺς πολέμους, τὸ ἐπισιτιστικὸ καὶ τὸ ταμεῖο τοῦ τριλέπτου, νὰ ἀφιερώνουν τὰ τελευταῖα τους φύλλα στὸ πιὸ πολύ τους μέρος μὲ δημοσιογραφικὲς ἐκστρατεῖες γύρου σὲ ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων ντόπιων μαζῶν, τῶν τάξεων ποὺ δουλεύουν καὶ παράγουν. Μιὰ μελέτη γύρω στὴν ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως τῶν καπνοπαραγωγῶν ποὺ δημοσιεύει ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» πρέπει νὰ διαβαστεῖ πολὺ ἀπ' τοὺς καπνοκαλλιεργητάς, καὶ νἀρχίσει μιὰ σοβαρὴ ἐργασία γιὰ τὴ συνένωσή τους σἕνα σωματεῖο ἰσχυρὸ καὶ πρακτικό.

Πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν καλὰ αὐτὸ ὅλες οἱ ἐργαζόμενες τάξεις. Δίχως ἕνωση εἰλικρινῆ, ἀνοπισθόβουλη, καὶ ἀπαλλαγμένη ἀπὸ ξιππασμένους μικροεγωϊσμοὺς, τίποτα δὲ μποροῦν νὰ κάνουν ἐνάντια στὰ μεγάλα ψάρια ποὺ τοὺς καταπίνουν ἕναν ἕνα χωριστά. Ἂς ἑνωθοῦν καὶ θὰ δοῦνε ἀμέσως τὶ σκληρὸ παξιμάδι θὰ γίνουν γιὰ τὰ δόντια τῶν καρχαρίηδων. Ἐπίσης ὁ δημοσιογραφικὸς ἀγῶνας γύρω στὸ τρίλεφτο καὶ γύρω στὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῶν ψαριῶν εἶνε πολὺ καλὰ σημάδια γιὰ τὴν ἐπίγνωση τῆς ἀληθινῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Οἱ πολιτικολογίες καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, πρέπει νἀπασχολοῦνε σὲ μᾶς μονάχα τὸν ἀπαραίτητο εἰδησεογραφικὸ τόπο μὲ λίγα φωτισμένα σχόλια. Γιατὶ θὰ ἤτανε ἀστεῖο νὰ νομίζουμε πὼς μὲ Μυτινηνιὰ τετρακόλωνα κύρια ἄρθρα θὰ φωτίσουμε τὸ Βενιζέλο τὸν Πλαστῆρα τὸ Λοΰϊδ Τζώρτζ καὶ τὴ Μικρὴ Ἀντάντ. Πρέπει ἐμεῖς οἱ νέοι δημοσιογράφοι νὰ φωτίσουμε τὸν κόσμο ποὺ διαβάζει τὶς φημερίδες, πὼ, οὔτε οὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀρθογράφοι τῆς ἐπαρχιώτικης ἀψηλῆς πολιτικῆς πιστεύουνε στὶς ἀρλοῦμπες ποὺ γράφουνε, καὶ πὼ; τὶς γράφουνε μονάχα γιὰ νὰ καταπλήξουνε τοὺς ἁπλοϊκοὺς χωριανοὺς μὲ τὴν ψεύτικη σοβαροφάνεια τῶν φουσκωμένων τους καθαρευουσιάνικων ἐντέρων, ποὺ ἂν τὰ ζουλήξεις θὰ δεῖς πὼς δὲν ἔχουνε μέσα παρὰ μονάχα φρέσκον κοπανιστὸν ἀγέρα. Ἂς ἀφίσουμε λοιπὸν τοὺς τρανοὺς νὰ κάνουν τὴν πολιτικὴ τοῦ Κράτους κ' ἐμεῖς ἂς δοῦμε πῶς θὰ κάνουμε τὴ ζωή μας πιὸ εὔκολη, πιὸ ὑποφερτὴ πιὸ εὐτυχισμένη συνολικὰ ***ἐδῶ στὸ νησί μας.***

Ἂς τῆς βαλουμε βάσεις ἠθικώτερες καὶ στερεώτερες. Καὶ σὰν κάνει αὐτὸ τὸ πρᾶμα κάθε τόπος χωριστὰ, τότε δὲν μπορεῖ παρὰ καὶ τὸ σύνολο νὰ καλυτερέψει. Γιὰ νὰ κάνουμε ὅμως αὐτὴ τὴν τοπικὴ ἀνορθωτικὴ ἐργασία πρέπει νἄχουμε βοηθὸ κοντὰ σὄλα καὶ τὸν ντόπιο τύπο. Ὁ τύπος εἶνε μιὰ μεγάλη δύναμη. Καὶ τὴ δύναμη αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὴ σπαταλοῦμε σὲ πολιτικατζίδικες μπουρμπουλίθρες καὶ σοβαροφανῆ σάλια μπάλια. Πρέπει νὰ τὴν ἐκδηλώνουμε ξετάζοντας πλατειὰ τὰ ντόπια ζητήματα, τὰ ζητήματα ποὖνε δεμένα μὲ τὴ ζωή μας, μὲ τὴν ἐκπαίδευσή μας, μὲ τοὺς δρόμους μας, μὲ τὶς ἐλιές μας, μὲ τὰ καπνά μας, μὲ τὴν τροφή μας, μὲ τὰ ταχυδρομεῖα μας, μὲ τὴν κοινοτική μας ὑπόσταση.

Αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶνε κεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ξεσπαθώνει ὁ τύπος, ἐπίμονα, δίχως ὑποχωρήσεις, μὲ τόλμη κ' ἐνθουσιασμό. Ὁ Τύπος θὰ δώσει μὲ τὴ συζήτηση τὴν σωστὴ κατεύθυνση θὰ σχηματίσει τὴν κοινὴ γνώμη ποὺ μὲ τὴν ἠθική της βαρύτητα θὰ ἐπιβάλει καὶ στὸ Κέντρο τὴν πραγματοποίησή τους.

ΟΧΙ ΧΟΥΒΑΡΝΤΑΔΙΚΙΑ

Νὰ μᾶς συχωρέσει πολὺ ἡ ντόπια συνάδελφος ποὺ νόμισε ὅτι μόλις ἡ Ἑλλάδα δόσει ὁ Θεὸς καὶ καλοσταθεῖ στὰ πόδια της, ἀμέσως «ὁ ἄνεμος τῆς ἐκδικήσεως θὰ πνεύσει ἀκόμη μίαν φορὰν ἐπάνω εἰς τοὺς Μικρασιατικοὺς κάμπους». Ἡ Ἑλλάδα ἔπαθε παθήματα τρομαχτικὰ καὶ πρέπει νὰ βγεῖ διδαγμένη καὶ σοφὴ ἀπ' αὐτά. Ἡ ἀνορθωτικὴ ἐργασία γιὰ τὴν ὁποία τὸ Κράτος ἀνασκουμπώνεται. δὲν ἔχει, ***δὲν πρέπει νἄχει*** κανένα σκοπὸν ἐκδικητικό. Πρέπει νὰ γίνουμε αὐτάρκεις βέβαια, πρέπει νὰ γιάνουμε τὶς ἀνοιχτὲς λαβωματιὲς, πρέπει νὰ στηλώσουμε τὰ χαλάσματα, πρέπει νὰ δυναμώσουμε μὲ καινούρια αὐτοπεποίθηση καὶ μὲ φρέσκο κουράγιο τὰ τρεμάμενα μέλη μας. Πρέπει νὰ κάνουμε καὶ ὅπλα καὶ στρατὸ καὶ καράβια. Μὰ ὄχι γιὰ ἐκδίκηση οὔτε γιὰ νέους μικρασιατικοὺς πολέμους. Μὰ μονάχα γιὰ νὰ τριγυρίξουμε τὴ σπιτίσια μας εὐτυχία μὲ τὸ ἀγκαθωτὸ σύρμα τῶν λογχῶν μας.

Γιὰ νᾶμαστε ἀσφαλισμένοι ἀπ' τὶς ἁρπαχτικὲς διαθέσεις κάθε κακοῦ γείτονα. Μονάχα γιὰ νἄχουμε κότσια νὰ προστατεύουμε τὸ δίκιο μας. Ὄχι γιὰ νὰ καταχτήσουμε ἀκόμα μιὰ φορὰ τὰ τετραγωνικὰ μυριόμετρα τοῦ Γούναρη. Ὁ πόλεμος ὁ σημερινὸς εἶνε ἐκφυλισμὸς, διαφθορὰ, καταστροφὴ, ξετίναγμα καὶ τοῦ νικητὴ καὶ τοῦ νικημένου. Νὰ λείψουν πιὰ οἱ δάφνες τῶν καλοπλερωμένων λεοντόψυχων στρατηλατῶν, καὶ οἱ φωτογραφίες τῶν καταχτητῶν πάνου στὸν τάφο τοῦ Ὀσμὰν καὶ ἀνάμεσα στὶς σημαῖες τοῦ Σεϊντὶ Γαζῆ. Δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ αἱμορραγοῦμε πενήντα χρόνια. Φτάνουν δώδεκα. Καὶ μᾶς φτάνουν γιὰ πολὺν καιρό. Θέλουμε νὰ ἀνασυνταχθοῦμε, θέλουμε νὰ ἀναλάβουμε, θέλουμε νὰ δυναμώσουμε, μονάχα γιὰ νὰ ζήσουμε εἰρηνικὰ ἥσυχα καὶ σίγουρα, κιὄχι γιὰ νὰ πεθάνουμε ἔνδοξα, οὔτε γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦμε. Τὸ λέει περίφημα στὴν μνημειώδικη ἐκείνη συνέντευξή του μὲ τὴν «Πατρίδα» ὁ Βενιζέλος. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδας δὲν εἶνε πιὰ καταχτητική, οὔτε πολεμική. Εἶνε συγκεντρωτική. Εἶνε παιδαγωγική. Εἶνε εἰρηνική.

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟ

Ἔχουμε ἴσως ἕνα κολοσσιαῖο πρόβλημα νὰ λύσουμε στὸ μέλλον. Ἕνα πρόβλημα ποὺ φέρνει σὲ πολὺ στενόχωρες καὶ κατα θλιπτικὲς σκέψεις τὸ Κράτος κάθε φορὰ ποὺ κάνει καὶ μιὰ καινούρια προσπάθεια γιὰ νὰ τὸ λύσει. Τὸ ζήτημα τῶν προσφύγων. Εἶνε ἕνα τρομαχτικὸ ἐρωτηματικὸ ποὺ τἀδειανὰ ταμεῖα τοῦ προϋπολογισμοῦ μας ἐπὶ πολλὰ χρόνια θὰ τἀντικρύζουν μὲ ἀνοιχτὲς τὶς πόρτες τους, χάσχοντα ἀπὸ ἀπορία. Μὰ ὁ πόλεμος δὲν εἶνε τὸ ἰδεῶδες μέσο γιὰ τὴ λύση τοῦ ζητήματος αὐτουνοῦ. Ἀκόμα κι ἕνας πόλεμος νικηφόρος.

Ἂν τὸ Κράτος ἔχει στὰ σοβαρά σκοπὸ νὰ γυρίσει ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους στὰ σπίτια τους ἀπ' ὅπου τοὺς ἀπέσπασε, νὰ φροντίσει νὰ τὸ κάνει μὲ τρόπον εἰρηνικό. Δὲν μποροῦμε ἐπ' ἄπειρο νὰ ξεκοιλιαζόμαστε μὲ τοὺς γείτονες τούρκους. Κάποτε θὰ σκεφτοῦμε κ' οἱ δυὸ πὼς ἔχει τόπο γιὰ ὅλους μας πάνου στὴ γῆ. Καὶ γιὰ τοὺς μουσουλμάνους στὴ δική μας καὶ γιὰ τοὺς Ρωμιοὺς στὴ δική τους. Ὅταν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ πάψουν νὰ κυττάζουνε ἁρπαχτικὰ μὲς τὴν αὐλὴ τοῦ γείτονα. Ὅταν κ' οἱ δυὸ καταλάβουν πὼς νέοι ὅροι ἄρχισαν νὰ τοποθετοῦνται ἀνάμεσα στὶς σχέσεις τῶν λαῶν καὶ τῶν φυλῶν, νέοι ὅροι μεγάλοι καὶ βαρειοί σὰ μυλόπετρες, ὅροι ποὺ τσακίζουν σὰν ἄχυρα κάτου ἀπ' τὸν ἀδάμαστον ὄγκο τους τὶς ὑπερπατριωτικὲς σάλπιγγες καὶ τὰ πολεμόχαρα λάβαρα. Ὅροι ***οἰκονομικοί.*** Ποὺ ἐπιβάλουν τὴν εἰρήνη καὶ τὴ συνεργασία τῶν λαῶν.

Ὅσοι πιστεύουν ἀκόμα πὼς ὁ αἰῶνας μας εἶνε ἀπ' τοὺς αἰῶνες τῶν στρατιωτικῶν κατακτήσεων καὶ τῶν πατριωτικῶν ἐμβατηρίων εἶνε καθυστερημένοι. Ἂς ἀνοίξουν τὰ μάτια τους νὰ δοῦνε τοὺς χτεσινοὺς νικητὲς—ἄσε πιὰ ἐμᾶς ἀπ' ἔξω. Ἂς δοῦνε τὰ χάλια τους. Ἂς καμαρώσουνε τὴν καταντιά τους κιἂς μετρήσουνε τὴ διαφορά τους ἀπ' τὴν καταντιὰ τῶν νικημένων. Ἂς στήσουν αὐτὶ νἀκούσουνε τὸ καζάνι ποὺ χουχλακίζει σὄλες τὶς χῶρες. Ἂν τὄχουμε σκοπὸ στἀλήθεια ν' ζήσουμε μὲς τὸν τόπο μας καὶ νὰ φᾶμε μυρωμένο ψωμί, ἂς σβύσουμε ἀπ' τὸ πολιτικό μας πρόγραμμα ὅλους τοὺς χουβαντάδικους παλληκαρισμούς, ὅλους τοὺς πολεμικοὺς τυχοδιωχτισμοὺς, ὅλες τὶς ἐλαφρότητες. Κι' ἂς γίνουμε προνοητικοὶ σὰν τὸ μυρμίγκι καὶ φρόνιμοι σὰν τὸ φεῖδι.

ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΗ ΨΕΥΤΙΑ

Ἀληθινὰ συγκινητικὲς εἶνε οἱ χαρούμενες δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Βενιζέλου στὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀγνὸς ὑπερέλληνας μὲ τὴν ψυχὴ τὴ λευκὴ σὰν πενταλίσιο μάρμαρο, χαιρετίζει μὲ δάκρυα στὰ μάτια τὸν ἐρχομὸ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ, ποὺ ὅλη ἡ φυλὴ τὸν προσμένει μὲ τὰ μάτια σπιλωμένα πάνω του μὲ ἐλπίδα. Εἶνε ὁ ἅγιος ἱερεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναοῦ ποὺ ψυθιρίζει βουρκωμένος μὲ χαμόγελο εὐτυχίας, τὸ «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου». Μὲ τὴν ἴδια συγκίνηση περιμένει ὅλος ὁ ἀγνὸς Ἑλληνικὸς λαὸς τὸν ἐρχομὸ τοῦ «σωτηρίου» ἀπεσταλμένου. Καὶ συλλογιζούμαστε κἄποτε. Λοιπόν; Ἂν δὲν ὑπῆρχε στὸν τρουβᾶ τῆς Ἑλλάδας αὐτὸ τὸ φυλαγμένο πολιτικὸ κεφάλαιο; Τὶ θὰ γινοῦτανε; Θἄχαμε μαλλιοτραβήγματα, καπετανάτα, στάσεις, καὶ διάλυση. Θέλουμε νὰ πιστέψουμε πὼς ὄχι. Τὰ πράματα θὰ τραβούσανε ἕνα δυσκολώτερο δρόμο μὰ θὰ μπαίνανε σὲ τάξη κάποτε, ἔστω καὶ μὲ ἄσκοπη καὶ ἀνόητη σπατάλη ἐθνικῶν κεφαλαίων. Σύγχρονα ὅμως ἡ 1 Νοεμβρίου καὶ τὰ τρομερὰ ἀποτελέσματά της στέκουνται στὴ μέση σὰν ἀπελπιστικὴ ἐθνικὴ καταδίκη.

Μᾶς ἔβαλαν γνώση τοὖλάχιστο; Ἀφήκανε σημάδια διδαχτικὰ στὸ πέρασμά τους πάνου σὲ μας; Τὸ βέβαιο εἶνε ἕνα: Πὼς ὁ Βενιζέλος δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ ζήσει τοῦ κοράκου τὰ χρόνια, κἡ Ἑλλάδα πρέπει νὰ μπορεῖ νὰ διακρίνει τὸν ἴσιο δρόμο καὶ δίχως αὐτόν. Κιαὐτὸ θὰ γίνει ἂν ὁ λαὸς αὐτὸς διαπαιδαγωγηθεῖ. Ἂν ὁ Βενιζέλος ἔχει ἕνα μεγάλο μέρος εὐθύνης στὴν καταστροφὴ εἶνε αὐτό. Ποὺ γύρεψε νὰ ἐνεργήσει μεγάλα πρᾶμαμα μὲ ὑλικὸ ἀδιαπαιδαγώγητα. Μὲ σβοννιὲς δὲ στήνουνται Παρθενῶνες. Θέλει μάρμαρο στέρεο, λευκὸ καὶ σκληρό. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐκλεχτῶν τοῦ Ἔθνος ἀπὸ τώρα κ' ἔμπρός. Νὰ διαπαιδαγωγήσουν τὶς μάζες. Νὰ φωτίσουν τὶς σκοτεινὲς, θαμπὲς συνειδήσεις. Νὰ ρίξουν ἥλιο παντοῦ. Τὸν ἥλιο τῆς ἀλήθειας· τῆς ἀγνῆς καὶ κοφτερῆς ἀλήθειας. Σκοτῶστε τὴν ψευτιὰ γιὰ νὰ σωθοῦμε. Ἀλλοιώτιμα θἄμαστε ἕνα ἔθνος σακάτηδων καὶ ἀνίκανων ποὺ θὰ περιμένει πάντα ἕναν Μεσσία, ἕνα μάγο, ἕνα προφήτη γιὰ νὰ τὸ γλυτώσει ἀπὸ τὴν καταστροφὴ στὴν ὁποία μονάχο του δὲν ἔχει τὴ δύναμη νἀντιδράσει.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Ὁ κ. Παπανδρέου τηλεγραφεῖ πὼς αὐτὲς τὶς μέρες δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁ Νόμος περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ποὺ εἶχε ὑποβάλει ἡ Λέσβος στὸ Ὑπουργεῖο εἰδικῆς γιὰ νὰ ἐφαρμοστεῖ στὸ Νομό μας. Εἶνε σπουδαῖο βέβαια αὐτό. Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔχουμε ἐπὶ τέλους μπροστά μας ἕνα νόμο γιὰ νὰ στηρίξουμε πάνω του τὴν ἀγροτικήν μας ἀσφάλεια ποὺ εἶνε τὰ τέσαρτα τῆς Λεσβιακῆς Ἀσφαλείας. Νὰ δοῦμε τώρα καὶ τὴν ἐφαρμογή του. Γιατὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὼς ὁ πιὸ θαυμάσιος Νόμος εἶνε κακὸς καὶ ψυχρὸς καὶ δὲ φέρνει κανένα ἀποτέλεσμα ἄμα δὲν ἐφαρμόζεται καλά. Παράδειγμα...., ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶνε ἀληθινὰ οὐρανοκατέβατοι δίχως νὰ φελάνε κουκούτσι γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητας.

ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΩΝΑ

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ὀθωναίου ποὺ πληροφορεῖ τὸ Βενιζέλο κιὅλη τὴν Ἑλλάδα πὼς οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ γυρίσουν στοὺς στρατῶνες τους ἀνακούφισε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸ μυαλό τους δὲν ἔχει ἀκόμα σαλέψει ἀπ' τὰ καταπληχτικὰ πράματα ποὺ μᾶς ἔδειξε ἡ ἐποχή μας. Ἡ πολιτικὴ ἐπέμβαση τοῦ Στρατοῦ ἤτανε πιὰ μαιρὸς νὰ τελειώσει. Ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Κατόπι ἔπρεπε νὰ γυρίσει στὸ Στρατώνα του. Αὐτὴ εἶνε ἡ δουλειὰ τοῦ Στρατοῦ μας, νομίζουμε. Νὰ σώζει τὴν Ἑλλάδα. Ἀπ' τὸ ἀψηλὸ πατριωτισμό του δὲν περιμέναμε ἄλλο πρᾶμα. Ἡ δουλειά του τέλειωσε. Καὶ τραβιέται. Ἀλλοίμονο ἂν κάθε συνταγματάρχης σοφιζούτανε νὰ γίνει καὶ διπλωμάτης. Ὁ Στρατὸς, ποὺ σῖμα ἔφτυσε κυριολεχτικὰ γιὰ νὰ τὸν ἀνασυντάξει ἡ Ἐπανάσταση, θὰ γινότατε τσούρμα πραιτωριανῶν, οἱ στρατιῶτες θὰ γινόντανε συλλαλητηρτζῆδες, κ' οἱ λοχαγοὶ τῶν λόχων θὰ βγάζανε στοὺς φανατόρους των ἐκλογικοὺς λόγους. Ἡ Ἑλλάδα νὰ ξεψυχοῦσε κάτου ἀπ' τὶς πεισματωμένες μπότες τῶν στρατιωτικῶν φατριῶν καὶ τὸ Μεξικὸ θἀποχτοῦσε ἀκόμα μιὰν ἔκδοση ἐπηυξημένη καὶ διορθωμένη. Γιαὐτὸ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ὀθωναίου ἀνακούφισε ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε ξένα Καπνά!

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

— ΠΑ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

SPLEEN

Μὲ πνίγει ἀπόψε ἡ συνεφιὰ τῆς βόρειας πολιτείας'
βαριὰ ἔχει πέσει στὴν καρδιὰ
κι' οὔτε τὰ γέλια τῆς ξαθῆς κι' ὁλόχαρης κυρίας
ξεκούραση μοῦ δίνουνε καμιά.

—

Θαρεῖς μοῦ σφίγει τὸ λαιμὸ ἕνα πελώριο χέρι'
τὸ «Ἐνγκλίσεν Γκάρτεν» φυλακή.
Ω ! ἂς μὴν ἤμουν ἄνθρωπος ! Στὸ νοτισμένο ἀγέρι
κάλιο φύλλο ποὺ ὁ ἄνεμος τὸ σέρνει παρακεῖ.

—

Κ' οἱ κύκλοι ποὺ πασίχαρα ξεσχίζουνε τὴ λίμνη
δὲ μὲ γλεντοῦνε πιὸ
Ποῦ εἶστε τῆς πατρίδας μου τοῦ λιοπυριοῦ της ὕμνος
χαρὰ γιὰ νὰ μοῦ δώσετε νὰ πιῶ ;

—

Ν' ἀνοίξω ὅλο τὸ εἶναι μου στὸν πυρωμένον ἥλιο
τὸ φῶς του νὰ τρυγῶ
σὰν πεταλοῦδι ἀστόχαστο στῆς φλόγας τὸ βασίλειο
κι' ἂς εἶναι νὰ καγῶ.

Μόναχο. Σίτσα Καραϊσκάκη

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Brooklyn 25 Νοέμβρη 1923

Ἀγαπημένη μου «Καμπάνα»

Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ πάτησα τὸ πόδι μου στὴν Ἀμερικὴ στοχάστηκα πῶ; ἔπρεπε νὰ γράψω σέ σένα, ἀπ' τοὺς πρώτους ποὺ θάγραφα γράμμα, ἐν τούτοις τὸ ἀνέβαλλα κάθε μέρα χωρὶς νὰ ξέρω γιατί. Δηλ. ξέρω τὴν αἰτία. Εἶνε τούτη. Ἔπρεπε ἄμα θὰ σούγραφα γράμμα νὰ εἶμαι προσανατολισμένος μὲ τὴν καινούρια μου ζωή. Σήμερα μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔχω καταλάβει *σχεδὸν* ποῦ βρίσκουμαι, ποῦ πηγαίνω, τι κάνω, γιατί, ποιὸς εἶνε ὁ κόσμος ποὺ μὲ κυκλώνει, ἂν μπορῶ νὰ ζήσω σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον. Ἀκόμα καλὰ καλὰ δὲν εἶνε συμπέρασμα θετικὸ αὐτὸ ποὺ ἔβγαλα ὕστερ' ἀπὸ 50 μέρες ποὺ μένω ἐδῶ. Θὰ σοῦ πῶ ὅμως μὲ λίγα λόγια τί εἶνε ἡ Ἀμερικὴ αὐτὴ γιὰ τὴν ὁποίαν γίνεται τόσος λόγος: Ἡ Ἀμερική, φίλε μου εἶνε μιὰ πελώρια μηχανὴ ποῦ κουνιέται ἀκατάπαυστα μέρα καὶ νύχτα. Ὁ σκοπὸς ποὺ δουλεύει τόσο πολὺ εἶνε νὰ βγάλει λίγο λάδι ποὺ τῆς χρειάζεται γιὰ νὰ λαδωθοῦν τὰ ἐξαρτήματά της καὶ νὰ μπορεῖ νὰ δουλεύει χωρὶς νὰ σταματήσει. Τώρα γιατὶ νὰ δουλεύει. Γιὰ νὰ ὑπάρχει. Τὸ ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Αὐτὰ ποὺ εἶπα παραπάνω δὲν εἶνε βέβαια κανένα καινούριο σπουδαῖο πρᾶμμα ποὺ νὰ μὴν τὸ ξέρεις, (γιατὶ ὅλος ὁ κόσμος δύ, ξέρει πὼς οἱ ἀθρῶποι ποὺ 'ναι στὴν Ἀμερικὴ δουλεύουν πολὺ σκληρά). Ἐγὼ ὅμως λογάριασα φίλε μου, πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ δουλεύουν τόσο πολύ. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρεις πὼς ἀπ' τὰ τόσα ἑκατομμύρια ἀθρῶποι ποὺ δουλεύουν. οἱ πειὸ πολλοὶ (σχεδὸν τὰ 99 0)0 δουλεύουν γιὰ νὰ τρῶνε καὶ νὰ πετᾶνε, (νὰ σπαταλοῦν) διάφορα εἴδη πολυτελείας ποὺ γιὰ νὰ γίνουν ἀπαιτοῦν δουλειὰ καὶ δουλειά. Ἕνα παράδειγμα :

Ἂν ἡ Ἑλλάδα εἶχε παρίδες ὅσο εἶνε ἡ ἀξία τοῦ χαρτιοῦ ποὺ πετιέται ἄσκοπα στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, κάθε μέρα θὰ μποροῦσε νὰ χτίζει καὶ ἀπὸ ἕνα Γυμνάσιο. Σκέψου καὶ πόσα ἄλλα πράμματα πετιοῦνται σπάταλα. Μὲ τὴν ἀξία πάλε τῶν στρειδ.ῶν, ὅπου τρῶνε στὴ Νέα Ὑόρκη μονάχα οἱ ἀθρῶποι κάθε μέρα γιὰ... μεζὲ, ἀγοράζεις μιὰ Μυτιλήνη. Νὰ γιατὶ δουλεύουν τόσο πολὺ οἱ ἀθρῶποι ἐδῶ. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προσθέσεις καὶ μιὰν ἄλλη σπουδαία αἰτία. Ἡ δουλειὰ δὲ μοιράζεται. Εἶνε ἀθρῶποι ποὺ περιμένουν νὰ δουλέψεις σὺ γιὰ νὰ τοὺς δώσεις νὰ φᾶνε. Καὶ ξέρεις πόσοι εἶνε αὐτοί; Ἂς τα. Μιλλιούνια. (Οἱ δισεκατομμυριοῦχοι καὶ ἑκατομμυριοῦχοι καὶ οἱ τεμπέληδες, καὶ οἱ κλέφτες καὶ οἱ χαρτοπαῖχτες καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλοι μαζὶ μὲ τοὺς γέρους). Γιαυτὸ εἶνε καὶ τὸ πειὸ κοινὸ καὶ φυσικὸ πρᾶμμα στὴν Ἀμερικὴ νὰ βλέπεις νά διώχνει ὁ πατέρας τὸ παιδί του ἢ τὴν κόρη του (ἄμα φθάσουν τὰ 18 χρόνια) ἐπειδὴ δεν πᾶνε νὰ δουλέψουν. Ὁ παρᾶ; τότες εἶνε μπόλικος· μα δὲν ὠφελεῖ. Μπόλικα πέρνεις, μπόλικα ξοδευεις. Ὁ ἐργάτης πληρώνεται μεροκάματο ἀπὸ 3 δολ. (τὸ πειὸ λίγο) ἴσα μὲ 10 δολ. (τὸ πειὸ πολύ). Ἄμα τα κάνεις δραχμὲς; εἶνε 150 ἴσα μὲ 550 δραχμὲς μεροκάματο. Καὶ ὅμως μόλις φτάνουν νὰ φᾶς δηλ. νὰ ἀγοράσεις τὸ λάδι γιὰ νὰ λαδώσεις τὴ μηχανὴ καὶ νὰ δουλεύει. Θὰ μοῦ πῆς: Γιατὶ τότες ὅσοι πᾶνε στὴν Ἀμερικὴ κάνουν λεφτά. Ἄμα τὸ πῆς θὰ δείξεις πὼς εἶσαι ἀφελή. Οἱ ἀθρῶποι ποὺ κάνουν λεφτὰ χάνουν μέρες ἀπ' τὴ ζωή τους. Γιατὶ τρῶνε λειψὰ, κοιμοῦνται ἀνθυγιεινὰ καὶ ντύνουνται χάλια. Ἔτσι κάνουν τὰ λεφτά. Τὸ ἴδιο μποροῦσαν νᾶ κάνουν καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ σληράδα τῆς ζωῆς στὴν Ἀμερικὴ εἶνε πρᾶμμα ἀφάνταστο γιὰ τὸν Ἕλληνα καὶ γενικὰ γιὰ τὸν Ἀνατολίτη. Ἐδῶ δὲν προφταίνεις νὰ ἀνεσάνεις, νὰ φᾶς, νὰ κοιμηθῆς, νὰ καπνίσεις τσιγάρο. Πᾶ, χαμένος. Γιατὶ κυριαρχεῖ τὸ σύστημα στὴ δουλειὰ μὲ τὸ κομμάτι. Καὶ πρέπει νὰ μὴ χάνεις λεφτό. Ἡ συνήθειες ὅλες τῆς ζωῆς μας ξεχνιοῦνται ἀναγκαστικά. Ὅταν ὅμως δουλέψεις πέντε χρόνια ἔτσι σκληρὰ καὶ ἐπιβληθεῖς στὸν ἑαυτό σου νὰ πάψει νὰ ζεῖ φυσιολογικὰ, καὶ ξοδέψεις τρεῖς ὧρες ἀπ' τὸν ὕπνο σου γιὰ νὰ διαβάσεις καὶ νὰ φοιτήσεις σὲ Σχολειὸ, ὕστερ' ἀπ' τὰ 5 χρόνια τὰ σκληρὰ θὰ ζεῖς καλλίτερα. Θὰ μάθεις στὸ διάστημα αὐτὸ μιὰ τέχνη ἢ μιὰν ἐπιστήμη. Θὰ δουλεύεις ἀνθρωπινὰ καὶ θὰ πληρώνεσαι καλά. Οἱ Ρωμηοὶ ποὺ ἔχουν σκοπὸ νὰ πᾶνε στὴν Ἀμερικὴ, πρέπει, εἰ δ ἀπαραίτητο, νὰ μαθαίνουν πρῶτα γράμματα καὶ ὕστερα τὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα. Ἀλλοιῶς νὰ μὴν ἀποφασίζουν νὰ ἀφήνουν τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ μένα βέβαια, ἀτομικὰ, ἀλλάζει τὸ πρᾶμα γιατὶ ἔχω προστασία καὶ γενικὰ αὐτὴ τὴν προστασία τὴν ἔχουν ὅλοι ποὺ ἔρχουνται τώρα στὴν Ἀμερικὴ σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο. Γιατὶ ἄμα δὲν ἔχεις συγγενεῖς δὲ μπορεῖς νὰ ἔρτεις ἐδῶ.

Μὰ ζεῖς τότες γιὰ πολὺν καιρὸ εἰς βάρος τῶν συγγενῶν, ἀφοῦ δὲ μπορεῖς νὰ δουλέψεις ὅσο πρέπει. Ἄμα δὲ ξέρεις Ἀγγλικὰ θὰ ἀναγκαστῆς νὰ δουλέψεις καὶ λοῖστρος ἀκόμα καὶ σκουπιδιάρης. Πάνε λέγε σὺ πὼς ἤσουνα διανοούμενος στὴν Ἑλλάδα. Λοιπὸν ἀπαραίτητο εἶνε νὰ ξέρεις Ἀγγλικά. Μὰ γιὰ μένα νὰ σοῦ πῶ, ἀγαπημένε μου, καὶ πάλε δὲ βρίσκω σωστὸ πὼς πρέπει νὰ μεταναστεύει κανένας. Τὴ Στρατολογία ὅλοι τὴ φοβοῦμαστε γιατὶ εἶνε ζωὴ πικραμένη. Νομίζεις πὼς εἶνε πειὸ λίγο πικραμένη ἡ ζωὴ στὴ ξενητειά; Χάνεις ὅλη τὴ σειρά σου. Ὅλους τοὺς φίλους ποὺ σὲ ξέρουν ποιὸς εἶσαι καὶ σὲ βοηθοῦν ἄμα τύχει περίσταση. Χάνεις τὰ χουζούρια σου, τὸν ὕπνο σου, δὲ νοιώθεις καμμιὰν εὐχαρίστηση νὰ ζεῖς, ἀφοῦ εἶνε ξένη ἡ ζωὴ, ξένες οἱ συνήθειες. Ὅλα ξένα. Κανεὶς δὲ γυρίζει νὰ σὲ δεῖ. Κανένας δὲ θὰ σὲ παρηγορήσει. Δὲ βρίσκεις τὴ γλύκα ποὺ ἔχει ὁ μυρωμένος ἀγέρας τοῦ τόπου ποὺ γεννήθηκες. Δὲ μπορεῖς νὰ γλεντήσεις σὰν ποὺ γλεντᾶμε στὴν Ἑλλάδα καὶ μάλιστα στὴ Μυτιλήνη μας. Ποῦ νὰ δεῖς πρᾶμμα φυσικὸ ἐδῶ. Ἡ Φύση εἶνε μονάχα στὴ φαντασία σου, κα. στὶς ζωγραφιές. Καὶ νὰ λατρεύεις τόσο πολὺ τὴ Φύση καὶ νὰ τὴ χάσεις χωρὶς νὰ ὑπάρχει λόγο. Ἐδῶ δέ βλέπεις ἄλλο ἀπὸ ἄψυχα πράμματα ποὺ κουνιοῦνται μηχανικά, μὲ τὸν ἠλεχτρισμό. Εἶπα λοιπὸν πῶ; δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὰ χάσεις ὅλ' αὐτὰ καὶ νὰ ξοδέψεις κ' ἄλλα τόσα μὲ τὴν ἐπιβολὴ στερήσεων στὶς φυσικὲς τάσεις τῶν αἰσθήσεών σου, γιὰ νὰ κάνεις λεφτά. Γιατὶ οἱ πειὸ πολὺ ποὺ ξενητεύουνται τὸ κάνουν γιὰ λεφτά.

Τότες τί πρέπει νὰ γίνει; Νά! Ὁ τόπος μας εἶνε φαρδύς. Μᾶς χωρᾶ ὅλους. Κι ἄλλους τόσους. Νὰ μείνουμε ὅλοι στὸν τόπο μας καὶ νὰ δουλέψουμε μὲ σύστημα. Ἀλλὰ πρὶν ἀπ' αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς διαπαιδαγωγήσουν ἀθρῶποι μὲ μυαλό. Νὰ πετάξουμε τὶς προλήψεις καὶ νὰ χαράξουμε στὸ κεφάλι μας γιὰ Κανονισμὸ τῆς ζωῆς μας κεῖνα ποὺ διατάζουν νὰ κάνουμε οἱ Νόμοι, μὰ οἱ λογικοὶ Νόμοι ποὺ ἀναγκάστηκαν νὰ τοὺς ἐπιβάλουν λίγοι στοὺς πολλοὺς γιὰ νὰ περιορίζουμε τὶς κτηνώδεις τάσεις μας.

Αὐτὰ τὰ πράμματα ὅμως στὴν Ἑλλάδα εἶν' ἀδύνατο νὰ γίνουν, ἀφοῦ τὴν κατοικοῦν κανίβαλοι . . . .

Ὁ κάθε ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος ποὺ θὰ φανῇ στὴν Ἑλλάδα, καταδιώκεται καὶ ἐξαφανίζεται. Καὶ ἔτσι θὰ εἶνε πάντα ὀπισθοδρομικὸς ὁ τόπος μας, κι οἱ λίγοι ἀθρῶποι, οἱ καλοὶ. θὰ μαραίνουνται ἀπ' τὸν καμό τους κι ὅσοι δὲ θὰ μποροῦν νὰ ζήσουν στὸ συχαμερὸ αὐτὸ περιβάλλον, στὸ ὁποῖο κυριαρχεῖ ἡ ψευτιά, ἡ κλεψιὰ ἡ μπαγαποντιὰ κι' ἡ τεμπελιὰ καὶ ὅλες οἱ προλήψεις ποὺ σὲ ἀηδιάζουν, θὰ πέρνουν τὰ μάτια του, καὶ ἢ θὰ ἀφτοκτονοῦν ἢ θὰ πνίγουνται στὴ ξενητειὰ (ποὺ δὲ διαφέρει ἀπ' τὸ πρῶτο). Κι' ἄμα δὲν κάνουν κανένα ἀπ' τὰ δυό, μοιραῖα θὰ ἐπηρεασθοῦν σιγὰ σιγὰ ἀπ' τὸ περιβάλλον καὶ θὰ γίνουν ἀνήθικοι. Τὸ συμπέρασμά μου εἶνε πὼς δὲν πρέπει καὶ δὲ συμφέρει νὰ ξενητευθεῖ ἕνας ἄνθρωπος.

Προπαγανδῆστε σεῖς; οἱ νηοὶ μὲ φανατισμό. Πρέπει νὰ κατορθώσετε νὰ συγκρατήσετε τὸ μεταναστευτικὸ ρεῦμα. Ἀλλὰ δὲ φτάνει αὐτό. Ἀφοῦ μείνει ὁ κόσμος ὁ καλὸς (δηλ. οἱ λίγοι ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν ἀνθρωπινὰ) στὸν τόπο τους, νὰ ἀναλάβουν νὰ καλλιτερέψουν τὶς κοινωνικὲς συνθῆκες του, ἀρχίζοντας ἀπ' τὸ ἄλφα. Αὐτὸ θὰ γίνει ἄμα διαλέξουν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ τοὺς κυβερνήσουν. Ἀλλὰ τί χάνω τὸν καιρό μου καὶ τὰ γράφω ὅλ' αὐτά; Ἡ «Καμπάνα» τὰ χτυπᾶ κάθε μέρα, μὰ ποιὸς τ' ἀκοῦ. Δὲ βλέπεις τὰ χάλια μας, τὰ καινούρια μαντᾶτα. Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ σηκαθοῦν νὰ χτυπήσουν τὸν Πλαστήρα οἱ μαλακισμένοι κτηνάνθρωποι !

Ἀηδία. Προτιμῶ νὰ πεθάνω ἀπὸ μαρασμὸ στὴ ξενητειὰ, ποῦ 'ναι γιὰ μέχα ἀνυπόφορη κόλαση, παρὰ νὰ γυρίσω στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ βλέπω τέτοια πράμματα. Νὰσοῦ πῶ ἀγαπημένε μου. Ἐγὼ γιὰ λόγου μου δὲ νοιάζομαι καὶ πολύ. Ἔχω τρόπο καὶ νὰ καλοπεράσω καὶ στὴ ξενητειὰ ἀκόμα. Λίγο πολὺ προσπαθῶ νὰ συμμορφοθῶ μὲ τὴν καινούρια ζωὴ, πάντα ἀναγκαστικά. Τί νὰ κάνω; Σὲ παραζάλισα ἔ;

Ἄλλη φορὰ θὰ σοῦ γράψω γιὰ τοὺς ρωμηοὺς ποὺ εἶνε στὴν Ἀμερική.

Γεώργος Παπανικόλας

(38) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Ἤμασταν στριμωγμένοι, ὅλος ὁ λόχος, μὲς τὸ μεγάλο «ἀμπρὶ βομβαρδισμοῦ». Εἶνε ἕνα θεόρατο ὑπόγειο, τρυπημένο κάπου ἑφτὰ μέτρα βαθειὰ κάτου ἀπ' τὴν ἀπανωσιὰ τοῦ λόφου. Τὸ ταβάνι τουάκουμπάει πάνου σὲ χοντρὰ ροζόρικα κορμιὰ δέντρων, κ' ἡ ἔμπασή του εἶνε δαιδαλώδικη. Μαζευούμαστε μέσα ἐκεῖ ὅλοι ὅσοι δὲν ἔχουνε ὑπηρεσία, μὲ ὅλο μας τὸν ὁπλισμό, ὅταν ἀπ' ἀντίκρυ ἀρχίσουνε «βομβαρδισμὸ καταστροφῆς». Γιατὶ τάλλα τάμπριὰ δὲ βαστᾶνε στὸ χαλασμὸ ποὺ κάνουν οἱ μεγάλες ὀβίδες, οἱ «γουροῦνες» ὅπως τὶς λένε οἱ φαντάροι. Γκρεμίζουνται καὶ σὲ θάφτουν ἀπὸ κάτου. Μὰ τοῦτο ἐδῶ εἶνε ὁλάκαιρο ὀχύρωμα. Ἑφτὰ μέτρα χόντρος ταβάνι ὁπλισμένο ὁπὸ μέσα καὶ μὲ λάμες σιδερένιες δὲ σωριάζεται ἔτσι εὔκολα. Μὰ ὅσο μεγάλο κιὰν εἶνε, πάντα δύσκολα μᾶς πέρνει διακόσους ἄντρες. Σὰν κάτσουμε ἐκεῖ μέσα πάνου ἀπὸ ἕνα κάρτο τῆς ὥρας, ἡ ἀνεσα μιὰ ἀρχίζει νὰ γίνεται τόσο δύσκολη πού, ἂν ἀφίνανε οἱ σκοποὶ τῆς πόρτας, πολλοὶ θὰ λακίζανε ὄξω γιὰ νὰ γεμίσουνε τὰ φλεμόνια τους καθαρὸν ἀγέρα, μὲ κίντυνο νὰ χάσουνε τὴ ζωή τους. Ἔτσι κιαὐτὴ τὴ μέρα ποὺ βρεθήκαμε μαζεμένοι ἐκεῖ μέσα. Πολλὴν ὥρα δὲ μιλοῦσαμε ἀκούγοντας μονάχα τὴ βουὴ ποὺκανε τὸ σκάσιμο τῶν ὀβίδων καὶ τὸ σύρλιαχτό τους μὲς τὸν ἀγέρα. Κιἄρχισε νὰ γίνεται δύσκολη ἡ ἀνάσα, ὅταν ὁ λοχαγὸς μᾶς παρακάλεσε μὲ τὸ πιὸ κοριτσίστικο χαμογέλιο στὰ τριαντάφυλλιά του χείλια, νὰ δηλώσουμε ἂν κανένας ἀπὸ μᾶς ἤτανε «δειλὸς», γιὰ νὰ τὸν ἔχει ἐπ' ὄψει σὰ θὰ γίνει ἡ «ἐξόρμας δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ ξεστομίσει τὴν ἀλήθεια. Ὅσο σωπαίνανε ὅλοι καὶ κυτταζούτανε στενοχωρημένοι κάτου ἀπ' τὴ μεγάλη λάμπα τῆς ἀσετυλίνης ποὺ φώτιζε τὸ ὑπόγειο, ἐγὼ συλλογιζόμουνα.

— Κανένας λοιπὸν ἀπ' ὅλους μας ἐδῶ μέσα δὲν εἶνε ἀληθινὰ ἀντρεῖος; Κανένας δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ περιφρονήσει τὶς συμφωνημένες ἀξίες τῆς ντροπῆς, τῆς πειθαρχίας, καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, γιὰ νὰνοίξει τὴν καρδιά του μπροστὰ στὰ λαχκιασμένα μάτια διακόσων ἀντρῶν καὶ κάτου ἀπ' τὸ ἄσπρο φῶς τῆς ἀσετυλίνης; Ὁ λοχαγὸς γυρεύει «ἕνα δειλό». Ἐγὼ ἂν ἤμουνα στὴ θέση του, μπροστὰ σαύτὴ τὴ στενοχωρημένη βουβαμάρα θὰ φώναζα:

— Βρὲ, δὲ βρίσκεται κανένας ποὺ νἄχει τὸ θάρρος νὰ πεῖ πὼς φοβᾶται τὸ θάνατο; Εἶστε ἀλοιπὸν ὅλοι σας δειλοί, δειλοὶ καὶ τιποτένοι κανάγηδες;

Καὶ σύγκαιρα ἔννιωθα πὼς οὔτε ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶχα αὐτὸ τὸ κουράγιο μέσα μου. Καθόλου παράξενο μάλιστα, καθόλου παράξενο, κιὁ Σταυρὸς ποὺ συχαινόμουνα τόσο νὰ σφράγιζε πιὸ βαρειὰ τὸ στόμα μου, καὶ τὸ δεύτερο γαλόνι ποὺ τὸ περιφρονοῦσα ἔτσι, νἄδενε κόμπο τὴ λευτεριὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τῆς σκέψης μου.

Ὡς τόσο μέσα στὶς δύσκολες στιγμὲς ποὺ περνούσανε, μίλησε ἕνας.

— Ἐπιτρέπετε, κύριε λοχαγέ;

Ὅλοι γυρίσανε καὶ τὸν κυττάξανε ξαφνιασμένοι καὶ μὲ μιὰ γριμάτσα παράξενη στὰ μοῦτρα. Ἤτανε ὁ Βασίλης ὁ Ἀλιμπέρης ἕνα ψηλὸ χλωμὸ παλληκάρι μὲ ὀγουρὸ μαλλιά. Εἶπε μὲ βαρειὰ κι υβέντα:

— Λαμβάνω τὴν τιμή, κύριε λοχαγέ, νὰ σᾶς πῶ πὼς ἐγὼ εἶμαι δειλός. Σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ μάφίσετε πίσω σὰ ἴὰ γένει ἡ ἐξόρμηση.

χαγὲς μὲ ἀπορία, σὰν προσβλημένος ποὺ ἀκούστηκε αὐτὸς ὁ λόγος μὲς τὸ δικό του τὸ λόχο.

— Φοβᾶμαι κύριε λοχαγέ. Ἐγὼ εἶμαι ἕνας μαραγκός· τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ἕνας ἁπλὸς μαραγκός. Δὲν εἶμαι παντρεμένος κ' ἔχω νὰ ζήσω τὴ γρηά μου μὲ τέσσερις ἀδερφάδες— ἀδύνατα πράματα μαθές. Οὔτε δουλεύει καμμιά τους οὔτε μπόρεσα ἀκόμα νὰ παντρέψω καμμιά. Γιὰ τὴν ὥρα τρῶνε ἕνα χτηματάκι ποὺ μᾶς εἶχε ἀφίσει ὁ πατέρας ὅλο-ὅλο σεβαίνοντας. Τὶς συλλογέμαι μέρα νύχτα. Δὲ συλλογέμαι τίποτ' ἄλλο ἀπ' αὐτές. Δὲ μάλωσα ποτές μου μὲ ἄθρωπο, οὔτε ἔχω τὸ κουράγιο νὰ σκοτώσω. Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ βγεῖ ἡ ψυχή μου κάθε φορὰ ποὺ περνᾶ καμμιὰ ὀβίδα πολὺ ψηλὰ πάνου ἀπ' τὸ κεφάλι μου. Παγώνω ὁλάκαιρος καὶ τρέμω. Μπορῶ νὰ λιγοθυμήσω σὰ δῶ αἷμα. Μὰ δουλειὰ ὅση θέλεις δόσε μου νὰ σοῦ κάνω. Δουλειὰ παστρικιά. Καὶ μεραχλίδικια. Καρέκλες, τραπέζια, κορνίζες. Δουλεύω τόρνο. Τέτια δουλειὰ δόστε μου καὶ θὰ σᾶς κάνω θόματα. Μὰ γιὰ φονικὰ μὴ μοῦ λέτε. Μπορῶ νὰ πεθάνω ἀπ' τὸ φόβο. Μπορῶ νὰ κάνω ἄδικα κιἄλλους ποῦνε παλληκάρια νὰ φοβηθοῦν, ὅπως εἴπατε. Νὰ μὲ συχωρέσετε κύριε λοχαγὲ ποῦχα τὸ θάρρος νὰ σᾶς τὰ πῶ αὐτὰ τὰ πράματα. Μὰ σᾶς ξέρουμε ὅλοι γιὰ πολὺ καλὸν ἄθρωπο καὶ πιστεύω πὼς θὰ μὲ συμπαθήσετε.

Ἔτσι μίλησε ὁ Βασίλης ὁ Ἀλιμπέρης καὶ σώπασε. Ὄξω βογγοῦσε λυσσασμένα τὸ κανονίδι. Ὁ λοχαγὸς κοτσούφιασε καὶ συλλογιζούτανε μὲ τὰ χέρια πίσω στὴ ράχη. Τὸ ροδοκόκκινο πρόσωπό του γιόμισε ζάρες ἄσκημες, καὶ μὲς ἀπ' τὰ ὄμορφα μάτια του πέρασε μιὰ σκληρὴ ἀστραπὴ σὰν τὰ σήκωσε πάνου στὸ συφοριασμένο τὸν Ἀλιμπέρη. Κα-

ταφυλλιά του χείλια, καὶ μισόκλεισε κοροϊδευτικὰ τὰ ματόφυλλά του.

— Ὁ λοχίας Παβλέλης νὰ διαλέξει τέσσερις ἄντρες τῆς διμοιρίας του καὶ νὰ ὁδηγήσουνε τὸν Ἀλιμπέρη ἀπ' τὸ «μπουαγιὸ τῆς ἐξόδου» στὴ δεύτερη γραμμὴ τῶν συρματοπλεγμάτων. Ἐκεῖ θὰ τὸν δέσουνε σένα σιδερένιο πάσσαλο δεξὰ ἀπ' τὴν πόρτα τῶν συρματοπλεγμάτων καὶ θὰ τὸν ἀφίσουνε γιὰ νὰ συνηθίσει στὶς ὀβίδες ὥς ποὺ νὰ στείλω νὰ τὸν ξαναπάρω. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος γιὰ νὰ φοβούμαστε πὼς θὰ πάθει τίποτα ὁ Ἀλιμπέρης γιατὶ τὰ βάτα κρύβουνε κεῖνο τὸ μέρος. Ἔπειτα οἱ φίλοι μᾶς βαράνε τώρα στὰ ζερβιά. Ἐμπρός. Καὶ νὰ δῆτε αὔριο τὸν Ἀλιμπέρη τί ξεφτέρι ποὺ θὰ μᾶς γυρίσει στὸ λόχο.

Ὅλοι γέλασαν σὰ χτήνη, κιὁ Βασίλης δέθηκε στὸ σιδερένιο πάσαλλο ὅπως διάταξε ὁ λοχαγός μας.

Κα' τὴν αὐγὴ μᾶς τόνε φέρανε τρελλό.

Δὲ μπορεῖ πιὰ κανένας νὰ τοῦ τραβήξει τὴν προσοχὴ μὲ τίποτα. Ξεφτίζει κλωστὲς κλωστὲς τὸ δίκωχό του καὶ σφυρίζει ἀδιάκοπα. Τὰ ροῦχα του εἶνε ὅλα κουρελιασμένα καὶ δὲ δέχεται νὰ τόνε ντύσει κανένας. Σὰν ἀποστάσει σφυρίζοντας, τὰ χείλια του ἀπομένουν τὸ ἴδιο σουφρωμένα, ὥς ποὺ νὰ ξαναρχίσει. Σήμερα τόνε στείλανε στὸ Νοσοκομεῖο. Οἱ νοσοκόμοι ποὺ τὸν συνόδεψαν μᾶς εἴπανε πὼς περνόντας ἕνα διάσελο ποὺ τὸ βαράνε οἱ Βουργάροι καὶ μυρμίγκι νὰ περάσει, μὲ μεγάλη δυσκολία καταφέρανε τὸ Βασίλη νὰ πρεσυμυτίσει χάμου. Οἱ ὀβίδες ποὺ περνοῦσαν στιγλίζοντας πάνου θέ του ἤτανε πράματα ἀκατανόητα καὶ ἀνύπαρχτα πιὰ γιὸ τὴν τυραγνισμένη του ψυχὴ ποῦχε πεθάνει γιατ' εἶχε τὴ δύναμη νὰ ξεστομίσει τὴν ἀλήθεια.

(ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Γενάρης **8** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 43

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΟΙ «Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ» ΚΑΙ Η ΛΑΪΚΗ ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΟΙ ΣΕΣ ΚΑΙ ΟΙ Ε.Ε.Λ.

Τώρα ποὺ τέλειωσε ὁ ἐκλογικὸς ἀγώνας στεφανώνοντας μὲ νίκη τὴν προσπάθεια τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ εἰς τὸ νὰ καταστήσει τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας καλύτερον, ἁγνότερον καὶ ἠθικότερον, ἀξίζει νὰ συνεχίσουμε τὴν οἰκογενειακὴ συζήτηση ποὺ ἄνοιξε ὁ φίλος ἀρθρογράφος τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς «Καμπάνας» μας Ν. Σ. Στοχάζουμαι πὼς μιὰ τέτια συζήτηση ἔχει νὰ ὀφελήσει καὶ τὶς ὀργανώσεις μας καὶ θὰ χαράξει καλύτερα τὴ μελλοντική κατεύθυνση ποὺ θἀρχίσουν τώρα κ' ἐμπρὸς οἱ Σ. Ε. Σ. μὲ ὅλη τους την ἡσυχία ὑπὸ τὸν νέο τίτλο «ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΡΕΝ ΛΕΣΒΟΥ» καὶ μὲ τὸ νέο ἐγκεκριμένο καταστατικὸ ποὺ δημοσίεψε στὸ προτελευταῖο της φύλλο ἡ «Καμπάνα».

Ὅταν ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ΣΕΣ τοῦ νησιοῦ, ἐπικυρώνοντας τὸ πραχτικὸ τῶν ΣΕΣ τῆς Β. Α. καὶ Α. περιφερειας μὲ κάλεσε, νὰ κατέβω στὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν συμπολεμιστῶν μας καὶ τῶν Λεσβιακῶν συμφερόντων μέσα στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο, ὁμολογῶ πὼς δὲν εἶχα πολὺ ἀκριβὴ ἰδέα γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ χανε κάνει οἱ ἔφεδροι τοῦ Νησιοῦ μας γύρου στὶς ὀργανώσεις τους, ἐπειδὴ στὴν Ἀθήνα ἤμουνα ἰδιαίτερα ἀπασχολημένος μὲ τὴν «Ἕνωση τῶν ἐφέδρων ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν». Παρακολουθοῦσα μονάχα τὸν ἀγῶνα τῶν ἐφέδρων μας ἀπὸ τὴν «Καμπάνα», ποὺ μὲ τόση πρωτοτυπία καὶ μὲ τόσο ρωμαλέα ἀρθρογραφία ἀπετέλεσε ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν θεωρητικὴ ἐργασία τοῦ ἐφεδρικοῦ ἀγῶνος μας, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ τὴν προσεχουνε πολὺ πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸ Νησί μας. Ἔτσι ἤξαιρα τὴν ἐφεδρικὴ ὀργάνωση τοῦ Νησιοῦ ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Σὰν ἤρθα, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς προεκλογικῆς μας περιοδείας, εἶχα τὴν τύχη νὰ μελετήσω ἀπὸ κοντὰ τὴν ὀργάνωση καὶ τὴν ἐργασία τῶν ΣΕΣ ὅλων τῶν χωριῶν μας.

ΤΑ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Στὶς γενικὲς γραμμὲς ἡ ἐφεδρικὴ ὀργάνωση τοῦ Νησιοῦ εἶνε ἡ πιὸ καλὴ κ' ἡ πιὸ δυνατὴ μέσα στὶ, ὀργανώσει; ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Σ'αὐτὸ συνετέλεσε τὸ πιὸ πολὺ ἡ ἐνθουσιώδης ἐργασία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, κι ἂν ἀπετελεῖτο, αὐτὴ κυρίως, ἀπὸ ὁμοιογενέστερα στοιχεῖα ἀσφαλῶς καὶ οἱ ὀργανώσεις τῶν χωριῶν θὰ ἤτανε πιὸ πειθαρχημέμένες καὶ πιὸ ρεγουλαρισμένες. Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ πρόσεξα στὴν περιοδεία μου εἶνε ὅτι ἤτανε τέλεια ὀργανωμένα ὅσα χωριὰ εἴχανε τὴν τύχη νὰ βροῦνε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ τοὺς ἔπρεπε, δηλ. ποὺ οἱ ἀπόψεις του σόλα τὰ ζητήματα ἤτανε σύμφωνες μὲς τὶς γενικὲς ἀπόψεις, καὶ ποὺ ἀνέλαβε τὴ σωματειοκὴ διοίκηση τῶν συναδέλφων ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸν ΣΕΣ τοῦ χωριοῦ μὲ τὴν ἴδιαν ἰδεολογικὴν ὁρμὴν ἡ ὁποία ἔπνεε ἀπὸ τὶς στήλες τῆς «Καμπάνας» καὶ ἀπὸ τὰ μανιφέστα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἶδα χωριὰ καὶ περιφέρειες ὁλόκληρες ὅπου οἱ ΣΕΣ ἀποτελοῦν τὴν λαλρείαν ὅλων τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι προσβλέπουν εἰς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνώτερον Ἠθικὸν Κέντρον. Εἶδα ἔργα πολιτισμοῦ, φιλανθρωπίας, μορφώσεως, ψυχαχωγίας, ἔργα κοινοτικά, κοινωφελῆ καὶ εὐεργετικά, ποὺ ἦσαν ἀποκλειστικὸν κατόρθωμα τῶν Συνδέσμων μας. Οἱ ΣΕΣ Τελωνείων, Μεσοτόπου, Ἀσωμάτου, ἐπαρχίας Πλωμαρίου, Παλαιοκήπου, καὶ ἄλλοι, εἶνε θαυμαστὰ ὑποδείγματα τῆς τέτοιας ὀργανωτικῆς ἐργασίας ποὺ θὰ ἔχουν ἱστορικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν γένει πολιτισμοῦ τῶν χωριῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

Εὑρῆκα ὅμως καὶ ὁλάκαιρες μάζες ἐφέδρων σὲ ἀρκετὰ κέντρα τοῦ νησιοῦ μας σὲ ἐμβρυώδη ὀργανωτικὴ κατάσταση. Μάζες ποὺ ἂν εὕρισκαν ἐπὶ κεφαλῆς των τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ τοὺς ἔπρεπε, θὰ εἴχανε ριζικὰ ἀλλάξει καὶ τὶς οἰκονομικὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς τους καὶ τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ χωριοῦ των. Καὶ αὐτὲς οἱ μάζες ἔμεναν μοιρολατρικὰ ἀκίνητες. Κανένας δὲν τοὺς ἐδίδαξε, κανένας δὲν τοὺς ἔδωσε νὰ καταλάβουν τὶ τεραστία δύναμις εἶνε ἡ συνένωσίς των γύρω εἰς ἕνα σκοπὸν κοινοῦ συμφέροντος, καὶ πόσον εὔκολα θὰ ἀρθοῦν ἀπὸ τὴν μέση οἱ περισσότερες δυσκολίες τῆς ζωῆς ποὺ σήμερα περιορίζονται νὰ τὰς ἀντικρίζουν μὲ ἀνίσχυρη γρίνια καὶ μὲ ἄσκοπη μοιρολατρεία. Ἤβρα ἐφεδρους ποὺ δὲν ἤξεραν τίποτα περὶ ΣΕΣ. Ἤβρα ἐφέδρους ποὺ δὲν ἄκουσαν ποτὲς τους τὸ κήρυγματῆς «Καμπάνας». Ποιὸ εἶνε τὸ αἴτιο τῆς τέτοιας ἐμφανέσεως μερικῶν ἐφεδρικῶν μαζῶν; Ὁ συνάδελφος Ν. Σ, ξετυλίγει ὁπωσδήποτε καλὰ τὶς ἀπόψεις του στὸ ἄρθρο του «Ἀνοιχτὰ λόγια». Εἶνε βέβαιο πὼς σὲ ἀρκετὰ χωριὰ τὴ γνίκη μᾶς τὴν ἔδωσαν ὄχι οἱ ἔφεδροι μὰ οἱ ἄλλοι πολίτες. Πολλοὶ συνάδερφοι παρεξήγησαν τὴν ἀποστολή τους καὶ τὰ καθήκοντά τους.

Μικροφιλοδοξίες κομματαρχίσκων, τερτίπια ἀντιεφεδρικῶν στοιχείων ποὺ δὲν τοὺς συνέφερε ἡ Ἕνωση τῶν ἐφέδρων, ρωμέϊκοι μικροεγωϊσμοί, κοτζαμπασίδικες ἐπιδράσεις καὶ χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα συνέτειναν γιὰ νὰ ἐμφανίσουν σὲ ἀρκετὰ χωριὰ τοὺς ΣΕΣ ὀνόματι μόνον ὑπάρχοντας. Αὐτὰ τὰ χωριὰ ἐπρόσεξα πάντοτε πὼς τὸ προεδρεῖο δὲν ἔπαιζε σχεδὸν κανένα ρόλο, ἢ μᾶλλον ἦταν ὅλη ἡ αἰτία τοῦ ξεχαρβαλώματος. Τὸ μοίρασμα «ψήφωνοῖκτου καὶ ἐλέους» ἤτανε βέβαια κιαὐτὸ ἕνας λόγος. Μὰ νομίζω πὼς δὲν ἤτανε αἰτία. Ἤταν ἀποτέλεσμα. Ἂν ἐγκαίρως ἐγινόταν τὸ κήρυγμα τῆς πειθαρχίας καὶ τὰ ποτελέσματά της ἐπὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντός μας, κανένας ἔφεδρος δὲν θἀπειθαρχοῦσε. Μὰ γιὰ νὰ τὸ κάνει αὐτὸ ἔπρεπε πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ πεισθεῖ πὼς δουλεύοντας γιὰ τὴν ὀργάνωση δουλεύει γιὰ τὸ συμφέρον του. Γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ σπιτιοῦ του καὶ τῶν παιδιῶν του. Ποιὸς τοῦ τὸ δίδαξε αὐτό; Ποιὸς συγκέντρωσε μιὰ μέρα σαὐτὰ τὰ χωριὰ τοὺς ἁπλοϊκοὺς πολεμιστὰς γιὰ νὰνοίξει κουβέντα μὲς σένα καφενεῖο γύρω στὰ ζητήματα τῆς τάξεώς μας, γύρω στὰ συμφέροντα τῆς βασανισμένης φτωχολογιᾶς, γύρω στὴν ἀνάγκη τῆς ὁμαδικῆς ἐνέργειας; Ποιὸς ἔβγαλε σαὐτὰ τὰ χωριὰ τὴν «Καμπάνα» τῆς ἑβδομάδας τὸ βράδυ ποὺ γυρίζουνε ἀπ' τὰ χωράφια τους κιἀπ' τὶς βάρκες τους στὸ καφενεῖο γιὰ νὰ τοὺς τὴ διαβάσει δυνατά, γιὰ νὰνοίξει κουβέντα γύρω σαὐτὰ ποὺ γράφει καὶκηρύχνει; Κανένας. Τοὺς εἴχανε ἀφέσει στραβούς. Βγήκανε πρόεδροι, πήρανε τὴ σφραγίδα τους καὶ σύχασαν.

ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝΕ ΑΡΧΗΓΟΙ

Ἔχω λοιπὸν τὴ γνώμη πὼς αὐτοῦ κυρίως πρέπει νὰ περιστραφεῖ ἡ ἀναδιοργάνωση ποὺ ἀρχίζει. Νὰ βρεθοῦν κατάλληλοι ἀρχηγοί, παιδιὰ τίμια μὰ καὶ ***μὲ ὁρμὴ ἐνθουσιασμοῦ γιὰ ἔργα.*** Νὰ εὑρεθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ ποὺ θἔχουν τὴν ***εὐγενικὴ φιλοδοξία*** νὰ ὀργανώσουνε τὰ χωριά τους. Νὰ καταλάβουν πὼς οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς μόλις μορφωθοῦν ὁμοιογενῶς καὶ ἀποκτήσουν συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των εἶνε προορισμένες νὰ ***δημιουργήσουν τὴν εὐτυχία*** τοῦ ὡραίου μας νησιοῦ. Νὰ κάνουν τὴ ζωὴ τῶν φτωχῶν πιὸ εὔκολη, πιὸ καλή, πιὸ ἥμερη, πιὸ ἀθρωπινή. Ἀπὸ τὰ χέρια μας ἐξαρτᾶται νἀνοίξουνε δουλιὲς μὲ συνεταιρικὲς καλλιέργειες, νὰ δοθοῦνε πιστώσεις ἀπ' τὸ Κράτος, νὰ γίνει λαϊκὴ ἡ ἐκπαίδευση, νἀποχτήσουμε σχολειὰ ἄξια τοῦ προορισμοῦ των καὶ δρόμους καλοὺς ποὺ θὰ φτηνίνουν τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης γιατὶ θὰ λιγοστέψουν τὰ μεταφορικὰ ποὺ τὰ ἐπιβαρύνουν σήμερα μὲ τοὺς κατσικόδρομους. Ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις μας ἐξαρτᾶται νὰ κάνουν ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι τὸ καθῆκον τους ἀντίκρυ στὸν τόπο, γιατὶ θὰ ξαίρουνε πὼς πίσω τους εἶνε αὐτὲς ποὺ θὰ γυρέψουνε λογαριασμό, ποὺ θὰ γυρέψουνε εὐθῦνες. Ἀπ' τὶς ὀργανώσεις ἐξαρτᾶται τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια ποὺ θἀβγουνε μεθαύριο στὶς κοινοτικὲς ἐκλογὲς νἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ νέες ἰδέες μὲ νέα μυαλά, μὲ προοδευτικὲς τάσεις. Ὅλα ἀπὸ μᾶς ἐξαρτῶνται. Ἀπ' τὶς δυνατὲς ὀργανώσεις μας. Καὶ θὰ γίνουν δυνατὲς οἱ ὀργανώσεις μας ὅταν ***ὅλα*** τὰ προεδρεῖα τῶν ἐφέδρων δουλέψουν ὅπως δούλεψαν ὥς τὰ σήμερα τὰ προεδρεῖα τῶν ***περισσότερων*** χωριῶν τοῦ νησιοῦ. Ὅπως δούλεψε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Μυτιλήνης, ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσει σήμερα αὐτὸ τὸ περίλαμπρο ἐφεδρικὸ οἰκοδόμημα μέσα σόλη τὴν Ἑλλάδα.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

Γιὰ νὰ ἐπιτύχει μιὰ ὀργάνωση κοντὰ στἄλλα πρέπει νὰ συνεργάζεται ἁρμονικὰ μὲ ὁλάκαιρη τὴν Κοινότητα. Ὁ σκληρὸς στρατιωτικὸς βίος τόσων ἐτῶν

---

(39) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΣ'.

Φαίνεται πὼς οἱ ὀχτροί μας μυρίστηκαν τὴν ἐπιχείρηση ποὺ τοὺς ἑτοιμάζουμε· τρεῖς μέρες τώρα σκάβουν τὰ χαρακώματά μας μὲ τὶς ὀβίδες τους. Σήμερα μόλις ξημέρωσε ἄρχισαν ἕνα συνδυασμένο βομβαρδισμὸ μὲ «ἐγκσιροφλεγεῖς» καὶ «ἀσφυξιογόνες». Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ δοκιμάσαμε τὸ ἀπάνθρωπο αὐτὸ ὅπλο στὴν ἐφαρμογή του. Ὡς τὰ σήμερα μόνο στὴ θεωρία τὸ ξαίραμε. Ἤτανε μαζεμένοι καμμιὰ δεκαριὰ συντρόφοι μὲς τἀμπρί μου καὶ λέγανε παραμύθια, ὅταν ἔπεσαν οἱ πρώτες ἀσφυξιογόνες μὲ τὸν ξεχωριστό τους κούφιον ἦχο στὴν ἔκρηξη. Στὴν ἀρχὴ νομίσαμε πὼς εἶνε συνηθισμένες ὀβίδες ποὺ βουτοῦσανε στὴ λάσπη δχως νὰ σκάζουνε. Καὶ μερικοὶ φωνάξανε κοροϊδευτικὰ τὸ συνηθισμένο. — Ἴσκα! κατέβασε φάλια! Κατόπι νιώσαμε μιὰ λαφρυὰ καὶ πολὺ εὐχάριστη μυρουδιὰ πικραμυγδόλου. Κατόπι ἕνα ἀλαλιασμένο νταβατοῦρι ἀπὸ κραυγὲς καὶ προστάγματα. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ φωνάζανε σὰ δαιμονισμένοι.

— Ἀεφυξιογόνα! Τὶς μάσκες σας!

Μὰ κανένας μας σχεδὸν δὲν εἶχε τὴ μάσκα του πρόχειρη. Ἐπειδὴ τόσους μῆνες δὲ βρεθήκαμε στὴν ἀνάγκη νὰ τὴ μεταχειριστοῦμε, ὅλοι μας σιγὰ-σιγὰ κατάντησε νὰ λογαριάζουμε τὸ γαλάζιο της τενεκεδένιο κουτὶ σὰν περίσσιο φόρτωμα στὴν ἐξάρτηση. Κ' ἔτσι γένηκε μιὰ τραγικὴ ἀναμπαμποῦλα μὲς τὸ χαράκωμα. Οἱ φαρμακεμένες ὀβίδες σκάνανε ἀπανωτές. Οἱ πιότεροι ποὺ βρισκότανε στἀμπρί μου κάνανε νὰ τρέξουνε στὰ δικά τους γιὰ νἀρπάξουνε τὶς μάσκες καὶ νὰ γλυτώσουν ἀπ' τἀέρια ποὺ γιόμισαν τὰ βαθειὰ ἀμπριά, ἔτσι ποῦνε βαριότερα ἀπ' τὸν ἀέρα. Μὰ ποῦ νὰ βγεῖς. Πάνου ἀπ' τὸ χαράκωμα ἔβρεχε μολύβι καὶ σίδερο. Οἱ ἐγκαιροφύλακες σκάνανε ζυγιαστὰ πάνου ἀπ' τὴ γραμμή μας βγάζοντας τὸ θανατερὸ χαλάζι τους πάνου στὰ κεφάλια τῶν δυστυχισμένων ποὺ ἀποκοτούσανε νἀβγουνε ὄξω. Κ' ἔτσι πέσανε ὅλοι τους πίσω μὲς τἀμπρί, κουβάρα ὁ ἕνας πάνου στὸν ἄλλο, σὰ μεθυσμένοι καὶ σὰν τρελλοί, σφίγγοντας μὲ τὶς γροθιὲς τὰ μάτια ποὺ καίγανε φριχτὰ καὶ δακρύζανε, καὶ χώνοντας τὴ μύτη καὶ τὸ κλειδωμένο στόμα μὲς τὶς κουβέρτες, μὲ κίντυνο νὰ σκάσουνε ἀπὸ ἀσφυξία. Ἕνα πονεμένο γροτζούνισμα στὸ λαρύγγι καὶ στὴ μύτη ἔκανε ὅλους νὰ βογγᾶνε μὲ σκληρὸ βῆχα, καὶ νὰ τρίβουνε μὲ τὰ λασπωμένα χέρια τὰ φλογισμένα, τους μάτια, ποὺ ἤτανε σὰ νὰ τὰ πασπάλισες κόκκινοπιπέρι. Ἤτανε ἕνα κοκὸ ποὺποτὲς δὲμπορεῖ νὰ νὰὑποθέσω τὴν ἀνείπωτήτου χτηνωδία. Ἤτανε ἕνα κακούργημα ἄναντρο καὶ ἀπάνθρωπο ποὺ μοναχὰ ὅποιος τὸ δοκίμασε μπορεῖ νὰ κα-

(Ἡ συνέχεια στὴ 4η σελίδα)

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

μᾶς ἔχει κάνει ὅλους μας λιγάκι βίαιους, λιγάκι ἀπότομους, λιγάκι αὐταρχικούς. Ἔχουμε μέσα μας τὸ πικρὸ παράπονο τοῦ ἀδικημένου, τοῦ κακοπαθήσαντος γιὰ τοὺς ἄλλους χωρὶς νὰ βλέπει ἀναγνώριση τῆς θυσίας του. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα πρέπει νὰ τὸ περιορίσουμε καὶ νὰ τὸ χαλιναγωγήσουμε ἀπόλυτα. Αἱ κοινότητες πρέπεε νὰ καταλάβουν ὅλες ὅτι δὲ ζητᾶμε τίποτ' ἄλλο παρὰ δίκαια καὶ κοινωφελῆ πράγματα. Ὅτι ἤρθαμε γιὰ νὰ βάλουμε τὰ πράματα στὴ θέση τους, νὰ ἀναδημιουργήσουμε τὴ συνολικὴ ζωή, νὰ δουλέψουμε γιὰ τὸ συμφέρο τῶν πολλῶν ποὺ εἶνε καὶ συμφέρο δικό μας. Οἱ μὴ κολεμιστὲς πολίτες πρέπει νἆναι συνεργάτες μας. Σὲ πολλὲς περιστάσεις σύμβουλοί μας καὶ καθοδηγηταί μας.

Η ΛΑΪΚΗ ΔΙΑΦΩΤΗΣΙΣ

Οἱ «Ἑνώσεις Ἐφέδρων» στὸ μέλλον ἔχουνε καὶ γενικότερη ἀποστολή. Πρέπει νὰ γίνουν κέντρα τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας. Νὰ γίνει μεθοδικὴ ἐκπαίδευση στὶς μάζες γύρω στὴν οὐσία τῆς δημοκρατίας. Νὰ μάθη ὁ κόσμος πὼς ἡ Δημοκρατία δὲν εἶνε μονάχα ἐκλογικὸ σύμβολο. Ἀλλὰ κάτι ἄλλο πολὺ πιὸ κεφαλαιῶδες, πολὺ δεμένο μὲ τὴν εὐτυχία τῆς ζωῆς μας. Νὰ μάθει ὁ κόσμος ὁ ἁπλὸς, πὼς καθένας πολίτης πρέπει νὰ ξαίρει τὶ δικαιώματα τοῦ δίνει ἡ Δημοκρατία καὶ τὶ ὑποχρεώσεις. Καὶ νὰ βγεῖ ἀπ' τὸ μιαλὸ ὁλονῶν ἡ βάρβαρη παράδοση τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων, ποὺ εἶνε πιὰ σήμερα ἕνας βλαβερὸς ἀναχρονισμὸς, ποὺ ἐμεῖς ξεχωριστὰ δοκιμάσαμε πικρὰ τὰ καταστρεπτικά του ἀποτελέσματα.

ΤΟ ΝΕΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κόσμος ὕστερ' ἀπ' τὸν μεγάλο πόλεμο μπῆκε σὲ νέους κύκλους σκέψεως καὶ σὲ νέα ἐπίπεδα κοινωνικῆς ζωῆς. Ἡ Ρωσσικὴ κοσμογονία ἔβαλε σὲ πράξη νέα οἰκονομικὰ συστήματα ποὺ ἄρχισαν νὰ τὰ μελετᾶνε ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ νὰ πέρνουν ἀπ' αὐτὰ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ μποροῦν νὰ σπρώξουν τὴ ζωὴ τῶν ὁμάδων σὲ καλύτερο μέλλον. Στὴν Μεγάλη Βρεττανία τὸ ἐργατικὸ κόμμα ἑτοιμάζεται μὲ τὴν πλειοψηφία τῶν βουλευτῶν ποὺ ψέρε στὶς τελευταῖες ἐκλογὲς νὰ διοικήσει τὴ μισὴ ὑδρόγειο. Ὁ κόσμος γυρεύει εἰρήνη καὶ θέλει νὰ λύσει τὰ διεθνῆ ζητήματα μὲ τρόπο ποὺ οἱ ὀργανωμένες μάζες τῶν ἐργαζομένων καὶ παραγωγικῶν τάξεων νὰ δίνουν τὴν κατεύθυνση τῆς λύσεως. Φρονῶ πὼς στὶς μελλοντικές τους κατευθύνσεις οἱ ὀργανώσεις μας δὲν πρέπει νὰ παραβλέψουν τὸ νέο πνεῦμα ποὺ φυσᾶ πέρα γιὰ πέρα πάνου στὴ γῆ. Στὴν καινούρια αὐτὴ κατεύθυνση τὸ σπουδαιότερο ρόλο παίζουν οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι. Αὐτοῦ ἀπάνου πρέπει καὶ μεῖς νὰ στηρίξουμε τὶς προσπάθειές μας. Ξεσκλάβωμα τοῦ φτωχοῦ ἀπ' τὸν κοτζάμπαση. Μόρφωση λαϊκή. Ὀργάνωση τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου μας. Καὶ πρὸ πάντων θάρρος, δουλειὰ καὶ αἰσιοδοξία.

ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Τονίζω τὸ τελευταῖο αὐτὸ πέρνοντας ἀφορμὴ ἀπ' τὴν ἀπαισιόδοξη γραμμὴ ποὺ διέκρινα νὰ διαπνέει τὸ ἄρθρο τοῦ συνάδελφου Ν. Σ. ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς «Καμπάνας», ποὺ εἶνε ἕνας ὕμνος πρὸς τὴ δημιουργία καὶ πρὸς τὸν παραγωγικὸν ἐνθουσιασμό. Ἀπαγορεύεται σὲ μᾶς νἄχουμε στίγματα ὑπαισιοδοξίας μέσα μας. Εἴμαστε νέοι. Πρέπει ΝΑ ΘΕΛΟΥΜΕ. Ὅταν ΘΕΛΗΣΟΥΜΕ, θὰ ΚΑΝΟΥΜΕ. *«Θέλειν ἴσον δύνασθαι»* λένε οἱ Φραντσέζοι. Ἂν καθένας ἀπὸ μᾶς τοὺς μορφωμένους, τοὺς πονοῦντας για τὴ γενικὴ προκοπὴ, τοὺς νέους ἀθρώπους μὲ τὰ νέα καὶ ρωμαλέα μιαλὰ κάνει τὸ καθῆκον του στὸν κῦκλο τῆς ἐκδηλώσεώς του μὲ ὅλη τὴν ἔνταση τῶν δυνάμεών του, τόιες ὅλα θὰ πᾶνε καλά.

Ἐμπρὸς ὅλοι γιὰ τὴν ὀργάνωση τῆς «Ἑνώσεως Ἐφέδρων Λέσβου». Ἂς κάνουμε τὴν ἱστορία τους ἱστορία τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Νησιοῦ μας. Ἂς δουλέψουμε γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὰ παιδιά μας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
(γιατρὸς)
Ἔφεδρος πληρεξούσιος τοῦ Νομοῦ Λέσβου

ΣΑΝ ΕΘΝΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Οἱ ἐκλογὲς στὸ Σκουτάρο

Οἱ ἐκλογὲς στὸ χωριό μας εἴχανε πάρει τὴν μορφὴ ἐθνικῆς γιορτῆς ὅπως πρέπει καὶ νἆνε. Μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἥλιου ἡ καμπάνα ἄρχισε νὰ χτυπᾶ κι ὁ κήρυκας νὰ καλεῖ τοὺς πολίτες στὶς κάλπες. Ὅταν ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος κήρυξε τὴν ἔναρξη, οἱ μουσικὲς τοῦ χωριοῦ ἀνέκρουσαν τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο καὶ τὸ τραγοῦδι τοῦ Βενιζέλου. Ὁ κόσμος ἀνατριχασμένος ἀπὸ ἐθνικὸ ρῖγος ξέσπασε σὲ ζητωκραυγὲς γιὰ τὴν Ἐπανάσταση, τὸ Βενιζέλο καὶ τὸν Παπανδρέου. Ἡ ψηφοφορία ἔγινε μὲ ζηλευτὴ τάξη. Οἱ ἔφεδροι ἐρχούτανε στὸ ἰμῆμα κατὰ ὁμάδας τραγουδῶντας πατριωτικὰ τραγούδια. Κατόπι στὴν πλατεῖα τοῦ Βενιζέλου στήθηκε χορὸς ἀπ' τοὺς λεβέντες μας ποὺ βάσταξε ὁλημερὶς κιῶς τὰ μεσάνυχτα.

Σὰ διαλέχτηκαν οἱ ψῆφοι, ἕνα πλῆθος χρυσᾶ σφαιρίδια βρέθηκαν στοῦ Βενιζέλου τὴν κάλπη, εἴκοσι βρέθηκαν στοῦ Παπανδρέου καὶ ἀρκετὰ στὶς κάλπες τῶν ἐφέδρων ὑποψηφίων μας.

Σκουτάρο 18/12/23.

Γ. Δεσ.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἕνα περίεργο γράμμα
Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Περιττὸ βέβαια νὰ σοῦ πῶ μὲ πόση λαχτάρα καὶ ἐνδιαφέρο παρακολουθεῖ ὅλος ὁ κόσμος τὴ νέα τακτικὴ ποὺ ἐγκαινίασες πρώτη σὺ μεταξὺ τοῦ Τύπου, γιὰ ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὄχι πειὰ τὴ ρωμέϊκη πολιτικομανία μὰ κατ' εὐθεῖα τὸν . . . ὀτόμαχο. Τὸν ἀγῶνα σου αὐτὸν καθῆκον ἔχει καθένας ἀπὸ μᾶς νὰ ὑποστηρίξει μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ ἀφοῦ τὸ ἔπαθλο νὰ εἶναι ἡ ἀσφαλισμένη καλλιτέρεψη τῶν ὅρων τῆς ζωῆς.

Διάβασα τὰ γραφόμενα σου γύρω στὸ ζήτημα τῶν ψαριῶν (ἂς τὸ ποῦμε ψαρικὸ ζήτημα). Φανταζόμαι δὲ τὸ ξαφνιασμα ποὺ θὰ προκαλέσῃ μιὰ ἀποκάλυψή μου. Ὅτι δηλαδὴ «ὁ φόρος τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων, ἔχει, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι τὴν χρονολογίαν καταργηθεῖ ἀπ' τὸ 1914!» Θὰ μου πῆτε ἀφοῦ εἶναι καταργημένος αὐτὸς ὁ φόρος γιατὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράτιεται; Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω· ἐκεῖνο ποὺ ξέρω εἶναι πὼς ὅταν ἐπὶ Διοικήσεως τοῦ κ. Σκουριώτη, συνεπείᾳ ριζικῆς διαφωνίας μὲ τὸν τότε Οἰκον. Ἔφορο γύρω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, στάλθηκε στὰς Ἀθήνας ὁ τότε Διευθυντὴς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κ. Π. Ἀθηναῖος, ἐπέστρεψε πίσω κομίζων καὶ τὸ φῦλλο τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὅπου εἶχε δημοσιευθῆ τὸ σχετικὸ διάταγμα τῆς καταργήσεώς του.

Τώρα τί ἔγεινε μετέπειτα ἀγνοῶ, φρονῶ ὅμως ὅτι εὔκολα εἶναι νὰ ἐξακριβωθῆ καὶ σήμερα τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμβαίνει. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ ὅλοι μας σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα εἴμαστε μαζί σου.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
Ἰ. Κ.

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ

Ὁ ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς Λέσβου γιατρὸς κ. Δ. Μπούμπουρα, σᾶνα ἔγγραφο ποὺ στέλνει στὴν «Ἐπιτροπὴ τῆς Στέγης τῶν Φυματιώντων Ἐφέδρων» τὴν πληροφορεῖ πὼς ὕστερα ἀπ' τὴν ἐπιστολή της ποὺ ἔλοβε, ἐπισκέφτηκε τὸ χτίριο τοῦ παλιοῦ φυσιατρίου στὴ Λαγκάδα. Ἡ Ἐπιτροπὴ παρακαλοῦσε τὸ γιατρὸ νὰ τῆς πεῖ ἂν ἡ τοποθεσία καὶ τὸ χτήριο αὐτὸ εἶνε κατάλληλο γιὰ νὰ στηθεῖ τὸ Σανατόριο ἐκεῖ. Ὁ κ. Μπούμπουρας ἀπαντᾶ πὼς ἂν τὸ χτίριο ἐπισκευαστεῖ εἶνε πολὺ καλὸ γιαὐτὸ τὸ σκοπό. Μὲ τὸ ἴδιο ἔγγραφο ὁ κ. Ὑ. Ἐπιθεωρητὴς δηλώνει πὼς τίθεται στὴ διάθεση τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσει στὸν ἱερό της σκοπὸ ὅπως νομίζει καλύτερα.

Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει τὸν εὐγενικὸν ἐπισιήμονα κ' ἐλπιζει πὼς κ' οἱ ἄλλοι συναδελφοί του θὰ μᾶς βοηθήσουνε μὲ τὰ φῶτα τῆς ἀθρωπισιικῆς τους ἐπιστήμης γιὰ νὰ ἀνακουφίσουμε τοὺς ἄρρωστους πολεμιστάς μας.

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε
ξένα Καπνά!

ΓΕΩΡΓΟΙ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

— *Οἱ τρεῖς βδέλλες τοῦ γεωργοῦ*

Τρεῖς κυρίως εἶνε οἱ μεγάλες ἀρρώστιες ποὺ βασανίζουν τὴ γεωργικὴ οἰκογένεια ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ την κάνουνε ἀναιμικιὰ καὶ ἀδύνατη. Τρεῖς εἶνε οἱ βδέλλες, ποὺ βυζαίνουν τὸ αἷμα τοῦ γεωργοῦ. Μὲ τὴ διαφορὰ πὼς αὐτὲς δὲν πέφτουνε σὰ χορτάσουν νὰ ρουφᾶνε αἷμα, γιατὶ ὅσο περισσότερο ρουφοῦν τόσο περισσότερη ὄρεξη κατεβάζουν. Τρία εἶνε τὰ θερὰ ποὺ τὸν τρῶνε καὶ δὲν τὸν ἀφίνουνε νὰ πάρει ἀπάνω του. Ἡ *Τοκογλυφία* ἡ *Αἰσχροκέρδεια* καὶ ἡ *Ἐκμετάλλευση* τῆς ἐργασιας του. Ἄδικα τῶν ἀδίκω ἀγωνίζεται μέρα-νύχτα ὁ γεωργὸς κ' ἡ φαμίλια του μὲ τὸ οἰκέλλι στὰ χέρια καὶ λίγες ἐλιὲς για προσφάγι στὸν τρουβᾶ. Ἄδικα ἐπιβάλλει στὸν ἑαυτό του καὶ στὴν οἰκογένειά του ὄχι πιὰ τὴ σφιχτὴ οἰκονομία, μὰ τὴ σκληρὴ στέρηση γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ξεφύγει ἀπ' τὰ νύχια τῶν τριῶν θεριῶν καὶ νὰ δεῖ καλίτερες μέρες. Ἄδικα. Ἡ κατάσταση τοῦ γεωργοῦ ὅπως βλέπουν ὅλοι, ἀντὶς νὰ καλιτερεύει μέρα τὴ μέρα χειροτερεύει. Κι οἱ νόμοι ποὺ ψήφισε τὸ Κράτος γιὰ νὰ τὸν προστατέψει, οἱ νόμοι ποὺ ψευτοχτυπᾶνε τὴν Τοκογλυφία, τὴν Αἰσχροκερδεια καὶ τὴν Ἐκμετάλλευση δὲ στάθηκαν φυσικὰ ἱκανὲς νὰ χτυπήσουνε τὸ κακὸ κατακέφαλα.

— *Τὸ Σανίδι τῆς σωτηρία; — Πρώτη ἡ Γέρα*

Μέσα σαὐτὴ τὴν ἀπελπισμένη πάλη ποὺ πνίγει τὸ γεωργὸ, ἕνα εἶνε τὸ σανίδι τῆς σωτηρίας ποὺ μπορεῖ νἀκουμπήσει ἀπάνω γιὰ νὰ γλυτώσει. Τὸ σανίδι αὐτὸ λέγεται *«Γεωργικὸς Συνεταιρισμός»*. Ἀπ' αὐτὸ θὰ πιαστεῖ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ φουκαρᾶς ὁ γεωργὸς, ποὺ πνίγεται μὲς τὴ θάλασσα τῆς ἀχορταγιᾶς τοῦ τοκογλύφου, τοῦ αἰσχροκερδοῦς μπακάλη, τοῦ ἀσυνείδητου μεσίτη, τοῦ ἐμπόρου καὶ τοῦ βιομηχάνου. Ἀπ' τὸ «Γεωργικὸ Συνεταιρισμό». Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνάγκη τῆς ὑπεράσπισης γεννηθήκανε κιἄρχισαν νὰ ἱδρύονται οἱ Συνεταιρισμοὶ, χτυπῶντας κατακέφαλα τὶς βδέλλες τοῦ Γεωργοῦ. Ἐνάντια στὴν Τοκογλυφία στάθηκαν οἱ *Πιστωτικοὶ Συνεταιρισμοί*. Ἐνάντια στὴν αἰσχροκέρδεια τῶν μπακάληδων οἱ *Προμηθευτικοὶ Συνεταιρισμοί*. Ἐνάντια στην ἐκμετάλλευση των προϊόντων τοῦ γεωργοῦ οἱ *Συνεταιρισμοὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ πωλήσεως*.

Ἐδῶ εἰδικῶς στὲλοπράσινο νησί μας ὁλοένα καὶ γίνουνται *Ἐλαιουργικοὶ Πιστωτικοὶ Συνεταιρισμοί*, ποὺ γλυτώνουνε τὸ γεωργὸ μικροχτηματια τῆς μέσης τάξεως ἀπ' τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ βιομηχάνου. Αὐτοὶ εἶνε Συνεταιρισμοὶ ποὺ παρέχουν δάνεια, προμηθεύουν εἴδη, πουλᾶνε τὰ προϊόντα καὶ ἔχουνε γιὰ σκοπὸ τὴν ὀπολχτηση κοινοῦ ἐργοστασίου. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς ἐδῶ στὸ Νησί μας ἄργησε λιγάκι ἡ διάδοση τῶν συνεταιρισμῶν, ἀντίθετα πρὸς τἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδας, τὴν Πελοπόνησο π. χ. ποὺ ἔχει πάνω ἀπὸ 1000 Συνεταιρισμούς, τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, τὴ Μακεδονία, τὴ Σάμο ποὺ ἔχει 22 Συνεταιρισμοὺς καὶ τὴ Θεσσαλία.

Μὰ τώρα πιὰ ἄρχισαν κ' ἐδῶ.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε ἀπ' τὴν προοδευτικιὰ Γέρα, ποὺ οἱ νεωτεριστὲς κάτοικοί τη πρῶτοι σήκωσαν τὴν παντιέρα τῆς ἀμύνης ἐνάντια στοὺς διάφορους ἐκμεταλλευτές. Ἐκεῖ ἱδρύθηκαν 4 Ἐλαιουργικοὶ Πιστωτικοὶ Συνεταιρισμοί. Ἕνας στὴ Σκόπελο, ἕνας στὸ Παπάδο, ἕνας στὸ Μεσαγρὸ κ' ἕνας στὸν Παλαιόκηπο, μὲ ἀριθμὸ συνεταίρων πάνου ἀπὸ 500 καὶ μὲ κεφάλαιο καταθεμένο 600 χιλιάδες δραχμές. Κατόπιν τοὺς μιμήθηκαν τὰ Μυστεγνά, ὁ Μανταμάδος, ἡ Μόρια, Τὰ Πάφλα, τὰ Βασιλικά, ὁ Πολυχνίτος, ὁ Μεσότοπος, ἡ Ἐρεσσό, ἡ Θερμή. Ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε πιὰ πὼς κ' ἡ Μυτιλήνη παρουσιάζει μὲς τὴν τελευταία χρονιὰ κάποια ἀρκετὰ ἔντονη συνεταιρικὴ κίνηση.

— *Τί εἶνε οἱ Συνεταιρισμοὶ*

Ἂς δοῦμε τώρα τί πρᾶμα εἶνε αὐτοὶ οἱ Συνεταιρισμοὶ καὶ πῶς τὰ καταφέρνουνε νὰ μᾶς γλιτώσουν ἀπ' τὰ χέρια ἐκεινῶν ποὺ μᾶς γδύνουν. *Συνεταιρισμὸς* θὰ πεῖ μιὰ συντροφιὰ ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ δυναμώσει οἰκονομικὰ τοὺς συντρόφους ποὺ τὴν κάνουνε. Γιὰ νὰ γίνει ἕνας Συνεταιρισμὸς μαζεύονται 15—30 καλοὶ γεωργοὶ — ὅσο περισσότεροι τόσο πιὸ καλὰ—καὶ συμπληρώνουν ἕνα καταστατικὸ ποὺ μποροῦν νὰ πάρουνε ἕτοιμο καὶ τυπωμένο ἀπ' τὸν εἰδικὸν ὑπάλληλο ποὺ διατηρεῖ τὸ Κράτος ἐδῶ. Αὐτὸς εἶνε ὁ Ἐπόπτης τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Οἱ συνεταίροι ὑπογράφουνε αὐτὸ τὸ καταστατικὸ καὶ τὸ στέλναυνε στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Γεωργίας γιὰ νὰ τὸ ἐγκρίνει. Σὰ γίνει ἡ ἔγκρισηδιαλέγουν τὸ Διοικητικὸ τὸ Ἐποπτικὸ Συμβούλιο κ.τ.λ., πράματα ἀρκετὰ γνωστά, γιατὶ ὁ Ἐπόπτης τῶν Συνεταιρισμῶν ἔχει κάνει διαλέξεις στὰ περισσότερα χωριὰ γύρω στὶς ὠφέλειες τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τὶς λεπτομέρειες τῆς λειτουργία, των. Πέρνουν λοιπὸν τὶς πρῶτες ἀποφάσεις ποὺ τοὺς χρειάζουνται μὲ τὶς ὁδηγίες αὐτοῦ τοῦ ὑπαλλήλου, κιἀμέσως ἀρχίζουν τὶς δουλειὲς τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

(Ἔχει συνέχεια)

(Στὸ ἄλλο φύλλο: Πῶς γλυτώνει ὁ γεωργὸς ἀπ' τὶς βδέλλες. — Ἀπ' τὸ δανειστὴ τοκογλύφο τοῦ χωριοῦ. — Ἀπ' τὶς τράπεζες. — Πῶς σηκώνει λεφτὰ ὁ γεωργὸς ἀπ' τὸ Συνεταιρισμό. — Πῶς γλυτώνει ἀπ' τὸ μπακάλη. — κ. τ. λ. κ, τ. λ.)

Τὰ κάλαντα
γιὰ τοὺς φθισικοὺς ἐφέδρους

Ἕνας ὅμιλος ἀπὸ εὐγενικὰ γυμνασόπαιδα καὶ νεαροὺς καλλιτέχνες τῆς μουσικῆς προσφέρθηκε φέτος νὰ τραγουδήσει τὰ «Κάλαντα» στὴν πόλη μας γιὰ νὰ ἰσορώσει τὸ ταμεῖο τῆς Στέγης τῶν Φθισικῶν Ἐφέδρων. Συγχαίρουμε θερμὰ τὰ καλὰ παιδιὰ ποὺ μὲ ὅλο τὸν ἀγνὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς αἰσθανικῆς τους ψυχῆς ἔρχουνται νὰ διαθέσουνε τὶς καλλιτεχνικές τους δυνάμεις γιὰ νὰ βοηθήσουνε νὰ ξελαφρωθοῦνε λιγάκι τὰ δεινὰ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου ποὺ σιγοπεθαίνουνε ἔρμα κιἀπροστάτευτα ἀπ' τὸ Κράτος, ποὺ τοὺς πῆρε τὰ νειάτα καὶ τὴν ὑγεία ἀφίνοντάς τους στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Μεὐχαρίστηση βγάζουμε τὰ ὀνόματα τῶν φιλότιμων ἐφήβων ποὺ μὲ τὴν ἴδια χειρονομία κάνουμε μιὰν ὡραία πράξη καὶ σύγχρονα δίνουνε στὴ Μυτιλήνη μια καλλιτεχνικὴ χαρὰ γλυτώνοντάς την ἀπ' τὰ κλαψιάρικα νιαουρίσματα τῶν χαμινιῶν ποὺ παιδεύουνε τἀφτιά μας κάθε χρόνο αὐτὲς τὶς μέρες.

Εἶνε οἱ κύριοι: Καρκάρδος (μαέστρος στὶς φωνὲς), Μυρογιάννης Ἰ. (μαέστρος στὰ ὄργανα) Βαξεβανέλλης Σ. Παπαδέλλης Γ. Ζεμπέλης Γ., Μέλος Θ., Καραγιάννη, Πορτοκάλλης, Τσισμελῆς, Σαμάρα, Παρασκευαΐδης Π. Σαμαρέλλης Α. Ζιγκας. Βελόνης. Κομπουρόπουλος, Τάξης, Στσματίου Ν., Τσόχατζης, Σῖμος, Ἐφημιάδης, Καβαδᾶς, Μυρογιάννης, Ἀντωνίου Π., Μαθαίου Μ., Πορτοκάλλης Μ. Κνίτης Ν. Χρηστοδούλου, Ραφτόπουλος, Μανιζαβίνος, Ἀντωνίου Γ. Ζουμπούλης, Φραγκισκάκης.

Γνωστοποίησις

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μονοδιλέπτου ἐράνου γνωρίζει ὅτι τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως τῆς ὡ. ἄνω ἐρανικῆς φορολαγίας εἶναι ἐλεύθερα εἰς πάντα πολίτην καὶ δ.' οἱονδήποτε ἔλεγχον.

Παρακαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Μονοδιλέπτου καὶ Ἀρχειοφύλακα τῆς Νομαρχίας κ. Δ. Κοντοπιάδην ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐργάσιμον τῶν Γραφείων τῆς Νομαρχίας.

3—3 *Ἐκ τῆς Νομαρχίας*

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Ταμεῖο Τριλέπτου	δρ.	100000
Ἀπόστολος Σιφναῖος	»	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Παν. Καμπούρης (εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἐρασιτεχνικὴ παράσταση)	»	2100
Βσσ. Γρημάνη,	»	1000
Κ. Α. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500
Ἀπόστ. Γρημάνης	»	500
Οἰκογένεια Ἀθ. Καραπαγιώτου	»	300
Βασίλης Γορσομανίδης (μέσο «Καμπάνας»)	»	200
Κα Πρωτοπάτση (μέσον «Καμπάνας»)	»	100
Μαρία χήρα Ν. Σ. Τζελοΐδου εἰς μνήμην Περικλῆ Νίκου μέσον Καμπάνας	»	50

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισέων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἄντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

ΜΕΡΑΚΛΗΔΕΣ

«Ἐμένα μοῦ τὸ εἴπανε
ἀθρῶποι μερακλῆδες
πὼς τὴν καλύτερη ζωὴ
περνᾶνε οἱ μπεκρῆδες»

Μὰ οἱ ἀληθινὰ μερακλῆδες δὲν πίνουν ἄλλο ἀπὸ τὸ γνήσιο **Πλωμαρίτικο τσίπουρο** τῶν **ΓΙΩΝ Γ. ΚΟΥΡΤΕΛΗ**, δίπλα στοῦ Γιανναρέλη. Τσίπουρο διπλοκαζανιαρισμένο.

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

Ὁ χριστιανικὸς κόσμος γιορτάζει σήμερα τὴν πιὸ μεγάλη γιορτή του. Γιορτάζει τὴ γέννηση τῆς θρησκείας του, τὴ γέννηση τοῦ Θεοῦ-Ἀνθρώπου. Ὁ μικρὸς «υἱὸς τοῦ Θεοῦ» γεννιέται σήμερα μέσα σένα ἀχούρι ἀπὸ μιὰ φτωχὴ κατατρεγμένη Ὀβριοπούλα. Εἶνε ὁ διαλεχτὸς τοῦ Θεοῦ. Ὄχι τοῦ Γιεχωβᾶ τοῦ Ἰσραήλ, ὄχι τοῦ τρομεροῦ καὶ ἐκδικητικοῦ Ἀδωναΐ τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς πούνε σκληρὸς καὶ φοβερὸς σὰν Ἑβραῖος προφήτης. Ὁ νέος Θεὸς εἶνε Ἄνθρωπος. Καὶ τὸ κήρυγμά του ἀνθρωπιστικό. Εὐαγγελίζεται τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου. Ἀνυψώνει τὴν περιφρονημένη τάξη τῶν φτωχῶν καὶ τοὺς δίνει θέση δίπλα στὸ τραπέζι του. Οἱ μαθητές του εἶνε ψαράδες κιοἱ ὀχτροί του πλούσιοι, ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ Βασιλιάδες.

Τὸ θερμὸ κήρυγμά του φύσηξε παράξενα μέσα στοὺς αἰῶνες. Ὁ μικρὸς Προφήτης ἔδωσε τὸνομά του σὲ μιὰ θρηκεία ποὺχει ἑκατομμύρια ὀπαδούς. Καὶ τὸ πραχτικὸ ἀποτέλεσμα; Τὸ ἀποτέλεσμα ἤτανε μηδὲν πάνου στὶς καθολικὲς τύχες τῆς ἀνθρωπότητας. Δυὸ χιλιάδες χρόνια κοντὰ περνᾶνε ἀπ' τὴν ἀνατολὴ τοῦ «ἀστέρος τῆς φάτνης». Κιό κόσμος ἐξακολουθεῖ νᾶνε δυστυχισμένος, δυσιυχισμένος καὶ ἄθλιος ὅπως πρίν. Ἡ Ἀνθρωπότητα ἐξακολουθεῖ νὰ δέρνεται μὲ τὶς ἄγριες ἀλυσσίδες τῶν παθῶν της καὶ τῶν συμφερόντων της. Ὕστερα ἀπὸ δυὸ χιλιάδες χρόνια ποὺ κηρύχνεται τὸ εὐαγγέλιο τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς Γῆς, νὰ ἡ Γῆ ζυμωμένη μὲ τὸ πιὸ κόκκινο αἷμα τῶν παιδιῶν της, σπαραγμένη ἀπ' τὸ πιὸ πράσινο μῖσος ποὺ ὅπλισε τὶς φυλὲς, γρατζουνισμένη ἄγρια ἀπ' τὶς ἐκρήξεις τῶν πολεμικῶν μηχανῶν, ἀρρωστημένη ἀπ' τὸ καταχθόνιο σκόρπισμα τῶν δηλητηριασμένων ἀερίων.

Συμπέρασμα: Τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀνθρώπου-Θεοῦ δὲν ἤταν ἐκεῖνο ποὺ μποροῦσε νὰ γιατρέψει τὴ δυσιυχία τῆς Γῆς. Ἡ ἀντίδραση ποὺ ἔφερε στὰ ἤθη τῆς ἐξαχρειωμένης Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ποὺ γέννησε τὸ νέο Θεὸ, εἶνε τίποτα ἀντίκρυ στοὺς θρησκευτικοὺς πολέμους ποὺ γέννησε κατόπι, καὶ στὸ στίγμα τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως ποὺ μαυρίζει τὶς σελίδες τῆς Ἱστορίας τῆς νέας θρησκείας. Σήμερα ὁ Σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου τοῦ Χριστοῦ εἶνε χαραγμένος πάνου στὶς πολεμικὲς σημαῖες ποὺ ὁδηγοῦνε τοὺς χριστιανοὺς — σφαγεῖς ἐνάντια σὲ χριστιανοὺς — σφαχτάρια. Ἡ φτώχεια ἐξακολουθεῖ νὰ δέρνεται μὲ τὸ σκληρὸ καμουτσὶ τῆς κεφαλοιοκρατίας, καὶ τὰ πιὸ θηριώδικα ἔνστιχτα ἀνθίζουν στὶς πετρωμένες καρδιὲς τῶν σταβροκοπουμένων χριστιανῶν.

Γιατὶ λοιπὸν τὸ θεεικὸ κήρυγμα τοῦ Προφήτου τῆς Ἀγάπης ἀπέτυχε τόσο θριαμβευτικὰ στὴν κοινωνική του ἐφαρμογή; Γιατὶ στηριζούτανε σὲ θεμέλια μεταφυσικά. Ὁ Θεῖος Νόμος δὲν ἔβγαινε ἀπ' τὴν ὑλικὴ ἀνάγκη ποὺ διοικεῖ τὸν ὑλικὸ κόσμο. Ἤτανε μιὰ ὑπεραραία θρησκεία προορισμένη γιὰ ποιητὲς καὶ γιὰ ἀγγέλους, ποὺ κατὰ λάθος δόθηκε σὲ μᾶς τοὺς ὑλικοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ὕλη ἀκολουθεῖ ἀπὸ τότες ποὺ ἐμφανίστηκε νόμους σκληροὺς· δικούς της νόμους. Καὶ οἱ νόμοι αὐτοὶ δὲν ἀναποδογυρίζουνται μὲ τὴν οὐράνια ἐνατένιση ἑνὸς θείου Ὀνειροπόλου, οὔτε μὲ ἐκκλήσεις ἰδευλογικῆς μορφῆς. Οἱ ἀνάγκες ποὺ ξεπηδᾶνε μέσα ἀπ' τὴν πάλη τῆς ὕλης, μοναχὰ μὲ νόμους ποὺ βγαίνουν ἀπ' τὴν ἴδιαν ὑλικὴ πηγὴ μποροῦνε νὰ θεραπευτοῦνε.

Ὁ Χριστὸς ποὺ γεννιέται σήμερα θὰ μείνει τὸ Αἰώνιο Σύμβολο τῆς ἀνθρώπινης προσπάθειας στὸ νὰ μεταφέρει τὴ γήϊνή της ὑπόστασησὲ ἐπίπεδοοὐρανίως εὐτυχισμένα,μεταφυσικὰ,ἀγνῶς ἰδεαλιστικὰ,ἅγια. Θὰ μένεισὰνὄνειρο γλυκὸκαὶ παρηγορητικὸμὲς τὴν ἱστορία τῶν θρησκειῶν, καὶθὰ στέκεται σὰν ἀκατόρθωτη νοσταλγία μέσα στὴν τυραγνισμένη ψυχὴ τῆς Ἀνθρωπότητας. Ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἀπόχτησε συνειδητὴ ψυχὴ ὥς ποὺ νὰ ξεκληρίσει ὁλότελα ἡ Ἀθρώπινη Γεννιὰ, ὅλοι οἱ ἀνθρωπισταὶ κ' οἱ ἰδεολόγοι ἤτανε καὶ θᾶνε χριστιανοί. Ἡ Ἀνθρωπότητα βλέπει μιὰ σκοτεινὴ προγονικὴ ἁμαρτία ποὺ τὴ δέρνει κληρονομικὰ καὶ γυρεύει νὰ τὴ γιατρέψει μὲ διάφορα μέσα. Βλέπουμε μὲς τὴν ἱστορία της αὐτὴ τὴν τραγικὴ προσπάθεια κιαὐτὰ τὰ μέσα ποὺ ὅλα τείνουνε στὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα. Στὴ γιατριά της. Στὴν εὐτυχία της. Σήμερα μιὰ νέα παγκόσμια θρησκεια ἀνατέλλει τὰ χαράματά της μέσα στὴν κουρασμένη ψυχὴ τῶν λαῶν καὶ ὑπόσχεται τὴ γιατρειὰ τῶν δυστυχισμένων ἀνθρώπων μὲ καινούριες βάσες ἐνέργειας. Οἱ βάσες αὐτὲς εἶνε οἱ ***οἰκονομικὲς βάσεις***. Θὰ πετύχει τὸ νέο πείραμα; Θὰ πέσει κιαὐτὸ ἔξω στὴν ἐφαρμογή του; Ἡ ἀπάντηση ἀνήκει στὴ μελλοντικὴ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε σήμερα παρὰ νὰ προσκυνήσουμε τὰ ρόδινα ποδαράκια τοῦ θείου Βρέφους, καὶ νὰ ψιθυρίσουμε ἀκόμα μιὰ φορὰ δακρυσμένοι τὸ μάταιο κήρυγμάτου.

«Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!».

ΗΡΘΕ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Βενιζέλος γύρισε. Καλοσωρίζουμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιὰ τὸ μεγάλο πολιτικὸ ποὺ τόσο σημαντικὸ εἶνε τὸ μοιραῖο πέρασμά του μὲς τὴν Ἑλληνικὴ ἱστορία τῶν τελευταίων χρόνων. Ὁ Βενιζέλος δήλωσε πὼς ἐνόσῳ ἡ πλειονοψηφοῦσα θέληση τοῦ λαοῦ εἶνε ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συζητεῖται ἡ πιθανότητα τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ νεαροῦ Γλύσβουργ οὔτε κανενὸς ἄλλου ἐστεμμένου κανάγια.

Διέψευσε ἀκόμα καὶ τὶς φῆμες γιὰ ἐξωτερικὴ ἀντίδραση στὶς νέες πολιτικὲς κατευθύνσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀπ' ἐναντίας ἔδοσε ἐλπίδες γιὰ οἰκονομικὴ ὑποστήριξη ἀπὸ μέρος τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γαλλίας. Ὅλα αὐτὰ εἶνε πράματα εὐχάριστα καὶ ἐλπιδοφόρα.

Τὸ πιὸ εὐχάριστο ἀπ' ὅλα τὰ ἐπωφελῆ ἀποτελέσματα ποὺ περιμένουμε μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Βενιζέλου εἶνε ἡ στερέωση τῆς Δαοκρατικῆς Δημοκρατίας Τὸ μεγάλο πανελλήνιο κῦρος του σώζει τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία ἀπ' τὸ στρατοκρατικό της μπαστάρδεμα, καὶ μᾶς ἀφίνει νὰ ἐλπίσουμε ὅτι τὸ ἀβασίλευτο πολίτευμα δὲ θᾶνε «Συνταγματικὴ φαυλοκρατία πλὴν Βασιλιᾶς». Στὸ νέο πολίτευμα πρέπει νᾶχουν τὸν κυρίαρχο ρόλο οἱ λοϊκὲς τάξες καὶ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα. Οἱ ὑπηρεσίες πρέπει νὰ ξεκαθαριστοῦνε ἀπ' τὴ βρώμα τῆς συναλλαγῆς καὶ ἀπ' τὴ ρουτίνα καὶ ἀπ' τὸ ρουσφέτι ποὺ παραλύνει κάθε ἀτσρθωτικὴ προσπάθεια. Οἱ ὑπάλληλοι νὰ γίνουν πραγματικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ λαοῦ. Καὶ τὸ κονδύλι τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ δυναμώσει.

Ὁ φτωχὸς κόσμος νἀνεσάνει ἀπ' τοὺς φόρους, καὶ νὰ φορολογηθεῖ τὸ κεφάλαιο οὐσιαστικά, ὄχι εἰκονικά. Καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα νὰ πάψουνε νᾶνε φατρίες ποὺ περιμένουν μὲ τὴ σειρά τους νὰ βουτήξουνε τἀρπαχτικά τους τύχια στὸ δημόσιο ταμεῖο. Γιαὐτὰ ὅλα χρειάζεται λαϊκὴ διαπαιδαγώγηση. Ὁ Βενιζέλος εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος γιὰ νὰ τὴν κάνει. Ἂς συγκεντρώσει γύρω του ὅλους τοὺς γεροὺς καὶ τοὺς φωτισμένους, κιἂς ἀρχίσει τὴ δουλειά του. Ὑπάρχει πιὰ σήμερα μιὰ μεγάλη μερίδα τοῦ λαοῦ ποὺ βαριέστισε ἀπ' τὴν κοινωνικὴ ἀθλιότητα καὶ τὴν πολιτικὴ κακομοιριὰ τῆς τελευταίας περιόδου. Αὐτὴ θὰ χρησιμέψει γιὰ θεμέλιο στὸν Κρητικὸ πολιτικό, θεμέλιο στέρεο ποὺ θὰ χτίσει ἀπάνω του τὸ χτίριο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγέννησης.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τὸ πρῶτο καὶ ἄμεσο ἀποτέλεσμα τῆς δημοσιογραφικῆς μας ἐκστρατείας γιὰ τὰ ψάρια τοῦ λαοῦ, ποὺ ἤτανε ἄλλη φορὰ τὸ πιὸ φτηνὸ κεὶ τὸ πιὸ ὑγειινὸ μαγείρεμα τοῦ κάθε φτωχόσπιτου καὶ σήμερα τὰ τρῶνε μονάχα οἱ τραπεζίτες κ' οἱ χρηματιστές, ἤτανε νὰ τοὺς βάλουνε βιαστικὰ βιαστικὰ μιὰ διατίμηση πάνου σὲ πολὺ λογικὴ βάση. Τἀποτέλεσμα ἔᾶνε ἴσως νὰ γίνουν ἀόρατα διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ κατσπλεύσουν μέσα ὀπὸ μυστυριώδους δρόμους καὶ μονοπάτια εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς κουζίνας τῶν ἀρχοντάδων. Γιὰ τὴ φτωχολογιὰ κεὶ γιὰ τὴ μέση τάξη — ἂν ὑπάρχει σήμερα μέση τάξη — εἶνε τὸ ἴδιο. Τὸ προείπαμε καὶ τὸ περιμένουμε. Τώρα ἂς βαλθοῦμε μὲ ὅλα τὰ δυνατά μα; νὰ ξεντροπιάσουμε τὸ νησί μας ἀπ' τὸ ραγιάδικο φόρο τοῦ 20 τὰ ἑκατὸ, ποὺ μοναχὰ ἐμεῖς πληρώνουμε ἀπὸ τὸ πρωϊστης ἀνάγκη; αὐτὸ τρόφιμο ποὺ βγάζει ὁ τόπος.

Σαὐτὸ χρειάζεται συνεργασία τῶν βουλευτῶν, τοῦ τύπου καὶ τῶν Ἀρχῶν Μὰ πάνου ἀπ' ὅλα, συνέργασία τοῦ κοσμάκη. Λαέ! λαουτζίκο, φουκαρᾶ καὶ ἀπατημένε. Σήκωσε τὴ φωνή σου καὶ γύρεψε τὸ δίκιο σου. Φτάνουν πιὰ τὰ συλλαλητήρια τὰ πατριωτικὰ καὶ τὰ ἀντικωσταντινικά. Φρόντισε καὶ γιὰ τὴ ζωή σου· γιὰ τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶ σου! Φρόντισε γιὰ τὸ στομάχι σου. Οἱ ὑπερπατριῶτες ποὺ σὲ καλοῦνε μὲ τὶς καμπάνες καὶ μὲ τὰ βιολιὰ, γιὰ ὅλα ὑπόσχουνται νὰ φροντίσουνε βλογῶντας πρωτα τὶς γένια τους τὰ πολύτιμα. Κανε του; νὰ φροντίσουνε καὶ γιὰ τὸ στομάχι σου. Αὐτὸ εἶνε ἡ βάση κάθε ἰδεολογίας. Ἀπ' ἐκεῖ βγοίνουν τὰ φιλοσοφικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ συστήματα. Ἀπ' ἐκεῖ βγαίνουν οἱ Νόμοι ποὺ σὲ διοικοῦνε. Γιαὐτὸ εἶνε τόσο ἐπιβλητικοὶ αὐτοὶ οἱ Νόμοι. Γιατὶ βγαίνουνε ἀπὸ στομάχια καλοχορτασμένα καὶ καλογεμισμένα. Κ' ἐφαρμόζουνται μὲ ὅλη τους τὴν αὐστηρότητα πάνου στὰ στομαχια τἀδειανά. Λαέ ἀγαθέ, καλὲ καὶ γελασμένε. Κάνε ὅλους τοὺς ἄρχοντάς σου, κάνε τὸν Τύπο σου, κάνει την ἀστυναμία σου κάνε τοὺς Βουλευτές, σου, κάνε τὸ Κράτος σου νὰ φροντίσουνε καὶ γιὰ το στομαχι σου τἀδειανό. Πιστεψε πὼς τὸ Δ χωρις ἄγκυρα, εἴτε ἡ Ἄγκυρα χωρις Δ εἶνε τοὐλάχιστο τόσο σπουδαῖο ζήτημα ὅσο εἶνε καὶ τὸ νὰ κάνεις πιὸ ἀνθρωπινοὺς τοὺς ὅρους τῆς ὑλικῆς σου ζωῆς.

ΤΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

Ὕστερ' ἀπὸ κάμποσους μῆνες, εἴμαστ' ὑποχρεωμένοι ἀκόμα μιὰ φορὰ νἀπασχολήθοῦμε μὲ τὸν ἱστορικὸ ὁπλισμὸ τοῦ Κάστρου μας, ποὺ ἡ Στρ. Διοίκηση ὕστερ' ἀπὸ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου φυσικὰ, ἐκθέτει σὲ πλειοδοτικὴ δημοπρασία.

Εἶνε καμμιὰ δεκαριὰ κανόνια ἀρχαίου τύπου, Ἐνετικὰ καὶ τούρκικα, καὶ μερικὲς ἑκατοστὲς μπάλες. Τὸ κάστρο μας πολὺ σωστὰ καὶ πολὺ λογικὰ εἶνε στὴ δικαιοδοσία τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων. Εἶνε ἀπ' τὰ πιὸ ὄμορφα, ἀπ' τὰ πιὸ γραφικὰ ἀπ' τὰ πιὸ καλοχτισμένα παλιὰ κάστρα ποὺ μπορεῖ κανένας νἄβρει γυριζοντας ὅλη τὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα, ἀφημένα σὰν τεράστια ἐθνολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἀφιερώματα στὴ χώρα μας ἀπ' τὶς καταχτητικὲς φυλὲς ποὺ πέρασαν πανου ἀπ' τὰ χώματά της, ἐχτελώντας τὸ στρατιωτικοκοινωνικὸ δρόμο ποὺ τοὺς χαραξαν οἱ πόλεμοι μὲς τὴν Ἱστορία τῶν πεθαμένων αἰώνων.

Τὸ Καστρέλι μὲ τὶς θαυμάσιες ἐκεῖνες κομαρες του δὲ μπορέσαμε νὰ τὸ σώσουμε ἀπ' τὴ Νεοελληνικὴ βαρβαρότητα, κιἀπ' τὴ μπουρζοάδικη πατριωτικὴ ξιππασιά. Τρ γκρεμισανε γιὰ νὰ χτίσουνε πάνου στὰ δυστυχισμένα του ἐρείπια τὴ μιναρέδικη ἀκολαισθησία τοῦ Ἡρώου τῶν σκοτωμένων ἐφέδρων, ποὺ ἔγινε γιὰ νὰ στυλωθεῖ ἐκεῖ ἐπάνω τὸ ἄγαλμα τῆς «Ἐλευθερίας τῶν αἰσχροκερδῶν ὑπερπατριωτῶν» μὲ λεφτὰ κλεμένα ἀπ' τὸ ἱερὸ ταμεῖο τοῦ τριλέπτου. Τὰ γινόμενα βέβαια δὲν ἀπογίνουνται. Μὰ κεῖνα ποὺ δὲν ἔγιναν ἀκόμα, μποροῦνε νὰ προληφθοῦν. Τὰ ἱστορικὰ κανόνια ποὺ μὲ τόση ἀφέλεια διατάζει σήμερα τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν να πουληθοῦνε στοὺς φαναρτίζδες, ἀνήκουνε στὸ Κάστρο μας, ὅπως ἀνήκει σαὐτὸ καὶ κάθε πέτρα του ποὺ ἔχει τὴ δική της φωνὴ μὲς τὴν ἱστορία τοῦ Ἔθνους καὶ ξεχωριστὰ στὴν ἱστορία τοῦ Νησιοῦ μας. Πῶς συμβαίνει τώρα ὥστε τὸ μὲν Κάστρο ὁλάκαιρο νὰ θεωρεῖται ἀρχαιολογικὸς τόπος καὶ νὰ μπαίνει ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων τὰ δὲ κανόνια του νὰ θεωροῦνται . . . «ὑλικὸν λαφύρων» ἢ «ἄχρηστος ὁπλισμὸς πρὸς ἐκποίησιν», αὐτὸ μονάχα ἡ νεοελληνικὴ νοοτροπία καὶ ἡ νεοελληνικὴ βαρβαρότητα μπορεῖν νὰ τὸ ξηγήσουνε.

Ἡ ἴδια ἔχει κάνει ἄλλη μιὰ τέτια ἀθλιότητα: Σὰ λεφτερώθηκε τὸ νησὶ ἀπ' τοὺς βάρβαρους τούρκους, οἱ πολιτισμένοι Ἕλληνες πούλησαν νομίζουμε κιἄλλη μιὰ μπάζα ἀπ' τὸν ἀρχαῖο ὁπλισμὸ τοῦ κάστρου σὲ ἑβραιοαυστριακοὺς παλιοπραμματευτῆδες. Θὰ συνεχιστεῖ λοιπὸν ἡ ντροπὴ αὐτή; Ἡ φημερίδα μας παρακάλεσε τοὺς ἔφεδρους πληρεξούσιους ποὺ ὅλοι τους εὐτυχῶς ἔχουνε τὴν ἀκαίρια νεώτερη μόρφωση ποὺ ἀπαγορεύει τοὺς τέτιους βανδαλισμοὺς, νὰ τρέξουν στὸ Ὑπουργεῖο καὶ νὰ προλάβουνε τὸ κακὸ, βάζοντας τὸν ὁπλισμὸ αὐτὸν κάτου ἀπ' τὴν προστασία τῆς Ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων. Μὰ συγχρόνως νομίζουμε πὼς κιὁ Δῆμος Μυτιλήνης ποὺ τόσο ἐνδιαφέρο δείχνει γιὰ τὰ ὡραῖα πράγματα, κ' ἡ Νομαρχία μας ποὺχει τὴν τύχη νἄχει γιὰ Νομάρχη ἕνα φωτισμένον ἐπιστήμονα σὰν τὸν κ. Θεοφανόπουλο, πρέπει νὰ τηλεγραφίσουνε ἐγκαίρως, πρὶν τὰ κανόνια αὐτὰ γενοῦνε τετζερέδια καὶ πυροστιὲς ἀπὸ τοὺς ντενεκετζιδες τῆς ἀπάνω Σκάλας.

Καὶ σὰ σωθοῦνε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ μπακάλικου Κράτους νὰ στηθοῦνε κάτου ἀπ' τὶς ἀψιδωτὲς κανονιέρες τοῦ Κάτρου μαζὺ μὲ τὶς πυραμίδες τῶν πυρομαχικῶν τους, προβάλλοντας τοὺς μπακιρένιους λαιμούς τῶν πάνου ἀπ' τὰ κύματα τῆς Φυτσιότρυπας, καὶ προσφυλαγμένα ἀπ' τὴ νεοελληνικὴ βαρβαρότητα μὲ προστατευτικὰ σιδερένια καγγελώματα. Ἐλάτε νὰ σώσουμε ἕνα στολίδι τῆς πόλεως, καὶ μερικὰ αἰωνόβια ντοκουμέντα τῆς ἱστορίας της.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΝΑ ΛΕΓΕΤΑΙ

Μὲ ἔκπληξή μας διαβάσαμε στὸ ντόπιο Τύπο μιὰν ἀνακοίνωση τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μονοδιλέπτου ποὺ προσκαλεῖ κάθε Λέσβιο πολίτη ποὺ θέλει νὰ δεῖ λεπτομερειες τῆς διαχειρήσεώς του νἀποτείνεται ἐλεύθερα στὸ Γραμματέα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου. Ἡ χειρονομία βέβαια αὐτὴ τῆς Νομαρχίας μας εἶνε πολὺ δημοκρατικὴ καὶ ὡς τέτιαν τὴν ἐχτιμοῦμε. Μὰ ἐδῶ φρονοῦμε πὼς δὲν εἶχε τὸν τόπο της. Οὔτε ἡ «Καμπάνα οὔτε φρονοῦμε ὁ «Ἐλ. Λόγος» κιὁ «Ν. Κῆρυξ» ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ Ταμεῖο αὐτὸ ἐξέφρασαν κομμιὰν ὑπόνοια γιὰ την τωρινη διαχείρησή του του. Ἴσα ἴσα τὸ ἀντιθετο ἔχουμ' ἐμεῖς να τονίσουμε. Μοναχὰ στις μέρες τοῦ κ. Θεοφανόπουλου τὸ Ταμεῖο τοῦ τριλέπτου στάθηκε ἀπόλυτα στο ὕψος του, μὲ τὴν προικοδότηση τοῦ Φθισιατρίου τῶν ἐφέδρων μὲ τις 100000 δραχμές. Οὔτε μποροῦμε νἄχουμε γιὰ τοὺς σημερινοὺς διοικητικοὺς συμβούλους — για ὅλους σχεδον—ἄλλο τίποτα ἀπὸ ἐπαίνους γιὰ την ἀντίληψη τῆς ἀποστολῆς των. Ἔχουμε την ἐντολη ναδηλώσουμε πὼς κι' οἱ ἔμποροι ποὺ ζητᾶνε πολὺ δίκια και πολὺ σωστὰ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν εὐθύνη για τὰ τελεφσιζλίκια ποὺ χαρακτήρισαν τὶς προηγούμενες διαχειρήσεις, δεν ἔχουν ὑπ' ὄψει τους τὴ σημερινη διαχείρηση.

Ἡ ἀλήθεια πρέπει νἀκούγεται καὶ νἀναγνωριζεται. Καθε ἄλλο θὰ σήμενε κακοπιστία καὶ μικροπολιτική. Ἄλλο τώρα ἂν πρέπει τὸ ταμεῖο νὰ φύγει ἀπ' τὴ Νομαρχία. Ὁ κ. Θεοφανόπουλος δὲν εἶνε ἰσόβιος Νομάρχης, οὔτε κιἀποκλείεται ὁ κινδυνος να ξανάρθουν στὴ διαχείρηση τοῦ ταμείου Σπηλιωτόπουλοι καὶ Σύμβουλοι Σπηλιωτοπουλέϊκοι, ποὺ νὰ μεταβάλλουνε σὲ φέστες, σὲ σανιδένια στέμματα καὶ σὲ ἠλεχτρικὰ γλομπόνια τὰ λεφτὰ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ πολέμου. Αὐτο θέλουμε ἀκριβῶς νὰ προλάβουμε. Και γιαὐτὸ εἴμαστε σύμφωνοι μὲ τοὺς ἐμπόρους. Τὴ διαχείρηση τοῦ ταμείου νὰ την πάρει στὰ χέρια του ὁ Λαός. Τὰ Σωματεῖα. Οἱ Ἔφεδροι.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

Τὸ «Σκρίπ» τοῦ Μαύρου Μανταμαδιώτη ἔκανε ἕνα πρωτότυπο καλωσόρισμα στὸ Βενιζέλο. Δημοσίευψε τὴ φωτογραφία τῶν ἓξ ντουφεκισμένων παλιανθρώπων τοῦ «Ψυχικοῦ» κ' ἔγραψε ἀπὸ κάτου: «Ὡς εὖ παρέστης. Ἰδοὺ τὰ θύματά σου!» Ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖον λυπᾶται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ γερὸς λαὸς ποὺ ἔχει ὄρεξη νὰ ζήσει καὶ δὲν μυριζεται τὰ κουφάρισ, εἶνε πὼς οἱ φωτογραφίες τοῦ «Σκρίπ» εἶνε τόσες λίγες — ἀλοίμονο! Γιατὶ ἂν ἔλεγε κανένας νὰ φωτογραφίσει τὶς ἑκατοντάδες τῶν χιλιάδων ποὺ σφάξανε καὶ ρημάξανε αὐτοὶ οἱ ἕξη ντουφεκισμένοι ἀρχικακοῦργοι, δὲ θᾶφτανε ὅλο τὸ ἀπόθεμα τοῦ χαρτιοῦ ποὺχει στὴν ἀποθήκη της ἡ ἐφημερίδα τοῦ Μαύρου Μανταμαδιώτη. Εἶνε κρῖμα ποὺ τὸ καλὸ χωριὸ τοῦ Ταξιάρχη δὲν ἔβγαλε γιὰ χρήση τοῦ δημοσίου στὴ θέση τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἕνα ἀπὸ τὰ τόσο καλοφκιασμένα δροσερὰ κουμάρια του.

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΧΟΥΤΖΑΜΙΟΥ

Ἡ Λεσβιακὴ Ἔκθεση τῶν Τοπείων τοῦ Χουτζαίου μεταφέρεται στὴ σάλα τῆς Δημαρχίας γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ τὴ δοῦνε ὅλες οἱ φιλότεχνες κυρίες μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Κουλουμπάρας

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

. ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου – Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΣΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἄδικα, ἄδικα πήγανε τὸ λόγια σου τὸ θεῖο... Οἱ δυστυχισμένοι δὲ βρήκανε ἀνακούφιση, τὰ λόγια σου πήγανε χαμένα! Ὁ πονηρὸς ὁ ἀχρεῖος ἐξακολουθεῖ νὰ βασιλέβει! Ἴσως ὅμως ἡ βία κάτι κάνει, ὅτι δὲ μπόρεσες ἐσύ!

Δημοσθένης Βουτυράς,

Βγῆκε ὄξω. Τὸ δειλινὸ εἶταν κρύο, ζοφερό. Σὰν ἄκουσε τὶς καμπάνες θυμήθηκε πὼς εἶτανε Μεγάλη Παρασκεβὴ... κι' ὕστερα πάλι ξαναθυμήθηκε τὴν γυναικούλα, τὴ γυναικούλα του τὴ πεθαμένη κι' ἕνα κλᾶμα βουβὸ πικρὸ ξεχύθηκε ἀπτὸ εἶναι του, λὲς κι ἤθελε νὰ πνίξει τὴν καρδιά του.

Βάδιζε σὰ χαμένος. Ὁ ἀγέρας εἶχε κοπεῖ. Στὸν οὐρανὸ κρεμόταν λίγα σύνεφα σὰ ξεσκισμένα κουρέλια, κι' ἀνάμεσά τους ποὺ καὶ ποὺ κανένα ἀστέρι, καρφωμένο στὴ θέση του, σὰ νάχε παγώσει. Πάλι τὸν κύκλωσε ἡ ἀνάμνηση τῆς πεθαμένης.

— Μὰ νάχε ἀλήθεια χτικιὸ;... σκέφτηκε· κι ὕστερα πάλι σὰ νἀπαντοῦσε στὸν ἐαφτό του. Δὲ βαριέσαι, δὲ βαριέσαι.... γιατροί.... τσαρλατάνοι. Τανάθεμα σὲ κεῖνο τὸ συλλαλητήριο ποὺ τοὺς σκορπίσανε μὲ τὶς τροῦμπες οἱ σταβροφῆδες. Ἀπὸ τότες, χαΐρι δὲ μπόρεσε νὰ δεῖ.... Πυρετὸς, σύγκρυα, βῆχας κι ὕστερα.... ὕστερα. Ἄχ ἐκεῖνες οἱ τελεφταῖες της μέρες. Ἂς μποροῦσε κἀν λίγο νὰν τὶς ξεκολήσει ἀπτὴ σκέψη του.... Καὶ νὰ μὴν ἔχεις καὶ δουλειά.

Βρέθηκε μπρὸς στὴν ἐκκλησιά. Μὲς στὴν ὁλόφωτην ἀβλή της, οἱ μάγκες βρωμοῦσαν κλειδιὰ καὶ βαρελότα. Οἱ καμπάνες ξεκούφαιναν. Κάπου κάπου ἄναβε κάνα φώσφορο καὶ τότες γῦρο σπίτια δέντρα κι' ἀθρῶποι βαφότανε σὲ πράσινες καὶ κόκινες ἀντάβγειες. Ἡ ψύχρα πέρασε τὰ παλιόρουχά του καὶ χώθηκε σὸν σαστισμένος στὴν ἐκκλησιά. Ὁ καντηλανάφτης τὸν στραβοκοίταξε. Ὁ κόσμος ὁλοένα συνάζουνταν. Σωριάστηκε σ' ἕνα στασίδι, σεμίαν ἀπόμερη γωνίτσα, σκοτεινὴ, σὰν πεθαμένος.

* * *

Θλιμένες, πένθιμες, θεότες πνε; ἀχοῦσαν οἱ ψαλμωδίες κι' ὁ Ἀλέξης ἔνιωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ ἁπλώνει μέσα του κάποια γαλήνη, σὰν σὲ τρικυμισμένη θάλασσα ὅταν κοπεῖ ὁ ἀγέρας.

Ἡ ἐκκλησιὰ κολυμποῦσε στὸ φῶς τῶν κεριῶν καὶ τῶν πολυελαίων. Στὴ μέση τὸ ἐπιτάφιο, στολισμένο μὲ λουλουδένιες γιρλάντες καὶ μὲ κεριά. Στὸ μεσιανό του τὸν τροῦλο μιὰ σημαιοῦλα Ἑλληνικὴ κιόλόγυρα μιὰ διμοιρία χωροφυλᾶκοι μὲ τὰ ντουφέκια «ὑπομάλης». Ὁ δεσπότης στὴ θέση του, ντυμένος στὰ χρυσά, κινοῦσε ὁλοένα τὰ χείλη του καὶ κάτι μουρμούριζε,... κι' ὕστερα πάλι τὸ ψάλσιμο τῶν χορῶν,

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ,

μελωδικὸ καὶ πένθιμο, σὰν ἕνα μοιρολόγι παγκόσμιο.

— Χριστέ μου, γλυκέ μου Χριστὲ, μουρμούρισε ὁ Ἀλέξης... καὶ δυὸ δάκρια καφτὰ τοῦ βρέξανε τὸ πρόσωπό του τ' ἀξούριστο. Θυμήθηκε πέρσι τέτοιο καιρὸ, κι, εἶδε πὼς εἶταν τότες ἐφτυχισμένος. Μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὸ στρατὸ, γερὸς ἐφτυχῶς, — μονάχα μὲ τρύπιο φλεμόνι πού στὴν ἀνεσαμιά του ξεφυσοῦσε σὰ χαλασμένη φυσαρμόνικα. Μπῆκε στὴ φάμπρικα τοῦ Μπάνη... Ἄχ ἀπὸ τότες ἀρχίζαν οἱ συφορές. Ἄχ ἡ γυναικοῦλα του, ἡ γυναικοῦλα του ἡ φτωχή. Γιατὶ νὰν τὴν πάρει τὸ συλλαλητήριο;... γιατὶ νὰν τὴν βρέξουν; Καὶ κεῖνος,... καὶ κεῖνος γιατὶ νὰ λάβει μέρος μέρος στὴν ἀπεργία; Μὰ πῶς; Σάμπας μποροῦσε;... Ἄχ, ἄχ οἱ φτωχοί,... δὲν εἶνοι ἀθρῶποι οἱ φτωχοί.

Ἡ σκέψη του ταραγμένη ἔτρεχε πίσω στὰ περασμένα σὰν κουρασμένο παλιάλογο. Θυμήθηκε τὸν ἐαφτό του παιδί, ὅτι ποὶ τέλειωσε τὸ σκολαρχεῖο. Καὶ κείνη,... κείνη μοδιστροῦλα. Μελαχρινούλα κι' ὄμορφη. Μάβρα μάτια γιομάτα φλόγα, δίψα τῆς ζωῆς. Μόλις τὴν εἶδε καὶ τὴν ἀγάπησε. Καὶ κείνη δὰ δὲν πῆγε πίσω. Καλὸς κι' ὁ Ἀλέξης· ντροπαλὸς, γλυκὸς, μελαχολικός.

Μεγάλη Βδομάδα. Τὰ κορίτσια βγαίνανε νύχτα γιὰ χατῆρι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν περίμενε καὶ τὴν εἶδε νἔρχεται ἀπὸ μακριά. Ἡ καρδιά του σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμή, τὰ πόδια του βάρηναν...

Πῆρε θάρρος, τῆς ἔσφιξε τὸ χεράκι, κάθησαν κάπου. Μιλοῦσαν λίγα, σιγά, λινά. Τὴν κοίτταξε στὰ μάτια. Τὰ βλεμματά τους μεθυσμένα συναντηθήκανε,... κι' ὕστερα, ὕστερα καὶ τὰ χείλια καὶ πάλι... πάλι καὶ ξανά. Λένα, Λενούλα, τῆς ἔλεγε. . . . . .

Κοίταξε γῦρο του τρομαγμένος Ἡ ἀνόμνηση τῆς πεθαμένης τοῦ πλάκωνε βουνὸ τὴν καρδιά. Οἱ ψαλμωδίες φτάναν σταφτιά του καὶ σβύνανε σὰν ἀναστέναγμα βαρὶ καὶ πονεμένο.

* * *

Πάλι ξανάρθε στὸ νού του ἡ καταντιά του, καὶ πάλι ξανάειδε πὼς μόνη αἰτία τῆς θέσης του, εἶταν ἐκεῖνο ταφεντικό του, ὁ ἀφορεσμένος—καθὼς τὸν ἔλεγε—ὁ Μπάνης... Θυμήθηκε τὸ μάβρο κεῖνον ὄγκο τῶν κατατρεγμένων τῆς ζωῆς ποὺ πλημύρισε τοὺς δρόμους μὲ μάβρες σημαῖες, καὶ βρυχιότανε σὰν ἀλυσωδεμένο λιοντάρι. τὶς οἰμωγὲς καὶ τὶς τσιρίδες ποὺ βγαζαν οἱ χοροκαμένες μάνες, οἱ ἀπροστάτεφτες κόρες, ταπόκληρα παιδιά, κιὕστερα πάλι, τὸ λόγο ποὺ τοὺς ἔβγανε ὁ ὑπουργὸς ἀπ' τὸ μπαλκόνι τῆς δημαρχειας. Εἶτανε νέος, ψηλὸς καὶ μεγαλόπρεπος, σὰ θεατρῖνος.

Τοὺς εἶπε πὼς ἔχουν ἄδικο νὰ ζητᾶνε νοφξήσουν τὰ μεροκάματα, γιατὶ τόρα μὲ τὴν ἄνοιξη, οἱ ἀθρῶποι τρῶνε λιγότερο. Τοὺς συβούλεψε νὰ συνειδιζοῦν τὰ χορταρικὰ καὶ νὰ ναποφέβγουν τὸ κρέας, πρᾶμα ποὺ κάναν κι' οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ τελειώνοντας τοὺς εἶπε νὰ διαλυθοῦν ἀλλιῶς θὰν τοὺς σκορπίσει μὲ τὸ ζόρι.

Τόπε καὶ τόκανε. Μὲ τὶς τροῦμπες συμμάχησεν ὁ ὑποκόπανος κι' ἡ ξιφολόχη. Κι ὕστερα ἡ γυναῖκα του ἄρρωστη στὸ σπίτι, κι' ἀφτὸς ζεματισμένος, ταπεινωμένος μπροστὰ στὸ Μπάνη, ζητοῦσε πάλι δουλειά.

— Δὲ σὲ χρειάζουμαι τόρα!.... τοῦ ἀπάντησε ψυχρά, κι' εἶδε ὁ Ἀλέξης κρύα τὴ ματιά του, νὰ καρφώνεται πάνου του, σὰ μαχαίρι φαρμακερό!

Τὸν ἄτιμο,... τὸν ἄτιμο, συλλογιότατε τόρα, μιὰ μαχαιριὰ εἶτιν τὸ χάλι του καὶ τίποτα ἄλλο.

* * *

Ἡ ἀπελπισία τὸν ἔπνιγε μὲς στὸ σκοτάδι της τὸ γκρίζο τὸ θομπὸ καὶ πουθενὰ ἡ ἐλπίδα· πουθενά.

Ἡ ψυχή του εἶχε χάσει τὴ δύναμη νὰ πονεῖ, κι' ἕνα μῖσος ἀτέλειωτο τόνε κυρίεψε, σὰ ναθελε νὰκάνει κάτι μεγάλο κακό.

— Μισῶ τὸν κόσμο,... σκέφθηκε,... κι' ὕστερα πάλι νόμισε πὼς ὁ Χριστὸς ἤθελε νὰ πεθάνει, διψοῦσε τὸ μαρτύριο, καὶ πέθανε κουρασμένος, βαζιεστισμένος.

Θεόγλυκη ἔφτασε σταφτιά του ἡ μελωδία τῶν τροπαριῶν καὶ τοῦ φαινότανε τόρα πὼς εἶτανε τὰ βογκητὰ κι' οἱ θρῆνοι τῶν ταπεινῶν καὶ τῶν κατατρεγμένων τῆς ζωῆς ποὺ δέχουνται τὰ τέλειωτα χτυπήματα τῆς μοίρας καὶ κλαῖνε τόρα ἀπελπισμένα τὸ χαμὸ τοῦ Θεοῦ τῆς καλοσύνης ποὺ τοὺ ἀφήνει μόνους κι' ἀρφανοὺς νὰ παραδέρνουν μὲς στὴν ἀλάθητη δυστυχία.

Τρίχτηκε καὶ σηκώθηκε γρήγορα. Ἔμοιαζε μὲ τρελό.

Χριστέ μου, παρακάλεσε ἱκετευφτικά,... μὴ... μὴ... μὴ φύγεις. Ἔλα μαζί μας, μαζὶ μὲ μᾶς τοὺς ἄμοιρους,... ἔλα μαζί μας... δυστυχισμένε καλέ. Εἴμαστε πολλοὶ... πολλοὶ... ἀμέτρητοι, πολὺ δυστυχισμένοι. Ἔλα μαζί μας στὴ ζωὴ καὶ θὰ νικήσουμε... καὶ θὰ νικήσει στερνὰ ἡ καλοσύνη.

Καὶ τὸν κυρίεψε ἕνας πόθος, μιὰ ἐπιθυμία ἀνίκητη, νὰ πάει καὶ νὰ φιλήσει τὸ πολύπαθο κουφάρι τοῦ πεθαμένου θεοῦ, νὰ κλάψει, νὰν τὸν παρακαλέσει νὰ ξανάρθει στὴ ζωή.

Χώθηκε μὲς στὸ πλῆθος. Οἱ ψαλμωδίες εἶχαν σταματήσει. — Ἕνας ψάλτης διάβαζε μεγαλόφωνα κάτι προσεφκές. Ὁ δεσπότης κατέβηκε σιγὰ σιγὰ, σὰ νὰ βαριόταν, προσκύνησε μπρὸς στὸ κενοτάφειο κι' ἔσκυψε νασπαστεῖ. Τὸν ἀκλουθήσαν οἱ παπάδες κιοἱ ἐπίσημοι, κάτι μεγάλοι ἀξιωματικοὶ μὲ τὰ φτερὰ στὸ κεφαλὶ κι ὕστερα ἕνας ἕνας οἱ ἄλλοι, ὁ λαός.

Ξεφρενιασμένος ὁ Ἀλέξης, συνεπαρμένος ἀπὸ μιὰ ἐλπίδα τρελὴ, κατόρθωσε τέλος νὰ φτάσει κοντὰ στὸ κενοτάφειο. Τὸν κοιτάζανε μὲ ἀπορία. Τὰ πολύρουχα του τὸν δείχνανε σὰν ἕνα ζητιάνο, ποὺ ἀφῆκε τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησιᾶς κι' ἤρθε κι' ἀνακατώθηκε μὲ τοὺς ἀθρώπους.

Ἔτρεμε κάτι σὰ σύγκριο τοῦ περνοῦσε τὸ ραχοκόκαλο· λίγο ἀκόμα καὶ θἄφτανε.

Ἄξαφνα κἄποιος χωροφύλακας τὸν ἔσυρε ἀπτὸ μπράτσο καὶ τόνε παραμέρισε. Κάποιος ἄλλος τὸν ἔσπρωξε ἀπότομα καὶ πέρασε μπροστά του. Ὁ Ἀλέξης κέρωσε σὰ νὰ τὸν βρῆκε κεροβνός. Τὸν εἶχε γνωρίσει καλὰ, εἶταν ἀφτός, ὁ Μπάνης, ὁ ἀφέντης του.

Τὸ μυαλό του σκοτείνιασε. Χίλια πάθια οὐρλιάξαν μέσα του σὲ μιὰ στιγμὴ σὰν πεινασμένα τσακάλια σὲ λαγκαδιὰ θεοσκότεινη. Τὰ θολωμένα μάτια του πέσαν στὴν μπαγιονέτα τοῦ χωροφύλακα. Κάτι σὰν ἀστραπὴ τοῦ φώτισε τὰ σκοτειναμένα του φρένα. Μιὰ σκέψη σὰ βελόνα τοῦ τρύπισε τὸ μυαλό.

Τὰ φρύδια του σούφρωσαν, τὰ δόντια τοῦ σφίξαν.

. . . . . .

. . . . . .

Ὁ Μπάνης; εἶχε χώσει τὸ κεφάλι του στὸ ἐπιτάφειο κι' ἔσκυβε νἀσπαστεῖ. Ἕνα μοσχαῖρι ὑψώθηκε ἀπὸ πάνου του, τρεμογιαλισε λίγο στὸ φῶς τῶν κεριῶν, κι ἔπεσε παλι σταθερό, μὲ ὁρμὴ κοὶ μὲ ἀπόφαση, σὰ νάξαιρε καλὰ ποῦ πηγαίνει.

ὁ Πάβλος ὁ Ἐράτης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Ἀρχεῖο Μαρξισμοῦ». Δεκαπενθήμερο περιοδικό. Ἐκδόθηκε ὁ ἀριθ. 16. Περιεχόμενα. Ν. Λενίν, Ὁ Ἰμπεριαλισμὸς ὡς τελευταῖος σταθμὸς τοῦ καπιταλισμοῦ. Κὰρλ Μὰρξ, τὸ Κεφάλαιο. Κὰρλ Καούσκη, Το πρόγραμμα τῆς Ἐρφούρτης.

«Τὸ Χαμόγελο» Τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα τ' Ἀθηνοϊκὰ κοσμικὰ περιοδικὰ γιὰ νὰ περνᾶ κανένας εὐχάριστα τὴν ὥρα του. Διηγήματα, εὐθυμογραφήματα, χοροί, σαλόνια κοσμικὴ κίνηση διαγωνισμοὶ κ. τ. λ. Ὅλα μὲ γοῦστο καὶ μὲ καλαισθησία. Καὶ τὸ σπουδαιότερο. Δὲν πενταρολογεῖ μὲ πορνογραφίες.

«Αἱ Μοῦσαι». Φιλολογικὸ καὶ ἱστορικὸ Ζακυθιανὸ περιοδικό. Τὶς προάλλες γιόρτασε τὰ 23 του χρόνια. Τὰ συχαρίκια μας.

«Βίγλα». Λογοτεχνικὴ Ἐπιθεώρηση τῶν νέων τοῦ Μεσολλογιοῦ. Ἐκδόθηκε τὸ νούμερο 5—6 τοῦ Νοέμβρη—Δεκέμβρη. Ἡ ἕδρα του μεταφέρεται στὴν Ἀθήνα.

«Δρόμοι καὶ Μονοπάτια». Θ. Σταύρου (Μελικέρτη). Εἶναι ἡ πρώτη συλλογὴ ὁλόδροσων Λεσβιακῶν τραγουδιῶν ποὺ ἀξίζει νὰ διαβαστεῖ, χωρὶς καθόλου νὰ ντροπιάζει τὶς παραδόσεις τοῦ νησιοῦ μας γιὰ τὴν Τέχνη. Πουλιέται στὸ Βιβλιοπωλεῖο τοῦ Αὐνερινοῦ.

«Κοινότης». Ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἐπιθεώρηση. Πήρανε τὸν ἀρ. 50. Συνεργασία πάντα διαλεχτὴ, σοβαρὴ καὶ νοικυρεμένη γύρω στὸ ἀποκεντρωτικὸ σύστημα.

«Νέα Τέχνη». Εἶναι ἕνα καινούριο μηνιαῖο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ ποὺ πρόκειται νὰ βγάλη στὴν Ἀθήνα (ὁδὸς Λέκκα ἀρ. 4) μιὰ συντροφιὰ **«νεοτέχνων»** ὅπως ὑπογράφουνε στὴν ἀγγελία τους. Ὁ σκοπὸς τοῦ νέου περιοδικοῦ, πάντα σύμφωνα μὲ τὴν ἀγγελία του, εἶναι νὰ παρουσιάσει «λογοτεχνικὰ κομμάτια μὲ νέες τεχνοτροπίες καὶ μοντέρνο στύλ.» Συνδρομὴ δρ. 25.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ε. Κ. Ἐδῶ Ἑνόσω σεῖς φοβίστε νὰ βάλετε τὴν ὑπογραφή σας κάτου ἀπ' τὴν καταγγελία ποὺ κάνετε ὅλοι θὰ παρανομοῦν δίχως φόβο νὰ τιμωρηθοῦνε.

Ἕναν ἔφεδρο, Σκόπελο. Τὰ ἴδια λέμε καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ ὅλους ὅσοι δὲν κατάλαβαν ἀκόμα τὶ κακομοίρικο πρᾶμα εἶνε ἡ ἀνωνυμογραφία, ἀκόμα κιὅταν καταγγέλνει σωστὰ πράματα.

Τάκ. Παν Φοιτητὴν Ἰατρικῆς Ἀθήνα Τὴν «Καμπάνα σου, τὴν καλή σου Καμπάνα», στέλνουμε στὴ νέα σας διεύθυνση.

Δ. Ἀράπογλου. Πλωμάρι. Μιὰ φορὰ μᾶς ἔγραφες γιὰ δημοκρατικὴ Ἕνωση. Τι γίνεται; Οἱ ΣΕΣ τῆς περιφερείας σας ἦταν ἀξιοθαύμαστοι ἀλήθεια στὶς ἐκλογές. Φροντίσετε νὰ ἐργασθῆτε ***ἀπολύτως ὅλοι σας*** γύρω στὶς ὀργανώσεις σας τώρα μὲ τὴν ἀναδιοργάνωση. Τὸ Πλωμάρι πρέπει νὰ βαστάξει τὴ σημαία του.

Ι. Δ. Χανιώτην ἐφ. λοχαγό, Χίο. Δὲ σᾶς εἴχαμε ἀπαντήσει στὸ γράμμα σας τῆς 13—11—23 ἐπειδὴ τότες μελετούσαμε τὸ νέο καταστατικὸ τῶν ὀργανώσεών μας ποὺ μόνιμα θὰ στήριζαν ἀπάνω τὴ δουλειάτους οἱ ἔφεδροί μας ὕστερ' ἀπ' τὴ διάλυση τῆς Ἐπαναστάσεως. Τώρα ποὺ τὸ δημοσιέψαμε στὸ προτελευταῖο μας φύλλο, ὑποθέτουμε πὼς θὰ τὸ διαβάσατε. Εἶνε ἀρκετὰ περιεκτικὸ καὶ σύντομο, καὶ ἀφίνει πλατειὰ ὅρια γιὰ ἐκτεταμένη ἐργασία. Ἂν σᾶς ἀρέσει λάβετέ το ὑπ' ὄψει καὶ ὑπερβίλετέ το στὸ Πρωτοδικεῖο σας. Βλέπετε μέσα τώρα προβλέπουμε γιὰ μιὰ ἐφεδρικὴ ἕνωση Ἀρχιπελάγους. Ἐργασθῆτε κοὶ σεῖς. Ἑνώσετε τοὺς ἐφέδρους σας ξεκολλῶντας τους ἀπ' τοὺς κομματαρχίσκους. Καὶ πάλι μέσο ὑμῶν θέτουμε τὶς στῆλες τῆς «Καμπάνας» στὴ διάθεσή σας γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν Χιώτικων ἐφεδρικῶν συμφερόντων.

Γράφτε μας γιὰ τὰ ζητήματά σας. Οἱ πολεμιστὲ; τῶν δυὸ ἀδελφιῶν νησιῶν ποὺ ἔσμιξαν τὸ αἷμα του; στὰ ξένα χώματα ἔχουνε καθῆκον νὰ συνεργαστοῦνε τώρα γιὰ νὰ καλυτερέψουνε τὴ δική τους ζωή. Εἴχαμε τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσουμε δυὸ λαμπροὺς νέους Χῶτες στὶς ἐκλογές. Τοὺς δικηγόρους Σκαρλάτο καὶ Γαλιάρη. Ἐμπρὸς συνταχθῆτε οἱ ἡγήτορε. Βαρέσετε συναγερμὸ καὶ κηρύξετε μὲ πίστη καὶ ἐνθουσιασμό. Τὸ Αἰγαῖο ἔσωσε μὲ τὶς ἐπανοστάσεις του κρατικῶς τὴν Ἑλλάδα. Ἔχει ἀκόμα κιᾶλλη ἀποστολή. Νὰ τὴν ὁδηγήσει σὲ ἄγνοὺς δρόμους, ἀγνοὺς, παρθένους δρόμους τῆς νέας πολιτικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Πρόεδρον ΣΕΣ Ἐρεσσοῦ. Δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ δημοσιεύσουμε τὸ λόγο τοῦ συναδέλφου Ξενέλλη ὅσο ὡραῖος κιᾶν εἶνε, Δὲ μᾶς πέρνει ὁ τόπος τῆς βδομαδιάτικης «Καμπάνας» οὔτε τὸ ἐνδιαφέρο γιὰ τὴν ἔκδοσή της ἐκδηλώθηκε ὡς τὰ σήμερα σὲ τρόπο ποὺ νὰ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ βγαίνουμε συχνότερα.

«Τριανταφύλλιν Ἔφεδρον». Πλωμάρι. Κι σᾶς τὸ ἴδιο. Σᾶς παρακαλοῦμε ὅπως καὶ καθένας ἀπ' τοὺς ἀναγνῶστες μας ποὺ θέλει νὰ δημοσιεύεται ἡ ἀντιπόκρισή του, νὰ τὴ γράφει σύντομα, ζουμερά, μὲ γεγονότα, ἡμερομηνίες, καὶ ὀνόματα. Κι' ἀκόμα καὶ ὑπογραμμένο· δίπλα στὸ ψευτόνομο νὰ βάλει τὴν ἀληθινή του ὑπογραφὴ, ποὺ πρέπει νὰ τὴν ξέρει ἡ ἐφημερίδα. Πρόπαντων γράφετε σωστὰ πράματα, δίχως ἴσως περιγραφικὰ καὶ δίχως φλυαρίες. Κιᾶλλο ἕνα: ***Γράφετε ἀτλά. Ρωμέϊκα. Ὄχι ἑλληνοκοῦρες ἀχώνευτες σὰν ξυλάγγουρα.***

Κ. Κ. Ἀμοιβαῖον. Τηλεφ. Σέρρες Φροντίζουμε νὰ τὸ ζήτημά σας.

Μαν. Γιὰ ὁ. Σ. νοι. Φροντίσαμε Ὁ Φ.Τ. νὰ μετατίθεται ὡς χωροφύλακας, ἀφοῦ εἶνε τῆς κλάσεως τοῦ 1921 ὅτω, λένθ σιένα ἐδήλωσε. Ἀνήκει στὴν κλάση τοῦ 22 γιατὶ ἀπολύεται ὡς χωροφύλακας καὶ γίνεται στρατιώτης.

ταλάβει τὴν ἔχιαση τῆς κολασμένης του ντροπῆς. Πρόφταξα καὶ βρῆκα τὴ μουτσούνα μου ψάχνοντας μὲ σφιχτοκλεισμένα μάτια. Καὶ σὲ λίγο, ἀνετοιχιασμένος ἀπὸ ἀγνώριστη τρομάρα πίσ' ἀπ' τὰ θαμπὰ γιαλιά της ἔβλεπα κιἄκουγα τὴν ἀγωνία τῶν τυραγνισμένων αὐτῶν ἀντρῶν, ποὺ χλωμοὶ καὶ λασπωμένοι βογγούσανε σὰ νὰ ξεψυχοῦσαν ἀπὸ προσβολὴ λύσσας, δαγκάνοντας μὲ μανία τὶσμαντύες καὶ τὰ σκεπάσματα.

Τὰ κεφάλια τους πασπάτευον μὲς τὴν κουβάρα τῶν ξαπλωμένων κορμιῶν σὰν κεφάλια μεγάλων νιογέννητων τυφλῶν ζώων, ποὺ δὲν ἄνοιξαν ἀκόμα τὰ μάτια τους καὶ ψάχνουνε μὲς τὸ χάος μὲ τὴν ἀφὴ τῆς γυμνῆς των μούρης. Ἂν ἔμπαινε ἕνας ὀχτρὸς κείνη τὴν ὥρα μέσα στὰμπρί μας θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς σφάξει ὅλους, ἀνυπεράσπιστους σὰν κορίτσια. Κιόλοι θὰ τὸν εὐχαριστούσανε ἴσως ποὺς τοὺς γλύτωνε ἀπ' αὐτὸ τὸ φριχτὸ μαρτύριο. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ποὺ δὲ βάσταξε παραπάνω ἀπὸ ἕνα κάρτο τῆς ὥρας αὐτὸς ὁ δολοφονικὸς βομβαρδισμός. Καὶ τὸ πιὸ μεγάλο εὐτύχημα ἀκόμα εἶνε πὼς ἀμέσως κατόπι ἄρχισε νὰ φυσᾶ ἕνας δαιμονισμένος ἀγέρας, ποὺ σὲ λίγο κατάφερε νὰ ξεπλύνει τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ χαρακώματος ἀπ' τὸ μόλεμα, συνεπαίρνοντας τὰ φαρμακεμένα ἀέρια.

Ὡς τόσο ἕνα σωρὸ στάλθηκαν στὰ Νοσοκομεῖα. Σραβοὶ, ξερνοβολῶντας, ὡς ποὺ ἄρχιζαν τοὺς σπασμοὺς καὶ φτύνανε αἷμα, μὲ πληγιασμένα σπλάχνα καὶ μάτια ὁλοκόκκινα.

Ἕξη μᾶς πέθαναν μὲς τὸ χαράκωμα. Ἀνάμεσά τους ἤτονε κιὁ Δημηκράτος Ἀντώνης τοῦ Ἀντύπα, ποὺ δὲ θὰ ξαναπεῖ πιὰ κανένα ἀπ' τὰ κυνικά του ἐκεῖνα γκεβεζελίκια. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ποὺ σωθήκαμε ἀποχτήσαμε ἕνα ἀνυπόφερτο δάκρυσμα στὰ μάτια, καὶ δὲ μποροῦμε νὰ φᾶμε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τσαΐ δίχως νὰ τὸ ξεράσουμε.

(ἔχει συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ

— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —

Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἀγ. Θεράποντος Πορφυρίου Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυειὴς πεῖρα εἰς τὸ Στρότευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθήκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Γενάρης **15** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 44

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΛΟΓΙΑ

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ διάβασα τὸ στοχαστικὸ καὶ ὡραῖο ἄρθρο, ποὺ, συνεχίζοντας τὴν οἰκογενειακὴ συζήτηση, ὁ φίλος γιατρὸς καὶ πληρεξούσιος μας συν. Χαρ. Γρηγορίου, ἔγραφε στὴν περασμένη «Καμπάνα». Γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ ἔκανε προσέχοντας τὰ ὅσα ἔγραψα μὲ τὸν ἴδιο τίτλο στὴ προπερασμένη «Καμπάνα», καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρο ποὺ φανέρωσε μελετῶντας τὶς ὀργανώσεις μας, καὶ τὸν πόθο γιὰ μιὰ ἐξυγίανση καὶ πλέον συναρμονισμένη κατεύθυνση τῶν τάσεων μας, τὸν εὐχαριστῶ.

Εὔχομαι τὸ παράδειγμα του νὰ μιμηθοῦν πολλοί, ὅλοι οἱ διανοούμενοι συνάδελφοι ἂν ἦταν δυνατόν. Γιατὶ μόνο μελετῶντας μὲ σκληρὴν εἰλικρίνεια τοὺς ἑαυτούς μας, καὶ ἀνομολογῶντας παλληκαρίσια τὰ παραστρατήματά μας, θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε τὸ δρόμο μας, νὰ ἐξακριβώσουμε τὶς ἀνάγκες μας καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ τόπου μας, καὶ νὰ κατευθύνουμε μὲ θετικότητα καὶ ἀρετὴ τὶς προσπάθειές μας.

Ὁ ἀγαπημένος μου πληρεξούσιος ξεχωρίζοντας τὶς ἑνώσεις μας σὲ ζωντανὲς καὶ νεκρές, πολὺ σωστὰ συμπεραίνει πὼς ὅπου βρέθηκαν οἱ κατάλληλοι ἀρχηγοί, παιδιὰ τίμια μὲ ὁρμὴ ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὰ ἔργα ἐκεῖ οἱ ἑνώσεις μας σημείωσαν πολυποίκιλλη καὶ ωφελῆ δράση.

Ὡς τόσο, ἔχω μερικὲς ἐπιφυλάξεις, καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ συνάδελφοι μιὰ τέτοια χρονιάρικη μέρα νὰ μιλήσω ὁλότελα ἔξω ἀπ' τὰ δόντια. Καὶ σ' αὐτὰ ἀκόμη τὰ κέντρα, ἂν κανεὶς προσέξει βαθύτερα, θὰ βρεῖ τὶς περισσότερες φορές, πὼς ἡ ζωὴ αὐτὴ ἡ πολυθόρυβη, ἔχει κάτι τὸ ἐπιπόλαιο, τὸ νεφελοειδές, καὶ ἀρκετὴ δόση ἐπιδεξιομανίας.

Σπαταλοῦνται ἄδικα χτίζοντας Ἰσπανικοὺς πύργους. Κατακτιέανουνται μὲ ὅλη τὴν ὁρμὴ νεανικῆς ἀπειρίας, ἔργα καὶ ἰδέες ποὺ οὔτε τὸ περιβάλλον εἶναι προσαρμοσμένο πρὸς αὐτές, οὔτε κἂν ἀποτελοῦν ἀνάγκες ἐπιταχτικὲς τῶν χωριῶν τους. Σὲ στιγμὴ ποὺ ἄλλες ἀνάγκες μὲ ἀνοιχτὰ στόματα φωνάζουν μέσα στ' αὐτιά τους, τὶς παραβλέπουν, καὶ δημιουργοῦν ἄλλες ποὺ οὔτε ἀπαραίτητες εἶναι, οὔτε κοινωφελεῖς. Ἐνῷ ἔξαφνα τὰ παιδάκια τους καὶ τ' ἀδερφάκια τους πουντιάζουν καὶ πλευριτώνονται μέσα σὲ μάντρες ἄστεγες καὶ ὀρθάνοιχτες σ' ὅλους τοὺς καιροὺς, ποὺ λέγονται Σχολεῖα, καὶ ποὺ οὔτε γιὰ σταῦλοι δὲ θὰ ἔκαναν, καταπιάνονται τὴν κατασκευὴ ἡρώων μεγαλοπρεπῶν καὶ πάρκων, ἐνῷ θὰ ἤρκει μιὰ ἀτλουστάτη ἀναμνηστικὴ πλάκα, καὶ ἐνῷ τὰ χωριά τους εἶναι ὁλόκληρα μιὰ πρασινάδα καὶ ἕνας κῆπος.

Καταγίνονται εἰς ἔργα στολισμοῦ, ἐνῷ δὲν ἔχουν νερὰ ἐπαικῆ γιὰ νὰ πιοῦνε, καὶ ἂν ἔχουν, εἶναι βρωμισμένα. Ἐνῷ οἱ δρόμοι τῶν χωριῶν τους εἶναι γιὰ ἀγριοκάτσικα καὶ βρωμισμένοι. Ἐνῷ δὲ μποροῦν νὰ ἔχουν λίγο φωτισμὸ γιὰ τὶς νύχτες.

Σ' ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα παρόμοια, βρίσκω μιὰ μεγαλομανία βιαστική, καὶ μιὰ νεανικὴ ὁρμὴ ἀχαλιναγώγητη καὶ πολυπραγμονοῦσα.

Γιὰ τοῦτο θὰ ἤθελα στὴν οἰκογενειακή μας αὐτὴ συζήτηση νὰ κατέβαιναν κι' ἄλλοι συνάδελφοι. Νὰ ξεψαχνίσουμε μὲ ὑπομονὴ καὶ εἰλικρίνεια τὶς τάσεις μας καὶ τὶς ἀνάγκες μας, νὰ κατατοπιστοῦμε σὲ θετικώτερη δράση καὶ ὁμοιογενῆ προσπάθεια. Καὶ γιὰ τὰ γενικὰ ζητήματα ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν καὶ γιὰ τὰ τοπικά.

Ὁλόκληρη ἡ ὕπαιθρος χώρα, ὑποφέρει ἀπὸ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια, καὶ ἀστυκὴ ἡσυχία. Καὶ πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσουμε, πὼς συνάδελφοί μας — δηλαδὴ ἔφεδροι — εἶναι κατὰ μεγάλη πλειονότητα οἱ ἐπαραίτητοι τῆς ἀπελπιστικῆς αὐτῆς καταστάσεως. Καὶ ὅτι πολλὲς φορές, ὅλους αὐτοὺς τοὺς κακοποιοὺς καὶ ψευτοπαλληκαράδες τῶν καφενειακῶν ἀνησυχιῶν, τοὺς προστατεύουμε, σπαταλῶντας ἀνήθικα τὴ δύναμη τῶν ὀργανώσεών μας, ἐνῷ θἄπρεπε ἐμεῖς πρῶτοι νὰ ζητοῦμε τὴν παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν κατσικοκλέφτηδων καὶ τῶν τραμπούκων.

Πρέπει νὰ νοιώσουμε καλὰ ὅτι οἱ ὀργανώσεις μας πρέπει νὰ γίνουν Ἡ θικὰ κέντρα, ποὺ ἀντλῶντας δύναμη ἀπ' τὴν ἴδια ἀρετή τους, θὰ σταθοῦν τιμητὲς ὅλων τῶν παρεκτρεπομένων, καὶ πολιτῶν καὶ ὀργάνων τῆς ἐξουσίας. Πρέπει κάθε στιγμὴ καὶ ὥρα νὰ εἴμαστε σὲ θέση, ν' ἁρπάχνουμε ἀπ' τ' αὐτὶ κάθε ὑπάλληλο Ἀλῆ πασᾶ ὅπως γίνονται ὅλοι τους σχεδὸν σᾶν βγοῦνε στὴν ὕπαιθρο — κάθε χωροφύλακα — ποιὸς θὰ μᾶς γλυτώσει ἄραγε ἀπ' αὐτὸ τὸ σῶμα ποὺ λέγεται Ἑλληνικὴ χωροφυλακή; — ποὺ στὴν ὕπαιθρο κάνει μόνο τὸ γαμπρὸ καὶ τίποτε ἀπολύτως ἄλλο, καὶ ἀκόμη κάθε φαυλόβιο πολίτη καὶ ψευτοπαλληκαρά, σὰν αὐτοὺς ποὺ δημιουργοῦν καθημερινὲς ἀνησυχίες στὰ χωριά μας, μὲ τοὺς πυροβολισμοὺς μὲ τὶς μαχαῖρες τους καὶ μὲ τοὺς καυγάδες τους.

Κι' φρονῶ πὼς γιὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ, ὄχι μόνον οἱ κατάλληλοι ἀρχηγοὶ στὰ διάφορα κέντρα πρέπει νὰ βρεθοῦν, ἀλλὰ καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προσπαθήσει νὰ ἔρτει σέ ἀμεσώτερη ἐπικοινωνία μὲ τὶς ὀργανώσεις τῆς ὑπαίθρου. Νὰ ὁμιλήσει καὶ νὰ νουθετήσει, νὰ τονώσει καὶ νὰ θετικοποιήσει τὶς ὁρμές μας, γιὰ νὰ γνωριστοῦμε καλλίτερα νὰ συννενοηθοῦμε εὐκολώτερα καὶ νὰ συνεργαστοῦμε στενώτερα.

Ἂν δὲν γίνουν αὐτά, θὰ μοῦ ἐπιτρέψει ὁ φίλος πληρεξούσιος νὰ ἐπιμένω στὴν ἀπαισιόδοξη πνοὴ ποὺ διέγνωσε, σὰν γιατρὸς, μὲ τόση ἀσφάλεια ἀνάμεσα ἀπ' τὶς γραμμές μου, καὶ νὰ φρονῶ πὼς εἶναι καλλίτερα ἂν πρόκειται μόνο γιὰ ἐκλογικὰ τερτίπια νὰ κατατριβόμαστε, νὰ ἀφίσουμε τὶς ἑνώσεις μας νὰ διαλυθοῦν.

Ν. Σ.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΧΟΥΤΖΑΙΟΥ

Ἡ ὑποδοχὴ ποὺ ἔκανε τὸ κοινὸ τῆς Λέσβου στὴν ἔκθεση τοῦ Χουτζαίου ἦταν ἕνας ἀληθινὸς θρίαμβος τῆς καλλιτεχνικῆς φωτογραφίας, ποὺ ἀποτελεῖ τιμὴ γιὰ τὴ Μυτιλήνη καὶ δίνει ἐλπίδες ἐνθαρρυντικὲς γιὰ τὸ μέλλον μιᾶς ἀναγεννήσεως τῆς Τέχνης καὶ τῆς αἰσθητικῆς ζωῆς.

Θαρρεῖ κανεὶς πὼς οἱ σημερινὲ, κοινωνικὲς συνθῆκες καὶ βιωτικὲς ἀνάγκες ἔχουν ἐπιβάλει συστηματικὸ μπουκωτάζ σὲ κάθε διανοητικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐκδήλωση γιατὶ στ' ἀλήθεια ἡ ἀπαχτηνωτικὴ βιοπάλη καὶ τῆς λίρας τὸ ἀνεβοκατέβασμα, ἀποτελοῦν σήμερα τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ, καὶ

---

(39) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΖ'.

Ἀγαπημένη. Ἡ ἀποψινὴ νύχτα ποὺ σοῦ γράφω εἶνε τρομερὴ καὶ κρίσιμη. Δὲ θὰ κοιμηθῶ ὁλότελα ὥς τὶς δυὸ τὸ πρωΐ. Γιατὶ ἀκριβῶς στὶς δυὸ τὸ πρωῒ θὰ γίνει ἡ ἐξόρμηση. Τριάντα χιλιάδες ἄντρες Ρωμιοὶ καὶ Φράγκοι θὰ ξεκινήσουμε μὲς τὴ μαύρη ψυχρὴ νύχτα, θὰ κόψουμε τἀγκαθωτὰ τέλια τῆς γραμμῆς τῶν Βουργάρων καὶ θὰ πᾶμε νὰ χτυπηθοῦμε μαζί τους μὲς τὶς φωλιές τους. Ὅλα τὰ κανόνια μας —ἀλογάριαστα — βαρᾶνε τὰ χαρακώματά τους ἀπ' τὸ πρωῒ δίχως ἀνασαμὸ καὶ δίχως ἀνάπαψη.

Ὅλος ὁ κόσμος τρέμει καὶ σαλεύεται γύρω μου σὰ νἄνοιξαν χιλιάδες ἠφαίστεια καὶ ξεριζῶνε τὴν Κόλαση. Κάθε στιγμὴ ἀναγκάζουμαι καὶ ξανανάβω τὸ κερί μου, ποὺ τὸ σβύνει ἡ ἀπότομη μετατόπιση τοῦ ἀγέρα ποὺ κάνουν τὰ μεγάλα κανόνια. Εἶνε τέτια ποὺ κάθε φορὰ νιώθουμε ὅλοι ἕναν πόνο στὸ στομάχι, σὰ νὰ σοῦ δείνει κανένας ἐκεῖ πέρα μιὰ ξαφνικὴ γροθιά. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε γιομάτη ἀπὸ ἄγριους ἤχους πρωτάκουστους. Θαρρεῖς πὼς μὲς τὸ γρὸ χάος σύρθηκε κάποιο δυστυχισμένο τέρας, μεγάλο σὰν ὁλάκαιρη τὴ Γῆ, κι' ἕνας Τιτάνας τὸ τυραγνεῖ ἀλύπητα μὲ πυρωμένο σίδερο, κι' αὐτὸ οὐρλιάζει σκληρὰ μὲ χίλια ματωμένα στόματα ἀνοιγμένα μὲς τὸ σκοτάδι. Ὁλάκαιρη ἡ Πλάση βογγᾶ, μουγκρίζει, σφυρίζει καὶ βλαοτημᾶ. Ὅλες οἱ σπηλιὲς ἔγιναν στόματα ποὺ βγάζουνε κραυγές, ὅλες οἱ χαράδρες μὲ τοὺς γυμνοὺς βράχους ἀνοίξανε σὰ μακριὲς μασσέλες ἑνοῦς τερατώδικου χτήνους ποὺ ποιᾶ τρομερὰ καὶ βρουχιέται ἀλαλιασμένο ἀπ' τὸν ἀβάσταχτο πόνο.

Ἕνα θεϊκὸ καμουτσὶ δέρνει ἀλύπητα τὴ χτίση αὐτὴ τὴν ψυχρὴ νύχτα, ποὺ ψιλὸ χιονόνεροτὴ νοτίζει σιωπηλά. Ἡ Γῆς τινάζεται νὰ σπάσει τὶς ἀλυσοίδες τοῦ Νόμου ποὺ τὴν κρατᾶν πειθαρχημένη μὲς τὸν κύκλο της, γιὰ νὰ χυμίξει καὶ νὰ φύγει κεντρισμένη ἀπὸ τὴν παραφροσύνη τῆς τρομάρας, ποὺ κάνει τὸ φλοῦδι της νἀνετριχιάζει σὰ ζωντανὸ δέρμα.

Νὰ ὁρμήσει στὰ χαμένα καὶ στὰ τυφλὰ μὲς τὸ βάραθρο τοῦ χάους, γιὰ νἄβρει τὴν πιὸ παράμερη γωνιά του ποὺ θὰ τὴ γλυτώσει, ἀποσκεπάζοντάς τη μὲ τοὺς κρύους ἴσκιους της κ' ἐκεῖ νὰ ζαμουρήξει καὶ νὰ καταλαγιάσει τρεμουλιάζοντας σὰ δαρμένο ζαγάρι. Μεγάλα παράξενα σώματα τρέχουνε βιαστικὰ μὲς τὸν ἀέρα, ἀφίνοντας πίσω τους ὀργισμένες φωνές.

Εἶνε οἰόβιδες. Θηλιὲς ξεράσματα τῆς κόλαση καὶ τῆς ἐπιστήμης μὲ φουσκωμένες τὶς γιαλιστερὲς κοιλιές. Εἶνε γκαστρωμένες τὸ θάνατο. Γοιρίζουνε κοιλοπονώντας νὰ γεννήσουνε τὸ μαῦρο τους τἀπόρρηχμα μέσα σὲ δαγκωμένες σπαρταριστὲς σάρκες καὶ λασπωμένα ἄντερα.

Ἐγὼ σοῦ γράφω. Μὲ ποιὸν ἄλλο νὰ κουβεντιάσω αὐτὲς τὶς φριχτὲς ὧρες. Κι' οἱ ἄλλοι κάνουνε τὸ ἴδιο μὲς τὸ μεγάλο ἀμπρί. Κανένας δὲ μιλάει δυνατά. Εἶνε ὅλοι τους κίτρινοι, κίτρινοι σὰν τὶς μουσαμαδιὲς τῶν ψαράδων, καὶ μὲς τὰ μάτια τους φτεροκοπᾶ ἡ τρομάρα κ' ἡ ἀνησυχία. Μᾶς ντύσανε ὅλους μας ὁλοκαίνουργα ροῦχα. Ἀπὸ τὸ πουκάμισσο ὥς τὸ μαντύλι τοῦ λαιμοῦ. Τὸ κάνανε λέει γιὰ νὰ μὴ μολεύουνται οἱ λαβωμένοι ἀπ' τὰ λερά μας τὰ ροῦχα ποὺ θὰ κουμπᾶνε πάνου στὶς ἀνοιχτὲς πληγὲς, καὶ θὰ μπαίνουνε μέσα στὶς κοιλιὲς μαζὶ μὲ τὸ κομμάτι τῆς ὀβίδας ποὺ θὰ τὰ σου επαίρνει ξεσκίζοντάς τα. Αὐτὰ ὅλα εἶνε πολὺ ἐκνευριστικὰ πράματα. Οἱ ἁπλοϊκοὶ φαντάροι τὸ ξηγήσανε ἀλλοιώτικα. Ὅλοι αὐτὸ τὸ μπόλικο ρουχικὸ ποὺ μᾶς μοιράσανε τὸ εἴπανε μὲ μιὰ φοβερὴ λέξη.

— Σάβανα.

Κι' ὁ λοχίας σιτιστὴς ποὺ τὰ μοίραζε ἀναγκάστηκε νὰ μεταχειρίζεται τὴν ἴδια λέξη.

— Ἔλα ἐδῶ ρέ. Κύτταξε τί σοῦ λείπει. Πῆρες ὅλα τὰ σάβανά σου;

Πρὶν ἀπ' τὸ σκοτάδι ἔγινε ἡ Μετάδοση.

Μᾶς τὴ μοίρασε ὁ παπᾶς τῆς Μεραρχίας μὲς τὸ ἴδιο τάμπρί. Ἐγὼ δὲ μετάλαβα. Τὸ γουρουνίσιο μοῦτρο του μοῦ ἔφερνε ἀνεγοῦλες. Αὐτὸς ὁ ἀλκοολικὸς χαμάλης μὲ τὰ πρισμένα χοντρὰ χείλια, αὐτός, ποὺ λένε πὼς κοιμᾶται μὲ τὸν ἀμούστακο ὑπερέτη του, γίνεται ἀκοῦς; τὸ ἐνωτικὸ ρημάδι ποὺ θὰ δέσει τὴν ψυχὴ μας μὲ τὸ θεὸ ποὺ ἀντιπροσωπεύει. Δὲν ἤτανε οὔτε αὐτὴ ἡ τελετὴ καθόλου παρηγορετική. Θαρρεῖς πὼς βάλθηκαν ὅλοι νὰ μᾶς κάνουνε νὰ πιστέψουμε πὼς εἴμαστε ἑτοιμοθάνατοι, πὼς στἀλήθεια σώθηκε πιὰ τὸ ψωμί μας καὶ δὲ θὰ ξαναδοῦμε τὸν ἥλιο.

Ὁ Συνταγματάρχης κάλεσε τοὺς ἀξιωματικοὺς σ' ἕνα δεῖπνο καὶ τὄπανε «Τὸ δεῖπνο τοῦ θανάτου».

Ἕνας γκεβεζὲς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ποὔτανε πρὶν δημοσιογράφος, τράβηξε στὴ γραφομηχανὴ καὶ μοίρασε αὐτὸ ἐδῶ τὸ πρόγραμμα:

ΜΠΑΛ ΜΑΣΚΕ

«Αὔριο ἡ κυρία Πατρὶς δίνει εἰς τὸ ὑψόμετρο 386 μιὰ παρτίδα ἐξοχικῆς γιορτῆς μὲ μπὰλ-μασκέ. Ἡ συνάθροιση θὰ γίνει ἀνγκαρσόν. Ἀποκλείονται οἱ κυρίες ἐχτὸς ἀπ' τὶς ἀδελφὲς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ποὺ θὰ γενοῦνε δεχτὲς... κατόπιν ἑορτῆς. Ὅλο βαστᾶ ἡ γιορτὴ θὰ παίζει ἡ γνωστὴ Διεθνὴς Τζὰζ Μπὰντ μὲ ὅλα της τὰ ὄργανα. Παρακαλοῦνται οἱ προσκαλεσμένοι νἄρθουνε ντυμένοι ὁμοιόμορφα καὶ νὰ μὴν προσέχουνε στὶς χοντρὲς παραφωνίες τῶν κόντρα-μπάσων τῆς βαρείας μοίρας. Τὶς μάσκες θὰ χαρηγήσει ἡ Ὑγειονομικὴ Ἀποθήκη. Μπουφὲ πλουσιώτατο. Θὰ σερβιριστοῦνε γουρουνοποῦλες ζεστὲς τῆς ὥρας. Δικέρ: «Liquides enflammés». Δροσιστικὰ ἀεριοῦχα: Gaz asqhyxiants, Gaz Lacrymogens. Μεζέδες: Ψάρια τορπιλλίσια. Attractions: Τὰ πηρούνια θὰ τὰ ρί-

(Ἡ συνέχεια στὴ τετάρτη σελίδα)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

κατάντησε νὰ ὀνομάζεται ζωὴ ἕνα ὑλιστικὸς πολτὸς ἀπὸ φασοῦλε; κακοχώνευτες καὶ «ἐλαιολάδων ὀξύτητες», ποὺ ἀμβλύνουν σιγὰ σιγὰ κάθε ὡρεῖο αἴσθημα τῆς ψυχῆ.

Θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐκφράσει κανεὶς μιὰ περιγραφή, ἔστω καὶ μὲ δυὸ γραμμὲς; γιὰ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς ὡραίους αὐτοὺς πίνακες. Κυττάζοντάς τους ξεχωριστὰ νιώθεις ἀμέσως πὼς βρίσκεσαι ὄχι μπροστὰ σ' ἕνα καλλιτεχνικὸ καλλιγράφημα, ἀλλὰ ἔχει ἀπέναντί του ἕνα ζωντανὸ κομμάτι τῆς φυσικῆς ζωῆς, ποὺ ἐξωτερικεύει ἕνα δυνατὸ αἴσθημα.

Στὴν ἀγροτικὴ ζωὴ ὁ Χουτζαῖος δείχνει μιὰ εἰλικρίνεια ρεαλιστικὴ συνδυασμένη μὲ μιὰ βαθειὰ παρατήρηση. «Τὸ ἁλώνισμα» του εἶναι ἕνα ἀναγάλλισμα καὶ ἡ «Κατοίκα» ποὺ βόσκει σὲ ἕνα ντεκὸρ μιᾶς ἐξοχῆς, μὲ τὸ βάθος ἐκεῖνο τῆς πρωϊνῆς πάχνης, ἡ «Ἀγελάδες» του τέλος μᾶς δείχνουν τὸν Ἁγιοσσώτη Χουτζοῖο καὶ τὸν ἀναλυτικό ἀρίστα.

Ἡ θάλασσα! ἐδῶ φωτρουνιασμένη καὶ λεβεντοπνιχτρα ξεθυμαίνει παθιασμένα ὁρμῶντας μὲ μιὰ ἀληθινὴ λύσσα καὶ τὸ κῦμα ἀφρισμένο, μανιασμένο σᾶν ἄγριος λὲς καὶ χιμονιρίζει κρεβαλλώντας τοὺς βράχους... κοῦμένα καρβάκια τί νὰ σᾶς περιμένει τὴ νύχτα.. Μί νὰ τὸ κρονοητικὸ φανάρι στὸ βάθος θὰ δώσει μιὰ πηγολαμπίδα λάμπας στοὺ φτωχοὺ θαλασσινούς.

Ἐκεῖ ἡ θάλασσα πάλι, μὰ ἤρεμη καὶ γαληνιαία σὰν καλὴ κυρὰ περίφανη. Κι' οἱ βράχοι οἱ παράξενοι εἶναι βυθμένοι μὲ μιὰ τόλμη ἑνὸς ἰδιότροπου ἐμπρεσιονίστα.

Μὰ νὰ ἐκεῖ καὶ οἱ τρυπαδόροι... τὸ δύχτι εἶναι στὸ τέλος πιὰ καὶ οἱ καλοὶ ψαράδες τραβοῦν, τραβοῦν ρυθμικὰ τὸ σχοινὶ μὲ κάποια ἀγωνία... θὰ βγάλει ἄρά γε τὸ ψωμὶ τῆς βραδυᾶς ἢ θὰ κοιμηθοῦν νηστικὰ ἡ δόλια γυναῖκα καὶ τὰ μωρέλια ποὺ περιμένουν σπῆτι;.. Κοὶ τραβοῦν καὶ τραβοῦν τὴν ἀπελπισία ἢ τὴ χαρὰ... ποιὸς ξέρει...

Στὴ θαλασσα ὅπως κοὶ στὴν ξηρὰ ὁ Χουτζοῖος εἶναι καλλιτέχνης.

Δυὸ ταμπλὼ δυνατῆς ψυχολογίας καὶ ἐπικαιρότατα μᾶς παρουσιάζουν ἡ στεγνιασμένη ἀπ' τὰ δάκρυα τῆς ὀρφάνιας, τοῦ τρόμου, τῆς γύμνιας «προσφυγίνα» Φορτωμένη συλλογιέτοι τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς.... καὶ τὰ «προσφυγέλλια». τα κουρελλονιυμένα, δείχνουν τὴ ουφορὰ μὲ τὴν ξυπόνητιά τους, μὰ καὶ τὴ ξεγνοιασιὰ τῆς παιδικῆς ψυχῆς τους μὲ τὸ γέλιο τους... Ἰδοὺ ὁ Χουτζοῖος καλλιτέχνης τοῦ αἰσθήματος.

Μὰ ἡ πιὸ δεμένη, ἡ πιὸ γερὴ ἐρασία τοῦ Χουτζαίου εἶνε αὐτὴ ποὺ ἐτελείωσε τελευταίως στὸ μοναστῆρι τῆς Καλλονῆς. Δὲν εἶνε μονάχα ἡ καλλιτεχνικὴ γραμμή, μόνη δύσκολη ἀπόδοση, τῆς ψυχῆς τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ ποὺ σιγοσβύνει μυστικὰ ἀκόμα στὰ αἰωνόβια ἐκεῖνα μνημεῖα τῆς Μεσαιωνικῆς Χριστιανοσύνης, ρίχνοντας τὴν τελευταία του ὠχρὴ λάμψη μιᾶς κανδήλας ποὺ τὸ λάδι σώθηκε.... Ὁ Χουτζαῖος εἶν' ἐδῶ ἕνας βαθὺς Βυζαντινολόγος. Τὸ «Σήμαντρο», τὰ «Κόλλυβα», ἀληθινὰ τροπάρια.

Τὰ «Καλογερίστικα κουκκὰ» εἶναι θαῦμα τέχνης, ποὺ θὰ ζήλευε γιὰ τὴν ἀπόδοσή του κ' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Σλουμπερζὲ ὁ δυνατὸς ἐκεῖνος περιγραφικὸς εἰκονογράφος τῆς Βυζαντινῆς ἐποποιίας.. Φαίνεται ὅμως πὼς, τὰ καλογερίστικα κουκκὰ εἶνοι ποὺ διαφορετικὰ ἀπὸ κεῖνα ποὺ μᾶς ξεφουρνίζει τὸ σημερινὸ μπακαλοκρατικὸ τράστ; γιατὶ τὰ βλέπω θρεμμένα σᾶν... δεσποτάδες, μὰ κι' ὁ τρόπος ποὺ ἀ καθαρίζουν τὰ κοκκιὰ οἱ καλογέροι ἀληθινὰ μυστηριώδης. Γὰ ἔ εγε κανένας ὅπως... τρ βοῦν τὸ πιπέρι... Τὸ τελευταῖο αὐτὸ ἔργο γεμᾶτο ρεαλισμὸ εἶνε τὸ ἀριστούργημα τοῦ Χουτζαίου καὶ ὑπόσχεται γιὰ τὸν καλλιτέχνη.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα μᾶς παρουσιάζει ὁ Χουτζαῖος στὸ ἔργο του, ποὺ ἔρχεται τόσο ἐπίκαιρα νὰ ἀνακόψει τὴν κεκτημένη ταχύτητα ποὺ πᾶρε ἡ ζωή μας στὸν κατήφορο τοῦ ὑλισμοῦ, ἕνα ἔργο ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα δυνατὸ μάθημα ἠθικῆς κι' ἕνα τόλμημα εἰλικρινίας, ποὺ τὸ αἴσθημά του συγκινεῖ καὶ ὁ ὄγκος του μᾶς κάνει νὰ τρομάζουμε τὴν ἐργατικότητα τοῦ καλλιτέχνη.

Ἦταν λοιπὸν δίκαιο καὶ τιμητικὸ γιὰ τὴ Μυτιλήνη ποὺ δὲν ἄφισε τὴν ἔκθεση αὐτὴ νὰ περάσε ἔτσι στὰ κουφά. Ἡ ἐντύπωση τῶν διανοουμένων μας ἦταν τόσω ἐνθουσιώδης ὥστε εἶμαι βέβαιος πὼς ὁ φιλότιμος ἐργάτης τῆς Τέχνης θὰ ἐνθαρρυνθεῖ καὶ δὲν θὰ σταματήσει ὡς ἐκεῖ γιατὶ τὸ ἔργο του θὰ ἔκανε τιμὴ στὴν πιὸ καλλιτεχνικὴ ἔκθεση τοῦ πιὸ δυνατοῦ ἀρτίστα ἀπ' ὅσες μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ θαυμάσω ἄλλοτε στὴ Γαλλία.

Ἡ προσωπική μου ἐντύπωση ἀπ' αὐτό, ἂς μὴ τὸ κρύψω, εἶναι μιὰ δυνατὴ ζήλια... καὶ—ἐξομολογημένη ἁμαρτία... δὲν μὲ ἀφίνει νὰ κοιμοῦμαι τοῦ Χουτζαίου τὸ τρόπαιο.

Πέτρος Καλογάρης

Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Γεωργοὶ ἑνωθῆτε»! θὰ μπεῖ στάλλο φύλλο.

Η ΒΟΡΙΝΗ ΛΕΣΒΟΣ

Ἀγαπημένη «Καμπάνα»

Μὲ τὸ νὰ μὴ σοῦ γράψω ἐπὶ κάμποσον καιρὸ τώρα τίποτα θὰ νομίζεις πὼς; σὲ ξέχασα.

Κάθε ἄλλο. Εἴχαμε ἐκλογὲς, εἴχαμε φασσαρία, καὶ ἔπρεπε νὰ περιμένω νὰ ἰδῶ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ κυνηγοῦσε ἡ πλειοψηφία τοῦ νομοῦ μας; νὰ ἐπιτύχει, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σοῦ γράψω αὐτὰ ποὺ θὰ δεῖς παρακάτω, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ τἄγραφα ἂν δὲν ἦταν γιὰ νὰ τὰ διαβάσουν οἱ σημερινοὶ 15 μας, ἀπ' τοὺς ὁποίους κάτι καλὸν πρέπει νὰ περιμένουμε.

Γράφω μονομερῶς γιὰ τὸ βόρειο τμῆμα τοῦ νησιοῦ μας μὲ τὴ γνώμη ὅτι κι' ἀπὸ ἄλλα τμήματα θὰ συνεχισθοῦν ὑπὸ τὴν ἴδια ἢ ἄλλη μορφὴ οἱ ἴδιες ὑποδείξεις, καὶ οἱ 15 ἐκλεκτοί μας θὰ βιαθοῦν νὰ τὰ διορθώσουν.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἄς ποῦμε γιὰ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα. Εἰς ὅλες τὶς περασμένες ἐκλογὲς, τὸ Ὑψηλομέωπο ἦταν ἐκλογικὸ κέντρο τῶν Γελίων καὶ τῆς Στύψης. Δὲν ξέρομε ἀπὸ ποιοὺς σοφοὺς γεωγράφους τοῦ νομοῦ μας ἐκρίθη καλὸ φέτος νὰ μεταφερθεῖ στὴ Στύψη διότι, εἶπαν, ὅτ ἀπ' τὴ Στύψη στὸ Ψηλομέτωπο ὁ δρόμος ἦταν *ἄβατος* (ἀμαξητός)! Ἔχομε συνηθίσει εὐτυχῶς στὰ παράξενα καὶ θὰ τρομάξαμε ἂν λέγανε τὸ ἴδιο γιὰ τὰ Γέλια — Ὑψηλομέτωπο..... Γιὰ νὰ ἐπιτύχει δὲ τὸ κόλπο τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρου στὴ Στύψη καὶ νὰ προλάβουν οἱ ἐπιτήδειοι διαμαρτυρίες κλπ. εἶπαν ὅτι οἱ Γελαγῶτες, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ ἔλθουν στὸ Ψηλομέωπο, ποὺ δὲν ὑπάρχει δρόμος, θὰ πᾶν νὰ ψηφίσουν στὴ Κάπη. Καὶ οἱ Ψηλομετωπίσιοι σὰν λογικοὶ καὶ σὰν ἀγαθοὶ Ἰσραηλίται ἀφήσαν, καὶ στὶς ἐκλογὲς τώρα τρίβανε τὰ μάτια τους γιὰ νὰ δοῦν ἂν πραγματικῶς εἶνε Γελαγῶτες ἢ Κλαπαδῶτες; αὐτοὶ ποὺ ἦλθαν νὰ νὰ ψηφίσουν στὴ Στύψη. Τὸ καταλαβαίνουμε ὅτ. δὲν εἶνε οὔτε εὔκολο οὔτε λογικὸ γιὰ νὰ ξαναγίνει τὸ Ψηλομέτωπο κέντρο μὲ τοὺς λίγους κατοίκους τους. Εἶνε ὅμως πολὺ εὔκολο καὶ λογικὸ νὰ γίνει ἡ Κάπη ἀντὶ τῆς Κλειοῦς κέντρο, νὰ πηγαίνουν οἱ Κλειῶτες καὶ οἱ Γελαγῶτες. Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ γίνει καὶ γιὰ τὴν Ἀχιλλοπηγάδα, νὰ πηγαίνει στὴν Πέτρα, ὅπως πηγαίνει καὶ ἡ Λαφιώνα καὶ τὸ Πετρί, καὶ ὄχι στὸ Μόλυβο.

Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ γίνει καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ νησιοῦ μας ὅπου ὡς μαθαίνομε συνέβηκαν τέτοιες μετατρυθμίσεις..... Κι' αὐτὰ ὅλα, μαζὶ μ' τ' ἄλλα ποὺ θὰ ποῦμε παρακάτω τὰ περιμένουμε ἀπ' τοὺς *τωρινοὺς τοὺς διαλεχτοὺς 15 μας.*

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ!

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ὑπῆρχε ἕνας ἀγροτικὸς ταχυδρόμος, πεζὸς ἢ καβαλάρης ποὺ ἔπερνε βόλτα τὸν Λεπέτυμνο τρεῖς φορὲς τὴ βδομάδα. Καὶ ὅλα τὰ χωριὰ ἀπ' τὸν Μόλυβο ἕως τὸν Μανδαμάδο, καὶ ἀπ' τὸν Μανδαμάδο ἕως τὸν Μόλυβο ἤξεραν τὴν ταχτικὴ μέρα καὶ ὥρα τοῦ ταχυδρομείου των, καὶ περνούσαν ὅλοι καλὰ κι' ἐμεῖς καλλίτερα, Δὲν ξέρουμε ὅμως μιὰ μέρα ποιανοῦ σοφοῦ γεωγράφου τοῦ κατέβηκε ν' ἀλλάξει τὸ σύστημα, ὡ. ἑξῆ: Ἕνας ταχυδρόμος ἀπ'τὸ Μόλυβο στὴ Σαμιά. Ἄλλος ἀπ' τὴ Σκαμιὰ στὸ Μανδαμάδο, ἄλλος ἀπ' τὴν Πέτρα στὰ Γέλια. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ καθένας κάνει τὸν ἴδιο δρόμο καὶ τἀνάπαλιν.

Δὲν ξέρουμε τί πληρώνεται ὁ Μόλυβου—Σκαμᾶς. Ξέρουμε ὅμως ὅτι ὁ Μανδαμάδου—Σαμιᾶς πέρνει 260 ἢ 270. Ὁ ἀπὸ Πέτραν στὰ Γέλια 240, σύμφωνα μὲ τὴ μειοδοσία ποὺ ἔγει ε τελευταίως καὶ ἀνέλαβε τώρα τὴν πρωτοχρονιά.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ Γέλια ἦταν ἀποκλεισμένα στὰ προηγούμενα μειοδοτήρια, καὶ τώρα πέρνουν ταχυδρομεῖο ἀπ' τὴ Πέτρα σὲ 3—4 ὧρες ἐνῷ μποροῦσαν νὰ τὸ πέρνουν ἀπ' τὸ Μανδαμάδο σὲ 1 1)2—2 ὧρες, ποὺ εἶνε κι' ὅλο ἀμαξητός. Τώρα γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν κατάσταση ἂς ρωτήσουν οἱ 15 μας τοὺς ψηφοφόρους των καὶ πρὸ πάντων τοὺς Καπιώτες, κι' ἂς ὑποδείξουν ἀνάλογη μεταρύθμιση ὄχι μανάχα στὸ σύστημα αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ στοὺς προϊσταμένους τῶν Τ. Τ. Τ. εἴτε δασκάλοι εἶνε, εἴτε τακτικοὶ προϊστάμενοι.

Ἐπειδὴ εἴ αμε γιὰ δασκάλους, παραπάνω θυμηθήκαμε:

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ!

Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ εἴχαμε γράψει γι' αὐτὸ τὸ θέμα, καὶ πολλοὶ κομπανολόγοι εἴπανε καὶ λαλήσανε. Σήμερα δὲ θὰ ποῦμε τὰ ἴδια, γιατὶ καταλάβαμε πὼς δὲν εἶνε καιρὸς τώρα γιὰ κεῖνα.

Παρακαλοῦμε τώρα τοὺς 15 μας νὰ πάρουν μιὰ μετεκλογικὴ περιοδεία γιὰ νὰ δοῦνε ὅλα αὐτὰ ποὺ γράφουμε καὶ ποὺ θὰ γράψουμε στὸ μέλλον, καὶ μέσα σὲ ὅλα νὰ προσέξουν ἰδιαιτέρως τὰ χωριὰ ποὺ ἔχουν μικτὰ σχολεῖα μὲ δασκάλες διορισμένες. Δὲν τὸ λέμε ἐμεῖς τὸ τί γίνεται στὰ χωριὰ αὐτὰ, οὔτε μὲς στὸ σχολειὸ, οὔτε στοὺς δρόμους, οὔτε στὴν Ἐκκλησιὰ, ἀπ' τὰ ἀγόρια τοῦ σχολειοῦ. Ἂς τὸ προσέξουν οἱ 15 μας, κι' ἄ, φροντίσουν σιὸν ἐρχόμενο χρόνο νὰ στείλουν δασκάλους στὰ μικτὰ καὶ τὶς δασκάλες στὰ παρθεναγωγεῖα.

Μάθαμε ὅτι ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς σὲ μιὰ περιοδεία του τὶς προάλλες εἶδε στὴν Ἐκκλησία ἑνὸς χωριοῦ μὲ δασκάλα, νὰ λέγει τὸν Ἀπόστολο ἕνας γέρος χωρὶς δόντια, καὶ εἶπε:

«Μὰ τί.Δ ἐν ὑπάρχει κανένα παιδὶ νὰ πεῖ τὸν Ἀπόστολο καὶ τὸ Πιστεύω;»

Τὴν ἀπάντηση ἄς τὴν δώσει ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτό του.

Ὑψηλομέτωπο 6-1-24

Ὁ Βουνήσιος

ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟ

Οἱ συνάδελφοι τῆς Ἐρεσσοῦ ζητοῦν ἀπ' τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσει στὴ Νομαρχία γιὰ νὰ τοὺς παραχωρηθεῖ οἰκόπεδο νὰ χτίσουνε μικρὴ λέσχη γιὰ τὴ νεολαία τοῦ χωριοῦ. Ὁ ἐνθουσιασμός των γύρω σ' αὐτὴ τὴν ἰδέα εἶνε τέτοιος ποὺ εἶνε ἕτοιμοι καὶ μὲ προσωπικήτους ἐργασία ἀκόμα ν' ἀποτελειώσουνε τὸ ἔργο. Εἴμαστε βέβαιοι πὼς, ἡ Νομαρχία μας θὰ ἐχτιμήσει τὴν καλὴ πρόθεση τῶν τίμιων Συναδέλφων καὶ θὰ βοηθήσει μὲ τὴν καλή της θέληση νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν προοδευτικῶν αὐτῶν παλληκαριῶν. Μέσα στὸ ἔγγραφό τους λένε πὼς; θέλουν νὰ χουνε τὴ λέσχη σὰν μιὰ σάλα Διαλέξεων, σὰν Νυχτερινὴ Σχολή. Γιὰ κατάλληλο χῶρο προτείνουνε τὸ ἔρμο οἰκόπεδο τοῦ γκρεμισμένου Τζαμιοῦ ποὺ εἶναι κοντὰ στὴν Πλατεία Κουντουριώτη.

Μὲς τὸν ἴδιο τόπο λογαριάζουνε νὰ χτίσουν καὶ τὸ Μαυσωλεῖο τῶν ἀδικοσκοτωμένων Συναδέλφων των, ποὺ θὰ εἶναι ἕνα καλλιτεχνικὸ κα σεμνὸ μνημεῖο μὲ μόνο στολίδι τὶς προσωπογραφίες τῶν Ἐρεσσωτῶν μαρτύρων ποιχισμένες στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ μνημείου. Ἐκεῖ μέσα λογαριάζουν—σὰν σὲ Ἐκκλησία τοῦ Δήμου—νὰ μαζέβουνται οἱ προεστοὶ τοῦ χωριοῦ, καὶ νὰ πέρνουν τὶς ἀποφάσεις τους μὲ τὴν ψυχολογικὴ ἐπίδραση ποὺ θὰ τοὺς προξενεῖ ἡ θέα τῶν ἀξέχαστων σκοτωμένων.

Ἀκόμα μιὰ φορὰ ἡ ὕπαιθρος μᾶς βάζει τὰ γιαλιὰ στοὺς πρωτευουσιάνους. Ἡ πρωτεύουσα, ἡ πολιτισμένη μας πρωτεύουσα, ἀκόμα δὲν ἔχει μιὰ Σάλα γιὰ συγκεντρώσεις καὶ γιὰ διαλέξεις. Εἴμαστε στὸ χέρι τοῦ πρώτου τυχόντος Φωκαέα ἢ διευθυντὴ τοῦ «Πανελληνίου», καὶ κρεμασμένοι ἀπ' τὰ κέφια των. Δὲν ἔχουμε οὔτε Νυχτερινὴ Σχολὴ βέβαια. Προκόψαμε τὰ σκολειὰ τῆς μέρας βέπεις..... Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὰ Ἡρῶα, αὐτὰ βέβαια δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ χτίζουνε οἱ συναδερφοὶ πολεμιστές. Ἤτανε δουλειὰ τῶν ἄλλων. Μὰ οἱ ἄλλοι αὐτοὶ ἐκοιμήθησαν καὶ ὕπνωσαν.

Καὶ στὸν ὕπνο τους εἶδαν ἡ θεὰ Ἐλευθερία νὰ εὐλογᾷ τοὺς αἰσχροκερδεῖς ἀπὸ τὴν κορφὴ ἕως μινορέ, καὶ νὰ κυττάζει προστατευτικὰ τοὺς συμπολίτες ποὺ κατοικοῦν μὲ τὰ ὑγρά των ὅλες τὶς παράμερες γωνιὲς τῆς ἐλευθέρας αὐτῆς Κέρκυρας ποὺ κατὰ λάθος λέγεται Μυτιλήνη. Τοὔνειρο τοὺς ἄρεσε καὶ σκέφτηκαν νὰ τὸ κάνουνε ἔργο. Βούτηξαν λοιπὸν τὰ χέρια στὸ ταμεῖο τῶν Σκοταμένων καὶ πήρανε... πήρανε. Ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς χιλιάδες, βγῆκε αὐτὸ τὸ ἡρωϊκὸ παλοῦκι. Πηγαίνετε νὰ τὸ καμαρώσετε στὰ τσίμα.

Ἂν βρεθεῖ ἕνας Χριστιανὸς καὶ τὸ γκρεμίσει, γιὰ νὰ δόσει τὶς πέτρες του στὸ Φθισιατρεῖο τῶν Ἐφέδρων, σκάβοντας τὰ θεμέλια του θὰ βρεῖ μιὰ πέτρα λερωδιασμένη μὲ δυὸ μαῦρα καταραμένα ὀνόματα. Τοῦ Γούνερη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου. Εἶνε οἱ χασίπηδες τῶν Μυτιληνιῶν, γιὰ κοροϊδία τῶν ὁποίων χτιζοῦνανε τὸ ἡρωϊκὸ παλοῦκι μὲ λεφτὰ τοῦ φτωχόκοσμου.

Ἐν. Ἐφ. Ἀξ)κῶν Λέσβου

Ἀνακοινωθὲν

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως ὅπως προσέλθωσι τὴν 19ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην πρὸ μεσημβρίας εἰς τὸν Κινηματόγραφον «Σαπφῶ» ἵνα λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ τῆς Ἑνώσεως καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προβλεπομένου ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐν τοῖς χωρίοις διαμένοντες Ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ παρακαλοῦνται ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν κατὰ τόπους ἀντιπροσώπων μας, ἀποστείλωσι δεόντως συμπεπληρωμένα τὰ ψηφοδέλτιά των, ταχυδρομικῶς πρὸς «τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν», ἐνταῦθα.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1923

Τὸ Διοικητ. Συμβούλιον

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε

ξένα Καπνά!

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μές τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

Τὸ φύλλο λεπτὰ 50

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Τομεῖο Τριλέπτου	δρ.	100000
Ἀπόστολος Σιφναῖος	»	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Παν. Καμπούρη (εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἐρασιτεχνικὴ παράσταση)	»	2100
Βασ. Γρημάνη;	»	1000
Κ. Α. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500
Ἀπόστ. Γρημάνης	»	500
Οἰκογένεια Ἀθ. Καραπαγιώτου	»	300
Βασίλη Γορσομανίδης (μέσο «Κομπάνας»)	»	200
Κα Πρωτοπάτση (μέσον «Καμπάνας»)	»	100
Μαρία χήρα Ν. Σ. Τζελοΐδου εἰς μνήμην Περικλῆ Νίκου μέσον Καμπάνας	»	50

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὸν ἀγαπητόν μας συνάδελφο καὶ γραμματέα τοῦ Συνδέσμου μας κ. Ἰγνάτιον Φλωρδέλην καὶ ἡ χαριτωμένη καὶ σεμνὴ δεσποινίδα Μαριάνθη Σ. Τικέλη ποὺ ἔδεσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεση γάμου συγχαιρόμεν ἀπὸ καρδιᾶς καὶ εὐχόμεθα γρήγορα νὰ φορέσουν καὶ τὰ χρυσὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

ὁ Σ.Ε.Σ. Σκαλοχωρίου.

***

Τὸν ἀγαπητόν μας φίλο κ. Ἰγνάτιον Φλωρδέλην ἔφεδρον ποὺ ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τῆς Δεσποινίδος Μαριάνθης Σ. Τικέλη τοῦ εὐχόμεθα νὰ φορέσῃ γρήγορα καὶ τὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Σκαλοχώριον 26—12—23

Οἱ φίλοι

Εμ. Καρίπας, Γρηγ. Προεστὸς

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 9—12 καὶ 3—5**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἠλιάδου, Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΜΑΝΩΛΑ

Ὁδὸς Ταχυδρομείου—Μυτιλήνη

Χειρουργικὰ — Ὀρθοπεδικὰ

Γυναικολογικὰ — Μαιευτικὰ

Ἐπισκέψεις 10—12 καὶ 3—5

ΜΕΡΑΚΛΗΔΕΣ

«Ἐμένα μοῦ τὸ εἶπανε
ἀθρῶποι μερακλῆδες
πὼς τὴν καλύτερη ζωὴ
περνᾶνε οἱ μπεκρῆδες»

Μὰ οἱ ἀληθινὰ μερακλῆδες δὲν πίνουν ἄλλο ἀπὸ τὸ γνήσιο **Πλωμαρίτικο τσίπουρο** τῶν **ΓΩΝ Γ. ΚΟΥΡΤΕΛΗ**, δίπλα στοῦ Γιανναρέλη. Τσίπουρο διπλοκαζανιαρισμένο.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

ΤΟ "ΦΛΟΥΡΙ,,

Ἡ Γιαγιὰ ἔχει ὅλες τὶς γεροντικὲς παραξενιές. Πέρασε τόσα βίσανα! κ' εἶδανε τόσα τὰ μάτια της! Καὶ τόσο πού βαστιέται, πάλι καλά. Ἀπὸ ὑγεία εἶναι σίδερο. Γιὰ ἐννενηντατρία χρόνια της δὲν τῆς ἐρρώτσανε τὴ ράχη καθόλου. Στέκεται καὶ βλέπει ὁλοῖσια σὰ λαμπάδα. Μήτε τὸ φῶς της λιγόστεψε μήτε ἡ ἀκοή της· ἀκούει σὰν παιδάκι καὶ βλέπει σὰν κοπέλλα. Καὶ τὸ μυαλό της ὁλοκάθαρο καὶ δροσερό, ὅσο γιὰ τὶς παραξενιές της, ἄνθρωπος εἶνε καὶ ἡ Γιαγιά. Τὸ λέγει δὰ καὶ μ' νάχη της: —Εἴδανε τόσα τὰ μάτια τη! Καὶ πέρασε τόσα στὴ ζωή της!

Ἀπὸ μικρὴ ἡ Ρηγούλα, κόρη ἑνὸς μεγάλου ζωγράφου τῶν χρόνων ἐκείνων τοῦ Παπαμαθοῦ, ξενη εὐτηκε.

Πλουσιοκόριτσο, μοσχαναθρεμμένο, ἀπὸ τὴ μεγάλη γενιὰ τῶν Παπάδων καὶ τῶν Δασκάλων τοῦ χωριοῦ της ἔπρεπε νὰ μάθει γράμματα. Καὶ πῆγε στὸ Ἀρσάκειο.

Ἐκεῖ νὰ δῆτε προόδους ποὺ εἶχεν ἡ χωριατοπούλα ἡ Ρηγούλα. Στὶς τελευταῖες ἐξετάσεις τὴ φίλησεν ὁ Ὄθωνας ὁ Βασιλιᾶς. Τόσο ἐνθουσιάστηκεν ἀπὸ τὴν προκοπή της.

Ἡ Γιαγιὰ βέβια δὲν τὸ μολογάει αὐτό· καὶ θυμώνει πολὺ ἄμα τῆς τὸ θυμίσει κανένας, ἀπὸ τοὺς μεγάλους, ποὺ τἄχουνε ἀκουστά. Πιὸ πολὺ ἀκόμα πειράζεται μὲ τ' ἀγγόνια της, ὅταν χρησιμοποιοῦνε τὴν πληροφορία τοῦ Βασιλικοῦ φλιοῦ γιὰ νὰ πίξουνε ἢ γιὰ διαλογία στὶς ἀλαφρομυαλιές, ποὺ δὲν ἀρέσουν τῆς Γιαγιᾶς.

— Καὶ σένα τάχα ποὺ σὲ φίλησεν ὁ Ὄθωνας, Γιαγιά, μὴ δὲν ἤσουνα φρόνιμο κορίτσι;..

Ἡ Γιαγιὰ γουρλώνει τότες τὰ μάτιά της ἀγαναχτησμένη, κοκκινίζει καὶ διαμαρτύρεται, χειρονομώντας ζωηρά:

— Ἐμένα φίλησεν ὁ Ὄθωνας!... Κρῖμα στὰ μυαλά σας!.. Τὰ παλεμάκια του μονάχα ἔπαιξε. Ἔ,.... μοῦ χάϊδεψε καὶ τὰ μαλλιά· καὶ μοῦπε: «Μπράβο, Σκλεβοπούλα:» Δὲ φιλούσανε στὰ χρόνια τὰ δικά μας. Τότες τὰ κορίτσια εἴχανε τιμή. Σήμερα γέμισεν ὁ κόσμος μπαλαρίνες! Θὲ μ' συχώρεσέ με....

Τὰ ἐγγονάκια γελοῦνε ἀνοιχτόκαρδα καὶ ἡ Γιαγιὰ ξεφουρκίζεται μονομᾶς. Καὶ διηγᾶται ὄμορφες ἱστορίες ἀπ' τὴ ζωή της· δίνει συμβουλές· διοβάζει—γιὰ ἐνίσχυση τῆς γνώμης της—ὁμμάτιά ἀπ' τὸ «ἱεροστάθη» τὸ ἀγαπημένο της βιβλίο, ποὺ ἰῶχει πάντα στὸ προσκέφαλό της, κοιμᾶται καὶ ροχαλίζει.

Μὰ ἔχει ἕνα μεγάλον πόνο ἡ Γιαγιά: Ποὺ δὲν εἶδε τὸ γυιό της τὸ Βασίλη τριάντα ὁλάκαιρα χρόνια. Τὸν εἶχε μοναχογιὸ μὲ μιὰν ἀδερφοῦλα μοναχοκόρη καὶ κείνη. Μοναχογιός· ἄτυχος ὅμως ὁ καϋμένος. Ὁ πατέρας του, ρέμπελος, ἔφαγεν ὅλη του τὴ περιουσία—φλωρὰ μὲ τὸ τσουβάλι—στὶς Ρωσσίες καὶ τὶς Πόλες μαζὺ μὲ πασάδες καὶ μὲ παλιογυναῖκες. Ἔτσι λέγει ἡ Γιαγιά.

Κι' ὁ Βασιλάκης, μικρὸ, μωρὸ πρᾶμα, ἀναγκάστηκε νὰ ξεπατρίσει. Κι' πῆγε στὴν Ἀμερική.

Ἀπὸ τότες ἔχει νὰ τὸν δεῖ ἡ Γιαγιά. Τὰ χρόνια γυρίζουν, ἔρχεται καὶ φεύγουν· μὰ ὁ Βασιλάκης της δὲν ἔρχεται. Καὶ μέρα μὲ τὴ μέρα ἡ ἀγάπη του θεριέβει μέσα της· κι' ὁ πόνος του φουσκώνει νὰ τὴν πνίξει.

Πολλὲς φορὲς χίνει ὁλότελα τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ τὸν ξαναϊδεῖ· φοβᾶται μὴν τὴν προκάνει ὁ χάρος. Σὰν περνίνε λείψανα κάτου ἀπὸ τὸ δρόμο, ἡ Γιαγιὰ τρυπώνει στὸ κρεββάτι της· καὶ ζαρώνει περίτρομη ὥστε νὰ μὴν ἀκούγεται ἡ ψιλμουδιά· καὶ πολλὴν ὥρα ἀργότερα τὴν κρατάει μιὰ τρεμούλα—ἡ τρεμούλα τοῦ θανάτου.

Πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα τὴν φοβίζει ὁ χειμώνας. Σὰν ἔρχεται, ἡ Γιαγιὰ φοβᾶται καὶ κλαίει. Ζεῖ ἀπομονωμένη καὶ σιωπηλὴ καὶ περιμένει τὴν Ἄνοιξη.

Καὶ ὅταν φθάνει ἡ Ἄνοιξη, ὤ, ὅταν ἔρχονται τὰ πρῶτα χελιδόνια! Τότες ἡ Γιαγιά, γεμάτη ἐλπίδες καὶ χαρούμενη σὰν παιδάκι, ξετρυπώνει ἀπὸ τὸ πάπλωμά της καὶ σέρνεται — ἔχουν πιαστεῖ τὰ πόδια της ἀπὸ τὸ πέσε πέσε ὅλο τὸ χειμῶνα — στὸ παράθυρο. Ἐκεῖ ἀνασηκώνεται, πρόβαλλει τὸ χιονόμαλλο κεφάλι της, ἀνοίγει τὰ χέρια της στὸν ἀγέρα, ἀνεστενάζει πολλὲς φορὲς καὶ προσεύχεται. «Εὐχαριστῶ Σε Κύριε. Μὰ φέρε μου καὶ τὸ παιδί μου. Στεῖλε μοῦ τὸ νὰ πεθάνω πιά. Βιαρέθηκα νὰ περιμένω...» Ὕστερα ξαναγυρίζει, πάλι ἀρκετὰ διοτά, στρώνεται στὴν παλιά της πολυθρόνα κλαίγει χαρούμενα. Γελάει καὶ κλαίει, πολλὴν ὥρα. Σὲ λίγες μέρες βγαίνει ἀπ' τὴν κάμαρά της· κατεβαίνει στὸ κάτω πάτωμα, κοιτᾶ πανακαλεῖ νὰ τὴν ἀφήσουνε νὰ βγαίνει στὴν αὐλή· κι' ἀρχίζει νὰ σκαλίζει τὰ λουλούδια καὶ μιλᾶ μὲ τὰ δεντράκια καὶ μὲ τὶς κλωσσοπούλια. Πόσον εὐτυχισμένη φαίνεται τότε ἡ Γιαγιά. Ἴσα μὲ νἄθε πάλι ὁ χειμώνας· ποὺ θὰ ξανακλειστεῖ στὴν κάμαρά της· θὰ μένει κουκουλωμένη· καὶ θὰ φοβᾶται τὸ θάνατο καὶ θὰ περιμένει τὴν Ἄνοιξη.

Χειμῶνα καλοκαῖρι τρώγει μονάχη της στὴν κάμαρά της. Στὸ τραπέζι δὲν καθίζει· δὲν ἔχει δόντια καὶ ντρέπεται ποὺ μασέλαει γάλι γάλι...

Μιὰ φορὰ μόνο τὸ χρόνο τρώει μὲ τὴ φαμελιὰ τῆς κόρης της. Τὴν παραμονὴ τ' Ἁγιοῦ Βασιλιοῦ. Τὴν κατεβάζουνε σηκωτή, ὅλα τὰ παιδιά, ἐνῶ ἡ Γιαγιὰ μοιράζει εὐχές, καὶ τὴ θρονιάζουνε στὸν καναπέ, στὴν παλιά της τὴ θέση.

Κείνη τὴ μέρα βλογάει ἡ Γιαγιὰ τὸ τραπέζι καὶ κόβει τὴ Βασιλόπηττα. Ἡ Γιαγιὰ πρέπει νὰ κόψει τὴ Βασιλόπηττα. Μὲ τὰ χέρια της κι' ἄς τρέμουνε κιόλας. Κόβει πρῶτα τοῦ Ἅη Βασίλη. Ἀπὸ μιὰ διὰ τραγουδοῦνε τὰ κάλαντα. Ἡ Γιαγιὰ ἀστράφτει ἀπὸ χαρὰ κι' ἀπὸ ἐλπίδα· Ὕστερα κόβει τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγιᾶς, κι' ἀμέσως κατόπι τοῦ Βασιλάκη της· τοῦ παιδιοῦ της· ποὺ λείπει καὶ δὲν ἔρχεται. Παίρνει τὸ κομμάτι ἡ Γιαγιά, τὸ φιλεῖ πολλὲς φορὲς καὶ τὸ ἐρευνᾶ προσεχτικά: Ὅλοι τότες σωπαίνουν. Ἡ Γιαγιὰ ζητάει τὸ φλουρί. Τὸ ξέρει ἐκείνη. Σὰ δὲν πέσει τὸ «Φλουρί» τοῦ γιοῦ της, δὲν ἔρχεται μήτε πιοῦτο τὸ χρόνο. Γιὰ τοῦτο κλαίει σὰ δὲν εἶνε στὸ μερτικό του καὶ παραδίνει τὴ Βασιλόπηττα στὸν πατέρα νὰ κόψει κεῖνος παρακάτω.

***

Τριάντα χρόνια τὸ γυρεύει τὸ «φλουρί». Καὶ κάθε χρόνο πέφτει ἀλλιοῦνοῦ. «Τόσες τύχες μέσα σὲ τοῦτο τὸ σπίτι! —παραπονιέται ἡ Γιαγιὰ—ποὺ νἄβρεσε ἡ καὶ τὸ παιδί μου!..»

Φέτος ὅμως ἄλλαξεν τὰ χρόνια. Ἀξαφνα τὸ χέρι τῆς Γιαγιᾶς, ἐκεῖ ποὺ ἔβρεσε τὴ Βασιλόπηττα, σταμάτησε. Τὸ μαχαῖρι ἔτρεξε. Ἤτανε τὸ «φλουρί!» ἀνάμεσα στὸ ὁμμάτι τῆς Παναγιᾶς καὶ τοῦ ξενητεμένου της παιδιοῦ.

Ἡ Γιαγιὰ ἀφῆκε τὸ μαχαῖρι κ' ἔχωσε βαστικὰ τὸ χέρι της στὴ Βασιλόπηττα.

— Νάτο! φώναξε, τρελλὴ ἀπ' τὴ χαρά της, κ' ἔγυρε στὸν καναπέ...

Πάνου στὸ προσκεφάλι ποὺ ἀναπαύεται τὸ ἀσπρόμαλλο κεφάλι τῆς Γιαγιᾶς λαμποκοπάει τώρα τὸ «Φλουρί». Ἡ Γιγιὰ τὸ χαϊδεύει στοργικά, ἀλαφρὰ καὶ μὲ τρυφερότητα· λὲς καὶ φοβᾶται μὴν ζουλιχτεῖ. Τὰ μάτια της λάμπουνε καὶ κεῖνα γεμάτα δίκρυα· τὰ χείλη της κινοῦνται χωρὶς νὰ μιλοῦνε. Ὅλοι στὸ τραπέζι εἶνε χαρούμενοι γελοῦνε καὶ φωνάζουνε. Οἱ μεγάλοι σηκώνουν τὰ ποτήρια καὶ χαιρετοῦν: Ὦρα τὴν καλὴ Γιαγιά. Καλὲς ἀντίμωσες! Ἡ Γιαγιὰ χωρὶς νὰ μιλᾶ τοὺς κυτάζει ὅλους, ἕνα γύρω μὲ τὸ λιμπερὸ βλέμμα της. Καὶ τὸ τρεμάμενο δίχτυλό της χαϊδεύει πάντα τὸ «φλουρί».

Σ. Γκορέσης

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ

Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου

Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

(Ὁδὸς Ἁγ. Θεράποντος Παρεκλησίας Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμοσμένη τῶν νεωτάτων μεθόδων εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνητῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.

Τελεία ἐγκατάστασις.

Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.

Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ. 3—6

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

«Πέρασεν ὁ καιρὸς τῶν Νεράϊδων» εἶπεν ὁ Μιστρὰλ μὲ θλίψη νοσταλγική. Πέρασε καὶ πάει, ἀλήθεια, καὶ μέρα μὲ τὴ μέρα περνᾶνε καὶ χίνουνται μέσα στὴ σκοτεινὴ ἄβυσσο τῆς λήθης οἱ Ὡραῖοι Θεοί Ἄδικα ἐπίστευαν οἱ πολλοὶ πὼς ὅταν ἐπρόβαλεν ὁ Θεός τῶν Οὐρανῶν, οἱ Θεοὶ τῆς Γῆς ἀπέθαναν, ταπεινωμένοι καὶ ἀλειτούργητοι. Ἔζησαν πολὺ μέσα στὴν ψυχὴ τῶν λαῶν ποὺ τοὺς ἐλάτρεβαν καὶ μέσα στὴ λαϊκὴ ψυχὴ γινόταν ἡ μυστική τους λειτουργία. Οἱ Θεοὶ τοῦ Ἀ'σθήματος καὶ τοῦ μεγάλου ζωϊκοῦ ἐνστίνκτου ἔζησαν καὶ ζοῦν ἀκόμη στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ ποὺ μένει κακρυὰ ἀπτὴν ἐπιρροὴ τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ ποὺ φέρει πάντα μαζί του τὸ φαρμάκι τοῦ Νέου Θεοῦ, τῆς Ἐπιστήμης του. Ὁ Νέος Θεὸς ἔχει μέσα του πνεῦμα κακοποιὸ κι' ὅταν κυριαρχήσει στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, εὐσυνείδητα ἢ ἀσυνείδητα, ἡ παραμόρφωση εἶνε τρομαχτική.

Σήμερα ἐμεῖς πιστεύουμε στὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως ποὺ μᾶς περιβάλλει, ὡς τόσο ἐξηγοῦμε τὶς λεπτομέρειες καὶ τὸ σύνολο σύμφωνα μὲ ὡρισμένα ἐπιστημονικὰ ἀξιώματα.

Ἄλλοτε, ὁ λαός, τῶν προγόνων, ἐπίστευε στὴ φυσικὴ καλλονή, ἀλλὰ τὴ θεωροῦσε σὰν ἀνεξήγητο μυστήριο καὶ σταματοῦσε μπροστά της μὲ ἔκσταση καὶ θαυμασμό. Παντοῦ ἔβλεπε τὸ πνεῦμα μᾶς ἀοράτου δυνάμεως ποὺ δημιουργοῦσε τὰ ἀντικείμενα γύρω του καὶ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τὸ προσωποποιοῦσε ἀναλογα μὲ τὶς ἰδιοτητές του, σὲ μικρότερες θεότητες. Σήμερα θαυμάζουμε καὶ ἡ ψυχή μας γεμίζει ἀπὸ ἔκσταση, μονάχα μπροστὰ στὶς δυνατὲς ἀποκαλύψεις τῆς ἐπιστήμης. Μὲ ἄλλα μάτια βλέπουμε τὴ φύση κι' ὅλα μᾶς φαίνουνται πολὺ καθαρά. Ὅ,τι ἤτανε πρὶν φαντασμαγορία ὑπέροχη, κατάντησε σήμερα ὅραμα πάρα πολὺ ἐξηγημένο καὶ καταληπτό. Μαζὶ ὅμως μ' αὐτὰ ἐξέλιπε σήμερα ἀπτὴν ψυχή μας *ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου*. Ἄλλοτε ἡ κολοσσύνη τῆς φύσεως ἐπιδροῦσε καὶ καθρεφτιζότανε μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ἐμάντευσε ὅτι μέσα στὸν σύμπαν, κάποιο ἀνεξερεύνητο πνεῦμα ἐκυβερνοῦσε τὰ πάντα καὶ τοὺς ἀνθρώπους μοζί. Ἔβλεπε γραμμένη τὴ θέληση τὴν ὑπερτάτη ἐπάνω στὸ πιὸ τιποτένιο ἀντίμενο. Ὁ ἄνθρωπος τότε ἐφοβότανε τὸ ἄγνωστο τὸ ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Σήμερα ἔλειψε ὁ φόβος αὐτὸς καὶ δὲ φοβᾶται παρὰ μονάχα τὸν ἑαυτό του, βλέπει ἰσχυρὸ τὸν πόθο τῆς κακίας. Ἔγινε κακὸς καὶ κακόπτοπτος. Ἔγινε ἄσχημος τόσο, ὅσο ἄσκημη εἶνε ἡ φύση ἄμα βρίσκεται στὴν *κακή της ὥρα*.

Ὁ φόβος αὐτὸς καὶ ἡ ἀγωνία ποὺ ἔλειψε σήμερα, ἔκανε ἄλλοτε τὸν ἄνθρωπο νὰ μελετᾶ τὸ μέλλον. Ἡ φροντίδα τῆς εὐτυχίας του ἦταν γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ ἄξονας ὅλων του τῶν ἐνεργειῶν. Σήμερα ἡ ἕξις εὐτυχία κατήντησε χωρὶς νόημο. Βρέθηκε ἄλλη νὰ τὴν ἀντικαταστήσει κι' αὐτή: συμφέρον. Συμφέρον σημαίνει εὐτυχία.

Ἄλλοτε τὴν εὐτυχία του ὁ ἄνθρωπος τὴν πίστευε πὼς ἐπήγαζε ἀπτὸ ἄγνωστον. Σήμερα τὸ συμφέρον του δὲν ἔχει κομμὰ σχέση μὴ τὸ ἄγνωστον.

***

Μὴν ἀπορεῖτε, γιατὶ θέλοντας νὰ γράψω τὴν ἱστορία τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἐπρολόγησα τόσους, δυσνόητους ἴσως στοχασμούς μου.

Ἡ γιορτὴ τούτη σήμερα κατάντησε συμφεροντική ἐπιχείρηση γιὰ ὅλον τὸν κόσμο. Ἀτ' ὅλη τὴ ἐθιμοτυπία της ἐκρατήσαμε τόσα μονάχα ὅσα ἔχουνε ἄμεση σχέση μὲ τὸ συμφεροντικὸ μας. Ἡ δωρολογία λόγου χάρη. Τὸ μπαξισολόγημα. Τὰ *κάλαντα* κοντεύουν νὰ σβύσουν γιατὶ μολονότι συνδυάζουνται μὲ τὴν παραδολογία, σήμερα ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦνται καλλίτερα οἱ καλανταδόροι. Ἄλλη φορὰ τὰ κάλαντα ἔπρεπε ν' ἀκουστοῦν στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μας γιὰ νὰ πάει *καλὴ* ἡ χρονιά. Ὑπῆρχε μέσα τους ἡ προσπάθεια νὰ ἐξευμενισθεῖ ὁ Ἄγνωστος Θεός, ἡ *Μοῖρα*.

Ἡ *βασιλόπηττα* εἶχε κ' αὐτὴ ἕνα προορισμό. Τὸ κρυμμένο *φλουρὶ* ἢ ὁ *ἀργυρὸς παρᾶς* θἄδειχνε τὸν εὐνοούμενο τῆς Μοίρας. Σήμερα ἄν ἐξακολουθοῦμε νὰ κάνουμε τὴ βασιλόπηττα, τὸ κάνουμε γιατὶ τὴ θιμᾶται μονάχα τὸ στομάχι. Κοφῶ, καὶ τὰ *φυστικα*. Μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος τὰ *φιστίκια* καὶ οἱ *πλατζέτες* καὶ τὰ *αὐγοκαλαμπρα* θὰ γλυκαίνουν τὸ λαρύγγι τῶν Ρωμιῶν καὶ θὰ ἱκανοποιοῦν τὴν κοιλάρα τους.

Μ' ὅλα ταῦτα ἄς κάνουμε ἐδῶ τὸ μνημόσυνο τῶν περασμένων συνηθειῶν. Τὸ πεθαμμένο περελθὸν ἄς πράσει μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὰ μάτια ὅσων τὸ νοσταλγοῦν μὲ θλίψη καὶ μὲ ἀγάπη.

***

Ἡ Πρωτοχρονιὰ καθὼς καὶ τόσες ἄλλες *ἐπίσημες* μέρες ἤταν ἀφιερωμένη στὴ λατρεία τῆς Μοίρας. Ἤτανε μέρες *ταχτὲς* ὅπως ἔλεγαν οἱ παλιοί.

Ἡ λειτουργία ἄρχιζε τὴν παραμονή. Κάθε νοικοκυρὰ ἔβγαινε τὰ μεσάνυχτα στὸ δρόμο, ἄνοιγε τρεῖς βρύσες κι' ἄρχιζε νὰ τρέχει τὸ νερό. Ὅπως ἀνοίγουν οἱ βρύσες, νἀνοίξουν οἱ τύχες τοῦ σπιτιοῦ κι' ὅπως τρέχει τὸ νερό, νὰ τρέχουν τὰ καλὰ μέσα στὸ σπίτι. Σηκωνότανε τὸ πρωΐ κι' ἀμίλητη, βουβή, τραβοῦσε μὲ τὸ σταμνὶ στὴ βρύση νὰ φέρει *τἀμίλητο νερό*. Μὲ κεῖνο τὸ νερὸ ἐπλυνόντανε ὅλοι κ' ἤταν τὸ βίφτισμα τῆς καλομοιρᾶς. Ἀνήμερα τὸ πρωΐ ἔπερναν καὶ σήκωναν μίαν πέτρα βαριά: ὅσο βαριὰ ἤταν ἡ πέτρα νἄναι καὶ ἡ παραδοσακκοῦλα βαριὰ ὅλο τὸ χρόνο, κι' ὅσο εἶνε ἡ πέτρα γερὴ νἄναι κι' αὐτοὶ γεροί. Ἔπειτα ἔπερναν ἕνα ρόδι καὶ τὄσπασαν μὲ ὁρμὴ πάνω στὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ: Ὅπως σκορποῦσε τὸ ρόδι νὰ σκορπίσουνε τὰ καλὰ καὶ τἀγαθὰ μέσα στὸ σπιτικό.

Ὡς τόσο οἱ παρθένες τοῦ παλιοῦ καιροῦ — καὶ σήμερα ὅπου ἡ ψυχὴ τῆς γυναίκας δὲν ἀποφαβώθηκε τελειωτικὰ — εἴχανε τὴ δική τους μαντικὴ τελετή. Γι' αὐτὴ ἡ ὑτυχία ταυτίζεται μὲ τὸ γάμο τους. Γάμος σημαίνει τὸ πᾶν. Γι' αὐτὸ ἀπόμεινε στὶς γυναίκες ἡ φράση: *αὐτὸς ἦταν ἡ μοῖρα μου, εἶδα τὴ μοῖρα μου.* Τὴν παραμονὴ, λοιπόν, τῆς Πρωτοχρονιᾶς κατέφευγαν σὲ μαντικοὺς τρόπους γιὰ νὰ γνωρίσουν τὴ *μοῖρα τους*. Τὸ βράδυ ὅταν ἔκοβαν τὴ βασιλόπηττα, ἔκριβαν μὲ τρόπο τὴν πρώτη τους *μπουκιὰ* καὶ τὴν νύχτα ὅταν πήγαιναν νὰ πλαγιάσουν τὴν ἔβαζαν κάτω ἀπὸ προσκέφαλο. Ἔπειτα ἐκοιμοῦντο καὶ ὁ ἐκλεκτὸς Νυμφίος φανερωνότανε στὸν ὕπνο τους. Ἐπίσης ἐχτενίζονταν καὶ ἔβαζαν κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό τους τ' *ἀποχτενίδια* κι' ἕνα μικρὸ *καθρέφτη*.

Στὴν Ἀθῆνα οἱ κοπέλλες ἔλεγαν καὶ τοῦτο τὸ τραγουδάκι ὅταν ἔπεφταν νὰ κοιμηθοῦν.

«Ὦ Γεννάρη, Γαλαντάρη,
καὶ καλὰ καλαντισμένε·
ἐκεῖ στὴν Γέννα ποὺ θὰ πᾶς
καὶ κεῖ ποὺ θὰ γυρίσῃς
ἐκεῖ 'ναι οἱ Μοῖρες τῶν Μοιρῶν
καὶ ἡ δική μου μοῖρα
ἂν εἶναι πλούσια καὶ καλὴ
πές της νἄρθει νὰ μεὔρει
ἂν εἶναι καὶ πεντάφτωχη
πάλι νἄρθει νὰ μεὔρει».

Στὴ Ζάκυνθο οἱ παρθένες βάζουνε στὸ προσκέφαλό τους κλεισὴ ἀγριαγκινάρα. Ἂν τὴν εὕρουν τὸ πρωΐ ἀνοιγμένη, σημαίνει πὼς μέσα στὸν χρόνο θὰ παντρεφτοῦν.

Παρόμοιες μαντικὲς ἐνέργειες ἔκαναν τὰ κορίτσια καὶ σἄλλες ἐπίσημες μέρες: Τὴν Καθαρὴ Δευτέρα, τὴν παραμονὴ 1 Ἅη Γιαννιοῦ, τὸ Ψυχοσάββατο κ.λ.π.

Οἱ συνήθειες αὐτὲς δὲν εἶνε μονάχα δικές μας ἀλλὰ σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη ἐπικρατοῦνε μὲ φανατισμό. Στὴν Νάντη τῆς Γαλλίας, ὅπως γράφει ὁ Ν. Πολίτης σὲ μιὰ μελέτη του, οἱ ἀνύπαντρες, τὴν πρώτη Παρασκευὴ κάθε μηνὸς, προτοῦ πλαγιάσουν λένε τοῦτο τὸ τραγουδάκι:

Croissant, beau croissant
fais moi voir, en mon dormant
celui que j'aurai, en mon vivant.

Στὴν Ἑλβετία τὴ νύχτα τοῦ Ἁγίου Ἀντρέα, τὰ κορίτσια πηγαίνουν στὴν κρεββατοκάμαρά τους πισωπατώντας καὶ χωρὶς νὰ καληνυχτήσουν κανένα προσεχόνται στὸν Ἅγιο καὶ ὕστερα κοιμοῦνται γιὰ νὰ ἰδοῦν στὸν ὕπνο τὸν ἀγαπημένο.

Στὴ Βόρεια Γερμανία, τὰ κορίτσια βάζουνε στὸ τραπέζι τους τὴ νύχτα, ἕνα ποτῆρι κρασὶ κι' ἕνα ποτῆρι νερό. Στὸν ὕπνο τους ἄν δοῦν τὸν μέλλοντα μνηστῆρα νὰ πίνει κρασὶ θὰ εἶνε πλούσιος, ἄν πίνει νερὸ θὰ εἶνε φτωχός. Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Γερμανίας τὰ κορίτσια τρῶνε ἀπὸ βραδὺ ρεγγίνα καὶ δίπλα δοῦνε νὰ πίνει νερὸ μέσα στὸ κρεβάτι τους, αὐτὸν πιστεύουν πὼς θὰ πάρουν ἄντρα.

Στὴ Βοημία ζυμώνουν ψωμὶ μὲ διαφόρους σπόρους καὶ πολὺ ἁλάτι. Τὴ νύχτα ἀφοῦ ξεζυμωθοῦν σὰν τὴν Εὔη, πέρνουν ἕνα μαχαίρι καὶ τὴν πήττα καὶ κατεβαίνουν στὸ περιβόλι, βάζουν κάτω τὴν πήττα, τὴν κόβουν μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τότε παρουσιάζεται ὁ ὁλεθρεμένος. Ἂν τυχὸν δὲν εἶνε παρθένες, τότες παρουσιάζεται.... ὁ διάβολος.

Στὴ Σιλεσία, τὰ κορίτσια βάζουν δαγκαμένο μῆλο στὸ προσκέφαλό τους καὶ στὴ Σερβία ἕνα κομμάτι ψωμί.

Στὴ Σουηδία βάζουν ἕνα στεφάνι ἀπὸ λουλούδια ἐνιὰ λεγῶν, ποὺ τὸ πλέκουν τὰ κορίτσια τὴ μεσάνυχτα, χωρὶς νὰ βγάλουν μιλιὰ ἀπτὸ στόμα τους.

Στὴν Αὐστρία τὴν νύχτα τοῦ Ἅη Θωμᾶ τὰ κορίτσια πέρνουν ἕναν καθρεφτη καὶ κατεβαίνουν τὰ μεσάνυχτα στὸ περιβόλι. Τὴ στιγμὴ ποὺ σημαίνει δώδεκα ἡ ὥρα κυτάζουν μέσα στὸν καθρέφτη καὶ βλέπουν τὸν ἀγαπημένο τους.

Ἔσι λοιπόν, σὲ ὅλο τὸν κόσμο διατηροῦνται ἀκμὴ καὶ ὑποστηρίζονται μὲ φανατισμὸ τὰ ὡραῖα αὐτὰ ἔθιμα ποὺ πηγάζουν ἀπτὴν πολιὰ θεογονία. Ἐδῶ ἀπολησμονήθηκαν κοὶ πᾶν ὅπω εἴπαμε. Ἐδῶ τὰ θεωροῦμε βάρβαρα καὶ ἀπολιτιστα. Τὰ θεωροῦμε ἀτιμεωρία σκυριασμένης προληπτικῆς ἐπιχῆς. Τί σκότος βασιλεύει μέσα στὴν ψυχή μας! Σκοτάδι πίσσα. Σκοτάδι μαῦρο καὶ σκληρὸ σὰν κάρβουνο!

Θεόλπις Δεφκίας

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

1

Μάτια μὶ μάτια γνέφουνταν ἀχείλια δὲ μιλιώντιν
κουρμιὰ ποὺ δὲν ἀγκαλιαστοῦν ἀγάπη δὲ λουγιώντιν.

2

Τσῆ νύχτας ἡ τραγουδιστὴς μαραίνει πρασινάδις
σ' ἀντρόγυνάνι χουριστὴς, πιδιά 'που τσὶ μαννάδις.

3

Σὶ φχαριστῶ καρδούλα μου ποὺ μ' ἔκανις χατῆρι
ποὺ μάκουσις νὰ τραγουδῶ τσ' ἤβγις στοὺ παραθῦρι.

4

Κλαῖνι τὰ δέντρα γιὰ νιρὸ τσὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνι
τσ' ἰμέ α-ν-ἡ καρδοῦλα μου γιάνα χρυσὸ πλγῦνι.

5

Πουτές μου δὲν ἰφίλησα κουρίτσι κουρασμένου
ἀποὺ τὴ βρύση νἄρχιτι μὶ στάμνα φουρτουμένου.

— Συλλογὴ Σ. Μ. —

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ο ΜΑΓΕΡΑΣ

Ἦταν ἡ στερνὴ χρονιὰ ποὺ μέναμε στὴ Μικρασία. Τὰ ὁλόγυμνα βουνὰ τοῦ Ἀφιὸν κατάλεφκα ἀπ' τὸ χιόνι ποὺ στάθηκε μιὰν ἀνθρώπινη μέση.

Τέλειωνε τὸ ματωμένο 1921 κι' ἐρχόταν μυστηρώδικο, σὰ βαρὺ αἴνιγμα τὸ μοιραῖο 1922.

Κεῖνες τὶς μέρες κατέβηκε ὁ λόχος μας ἐφεδρεία Συντάγματος, εἴκοσι λεφτὰ τῆς ὥρας πιὸ κάτου ἀπ' τὰ χαρακώματα τῆς τρίτης γραμμῆς. Οἱ ἀξιωματικοὶ χωθήκανε μέσα σ' ἕνα μπρὸ ἀμπρὶ μ' ἕνα χαμηλὸ τζάκι ποὺ σὲ λίγο φεγγοβολοῦσε ἀπὸ μιὰ μεγάλη φωτιά, ποὺ σκορποῦσε μαζὶ μὲ τὴ λάμψη της καὶ μιὰν ἡδονικὴ ζεστασιὰ στὰ ξυλιασμένα μέλη.

Οἱ Φαντάροι στριμώχτηκαν μέσα σὲ δυὸ μακρυὰ καὶ χαμηλὰ ξυλένια ὑπόστεγα, μὲ πισόχαρτο—ξεσκισμένο καὶ κακομπαλωμένο—σὴ στέγη. Στοιβαχτήκανε σὰ σαρδέλλες παστωμένες, ξετύλιξαν τὴν κουβέρτα καὶ τύλιξαν τὰ πόδια καὶ κουκουλώθηκαν μὲ τὴ μαντύα. Φωτιὰ δὲ μποροῦσε ν' ἀναφτεῖ κεῖ μέσα, κάρβουνα δὲν ὑπῆρχαν κι' ἔπρεπε νἄνε ὅλοι τους ἔτσι καλὰ κουκουλωμένοι ἂν δὲν ἤθελαν νὰ παγώσουν μέσα στὰ χαμηλὰ κεῖνα ψυγεῖα μὲ τὶς μύριες χαραμάδες καὶ τὸ ὑγρὸ χωματένιο τους πάτωμα.

Ὁ λοχαγὸς,—ἕνας κοντόχοντρος Μηραλῆς—μὲ φάτσα χοντροκομμένη αἱμοβόρικη — ὁ θεὸς ἂς τοῦ συχωρέσει ὡστόσο τὴ ματωμένη του ψυχή—ἔκανε μιὰ βόλτα σκίβοντας τὸ χοντρό του σβέρκο μέσα στὰ χαμηλὰ ὑπόστεγα. Ὕστερα φώναξε τοὺς λοχίες ὄξω καὶ τοὺς ἄρχισε στὸ βρισίδι καὶ στὶς φοβέρες, σὰ σωστὸς μπασχαμάλης. Κι' ὅλα ἀφτὰ γιὰ τὸ τίποτα, μονάχα γιὰ νὰ προλάβει ὁ πονηρὸς Μηραλῆς παράπονα καὶ γκρίνιες τῶν φαντάρων γιὰ τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐγκατάστασης καὶ γιατὶ τὸ φαγὶ ποὺ τὸ μεσημέρι ἦταν ἀνάλατο ὁλωσδιόλου, ἐξ αἰτίας ποὺ κεῖνες τὶς μέρες δὲν ἔστερνεν ἡ ὑπερεσία ἁλάτι.

Κοντὰ στὸ παγωμένο ρυάκι, σὲ μιὰν ἀκόμα ἀθλιώτερη ἐγκατάσταση μπῆκε τὸ μαγερειό. Βαρειὰ ἡ δουλειὰ τῶν μαγείρων μὲ τέτοιο καιρὸ καὶ τέτοια μέρα, παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Καὶ πιὸ βαρειὰ ἀκόμα γιὰ τὸ «Βαγγέλη τὸ μάγερα» γιατὶ σ' ἀφτὸν ξεθύμαιναν ὅλα τὰ πήγαινε δῶ, τρέχα κεῖ—κάνε γρήγορα. Κι' ὁ Βαγγέλης μὲ τὸ κατόξαθο κουρεμένο κεφάλι, τὰ ἥμερα γλαρὰ μάτια, τὰ αἰώνια μουτζουρωμένα χέρια του καὶ τὸ καταλερωμένο πρόσωπο, τσακιζώταν νὰ ἐκτελεῖ τὶς ἀγγαριές. Τὶ μποροῦσε νὰ κάνει ἄλλο ἕνας Βαγγέλης ποὺ ὅλοι τὸν λέγανε ἀγαθὸ κ' ἦταν ὁ στόχος ὅλης τῆς φανταρίστικης ἐξυπνάδας, καὶ ποὺ τὸν ἔπιαναν σπασμοὶ σὰν τὸν ὑποχρέωνε κανένας νὰ πιάσει στὰ χέρια του ἕνα τουφέκι;

— Βαγγέλη κόψε ξύλα. Κι' αὐτὸς ἁρπιοῦσε τὸ βαρὺ τσεκούρι καὶ χτυποῦσε-χτυποῦσε τὰ βαρειὰ μεγάλα κούτσουρα κομματιάζοντάς τα. Ἔτρεχε ὕστερα νὰ ζεστάνει τὰ ξυλιασμένα χέρια του.

— Βαγγέλη νερό! Βαγγέλη τρέχα στὸ σιτιστὴ νὰ ρωτήσεις ἂν ἤρτε τ' ἁλάτι· καὶ στὰ στερνά: Βαγγέλη κάνε καὶ μιὰ τούμπα πάνου στὸ χιόνι, νὰ ἰδοῦμε ἂν τὴ καταφέρνεις!..

Νύχτιασε. Τὸ χιόνι ἄρχισε νὰ πέφτει πάλι πυκνὸ-πυκνό. Τὸ κρύο κοκκάλιαζε. Μέσα στὰ χαμηλὰ ὑπόστεγα, μονάχα χτύποι δοντιῶν καὶ βλαστήμιες ἀκουγόταν. Μέσα στὸ ἀμπρὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τσοῦτρωσαν στὸ κοκεράκι. Ζεστασιὰ καὶ κοπιὰν μποτιλιαρισμένο. Ὁ λοχαγὸς ἔχανε γρομμή. Τὸ χοντρό του μοῦτρο ἤρτε κι' ἄναψε. Τὰ μάτια του ποὺ τ' ἀπάνω τσίνορα ἀγγίζαν μὲ τὰ φρύδια, γένηκαν θολὰ κι' ἀνάμεσα στὰ φρύδια του μιὰ βαθειὰ ρυτίδα ὁλοένα καὶ μεγάλωνε. Βλαστημοῦσε μὲ τὰ δόντια σφιγμένα κάτι πρωτάκουστες κι' ἀνατριχιαστὶ ἐ; βλαστήμιες.

Καθόμουνα παράμερα, χωρὶς νὰ ἔχω μέρος στὸ παιγνίδι, μὲ τὰ χέρια ἀγκαλιαστὰ στὰ γόνατα καὶ μὲ πικραμένη τὴν ψυχή. Σὲ κάθε βλαστήμια ἕνα κῦμα συχαμοῦ ἀνέβαινε ἀπ' ὅλο μου τὸ κορμὶ στὸ κεφάλι καὶ μοῦρχόταν σὰ ναφτίαση.

Ἄνοιξε ἡ πόρτα— ἕνα ἀντίσκηνο τεζαρισμένο—κ' ὁ σιτιάρχης φάνηκε χαιρετώντας μὲ τὸ χέρι στὸ δίκωχο: — Τὶ θέλεις; μούγκρισε ὁ λοχαγός.

— Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναφέρω, κύριε λοχαγέ, πῶς δὲν ἔχουμε πάλι γιὰ ἄβριο ἁλάτι,..

— Καὶ τί φταίω μωρὲ ἐγώ; Πετάχτηκε ὁ λοχαγὸς πάνου. Ἐπιμελητεία εἶμαι ἐγώ, σκατογαϊδοῦρι;

— Μὰ τί νὰ βίλω στὸ φαγητό, κύριε λοχαγέ, ἄβριο πῦνε κι' Πρωτοχρονιά;

— Τὶ νὰ βίλεις; Σκατὰ, μωρέ, νὰ βάλεις... Τ' ἀκοῦς; Καὶ ποσχώρησε ἀπειλητικά.., Ὁ Σιτιάρχη τοὔστριψε γλήγορα.

Τὸ πιχνίδι ξανάρχισε μὲ χειρότερη γκίνια γιὰ τὸ λοχαγὸ τώρα, ποὺ τὴν ἀπέδιδε στὴν ἐνόχληση τοῦ Σιτιάρχη.

Δὲν εἶχε περάσει ἀκόμα μισὴ ὥρα ἀπ' τὸ ἐπεισόδιο ἀφτὸ κι' ἡ πόρτα ἄνοιξε βίαια τώρα καὶ πετάχτηκε μέσα στ' ἀμπρὶ ὁ Βαγγέλης ὁ μάγιρας μὲ τὸ κατάξαθο κουρεμένο κεφάλι.

Βαστοῦσε στὸ χέρι ἕνα γράμμα ἀνοιχτό. Τὰ μάτια του ἦταν κόκκινα ἀπ' τὸ κλάμμα, τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ἀκόμα στὰ κοκκινισμένα του μάγουλα καὶ τὸ ποχὺ κάτω χείλη του ἔτρεμε. Ἔμπηξε κάτι ἀνατριχιαστικὲς τσιρίδες θρήνου:

— Κύριε λοχαγεέ... ἡ γρηούλα μου... πάει, κύριε, λοχαγεέ.. νά! πάει — κ' ἔδειχνε τὸ χαρτί—ὤχου... ὤχου— ἔπιανε τὸ στῆθος του σὰ γιὰ νὰ βιαστοῦξει τὴ πλήμμυρα τῶν λυγμῶν—Δὲν ἔχω ἄλλη γρηούλα, κύριε λοχαγεέ—μιὰ μανοῦλα σ' τοῦτο τὸν κόσμο μεγάλο.., κ' ἀφτὴ πάει.., ἀλήθεια πάει, κύριε λοχαγεέ...

Μιὰ στιγμὴ στάθηκαν ὅλοι καὶ τὸν κοίταζαν. Ἐγὼ τσιμαζόμουνα νὰ σηκωθῶ νὰ τὸν πάρω ὄξου γιὰ νὰ τὸν παρηγορέσω καὶ γιατὶ φοβούμουνα καμιὰν ἔκκρηξη θυμοῦ τοῦ λοχαγοῦ, ὁπότε ξαφνικὰ πετάχτηκε ὀφτός, πέταξε τὰ χαρτιὰ κάτου. καὶ μ' ἕνα σάλτο πήδηξε τὸ μπαοῦλο ποὺ ἦταν μπροστά του:

— Καὶ τὶ φταίω ἐγώ, μωρὲ σκύλλε, ποὺ ψόφησε ἡ σκατόγρηά σου;

Σήκωσε τὸ πόδι του καὶ τοῦδωσε μιὰ κλωτσιά. Ὁ Βαγγέλης ἔπεσε πάνου στὸ τεζαρισμένο ἀντίσκηνο τῆς πόρτας, ποὺ ξεσκίστηκε, κ' ὕστερα ἔφυγε τσιρίζοντας μέσα στὸ χιόνι . . . . . .

Ἀπὸ τότες δὲ φάνηκε ποτὲ νὰ ὁ Βαγγέλης ὁ μάγερας. Μάταιες ὅλες οἱ ἔρεβνες, μάταια τὸν ἐκήρυξαν λιποτάχτη, μάταια τὸν ζήτησαν μὲ ἔγγραφα στὸ χωριό του.

Τὶ νἄγινε τάχα ὁ Βαγγέλης μὲ τὸ κατάξαθο κεφάλι. Ποῦ καὶ πῶς; νὰ τὸν βρῆκε ὁ καινούριος χρόνος ποὺ μὲ τὴν ἄβριο ἤρτε; . . .

Γ. Μάστορας

ξουνε ἀπὸ ψηλὰ Γερμανοὶ ἀεροπόροι. Θὰ κασοῦνε πυροτεχνήματα μεγαλοπρεπέστατα. Ρουκέτες ὅλων τῶν χρωμάτων γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα. Θὰ μοιραστοῦνε ἀναμνηστικὲς μπομπονιέρες ἐγκαιροφλεγεῖς μὲ κουφέτα Doré, *καὶ μπομπονιέρες ὑποδείγματος* Fl. *Στὸ τέλος τῆς γιορτῆς θὰ χορευτοῦνε* Lanciers *(Ἑλληνικά, λογχοφόροι) σὲ πολὺ πρωτότυπες φιγοῦρες. Ἐπίσης πολὺ πρωτότυπες θἆναι οἱ... φιγοῦρες τῶν χορευτῶν. Μετὰ τὸ γλέντι θὰ φροντίσουνε νὰ βολέψουνε τάπομεινάρια τῆς γιορτῆς οἱ «ἐκκαθαριστές». Εἴσοδος ἐλευθέρα. Ἀπ' ἐναντίας σδποιον δὲν τιμήσει τὴ γιορτή, «θάνατος καὶ στρατιωτικὴ καθαίρεσις». Τὸ πρῶτο πιοτὸ θὰ τὸ σερβίρει ὁ παπᾶς τῆς Μεραρχίας: Κοκκινέλι σῶσμα πρώτης ποιότητος. Τρέξετε ὅλοι. Γέλια! γέλια! γέλια!.»*

Ἡ παρωδία αὐτὴ κυκλοφόρησε σ' ὅλα τὰ χέρια, ὅλοι τὴ βρήκανε πολὺ ἀστεία καὶ γελάσανε ἀρκετά. Μὰ δὲ δυσκολεύεται κανένας νὰ διακρίνει μιὰ πένθιμη νότα ποὺ κατασταλάζει μέσα σ' αὐτὸ τὸ τραγικὸ γέλιο.

Ποιὸς ξέρει πόσοι ἀπὸ μᾶς θὰ ζοῦνε αὔριο καὶ πόσοι θὰ δαγκάσουνε τὸ χῶμα.

Ἐγὼ ὡς τόσο δὲν ἔχω κανένα ξεχωριστὸ συναίσθημα, ἀπ' αὐτὲς τὶς μυστικὲς ψυχικὲς εἰδοποιήσεις ποὺ τὶς λένε «προαισθήματο».

Δὲ μπορῶ νὰ φαντασθῶ πῶς εἶνε δυνατὸ νὰ πάψω νὰ συλλογιέμαι, νὰ πάψω νὰ φαντάζομαι ὅλα τὰ ὡραῖα καὶ τὰ λυπητερὰ πράματα ποὺ γεμίζουν τὴν ψυχή μου σὰν ἕνα ἀκριβὸ κουτὶ γιομάτο ἀπὸ λογῆς πετράδια καὶ διαμαντικά. Ὄξω ἀπ' τὰ συρματοπλέγματά μας εἶνε ἕνας πολὺ μεγάλος τάφος γεμισμένος ὅπως ὅπως ἀπὸ κουφάρια φραντζέζικα βουργάρικα καὶ γερμανικά. Κάθε νύχτα βγαίνει μιὰ μεγάλη ἀγγαρεία καὶ ρίχνει χῶμα πάνω τους. Καὶ κάθε μέρα τὸ Βουργάρικο πυροβολικὸ τοὺς ξεθάβει καὶ ξεβρωμάει φριχτὰ τὸν τόπο. Τὸ πρωῒ βγαίνουνε στὸ φανερὸ μισολιωμένα χέρια, σὰν παράξενα ξερὰ κλωνάρια συκιᾶς ξεφυτρωμένα ἀπ' τὸ χῶμα, ποὺ μουντζώνουν τὸν οὐρανὸ ἢ δείχνουνε τὴ γροθιά τους, μιὰ μαύρη μελανιασμένη γροθιά, στοὺς παρατηρητές. Ξεπροβάλλουν κεφόλια μὲ μισομαδημένα κάκαρα καὶ μὲ μάτια τρομαχτικὰ κρεμασμένα ἀπ' τὶς γοῦβες τοῦ κρανίου, ποὺ κυττᾶνε πρὸς τὸ χαράκωμα μὲ μιὰ θλιβερὴ ἀκίνητη προσοχή. Καὶ κάθε βράδυ πᾶμε καὶ τὰ παραχώνουμε. Λοιπὸν ποτὲς δὲ συλλογίστηκα πῶς μπορεῖ σήμερα αὔριο νὰ βρεθεῖ καὶ τὸ δικό μου τὸ χέρι, ἐτοῦτο ἐδῶ ποὺ σοῦ γράφει, σὲ παρόμοια κατάσταση, οὔτε τὸ δικό μου τὸ κεφάλι, ἐτοῦτο ἐδῶ ποὺ συλλογιέται ἐσένα καὶ τόσα ἄλλα μεγάλα καὶ ὄμορφα πράματα, πῶς μπορεῖ νἄνε καταδικασμένο νὰ τὸ χτυπᾶνε οἱ φαντάροι τῆς ἀγγαρείας μὲ τὸ σκαπανικὸ γιὰ νὰ γύρει καὶ νὰ γλυτώσουνε ἔτσι μερικὲς φκιαριὲς χῶμα. Μοῦ φαίνεται πῶς οἱ καταδικασμένοι εἶνε ὁριστικοί. Δὲν ξέρω ποιοί, μὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μέσα. Πολλοὶ γράφουνε ἀπόψε γράμματα αἰώνιου ἀποχαιρετισμοῦ καὶ παραδίνουνε χαρτιὰ καὶ φυλαχτάρια στὸ ταμεῖο τῆς Μεραρχίας γιὰ φύλαξη. Πολλοὶ προσεύχουνται ὧρες ὁλάκαιρες. Ντρέπουνται νὰ τὸ δείξουνε καὶ κάνουνε πῶς συλλογιοῦνται. Μὰ καθένας τὸ καταλαβαίνει μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ θὰ τοὺς ρίξει. Κάνουνε προσευκὲς καὶ μιλᾶνε ἐμπιστευτικὰ στὸ Θεό. Ἐγὼ δὲν ἔκανα ποτές μου ἕνα τέτιο πρᾶμα σόλες τὶς κρίσιμες στιγμὲς τοῦ πολέμου, ἴσως γιατὶ δὲ μᾶρέσουν οἱ μονόλογοι. Ἔχουμ' ἕνα φραντζέζο λοχία στάμπρὶ, ποὺ προσεύχεται δυνατά. Εἶνε φανατικὸς Καθολικὸς καὶ διαβάζει μιὰ Παππικὴ φημερίδα τὸ «Κροά». Αὐτὸς θαρρεῖς πῶς; μιλᾶ μὲ τὸ τηλέφωνο στὸ Θεό. Θαρρεῖς ὁ Θεὸς πῶς βαστᾶ κάπου τἄλλο ἀκουστικὸ κιἀκούει μὲ προσοχὴ τὴ φλυαρία του. Ἀλλό! Ἀλλό! Ἐγὼ προτιμῶ νὰ μιλῶ μὲ σένα, ἀγαπημένη μου, πάντα μὲ κατάλαβες καὶ μὲ πρόσεξες περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς Θεούς. Ὅλες τὶς τρομερὲς στιγμὲς μιλῶ μὲ σένα. Καὶ σὰ θελήσω νὰ γιομίσω τὴν ψυχή μου μελπίδες καὶ κουράγιο, σφαλιῶ τὰ μάτια καὶ λέγω μέσα στὸ νοῦ μου.

— Νὰ ποὺ γύρισα ἐπὶ τέλους στὸ νησί μας! Γιὰ δὲς τὶς ἀγαπημένες λεῦκες τοῦ κήπου. Πάντα ὄμορφες πάντα φλύαρες καὶ πάντα σκονισμένες. Νὰ οἱ δρόμοι τῆς πολιτείας. Εἶνε νύχτα, φεγγάρι, πολὺ ἀργά. Καὶ γυρίζω σπίτι. Ἔρχουμαι σὲ σένα, ἀγαπημένη. Ὅλοι κοιμηθήκανε. Τὰ βήματά μου ἀκούγονται χαρωπὰ μὲς τοὺς ἀδειανοὺς δρόμους. Ἡ καρδιά μου φτερουγᾶ χαρούμενα. Μοῦ ἔρχεται νὰ τραγουδῶ. Ἕνα τραγοῦδι ποὺ τὸ λέγω μέσα μου γιὰ νὰ μὴ σκανταλίζω τοὺς σκοποὺς χωροφύλακες. Ἕνα γρήγορο τραγοῦδι μὲ γοργὸ ρυθμὸ πάνου στὰ βήματά μου. Τὰ σπίτια σκέκουνται ἀναπαυτικὰ δεξιά μου καὶ ζερβιά μου, ἀψηλά, ἥσυχα κ' εὐχαριστημένα. Σκεπάζουν τὶς εὐτυχισμένες οἰκογένειες κάτου ἀπ' τὰ κόκκινα κεραμίδια τους καὶ πίσω ἀπ' τοὺς γεροὺς πετρένιους τοίχους των. Ἔχουνε στοργὴ καὶ περηφάνια γιαὐτό. Μὲ κυττάζουνε καλόκαρδα μὲ τὰ παραθύρια τους καὶ μὲ τοὺς στρογγυλοὺς φεγγίτες, καὶ γνέφουνε φιλικὰ στάντικρινά τους γιὰ μένα.

— Νάτος, ὁ φιλαράκος!

Σοῦρχεται νὰ βγάλεις τὸ καπέλο καὶ νὰ τὰ χαιρετίσεις μὲ κέφι. Νὰ τὸ φανάρι τῆς πρώτης γωνιᾶς. Τὸ λέμε πάντα «ἡ τσιμπλοῦ» γιατὶ ἡ λάμπα του μὲ τὸ πετρέλαιο πάντα καπνίζει. Ἐσὺ τὄβγαλες ἔτσι: «ἡ τσιμπλοῦ». Φαίνεται πῶς ἔχει κάποια κλίση ὁ στύλος καὶ γι' αὐτὸ ποτὲς δὲν εἶνε γιὰ νἀφίσει ἀκάπνιστο τὸ γιαλί του, μόλα τὰ τρομερὰ «δελτία» ἐνάντια στὸ Δήμαρχο ποὺ γράφει ὁ γείτονας ὁ ρεπόρτερ κάθε μέρα ποὺ ἀποβραδὺς πάει μεθυσμένος σπίτι του.

Νὰ ἡ βρύση ποὺ τρέχει στὰ κουτουροῦ ὅλη νύχτα μὲς τὴν πετρένια γούρνα της. Εἶδες τὶ παράξενα συναιστήματα ποὺ φέρνει μιὰ βρύση ποὺ γουργουρίζει εὐχαριστημένη μὲς τὴ νύχτα κι' ὁλομόναχη, ἀφοῦ ξέρει πῶς δὲν τὴν ἀκούει κανένας ἄλλος ἀπ' τὰ σιωπηλὰ σπίτια κιἀπ' τὰ σκυλιὰ ποὺ σουλατσαίρνουν ἀπὸ ντενεκὲ σὲ ντενεκέ. Πρέπει κανένας νὰ τῆς πεῖ ἕνα δροσερὸ «εὐχαριστῶ». Τώρα ἂν κόψω ἴσια κάτω θὰ βρεθῶ στὴν προκυμαία γιὰ νὰ δῶ τὶς σεμνὲς ἄσπρες βάρκες ποὺ ναι δεμένες γραμμὴ στὸ βρεγμένο μουράγιο καὶ χορεύουνε χεροπιασμένες τὸ συρτό τους πάνου στὰ κύματα. Τὶς ξαίρω ὅλες μὲ τὰ ὀνόματά τους, ὀνόματα κοριτσιῶν. Εἶνε ὅλες τους ἄσπρες. Μοναχὰ μιὰ εἶνε φυστικιά. Ἡ «Μαρή». Ἡ θάλασσα εἶνε ἥσυχη μὰ δὲν κοιμᾶται. Ποτὲς δὲν κοιμᾶται ἡ θάλασσα.

Τὶ μεγάλο πρᾶμα ἡ θάλασσα, ἀγαπημένη. Ὅλοι οἱ ἄθρῶποι ποὺ δὲ ζοῦνε κοντά της εἶνε δυστυχισμένοι. Ἡλίθια δυστυχισμένοι. Κι' αὐτὴ ποτές της δὲ συχάζει. Γελᾶ, χορεύει, καθρεφτίζεται στὸν ἑαυτό της, βάζει μαβιὰ βελούδια, ἀτλάζια μώβ, μεταξωτὰ ἀσημένια, κουνάει ἐσάρπες ἀγερικές, σαλέβει τὰ γαλάζια της σγουρό, γιομίζει ἀπὸ κοπάδια ἀσημένιες πεταλοῦδες, τινάζει φοῦχτες χρυσᾶ νομίσματα, τρελλαίνεται, ὀργιάζει βακχικά, σηκώνει τὰ βυζιά της γιομάτα καὶ σπαρταριστὰ πρὸς τὸν οὐρανό, μεθάει ἀπὸ ἔρωτα, ἀνακλαδίζεται, χασμουριέται, χορεύει σὰν μπαλαρίνα μὲ κοντὸ φουστάνι φορτωμένο ἄσπρες ντανιέλλες καὶ πολύχρωμες πούλιες. Καμμιὰ φορὰ εἶνε φουρτουνιασμένη δίχως νὰ σκάει κανένα κῦμα. Εἶνε ὅλα τους γραμμὴ φουσκωμένα, μὲ κοιλιὲς πρισμένες σὰν καλοχορτάτες, καὶ τραβᾶνε δίχως θόρυβο μὲ ἐπίσημη ὁρμητικὴ τάξη πρὸς τὴν Ἀνατολή. Τότες θυμᾶμαι μιὰ μεγαλόπρεπη φράση ἀπ' τὴ Γραφή:

— Ἡ θάλασσα πορεύεται!

Νὰ τώρα. Δὲν ἔρχουμαι σὲ σένα. Τραβῶ γραμμὴ ἀκρογιαλιὰ πρὸς τὸ Κασρέλι πρὸς τὸ κατάγιαλο δάσο τῶν πεύκων. Πάω νὰ πορπατήξω ὁλομόναχος μέσα στὸν ὄμορφον ἄσπρο δρόμο δίπλα στὴ θάλασσα καὶ δίπλα στὰ τσάμια. Ὁ βράχος τῆς Φύτσιότρυπας πάντα εἶνε ἕνα ταρατώδικο μπελοβαθράκι, ποὺ βγῆκε ἀπ' τὰ νερὰ γιὰ νὰ φωνάξει ἕνα κατάπληχτο «κοάτρ-κοάτρ-κοάτρ» πρὸς τὸ μεγάλο φεγγάρι. Τὸ [illegible] κάστρο μὲ τὴ ντανελωτή του σιλουέττα στέκεται ζωγραφισμένο μὲ κραγιόνι στὸ μπλάβο φόντο τοῦ οὐρανοῦ. Τὰ παλιά του μπρουτζένια κανόνια κοιτουνται ἀνάσκελα μὲ τοὺς φράγκικοὺς θυρεοὺς καὶ μὲ τὶς ἀραβικὲς ἀφιερώσεις τῶν Τούρκων Σουλτάνων. Οἱ λογχοφόροι τῶν πεισματάρηδων Γατελούζων δὲ γυρίζουνε πιὰ μὲ τὶς σιδερένιες κάσκες τους πάνου στὰ μπιντένια. Ἀλλοί [illegible] τοὺς κυφτεροὺς μπαλτάδες τους στὸ χῶμα. Μιὰ βάρκα σαλαγᾶ στὰ ριζὰ τοῦ στρογγυλοῦ πύργου ποὺ ἔγυρε στὴ θάλασσα, σὰ γίγαντας πολεμιστὴς ποὺ γονάτισε γιὰ νὰ σφίξει τὸ χαλαρωμένο λουρὶ στὸ πέδιλό του. Εἶνε πυροφάνι γιὰ χτυπόδια. Ὁ ψαρᾶς χτυπᾶ τὶς γροθιές του ρυθμικὰ πάνου στὰ σανίδια τῆς πλώρης γιὰ νὰ κάνει θόρυβο «ντοὺ-ντούπ! - ντοὺ-ντούπ! - ντοὺ-ντούπ!»

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Γεννάρης **22** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 45

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΑΤΑΧΤΗΜΕΝΟΙ ΜΑΥΡΟΙ...

Φαίνεται πὼς γιὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμα, θὰ σταθεῖ ἀδύνατο ν' ἀποκτήσουμε φορολογικὸ σύστημα δίκαιο. Εἶναι φανερὸ πὼς οἱ ἔμμεσοι φόροι ὅσο καλοὶ εἶναι γιὰ τὴν εὔκολη εἰσαγωγὴ χρήματος στὸ Δημόσιο Ταμεῖο, ἄλλο τόσο ἄδικοι εἶναι γιὰ τὸ φορολογούμενο λαό, γιατὶ τὰ βάρη δὲν μοιράζονται μὲ κάποια ἔστω καὶ σχετικὴ ἀναλογία. Γιὰ τοῦτο ὅλα τά Κράτη προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν μὲ ἄμεσες φορολογίες λίγη ἀναλογία, τείνοντα νὰ φορολογήσουν μὲ πολλὰ ὅσους ἔχουν πολλὰ ἢ κερδίζουν πολλὰ, καὶ μὲ λίγα τοὺς ἄλλους.

Μία τέτοια προσπάθεια ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια γίνεται καὶ στὴν Ἑλλάδα, καὶ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐλπίσει ὅτι θὰ ἦταν δυνατὸ σιγὰ σιγὰ, προσαρμόζοντας τὸ φορολογικό μας σύστημα μὲ τὶς νεώτερες καὶ δίκαιες ἀντιλήψεις, νὰ ἀπαλλαχτοῦμε ἀπὸ βαρειοὺς καὶ ἄδικους φόρους, ποὺ στὰ κουτουροῦ πλήττουν περισσότερον τὸ φτωχὸ παρὰ τὸν πλούσιο.

Μὰ φαίνεται ὅτι ἡ προσπάθεια ἦταν πολὺ βιαστικὴ, ἴσως ἀκόμα καὶ τὰ ὄργανα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιήσουν τὴν πρόθεση τοῦ Νομοθέτη ἄπειρα καὶ κακόβουλα καμιὰ φορά. Ἀκόμα εἶναι γεγονὸς πὼς τὸ Κεφάλαιο, ἕνας ὀργανισμὸς γλυστερὸς καὶ δύστροπος, κατορθώνει πάντα νὰ διαφεύγει, καὶ ἔτσι τὰ ταμειακὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν σχετικῶς μηδαμινά. Γιὰ τοῦτο δὲν κατορθώθηκε ἀκόμα οὔτε κἂν σκέψη νὰ γίνει γιὰ ἀντικατάσταση οὔτε καὶ γιὰ κατάργηση, ἔστω καὶ μέρους τοὐλάχιστον, τῶν παληῶν φορολογικῶν Νόμων. Συνετέλεσαν βέβαια καὶ ἀπαραίτητες περιστατικὲς ἀνάγκες ἐθνικὲς, ἴσως καὶ σπατάλες σκοπιμότητος, καὶ πολυτέλειες κατὰ μέγα μέρος ἀδικαιολόγητες, νὰ βρίσκεται ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τὸ Κράτος σὲ χρηματικὲς δυσκολίες καὶ στενοχωρίες ποὺ δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν τέτοιες γενναῖες χειρονομίες.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ, δὲ μποροῦν νὰ δικαιοκογήσουν τὴν ἀνήθικη καὶ βάρβαρη διάκριση ποὺ γίνεται, μὲ τὸ νὰ βυζαίνουνται μὲ φόρους ἐξαιρετικὰ βαρεῖς, ἐλάχιστα τμήματα τοῦ Κράτους, σὰν τὴ Δέσβο π. χ. μὲ τὸ φόρο ἰχθύων. Μόνο ἂν δὲν εἴμαστε ἰσότιμο τμῆμα τοῦ Κράτους, παρὰ κατακτημένη ἀποικία Μαύρων Ἀφρικανιῶν σκλάβων, θὰ ἦταν κάπως τυπικὰ δικαιολογημένη μιὰ τέτοια ἄδικη ἐπιβάρυνση, χωρὶς μ' αὐτὸ νὰ πάψη νὰ εἶναι ἀνήθικη οὐσιαστικά.

Γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξαναστοῦμε ὅλοι καὶ νὰ ἀπαιτήσουμε ἀποφασιστικὰ τὴν κατάργηση τοῦ φόρου αὐτοῦ, ποὺ ἡ ὕπαρξή του εἶναι ἕνα στίγμα σκλαβιᾶς γιὰ μᾶς. Καὶ μόνον ἂν δὲν εἴμαστε καὶ, παραδεχόμαστε πῶς δὲν εἴμαστε ἰσότιμοι μὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνες πολῖτες, εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ἀνεχόμαστε.

Μὰ δὲ θέλω νὰ πιστέψω πὼς εἴμαστε τόσο ἀνελεύθεροι ψυχικῶς, καὶ δουλόφρονες, καὶ γιὰ τοῦτο φρονῶ πὼς ὄχι μόνο ἀπὸ ὑλικοὺς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἠθικοὺς λόγους πρέπει νὰ ἀπαιτήσουμε ἐπίμονα καὶ θαρραλέα τὴν κατάργησή του.

Ν. Σ.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΗΝ ΓΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ Ἑλλάδα ἄρχισε νὰ συνάζει τοὺς πολιτικοὺς καρποὺς τοῦ γυρισμοῦ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ τῆς κανονικῆς κοινοβουλευτικῆς ζωῆς στὴν ὁποίαν ξαναγύρισε μὲ τὶς ἐκλογές. Τὰ κράτη τῆς Ἐβρώπης καὶ τῶν Βαλκανίων, τὸ ἕνα ὕστερ' ἀπ' τἄλλο, ἔρχωνται σὲ κανονικὲς διπλωματικὲς σχέσεις μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ στέλνουν τοὺς ἀντιπροσώπους των. Ἡ πολιτικὴ ἀνοιχτοματιὰ τοῦ Βενιζέλου μᾶς δίνει τὴν ἐλπίδα πὼς σύντομα τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος θὰ βρεθεῖ στὴν εὐχάριστη θέσι νὰ μπεῖ στὴ φυσιολογικὴ τοποθέτηση ποὺ χει ἀνάμεσα στὴ διεθνῆ κρατικὴ Κοινωνία, καὶ ἀνάλογα θὰ μπορέσει νὰ τὴν ἐκμεταλλευτεῖ γιὰ τὸ λαϊκὸ καλό. Ἡ θεωρία τῆς Αὐτοτέλειας ποὺ ἡ Κωσταντινικὴ παραζαλισμένη διπλωματία μας ἐφευρῆκε γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἀντιπάθεια τῆς Ἐβρώπης ἀντίκρυ στὸ γαμπρὸ τοῦ Κάϊζερ, μᾶς ἔχει διδάξει πολλὰ πράματα, μὲ δίδαχτρα μάλιστα πολὺ ἀκριβοπληρωμένα. Τὰ στερνὰ αὐτὰ χρόνια ποὺ τόσο μαρτύρεψε πάνου στὸ Σταυρὸ τῶν παθῶν του τὸ Ἔθνος, θάφισαν ἐπίσης καὶ πολλὰ πολιτικὰ διδάγματα στὸ μεγάλον Ἑλληνα πολιτικὸ, ποὺ σίγουρα θὰ γύρισε σοφώτερος ἀπ' τὴν ἐξορία του. Σοφώτερος γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων τοῦ Κράτους. Σοφώτερος πρὸ πάντων γιὰ τὰ ἐσωτερικά μας.

Ἐκεῖνο ποὔφαγε τὸ Βενιζέλο στὴν ἐξωτερικὴ διαχείρισι τῆς Ἑλληνικῆς Ὑποθέσεως ἦταν πὼς ρίχνοντας τὸ Κράτος σ' ἕνα πόλεμον ἔστω νικηφόρον, ἔστω ἱστορικῆς πανελλήνιας σημασίας, παραβλέψε τὸ γεγονὸς πὼς τὸν ἐπιχείρησε δίχως νἄχει ἀπὸ πίσω του ὁλάκαιρη τὴν ἐθνικὴ μάζα ὁμοιόμορφα διαπαιδαγωγημένη γιὰ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη του τὴν πανεθνικὴ.

Τὰ δύο τρίτα τῆς Ἑλλάδας ἀποδείχτηκε πὼς βρισκούτανε σὲ δυσαρμονία μαζύ του γιὰ τὸ ἔργο ποὺ καταπιάστηκε. Δὲν τὸ κατάλαβαν. Δὲν τὸ πίστεψαν. Δὲν τὸ ἤθελαν. Ὅσον ἀφορᾶ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ του ποὔχε κάνει θάματα ἀπ' τὸ 1910 ὡς το 1915, θάματα πρωτοφανῆ γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὴ μέρα ποὺ πρωτολευτερώθηκε ἀπ' τὸν Τοῦρκο, ἡ ἐθνικὴ ὁλότητα δὲ θέλησε νὰ τοῦ συχωρέσει τὸ ξεχαρβάλωμα καὶ τὴ ρουτίνα ποὔφεραν οἱ συνεργάτες του σ' ὅλες τὶς ὑπηρεσίες, ὅλα τὰ χρόνια ποὺ αὐτὸς ἔλειπε στὴν Ἐβρώπη πολεμώντας ὑπέροχα στὸ διπλωματικὸ Μέτωπο. Οὔτε τὰ κατοθρώματά του στὸ ἐξωτερικὸ μπόρεσαν στὸν παλιοελλαδίτικο λαὸ νὰ ἐξαγνίσουν τὶς ἐσωτερικὲς παρανομίες τῶν φάβλων Βενιζελικῶν κομματάρχηδων. Κι ὁ Βενιζέλος ἔφυγε μέσα στὴ ντροπιασμένη κραιπάλη τοῦ Κωνσταντινικοῦ διονυσιασμοῦ τῆς 1ης τοῦ Νοέμβρη. Σήμερα τὸ ἔθνος ποὺ ἄφισε τὴν πονεμένη κραβγὴ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἐξορίστου, βρίσκεται σὲ τραγικὸ χάλι. Ντροπιασμένο, φτωχό, ἐξαντλημένο ἀπ' τὴν φοβερὴ αἱμορραγία τῶν πολέμων, δίχως φίλους καὶ μὲ ἀνοιχτομάτηδες ὀχτρούς. Ἂν σώθηκε ἀπ' τὴν τελειωτικὴ καταστροφὴ τὸ χρουστᾶ στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 22 καὶ στὴ διπλωματικὴ συνεργασία τοῦ ἴδιου Βενιζέλου. Τώρα ὁ ἄρρωστος ποὺ μόλις γλύτωσε ἀπ' τὰ νύχια τοῦ χάρου πρόκειται νὰ σηκωθεῖ ἀπ' τὸ κρεβάτι, νὰ σταθεῖ γερὰ στὰ πόδια του καὶ νὰ ξαναστήσει τὸ μισογκρεμισμένο του σπίτι. Καὶ κάλεσε τὸ γιατρό του καὶ τὸν πρωτομάστορή του.

Τὸ γενικό του πρόγραμμα τὸ δαμε σὲ τύπο συμβουλῶν στὴν περίφημη ἐκείνη συνέντευξη μὲ τὴν «Πατρίδα» ποὔδοσε ὅταν ἤτανε ἀκόμα στὴν ἐξορία: Ὄχι πόλεμοι πιά, ὄχι ριψοκίνδυνη πολιτική. Συγκέντρωση τῶν δυνάμεων. Ἀνόρθωση κρατική. Ἀνόρθωση ψυχική. Διοργάνωση ἐσωτερική. Αὐτὰ τὰ πράματα, τὸ Ἔθνος περιμένει νὰ τὰ δεῖ χειροπιαστά. Εἶνε ἕτοιμο νὰ βοηθήσει τὸν Ἀρχηγό του ὁλόψυχα, μένθουσιασμὸ, μὲ ματωμένα δάκρυα στὰ μάτια. Τοὐλάχιστο ἡ γερὴ πλειονότητά του. Ὁ Βενιζέλος ἂς ὀφεληθεῖ ἀπ' αὐτὴ τὴν εὐτυχῆ ψυχολογικὴ κατάσταση τῶν μαζῶν.

Ἂς τὴν κάνει ρεῦμα ἠλεχτρικὸ, κι' ἂς τὴν διοχετέψει στὸ μηχανισμὸ τοῦ Συστήματος ποὺ λογαριάζει νὰ βάλει σὲ κίνηση γιὰ τὴν ἀναδημιουργία. Πρὸ πάντων ἂς φροντίσει νἄβρει νέα στοιχεῖα. Καινούρια μιαλὰ καὶ ἄτριφτες ψυχές. Παρθένους χαρακτῆρες. Πρὸ πάντων μακριὰ ἀπ' τοὺς ἄσπονδους φίλους του. Εἶνε μισητοὶ στὸ λαό. Εἶνε σταμπαρισμένοι. Εἶνε φαυλοκράτες χρωματισμένοι καὶ δαχτυλοδειχμένοι. Ἂς σκύψει στοὺς ἄγνωστους ποὺ δὲ λένε μεγάλα λόγια, μονάχα πονοῦν, πονοῦν καὶ σιωποῦν. Ἐκεῖ εἶνε τὸ στέρεο ὑλικό. Αὐτοὶ εἶνε περήφανοι. Δὲ θὰ σκουντουφλήσει ποτὲς πάνω τους μέσα στοὺς διαδρόμους τῶν Ὑπουργείων. Γιατὶ αὐτοὶ δὲ τὸν ἔχουνε ἀνάγκη. Ζοῦν μὲ τὴν ἀρετή τους κι αὐτὴ εἶνε μιὰ Κυρὰ πολὺ ζουλιάρα. Αὐτὸς τοὺς ἔχει ἀνάγκη. Καὶ δίχως αὐτοὺς δουλιὰ δὲ γίνεται. Θὰ βρεθεῖ ἀργὰ ἢ γλήγορα ἀκόμα μιὰ φορὰ Καπετὰν Ἕνας. θὰ χάσει τὴν ἐπαφή του μὲ τὴ λαϊκὴ ψυχή, ἀπ' τὴν ὁποία θὰ τὸν ἀποκλείσουν πάλι αὐτοὶ ποὺ ζοῦνε εἰς βάρος τῆς πολιτικῆς του τιμῆς. Καὶ θὰ ξαναφέξει ἄλλη μιὰ φριχτὴ 1η τοῦ Νοέμβρη γιὰ νὰ ρημάξει τὴν ἀποδέλοιπη Ἑλλάδα.

Σήμερα ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ ἀκμαῖος καὶ ἀμόλυντος Ἑλληνικὸς κόσμος, ρωτιέται μὲ ἀγωνία:
—Ὁ κ. Σοφούλης π. χ., εἶνε τάχα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ποὺ περίμενε ἡ Ἑλλάδα ὕστερα ἀπὸ μιὰν Ἐπανάσταση ἀνακαινιστικὴ τῶν μεθόδων, τῶν προσώπων, τῆς νοοτροπίας καὶ τῶν συστημάτων;

ΣΤΕΓΗ ΦΥΜΑΤΙΩΝΤΩΝ

Ἔκκλησις
πρὸς τοὺς Λεσβίους καὶ τοὺς εὐποροῦντας ἀδελφοὺς Πρόσφυγας

Ὅλοι γνωρίζουμε τὴν ὑγιεινὴ κατάσταση τῶν ἀπολυθέντων Ἐφέδρων. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολλὲς ἀρρώστιες ποὺ ἀπέκτησαν στὶς μακρυνὲς ἐκστρατεῖες ἡ πιὸ ὕπουλη καὶ ἀγιάτρευτη εἶνε καὶ ἡ φυματίωσις.

Ἀπὸ τὴν κακιὰ ἀρρώστεια αὐτὴ ἔχουν προσβληθῆ πολλὰ παληκάρια ποὺ ἂν τὰ ἀψηφήσουμε δίχως περίθαλψι ἰατρικὴ καὶ δυναμωτικὴ δίαιτα, ἀσφαλῶς καὶ σιγὰ σιγὰ θὰ κατέβουν πρόωρα στὸ Τάφο καὶ ἡ Κοινωνία μας θὰ εἶνε ὑπόλογος γιὰ τὴν ἀπώλεια αὐτὴ τόσων νέων ὑπάρξεων ποὺ εἴχανε μεγάλα δικαιώματα στὴν Ζωή. Ἡ καλὴ καὶ τίμια ὀργάνωσις τῶν Ἐφέδρων ἀντελήφθη τὸ μεγάλο αὐτὸ κίνδυνο, ποὺ μπορεῖ νὰ ξαπλωθῆ ὅσο δὲν φανταζόμεθα, καὶ ἔπραξε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ τὸν ἀναχαιτίση.

Στὴν τίμια αὐτὴ προσπάθειά των πρέπει νὰ προσφέρωμεν ὅλοι μας ὅτι διαθέτωμε: ἐφόδια ὑλικά, ἠθικὴ ὑποστήριξι καὶ πνευματικὴ συνδρομή — Ἡ ὠφέλεια θὰ εἶνε γενική. Κανένα μας δὲν διαφεύγει ἡ σοβαρότης τοῦ κινδύνου ποὺ διατρέχουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὴ μεταδοτικὴ αὐτὴ ἀρρώστεια.

Ἕνα καθῆκον ἐπιτακτικὸ μᾶς ἐπιβάλλεται, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατεύθυνσι ποῦ μᾶς ἔδωσε ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ποῦ ἐξετίμησε ὅπως πρέπει τὴν ἱερότητα τοῦ Ἀγῶνος ἐνάντια στὸ θανάσιμο αὐτὸ ἐχθρό μας τὴν Φυματίωσι.

Ὅλοι μας ἀπὸ τὸν ἀνώτερο θρησκευτικὸ λειτουργὸ ἕως τὸ ἐργατικώτατο ἀγρότη νὰ συνεισφέρωμε ὁ καθεὶς ὅ,τι μπορεῖ γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ Καθιδρύματος.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται δι' ἐγκυκλίων των στοὺς Ἐκκλησιάρχας νὰ εὐδοκήσουν νὰ παραγγείλουν διδασκαλίες συχνὲς, γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὁ πολὺς κόσμος πῶς ἔχει ὑποχρέωσι νὰ ὑποστηρίξη τὸ ἱερὸ Καθίδρυμα ποῦ θὰ ἐξελιχθῆ σιγὰ σιγὰ σὲ τέλειο καὶ ὑποδειγματικὸ Φθισιατρεῖο.

Οἱ ἀνώτεροι Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ δημοδιδάσκαλοι νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ ἀφιερώσουν λίγα λόγια γύρω στὴν ἐπιστημονικὴ ἄποψι καὶ τὴ πρακτικὴ ὠφέλεια ποῦ θἄχει μιὰ ἐκλαϊκευσι τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῆς Φυματιώσεως.

Οἱ ἐπιστήμονες νὰ θελήσουν μὲ διαλέξεις νὰ πείσουν τὸ λαὸ πῶς ἡ Φθίσι, ὅπως ὅλες ἡ ἀρρώστιες θεραπεύεται, καὶ ὅ,τι ξοδεύεται γιὰ τὴ περίθαλψι καὶ θεραπεία τῶν Φυματιώντων ἀποφέρει διπλὸ ὄφελος καὶ στοὺς πάσχοντας ποῦ τοὺς χαρίζει τὴ ζωὴ καὶ στοὺς ὑγιεῖς ποῦ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴ μόλυνισι.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων νὰ πρωτοστατήσουν νὰ συγκροτηθοῦν σ' ὅλα τὰ χωριὰ, καὶ τὰ μικρότερα ἀκόμη, Ὑποεπιτροπαὶ τῆς Στέγης Φυματιώντων γιὰ νἆναι τὰ ἀντεπιστέλλοντα ὄργανα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μυτιλήνης.

Ἡ Μυτιληναϊκὴ Κοινωνία ἀντελήφθη τὴν χρησιμότητα τοῦ Ἱδρύματος καὶ δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον της μὲ τὰς καθημερινὲς συνδρομάς της.

Τὸ Ἵδρυμα τότε μόνον θὰ ἐπιτελέση πλήρως τὸν προορισμόν του ὅταν τὸ στηρίξη ἡ ὁμόθυμη Παλλεσβιακὴ θέλησι.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1924
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΓΕΩΡΓΟΙ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Β'.

— Ὁ γεωργὸς δανείζεται λεφτά

Ἄς δοῦμε τώρα πῶς μποροῦν οἱ συνεταιρισμοὶ νὰ μᾶς γλυτώσουνε ἀπ' αὐτοὺς ἐκμετταλλευτές. Ὅλοι μας εἴμαστε ἄνθρωποι τῆς ἀνάγκης καὶ πάνω στὴ χρονιὰ θὰ χρειαστοῦμε παράδες γιὰ νὰ κινήσουμε τὴ δουλειά μας. Ἂ δὲ στενοχωρηθοῦμε τὸν ἕνα χρόνο θὰ στενοχωρηθοῦμε τὸν ἄλλο. Λοιπὸν ὁ γεωργὸς φέτος π. χ. δὲν ἔχει ἀρκετὰ λεφτὰ γιὰ νὰ καλλιεργήση τὰ χτήματά του. Τί θὰ κάνει; Θἀφήσει τὰ χωράφια του ἀκαλλιέργητα; Ὄχι βέβαια. Γιατὶ τότες κιαυτὰ δὲ θὰ τοῦ δόσουν τίποτα κ' ἔτσι δὲ θὰ μπορέσει νὰ ζήσει. Εἶνε ἀπόλυτη ἀναγκη νὰ βρεῖ λεφτά. Γιὰ νὰ τὰ βρεῖ αὐτὰ τα λεφτὰ, δυὸ πόρτες θὰ χτυπήσει. Ἢ τοῦ ***τοκογλύφου*** κοτζάμπαση, ἢ τῆς ***Γεωργικῆς Τράπεζας***. Ἄς δοῦμε πῶς θὰ δανειστεῖ πρῶτα ἀπ' τὸν τοκογλύφο καὶ κατόπι πῶς θὰ δανειστεῖ ἀπ' τὴ Γεωργικὴ Τράπεζα.

Σὰ βρεθεῖ στὴν ἀνάγκη ὁ γεωργὸς θὰ πάει δειλὰ-δειλὰ, ζαρωμένος καὶ μὲ χτυποκάρδι στὸν τοκογλύφο τοῦ χωριοῦ. Θὰ τὸν παρακαλέσει, θὰ τοῦ φιλήσει τὰ πόδια ἐν ἀνάγκῃ γιὰ νὰ τὸν εὐκολύνει. Ποιὰ ὑποδοχὴ θἄβρει, ὅλοι μας λίγο πολὺ τὸ ξέρουμε· γιατὶ βρεθήκαμε σὲ παρόμοια θέση. Πρῶτα πρῶτα θὰ τοῦ φέρει χίλιες, δυὸ δυσκολίες. Θὰ θελήσει νὰ τοῦ δείξει πῶς τάχα τὸν συμπονᾶ:

— Καϋμένε, σὲ συλλογίζουμαι, Μά, δυστυχῶς καὶ γὼ βρίσκομαι σὲ στενοχώριες οἰκονομικές. Πέρασε αὔριον νὰ δοῦμε τί μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σένα...

Θὰ τοῦ βγάλει ἀρκετὲς μέρες τὴν πίστη του ἀνάποδα μὲ τὸ σήμερα αὔριο ὥς ποὺ νὰ τὸν κάνει νὰ προτείνει ὁ ἴδιος ὁ γεωργὸς ἕνα μεγάλον τόκο. Ἔτσι θὰ τοῦ δόσει τὸ δάνειο μὲ τὸν τόκο ποὺ ξεύρουμε ὅλοι μας καὶ μὲ τὸ σχετικὸ ὁμόλογο ποὺ τὶς πιότερες φορὲς εἶνε κλειστό. Ἂν ἔχει μηχανὴ θὰ τοῦ ἀρεστάρει τὸ λάγι τῆς ἐσοδείας στὰ κιούπια τῆς ἀποθήκης του, γιὰ νὰ τοῦ τὸ πάρει ἀρδότερα γιὰ ἔτα κομμάτι ψωμὶ ἀπέναντι στὸ χρέος. Καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶνε ποὺ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπαψε πιὰ νἆνε ἄνθρωπος ἀντίκρυ στὸ δανειστή του. Εἶνε ἕνας ὑπάνθρωπος δίχως θέληση.

Εἶνε ἕνας ἠθικὸς σκλάβος τοῦ τοκογλύφου. Γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ δὲν ἔχει δική του γνώμη. Ἔχει τὴ γνώμη τἀφεντικοῦ ποὺ τὸν βαστᾶ δεμένον. Σὰ μαζώξει τὸ μοξοῦλι του τὸ τραβᾶ κατ' εὐθεῖα στὴν ἀποθήκη τοῦ δανειστοῦ κ' ἐκεῖ καμμιὰ φορὰ ἀρχίζει ἡ ριμοῦλα. Μπῆτε σκύλλοι ἀλέστε! Αὐτὸς ὁ καϋμένος τὰ βλέπει ὅλα μὰ δὲ μπορεῖ νὰ μιλήσει γιατὶ ξέρει πῶς πάλι θὰ λόββει ἀνάγκη καὶ πάλι θὰ χρειαστεῖ νὰ χτυπήσει τὴν ἴδια πόρτα. Γιοῦτὸ τἀφεντικὸ πρέπει νἆνε εὐχαριστημένο μαζύ του. Κατόπι στὴν πούληση πρέπει νὰ τὸν προτιμήσει καὶ μὲ μικρότερη τιμή, καμμιὰ φορὰ καὶ μὲ ζύγιασμα τεκλεφσίζικο. Κ' ἔτσι κόβοντας ἀπὸ ' δῶ ψαλλιδίζοντας ἀπ' ἐκεῖ τὸ εἰσόδημα γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ γεωργὸς καὶ ἡ φαμίλια του πότισαν τὴ γῆς μὲ τὸ αἷμα καὶ μὲ τὸν ἵδρο του, ξεφεύγει ἀπὸ τὰ χέρια του. Οἱ κόποι του πᾶνε ἄδικα. Οἱ τυράγνιες του μὲς τὸ κρῦο καὶ μὲς τὸ λιοπήρι πᾶνε χαμένοι. Οἱ στέρησες κ' οἱ κακοπέρασες δὲ φέλεψαν σὲ τίποτα. Καὶ ξαναρχίζει ἀπ' τὴν ἀρχὴ κυλῶντας τὸ βαρὺ λίθο τοῦ Συσίφφου.

— Δάνειο ἀπ' τὴ Γεωργικὴ Τράπεζα

Ἡ ἄλλη πόρτα ποὺ μποροῦν νὰ χτυπήσουν οἱ δουλευτάδες γεωργικοὶ σὰ δὲ θελήσουν νὰ δανειστοῦνε ἀπ' τὸ τοκογλύφο τοῦ χωριοῦ εἶνε ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα. Ἄς δοῦμε κι' αὐτὴ τὴν περίπτωση. Πρῶτα θἀφήσουν τὸ χωριὸ γιὰ νὰ κατέβουν στὴ Μυτιλήνη νὰ κάνουν τὸ δάνειο. Ἀμέσως τριῶν εἰδῶν ἔξοδα βγαίνουν στὴ μέση. Ἔξοδα παγαιμοῦ κ' ἐρχομοῦ. Ἔξοδα ποὺ θὰ γίνουν μὲ τὴν ἀκριβὴ ζωὴ τῆς πρωτεύουσας, κ' ἔξοδα ποὺ θἀντιπροσωπεύσουν ὅλα τὰ χαμένα μεροδούλια του.

Κατόπι θὰ πηγαίνει ἡ Ἐκτιμητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐχτιμήση τὴν ἀξία τῆς περιουσίας του. Νέα ἔξοδα πάλι αὐτά. Καὶ κατόπι (καμμιὰ φορὰ γίνεται ἀνάγκη νἄρθει καὶ τρεῖς καὶ τέσσερις φορὲς) θὰ ξανάρθει ὁ γεωργὸς στὴ Μυτιλήνη (νέα ἔξοδα καὶ νέα χασομέρια) θὰ ὑποθηκέψει τὰ χτήματά του μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη (νέα ἔξοδα) καὶ στὸ τέλος θὰ πάρει τὸ δάνειο.

Ὅταν εὐκολυθεῖ καὶ θελήσει νὰ πληρώσει τὴν τράπεζα, θὰ ξανάρθη ὁ γεωργὸς (νέα ἔξοδα καὶ χασομέριο) κι ἀφοῦ πλερώσει, θὰ γίνει ἄλλη ἐξοφλητικὴ πράξη καὶ ἐξάλειψις τῆς ὑποθήκης (νέα καὶ τοῦτα ἔξοδο). Κἔτσι ἂν σήκωσε 2000 δραχμὲς, γιὰ νὰ τὸ καταφέρει ξόδεψε τις 500! Τὴ ζημιὰ μὲ λίγα λόγια δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ τὴ γλυτώσει, οὔτε τὶς στεναχώριες, οὔτε τὰ βίσκινα καὶ τὴν κούραση τῶν ταξιδιῶν, οὔτε τὰ ἔξοδά τους.

— Πῶς δανείζεται ὁ Γεωργὸς ποῦνε σὲ Συνεταιρισμό.

Τὸ Κράτος ὑποχρέωσε τὴν ***«Γεωργικὴ Τράπεζα»*** καθὼς καὶ τὴν ***«Ἐθνικὴ»*** νὰ δίνουν δάνεια στοὺς Συνεταιρισμοὺς ***πρὸς 5 0)0 καὶ δίχως ὑποθήκη.*** Ἄς πάρουμε γιὰ παράδειγμα τὸν ἴδιο γεωργὸ ποὺ βρέθηκε σ' ἀνάγκη νὰ δανιστεῖ, μὰ σήμερα πιὰ ἀνήκει σἕνα συνεταιρισμό. Ὁ Συνεταιρισμὸς θὰ κάνει μιὰ συνεδρίαση καὶ θὰ κανονίσει τὸ ποσὸν ποὺ θὰ δοθεῖ ὡς δάνειο στὸ γεωργό. Τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ κανονισθεῖ ἀνάλογο μὲ τὶς ἀνάγκες τῶν συνεταίρων. Κατόπι θὰ ὑποβάλει μια αἴτηση σὲ σκέτο χαρτὶ πρὸς τὸ Διοικητικο Συμβούλιο τοῦ Συνεταιρισμοῦ του, σὰν νοικοκύρη, γιατὶ ὁ Συνεταιρισμὸς εἶνε σπιτι του, καὶ θὰ ζητήσει το ποσὸν ποὺ τοῦ χρειάζεται. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο θὰ συνέλθει, θὰ ἐγκρίνει τὸ δάνειο ποὺ γυρεύει ὁ γεωργὸς συνεταῖρος. Θὰ τον φωνάξουν καὶ θὰ τοῦ μετρήσουν τὸ χρῆμα δίχως κανένα ἔξοδο συμβολαιογραφικὸ, δίχως πάνε κ' ἔλα. Μοναχὰ θὰ ἐνεχυριασει σὲ ἁπλὸ χαρτὶ ἕνα κινητὸ κτῆμα του, π. χ. ἄλογο, βῶδι, καπνὸ, σοδειὰ ἐλαιῶν. Δηλ. θὰ τὸ ἐνεχυριάσει στὸ Συνεταιρισμὸ, ***ἀλλὰ θὰ τὸ κρατᾶ ὁ ἴδιος.***

Κατόπι ἀφοῦ κάνει τὸ μαξοῦλι του, θὰ τὸ πάει σπίτι του, θὰ τὸ δεῖ, θὰ το διαπραγματευτεῖ νὰ τὸ πουλήσει σὅποιον τοῦ δώσει μεγαλύτερη τιμὴ, γιατὶ σὲ κανέναν δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος, καὶ κατόπι θὰ πληρώσει τὸν Συνεταιρισμό του ποὺ τόσο τον διευκόλυνε καὶ τὸν ξυπερέτησε.

— Πῶς γλυτώνει ὁ γεωργὸς ἀπ' τὴν αἰσχροκέρδεια.

Ὁ Συναιτερισμὸς γιὰ νὰ γλυτώσει τὸ Γεωργὸ ἀπ' τὰ ξικοζυγίσματα καὶ τὶς ἀκρίβειες τοῦ μπακάλη, ποὺ εἶνε τις πιὸ πολλὲς φορὲς καὶ ὁ τοκιστὴς, θὰ τοῦ προμηθέψει τὰ διάφορα εἴδη ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ τὶς γεωργικές του δουλιὲς καὶ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ του σὲ καλύτερη ποιότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Συνεταιρισμὸς θὰ τὰ μοιράσει στοὺς συνεταίρους καλοζυγιασμένα, καὶ δίχως αἰσχροκέρδεια. Γιατὶ ὁ Συνεταιρισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ αἰσχροκερδεῖ σὰν ἔμπορος. Δίνει τὰ πράματά του μὲ π λὺ μικρὸ κέρδος, ποὺ κιαὐτὸ πάλι μπαίνει στὴν κάσα τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἂ; καλολογαριάσει κάθε νοικοκύρης πόσα καὶ πόσα λεφτὰ δίνει γιὰ στάρι, ἀλεῦρι, ρίζι, πίτερα, ἄχυρα κ.λ.π. καὶ πόσα λεφτὰ κάθε χρόνο περνᾶν ἀπ' τὴν τσέπη του στὴν τσέπη τοῦ μπακάλη τοῦ χωριοῦ γιαὐτὰ τὰ εἴδη ποὺ τἀγοράζει μὲ μεγάλη τιμή, καὶ τότες θὰ δεῖ ποιὰ ὠφέλεια θὰ τοῦ γίνει ἂν προμηθεύεται ὅλα αὐτὰ τὰ εἴδη ποὺ τοῦ χρειάζουνται, ἀπ' τὸ Συνεταιρισμό. Ἀπόδειξη πῶς οἱ μπακάληδες ζοῦνε στὴ ράχη τῶν γεωργῶν εἶνε καὶ τούτη. Ἄνθρωποι ποὺ ἀνοίξανε μιὰ τρύπα μὲ καμμιὰ δεκαριὰ ψωρο χιλιάδες δραχμὲς, ὄχι μονάχα κατορθώνουν νὰ συντηροῦν τὶς φαμηλιές τους καλύτερα ἀπ' τοὺς γεωργοὺς ποὺ ἔχουν περιουσίες πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἀλλὰ καὶ κάθε χρόνο αὐξάνουν τὰ κεφάλαιά τους ἐνῷ οἱ γεωργοὶ μόλις κουτσογυρίζουν τὰ ἔξοδα τῆς χρονιᾶς; δίχως νὰ βάλουνε δίπλα τίποτα.

(Σιἄλλο φύλλο:

— ***Πῶς θὰ πουλήσει ὁ γεωργὸς ἀκριβὰ τὸ λάδι του.— Πῶς θὰ ἀλέσει φηνὰ τὸ μαξούλι του. — Τί ἔκανε ὁ συνεταιρισμὸς Παπάδουστοὺς συνεταίρους του.— Ποιοὶ πολεμοῦν τοὺς Συνεταιρισμοὺς, καὶ γιατὶ τοὺς πολεμοῦν κ.τ.λ.***)

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἀντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀνακοινωθέντα

Συνάδελφοι.

***Οἱ πληρεξούσιοί μας ἀπαντῶντες σὲ ἐνέργειες τῆς Ἑνώσεώς μας γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε ὡρεὰν νοσηλεία καὶ γιατρικὰ γιὰ ὅλους τοὺς φτωχοὺς πολεμιστὰς καὶ τὶς οἰκογένειές των, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπέτυχαν νὰ ἐκδοθεῖ Διαταγὴ γιὰ νὰ καταρτισθεῖ πολυκλινικὴ μαζὶ μὲ τὸ Προσφυγικὸ Νοσοκομεῖο προορισμένη νὰ ἐξυπηρετήσει τὶς ἀνάγκες τῶν ἐφέδρων. Ἐπίσης μᾶς πληροφοροῦνε πῶς στάλθηκαν στὸν Ὑγειονομικὸ Ἐπιθεωρητὴ Λέσβου 100 σειρὲς ἐνέσεις Νεοσαλβαρσὰν προορισμένες ἀποκλειστικὰ γιὰ τοὺς φτωχοὺς ἐφέδρους. Μποροῦν ἐπομένως οἱ συνάδελφοι τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Λέσβου ὅσοι ἔχουνε ἀνάγκη θεραπείας νὰ περνᾶνε ἀπ' τὰ Γραφεῖα μας γιὰ νὰ ἐφοδιάζουνται μὲ σημείωμα γιὰ ἔνεση.*

Οἱ πληρεξούσιοι μᾶς πληροφοροῦν ἀκόμα πῶς γιὰ τὴ λειτουργία τῆς Στέγης τῶν Φυματιώντων θὰ ἐργασθοῦν πάνου σὲ εὐρύτερες βάσεις. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ σταλεῖ στὴν πόλη μας ἀπ' τὴ Γενικὴ Διεύθυνση Ὑγιειονῆς εἰδικὸς τμηματάρχης, ὁ κ. Τσινούκας, γιὰ νὰ κάνει ἐπιτοπίως εἰδικὴ μελέτη γύρω στὸ Φθισιατρεῖο μας.

*
* *

Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καταρτισθεῖ τὸ ψηφοδέλτιο γιὰ τοὺς ὑποψήφιους τῆς 15μελοῦς Κεντρικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως προβλέπει τὸ νέο καταστατικὸ, παρακαλοῦμε νὰ κατατεθοῦν στὸ Γραφεῖο τῆς Ἑνώσεως ὅλες οἱ ὑποψηφιότητες ὡς τὶς 30 τοῦ Γενάρη.

Ὑποψήφιοι λογαριάζονται ὅσοι θὰ προταθοῦν ἀπὸ 5 τουλάχιστο κανονικὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Ἐφ. Λέσβου. Ἐπειδὴ θὰ γίνουν δυὸ ψηφοδέλτια, ἕνα γιὰ τοὺς ὑποψηφίους Συμβούλους τῆς Κεντρικῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς κι' ἄλλο ἕνα γιὰ τοὺς ὑποψηφίους τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ μέλη ποὺ θὰ προτείνουν ὑποψηφίους νὰ σημειώσουνε ἀπαραίτητα καὶ γιὰ πιὸ ἀξίωμα τοὺς προτείνουν.

***

Ὁ πληρεξούσιος κ. Β. Καραπαναγιώτης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ κ. Ἄννα Παπαδοπούλου παραχωρεῖ ὑπὲρ τοῦ Φθισιατρείου τῶν ἐφέδρων Λέσβου τὸ ἐν Λέσβῳ συλλεγησόμενον ποσὸν ἐρανων διενεργουμένων τῇ πρωτοβουλίᾳ της καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ τῶν Φθισιατρείων.

Ἡ ἰδία εἰς περίπτωσιν μεταβάσεώς της εἰς Ἀμερικὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἀφιερώσει ἐπαρκὲς μέρος τοῦ συλλεγησομένου ποσοῦ εἰδικῶς ὑπὲρ τοῦ Φθισιατρείου μας.

*
* *

Ἐν σχέσει μὲ τὰς διατυπώσεις ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀνάληψιν καθυστερουμένων ἀποδοχῶν ὁπλιτῶν οἱ ἔφεδροι ποὺ ἔχουν νὰ πέρνουν ἄς ξεύρουν ὅτι ἀπαιτοῦνται δι' ἕκαστον τὰ ἑξῆς στοιχεῖα.

α'.) Ἔνορκος βεβαίωσις τοῦ δικαιούχου γιὰ το ποσὸν ποὺ ἔχει νὰ λάβει ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἄνευ χαρτοσήμου καὶ ἡ ὁποία νὰ συντάσσεται εἴτε ἐνώπιον τοῦ Φρουραρχείου, εἴτε ἐνώπιον τῶν τοπικῶν ἀστυνομ. ἀρχῶν ἢ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

β'). Βεβαίωσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἑνὸς οἱουδήποτε Ἀξιωματικοῦ βεβαιοῦντος ὅτι ὁ αἰτῶν πράγματι ἔχει νὰ λάβει τὸ αἰτούμενον ποσόν.

γ'). Αἴτησις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ δικαιούχου μὲ συνημμένα τὰ ἀνωτέρω δύο δικαιολογητικά.

Αἱ ἐν λόγῳ αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διακανονισμοῦ ἀπαιτήσεων Μικρᾶς Ἀσίας μέσον τῶν Γραφείων μας.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Θέατρο «Σαπφώ». Τρίτη 22 τοῦ Γενάρη. Ὥρα ἐννιάμισι τὸ βράδυ. Θὰ δοθεῖ μιὰ παράσταση ἀπ' τὸν Δ. Βερώνη, τὸν Ἀλ. Μπούμπη τὴ μικρούλα Σοφίτσα Βερώνη κι' ἄλλους ἠθοποιούς. Μέρος πρῶτο: ***«Μετὰ τὸ ἔγκλημα»*** ἕνα τρίπρακτο δράμα τοῦ Νοβέλλι. Μέρος δεύτερο: ***«Ὁ Ψωρίλης κι ὁ Κοπρίτης»*** τοῦ Σουρῆ. Στὰ διαλείμματα θὰ παιχτοῦνε διάφορα νούμερα ἐπιθεωρήσεων ἀπ' τὴ Σοφίτσα Βερώνη καὶ τὸν Γ. Βασιλᾶ.

Κινηματόγραφος «Ἀλκαῖος». Τὸ περιπετειῶδες ρωμαντζο τοῦ Ἀρτοὺρ Βερντὲτ πού κανε κρότο ὡς ἐπιφυλλίδα στὶς παρισιάνικες φημερίδες. «ὁ ΒΙΝΤΟΚ». Ἕνας τετραπέρατος διαβολάνθρωπος ποὺ σκέφτηκε νὰ κατοχτήσει τὸν κόσμο μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν πονηριά του. Διάκοσμος ἀφαντάστως πλούσιος. Σκηνὲς ἀπρόοπτες.

Ε. Ε. Λ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΔΑΗΔΟΓΡΑΦΙΑΣ

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς γνωρίζει ὅτι ἡ αἴτησις Ἑλένης Χήρας Ἰατρίδου διεβιβάσθη εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος.

— Τὸ 37ον Συν)μα πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἀποδοχὲς τοῦ ἐφ. Λοχίου Καραπαναγιώτου ἀπεστάλησαν αὐτῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3954 Ταχ. Ἐπιταγῆς μέσω Α. Στρ. Διοικήσεως Νήσων Ἀρ)γους.

= Ε. Ε. Λ. Παρακαλῶν. Πληροφοροῦμεν ὑμᾶς ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 ἐγγράφου σας ὅτι συνετάχθη τὸ μισθοτήριον συμβόλαιον μετὰ τοῦ ἀναδειχθέντος ὡς τελευταίου μειοδότου. Συνεπῶς καθίσταται ἀδύνατον νὰ δεχθῇ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τὴν προσφορὰν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

— Ε. Ε. Λ. Κεραμίου Παπιανῶν. Ἀλληλογραφία Χαρκ. Ψαραδέλλη διεβιβάσθη Στρατολογ. Γραφεῖον Ἀρχ)γους.

— Ε. Ε. Λ. Παλαιοκήπου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 176 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρήσεως Μονοδιλέπτου φόρου.

— Ε. Ε. Μεσαγροῦ. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 ἔγγραφόν σας ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— Ε. Ε. Λ. Πολυχνίτου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 167 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη μετὰ τῶν λοιπῶν σχετικῶν εἰς τὸ 3 Συν)μα Ἱππικοῦ.

— Ε. Ε. Λ. Γελίων. Τὸ Ἀπολυτήριον τοῦ συναδέλφου Κωστῆ Θεοφίλου σᾶς ἀπεστάλη.

— Ε. Ε. Λ. Τελώνια. Ἐπιστραφέντος ἡμῖν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 388 ἐγγράφου σας, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν Δημ. Λογιστικοῦ (Γμῆμα Συντάξεων).

— Αἱ παρὰ τοῦ 22 Π.Συν)τος ἀποσταλεῖσαι ἀποδοχαὶ ἐκ δραχ. 1549 παρεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους ὡς κάτωθι, καὶ ἐπὶ ἔλαττον δρχ. 24.80 κατεβληθεισῶν διὰ χαρτόσημα πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ παρὰ τοῦ Ταμείου Μυτιλήνης.

— Πρὸς τὸν Ε. Ε. Λ. Τελωνίων δρχ. 696.15 ἔλαττον 11,15=685 διὰ τοὺς συναδέλφους

Βολέλη Δημ.	δρχ.	124.45
» Σταυριανου Δημ.	»	118
» Σρυχτέλη Φωτ.	»	117
» Λεοντίου Σπυρ.	»	124 45
» Βασματᾶ Νικολ.	»	115.25
Ἄθροισμα	»	696.15

— Πρὸς τὸν Ε. Ε. Λ. Πιπάδου δρχ. 377.40 ἔλαττον 6=371.40 διὰ τὸν Συναδελφον Ε. Χ" Ἐλινούδα.

— Πρὸς τὸν Ε.Ε.Λ. Κλωμηδάδου διὰ τὸν συνάδελφον Λοστὸν Θεόδωρον δρχ. 112.65 ἔλ. 1.65=111,00.

— Πρὸς τὸν Ἐμ. Δροκέλην Ἐνταῦθα δρχ. 121.65 ἔλ. 2.=119.65.

— Πρὸς τὸν Π. Καραντώνην Ἐνταῦθα δρχ 121 50 ἔλ. 2=119.50.

— Πρὸς τὸν Γεωρ. Παρνῆν Ἐνταῦθα δρχ. 119.65 ἔλ. 2=117.65.

*
* *

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μᾶς ἀπέστειλλε τὸ αἰτηθὲν πιστοποιητικὸν θανάτου τοῦ στρατιώτου Κελαϊδίτου Νικολάου ἐκ Τελωνείων.

Ἡ ΙΙΙ Μεραρχία μᾶς γνωρίζει ὅτι τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν περὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐφέδρου Βελιάνου Θεοδώρου διεβίβασεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διακανονισμοῦ Α. Σ. Μικρᾶς Ἀσίας.

Τὸ 34 Σύνταγμα μᾶς ἀποστέλλει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ συναδέλφου Γιαλαμᾶ Κωνσταντίνου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 17618 Ταχυδρομικῆς Ἐπιταγῆς, τὸ ὅλον δραχμὰς 135

Οἱ Κλειώτισσες

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Δ)ων

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά

Μέσον τοῦ Κου Δ. Γερζῆ θὰ λάβετε χιλίας Δραχμὰς (ἀριθμὸς 1000) μέρος τῶν εἰσπράξεων μιᾶς ἑορτῆς ποὺ ἔδωσε ὁ σύλλογός μας τὴν ἐπαύριον τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τῆς στέγης φυματιώντων καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ τὰ δώσετε εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐράνων.

Κλειοῦ τῇ 16-1-24

Μεθ' ὑπολήψεως

Ἡ πρόεδρος

Ἐλευθερία Τερζῆ

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τὴν ἀγαπητή μας οἰκογένεια τοῦ ἀλησμόνητου Νικόλα Γιανναχοῦ ἀπ' τὴ Μόρια, ποὺ τόσο σκληρὰ τὴ χτύπησε ὁ χάρος, συλλυπούμαστε θερμὰ καὶ τῆς εὐχόμεθα τὴν παρηγοριὰ τοῦ Θεοῦ.

Γ. Δ. Πετρέλλης (ἢ θηριὸ)

Π. Β. Μελαχρινὸς

*
* *

Ἡ «Καμπάνα» συλλυπᾶται θερμὰ ὅλα τὰ μέλη τῆς πατριαρχικῆς γεννιᾶς τοῦ συχωρεμένου Παναγιώτη Κουίλη Ἡ συμπόνεση ποὺ τοὺς ἔδειξεν ὅλη ἡ Κοινωνία ἄς τοὺς εἶνε μικρὴ παρηγοριά.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ **ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ** ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Ταμεῖο Τριλέπτου	δρ.	100000
Ἀπόστολος Σιφναῖος	»	7000
Ἰ Καλαμάρης	»	5000
Ἀπὸ κάλαντα Γυμνασιοπαίδων	»	5000
Παν. Καμπούρης (εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἐρασιτεχνικὴ παράσταση)	»	2100
Βασ. Γρημάνης	»	1000
Φιλόπτωχος δεσποινίδων Κλειοῦς μέσον Καμπάνας»		1000
Κ. Α. Σῖμος	»	500
Ἀδελφ. Γεωργαλᾶ	»	500
Ἀπόστ. Γρημάνης	»	500
Ἰωάν. Μπουχλέλης ποσοστὰ Δαχείων	»	375
Οἰκογένεια Ἀθ. Καραπαναγιώτου	«	300
Βασίλης Γορσομανίδης (μέσο «Καμπάνας»)	»	200
Ἐλ. Εὐσταθίου	»	200
Κα Πρωτοπάτση (μέσον «Καμπάνας»)	»	100
Οἰκογ. Ἰ. Π. Ταπανλῆ	»	100
Εὐστρ. Ἀντωνίου	»	100
Μαρία χήρα Ν. Σ. Τζελαΐδου μέσον Καμπάνας	»	50

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ

Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅλοι μας πὼ, θὰ καταργηθεῖ ἂν ἑνώσουμε ὅλοι τὶς προσπάθειες, τὶς ἐνέργειες καὶ τὶς φωνές μας. Ἂς μπεῖ ἐπὶ κεφαλῆς ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐφεδρικῶν Ἑνώσεών μας. Ὅλοι οἱ Σύνδεσμοι τοῦ Νησιοῦ ἄ; τὴ βοηθήσουνε μὲ ψηφίσματα ποὺ νὰ ἀπαιτοῦνε ἀπ' τὴν Κυβέρνηση νὰ καταργήσει τὸ φόρο τῶν σκλάβων, τὸ φόρο ποὺ μᾶς κληρονόμησε στὴ Μυτιλήνη ἡ Τουρκία, τὸ φόρο ποὺ καταργεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πιο φτηνὰ καὶ τὰ πιο ἄφθονα τρόφιμα τοῦ φτωχοῦ Νησιώτικου λαοῦ μας. Κατόπι ἄ; κάνουν οἱ ἔφεδροί μας μιὰ ἐπιστολὴ σὲ κάθε λαϊκὴ καὶ ἐμπορικὴ ὀργάνωση γιὰ νὰ γίνει μιὰ συνεδρίαση ἀπὸ τοὺς προέδρους ὅλων τῶν Σωματείων. Ἂς ὑπογράψουν ἕνα κοινὸ ψήφισμα κι' ἄ; τὸ στείλουνε στοὺς πληρεξουσίους μας γιὰ νὰ τὸ ὑποβάλλουν ἐπίσημα στὴν Κυβέρνηση. Μέσο τῆς Νομαρχίας μας ἂς γίνουν παράλληλες ἐνέργειες.

Τὸ πρᾶμα θὰ κατορθωθεῖ ἂν κουνηθοῦμε ὅλοι. Ἂν κοιμηθεῖ ὁ Λαός. Ἂς πάψουμε νὰ εἴμαστε μοιρολάτρες γιὰ τὰ πράματα ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν ἀμεσώτατα ἐνῶ πολυπραγμονοῦμε καὶ χαλοῦμε τὰ σηκώτια μας γιὰ μπουρμπουλήθρες ποὺ δὲν εἶνε νὰ μᾶς φέρουνε καμμία μεταβολὴ γιὰ καλυτέρευση τῆς ζωῆς μας. Τὸ ζήτημα εἶνε λαϊκό. Ἀφορᾶ τὸν κοσμάκη. Δὲν πρόκειται οὔτε γιὰ τὰ συμφέροντα πέντε μεγαλεμπόρων λαδιοῦ, οὔτε γιὰ τὴ βουλευτοποίηση μιᾶς παρέας ἐπιτηδείων. Πρόκειται γιὰ τὴν τροφὴ μας. Γιὰ τὴν τροφὴ ποὺ τὴ δίνει ἄφθονη ἡ θάλασσα ποὺ μᾶς τριγυρίζει ὁλοῦθε καὶ μᾶς τὴν κλέβουν ἀπ' τὸ στόμα μας. Παρακαλοῦμε ἀκόμα μιὰ φορὰ ὁλάκαιρο τὸ ντόπιο Τύπο νὰ συνεχίσει τὴν ὡραία του ἐκστρατεία γύρου στὸ ζήτημα. Εἶνε αἰσχος αὐτὸ, ὁ φόρος. Εἶνε μιὰ Κρατικὴ ἀνηθικότητα ποὺ ἐξακολουθεῖ ***μονάχα ἐπειδὴ τὴν ἀνεχόμεθα σὰ σκλάβοι.***

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Ὁ χειμῶνας πλάκωσε μὲ ὅλες τὶς ἀπολαύσεις του γιὰ τοὺς ἀρχοντάδες, καὶ μὲ ὅλες τὶς δυστυχίες του καὶ τὰ ρίγη του γιὰ τοὺς φτωχούς. Τὸ Κράτος ποὺ δὲν ἀργοπορεῖ κοιμόλουδο τανὲ χει νὰ πέρνει ἀπ' τοὺς φουκαράδες, μῆνες καὶ μῆνες τώρα ξεχνᾶ πὼς ἔχει νὰ πληρώσει ἕνα σωρὸ ἐφεδρικὰ ἐπιδόματα στὶς οἰκογένειες τῶν ἀπολυμένων καὶ ὑπηρετούντων πολεμιστῶν. Οἱ Ἔφεδροι Μηθύμνης μὲ ἕνα ἔγγραφό τους προτείνουν νὰ στείλουμε στὴν Ἀθήνα μιὰ κοινὴ ἀναφορὰ, συντονισμένη ἀπὸ ὅλες τὶς ἐφεδρικὲς Ἑνώσεις, γυρεύοντας νὰ πληρωθοῦνε ἐπὶ τέλους αὐτὰ τὰ χρέη στοὺς φτωχοὺς ἀνθρώπους, ποὺ θὰ τοὺς εἶνε μιὰ δυνατὴ ἀνακούφιση τώρα μὲς τὸ χειμώνα.

Ἡ ἰδέα δὲν εἶνε ἄσκημη. Μὰ πρέπει νὰ γίνει χωρὶς χρονοτριβή. Ἂς κάνει τὴν ἀναφορὰ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ κι' ἂς τὴν ὑπογράψουν ἡ ἐγγραφικό, ὅλα τὰ χωριά. Προπάντων νὰ μὴ μᾶς, τρώει ἡ γραφειοκρατεία,

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΜΑΣ

Ἀνάμεσα στοὺς διανοούμενους Λέσβιους νέους, ποὺ ἡ μακρόχρονη ἐπιστράτευση τοὺς ἔχει θέσει σὲ μειονεκτικὴ βαθμίδα ἐπαγγελματικῶν ἀπολαυῶν ἀντίκρυ στοὺς ἀστράτευτους συναδέλφους των, εἶνε μιὰ τάξη ποὺ ἀξίζει νὰ τὴν προσέξουμε πολύ, ὅλοι ὅσοι θέλουμε νὰ ζήσουμε στὸν τόπο ποὺ μᾶς ἔρριξε ὁ Θεός. Ἡ τάξη αὐτὴ εἶνε τῶν νέων ἐπιστημόνων μας, καὶ ξεχωριστὰ τῶν δικηγόρων μας. Ὅλοι τους ντόπιοι. Ὅλοι τους ἔφεδροι κακοπαθημένοι, θυσιασμένοι γιὰ τὸ κοινὸ συμφέρο. Ὅλοι τους καλὰ μελετημένοι, γεμάτοι ὁρμὴ γιὰ νὰ δημιουργήσουν μέλλον, γεμάτοι ἐνθουσιασμὸ γιὰ νὰ δουλέψουν μὲς τὸν τόπο τους. Κυττάξετέ τους. Ὅσοι δὲν φυτοζωοῦν μονάχοι τους, φυτοζωοῦν κολλημένοι δίπλα σὲ ξένους δικηγόρους. Ντόπιοι αὐτοὶ ἀναγκάζουνται νὰ κολλήσουν τὴ φίρμα τους δίπλα σὲ φίρμα ξένου ἐπιστήμονα. Ὁ Μυτιληνιὸς ἔχει ἀνάγκη νὰ χειραγωγηθεῖ μὲς τὸ σπίτι του ἀπὸ ἕναν μουσαφίρη, ποὺ καλόκατσε στὴ θέση του ὅλα τὰ χρόνια ποὺ λείπε αὐτὸς στὸ Στρατὸ, καὶ τώρα τοῦ κάνει τὸ δραγουμάνο γιὰ νὰ τὸν συστήσει στοὺς δικούς του, στοὺς σπιτικούς του. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ κωμικοτραγικὴ εἰκόνα συμβολίζει τὴν πραγματικὴ θέση τῶν νέων Μυτιληνιῶν δικηγόρων μὲς τὴν πατρίδα τους.

Εἶνε ντροπή μας αὐτὸ ποὺ γίνεται. Εἶνε λεσβιακὴ ντροπή. Σὰν πρόκειται γιὰ Λιακόπουλου, εἴμαστε πολὺ φιλόξενοι, πολὺ ἀνεχτικοί, πολὺ πονηρούτσικοι μάλιστα. Γιατὶ τοὺς βάζουμε καὶ μᾶς τελειώνουν τὶς δουλίτσες μας ὅσο ὑπάρχει Μενιδιάτικο κλεστῶς στὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς ἐξαργυρώνουμε τὶς Κωνσταντινικές τους ὑπηρεσίες τοῖς μετρητοῖς. Ἀγοράζουμε μάλιστα καὶ τὴ φημερίδα τους ποὺ βρίζει πατόκορφα ὅλο τὸ νησὶ ποὺ τὴν ψωμοταΐζει, καὶ τὴν ἔχουμε στὴν τσέπη μὲ τὸν τίτλο ἀπ' ἔξω σὰν εἴμαστε γιὰ δουλειές μας στὰ γραφεῖα τῶν Σπηλιωτόπουλων. Σήμερα ὅμως ποὺ ἤρθαν ἀπ' τὸ στρατὸ τόσα παιδιά μας, αἷμα ἀπ' τὸ αἷμα μας καὶ σάρκα ἀπ' τὴ σάρκα μας, κανένας δὲ γυρίζει νὰ τὰ κυτάξει. Καὶ ὅμως αὐτὸ εἶνε καθῆκον μας. Εἶνε μιὰ ὑποχρέωσή μας. Αὐτοὶ οἱ νέοι μᾶς δίνουν τὴν ἠθικότητά του, μᾶς δίνουν τὴν προθυμιά του, καὶ τὴν ἐργατικοτητά του. Μᾶς δίνουν μιὰν ἐγγύηση γιὰ τὴν καλὴ διεξαγωγὴ τῶν ὑποθέσεων ποὺ ἀναλαμβάνουν. Μιὰ ἐγγύηση ποὺ εἶνε ἡ καλύτερη ἀπ' ὅλες: Τὸ ὅτι στὶς ἐπιτυχίες τους θὰ χτίσουν τὸ μέλλον τους τὸ ἐπαγγελματικό. Τὸ ὅτι εἶνε ντόπιοι, προωρισμένοι νὰ ζήσουνε ἐδῶ ὅλη τους τὴ ζωὴ, μὲς τοὺς κόλπους τῆς Μυτιληναίικης Κοινωνίας. Δὲν εἶνε περαστικοὶ πλιατσικολόγοι ποὺ μεθαύριο θὰ πᾶνε ἀλλοῦ νὰ κοροϊδεύουν εἰς βάρος τῆς ἀφέλειας τοῦ τόπου μας. Λέσβιοι! Ὑποστηρίζετε φανατικὰ τοὺς Λέσβιους διανοουμένους σας!

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΕΝΩΣΗ

Ὅποιος διαβάσει τὸ σημερινὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Ε. Ε. Λ. δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ νιώσει δυνατὴ χαρὰ βλέποντας τὴν ἔκταση ποὺ ἄρχισε νὰ πέρνει πάνου στὸ νησί μας ἡ φροντίδα τοῦ Κράτους γιὰ τὴν ὑγειονομικὴ περίθαλψη τῶν φτωχῶν συναδέλφων μας καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἔργα τῆς ἀλληλεγγύης μας, τῆς ἑνώσεώς μας, τῆς ὀργανώσεώς μας. Μποροῦν νὰ γίνουν, καὶ θὰ γίνουν κιἄλλα, κιἄλλα ἀκόμα. Ὅποιος ἔχει ὄρεξη γιὰ ὡραῖα πράγματα κ' ἐπιμονὴ γιὰ νὰ τὰ κυνηγήσει, στὸ τέλος θὰ τὰ κατορθώσει. Τὸ Κράτος εἶνε μιὰ μηχανὴ ποὺ τὸ διακριτικό της γνώρισμα δὲν εἶνε σίγουρα ἡ πρωτοβουλία. Πρέπει νὰ τὸ σπρώξεις, νὰ τὸ κεντήσεις, νὰ τὸ κουνήσεις. Κιαὐτὸ γίνεται μὲ μιὰ γερὴ καὶ μονιασμένη ὀργάνωση. Μὲ τὸ νἄμαστε ἀγαπημένοι καὶ νὰ νιώθουμε τὰ πραγματικά μας συμφέροντα, σήμερα ἔχουμε μὲς τὴ Βουλὴ πέντε ἀνθρώπους δικούς μας, ποὺ πονοῦν τὸν πόνο μας καὶ ξαίρουνε τὶς ἀνάγκες μας. Ἀνθρώπους ποὺ ἀλληλεγγύως ἔχουν αναλάβει ὑποχρεώσεις ἀντίκρυ μας. Ὑποχρεώσεις νὰ μεταφέρουν μὲ τρόπον ἐνεργητικὸ καὶ θετικὸ τὶς εὐχές μας καὶ τὶς ἀξιώσεις μας στὸ Κέντρο. Ὑποχρεώσεις ἀκόμα νὰ δουλεύουνε καὶ δημιουργικὰ ὁλότελα, μὲ δική τους πρωτοβουλία, γιὰ νὰ θεραπέψουνε τὶς ἀνάγκες ποὺ δέρνουν τὶς μεγάλες μάζες τῆς ἐργατικῆς φτωχολογιᾶς καὶ τῆς μέσης τάξεως. Γιαὐτὸ χρειαζεται ***πίστις καὶ αἰσιοδοξία.***

Ποραμερίζετε τοὺς κουρασμένους. Μὴν ἀκοῦτε τοὺς γρινιάριδες. Διῶχτε τοὺς μωρὲ φιλόδοξους ἐγωϊστὲς ὅσους δῆτε νὰ συγχέουν τὶς ὀργανώσεις μὲ τὸν ἑαυτούλη τους. Ξεκουμπίσετε τοὺς φθονεροὺς καὶ τοὺς ζηλιάριδες ποὺ κιτρινίζουν γιὰ τὴν πρόοδό σας. Καὶ συσπειρωθῆτε γύρου στὶς Ἑνώσεις σας. Βρῆτε κατάλληλους ἀρχηγοὺς καὶ ὀργανωθεῖτε. Ἡ μελλοντικὴ εὐτυχία τοῦ τόπου μας πολλὰ ἔχει νὰ περιμένει ἀπὸ τὴν δράση τῶν Ἑνώσεών μας.

Οἱ ὀργανωμένοι ἔφεδροι νὰ ξυπνᾶνε καὶ τοὺς ἀμόρφωτους, τοὺς ἀγράμματους καὶ τοὺς χοντροκέφαλους. Προπαγανδίζετε τὴν ἰδέα. Διαβάζετε τὴν «Καμπάνα» σας στοὺς ἁπλοϊκοὺς χωριανοὺς τὶ βράδια μὲς τὸ καφφενεῖο. Ἀναπτύσσετέ τους. Ξηγᾶτε τους τ' ἀποτελέσματα ποὺ φέρνει γιὰ τὸ κοινὸ συμφέρο μιὰ δυνατὴ καὶ πειθαρχημένη Ἕνωση Ἐφέδρων Λέσβου. Δῶστε τους νὰ καταλάβουν πὼς χώρια χώρια κανένας δὲ μπορεῖ νὰ πετύχει τὸ δίκιο του, μὰ ὅλοι μαζὺ τὸ βρίσκουνε πολὺ εὔκολα. Προπάντων: Ψάξετε νὰ βρῆτε ἄξια προεδρεῖα στὶς Ἑνώσεις σας, ὅπου δῆτε νωθροὺς καὶ τεμπέληδες συμβούλους. Πρέπει νὰ τὸ πάρουνε ἀπόφαση ὅλοι ὅσοι ἔχουνε τὸν καιρὸ καὶ τὴν σχετικὴ μόρφωση, πὼς ἔχουνε καθῆκον νὰ δουλέψουνε γιὰ νὰ ὀργανωθεῖ τὸ χωριό του, σὰν τὰ Τελώνια καὶ σὰν τὸ Μεσότοπο καὶ σὰν τόσα ἄλλα ὡραῖα ὑποδείγματα ἐφεδρικῆς ἀλληλεγγύης.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΥΦΙΑΣ

Διαβίσαμε μιὰν ἀναφορὰ τῆς Ἀϊβαλιώτικης Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν, ποὺ ζητᾶ ὅλον τὸν Τούρκικο Ἐλιώνα τῆς Μυτιλήνης νὰ δοθεῖ μονάχα στοὺς Ἀϊβαλιῶτες πρόσφυγες. Διαβίζουμε κάθε τόσο ἄρθρα μεγάλα καὶ μικρὰ γιὰ τὴν ἀνεργία ποὺ δέρνει τὶς προσφυγικὲς μάζες τοῦ Νησιοῦ μας, γιὰ τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς τους. Τὰ ἐπιχειρήματα ὅλα ποὺ βλέπουμε εἶνε γιὰ τὴν ἀνεπάρκεια τῶν Ἀρχῶν, γιὰ τὴν ἀστοργία τοῦ Κράτους, γιὰ τὴν ἀνικανότητα τῶν πολιτευομένων. Σ' ἕνα τελευταῖο μάλιστα ἄρθρο εἴδαμε μιὰ γενναία προτροπὴ τοῦ συνάδελφου Θανάση Γκράβαλη πρὸς τοὺς πρόσφυγες, νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ . . . . λύσουν τὸ μεγάλο αὐτὸ πρόβλημα, μονάχοι τους. Τώρα πῶς θὰ γίνει αὐτὸ τὸ θᾶμα, ὁ Θεὸς κι ὁ κ. Γκράβαλης τὸ ξέρουν.

Ἐμᾶς μᾶς κάνει μονάχα ἐντύπωση ἕνα πρᾶμα. Πῶς μέσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴ θορυβόδικη παράταξη τῶν αἰτίων ποὺ προκαλοῦν τὰ δεινὰ τοῦ ξεριζωμένου Μικρασιατικοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἀναφέρεται τὸ κυριώτερο. Κιαὐτὸ εἶνε κατὰ τὴ γνώμη μας ἡ πρόχειρη συσσώρευση ἑνὸς κόσμου ἀνθρώπων σὲ νομοὺς ποὺ δὲ μπορούσανε ἀπὸ πρὶν νὰ θρέψουνε τὸν πληθυσμό τους, κ' ἡ μπαλωματικὴ διασπάθιση τῶν λεφτῶν τῆς περιθάλψεως μὲ τρόπο ποὺ δὲν ἔχει μελλοντικὴ τελεσφόρηση. Κανένας δὲ βρίσκεται νὰ πεῖ στοὺς Μέντορας τῶν προσφύγων μας πὼς ἡ Μυτιλήνη ποὺ ἔστερνε τὸν ντόπιο πληθυσμό τη; στὴν Ἀνατολὴ καὶ στὴν Ἀμεριὴ γιὰ νὰ βγάλει τὸ ψωμί του, δὲν εἶνε δυνατὸ ποτὲς νὰ θρέψει διπλασιασμένο σχεδὸν τὸν ἀριθμὸ τῶν κατοίκων της.

Ὅσοι πρόσφυγες εἴχανε μαζύ τους λεφτὰ ἀνοίξανε ἐπιχειρήσεις καὶ μπακάλικα καὶ καλοπερνοῦνε. Τὰ Τούρκικα χτήματα θὰ θρέψουνε τόσους Ἕλληνες, ὅσους τούρκους θρέβανε πρίν. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ποὺ θἀπομείνουν θὰ γυρίζουνε μαζὺ μὲ τοὺς ντόπιους φτωχοὺς κι ἄεργους, φτωχοὶ κι ἄεργοι κι αὐτοὶ, καὶ θὰ διαβάζουν γιὰ παρηγοριά τους τὴν προσφυγικὴ ἀρθρογραφία τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν. Ὅλος ὁ κόσμος ἤξερε ὥς τὰ σήμερα πὼς «σὲ μιὰ σκούφια δὲ χωροῦνε δυὸ κεφάλια», καὶ θεωροῦσε τὸ λόγο-αὐτὸν γιὰ ἀξίωμα ἀσάλευτο.

Ἐμεῖς βάλαμε σὲ μιὰ σκούφια δέκα κεφάλια. Τὸ παράξενο τώρα δὲν εἶνε πῶς κατορθώσαμε αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐνάντια στὸ νόμο τοῦ ἀδιαχωρήτου. Τὸ παράξενο εἶνε πὼς ἔχουμε τὴν ἀξίωση τὰ δέκα αὐτὰ κεφάλια νὰ περνᾶνε ἁπλόχωρα καὶ ἀναπαυτικὰ μέσα στὸ περιέχον τῆς μιᾶς σκούφιας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΠΑΛΟΣ

Τὸ ἐρχόμενο Σάββατο, στὶς 26 τοῦ Γεννάρη θὰ γίνει ὁ χορὸς γιὰ τὸ ταμεῖο τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων. Ἡ Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων τῆς Λέσβου ἔβαλε τὴ γιορτὴ αὐτὴ στὰ χέρια μιχτῆς διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ εὐγενικὲς Κυρίες καὶ δραστηρίους συμπολίτες. Ἡ ἐκλογὴ τῶν προσώπων εἶνε τέτοια, κι ὁ σκοπὸς τόσο ἱερὸς ποὺ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς ὁ χορὸς αὐτός, ὁ πρῶτος ἐπίσημος χειμωνιάτικος χορὸς, θἄχει πρώτης τάξεως κοσμικὴ ἐπιτυχία καὶ θὰ δυνομώσει ἀρκετὰ τὸ ταμεῖο τῶν φαρμάκων τῆς Ἑνώσεώς μας. Δὲν ἀμφιβάλλουμε πὼς ὅλοι θὰ ἐνισχύσουν τὶς προσπάθειες τῆς Διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ προκύψει τὸ τέλειο σὲ ἀπόδοση λαμπρότητος καὶ εἰσπράξεων.

Ο ΣΤΟΛΟΣ «ΜΑΣ»

Μὲς τὴν πρώτη συνεδρίαση τῆς Ἐθνοσυνέλευσης ἀκούστηκε μιὰ ὀργισμένη φωνὴ ποὺ τίναξε στὸ Βενιζέλο αὐτὸ τὸ ρώτημα:

— Πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ μᾶς πεῖς μὲ πιὸ κόμμα εἶσαι. Μὲ τοὺς Δημοκρατικούς; Μὲ τοὺς Φιλελεύθερους; Δημοκρατικούς; Γιὰ μὲ τοὺς Συντηρητικοὺς Φιλελεύθερους;

Ἡ φωνὴ ἤταν τοῦ πληρεξούσιου Χατζηκυριάκου, ποὺ ἤτανε ὥς τὰ τώρα ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου στὴν Ἐπανάσταση. Τὸ ρώτημα, ἤτανε ἁπλούστατα ἕνας στρατιωτικὸς σχολαστικισμός, καὶ τὴν ἄξια ἀπάντηση τὴν ἔδωκε ὁλάκαιρη ἡ Βουλή: «Ὁ Βενιζέλος εἶνε τοῦ Ἔθνους!» Κεῖνο ποὺ πρέπει νὰ προσέξουμε δὲν εἶν' αὐτὸ τὸ ρώτημα. Εἶνε ὁ τρόπος ποὺ ἐκδηλώθηκε ἐκεῖ ποὺ δὲν τὄσπειραν τὸ στρατοκρατικὸ πνεῦμα τοῦ τέως ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ. Κάθε φράση του τὴν ἔρχιζε μὲ τὸ «Ἀξιῶ, ἀξιοῦμεν, θέλομεν» καὶ ὅλα τὰ παρόμοια γλυκόλογα ποὺ συνηθίζουν νὰ βάζουν οἱ ἀνώτεροι στὶς διαταγές του ὅταν ἀποτείνουνται στοὺς φαντάρους. Ὁ κ. Χατζηκυριάκος ξέχασε πὼς ἀποστρατεύτηκε γιὰ νὰ γίνει πολίτης βουλευτὴς, καὶ παντοῦ βλέπει μπροστά του ναφτάκια μὲ ἄσπρα σκουφιὰ ποὺ τὰ διατάζει. Εἶνε μιὰ κακιὰ συνήθεια αὐτὴ ποὺ τὴν κουβαλᾶνε ὅλοισχεδὸν οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ μαζύ τους, ἀκόμα κιὅταν βγοῦνε ἀπ' τὴ στρατῶνα.

Ὁ κ. Χατζηκυριάκος φαντάστηκε πὼς Δημοκρατία θὰ πεῖ νὰ «ἀξιοῦμε καὶ νὰ διατάσσομε» καὶ νὰ «ἔτσι θέλωμεν» μονάχα νὰ λείπει ἕνας Βασιλιᾶς. Αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶνε ἡ πιὸ τρομερὴ παραξήγηση τῆς Δημοκρατίας. Καὶ τέτιου εἴδους Δημοκρατία θὰ καμαρώναμε ἂν δὲ μᾶς γλύτωνε ὁ Πλαστήρας κιὁ Βενιζέλος ἀπ' τὰ σπιρούνια της. Ὁ Χατζηκυριάκος μέσα στὴν ἴδια σύγχιση τόπου καὶ χρόνου μίλησε κιἀπ' τὄνομα τοῦ Στόλου. Εἶπε «ὁ Στόλος μας θέλει...» ἀκριβῶς ὅπως ὁ Κωνσταντῖνος ἔλεγε «ὁ Στρατός μου, ὁ λαός μου, ὁ Στόλος μου» σὰ νἄλεγε «τὸ καπέλο μου, τὸ σώβρακό μου, ὁ ὑπηρέτης μου».

Κι ἀπ' τὴν πλάνη αὐτὴ τὸν ἔβγαλε τὸν κ. Χατζηκυριᾶκο ἕνας βουλευτὴς Ἀγρότης. Ὁ βουλευτὴς αὐτὸς θὰ θέλαμε νἄταν Μυτιληνιὸς, ἂν ὄχι ἀπ' τὰ ὑπολείμματα τῶν παλιῶν τοὐλάχιστο ἀπ' τὴν ὁμάδα τῶν νέων, τῶν ἐφέδρων βουλευτῶν. Δυστυχῶς δὲν ἤταν Μυτιληνιὸς. Καὶ εἶπε ὁ Ἀγρότης πληρεξούσιος: «Λάθος κάνετε, κ. Χατζηκυριάκου. Ὁ Στόλος δὲν εἶνε «σᾶς» εἶνε «μᾶς». Γιατὶ τὸν κάναμε καὶ τὸν πληρώνουμε καὶ τὸν συντηροῦμε ἐμεῖς: Οἱ ἀγρότες τῆς Ἑλλάδας!»

ΟΙ ΚΛΕΙΩΤΙΣΣΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

Στὶς ἐκκλήσεις μας γιὰ τὴν τόνωση τοῦ ταμείου τῆς Στέγης Φυματιώντων ἐφέδρων ἄρχισε νἀπαντᾶ ἡ ὕπαιθρος μὲ ὡραῖες χειρονομίες. Σἄλλη στήλη δημοσιέβουμε ἕνα σύντομο γραμματάκι ποὺ μᾶς στέλνει ἡ «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Δεσποινίδων Κλειοῦς», προσφέροντας ἕνα χιλιάρικο γιὰ συνεισφορὰ στὸ ταμεῖο τῆς Στέγης. Συγχαίρουμε θερμὰ τὸ εὐγενικὸ χωριὸ ποὺ ἔχει μιὰ κοριτσίστικη ὀργάνωση μὲ τόσο βαθειὰν ἐπίγνωση τῶν ἀνθρωπιστικῶν της καθηκόντων ἀντίκρυ στὰ θύματα τοῦ πολέμου. Δὲν ἔχουμε καμμιὰν ἀμφιβολία πὼς τὸ παράδειγμα τῆς Ἀδελφότητος τῶν κοριτσιῶν τῆς Κλειοῦς θὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλες οἱ παρόμοιες ὀργανώσεις τῶν κοριτσιῶν καὶ τῶν κυριῶν, σἄλα τὰ χωριὰ ποὺ ὑπάρχουνε τέτοιοι προοδευτικοὶ σύλλογοι.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς γυναίκας κατὰ τὴ γνώμη μας εἶνε αὐτὴ πάνου στὴ Γῆ: Νὰ τὴν φωτίζει μὲ τὴν χαρὰ τῆς ὀμορφιᾶς της καὶ μὲ τὴν καλοσύνη τῆς τρυφερῆς της καρδιᾶς. Τὸ γραμματάκι αὐτὸ ποὺ μᾶς στέλνουν οἱ Κλειώτισσες κοπέλλες ἂς γίνει σινιάλο γιὰ ἕνα ὡραῖον παλλέσβιο γυναικεῖο συναγερμὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ταμείου τῆς Στέγης. Οἱ Λεσβοποῦλες ἄ; μὴν ξεχνάνε τὰ χλωμὰ παλληκάρια ποὺ λιώνουνε σὰν κεριὰ ἀπ' τὴν κακιά τους ἀρρώστια, ποὺ τὴν κερδέψανε στὰ χαρακώματα πολεμώντας γιὰ τὴν ἀκριβὴ τιμή τους. Ἡ παρηγοριὰ θὰ τοὺς εἶνε πιὸ γλυκιὰ σὰν ἔρχεται ἀπ' τὰ εὐγενικά, τὰ ὄμορφα, ἀδελφικὰ χέρια τους.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 & 3-5

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ
— ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΤΖΕΛΑΪΔΟΥ —
Χειρούργου — Ὀδοντοϊάτρου
Τελειοφοίτου τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
(Ὁδὸς Ἀγ. Θεράποντος Παραπλεύρως Πολ. Νοσοκομείου)

Ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων μεθόδων εἴς τε τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν ὀδόντων οἱουδήποτε συστήματος.
Τελεία ἐγκατάστασις.
Πολυετὴς πεῖρα εἰς τὸ Στράτευμα ὡς ἔφεδρος ἀνθυπίατρος ὀδοντοϊατρός.
Δέχεται 9—12 π. μ. 3—5 μ. μ.

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

6

Δὲ μὶ φελάνι 'δ' εἰ γιατροὶ μηδὶ τὰ φάρμακά τουν
Μὸ' γιὸμουρφις οἱ κουπιλλιὲς τσὶ τὰ φιλήματά τουν!

7

Δὲ νταγιαντῶ, πουλάκι μου, δίχους ἰσὲ νὰ ζήσου
Τσὶ γ' ἡ ψυχὴ μ' ὄντας θὰ βγεῖ σὶ σὲ θὰ τὴ χαρίσου!

8

Ἰνύσταξα νὰ τσοιμηθῶ σὶ χήρας μαξιλάρι
Σὶ παντριμμένης γόνατα σὶ λέφ ρης ἀγκάλη.

9

Ἄθι βαστῶ στοὺ χέρι μου τσὶ φτει φύλλου-φύλλου.
Ἄ μάρνηστεῖς, ἀγάπη μου, εἰς τοὺν θ ὸ σ' ἀφίνου.

10

Τ' ἔχεις χιλιδουνάκι μου τσ' ἔν' τὰ φιρά σου μαῦρα;
Ἂν ἔχεις πόνου στὴν καρδιὰ, ἔλα μὶ μέν' ἀντάμα.

11

Ἔχεις τοῦ κρίνου τὴ μουρφιὰ, τοῦ ζαμπακιοῦ τοὺ ρέγκι
Ἂν εἶσι τσὶ στὰ σκουτεινὰ τοὺ πρόσουπού σου φέγγει!

— Συλλογὴ Σ. Μ. —

(40) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

Κάθουμαι πολλὴν ὥρα συγκινημένος καὶ χαίρουμαι αὐτὸν τὸν ψαρᾶ ποὺ γυρνᾶ μὲ τὴ βάρκα του μὲς τὴ νύχτα, ὁλομόναχος, πάνου στὰ ζωντανὰ νερὰ ποὺ αἰῶνες τώρα γλουγλίζουν μὲς τὶς κουφάλες τοῦ γέρικου Γατελούζικου πύργου. Λογαριάζω τὶ καλοβαλμένος ποὺ εἶνε ἐτσιδὰ μὲς τὴν ἀπέραντη ζωγραφιὰ τοῦ ὄμορφου κόσμου καὶ πόσο ἁρμονικὰ ἀνταποκρίνεται ἡ ἁπλῆ καὶ ἀληθινὴ ζωή του μὲ τὴ φρέσκη ψυχὴ τῆς τριγυρικῆς Φύσης. Γυρίζω πίσω πέρνοντας ἕνα δρόμο μὲς ἀπ' τὸν πεφκώνα. Ὁ διάδρομος εἶνε βαθὺς καὶ τὸ πόδι μου μουσκέβει μὲς τὴ δροσισμένη χλόη, ποὺ μοσκοβολᾶ τσακισμένη κάτ' ἀπ' τὰ παπούτσια μου, πιὸ δυνατὰ κιἀπ' τὴ ρετσίνα τοῦ δάσου. Ἕν' ἁλμυρὸ θαλασσινὸ ἀγεράκι κουνάει ντελικάτα τὸριπίδι τουἀνάμεσα στὶς βελονωτὲς φυλλωσιὲς τῶν πέφκων. Γίνετ' ἔτσι ἕνας χαρούμενος ἦχος, σὰ νάκοῦς χιλιάδες ἀφανέρωτα χέρια ποὺ χτυπᾶνε παλαμάκια πέρα, κάπου μακρυά, σένα τεράστιο ἀρχαῖο θέατρο. Τὸ φεγγάρι νανουρίζει τὸ φῶς του πάνου στὶς ἀργοσάλευτες τοῦφες τῶν δέντρων, κι' ἀπὸ βαθειὰ ἔρχεται ὁ ρυθμικὸς κρότος ποὺ κάνει ὁ ψαρᾶς χτυπώντας μὲ τὴ γροθιά του στὴν πλώρη—Ντου-ντούπ! ντου-ντούπ! ντου-ντούπ!— Θἀνεβῶ στὸ Κιόσκι, θὰ πάρω τὸ κατηφορικὸ καλντερίμι γιὰ νἄρτω σὲ σένα. Οἱ μαρμαρόπετρες λαμποκοπᾶνε στὸ φεγγάρι ἀκράτες, κιἀκούγω μονάχα τὰ παπούτσιά μου νὰ χτυπᾶνε στὸ σοκάκι. Τώρα θἀνεβῶ τὴ σκάλα σου κ' ἡ καρδιά μου χτυπᾶ γλυκὰ καὶ δυνατά. Ἡ γρηὰ μητέρα σου ποὺ νυστάζει θὰ πάει νὰ κοιμηθεῖ· μὰ ἡ ξαδερφούλα σου ἡ Τζέλικα μὲ τὰ ψευτοαφελῆ καστανὰ μάτια ποὺ πεταλουδίζουν τσαχπίνικα, θὰ κάτσει νὰ φυλάξει τοὺς δυὸ ἀρρεβωνιασμένους ὥς τὸ τέλος — πιστὸς «Γρηγοράκης» τῆς ἀποψινῆς βραδειᾶς. Θὰ τὴν παρακαλέσουμε νὰ μᾶς ψήσει ἕνα τσάϊ στὴν κουζινίτσα, γιατὶ ἔτσι θὰ μᾶς ἀφίσει περισσότερη ὥρα ὁλομόναχους, κιαὐτὴ μὲ σοβαρόφανη θλίψη θὰ κλειδώσει τἄσπρα χέρια της καὶ θὰ μᾶς πεῖ πὼς δυστυχῶς ἔχει τόση ζάχαρη ποὺ μόλις φτάνει γιὰ ἕνα σύντομο καφεδάκο.

Θὰ τὴ βάλουμε νὰ μᾶς δηγηθεῖ μ' ἐκεῖνο τὸ χαριτωμένο ὑπερβολικό της ὕφος τὸ κόρτε ποὺ τῆς κάνει ὁ τυφλὸς δάσκαλος τῆς κιθάρας, ποὺ ἡ μιὰ ὥρα τοῦ μαθήματός του καταπίνει πολλὲς φορὲς ὁλάκαιρο τἀπόγεμα τῆς Τζέλικας. Κ' ἐνῶ αὐτὴ θὰ βρίσκεται στὸ πιὸ ἀστεῖο σημεῖο, ἐκεῖ ποὺ ὁ δάσκαλος ὕστερ' ἀπ' ἕνα τραγοῦδι της ποὺ αὐτὸς τῆς τὸ κομπανιάριζε, τῆς εἶπε μὲ τρεμουλιαστὴ φωνὴ «λὰ μπεμόλ»:

— Πόσο εὐτυχισμένος θὰ ἤμουνα, μαμαζέλ, νὰ σᾶς ἀκομπανιάρω ὁλάκερη τὴ ζωή σας!....

Ἐδῶ θὰ καρτερεῖ ἡ Τζέλικα νὰ μᾶς δεῖ σπαρταρισμένους στὰ γέλια, καὶ ξάφνου θὰ μᾶς τσακώσει νὰ κυτταζούμαστε μὲς τὰ μάτια χαμογελαζούμενοι, εὐτυχισμένοι, ἐκστατικοί, τρελλοὶ ἀπὸ ἔρωτα καὶ πόθο! Τότες θὰ καταλάβει πὼς ἀπὸ πολλὴν ὥρα δὲν κάνει ἄλλο παρὰ ἕνα μονόλογο δίχως ἀκροατές.

Θυμωμένη θὰ κόψει τὴν ἱστορία της καὶ δὲ θὰ μᾶς πεῖ πιὰ μήτε γιὰ τὴ μέρα κείνη ποὺ πολυάργησε ὁ λεγάμενος κ' ἡ Τζέλικα ἔβαλε τὴ Λίτα τὴν ἀδερφή σου νὰ ρίξει ἀλάτι πίσ' ἀπ' τὴν πόρτα, γιὰ νὰ βιαστεῖ νὰ φύγει ὁ δάσκαλο, κ' ἐκείνη γιὰ νὰ πιάσει τὸ μάγιο καλύτερα τοῦ τὄβαλε μὲς τὸ καπέλο. Οὔτε θὰ μᾶς κάνει τὴ συγκινημένη φωνή του, γιομάτη ἀπορία καὶ ξάφνιασμα, σὰν πῆγε νὰ καπελωθεῖ καὶ τἀνακάλυψε:

—Φαντασθῆτε, μαμαζὲλ Τζέλικα Ἀλάτι στὸ καπέλο μου, μαμαζὲλ Τζέλικα! Φαντασθῆτε, ἀλάτι στὸ καπέλλο μου! Καὶδὲ θὰ θελ σει πιὰ νὰ μᾶς πεῖ τίποτα ὁ καλός μας «Γρηγοράκης». Θὰ δηλώσει μὲ τὸ σοβαρότερό της ὕφος:

— Ἐγὼ φταίω, βρὲ κορόϊδα, ποὺ κάθουμα καὶ σᾶς μιλῶ, σὰ νὰ μὴν ξαίρω πὼς γιὰ σᾶς, ὅταν εἶστε σὲ μιὰ κάμαρη, ὅλοι οἱ ἄλλοι παίζουμε ρόλο ταπετσαρίας. Θὰ κλειδώσω λοιπὸν κ' ἐγὼ τὸ στόμα μου καὶ θὰ φυλάξω τὸ νούμερό μου μὲ τὰ μάτια τέσσερα, ὥς ποὺ νὰ εὐαρεστηθεῖ ὁ κύριος νὰ μᾶς ἀδειάσει τὴ γωνιὰ πρὶν τοῦ βάλουμε ἀλάτι στὸ καπέλο. Σαὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἂν τὄχετε σκοπὸ νὰ παρασταίνετε τὴν ἠλίθια πόζα «Ἔρως καὶ Ψυχή», σᾶς παρακαλῶ νὰ σκεφτῆτε πὼς ἐπὶ τέλους θὰ μὲ πάρει ὁ ὕπνος νὰ κάθουμε ἔτσι βουβή, οὔτε κἔχω τὴν ὄρεξη νἀκομπανιάρω μὲ τὴν κιθάρα τὸ ἄφωνό σας μελόδραμα. Ἐμπρός, ἐσὺ δεσποινίδα. Ἀπάγγειλέ μας τίποτα ἀπ' αὐτὰ ποὺ παραμιλᾶς; τὴν αὐγὴ πρὶν πιεῖς τὸν καφέ σου.

Τότες τὰ μάτια σου μὲ ρωτᾶνε τὶ θέλω νἀπαγγείλεις. Καὶ γὼ σοῦ λέω: τὴν «Ἀγάπη» τοῦ Παλαμᾶ.

Ἐσὺ κοκκινίζεις στενοχωρημένη, μὰ ἀρχινᾶς μὲ προσποιημένη ψυχρότητα:

«Ἀγάπη, ἐσὺ θεὰ τῆς γῆς
καὶ τοῦ οὐρανοῦ εὐλογία
ποὺ νιει γλυκιὰ σὰν τἄστρι τῆς αὐγῆς
ποὺ σαι μεγάλη σὰν τὴν Παναγία...»

Προχωρῶντας, ὁλοένα τὸ κάνεις πιὸ γρήγορο· γιατὶ σὲ ταράζει αὐτὸ τὸ τραγοῦδι—τὸ ξέρω πὼς σὲ ταράζει καὶ πὼς δὲν μπορεῖς νὰ τἀπαγγείλεις μπροστά μου—καὶ κατόπι τὸ λὲς γρήγορα γρήγορα διαβαστά, σὰ λαχανιασμένη, γιὰ νὰ τὸ τελειώσεις καὶ νὰ γλυτώσεις ἀπ' τὸ βάσανο.

Ἡ Τζέλικα ξεκαρδίζεται στὰ γέλια· τὰ βαρειά της μαλλιὰ σειοῦνται σὰν πλούσια χήτη στοὺς ὤμους της.

— Μπράβο! μπίς! νεράκι τὸ μάθημα!

Ἐσὺ μοῦ σφίγγεις νευρικὰ τὴν παλάμη στὰ χέρια σου. Τὰ μάτια σου εἶνε ὀγρὰ καὶ πάλι κάτι τρέμει ἐκεῖ στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶ σου.

— Εἶδες τί ἀνοστιά, ἀγάπη μου. Τὸ σκοτόνω αὐτὸ τὸ τραγοῦδι. Μὴ μὲ βάζεις νὰ τὸ λέω πειά...

Κ' ἡ Τζέλικα ξεφωνίζει χτυπῶντας τὰ γόνατα.

—Στάσου-στάσου: «Ἀγάπη μου»! Νά, αὐτὴ ἴσα-ἴσα ἡ νότα εἶνε. Λὰ μπεμὸλ τρέμολο. Εἶνε μὲς τὴ φωνή σου. Θαρρῶ πὼς ἀκούγω τὸν ἴδιο τὸ δάσκαλό μου: «Θὰ ἤμουν εὐτυχισμένος νὰ σᾶς κομπανιάρω ὅλη σας τὴ ζωή, μαμαζὲλ Τζέλικα!» Ὅλοι οἱ ἐρωτεμένοι, μωρό μου, μιάζουνε σὰ ροδοπαποῦδες... Ἔλα. Ἡ σειρά σου τώρα, κύριε. Πές μας τίποτα ὥς ποὺ νὰ φύγεις. Μὰ ὄχι σαχλὸ σὰν τῆς ξαδέρφης. Ὄχι στίχους. Κάτι νἄχει ἐνδιαφέρο. Νἆνε παράξενο μὰ ἀληθινό. Πεθαίνω γιὰ τὶς παράξενες ἱστορίες.

Ἡ Τζέλικα θέλει μιὰ παράξενη ἱστορία. Τὶ νὰ τῆς πῶ, ἀγάπη μου; Νὰ τῆς πῶ ἕνα ὄνειρο ποὺ εἶδα μιὰ μέρα — γιατὶ μονάχα τὴ μέρα κοιμοῦμασταν ἐκεῖ — τότες ποὺ ἤμουνα στὸν πόλεμο, στὸ χαράκωμο; Καὶ θ' ἀρχίσω νὰ σᾶς δηγέμαι τὸ χτεσινό μου ὄνειρο, ποὺ ἀκόμα μοῦ σφίγγει τὴν ψυχὴ σὰν ἀξήγητη φοβέρα. Ἄκουσέ με, τὸ λοιτὸν, Τζέλικα: Ἐψὲς τὴ νύχτα ἀγρύπνισα ὥς τὸ πρωΐ πάνου σένα συνεργεῖο ἀπὸ δέκα φαντάρους. Ὁπλίζαμε χειροβομβίδες γιὰ τὴν ἐξόρμηση. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ γένεται ἔτσι: Ἔρχουνται σὲ χωρισμένες κάσες· χώρια τὸ σιδερένιο αὐγουλὸ φλούδι τους, ποῦνε χαραγμένο σὰν καμποῦκι χελώνας, καὶ χώρια τὰ κοψίλια. Γιομίζουν τὸ λοιπὸν τὸ σιδε ένιο αὐτὸ αὐγὸ μὲ μιὰ κίτρινη ὀγρὴ μπαρούτη.

Εἶνε μιὰ πολὺ παράξενη καὶ μυστηριώδικη ἐφεύρεση. Νά. Πῶ: εἶνε ὁ σάπρακας ποὺ τρέχει ἀπ' τὰ σάπια ξύλα; Ἕνα εἶδος ψιλὸ ἀ εσμένο ροῦκανίδι, ἀνεκτιμέμενο μὲ ρετσινόδαλο. Αὐτὴ ἡ μπαρούτη χαλᾶ κόσμο μὲ τὴ δύναμή της. Μὰ δὲν ἀνάβει μήτε μὲ τὸ σπίρτο μήτε μὲ τὸ κοπάνισμα. Ἀνάβει μονάχα μὲ ἕνα καψίλι ἀπὸ «βροντώδη ὑδράργυρο» Πέρνεις, πᾶλὲ, στὸ ζερβὶ χέρι μιὰ χειροβομβίδα γιομάτη ἀπ' αὐτὴ τὴν κίτρινη μπαρούτη. Βουτᾶς μέσα στὴ μπαρούτη ἕνα ξυλάκι γιὰ νὰ κάνεις γιατάκι γιὰ τὸ καψίλι ποὺ θὰ βιδώσεις μέσα κατόπι. Πρέπει, βλέπεις, τὸ καψίλι νὰ μὴν εὕρει ἀντίσταση καὶ τριφτεῖ μπαίνοντας, γιατὶ δὲν ἀργεῖ ὁ «βροντώδη» νὰ πάρει φωτιά. Βιδώνεις κατόπι τὸ καψίλι μὲ τὸ δεξὶ χέρι καὶ βάζεις τὴν ὁπλισμένη χειροβομβίδα κοντὰ στὶς ἄλλες. Αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἐπιστατοῦσα ψὲς ὅλη νύχτα. Σὰ γύρισα τὸ πρωΐ στἄμπρί, ἀφανισμένος ἀπ' τὴν κούραση, τὸ κοιμόνιδι εἶχε ἀρχίσει μὰ ἐγὼ τὸν πῆρα γιὰ καλά.

Βρέθηκα τὸ λοιπὸν στἄλλο μέτωπο, στὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ ἀντίκρυ στὸ Περιστέρι. Εἶχε ἥλιο, χαρὰ Θεοῦ, καὶ καθούμασταν πάνου σένα θεόχτιστο βράχο ποὺ στεκόντανε πάνου ἀπ' τὸ χάος τῆς ρεματιᾶς. Τόνε λέγαμε τὰ πατριωτάκια «ὁ βράχος τῆς Φυκιότρυπας», ἐπειδὴ ἔμοιαζε τὸ σκῆμα του σὰ τὸν δικό μας. Εἴμασταν καμμιὰ δεκαριὰ σκαλωμένοι ἐκεῖ πάνω. Σὰ νὰ μὴν ἤτανε πόλεμος. Σὰ νὰ μὴν ὑπῆρχε κίντυνος κανένας νὰ κάθεσαι ἐκεῖ στὸ ξέφωτο στὰ φανερά. Ἡ πυραμίδα τοῦ Περιστεριοῦ ἤτανε ἡλιοπερέχυτη, τὰ κέδρα μοσκοβολοῦσαν, τὰ δάσα μουρμούριζαν βαθειά, καὶ κάτου στὸ χάος, ἀνάμεσα Περιστέρι κ' ἐμᾶς, κυλιόντανε μουγκρίζοντας δυνατὰ καὶ χαρούμενα ὁ Ντραγκόρας.

Βλέπαμε ὅλοι μας ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ ὄμορφα ἀτμοσφαιρικὰ θεάματα ποὺ μᾶς ἔδινε ἐκεῖ πάνου ἡ ἄγρια φύση. Τὴν «ἄσπρη ἀντάρα». Ἔτσι τὴ λέγαμε. Ἄρχιζε νὰ γεννιέται μὲς τὴ λαγκαδιά. Στὴν ἀρχὴ ἤτανε σὰν ἕνα ἀπαλὸ σύννεφο ποὺ κατέβηκε ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ Μεριστεριοῦ γιὰ νὰ δροσιστεῖ κάτου στὸ ρέμα. Σιγὰ σιγὰ τὸ σύννεφο αὐτὸ φούσκωνε τὴν κοιλιά του, πύκνωνε καὶ γιόμιζε τὴ λαγγαδιά. Ἤτανε σὰ μιὰ βουβὴ ἄσπρη φουσκοθαλασσιὰ ποὺ ὁλοένα ἀνέβαινε καὶ πλημμυροῦσε. Σκέπασε τἀμπέλια, σκέπασε τὸν κάμπο, σκέπασε τὰ δέντρα καὶ τὸ χωριὸ ποῦνε ἀνάμεσα στὶς δυὸ ὀχτρικὲς γραμμές. Τὸ Περιστέρι ἔγινε ἕνα πράσινο νησὶ πάνου σαὐτὴ τὴν γαλατένια θάλασσα. Ἡ ἀντάρα ἤρτε καὶ σταμάτησε στὰριζὰ τῆς Φυκιότρυπας. Βλέπαμε τὴ μπαμπακένια ἀπανωσιά της, ἄσπρη σὰν καϊμάκι κι' ἀπαλὴ —νὰ πέσεις νὰ κυλιστεῖς πάνω της.

Ὁ ἥλιος τὴ φωτοῦσε φαντασμαγορικὰ ἀπὸ πάνου. Μὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ἄσπρη ἀντάρα δὲ στάθηκε μοναχὰ πάνου στὴ λαγγαδιά. Ὅπου ἔφτανε τὸ μάτι σου πλημμύριζε ὅλο τὸν ὁρίζοντα. Ἔγινε ἕνας ἀπέραντος μπομπαρδισμένος ὠκεανὸς ποὺ ἔφταξε ὥς τὰ χαβάδια τοὐρανοῦ.

Καὶ μέσα σαὐτὴ τὴ βουβὴ θάλασσα στεκούτανε μονάχα ἕνα νησὶ μεγάλο, ἡ ἀπάνω μισὴ πυραμίδα τοῦ Περιστεριοῦ, κ' ἡ Φυκιότρυπα, ὁ βράχος ποὺ καθούμασταν ἐμεῖς, ἀπομονωμένος ἀπ' ὅλο τὸν ἄλλο κόσμο. Κατόπι ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ γέρνει σιγὰ σιγὰ καὶ νὰ βουτᾶ κατακόκκινος μέσα στὸν ἀφρὸ τῆς ἄσπρης ἀντάρας.

Ὅταν χάθηκε ὁλότελα, ἕνα θαμπόφωτο ἀπόμεινε στὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ φωσφόριζε παράξενα δίχως νὰ φέγγει ἀρκετά.

(Ἔχει ἐν ἔχει)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κ. Καρωμένον. Σέρρες. Ἐνεργήσαμε. Τώρα... ξενεργοῦμε. Τὸ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» σύντομα θὰ τὸ πάρετε χάρισμα σὲ ἔκδοση τῆς τσέπης μὲ τριακόσες σελίδες.

Ἄκη Μιδάνα. Σταλονίκη. Ἀδύνατα χωρίς; Δὲ μᾶς ἐπιστρέφεται κανένας γράμμα. Τὰ τριγούδια κεῖνα δὲν τὰ βάλαμε ἐπειδὴ θέλουμε νὰ βάζουμε μοναχὰ Μυτιληνιοὺς στίχους. Τὶ πῆρε ἡ Κασαϊσκάκη μαζύ τη. Τρία βιβλία σὲ λίγους μῆνες! Γιὰ λὲ, ἀνεφρ; Τόση εὐκολία Τὴν ἐπιτυχὴ τὴ εἴχαμε πιὸ πρίν. Μὴν ξανιστέλετε ἄλλη. Μονάχα ἀποτελεσματικὰ θέλουμε. Γιὰ τὴ «Κυρὰ» δὲ ξέρουμε σχεδὸν τίποτα.

Γιάννη Παβλίδη Ἀθήνα. Εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα. Γιὰ τὴν ἀποστολὴ κανονίσηκε. Ἐμεῖς εἴδαμε ἀτόφυχου συντηρηματαρχαίου; νὰ τρῶνε ἕνα περδικάκι... τότε; πῶ τοῦ, ξεν φίρεις στὴν Ἀνατολή.

Θεόδ. Κοτσσᾶ. Χαλκίδα. Εὐχαριστοῦμε.

Νικόλ. Γεωργιάδη (Λευκὴ Τραπέζ. Πειραιῶ). Εὐχαριστοῦμε.

Ἀχ. Βρεττάδη (Ποιοιστάμενη πο. καὶ δημ. ἀντιπροσωπ. Χίου). Εὐχαριστοῦμε.

Στο. Πιπιμαχάλ. Πρίνδρον Ἀσωμάτου. Εὐχαριστοῦμε.

Βασίλη Σκιφδᾶ. Φαρσάλα. Σοῦ γράφουμε ταχυδρομικῶς.

Βουλήσιον. Ψηφομέτρο. Εὐχαριστοῦμε

Θρ. Παπαδόπουλο. Σαμαρί. Εὐχαριστοῦμε.

ΣΕΣ Σκουτάρου. Συμμορφονόμαστε. Τμηματάρχην προδικῶν κλπ. Δημοσίας Βιβλιοθήκης. Ἀθήνα. Σᾶς στέλνουμε διπλᾶ ἀντίτυπα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Φάρος». — Μηνιαία Λογοτεχνικὴ Ἔκδοση Βόλος. Συνεργάτες ὅλοι οἱ παληοὶ καὶ νέοι λογοτέχνες κ. κ. Κ. Παλαμᾶς, Βουτυρᾶς, Φλήντας, Λ. Πολεμᾶς, Κ. Βελμύρης, Ν. Λαπαθιώτης, Κ. Κορυωτάκης, Ἄρις Παπαδήμας καὶ ἄλλοι. Σελίδες 16—20. Μὲ σκίτσα τὸ 10φύλλο τοῦ δευτέρου χρόνου κυκλοφορεῖ τὸ Γεννάρη. Συνδρομὲ ἐτησία δραχμὲς 20 ἑξάμηνη 10-τὸ φύλλο δραχμὲς 2. Ἰδιαίτερο Διαφημιστικὸ Τμῆμα. Διεύθυνση Περιοδικὸ Φάρος Βόλος.

Τὰ πλέον ζεστὰ Παλτὰ κατασκευάζει **ὁ Χατζηγιάννης.**

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Γεννάρης **29** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 46

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ φεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ — ΑΡΘΡΟ Θ. ΛΕΦΚΙΑ

ΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

— Ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη

Στὸ περασμένο φύλλο τῆς «Καμπάνας» ὁ κ. Ν. Σ. γράφοντας γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῶν ψαριῶν, κάνει μερικὲς γενικώτερες παρατηρήσεις γιὰ τὸ φορολογικὸ σύστημα ποὺ ἔχουμε σήμερα στὴν Ἑλλάδα. Σύμφωνα μὲ τὶς σκέψεις τοῦ κ. Ν. Σ. ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε κράτος καθορίζεται ἀπ' τὴν ἀναλογικὴ σχέση ποὺ ἔχουν στὴν ἀπόδοσή τους οἱ ἔμμεσοι καὶ οἱ ἄμεσοι φόροι, δεδομένου ὅτι στοὺς πρώτους ἀνήκουνε οἱ διάφοροι τελωνειακοὶ δασμοὶ κ' οἱ φόροι καταναλώσεως, ἐνῶ στοὺς δευτέρους, οἱ φόροι ποὺ ὑπολογιζονται μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τοῦ ἀτόμου.

Ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς χρειάζεται κάποια ἐπεξήγηση μοῦ φαίνεται.

Εἶνε ἀλήθεια πὼς οἱ ἔμμεσοι φόροι εἶνε σκληρότατα ἄδικοι γιὰ τὸ λαό. Μολοντοῦτο στὴν κατηγορία τῶν ἀμέσων φόρων ἀνήκουνε μερικοὶ — οἱ πιὸ πολλοὶ ποὺ ἰσχύουνε στὴν Ἑλλάδα — ποὺ ἔχουνε μέσα τους περικλεισμένη ὄχι μιὰ μιὰν ἀδικία σκληρή, ἀλλὰ μιὰν ἀδικία κακουργηματικὴ καὶ ἀποθηριωμένη. (Κι' ὁ φόρος τῶν ψαριῶν, οὐσιαστικά, εἶνε ἄμεσος φόρος).

— Τί ἦταν ἡ ἐλαιοδεκάτη

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὅλες οἱ φορολογικὲς μεταρρυθμίσεις ποὺ ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα, μέσα στὸν κύκλο τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἔχουν γίνει. Λόγου χάρη: ἡ δεκάτη ποὺ ἕως πρὸ λίγα χρόνια εἰσέπραττε τὸ Δημόσιο ἀπ' τὶς ἐλιές. Φόρος πιὸ σκληρὸς καὶ πιὸ ἀνήθικος δὲν ὑπῆρξεν ἴσως ἀπ' αὐτόν. Ἕνας φτωχὸς ἐλαιοπαραγωγὸς εἶχε συνολικὸ εἰσόδημα ἀξίας δραχ. **10.000.** Τὸ κράτος ἔπερνεν ἀπ' αὐτὲς μὲ τὸν τρόπο τῆς δεκάτης **1200** δρ. Ἂν ἀπὸ τὸ συνολικὸ ποσὸν ἀφαιρεθοῦνε τὰ ἔξοδα κ' ἡ ἀποζημίωση τῆς προσωπικῆς δουλειᾶς τοῦ γεωργοῦ, τὰ ρέστα ποὺ θ' ἀποτελοῦνε τὸ καθαρὸ χρονιάτικο κέρδος δὲ θἆναι τόσα ὅσα ἔπερνε τὸ Κράτος ὡς δικαίωμά του. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἄλλως τε τὸ ὑπελόγιζε καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἀκόμα ποὺ ἀντεπροσώπευε τὰ ἔξοδα τοῦ παραγωγοῦ! Τὴν ἴδια παρατήρηση μποροῦμε νὰ κάνουμε καὶ σὲ κάθε εἴδους δεκάτη, ὅλων τῶν προϊόντων. Ἐν τούτοις πρόκειται περὶ ἀμέσων φόρων. Ἡ μεταρρύθμιση ποὺ ἔγινε τώρα στερνὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐλαιοδεκάτη, ποὺ μετατράπηκε στὸν ἐξαγωγικὸ (ἔμμεσο) φόρο τοῦ λαδιοῦ, καὶ δικαιότερη εἶναι καὶ πιὸ ἀνθρωπιστική.

— Ὁ φόρος καθαρᾶς προσόδου καὶ ἡ ψευτοϋπόσχεση τοῦ Κράτους

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ ἄλλους ἄμεσους φόρους ποὺ εἴτε καταργήθηκαν (κτηματικοὶ φόροι) εἴτε πρόκειται νὰ καταργηθοῦν σύμφωνα μὲ παλιὰ ὑπόσχεση τοῦ Κράτους ἄμα φτιξει σὲ καλὴ ἀπόδοση ὁ φόρος τῆς Καθαρᾶς Προσόδου. Τὴν ὑπόσχεση αὐτὴ τὴν ἔδωσε τὸ Κράτος τὸν καιρὸ ποὺ ἐπέβαλε δοκιμαστικὰ γιὰ δυὸ χρόνια, τὸ φόρον αὐτόν. Ἐδηλώθη τότες πῶς ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρονῶν δοκιμαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου αὐτοῦ φορολογικοῦ συστήματος — χρονικὸ διάστημα ποὺ ἐνομίστηκε ἀρκετὸ γιὰ νὰ γίνουν οἱ κατάλληλες τροποποιήσεις στὸ σύστημα, νὰ ἐκπαιδευτεῖ τὸ ὀργανικὸ ὑπαλληλικὸ προσωπικὸ, καὶ νὰ κατορθωθεῖ ἡ ἐξακρίβωση καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πηγῶντῶν διαφόρων προσόδων — θὰ καταργούντανε τότες ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄμεσοι φόροι, ἐξὸν ἀπὸ μερικοὺς ποὺ ἡ διατήρησή τους θὰ ἦτανε δικαιολογημένη, ὅπως π. χ. οἱ φόροι κληρονομιῶν, προικῶν κ. τ. λ.

Τὰ δυὸ καθωρισμένα χρόνια πέρασαν καὶ πᾶνε· τὸ σύστημα ἀπέτυχε καὶ ὁ φόρος οὔτε κἂν ἐζύγωσε τὸ προϋπολογισμένο ποσὸ, ποὺ σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψη τοῦ νομοθέτη ἔπρεπε νἆναι τόσο, ὅσο ὅλοι οἱ ἄλλοι φόροι μαζὶ ποὺ ἔμελλε νὰ καταργηθοῦνε. Ἀπὸ τότε ἐξακολουθεῖ ἀκόμα ἄθλια καὶ ἐλεεινὰ νὰ εἰσπράττεται ὁ φόρος αὐτὸς, χωρὶς νὰ παύσουν κι' οἱ ἄλλοι νὰ ρέουν στὸ δημόσιο ταμεῖο μέσα, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατορθώθηκε στὰ δυὸ προσδιωρισμένα χρόνια θὰ γινότανε στὸ μέλλον ἀπροσδιορίστως. Κοντὰ σὲ ὅλα αὐτά, οἱ οἰκονομικὲς ἀνάγκες τῆς χώρας τόσο πολὺ πληθύνανε τὰ τελευταῖα χρόνια, ὥστε χρειάστηκε, μαζὶ μὲ τὸν ὡς ἐκ περισσοῦ εἰσπραττόμενο φόρο τῆς καθαρᾶς προσόδου νὰ ἐπιβληθοῦνε ἕνα σωρὸ καινούριοι ἄμεσοι φόροι, βαρύτατοι, ἄθλιοι σὰν τοὺς παλιοὺς καὶ χειρότεροι ἀκόμα, γιατὶ ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὸ ταχτικὸ καὶ ἔκτακτο ἔλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἤτανε μεγάλος.

— Πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ σύστημα

Ἡ φορολογικὴ δικαιοσύνη, λοιπόν, δὲν κρίνεται ἀπτὴν ἀναλογία ποὺ ἔχουν οἱ δυὸ κατηγορίες τῶν ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φόρων, τέτοιοι ποὺ εἶνε σήμερα οἱ δικοί μας καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ: Τὸ φορολογικό μας σύστημα γιὰ ν' ἀποχτήσει πνοὴ δικαιοσύνης, πρέπει νὰ τροποποιηθεῖ ἀπτὴ ρίζα.

Βέβαια ἡ μόνη σωστὴ καὶ δίκια κατεύθυνση εἶνε τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου.

— Τί εἶνε ὁ φόρος τῆς καθαρᾶς προσόδου

Οἱ διάφορες βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ἀποτελοῦνε μιὰ σειρὰ κατηγοριῶν ποὺ ἡ καθεμιὰ ἀπ' αὐτὲς φορολογεῖται μὲ συντελεστὴ ἀνάλογο πρὸς τὸν τρόπον ποὺ ἐπιτυγχάνεται τὸ κέρδος καὶ τὸ ποσὸ ποὺ ἐπιδιώκει νὰ ἐπιτύχει.

Οἱ ἀνοιχτὲς ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ὠφελοῦνται μὲ σπουδαῖα ποσά, ἔχουνε τὸ βαρύτερο φορολογικὸ συντελεστή. Ὁ μικρότερος συντελεστὴν ἀποβλέπει τὴ φορολογία τῶν μισθωτῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἰδιαίτερα τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς κτηνοτρόφους, γιὰ νὰ ὑποστηριχθοῦνε ἔτσι οἱ δυὸ παραμελημένοι τοῦτοι κλάδοι τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Γιὰ νὰ ὑπολογισθεῖ ὁ φόρος, πρέπει πρῶτα νὰ ἐξακριβωθεῖ ἡ ἀκαθάριστη, ἡ γενικὴ πρόσοδος κάθε ἐργαζομένου ἀτόμου. Ἀπὸ τοῦτη ἀφαιρεῖται τὸ ἐλάχιστο ποσὸ ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ συντηρηθεῖ κάθε ἄτομο καὶ κάθε προστατευόμενο ἀπ' αὐτὸ μέλος οἰκογενείας, καὶ τὸ ὑπόλοιπο — ἡ καθαρὴ πρόσοδος — φορολογεῖται μὲ τὸ συντελεστὴ τῆς κατηγορίας ποὺ ἀνήκει.

Αὐτὸ εἶνε στὶς γενικές του γραμμὲς τὸ φορολογικὸ σύστημα ποὺ ἀπέτυχε στὴ δοκιμαστικὴ ἐφαρμογή του. Ἀπέτυχε γιατὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος ποὺ νὰ μπορεῖ τὸ κράτος — ἡ ἐφοριακὴ ὑπηρεσία — νὰ ἐξακριβώσει μὲ ἀσφάλεια καὶ μὲ σταθερότητα τὴν ἀκαθάριστη πρόσοδο κάθε ἀτόμου. Εἶνε φανερὸ πῶς μὲ τὸ σύστημα τοῦτο, ὁ φτωχὸς ποὺ δὲν ἔχει μεγάλη πρόσοδο, ποὺ πέρα ἀπτὴ συντήρησή του δὲν τοῦ μένει περιθώριο περισσέματος, ὁ φτωχὸς αὐτὸς ἀπομένει ἀφορολόγητος. Ἀπεναντίας ὅμως ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας, ὁ μεγαλέμπορος, φορολογεῖται πολὺ βαρειά, γιατὶ ἔχει μεγάλο περιθώριο περισσέματος. Τὸ σύστημα, λοιπόν, αὐτὸ ἔχει μέσα του τὴν πνοὴ μιᾶς ἀνώτατης δικαιοσύνης. Ὡς τόσο, εἴπαμε, ἀπέτυχε. Τὸ κράτος στὴν προσπάθειά του νὰ ἐξακριβώσει τὴν ἀληθινὴ πρόσοδο τῶν φορολογουμένων πέφτει θῦμα τῆς χειρότερης ἀπάτης. Τὰ ἄτομα καταδολιεύονται τὸ κράτος. Λ. χ. Γιὰ νὰ βρεθοῦνε αἱ πρόσοδοι ἑνὸς ἐμπορικοῦ οἴκου, ἄλλο τεκμήριο δὲν ἐξασφαλίζει τὸ κράτος, παρὰ τὰ ἐπίσημα σφραγισμένα τεφτέρια. Σήμερα ὅμως κ' οἱ γάτες ἀκόμα τὸ ξέρουνε, πῶς τὰ δῆθεν ἐπίσημα αὐτὰ τεφτέρια δὲν ἀντιπροσωπεύουνε παρὸ μονάχα τὴν καλὴ θέληση τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ καλὴ αὐτὴ

---

(42) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ξαφνικὰ ἔγινε μιὰ μεγάλη τρομαχτικὴ σιωπή. Μιὰν ἀγωνία μυρμίδιζε μὲς τὸν ἀγέρα, κ' ἡ φύση σὰ νὰ σταμάτησε τὴν ἀνεσαμιά της γιὸ κάτι ποὺ θὰ γενόντανε κατσπληχτικό. ***Κάτι*** μελλούντανε νὰ γίνει πολὺ μεγάλο. ***Κάτι*** περιμενόντανε ποὺ δὲν ξανάγινε ποτές. Ἔτσι συλλογιζόμουνα κοὶ γύρισα δίπλα μου γιὰ νὰ ρωτήσω μὲ τὰ μάτια μου τοὺς συντρόφους μου:

— Τὸ αἰστάνεστε καὶ σεῖς, δὲν εἶν' ἔτσι; Θὰ γίνει τώρα... Γύρισα ζερβιὰ γύρισα δεξιὰ μὰ κανένας σύντροφος δὲν ἤτανε πιὰ πάνου στὸ βράχο ποὺ καθόμουνα.

— Ἔφυγαν, οἱ μασκαράδες, εἶπα μὲς τὸ νού μου, δίχως νὰ τὸ πιστεύω πὼς ὀληθινὰ ἔφυγαν μὲ φυσικὸ τρόπο. Μάλιστα χαμογέλασα κιὄλας μέσα μου γιὰ νὸ δόσω κουράγιο στὸν ἑαυτό μου. Ὅμως ἀληθινὸ δὲν τολμοῖσα νὰ ξετάξω μὲ τὸ μιαλό μου πῶς ἔγινε καὶ χάθηκαν μονομιᾶς οἱ συντρόφοι ἀπὸ κοντά μου.

Ὕστερα ***ἡ ἀπαντοχὴ γιαὐτὸ ποὺ ἤταιε νὰ συμβεῖ*** ἔγινε μὲς τὸν ἀγέρα δυνατὴ καὶ ἔντονη σὰν ἀγωνία. Μάλιστα γύρισα κ' ἔβλεπα ψηλὰ στὸν οὐρανό, ποὺ δὲν εἶχε ἄστρα, σ' ἕνα σημόδι σὰ σταχτὶ σύννεφο. Ἔβλεπα βέβαια πὼς αὐτὸ τὸ σύννεφο δὲν εἶχε τίποτα τὸ ξεχωριστὸ ἀπὸ ἕνα ὁποιοδήποτε ἁπλὸ καὶ συνηθισμένο στοχτὶ σύννεφο, μὰ σύγκαιρα ***αἰστανόμουνα*** πὼς ἐκεῖ πρέπει νὰ προσέξω, πὼς ἐκεῖ ***θὰ γίνει.*** Αἰστανόμουνα ἀκόμα πὼς ὅλη ἡ φύση ἐκεῖ εἶνε προσηλωμένη, πὼς ὁ ἀγέρας κ' ἡ ἀντάρα κιὁ Βράχος κὴ πυραμίδα τοῦ Περιστεριοῦ ἐκεῖ προσέχουν, καὶ τὰ μαμούδια ποὺ σέρνουνται κάτ' ἀπ' τὰ φύλλα καὶ τὰ σκουλικάκια ποὺ σαλέβουνε κάτ' ἀπ' τὸ χῶμα καὶ τὰ μυρμήγκια ποὺ στάθηκαν ἀκίνητα μὲς τὶς κουφάλες τῶν δέντρων, ὅλα τὸ ξαίρουν πὼς ***ἐκεῖ*** στὸ σταχτὶ συννεφόκι θὰ γίνει ὅ,τι θὰ γίνει. — — — —

Ξαφνικὰ ἡ καρδιά μου ἄρχισε νὰ χτυπᾶ γρήγορα γρήγορα γιατὶ κάτι ξεφύτρωσε κεῖ πάνου, κάτι κρεμάστηκε στὸν οὐρανὸ ἀπ' τὸ σταχτὶ σύννεφο, κάτι ποὺ σάλευε δυνατὰ καὶ κατέβαινε ὁλοένα. Δὲν ἄργησα νὰ τὸ καταλάβω πὼς ἤτανε ἕνα χταπόδι. Ἕνα τερατώδικο χταπόδι ποὖχε τὴν κουκούλα του στερεωμένη ἐκεῖ πάνου, κιἄπλωνε τὰ πλοκάμια του ὁλοένα πρὸς τὰ κάτω, ὁλοένα πρὸς τὴ γῆς. Ἤτανε φριχτὰ πλοκάμια κοκκινόμαυρα, μεστά, ξεχειλισμένα ἀπὸ μιὰν ἀνίκητη ὑπερφυσικὴ μυϊκὴ δύναμη. Κέψαχναν στὰ κουτουροῦ μὲς τὸ κενό, σὰν ἕνα μάτσο θεόρατα τυφλὰ φείδια ποὺ κάποιος τὰ κρατοῦσε ἀπ' τὴν οὐρὰ καὶ κεῖνα λυσσασμένα πασπάτευαν μὲς τὸν ἀγέρα γιὰ νἄβρουν κάτι νὰ δαγκάσουν καὶ νὰ τσακίσουν μὲς τὸ φριχτὸ τ' ἀγκάλιασμα τῆς χοντρῆς κουλούρας των. Ἤθελα νὰ τρέξω, νὰ φύγω, νὰ χαθῶ, νὰ γλυτώσω, καὶ τὸ κορμί μου ἤτανε μολυβένιο σὰν παραλυτικό. Ἤθελα νὰ φωνάξω, κιὁ βόγγος νὰ γίνόντανε μὲς τὸ λαρύγγι μου. Μονάχα ἔμεινα καρφωμένος ἐκεῖ, γιομάτος τρομάρα κιἀνατριχιάσματα ξαφνικό. Τὰ πλοκάμια ὁλοένα κατέβαιναν, κοὶ χειρονομίες τους μὲς τὸν ἀγέρα ἤτανε μεγάλες καὶ βίαιες, εἶχανε πάντα μιὰ τρομαχτικὴ δύναμη, μιὰν ἀνίκητη δύναμη. Σὰ φτάσανε στὴν ἀπανωσιὰ τῆς ἄσπρης ἀντάρας, βούτηξαν μέσα στὴν ἀτμοθάλασσα καὶ καταχωνιάστηκαν στὰ βάθεια της, ὁρμητικὰκ' εὐχαριστημένα. Ἤτανεφανερὸ πὼς δούλευαν τώρα ἀπὸ κάτου ἀπ' τὴν ἀντάρα στὰ σκοτεινά. Θὰ ἔψα-

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

θέληση, βέβαια, ἀπέχει πολὺ ἀπτὴν πραγματικότητα. Οἱ φορολογούμενοι βρέθηκαν στὴν ἀνάγκη νὰ κρατοῦν τεφτέρια μυστικὰ ἀπτὸ κράτος κι' ἔτσι τὸ κράτος παθαίνει τὴ φριχτότερη κοροϊδία.

Τὸ σύστημα αὐτὸ, δυστυχῶς, δὲν ἀπέτυχε στὴν Ἑλλάδα μονάχα, ἀλλὰ παντοῦ ὅπου ἔγινε προσπάθεια τῆς ἐφαρμογῆς του. Σὲ ἄλλα κράτη, πιὸ πολιτισμένα ἀπὸ μᾶς, βρῆκε τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.

— Γενικὸ συμπέρασμα

Μόλα ταῦτα οἱ διάφορες κεφαλαιοκρατικὲς κυβερνήσεις ἐπιμένουνε νὰ στηρίζουνε τὶς ἐλπίδες τους στὸ γελοιοποιημένο αὐτὸ σύστημα, καρτερῶντας νὰ δείξει ὁ χρόνος καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐφαρμογῆς, τὸν τρόπο τῆς ἐπιτυχίας. Εἶνε περιττὸ νὰ τονέσουμε πῶς προσπαθοῦν μονάχα νὰ ρέξουν στάχτη στὰ μάτια τοῦ φτωχοῦ λαοῦ. Νὰ λέμε ἁπλῶς πὼς τὸν ἔχουμε τὸ φόρο καὶ νὰ σωπαίνουμε. Μὰ δὲν εἶνε ἔτσι. Τὸ φῶς, τὸ πολὺ τὸ φῶς, θἄρτει πέρα ἀπτὴν Ἀγγλία αὐτὴ τὴ φορά. Ἂς ἀνοίξουμε ἀπὸ τώρα τὰ μάτια μας κι' ἂς μιμηθοῦμε πρῶτοι ἐμεῖς, τὴν εὐγενικιὰ Ἀλβιόνα. Ἂν θέλουμε νὰ ζήσουμε ὡς λαός.

Στὸ ἑπόμενο φύλλο θὰ μιλήσουμε εἰδικῶς γιὰ τὸ φόρο τῶν ψαριῶν καὶ τὴ νομικὴ θέση ποὺ κατέχει μέσα στὸ φορολογικό μας σύστημα.

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ του ἄντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 9—12 καὶ 3—5.

ΓΕΩΡΓΟΙ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

— Πῶς χαραμίζουμε τὸ λάδι μας

Εἶνε σὰν ἐμπορικὸ «πιστεύω» τὸ ἀξίωμα πώς: *«ἡ μικρὴ ποσότητα δὲν εἶνε δυνατὸ νἄβρει τὴν τιμὴ ποὺ θἄβρει ἡ μεγάλη ποσότητα»*. Ἐπίσης ἐμπορικὸ ἀξίωμα εἶνε τὸ πώς: *«ἕνα ἐμπόρευμα ποὺ προσφέρεται στὴν ἀγορὰ γιὰ πούλημα δὲν εἶνε δυνατὸ νἄβρει τὶς τιμὲς ποὺ θὰ εὕρει ἕνα ἐμπόρευμα ποὺ ζητιέται γιὰ ν' ἀγοραστεῖ.»* Ὅτως εἶνε σήμερα τὰ πράματα, στὰ χωριὰ ποὺ δὲν ἔγιναν ἀκόμα Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί, οἱ γεωργοὶ πουλᾶνε τὰ διάφορα προϊόντα του; ὁ καθένας χωριστά, δηλαδὴ σὲ μικρὴ ποσότητα. Αὐτὴ τὴ μικρὴ ποσότητα θὰ τὴν πάρει ὁ μικρέμπορος, ὁ μεσίτης, κατόπι θὰ τὴν πάρει ὁ ἔμπορος κι' ἀπὸ κεῖνον θὰ σταλεῖ στὸν τόπο ποὺ θὰ πουληθεῖ. Σὰ νὰ λέμε, τὸ λάδι μας, θὰ περάσει ἀπὸ πολλὰ χέρια, ὅλα αὐτὰ τὰ χέρια θὰ λαδωθοῦν κ' ἔτσι τὸ λάδι μας θὰ λιγοστέψει. Ἐκτὸς τούτου ὡς ποὺ νὰ συνάξουμε τὸ μαξούλι κάναμε χρέη.

Γιὰ νὰ τὰ πλερώσουμε πρέπει νὰ πουλήσουμε λάδι. Κ' ἐπειδὴ ὅλοι μας ἔχουμε χρέη ποὺ θέλουμε νὰ τὰ πληρώσουμε, προσφέρουμε γιὰ πούληση λάδι, ὅλοι μας. Ἔτσι γίνεται «μεγάλη προσφορὰ» λαδιοῦ, καὶ ξέρουμε πὼς κάθε φορὰ ποὺ γίνεται μεγάλη προσφορὰ ἑνὸς ἐμπορεύματος οἱ τιμὲς τοῦ ἐμπορεύματος αὐτοῦ πέφτουν. Ἔτσι *«τὸ λάδι μας χαραμίζεται»*.

Μὰ ἐδῶ εἰδικῶς συμβαίνει καὶ τοῦτο. Οἱ τοκιστάδες εἶνε καὶ βιομήχανοι καὶ ἔμποροι. Αὐτοὶ δηλ. μᾶς ἔχουνε δανίσει τὰ λεφτὰ κι' οἱ ἴδιοι θἀγοράσουνε τὸ λάδι. Κομμιὰ φορὰ οἱ βιομήχανοι αὐτοί, γιὰ νὰ φᾶνε ζωντανὸ τὸ φτωχὸ παραγωγὸ δὲν ἐπιτρέπουνε νἄρθει μὲς τὸ ἐργοστάσιό τους ἄλλος ἀγοραστὴς ποὺ ὑπάρχει φόβος νἀνεβάζει τὶς τιμές.

Αὐτὸ παστρικὰ δὲν τὸ λένε, μὰ εἶνε ἀλήθεια πὼ, μόλις δοῦνε ξένο νὰ μπαίνει στὴ μηχανή τους, τοῦ φέρνουνε τόσα καὶ τόσα ἐμπόδια ὥστε νὰ μὴν ἀποκοτήσει νὰ ξαναπάει.

— Πῶς πουλᾶμε ἀκριβὰ τὸ λάδι μας

Ἂς δοῦμε τώρα πῶς θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ πράματα ὅταν οἱ παραγωγεῖς γεωργοὶ εἶνε συνεταιρισμένοι: Ὅταν ἀποφασθεῖ στὸν Συνεταιρισμὸ νὰ γίνει πούληση, οἱ συνεταῖροι θὰ δηλώσουν τὴν ποσότητα ποὺ ὁ καθένας τους θέλει νὰ πουλήσει.

Κατόπι ἀμέσως ὁ Συνεταιρισμὸς θὰ κοινοποιήσει μὲ τὶς ἡμερίδες, μὲ γράμματα καὶ μὲ προκηρύξεις πὼς τὴν τάδε Κυριακὴ βγαίνουν σὲ πλειστηριασμὸ τόσα λαγήνια λάδι, τάδε ὀξύτητος, καὶ θἀναφέρεται τὶ ποσὸ ὑπάρχει ἀπὸ κάθε ὀξύτητα. Σὰν τελειώσει ἡ πλειοδοσία, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνεταιρισμοῦ δὲν μπορεῖ νὰ πουλήσει ἀμέσως, ἀλλὰ θὰ φωνάξει τοὺς γεωργοὺς ποὺ δήλωσαν πὼς θέλουν νὰ πωλήσουν καὶ θὰ γίνει μιὰ ξεχωριστὴ συνέλευση. Ἐκεῖ θὰ μάθουν τὶς τιμὲς ποὺ προσφέρνονται. Ἂν τὶς βροῦνε ἱκανοποιητικές, τὶς δέχουνται καὶ πουλᾶνε. Ἂν ὄχι, ξαναγίνεται ἡ πλειοδοσία.

Μαὐτὸ τὸν τρόπο οἱ συνεταιρισμένοι γεωργοὶ δὲ βρισκονται στὴν ἀνάγκη νὰ πουλᾶνε τὰ εἴδη τους μόλις βρεθοῦνε σὲ οἰκονομικὴ στενοχώρια, γιατὶ εὐκολύνουνται πέρνοντας δάνειο ἀπ' τὸ Συνεταιρισμὸ μὲ τὸν τρόπο ποὺ εἴπαμε. Ἔτσι μποροῦν νὰ περιμένουν ἕως ποὺ νὰ πουλήσουνε σὲ καλὴ τιμή. Λογαριάστε τώρα πόση ὠφέλεια καὶ πόσο συμφέρο τοὺς γίνεται σὰν ὀργανωθοῦνε συνεταιρικά.

(Στάλλο φύλλο συνέχεια γιὰ τὶς ὠφέλειες ποὺ βγαίνουν, μὲ τὸ σύστημα τῆς δουλιᾶς, γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ κάναν ὁρισμένοι Λεσβιακοὶ Συνεταιρισμοί.)

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

Γρηγ. Κλήμης	»	1000
Μιχ. Γιαλούσης καὶ Μουφλουζέλης	»	500
Βασ. Στυλιανὸς	»	200
Ὁ ΣΕΣ Σκουτάρου μέσο «Καμπάνας»	»	200
Μητροπολίτης Μηθύμνης Διονύσιος	»	100
Ἰω. Καλλιπολίτης (ἀπὸ δίσκον ἐκκλησίας Στύψης) μέσο «Καμπάνας»	»	100
Πασχαλίδης ἰατρὸς μέτο «Καμπάνας»	»	100

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 & 3-5

Μιὰ σύσταση στοὺς Ἐφέδρους

Ἔχουμε χρέος νὰ συστήσουμε στὸν Ἐφεδρικὸ κόσμο τοῦ Νησιοῦ μας, νὰ προτιμοῦνε τὸ Κοπνὰ καὶ Σιγαρέττα τοῦ Ἐργοστασίου Μ. Καρδασοῦ καὶ Σια

«Φάμα» καὶ "Αστρον»

ποὺ εἶναι καμωμένα ἀπὸ τὰ διαλεχτότερα καπνὰ τῶν καλλιτέρων περιφερειῶν Παλ. Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας. Νὰ μὴ γελιοῦνται δὲ μὲ τὶς διάφορες ρεκλάμες καὶ κοπνίζουν Σιγαρέττα ξένων Ἐργοστασίων, γιατὶ ἔτσι πολεμοῦνε τὰ ντόπια συμφέροντα καὶ ἀφελοῦνε τὰ ξένα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἠλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΓΛΙΑ

Ἕνα πολὺ μεγάλο γεγονὸς σημείωσε ἡ περασμένη βρομάδα στὴ σύγχρονη παγκόσμια πολιτικὴ ἱστορία. Ὁ Ράμσεη Μὰκ Ντόναλ, πρώην δάσκαλος, διευθύνει τὸν ἰσχυρότερο κρατικὸ ὀργανισμὸ τοῦ κόσμου. Τὴν Ἀγγλία. Εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἑκατομμυρίων ὀργανωμένων ἐργατῶν καὶ ἀπολυμένων πολεμιστῶν τῆς Μεγ.Βρεττανίας. Ἔτσι ὕστερα ἀπὸ τὴ Ρούσσικη Αὐτοκρατορία ποὺ ἔσπασε τὶς ἁλυσσίδες τῆς κεφαλαιοκρατίας μὲ τὴν τρομαχτικὴ ἔκρηξη τῆς Σοβιετικῆς Ἐπανάστασεως, νὰ τώρα ἀκόμα ἕνα τεράστιο Κράτος ποὺ μπιστεύεται τὴν τύχη του στὰ χέρια τῶν σοσιαλιστῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς ὁ Μὰκ Ντόναλ σχημάτισε κυβέρνηση ἔχοντας σίγουρη καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν Φιλελευθέρων τῆς Ἀγγλίας. Δηλ. τῆς τάξεως τῶν μικροαστῶν καὶ τῶν ἄλλων προοδευτικῶν στοιχείων ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στἀριστερὸ τῆς παρατάξεως τῶν συντηρητικῶν καὶ στὸ δεξιὸ τῶν σοσιαλιστῶν.

Αὐτὸ τὸ πρᾶμα θἄνε ἕνα μεγάλο μπόδιο βέβαια στὴν ἀπόλυτη ἐφαρμογὴ τοῦ σοσιαλιστικοῦ προγράμματος τῶν ἐργατικῶν. Μὰ τὸ γεγονὸς ἐξακολουθεῖ νἀπομένει γεγονὸς, κὸ Μὰκ Ντόναλ κυβερνήτης. Ἀπ' τὶς δηλώσεις τοῦ καινούριου Ἐγγλέζου πρωθυπουργοῦ ποὺ δημοσιεύτηκαν στὸν παγκόσμιο τύπο ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν κυρίως διεθνὴ πολιτικὴ σημασία εἶνε: Πρῶτο. Ποὺ ἡ Ἀγγλία θἀναγνωρίσει ἀμέσως καὶ πανηγυρικὰ τὸ Σοβιετικὸ καθεστώς, καὶ θὰ δόσει ἐγκάρδια καὶ ἀνοιχτόκαρδα τὸ χέρι της στὴν Μπολσεβικικὴ Ρωσσία, ποὺ τόσα ὕπουλα καὶ πρόστυχα τόσα χρόνια τώρα πολέμησε ὁ παγκόσμιος ἀστικὸς τύπος νὰ τὴν παρουσιάσει στὸν ἁπλοϊκὸ κόσμο σὰν ἕνα κράτος λῃστῶν, βιαστῶν καὶ δολοφόνων.

Κι' ἄλλα Κράτη βέβαια ἤρθανε κ' ἔρχουνται κάθε μέρα σὲ διπλωματικὲς κι' ἐμπορικὲς σχέσεις μὲ τὴ Ρωσσία. Μὰ ἡ Ἐγγλέζικη πολιτικὴ χειρονομία εἶνε ἡ πρώτη ποὺ γίνεται ἐγκάρδια, δίχως ἐπιφυλάξεις, μὲ ἀπόλυτη ἀναγνώριση καὶ πραγματικὴ συνεργασία.

Δεύτερο. Ἡ ἐργατικὴ Ἀγγλία δηλώνει μὲ τὸ στόμα τοῦ Ράμσεη Μὰκ Ντονὰλ πὼς θὰ χτυπήσει ἀλύπητα καὶ μ' ὅλο τὸν ὄγκο τῆς κάθε κράτος ποὺ θὰ φανταστεῖ νὰ ἡγεμονεύσει μὲ τὸ στρατό του πάνου στὴν Ἐβρώπη. Πὼς θὰ πάρει ἀπάνω της σοβαρὰ τὸ μεγάλο ζήτημα τῶν ξεφρενιασμένων ἐξοπλισμῶν ποὺ ρουφᾶνε τὸν ἵδρο τῆς ἐργατιᾶς γιὰ νὰ τὸν κάνουνε κανόνια καὶ ἀσφυξιογόνα. Πὼς δὲ θἀφίσει τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτες νὰ γίνουν σκλάβοι τῆς Κεφαλαιοκρατίας τῶν γειτόνων τους.

Αὐτὰ ὅλα εἶνε πράματα ποὺ φέρνουν ἀνακούφιση στὶς μάζες τῶν δυστυχισμένων λαῶν ποὺ οἱ βιομήχανοι μαζὺ μὲ τοὺς γαλονάδες τους μεταχειρίζουνται ὡς «κρέας γιὰ τὸ κανόνι» πρὸς ὄφελος μιᾶς ὀργανωμένης μειοψηφίας ἐκμεταλλευτῶν.

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας αὐτὲς οἱ ἐντολὲς τῆς Ἐγγλέζικης πολιτικῆς εἶνε μονάχα εὐεργετικές. Εἴμαστ' ἕνα κράτος κουρασμένο, νικημένο, τριγυρισμένο ἀπ' ἀχαρεῖς βαλκανικοὺς καὶ εὐρωπαϊκούς.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλλάδας αὐτῆς ποὺ βρίσκεται σὲ ἀνάρρωση, στέκεται σήμερα ὁ Βενιζέλος μὲ πρόγραμμα κάθε ἄλλο παρὰ ἰμπεριαλιστικό. Μὲ πρόγραμμα συμβιβασμοῦ καὶ εἰρηνευτικῆς συμφιλιώσεως. Ἡ Ἀγγλία τοῦ Ράμσεη Μὰκ Ντόναλ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τῆς εἶνε μονάχα φιλικὸ ἀποκούμπι γιὰ τὸν εἰρηνικὸ δρόμο ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε.

χναν τὶς λαγκαδιές, θὰ ξερρίζωναν δέντρα, θὰ γκρέμιζαν βράχους... Ξαφνικὰ μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα πὼς ἐκεῖ κάτου στὸν κάμπο καὶ στὰ ριζὰ τοῦ Περιστεριοῦ καὶ τοῦ δικοῦ μας λόφου, εἶνε σειρὲς τὰ χαρακώματα, πλῆθος οἱ κρυμμένες πυροβολαρχίες καὶ τάμπριὸ γιομάτα στρατιῶτες δικούς μας, εὐρωπαίους καὶ βουργαρογερμανούς. Καὶ μοῦγινε ἡ πεποίθηση μὲς τὸ μυαλὸ πὼς τὰ τρομερὰ αὐτὰ πλοκάμια μὲ τὶς σαλιάρικες ἀνοιχτὲς ρουφῆχτρες, ποὺ ἔβλεπα τώρα τὸ ἑνωμένο δεμάτι τους νὰ καταχωνιάζεται μὲς τὴν ἀντάρα, δούλεβαν φριχτὰ ἐκεῖ κάτου στὸ βυθὸ, σουρουμάδηζαν χιλιάδες ἀθρώπους καὶ σύρματα καὶ ζᾶ καὶ κανόνια, τὰ δεμάτιαζαν σὰ μιὰ χούφτα ἄχερα, τἄκαναν ὅλα μαζὺ μιὰ βρώμικη ματωμένη ζύμη καὶ τὰ κολνούσανε, χτυπώντας τα στὶς πέτρες καὶ σιοὺς γκρεμνούς. Ἀληθινὰ κυττάζοντας τὸ κοκκινόμαυρο μάτσο τῶν πλοκαμιῶν, ποὺ κάτω ἀπ' τὸ γλιστερὸ πετσί τους κυμάτιζε καὶ κυκλοφοροῦσε ἡ ἀδάμαστη μυϊκὴ κίνηση, καταλάβαινα πὼς κάτου ἀπ' τὸ βουβὸ στρῶμα τῆς ἄσπρης ἀντάρας ἐνεργούσανε μὲ καταπληχτικὴ ὁρμὴ τὰ σερπετὰ ἐκεῖνα καὶ λιγερὰ μπράτσα. Κουλουριαζότανε καὶ τέντωναν, ἔπνιγαν καὶ μπάτσιζαν, δένανε καὶ δέρνανε, δουλεύανε μὲ ἀκούραστη μανία καὶ μὲ σίγουρη κίνηση. Κατόπι ξαφνικὰ ἔσπασε ὁ πάγος τῆς κρύας σιωπῆς κι' ἄκουσα ἀπ' τὸ βάθεια τῆς βουβῆς θάλασσας ν' ἀνεβαίνουν κουφὲς καὶ πνιγμένες φωνές. Παρακάλια κλαψερά, στριγγλιὲς γιομάτες φρίκη, βόγγοι βραχνιασμένοι, τσιριχτὰ σκληροθανατισμένων ποὺ ξεψυχᾶνε, μὲ τὰ μάτια ὑπέρτατα στηλωμένα· ἕνα σουβλερὸ οὔρλιασμα ἀθρωπίσιο, ποὺ παγώνει τὸ αἷμα μὲς τὶς φλέβες σου. Οἱ φωνὲς ἀκουγότανε πότε ἀπομισεμένες, πότε παραπονιόρες ξεσυρτές, πότε ἄγριες καὶ κοπαδιαστὲς σὰ νὰ λιώνανε κάτου ἀπὸ μιὰ μεγάλη πέτρα τὰ κεφάλια ἑκατὸ ἑκατὸ μαζωμένων ἀντρῶν....

Ἀγαπημένη μου, σταματῶ ἐδώ. Γράφοντας τὸ τελευταῖο τοῦτο τετράδιο ἤθελα μονάχα νἄχω γεμάτη τὴν ψυχή μου ἀπ' τὴ θύμησή σου κιἀπ' τὴ θύμηση τοῦ ὄμορφου νησιοῦ μας. Τώρα μὲ φωνάζει ὁ λοχαγὸς νὰ πάρω τὸν ὁπλισμό μου καὶ νὰ πάω στὴ θέση μου, γιατὶ σὲ μισὴ ὥρα γίνεται ἡ ἐξόρμηση. Μὴν ἔχεις καθόλου φόβο γιὰ μένα. Σὲ δυὸ τρεῖς μέρες θὰ σοῦ γράψω ἐντύπωσεις ἀπ' τὴ μεγάλη αὐτὴ μάχη. Εἶμαι γιομάτος τρομάρα γιαὐτὸ ποὺ πρόκειται νἀρχίσει ὕστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα. Γιομάτος τρομάρα καὶ φρίκη. Μὰ ξαίρω πὼς θὰ πολεμήσω τοὐλάχιστο σὰν τοὺς ἄλλους. Εἶνε ἕνας ἐγωϊσμός, ποὺ τὸν λέμε φιλότιμο ἢ περηφάνεια καὶ δὲν ξαίρω τὶ ἄλλο. Λοιπὸν ὅσο εἶνε πολὺ γελοῖο αὐτό, ἄλλο τόσο εἶνε πολὺ δυνατό. Μπορεῖ κανένας νὰ κάνει θάματα, ἐνάντια στὶς πεποιθήσεις του, μόνο γιὰ νὰ μὴ φανεῖ κατώτερος ἀπ' τὸν τάδε μπαρμπέρη ἢ αὐγουλᾶ ποὺ ἔχει στὴ διμοιρία του. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἀκόμα δὲ γένηκα ἀρκετὰ ἀντρεῖος ἀντίκρυ στὸν Ἑαυτό μου. Καθόλου παράξενο. Ὡς τόσο γιάσου κι ὀρεβουάρ.»

—

Ἐδῶ σταματάνε τὰ χειρόγραφα τοῦ λοχία Ἀντώνη Κωστούλα ποὺ τόνε βρήκαμε σκοτωμένο ὅπως εἴπαμε στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου. Γυρεύουμε συμπάθειο ἀπὸ Κείνη ποὺ γιὰ χατήρι της γράφτηκαν, ἂν τὰ τυπώσαμε δίχως κἂν τὴν ἄδεια τοῦ δυστυχισμένου των συγγραφέα. Ἐλπίζουμε πὼς θὰ μᾶς τὸ συχωρέσουνε κ' οἱ δυό τους. Τὸ κάναμε πιστεύοντας πὼς τὸ ἐνδιαφέρο ποὺ παρουσιάζουν αὐτὰ τὰ χειρόγραφα, ξεφεύγει πιὰ ἀπ' τὸ στενὸ κύκλο μιᾶς Ἀγαπημένης γυναίκας, κιἀπλώνεται πρὸς τὴ μεγάλη, τὴν πονεμένη Ἀνθρώπινη ψυχή, ποὺ ἕνα μόριό της ἤτανε κιὸ κακομοίρης ὁ λοχίας Κωστούλας.

(Τέλος)

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Ὁ Βενιζέλος κάλεσε σὲ ἐπίσημη συγκέντρωση ὅλους τοὺς παλιοελλαδίτες ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κ' ἔκανε μιὰ μακρυὰ συζήτηση μαζύ τους, γυρεύοντας τρόπο συνεννοήσεως. Φαντάστηκε πὼς μποροῦσε νἀνεβάσει ὅλον αὐτὸ τὸν ἁμαρτωλὸ πολιτικὸ κόσμο ἀπ' τὸ ἐπίπεδο τῆς στενοκέφαλης καὶ καταστρεφτικῆς ἀντιδράσης ποὺ βρίσκουνταν ὡς τώρα, στὸ τίμιο καὶ προοδευτικὸ ἐπίπεδο τῆς λογικῆς, τῆς φρόνημης Ἀντιπολίτευσης. Ἡ κουβέντα αὐτὴ τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν Βασιλικοκωσταντινικῶν δημοσιεύτηκε φαρδιὰ πλατιὰ ἀπ' τὰ στενογραφημένα πρακτικά. Ὅποιος τὴ διαβάσει θὰ κουνήσει τὸ κεφάλι του μὲ θλίψη καὶ μὲ ὀργή. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ βρίσκουνται ἀκόμα στὴν ἐποχὴ τοῦ φοβεροῦ Νοέμβρη. Ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἕνας λαὸς παραφρονημένος ἀπ' τὸ ἀφιόνι τῆς «μικρᾶς καὶ ἐντίμου» Ἑλλάδος τοῦ Δεληγιάννη τοῦ Ρούλη κατεβάσε τοῦ Σεφκὲτ ἔφερε σηκωτὰ στὰ χέρια του ἕναν ἔκφυλο Μονάρχη γιὰ νὰ παραδόσει στὰ μεθυσμένα χέρια του τὸν πλοῦτο καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ὕπαρξη ὁλάκαιρου τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὢς τὰ σήμερα, ἀποδείχτηκε πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ πήγανε στὴν πρόσκληση τοῦ Βενιζέλου δὲν εἴδανε τίποτα, δὲν ἄκουσαν τίποτα, δὲν αἰσθάνθηκαν τίποτα. Μὲς τὰ περιφημα πρακτικὰ αὐτῆς τῆς συνομιλίας βλέπει κανέας πὼς γιὰ ὅλο αὐτὸ τὸ πολιτικὸ σκυλολόϊ ἡ Ἑλλάδα σταματᾶ στὴ Λαμία. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα καρφὶ δὲν τοὺς καίγεται. Δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο. Δὲ θέλουν νὰ ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο. Δὲν ἀναγνωρίζουν τίποτ' ἄλλο.

Οἱ πρόσφυγες δὲν εἶνε κἂν Ἕλληνες. Δὲν πρέπει νἄχουνε ψῆφο. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουμε δικαίωμα νἄχουμε γνώμη γιὰ τὴν τύχη μας, γιὰ τὴ ζωή μας, γιὰ τὴ λευτεριά μας τὴν Ἐθνική. Πρέπει νὰ γίνουν νέες ἐκλογὲς μὲ τὸν τρόπο ποὺ θὰ θελήσουν οὗτοί. Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐκλογῶν τοῦ περασμένου Δεκέμβρη δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία ἀφοῦ δὲν εἶνε δικιά τους. Δὲν ἀναγνωρίζεται. Δὲν' εἶνε ἐν τάξει. Ἀναγνωριζούτανε κ' ἤτανε ἐν τάξει καὶ παρατάξει τότες ποὺ τὴν ἔκαναν οἱ ψηφοφόροι Τοῦρκοι κ' οἱ Ἑβραῖοι. Τότες ποὺ οἱ Ἕλληνες Ὑπουργοὶ χρησίμευαν γιὰ ἐπίσημοι γραμματοκομισταὶ Ὑψηλῆς Πύλης καὶ Τούρκων βουλευτῶν. Ἔχουμε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸν πατριωτισμὸ καὶ στὴν πολιτικὴ ἀξία τοῦ Βενιζέλου. Γιαὐτὸ πιστεύουμε πὼς τὴν πρόσκληση αὐτὴ ποῦκανε στοὺς ἐξωβουλευτικοὺς ὀχτροὺς τῆς Ἑλλάδας, τὴν ἔκανε γιὰ νὸ βεβαιωθεῖ ἀκόμα μιὰ φορὰ γιὰ τὴν μενιδιάτικη μανταλιτὲ ὅλων αὐτῶν τῶν λυσσασμένων σκυλιῶν καὶ γιὰ νὰ τὴν ἐπιδείξει καὶ στὸ πανελλήνιο. Γιατὶ τοὺς ἤξερε καλὰ κ' ἀπὸ πρίν. Ἤξερε πὼς κι' βασιλισμός τους ἀκόμα, ποὺ τόνε κάνανε ἐπάγγελμα, δὲν εἶνε κἂν ἐκδήλωση ὁρισμένης πολιτικῆς ἰδεολογίας. Ἕνας βασιλιᾶς π. χ. ποὺ θἀρνιούτανε νὰ τοὺς χρησιμέψει γιὰ κομματικὴ φίρμα, θὲ θὰ τοὺς ἤτανε καθόλου ἀγαπητός, Θὰ τοὺς ἔκανε μονοκοπανιᾶς ἀντιβασιλικούς.

Γιοὐτοὺς ἕνα πρᾶμα εἶνε ἐνδιαφέρο κ' ἔχει σημασία. Νἄχουνε στὰ χέρια τους μιὰν Αὐλὴ ποὺ θὰ τῆς γλύφουνε τὰ πόδια, μὲ τὴ συμφωνία κιαὐτὴ νὰ σκεπάζει μὲ τὴν πορφύρα της ἀπ' τὰ μάτια τοῦ ἀμόρφωτου χωριάτη τὰ χέρια τους ὅταν θὰ βουτᾶνε στὸ Τομεῖο. Μι ν Αὐλὴ ποὺ νὰ τὰ μοιράζου ε συντ φιακ μαζύ της, κατὰ τὴ μέθοδο τοῦ Καραγκιόζη: πέρνεις, Μεγαλειότατε, ἀποδογὲ, πρωτικες γιὰ τὰ θηλυκά σου, ἀποζημίωσες γιὰ τὴν ἐξορία σου, χτήματα τοῦ δημοσίου, χαρτζιλίκι δόξες καὶ φέσια. Πέρνουμε καὶ μεῖς ἀποζημιώσεις, ψυχικὲς ὀδύνες, μερίδιο στὸν προϋπολογισμό, θέσεις στὸ Στρατὸ καὶ στὸ Δημόσιο, προμήθειες, μανοούπια, διοχειρήσεις.

Μὰ οἱ γολονάδες ποὺ τοὺς παραδίνουνε τὴ ζωὴ καὶ τὴν τιμὴ τοῦ Στρατοῦ εἶνε κούτσουρα, τοῦβλα, σαπιοκοιλιές! Δὲν πειράζει. Μὰ τὰ Ὑπουργεῖα ἔγιναν γκορσονιέρες, ἡ Βουλὴ ὀβριοπάζαρο, ὁ Στρατὸς κοπάδι! Τίποτα. Μὰ τὸ Κράτος γκρεμίζεται. Δὲν ἔχει σημασία. Μὰ ἑκατομμύρια κόσμος σφάζεται, καίγεται ρημάζει, ξερριζώνεται! Ὄχ ἀδερφέ! Ἀλλὰ μᾶς πέρνουνε τὴ Μικρασία, τὴν Θράκη, κινδινεύουν τὰ Νησιά, φευγει ἡ Μακεδονία! Τόσο τὸ καλλίτερο. Θὰ ξαναγυρίσουμε στὰ παλιά. Ἐμεῖς κἐμεῖς- Ἔρδε Κωνσταντίνο.

Μιὰ φορὰ τὸ Μενίδι κι' ὅλοι οἱ γαλατάδες τῆς Ἀττικῆς θἀπομείνουν γιὰ νὰ συνεννοούμαστε περίφημα εἰ; τὴν μητρικήν μας γλῶσσα! Ὕστερ' ἀπ' τὴν παγγυρικὴ αὐτὴ βεβαίωση πὼς οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς φίρμας τῆς «Ἑσπερινῆς» καὶ τοῦ «Σκρὶπ» εὑρίσκονται στὸ ἴδιο ὕψος τῆς ἐγκληματικῆς παλιανθρωπιᾶς ποὺ βρισκούτανε πρὶν ἀπ' τὴν καταστροφὴ τοῦ 22, μᾶς φαίνεται πὼς ὁ μόνος δρόμος ποὺ ἀπόμεινε στὸ Βενιζέλο εἶνε:

1ο) Νἀγνοήσει ὅλους αὐτοὺς τοὺς θορυβοποιοὺς ἡγέτες τῆς ἀντιδράσεως.

2) Νὰ ριχτεῖ μὲ τὰ μοῦτρα στὴν ἐσωτερικὴ ἀνασύνταξη καὶ στὴν ἐξωτερικὴ εἰρήνευση. Νὰ ξαναφέρει στὴν Ἑλλάδα τὴ διοίκηση τοῦ 10 μὲ 15. Καὶ νὰ κάνει ἐκλογὲς μονάχα ὅταν ὅλος αὐτὸς ὁ λαὸς ποὺ ἀποτελεῖ σήμερα ἀκόμα τὴν μειοψηφία τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας ἀνοίξει ἐπὶ τέλους τὰ μάτια του καὶ δώσει μιὰ μεγαλοπρεπῆ κλωτσιὰ μὲ τὸ τσαροῦχι του σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ντενεκεδοκροῦοτες. Τότες αὐτοὶ μὲν θ' ἀπομείνουν νεκρὲς μονάδες δίχως σημασία, ἐμεῖς δὲ οἱ νεοελλαδίτες θὰ ξανόβρουμε τὰ σημεῖα τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς μὲ τὴ σημερινὴ παλιοελλαδίτικη ἀντιδρασιακὴ μειοψηφία ποὺ χρόνια τώρα ἔχουνε χαθεῖ ἔχουνε σπάσει πιά, κι' οὔτε βιαζούμαστε γιὰ τὴν ὥρα νὰ τὰ ξανασυνδέσουμε.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΑΓΙΑΔΩΝ

Τὸ ξαναφωνάζουμε ἀκόμα μιὰ φορά. Παλλέσβιοι. Ἐλάτε νὰ καταργήσουμε τὸ φόρο τῶν ψαριῶν. Εἶνε στὸ χέρι μας. Εἶνε ἕνας νόμος ποὺ μόνο σὲ μᾶς τὸν ἔχει ἀφίσει τὸ κράτος ἐπειδὴ δὲ διαμαρτυρηθήκαμε ποτὲ; γιὰ τὸ ἄδικο. Εἶνε ἕνας φόρος ποὺ δὲν εἶνε μὲς τὴν γενικὴ φορολογικὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους. Εἶνε ἕνας φόρος ρατιάδικος, τούρκικος, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς κλέβει τὴν τροφὴ μον χα γι τὶ ἀφίνουμε χαζὰ νὰ μᾶς τὴν κλέβει. Ἂς γίνει μιὰ ἐνέργεια ἀπ' ὅλα τὰ Σωματεῖα, ἀπ' ὅλους τοὺς Συλλόγους τοῦ Νησιοῦ, ἀπ' ὅλες τὶς Ἑνώσεις. Ἂς ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλία ὁ Δῆμος νὰ συγκαλέσει μιὰ συνεδρίαση τῶν προεδρείων τῶν Συλλόγων. Ὁ δημοτικὸς φόρος δὲν ἔχει νὰ πάθει τίποτα. Ἂς διπλασιαστεῖ μάλιστα. Μὰ ἄς ξυπνήσουν λοιπὸν οἱ ἐργάτες μας. Ἂς ξυπνήσουν τὰ Σωματεῖα τους. Ἂς μιλήσει ὁ φτωχὸς λαός. Ἂς κινηθοῦνε οἱ ἐφεδρικὲς Ἑνώσεις. Ἂς γίνει ἕνα ψήφισμα ὑπογραμμένο ἀπ' ὅλες τὶς λαϊκὲς ἀντιπροσωπείες. Καὶ ἄς ὑποβληθεῖ στὴν Ἀθῆνα μέσο τῆς ὁμάδος τῶν βουλευτῶν μας. Ἂς ἐπιμείνουμε ὡς ποὺ νὰ φύγει ἀπ' τὸν τόπο μας αὐτὴ ἡ ραγιαδικὴ ντροπή, αὐτὴ ἡ φορολογία τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ὅσο μένει γιὰ νὰ τὸν βυζαίνει τὸν ἀποδείχνει σκλάβο, δίχως συναίσθηση τῶν δικαιωμάτων του, δίχως γνώμη γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὸ ψωμί του, δίχως κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη γιὰ τὰ πιὸ σπουδαῖα ἀπ' τὰ συμφέροντά του!

ΑΛΛΑ ΜΕΛΕΤΑΝ ΤΑ ΒΟΔΙΑ..

Ξανάδαμε σὲ μιὰ ντόπια φημερίδα τὸν ἀξέχαστον ἐκεῖνο Βασιλακάκη νὰ αὐτοπαινιέται μὲ μιὰ ἀνταπόκριση ἀπ' τὴν Ἀθήνα.

Ἐκεῖ μέσα διηγεῖται εἰς τὸ Νοῆμον Κοινὸν καὶ τὴν Γενναίαν Φρουρὰν τῆς Λέσβου πὼ... πῆγε κ' ἔκανε βίζιτα στὸ Βενιζέλο, κι' ὁ Βενιζέλος λίγο ἀκόμα καὶ θἀτεφτε στὴν ἀγκαλιά του ξεφωνίζοντας μὲ δάκρυα καὶ ἀναφυλλητά:

— Ἀχ! κύριε Βασιλακάκη! Πῶς θὰ τὸ νταγιαντίξω αὐτὴ τὴ φορα νὰ μὴ σὲ βλέπω στὴ Βουλή! Ποιὸς θὰ μιλήσει πιὰ γιὰ τὴν ψῆφο τῶν γυναικῶν;! Ἀαααχ αὐτὸ δὲ θὰ μπορέσω νὰ τὸ βαστάξω ὦ; τὸ τέλος! Ἀχ!—βάχ!

Ὁ κ. Βασιλακάκης ἐννοεῖται πὼς τὸν παρηγόρεσε ὅσο μποροῦσε, καὶ τὸν παρακάλεσε μὲ θρήνους νὰ συγχωρέσει τοὺς Μυτιληνιοὺς ποὺ τόνε μαύρισαν γιατί... δὲ θὰ τὸ ξανακάνουν.

Καὶ ἡ μὲν ἄνοστη αὐτὴ καὶ χοντροφκισμένη αὐτοδιαφήμιση σημαίνει πὼς ὁ κ. Βασιλακάκις συλλογίζεται:

— Κάτι θὰ γίνει. Ἐκλογὲς μοῦ μυρίζονται. Ἂς ἀνασκουμπωθοῦμε. Ὅσοι ὅμως Μυτιληνοὶ τὴ διαβασαν συλλογίζονται: Ὦ διαβολε. Μὰ δὲν ἔπιασε λοιπὸν ἀκόμα δουλιὰ ὁ κ. Χρῆστος;

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ

Σιὸν περασμένο ἀριθμὸ τῆς «Κομπάνας» σὲ τοῦτη ἐδῶ τὴ σελίδα θελήσαμε νὰ ἐνθαρρύνουμε καὶ νὰ ὑποστηρίξουμε τοὺς νέους δικηγόρους μας. Μεταχειριστήκαμε τὴ φράση «περαστικοὶ πλιατσικολόγοι» λέγοντας πὼς οἱ νέοι μας δικηγόροι δὲν εἶνε τέτοιοι. Πῶς τώρα μερικοὶ παλιοὶ καὶ ξένοι δικηγόροι πήρανε ἀπάνω τους τὴ φράση ποὺ γράφτηκε δίχως νἀποτείνεται σὲ κανέναν, αὐτοὶ κ' ἡ σοφία τους μονάχα τὸ ξέρουν.

ΕΝΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Πρόκειται γιὰ μιὰ «Καμπανιὰ» τοῦ προηγούμενου φύλλου μας, μὲ τὸν τίτλο «*Οἱ νέοι δικηγόροι μας*», ποὺ μάθαμε πὼς εἶχε ἀποτελέσματα ὁλότελα ἀναπάντεχα καὶ καταπληκτικὰ καὶ παραξενα. Δηλαδὴ προσκαλέστηκαν σὲ ἔκτακτη συνεδρίαση ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἀπὸ ἕνα δυὸ παλιοὺς δικηγόρους.

Σὰ μοζεύτηκαν ὅλοι μάθανε πὼς ἡ πρόσκληση τοὺς ἔγινε γιὰ νὰ λάβουνε γνώση ἑνὸς γεγονότος ποὺ εἶχε κοσμοϊστορικὴ σημασία γιὰ τὸ δικηγορικὸ Σῶμα. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἤτανε ἡ κατακαημένη ἐκείνη ἡ «Καμπανιὰ» ποῦχε μοναδικὸ σκοπὸ νὰ κάνει τοὺς Λεσβίους νὰ προσέξουνε σὲ μίαν ἀδικία ποὺ γίνεται στοὺς νέους δικηγόρους μας, ποὺ βρήκανε μὲς τὸν τόπο τους ὅλα τὰ πόστα τοῦ ἐπαγγέλματός τους πιασμένα ἀπὸ ξένους, σὲ σημεῖο ποὺ νἄνε προβληματικὴ ἡ ζωή τους μὲς τὸ σπίτι τους. Βάλανε τὸ λοιπὸν κάτου τἀρθράκι μας οἱ δικηγόροι, βάλανε καὶ τοὺς πανδέκτας ἀπ' τὴν ἄλλη, κιἄρχισαν νὰ τὸ ψαχουλέβουνε γραμμὴ πρὸς γραμμὴ γιὰ νὰ βροῦνε ἕνα νομικὸ πιάσιμο ποὺ νὰ τὸ στείλει τὸ λίγο-λίγο στὸ κακουργιοδικεῖο. Κ' ἐπὶ τέλους τσάκωσαν τὴν κατακαημένη τὴν «Καμπανιὰ» μας ἀπ'τὴν οὐρά της! Χράπ! Βρέθηκε τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος καὶ... οὐκέτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων. Νάτηνε τώρα ἡ ἔνοχη οὐρίτσα ποὺ θὰ περάσει ἀπ' τὸ πρωτόριο: «ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ περαστικοὶ πλιατσικολόγοι —οἱ ντόπιοι ἔφεδροι δικηγόροι —ποὺ μεθαύριο θὰ πᾶνε ἄλλοῦ **νὰ κοροϊδεύουν εἰς βάρος τῆς ἀφέλειας τοῦ τόπου μας**». Αὐτὴ εἶνε ἡ οὐρίτσα. Τήνε τσάκωνε ἕνας πρωτεξάδελφος τῆς Θέμιδος καὶ τὴν παρουσίασε ὁλοτρέμουλη μπροστὰ στὸ σύνολο τῶν δικηγόρων μας!

ΚΑΙ ΔΙΓΟ ESPRIT DE CORPS!

Αὐτὴ ἡ φρίση, λέει, ἔχει μέσα φριχτὲς κατηγόριες ἐνάντια σ' ὅλους τοὺς ξένους δικηγόρους ποὺ ζοῦνε ἀνάμεσά μας. Ἐμεῖς τὴ βάλαμε κάτου, τὴν κυττάξαμε καὶ τὴν ξανακυττάξαμε. Καὶ δὲ βρισκουμε ἀκόμα νὰ λέει τίποτα κακὸ οὔτε γιὰ τοὺς παλιοελλαδίτες δικηγόρους οὔτε γιὰ τοὺς Περουβιανοὺς συναδέλφους των, οὔτε γιὰ τοὺς παλιοὺς ντόπιους. Λέει μονάχα γιὰ τοὺς νέους πὼς **δὲν εἶνε** περαστικοὶ κ. τ. λ.

Ὥστε οἱ μὴ ντόπιοι κ' οἱ μὴ ἔφεδροι δὲ μᾶς κάνουνε τὸ χατῆρι νὰ μᾶς δόσουνε τὴν ἄδεια μήτε νὰ ποινέσουμε τοὺς ντόπιους τοὺς ἔφεδρους δικηγόρους; Αὐτὸ δὰ εἶνε πρωτάκουστο! Ἐκεῖνοι ποὺ πρότειναν στὸ Δικηγορικὸ Σύλλογο νὰ γίνει μήνυση ἐνάντια στὴ «Καμπάνα» γύρεψαν νὰ τυλίξουνε τὴν ὁλότητα τῶν ἐπιστημόνων μὲ τὸ τεοτίπι τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης. Μὰ πῶς; Ἴσως ἐπειδὴ στὴν ἴδια «Κομπανιὰ» μέσα χτυπούσαμε τὴ φαύλη πολιτικὴ ἐργασία ποῦκανε στὸν τόπο μας ὁ Κωνσταντινικὸς Διακόπουλος (ποὺ ἔτυχε νἄνε κιαὐτὸς δικηγόρος) μὲ τὴ φημερίδα του;

Μὰ γιὰ νὰ δοῦμε. Εἶνε τάχα ἀλήθεια τὸ esprit de corps ποὺ χρησιμέψε γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἔχταχτη συνεδρίαση τοῦ Συλλόγου τῶν Δικηγόρων; Τό ἐπάγγελμα λοιπόν τοὺς ἑνώνει τόσο τρυφερὰ ὅλους ὥστε νὰ τοὺς κάνει ἔτσι ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητους; γιὰ κάθε τι ποὺ πειραζει τὴν Μενιδιάτικη ἀποσκολὴ τοῦ κ. Διακόπουλου ἀνάμεσά μας; Μὰ ὄχι. Ἂς λείψουν οἱ μικροπονηριὲς καὶ τὰ τερτίπια. Δὲν εἶνε ἡ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη, ποὺ μὲ ἱερὴ συγκίνηση ἐπικαλέσθηκε ὁ πρόεδρος (;) τοῦ Συλλόγου, ἐκεῖνο π ὔκανε τὸ δικηγορικὸ συναγερμὸ τῆς περασμένης βδομάδας. Τὸ esprit de corps δὲ συχνάζει τόσο πολὺ στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δικ. Συλλόγου τῆς πόλεώς μας. Ποῦ πῆγε λοιπὸν καὶ τρύπωσε αὐτὸ τὸ esprit ὅταν οἱ μετανοεμβριανοὶ καταδιώκανε τὸν κ. Καλλιγιάνη; Ποῦ χάζευε αὐτὸ τὸ esprit ὅταν ὁ κ. Εὐρυπαῖος ἔδιωχνε μπροστὰ στοὺς κλητῆρες του ἕνα δικηγόρο ποὺ πῆγε νὰ σώσει ἀπ' τὸ ξεσπίτωμα δυὸ κοπέλλες καὶ μιὰ γρηὰ πρόσφυγες; Ποῦ ταξίδευε στὸ ζήτημα τοῦ κ. Γιαννοπούλου; Τί μᾶς γινούτανε ὅταν ἕνας ἄλλος δικηγόρος καὶ κατόπι συμβολαιογράφος ἐμποϊκοτάρετο ἀπ' ὁλάκερη τὴ Μυτιλήνη κ' ἔπρενε τὰ βρεγμένα κ' ἔφευγε; Τι καπνὸ φουμάριζε αὐτὸ τὸ espris de coprs. ποὺ βάρεσε τὸ δικηγορικὸ συναγερμο τῆς περασμένης βδομάδας, τότες ποὺ ὁ καϋμένος ὁ κ. Διακόπουλος, ὁ δικηγόρος, ἀναγκαζούτανε ὅπως λένε νὰ πακεταριστεῖ μέσα σὲ μιὰ μεγάλη κάσσα, καὶ κατόπι ὁδηγούτανε στο φρέσκο;

ΝΑ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Ἂς ἀφίσουμε τὸ λοιπὸν αὐτὰ τὰ γκεβεζελίκια. Εἶνε κατάλληλα διὰ τὰ πολὺ μικρὰ παιδία τῆς «Διαπλάσεως». Τὸ γεγονὸς εἶνε τοῦτο ἐδῶ. Τοὺς δικηγόρους μας τοὺς μάζεψαν ἕνα δυὸ ξένοι συνάδελφοί τους γιατὶ στενοχωρέθηκαν μὲ τὴν ἐκστρατεία ποὺ κάνουμε ὑποστηρίζοντας τοὺς ντόπιους καὶ τοὺς ἐφέδρους. Στενοχωριοῦνται ἕνα δυὸ κύριοι γιατὶ μέσα στοὺς νέους δικηγόρους μας βλέπουν μερικοὺς ποὺ θὰ τοὺ; φᾶνε τὸ μάτι ἐπαγγελματικῶς, μόλις ὁ τόπος μας καταλοβει πὼς εἶνε τοὐλάχιστο ἐξ ἴσου καταρτισμένοι ἐπιστημονικὰ κ' οἱ καινούριοι ὅσο κ' οἱ παλιοί, μόνο ποὺ οἱ νέοι δουλεύουνε μὲ περισσότερη ὄρεξη γιὰ νὰ χτισουνε τὸ μέλλον τους, μὲ λιγότερους παράδες, καὶ μὲ μεθόδους καθαρῶς ἐπιστημονικές, μόνο ἐπιστημονικές, τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ἐπιστημονικές. Συνεννοούμαστε; Στοὺς ξένους, στοὺς παλιούς, δὲ συμφέρει βέβαια αὐτὴ ἡ ὁμάδα τῶν νέων ἐπιστημόνων ποὺ κατέφθασε μόλις ἔβαλε χάμου τὸ σπαθὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τὸ πιλίκιο τοῦ ὁπλίτου. Ἔχουνε δίκιο κιαὐτοί. Εἶνε τὰ γερατιὰ ποὺ τραβᾶνε τὸ μοιραῖο δρόμο τῆς δύσης. Δικαίωμά τους νὰ ἀμύνουνται. Μὰ καὶ στοὺς νέους δικαίωμα ἐξ ἴσου ἀναφαίρετο εἶνε νὰ ὁρμοῦν γιὰ τὴν ἐπικράτηση. Εἴμαστε τὸ δυνατὸ κῦμα τῆς νιότης ποὺ ὥρμησε μὲς ἀπ' τὸ χαράκωμα γιὰ νὰ σαρώσει ὅλα τὰ παλιὰ συστήματα καὶ νὰ γκρεμίσει ὅλες τὶς συνθῆκες ποὺ μυρίζουνε μούχλα. Στὴν «Καμπανιὰ» μας μιλήσαμε γιὰ τύπους πλιατσικολόγων ποῦνε περασικοὶ σἔναν τόπο. Θὰ μποροῦσαμε τὸ ἴδιο νὰ μιλήσουμε γιὰ ἄλλα πολλὰ ἄτοπα καὶ ἀναρμοστα ποὺ πέφτουν στὰ μάτια μας, γεγονότα δηλαδή. Καὶ θὰ τὰ λέγαμε ὅλα αὐτὰ μόνο καὶ μονάχα γιὰ νὰ ποῦμε πὼς οἱ ἔφεδροι δικηγόροι μας δὲν εἶνε τέτοιοι.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἂς ἐπιτρέψει παρακαλοῦμε, στὰς ἀρχὰς τοῦ 1924, ὅταν Ἐργατικὴ Κυβέρνηση διοικεῖ τὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Ἀθήνα μιλᾶνε πολὺ περὶ λαϊκῆς ἐλευθερίας ἂς μᾶς ἐπιτρέψει κ' ἐμᾶς ὁ κ. Πρόεδρος (;) τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου νἄχουμε τὴν ἐλευθερία τοῦ τύπου καὶ νὰ γράφουμε σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐφημερίδας μας ποὺ φαρδειὰ πλατειὰ τὸ δημοσιέψαμε στὸ πρῶτο της φύλλο. Ἔχουμε τὴ γνώμη πὼς Η ΛΕΣΒΟΣ ΕΧΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ ΘΡΕΨΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ. Αὐτὸ εἶνε τὸ κήρυγμά μας καὶ ἀγωνιζούμαστε νὰ τὸ βάλουμε στὴν ψυχὴ τοῦ πλήθους. ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ **πάνου σαὐτὸ τὸ χῶμα ποὺ μᾶς ἔσπειραν οἱ γονεῖς μας.**

Τὰ γυρεύουμε τώρα ποὔρθαμε. Καὶ θὰ τὰ πάρουμε. Μὲ τὴν ἠθικήν μας μὲ τὴν ἀξία μας, μὲ τὸ σπαθί μας. Στείλαμε ἤδη τοὺς διαλεχτούς μας μὲς τὴ βουλή. Κυττάξετέ τους, καὶ παραβάλετέ τους μόλους τοὺς ἄλλους. Εἶνε ἕνας κ' ἕνας. Τίμιοι, ἄξιοι, καὶ νέοι. Ἔτσι ἔχουμε σκοπὸ νὰ κάνουμε σόλες τὶς κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις, σόλα τὰ ἐπαγγέλματα, σόλες τις καρριέρες. Θὰ ὑποστηρίξουμε καὶ θὰ βοηθήσουμε νἀνεβοῦνε στὴ θέση ποὺ πρέπει ὅσους ἀπὸ μᾶς εἶνε ἄξιοι. Ὅσους εἶνε οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι τῆς δημιουργικῆς πνοῆς ποὺ κουνᾶ τὴ μάζα τῶν ἰδεολόγων ποῦνε μὲς τὴ τάξη μας κι' ἔξω ἀπ' τὴν τάξη μας.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἔτυχε νὰ μιλήσουμε γιὰ τοὺς νέους μας δικηγόρους βλέποντας πὼς πολὺς κόσμος τοὺς παραβλέπει, μοναχὰ ἐπειδὴ εἶνε ἀφιονισμένος ἀπ' τὴν ἄρρωστη πνοὴ ποὺ σάπια καθεστῶτα καὶ συστήματα καὶ ὄργανα φύσηξαν ἀπάνω του τὸν καιρὸ ποὺ ἡ χώρα πολεμοῦσε. Ἂς μὴ φοβοῦνται οἱ ξένοι κ' οἱ παλιοί. Ὅσοι ἀπ' τοὺς νέου; δὲν ἀξίζουν, θὰ μείνουν στὸ περιθώριο σ' ὅλη τους τὴ ζωή. Οἱ ἀξίες θὰ ξεπεταχθοῦν. Θὰ θριαμβεψουνε καὶ θὰ ἐπιβληθοῦνε. Πρέπει ὅμως ὁ τόπος νὰ μὴν παραβλέπει καὶ πὼς ἔχει παιδιὰ δικά του, δικηγόρους νέους καὶ τίμιους ποὺ χρωστᾶ νὰ τοὺς προτιμᾶ γιὰ τὶς δουλιές του στὰ δικαστήρια. Αὐτοὶ θέλουνε ὑποστήριξη γιὰ νὰ ζήσουνε, γιὰ νὰ μπορέσουνε νὰ δείξουνε τὶς ἱκανότητές τους, γιὰ νὰ φανερωθοῦνε.

Οἱ ὑποχρεώσεις αὐτὲς τῶν Λεσβίων ἀντικρυ στοὺς νέους δικηγόρους μας εἶνε καθαρὲς καὶ νέτες. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀφίνουνε νὰ ὑποφέρουνε, δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀποκαρδιώνουνε, δὲν πρέπει νὰ τοὺς ξενητέβουνε γιὰ νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους ἄλλοῦ, ὅπου πολλοὶ ἀνεδείχθηκαν, τὴ στιγμὴ ποὺ ξένοι τρῶνε τὸ ψωμὶ ποὺ βγαζει ὁ τόπος τους, τὸ ψωμὶ ποὺ τοὺς ἀνήκει. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἄλλοι κάνουνε λεφτὰ στὴν πατρίδα τους προσφέροντας ὑπηρεσίες ποὺ κιαὐτοὶ θὰ τὶς ἔκαναν τὸ ἴδιο καὶ καλύτερα, μονάχα.... πιὸ φτηνὰ ἀπ' τοὺς ξένους. Καλοῦμε ὅλες τὶς κοινότητες τοῦ Νησιοῦ. Καλοῦμε ὅλες τὶς Ἑνώσεις τῶν Ἐφέδρων νὰ μὴ δίνουνε τὶς ὑποθέσεις τους σὲ ξένους. Ἂς εἶνε βέβαιοι πὼς θὰ τὶς μπιστευτοῦνε σὲ ἄξια χέρια δίνοντάς τις σὲ ντόπιους σὲ ἐφέδρους δικηγόρους. Τὸ ἀποτέλεσμα θἄνε τὸ ἴδιο· μονάχα ἡ πλερωμὴ λιγότερη.

Λέσβιοι! Ὑποστηρίξετε φανατικὰ τοὺς διανοουμένους σας!

ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ...

Οἱ Ἑνώσεις Ἐφέδρων τοῦ Νομοῦ μας, καθὼς κοὶ πληρεξούσιοί μας πρέπει νὰ φροντίσουν βιαστικὰ νὰ λυθεῖ τελειωτικὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐγγραφῆς στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ὅλων τῶν ἐφέδρων ποὺ εἶνε ἄγραφτοι. Δὲν εἶνε δίκιο τὸ σπουδαιότερο δικαίωμα τοῦ πολίτη νὰ τὄχουν ὅλοι οἱ ἀπόλεμοι, καὶ νὰ τὸ στεροῦνται μονάχα οἱ πολεμιστὲς ποὺ ἔπρεπε πρῶτοι ἀπ' ὅλους νὰ τὄχουνε. Μὲ τὶς σχολαστικὲς διατυπώσεις ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος, πάλι οἱ πιότεροι δὲ θὰ γραφτοῦνε. Γιατὶ ὅλα αὐτὰ τὰ σύντα φέρτα εἶνε ταξίδια, εἶνε ἔξοδα, εἶνε χαμένα μεροκάματα, εἶνε χασομέρια μὲς τοὺς δρόμους. Κι οἱ ἔφεδροι δὲν ἔχουνε οὔτε λεφτὰ οὔτε καιρὸ γιὰ ξόδιασμα. Πρέπει τὸ δίχως ἄλλο νὰ προκληθεῖ μιὰ διαταγὴ νὰ γίνει ὁμαδικὴ ἐγγραφὴ στοὺς καταλόγους μὲ ὑπεύθυνη ἐνέργεια τῶν κοινοτικῶν προέδρων ὅπως ἔγινε στὰ 1915. Ποῦ στηρίχτηκαν τότες. Ἐκεῖ ἄ; στηριχτοῦνε πάλι κι ἄς προκαλέσουνε τὴ διαταγή. Εἶνε μιὰ γενικὴ ἀξίωση αὐτὴ ὅλων τῶν ἀπολυμένων πολεμιστῶν ποὺ πρέπει σοβαρὰ νὰ τὴ μελετήσουνε οἱ ἀντιπρόσωποί μας, καὶ νὰ ἐνεργήσουνε σύντομα ὅσο εἶνε καιρός. Ἂς γίνουμε μιὰ φορὰ τῶν φρονίμων τὰ παιδιά.

Ὅλοι στὸν «Ἀλκαῖο»

**Τὴν

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

Ο ΦΟΥΚΑΡΑΣ

Φουκαράς ἦταν τὸ πίσημο παρόνομά του. Ἔτσι γραφόταν. Μὰ καὶ τὸ ὅλο του ἦταν, ταιριασμένο ἀμίμητα μὲ τὸ πίθεκό του. Ἡ κορμοστασιά του, οἱ κίνησές του, τὸ βλέμμα του, ὅλα του ἦταν ἡ φυσικαροσύνη ἡ ἴδια ποὺ πῆρε ἀθρώπινη μορφὴ γιὰ νὰ δείξῃ στὸν κόσμο τὸν ἑαυτό της. Γιὰ νὰ εἰπεῖ στὸ καθένα : — Νὰ πῶς εἶμαι ! . . .

Γύφτος ἦταν ὁ Φουκαράς, ὄχι ὅμως σὰ τοὺς γύφτους ποὺ τὸ κορμί τους εἶνε στητὸ καὶ λαμπερὸ σὰ μπρούτζινο ἄγαλμα. Ἕνας κακομοιριασμένος γύφτος, κοντόσωμος, μὲ τὸ κεφάλι χωμένο στοὺς ὤμους — σὰ νὰ μὴν εἶχε ὁλότελα λαιμὸ — μελαψός, μὲ προβατίσια μάτια. Οἱ ὠμοπλάτες του ἔφταναν ἴσα-ἴσια μὲ τοὺς λωβοὺς τῶν ἀφτιῶνέ του. Εἶχεν ἕνα δικό του περπάτημα, πρωτότυπο. Πατοῦσε τ' ἀριστερὸ πόδι του καὶ τὸ κορμί του ἔγερνε ἀριστερά, πατοῦσεν ὕστερα τὸ δεξὶ καὶ τὸ κορμί του ἔγερνε δεξιά, μονοκόματα, χωρὶς νὰ λυγᾶ ἡ μέση του, ποὺ ἀλήθεια δὲ φαινόταν καὶ νάχει μέση. Τὰ χείλη του λεφτὰ καὶ πάντα προτεταμένα. Καὶ τὸ σαγώνι του πλατὺ σκεδὸν ἄκουμποῦσε στὰ στήθια του.

Ἡ μοῖρα του τοῦχε τοῦ Φουκαρὰ νὰ τὸν σαρώσει κι' ἀφτὸν ἀπ' τὸ γύφτικο βασίλειο του ἡ ἐπιστράτεψη.

Σκληρὴ μοῖρα γιὰ τὴ γεννιά του, π' ἄλλη πατρίδα δὲ γνώρισεν ἀπ' τὸν ἀπέραντο γαλάζιο θόλο τ' οὐρανοῦ καὶ τὰ πράσινα λιβάδια τῆς γῆς. Καμιὰ Τσιγγάνα, οὔτε στοὺς πιὸ σκληροὺς μελλοντικούς της χρησμοὺς δὲ φαντάστηκε τὴ γεννιά της μὲ βροντερὰ τουφέκια στὸν ὤμο, λαμπερὲς λόγχες στὸ πλεβρὸ, νὰ βαδίζει μὲ πολύχρωμες παντιέρες γιὰ ξελεφτέρωμα σκλάβων ἀδερφῶν, ἀφοῦ ὅλοι οἱ Τσίγγανοι χρόνια καὶ χρόνια ζοῦσαν λέφτεροι κάτου ἀπ' τὸν Ἥλιο καὶ τ' ἄστρα, σὲ κάθε γῆς καὶ τόπο. Ὡστόσο ἡ σκληρότερη Μοῖρα εἶνε ἡ πραγματικότητα σὰν ποῦρχεται. Κι' ὁ Φουκαρᾶς μιὰ νοτισμένη χυνοπωριάτικην ἀβγὴ φίλησε τὴ γυναῖκα του, ποὺ τοῦ μιλοῦσε γρηγορα-γρήγορα μὲ ζωηρὲς χειρονομίες στὴ ξεχωριστή τους γλῶσσα καὶ ξεκίνησε πρὸς τὴ μεγάλη Πολιτεία ἀφήνοντας τὸ καπνισμένο, παμπάλαιο γύφτικό του τσαντήρι, ποὺ ἀπόξω ἕνα μικρὸ γυφτόπουλο —τὸ παιδί του— φορώντας μιὰ κουρελιάρικη ρομπίτσα, ποῦφταιε μονάχα ὡς τὴ μέση του, ἀφήνοντας κατάγυμνα, τὸ λοιπὸ σῶμα, τὰ λοιμὰ καὶ τά στηθάκια του, ἔκλαιγε τσιριχτὰ τρίβοντας μὲ τὸ μουτζουρωμένο γροθάκι του, τὰ πρισμένα ματούδια του.

Καὶ γιὰ νὰ γελάσει πιότερο ἡ Μοῖρα, ἔβαλε τὸ χέρι της καὶ στὰ στρατολογικὰ γραφεῖα ἀκόμα κι' ἔτσι τὸ Φουκαρᾶ τὸν κατάταξαν στὸ ἐπίλεχτο σῶμα τὸ Ἐβζωνικό Καὶ τὸν ἐστειλαν σὲ κεῖνο ἀκριβὸς τὸ Τάγμα, ποὺ φοροῦσε τὰ κόκκινα φάρια μὲ τὶς μάβρες μακριὲς φοῦντες τὶς μακριὲς ἄσπρες Ἐβζωνικὲς κάλτσες μὲ τὰ γαλάζια κορδόνια κάτου ἀπ' τὰ γόνατα καὶ τὰ κόκκινα τσαρούχια.

Σὰ παρουσιάστηκε στὸ γραφεῖο τοῦ λόχου μὲ τοὺς ἄλλους στρατιῶτες τῆς ἀποστολῆς κανένας δὲ μπόρεσε νὰ βαστάξει τὰ γέλοια παρ' ὅλο ποὺ κεῖνο τὸ βροχερὸ πρωῒ εἶχεν ἐξαιρετικὰ νέβρα τὸ πάντα συγνεφιασμένο καὶ θυμωμένο μοῦτρο τοῦ λοχαγοῦ Ὁ Φουκαρᾶς μόλις ἔνοιωσε τόσα μάτια νὰ τὸν ψαχολέβουν περίεργα καὶ γιομάτα ἀπὸ ἕναν ἔφτυμο ἀβάσταχτο σαρκασμὸ, τάχασε καὶ δὲν ἤξερε πῶς νὰ σταθεῖ. Κύτταζε μιὰ τὸν ἕναν καὶ μιὰ τὸν ἄλλον καὶ καταλαβαίνοντας πῶς ὁ λοχαγὸς ἦταν ὁ πιὸ μεγάλος κεῖ μέσα, ἔφερε καμπουριασμένα τὰ δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ πάνου ἀπ' τὸ φρύδι του καὶ τοῦ φώναξε :

— Ἔ! γιάchou κὺε ντικανέα!!...

Δυνατὸ ξεπεταχτηκε τὸ κρατημένο γέλοιο ἀπ' ὅλους καὶ πρώτη φορὰ τότε εἶδαν καὶ τὸ μοῦτρο τοῦ λοχαγοῦ ν' ἀλλάξει ὄψη. Μίκριναν τὰ μάτια του, ἐνῷ στὰ πλάγια του, εἶχαν σχηματισεῖ πολλὲς μικρὲς ζαρουμπιὲς καὶ στὰ μάγουλα κάτου ἀπ' τὰ μικρυά του μουστάκια ἔγιναν δυὸ βαθειὲς καμπύλες. Ἀφτὸ ἦταν τὸ πρῶτο γέλοιο στὸ πάντα ἀγέλαστο μοῦτρό του.

Τέτοια ἦταν ἡ πίσημη ὑποδοχὴ ποῦγινε στὸ Φουκαρὰ μέσα στὸ ἴδιο γροφεῖο, παρουσία ὅλης τῆς «ἱεραρχίας τῶν ὀργάνων τοῦ λόχου.»

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ μ' ὅλο τὸ τσουχτερὸ κρύο ποῦκανε, τὸ Τάγμα ἔβγοινε στὰ γυμνάσια. Στὴ στερνὴ τετράδα ξεχώριζε κι' ὁ Φουκαράς. Ἡ ἐβζωνικὴ μοντύα μακρυὰ πολὺ τοῦφταιε μιὰ πιθαμὴ πάνου ἀπ' τοὺς ἀστραγάλους, τὸ φάριό του, τσακισμένο, ἦταν χωμένο καλὰ στὸ κεφάλι του ἴσαμε τὰ γυρμένα ἀφτιά του καὶ ἡ μεγάλη πίσω μπαλάσκα γιομάτη φυσίγγια ἔκλινε, τραβώντας τὴ λουρίδα πρὸς τὰ κοτου. Ἔτσι, κρατώντας καὶ τὸ τουφέκι στὸ δεξὶ ὤμο ἀδέξια χοτφιασμένο ἀπ' τὴ λοβὴ, βάδιζε τὸ δικό του βῆμα, τὸ πρωτότυπο, τὸ ἄρυθμο, ποῦμοιαζε σὰν τὰ κινήματα τῆς μαούνας πάνου στὰ κύματα. Μπροστὰ οἱ σάλπιγγες ἔποιζαν κοφτὰ τὶς ρυθμικὲς μάρκες κ' ἀκολογόταν ρυθμικὸ τὸ βῆμα τῶν ἀντρῶν τοῦ τάγματος.

— Ἕνα! Φουκαρά! τοῦ φώναζε κάθε τόσο ὁ λοχίας ποῦρχόταν ξοπίσω. Κιὸ Φουκαράς, τρομάζοντας, προσπαθοῦσε νὰ κάνει κάτι περισσότερο ἀπ' τὸ φυσικό του βῆμα καὶ κοντὰ στὴ φυσικὴ συνήθεια νὰ κλίνει τὸ κορμί του δεξιὰ κι' ἀριστερά, ἔκλινε καὶ θελληματικὰ πιότερο ἀκόμα, κιέμοιαζε σὰ βάρκα σὲ φουρτουνιασμένο πέλαγο. Ἔτσι φανταζόταν πῶς ἱκανοποιεῖ καὶ τὸ Λοχία ποὺ φώναζε θυμωμένα ξοπίσω του καὶ τὶς σάλπιγγες ποὺ χτυποῦσαν τὰ ζωηρά τους μάρς.

Στὸ γυμνάσιο ὁ Ἀνθυπασπιστής, ποὺ ἔλαχεν ἡ ἐξαιρετικὴ ἀφτὴ τιμὴ νἄχει τὸ Φουκαρὰ στὴ Διμοιρία του, ἀναγκάστηκε νὰ τὸν χωρίσει ἀπ' τοὺς ἄλλους. Τὸν ἔδωσε σένα δεκανέα νὰ τὸν πάει μακριὰ καὶ ξέχωρα, νὰ τὸν μάθει βῆμα κι' ὅπλασκία. Μὲ τοὺς ἄλλους ἦταν ἀδύνατο νὰ μείνει, γιατὶ ἡ προσοχὴ ὅλων ἦταν σ' ἀφτὸν καὶ τὰ γέλοια ἔπερναν κέδιναν μὲ τὶς γκάφες καὶ τὴν ἀδεξιότητά του. Δυὸ μάλιστα θὰ πήγαιναν τὸ μεσημέρι νὰ πλύνουν τὸ καζάνι, τιμωρημένοι ἀπ' τὸν Ἀνθυπασπιστὴ «διότι ἐγέλων κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀσκήσεων».

Πίσω ἀπὸ κάτι σωροὺς πέτρες, ἐκεῖ τὸν ἔφερεν ὁ δεκανέας κι' ἄρχισε τὸ μάθημα τοῦ βηματισμοῦ. Ἴδρωσεν ὁ δεκανέας φωνάζοντας, ξοπίσω του : «ἕνα-δύο ἕνα-δύο» . . . κ' ἴδρωσε κι' ὁ Φουκαρᾶς μὴ μπορῶντας νὰ καταλάβει τί σώνει καὶ καλὰ ἤθελε μετρώντας ἔτσι ὁ δεκανέας καὶ γιατὶ τάχα δὲν τἄρεσε ἡ περιπατησιά του.

— Ἕνα-δύο, ἕνα-δύο . . , ἐπέμενεν ὁ δεκανέας. Μὰ ὅσο κι' ἂν μετροῦσε ζωηρὰ καὶ δυνατά, τὸ βῆμα ἦταν τὸ ἴδιο : Μιὰ στὸ ἀριστερὸ πλεβρὸ, μιὰ στὸ δεξὶ, μιὰ στὸ ἀριστερό, ἀνυπάκουο σὲ χρόνο καὶ ρυθμό. Δὲ βάσταξε, τὸν ἄρπαξε νεβρικὰ ἀπ' τὶς πλάτες, τὸν τρίνταξε δυνατὰ καὶ τοῦ φώναξεν ὅλος φούρκα καὶ θυμό :

— Ἕνα, μωρέ, τὸ σταβρόσου ! . .

— Ἔ, ἕνα γιά ! . . ἀπάντησε κι' ὁ Φουκαρὰς, ἀνασηκώνοντας τὰ φρύδια καὶ κοιτάζοντάς τον μὲ τὰ προβατήσια μάτια του, ζητιάνικα.

Σὰ δὲ ἔρχεται τὸ βουνὸ σὲ σένα, πᾶ, ἐσὺ στὸ βουνό, εἶπεν ὁ Μωάμεθ, Ὁ δεκανέας ἀναγκάστηκε στὸ τέλος νὰ κάνει μιὰ παρόμοια φιλοσοφία καὶ ταίριασε τὸ ρυθμὸ σύμφωνα μὲ τὸ βῆμα τοῦ Φουκαρά. Κι' ἂν ὁ κανονισμὸς ἐπέτρεπε τὸ βῆμα νὰ γίνεται σὲ τρεῖς χρόνους μὲ μιὰ μικρὴ πάψη στὸ τρίτο, ἄλλοτε μεγαλήτερη κι' ἄλλοτε μικρότερη θὰ ἦταν ἐν τάξει κι' ὁ Φουκαρᾶς μὲ τοὺς κανόνες του. Μὰ ὁ δεκανέας ποῦξαρε πῶ ἴσαμε τὸ «δυὸ» μονάχα ἐπέτρεπε ὁ κανονισμὸς ἀναγκάστηκε γιὰ νὰ σημειώνει τὸ βῆμα τοῦ Φουκαρὰ, νὰ μετρᾶ ἔτσι :

— Ἕνα, δύο, ἕνα.δύο, ἕνα, δύο, δύο-ἕνα, δύο.ἕνα, δύο, ἕνα . . . .

Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ παρουσιάστηκε στὸ Λόχο, ὁ Φουκαρᾶς καὶ νιύθηκε, ἡσυχία κι' ἀναπαμὸ δὲ βρῆκε. Δὲν ἦταν μονάχα οἱ ὧρες τῶν γυμνασίων καὶ τῆς θεωρίας, ὅπου πεισματάρικα ὅλοι οἱ βαθμοφόροι ἐπέμεναν νὰ τοῦ μάθουν ὅλες τὶς πολύπλοκες περιπέτειες τῆς ὁπλασκίας καὶ τὰ ὀνόματα μὲ τὰ ξεχωριστὰ σημάδια, τῶν βαθμοφόρων μὲ τὴ σειρὰ ἀπ' τὸν Ὑποδεκανέα ἴσαμε τὸν Ἀρχιστράτηγο. Ἦταν κ' οἱ ἀγγαρεῖες. Στάνια γλύτωνε ἀπ' ἀφτές. Στὶς πιὸ δύσκολες μάλιστα καὶ δυσάρεστες ἦταν ἀπαραίτητος. Σἀφτὸν κατέφεβγαν πρῶτα-πρῶτα. Οἱ ἄλλοι στρατιῶτες καμμιὰ φορὰ μουρμούριζαν ἢ παραπονιόταν καὶ γλύτωναν. Ἀφτὸς στόμα εἶχε καὶ μιλιὰ δὲν εἶχε. Κούμπωνε βιαστικὰ τὴ μαντύα του, σὰ τὸν φώναζαν κι' ἔτρεχε σινάμενος—κουνάμενος νὰ τὴν ἐκτελέσει. Μερικοὶ στρατιῶτες καπάτσοι τὸν ξεμεταλέβοντο σ' ἀφτό. Ἅμα τοὺς ὁρίζαν σὲ κάποια βαρειὰ ἀγγαρεία, ξεμονάχεβαν μὲ τρόπο τὸ Φουκαρὰ κ' ὕστερα μὲ διαταχτικὸ καὶ θυμωμένο ὕφος φώναζαν :

— Ἔλα δῶ, Φουκαράς ! ! κι' ἀφτὸς ἔτρεχε πάλε ὑπάκουος καὶ κοιτάζοντας μὲ σεβασμὸ ἀφτὸν, ποὺ ἤξαιρεν ἔτσι ἐπιβλητικὰ νὰ διατάσει.

Τὶς ὧρες πάλε ποὺ ἦταν ὅλοι λέφτεροι κι' ἀπὸ γυμνάσια, κι' ἀπὸ ἀγγαρεῖες, τοῦ Φουκαρὰ τὰ βάσανα ξαναπλήθαιναν. Ἦταν τότε ὁ σκλάβος στὴν ἔφτυμη διάθεση καὶ στὸ γλέντι τῶν ἄλλων. Πειράγματα ἀπὸ πα τοῦ. Ὠ κι' ὁ μάγερας τοῦ λόχου, ὁ Βαγγέλης, τὸ «βλακόμετρον μὲ λοφίον» κι' ἀφτὸς λάβαινε μέρος μὲ ἡδονιστικὴν ἐφχαρίστηση ποὺ φαινόταν στὰ μικρά του μάτια, τὰ χωρὶς τσίνορα. Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἀθῶα τὰ πειράγματα. Ὁ καθένας ἐαέβρισνε τὸ δικό του κ' ὕστερα ὅλοι τὸ ἐπαναλόβαιναν. Μὰ σιγὰ-σιγὰ ὅλα ἀφτὰ ἀπ' τὴ συχνὴν ἐπανάληψη τὰ βαρέθηκαν κι' ἄρχισαν σὰ βαρώτερα. Καὶ μιὰ ποὺ δόθηκεν ἀφορμὴ ἀπὸ ἕναν ὅλοι πῆραν τὸν ἴδιο δρόμο κι' ὁ Φουκαρᾶς δὲ πρόφταινε νὰ τὰ δέχεται. Ὁ πρῶτος ποὺ εἶχε κάνει τὴν ἀρχὴ εἶχε βάλει μέσα σ' ἕνα τυλιχτὸ τσιγάρο, καταμεσίς, μπαρούτι καὶ τοῦ τὸ πρόσφερε.

Καπνιστὴς μὲ πάθος ὁ Φουκαρᾶς. Στὸ τσιγάρο ἐθύμαιναν οἱ μπάρες, ποὺ δεχόταν ἀπ' ὅλοῦθε. Ἅμα τὸ κολλοῦσε στὰ χείλη, ἦταν σὰ νὰ βύζαινε τὸ γλυκότερο πιοτὸ ἀπ' τὸ ρογβύζι τῆς ζωῆς. Ρουφοῦσε τὸν καπνὸ ἀνοίγοντας τὰ ρουθούνια, τὸν κρατοῦσεν ὅσο πιότερο μποροῦσε μέσα του κ' ὕστερα τὸν ἔβγαζε σιγὰ σιγὰ ἀπ' τὴ μύτη του. Τὰ μάτια του γλάρωναν τότες ἀπὸ μιὰ γλυκειὰν ἐφχαρίστηση. Χαιρέτισε καὶ πῆρε τὸ τσιγάρο. Ἔτσι ἔκανε πάντα. Ὁ ἄλλος προθυμοποιήθηκε καὶ τοῦ τἄναψε κι' ὅλας καὶ κατασκλαβώθηκεν ὁ Φουκαρὰς μὲ τὴν καλωσύνη του. Στὴν τρίτη ρουφηξιὰ μ' ἕνα «πάφ» ἄρπαξε τὸ μπαρούτι. Κατατόμωσε, κέρωσεν ὁ Φουκαρὰς ἀπ' τὸ φόβο. Ἡ φλόγα τοῦ τσουρούφλισε τὸ μουστάκι, τὰ φρύδια, τὰ τσίνορα. Κλὰ ποὺ δὲν τὸν σταβρώσε κι' ὅλας.

— Κακό.... κακό ντέ ! ! διεμαρτύρετο μαβρομάτρινος ἀπ' τὸ τρόμο μέσα σ' ἀτέλειωτα χτχανίσματα τῶν τσολιάδων. Ἀπὸ τότε τσιγάρο τυλιμένο δὲ δεχόταν κι' ἂν τὸν βάζες τὄπιρνεν, ἀλλὰ δὲν τἄναβε προτοῦ τ' ἀνοίξει καὶ ξετάσει τὸν καπνὸ μέσα. Καὶ μὲ ποὺ δόθηκεν ἡ ἀρχὴ, τὸ κακὸ πῆρε δρόμο.

Οἱ βαθμοφόροι γελοῦσαν μ' ὅλα ἀφτά. Κ' οἱ τσουλιάδες κάθε μέρα κι' ἐφέβρισκαν κάτι καινούργιο. Καὶ τὸ κακὸ τοὺς ἐρέθιζε, τοὺς γαργαλοῦσε πιότερο τὴν ὄρεξη γιὰ πειράγματα χειρότερα.

Ἕνα ἀπόγεμα τοῦ Γενάρη. Ἡ μέρα εἶχε περάσει ζεστὴ μ' ὄμορφη λιακάδα. Μέρες εἶχε νὰ κάνει τέτοια καλωσύνη. Μέσα σὲ μιὰ χαλασμένη μάντρα λιαζότανε οἱ ἄντρες τοῦ λόχου ξαπλωμένοι. Μερικοὶ καθάριζαν τὰ τουφέκια τους. Εἶχαν βρεθεῖ ἀκάθαρτα στὴν ἐπιθεώρηση καὶ τὰ καθάριζαν τώρα γιὰ νὰ τὰ ξαναδείξουν ἄβριο στὸ πρωϊνὸ προσκλητήριο. Εἶχαν τιμωρηθεῖ καὶ μὲ πέντε μέρες φυλάκιση ὁ καθένας γι' ἀφτὸ ἀπ' τὸ Λοχαγό.

— Μωρὲ, καθαρὸς βρέθηκε στὴν Ἐπιθεώρηση ὁ Φουκαράς ! παρετήρησεν ἕνας. Ὅλοι ἔψαξαν ὁλόγυρα μὲ τὰ μάτια. Σὲ μιὰν ἀπόμερη γωνιὰ τὸν εἶδαν ξαπλωμένον νὰ λιάζεται- Ἡδονικὰ κάπνιζεν ἕνα χοντροτσίγαρο κακοφτιασμένο. Ἀφερεμένος τέλεια φαινόταν. Μακρυὰ γύριζε τὸ μυαλό του, ἴσως ἐκεῖ πρὸς τὸ γύφτικο τσαντήρι του. Ἀπ' τ' ἀνοιγμένα του ρουθούνια ἔβγαινεν σιγὰσιγὰ ὁ καπνὸς, φιδωτὸς γλυστροῦσε πάνου στὰ μελαψὰ ξερά του μάγουλα κ' ὕστερα παιγνιδιαστὰ σκορπιζόταν πάνου ἀπ' τὸ κόκκινο φάριό του. Φωτισμένα γυάλιζαν τώρα τὰ μάτια του.

Ἐκεῖνο τὸ βλακώδικο, τὸ τρομαγμένο βλέμμα τῶν γυμνασίων καὶ τῶν πειραγμάτων δὲν ὑπῆρχε τώρα. Ὅμορφα γένηκαν τὰ μάτια του κ' ἦταν σὰ τὰ χαϊδεβαν ἀταλὰ-ἀταλὰ μιὰν ἀγαπημένη, νοσταλγημένην εἰκόνα, ποὺ ἦταν μπροστά του τώρα.

Θὰ τοῦ δείξω τώρα γώ ! ! εἶπεν ἕνας ψιλόλιγνος τσουλιὰς μὲ καμπουριαστὴ μύτη ἀπ' τοὺς τιμωρημένους. Τοῦ κακοφαινόταν ἡ ἐφχαρίστηση ἀφτὴ τοῦ Φουκαρά. Κ' ὅλοι εἶχαν τὴν ἴδια γνώμη κι' εἶχαν θυμώσει βλέποντάς τον, ἔτσι ραχατλίδικα ξαπλωμένο καὶ ἀξέγνοιαστον. Κακοκαρδισμένοι καὶ χολιασμένοι ἀπ' τὰ μαλλώματα καὶ τὶς φωνὲς τῶν ἀξιωματικῶν, ποὺ τοὺς παρατήρησαν στὴν Ἐπιθεώρηση, δὲ μποροῦσαν ν' ἀνεχτοῦν ὁποιαδήποτε χαρὰ σ' ἄλλους τώρα. Πολὺ πιότερο στὸ Φουκαρά.

Κάπου ζητεῖ νὰ ξεθυμάνει ὁ χολιασμένος. Πρωτοῦ σκεφτοῦν τὸ Φουκαρὰ, βλαστημοῦσαν, αἰσχρολογοῦσαν ὑβρίζοντας κα. ξεθυμαίναν. Μὰ νὰ τώρα ποὺ βρῆκαν νὰ χύσουν τὸ φαρμάκι ποὺ τοὺ, πότισαν. Κι ἂν ἀφτὸς δὲν ἔφταιγε τί τάχα ; Ἐκεῖνοι νὰ σκουπίζουν τὰ τουφέκια τώρα, νἄχουν τιμωρηθεῖ, νὰ τοὺς ἔχουν πρεσβίλει, κι' ἀφτὸς, ἕνας Φουκαρᾶς ἐκεῖ, ἕνας γύφτος, παληόγυφτος, νὰ ὀνειροπλέκει ἥσυχος κάτου ἀπ' τὴ γλυκειὰ λιακάδα.

Ἔβγαλε μιὰ σφαῖρα ἀπ' τὴν παλάσκα του ὁ ψιλόλιγνος τσουλιάς.

Στριφογύριζε τὴ βολίδα, τὴν ἔβγαλε κι' τὴν πέταξε στὴ γῆς. Ἔκοψεν ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ τὄβαλε μπροστὰ στὸ φυσίγγι γιὰ νὰ μὴ χυθεῖ τὸ μπαρούτι. Ὕστερα ἄνοιξε τὸ κινητὸ οὐρανὸ καὶ τὄβαλε στὴ θαλάμη. Τὸ ξανάκλεισε καὶ κύτταξε θριαμβεφτικὰ τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν ἐμπνευσή του. Ἐκεῖνοι ποὺ στὸ μεταξὺ ἔπαψαν τὸ καθίρισμα καὶ τὸν κυττοῦσαν περίεργοι, κάτι κατέλαβαν τώρα. Ἔξοχο πρᾶμα ! Ἕνα «μπούμ» ξαφνικὸ κοντὰ στὸν ὀνειροπλόκο γύφτο. Τι τρομάρα καὶ τὶ γέλοια. Ἀπὸ τώρα τοὺς γαργαλοῦσεν ἡ ἐφχαρίστηση στὸ λαιμό.

— Σσσσ ! ! . . μὴ φωνάζετε ρὲ, μὴν τὸ καταλόβει ! !

Τὸν πλησίασε μὲ τὸ γομᾶτο τουφέκι. Τὸν χτύπησε μιὰ μὲ τὸ πόδι πάνου στὰ πισινὰ καὶ τοῦ φώναξεν ἐπιβλητικά.

— Στάσου προσοχή ! !

Ξετινάχτηκεν ἀπότομα. Δὲ σηκώθηκεν ὅμως. Τὸν κοίταξε μέσα στὰ μάτια. Πταράξενο πρᾶμα ! Τὸ βλέμμα τὸ ὑπάκουο, τὸ τρομαγμένο, τὸ βλακώδικο δὲν τὄχε τώρα ὁ φουκαρᾶς. Μέσα στὴ σκοτεινάδα τῶν ματιῶν του ἕνας ψυχικὸς θυμὸς ξεχώριζεν. Ἔτσι λοιπὸν, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα οὔτε ἀπὸ μακρυὰ νὰ χαίρεται τὸ βασίλειό του, τὴ γυναίκα του καὶ τὸ γυφτόπουλό του; Οὔτε μὲ τὸ νοῦ του νὰ χαϊδέβει κεῖνο ποὺ λαχταρᾶ ἡ ψυχή του ;

— Δὲν ἀκοῦς, ρὲ γύφτο ; Σήκω προσοχή ! ! ξαναφώναξε κι' ἄρχισε νὰ θυμώνει στὰ γερὰ τώρα. Σήκωσε καὶ τὸ τουφέκι καὶ τὸν σημάδεψε κι' ὅλας, ἔτσι γιὰ φόβερα.

— Ἔ, ἄϊντε ντέ ! ἄϊντε ντέ ! ! λοχαγὸ εἶσαι σύ ;

Πῆγε ν' ἀνασηκωθεῖ θυμωμένος κι' ὁ Φουκαρᾶς, μὲ τὴ πρόθεση ποὺ φανόταν στὶς κίνησές του νὰ φύγει ἀπ' ἐκεῖ, ν' ἀπομακρυνθεῖ. Τὸ κατάλαβεν ὁ τσουλιᾶς κι' ἔνοιωσε μιὰ πυρδιὰ νὰ τοῦ ἀνεβαίνει στὸ κεφάλι, νὰ τὸν ζαλίζει. Ἄκουσε ὁ γύφτος, τὸ ζό ! ! Νὰ κάνει τὸν κάργα τώρα. Καὶ νὰ τοῦ τύχει ἀφτουνοῦ γιὰ πρώτη φορά. Πρόγκα ποὺ θὰ τοῦ βαζαν οἱ ἄλλοι ἂν ὑποχωροῦσεν ἀλήθεια !

— Παληόγυφτε ! . . . . . μουρμούρισε. καὶ τράβηξε στὴ σκαντάλη. Ἕνα «μπάμ» ἀκούστηκε, μιὰ στροφὴ ἔκανεν ὁ Φουκαρὰς κι' ἔπεσε πίσωμα στὸ χῶμα βογγώντας σὰ σφαγμένο γουρούνι.

Τὸν σήκωσαν καὶ τὸν πῆγαν σὲ μιὰ μεγάλη σκηνή. Τὸ δεξὶ του μάγουλο ἦταν κατάμαβρο κι' ὅλο μιὰ μεγάλη ξαπλωμένη πληγή. Τὸ μάτι κλειστὸ καὶ μαβρισμένο κι' αὐτὸς βογγοῦσε χωρὶς διακοπή: «Ὤ !,. . ὤ !. . . ὤ ! . . . .» Ἤρτε ὁ γιατρὸς τοῦδεσε πρόχειρα τὴν πληγή Εἶχε κακὶ κ' ἡ μαντύα του στὸν ὤμο καὶ τὸ μπαρούτι τοῦκανε καὶ κεῖ πληγή. Τὸ ἴδιο βράδυ πάνου σ' ἕνα φορεῖο τὸν ἔστειλαν στὸ Νοσοκομεῖο. Σιγὰ-σιγὰ μὲ τὶς μέρες ξεχάστηκε κι' ὁ Φουκαρὰς καὶ τὸ πάθημά του.

Μὰ ὕστερα ἀπὸ καναδυὸ μῆνες, νάτος καὶ ξεμτρόβαλε πάλι στὸ λόχο.

— Ὤ ! ὤ ! καλωσόρισες Φουκαρά !

— Φουκαρὰ μπρὲ ντεκανέα εἶσαι ;

— Σὰν τὰ χιόνια, μωρὲ Φουκαρὰ, σὰν τὰ μάβρα τὰ χιόνια ! !

Σ' ὅλο τὸ δεξὶ του μάγουλο ἦταδ μιὰ μεγάλη σημαδιὰ σὰ νὰ πάτησε κανένας ἕνα πυρωμένο σίδερο. Στὸ μάτι του φαινόταν ἕνα μικρὸ μέρος ἀπ' τἄσπρίδι. Σὰ σύχασε λιγάκι ὁ θόρυβος, ὁ Φουκαρὰς ἄρχισε νὰ δηγιέται.

— Πῆγε στὸ Νοσοκομεῖο μένα, κρεβάτι πάνου τέσανε. Ἐγὼ νά, χίτσ ! . . . πεταμίνο μπρέ ! . . Ὕστερα ἅμα κατίλαβα ὤχ ! ὤχ ! . . . πόνοοοο . . . . Μίτι ντίπ ! . . . νά, πάει, ντὲν γλέπει . . . . .

Ἔκλεισε μὲ τὄνα χέρι, τ' ἀριστερὸ τὸ γερὸ μάτι. Ἕνας σήκωσε τὸ χέρι μὲ τὰ πέντε δάχτυλα ἀνοιγμένα πρὸς τὸ Φουκαρί :

— Πόσα εἶνε ἀφτά, Φουκαρά ;

Κεῖνος τέντωσε τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ μπρός, τέντωσε καὶ τὸ χαλασμένο μάτι, κούνησε τὸ κεφάλι του δεξιὰ κι' ἀριστερά.

— Τρία εἶνε ! !

Ἕνα πλατὺ γέλοιο ἀκούστηκε ἀπ' ὅλους.

— Ἕνα ντὲν γλέπε. γιά ! . . . Ὕστερα γιατρὸ βάλανε μάτι μου. Κάτε μέρα πρωῒ γιατρὸ βίζανε μάτι μου. Καὶ χέρι μου, ὤμό μου πρίστηκε. Νά, ἔτσι . . . . φοῦσκο γένηκε. Τόσο ! Ἀμάν ! Ἄλλο πόνο . . . . ὤχ ! . . ὤχ ! . . Πέρασε μέρες, πολλὲς μέρες. Ἕνα γιατρὸ εἶπε: Παιντάκι μου, τέλεις ἄντεια δώσουμε σένα ; Τέλει γιά ! πῶς ντὲν τέλει ! ! Γυναίκα ἔχει, παιντὶ ἔχει. Γιουσοὺφ κοντζὰμ παιντί, νὰ . . . . Πῆρε ἄντεια, πῆγα τσαντῆρι μου . . . Γυναίκα μου ἔκλαιγε, Γιουσοὺφ ἔκλαιγε . . . Ἀμὰν μπρὲ . . . καρδιά μου ράτσε . . . . ὤφ ! . . ὤφ . . .

Καὶ τὰ μάτια του γιόμισαν δάκρυα.

— Πέντε μέρες φυλάκιση ἔφαγε ἀφτὸς ποὺ σὲ χτύπησε Φουκαρὰ !

— Ἔ, κρῖμα εἶνε κι' ἀφτὸ ! Σάματις ἤτελε ; Χατὰς γένηκε κρῖμα εἶνε, κρῖμα κι' ἀφτό....

Ἔτσι ἀνεξίκακα ἔκρινεν ὁ Φουκαρὰς τὸ φταίχτη του.

Τώρα ὅμως ἡ ζωή του στὸ λόχο γένηκε πιὸ δύσκολη. Τὸ πάθημα τοῦ ματιοῦ του τὸν μπόδιζε. Πολλὲ ; φορὲ ; εἶχε καὶ πόνους. Ὡστόσο οὔτε ἀπ' τὰ γυμνάσια γλύτωνε, οὔτε κι' ἀπ' τὶς ἀγγαρεῖες. Μὲ τέτοιο ἕνα πάθημα βέβαια ἀπαλάσσοντα. ἀπ' τὸ στρατό. Μὰ ποιὸς νὰ ἐνδιαφερτεῖ γιὰ ἕναν γύφτο Φουκαρά ;

— Δὲ βαριέσαι, ἄς εἶνε κι' ἀφτὸς στὸ λόχο. Γιὰ τὶς ἀγγαρεῖες; ἔλεγεν ὁ Ἐπιλοχίας. Κι' ἔτσι ἐξακολουθοῦσιν οἱ σκλάβες μέρες τοῦ Φουκαρί. Μονάχα τὸ βράδυ ἅμα κοιμοῦντανε ὅλοι, ἀφτὸς μέσα στὸ στρατιωτικὸ τσαντῆρι κουκουλωμένος μὲ τή μισὴ κουβέρτα ἔμενεν ἄγρυπνος μέσα στὸ σκοτάδι. Νειρέβοταν μ' ἀνοιχτὰ μάτια τὸ γύφτικο καπνισμένο του τσαντήρι, τὴ γυναίκα του καὶ τὸ μυξιάρικο γυφτόπουλό του. Ἔλιωνεν ἡ καρδιά του ἀπὸ κατημὸ καὶ νοσταλγία.

Ἀργὰ τοῦριόταν ὁ ὕπνος. Μιὰ νύχτα κάποιος στρατιώτης ἄναψε τὸ σπαρματσέτο —περισμένα μεσάνυχτα— γιὰ νἄβγει ἔξω ἀπ' τ' ἀντίτεκνο καὶ τὸ κοιτοῦσε τὸ Φουκαρὰ ἄγρυπνο νὰ μξιελάει μὲ κυγμένα ἀναφυλλητά.

— Τ' ἔταθες, μωρὲ Φουκαρί ;

Ξαφνιάστηκε κεῖνος. Δὲ βάσταξεν ὅμως καὶ ξομολογήθηκε. . .

— Ὤχ ! τσαντήρι μου. . . τσαντήρι μου, καημένε, ποῦ εἶνε γιά ;

Τὸ πρωῒ ἔξαιρεν ὅλος ὁ λόχος, πῶς ὁ γύφτος ὁ Φουκαρᾶς νειρέβεται καὶ νοσταλγεῖ τὸ γύφτικό του τσαντήρι, πῶς εἶνε δυσαρεστημένος ἀπ' τὴ στρατιωτικὴ ζωή. Ἄκουσε κεῖ ! ! Φαῒ μπόλικο, ποὺ δὲν ἴδειδε στ' ὄνειρό του μὲ τσαῒ ἢ καφὲ τὸ πρωῒ. Ροῦχα, τσαρούχια, τσιγάρα, μιστὸ καὶ νὰ μὴ μένει φχαριστημένος. Νὰ λαχταρᾶ τὰ κουρέλια του καὶ τὴ σκ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ γιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Φλεβάρης **5** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 47

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ — ΑΡΘΡΟ Θ. ΛΕΦΚΙΑ

Ο ΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΔΑΣΜΟΣ

— Ἡ φορολογικὴ ἀφομοίωση.

Ὕστερα ἀπὸ μεταπολίτευση τοῦ **1912**, μαζὶ μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ διοικητικοῦ καὶ δικαστικοῦ συστήματος ποὺ ἔγινε χωρὶς πολλὲς δυσκολίες στὶς νέες χώρες, ἔπρεπε νὰ γινει καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ. Τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Μὰ τὸ καινούριο Κράτος, θέλοντας νὰ ζωογονήσει τὴν ψόφια οἰκονομική του ζωή, εσκέφτηκε νὰ ἐκμεταλλευτεῖ τὶς νέες του χώρες — πλούσιες καὶ ἀνθηρὲς καὶ παραγωγικώτατες — μὲ ἕναν τρόπο ἀποικιακῆς πολιτικῆς. Ἕναν τρόπο πολὺ πονηρό. Στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα οἱ δυὸ φορολογικοὶ κλάδοι τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων εἴχανε στὰ **1912** τὴ σχέση **1** πρὸς **3**. Δηλαδὴ οἱ ἔμμεσοι φόροι εἴχανε τριπλάσια ἀπόδοση ἀπ' τοὺς ἀμεσους. Κατὰ τὸ Τούρκικο ὅμως σύστημα στὶς νέες χῶρες συνέβαινε τὸ ἐνάντιο: οἱ ἄμεσοι φόροι εἴχανε πολὺ πιὸ μεγάλη ἀπόδοση ἀπ' τοὺς ἐμμέσους.

Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, λοιπόν, ἀποφάσισε ν' ἀφομοιώσει τὸν ἕνα κλάδο, τὸν τελωνειακὸ (ἐμμέσων φόρων). καὶ νὰ διατηρήσει γιὰ κάμποσα χρόνια τὸν ἄλλο, (ἀμέσων φόρων). Τὸ Κράτος ἐνομοθέτησε τὴν ἀπόφασή του, μὲ ὄργανο τὴν παλιὰ Βουλὴ ποὺ σ' αὐτὴν δὲν ἀντιπροσωπεύουνταν οἱ νέες χῶρες. Ἀπόδειξη κι' αὐτὸ πὼς ἡ πολιτική του ἤτανε ὀλότελα ἀποικιακή. Ἦταν ἑπόμενο ὅμως, πὼς τὸ μέτρο ἦταν ἐντελῶς προσωρινό. Βάσταξε ἐπάνω κάτω ὡς τὰ **1920**.

Πήγε τόσο πολύ, γιατὶ ἡ βουλευτικὴ ἀντιπροσωπεια τῶν νεων χωρῶν δὲν τὸ κατεπολέμησε, ἀλλ' ἀφῆκε τὸ Κράτος νὰ κρινει κατὰ τὸ κέφι του τὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε τὸ μέτρο αὐτὸ νὰ καταργηθεῖ. Ραγιαδισμὸς σωστός. Ἐξ αἰτίας τοῦ ραγιαδισμοῦ μας αὐτοῦ, πληρώναμε τόσα χρόνια φόρους καὶ φόρους ποὺ δὲν τοὺς ἤξερε ἡ Παλιὰ Ἑλλάδα: φόρος κτηματικὸς, φόρος ἐπιτηδεύματος, φόρος αἰγοπροβάτων, φόρος οἰκοδομῶν, φόρος πολεμικὸς, φόροι νομαρχιακοὶ, φόρος ὁδοποιΐας, δεκάτη ὅλων τῶν προϊόντων κ.τ.λ. Μέσα σ' ὅλους αὐτοὺς πληρώναμε καὶ τὸν περίφημο φόρο τῶν ψαριῶν, τόσο περίφημο ὅσο καὶ γελοῖο.

Στὰ **1920**, ὅπως εἴπαμε, ἡ φορολογικὴ ἀφομοίωση παλιῶν καὶ νέων χωρῶν εἶχε γίνει πιά. Οἱ φόροι ποὺ ἀραδιάσαμε παραπάνω καταργηθήκανε ὅλοι καὶ στὸν τόπο τους ἐπεβλήθηκαν ἄλλοι ποὺ ἀποβλέπανε πιὰ. ὄχι τὶς νέες χώρες μονάχα, παρὰ ὅλο τὸ Κράτος τὸ ἑλληνικό.

Ὕστερα ἀπ' τὴ βαθμιαία αὐτὴ ἀφομοίωση τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, εἶνε φυσικὸ νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ἡ νομοθετημένη ἀπόφαση τοῦ Κράτους ποὺ ἐπέβαλε στὶς νέες χώρες τὸ Τούρκικο φορολογικὸ σύστημα, ἔπεσε ἀφ' ἑαυτῆς. Ἔσβυσε, νεκρώθηκε καὶ δὲν ὑπάρχει πιά.

— Ὁ νόμος 2125 ποὺ μετέτρεψε τὸ φόρο τῶν ψαριῶν σὲ δημοτικὸ δασμό.

Τὸ Μάρτη τοῦ 1920, ἐψηφίστηκε ὁ νόμος 2125. Ὁ νόμος αὐτὸς μετετρεψε το δημόσιο φόρο τῶν ψαριῶν σὲ δημοτικὸ δασμό. Δηλαδὴ τα ἔσοδα τοῦ φόρου αὐτοῦ, παραχωρήθηκαν στοὺς δήμους καὶ στὶς κοινότητες ποὺ στὶς περιφέρειές τους ξοδεύουνται τὰ φορολογούμενα ψάρια.

Ὁ νόμος ἀφτὸς εἶνε ἀστοχώτατη πράξη. Πρῶτα πρῶτα, γιατὶ εἶνε λογικῶς ἀστήριχτο νὰ ἐπιβάλλεται δημοτικὸς δασμὸς 20 ο)ο σὲ ἕναειδος πρώτης ἀνάγκης. Ἀστήριχτο καὶ πρωτοφανές. Ἐξ ἄλλου ὁ νόμος 2125 μεταβιβάζει ***κεκτημένα δικαιώματα*** τοῦ δημοσίου στὶς δημοτικὲς ἀρχές. Δὲν ἀποτελεῖ ***ἀρχὴν*** ἀλλὰ ***συνέχειαν*** τῆς φορολογίας. Ἔχοντας ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ ***οὐσιαστικὸς*** νόμος τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τούρκικης φορολογικῆς νομοθεσία, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀφομοίωση, ἔπαψε νὰ ἔχει ***κῦρος***, ἔστω κι' ἂν δὲν ἐξεδόθηκε, ὅπως ἔπρεπε, ***τυπικὸς*** νόμος για τὴν κατάργησή του, ρωτοῦμε: εἶχε το Δημόσιο ***κεκτημένα*** δικαιώματα ποὺ μπορεῖ νὰ τὰ μεταβιβάσει ὅπου ἤθελε;

Τὸ ἑλληνικὸ πολίτευμα (ἄρθρο 50) ἀπαγορεύει νὰ ἐπιθληθεῖ φόρος στὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ γίνει νόμος. Ὁ νόμος 2125 μεταβιβάζει ἁπλῶς τὸ φόρο τῶν ψαριῶν καὶ τὸν παραδέχεται ὡς ***ὑπάρχοντα.*** Σὲ ποιὸ νόμο λοιπὸν στηρίζει τὴν ὕπαρξή του αὐτὸς ὁ φόρος;

Ὁ νόμος 2125 λέγει: «ὁ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ ὀθωμανικοὺς νόμους εἰσπραττόμενος φόρος». Ποιοὶ εἶνε οἱ «***ἐν ἰσχύϊ***» ὀθωμανικοὶ νόμοι; Καὶ ποιος ἑλληνικὸς νόμος ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς ἔχει «ἐν ἰσχύϊ»;

Περιμένουμε μιὰν ἀπάντηση γιὰ νὰ λυθοῦνε οἱ ἀπορίες μας αὐτές. Ἡ θέση μας καὶ τὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε δὲν εἶνε τέτοια γιὰνὰ μπορέσουμε νὰ βαθύνουμε καὶ νὰ ἐξονυχίσουμε περισσότερο τὸ ζήτημα τοῦ φόρου αὐτοῦ, ποὺ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν ἔχει κανένα ***νομικὸ κῦρος.***

— Μία στατιστικὴ ἐπίσημη. — Τί εἰσπράττει ὁ Δῆμος κ' οἱ κοινότητες.

Παραθέτουμε ἐδῶ πέρα μιὰ στατιστικὴ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἀπὸ 1920 καὶ δῶθεν ποὺ διετέθη γιὰ τὸ Δῆμο καὶ γιὰ τὶς κοινότητες καὶ τῶν ποσῶν ποὺ ἐμοιράστηκαν ἕως σήμερα ἀπὸ εἰσπράξεις αὐτές.

Χρονιὰ	Ἀκαθαρ. Ἔσοδο	Ἔξοδα	Καθ. Ἔσοδο	Δῆμος	Κοινότητες
1920-1921	136.579	26.979	109.600	49.320	60.280
1921-1922	146.163	30.963	115.200	50.625	64.575
1922-1923	187.207	38.792	148.415	56.570	91.845
	469.949	96.734	373.215	156.515	216.700

Ἕως πέρυσι τὸ φόρο τον εἰσέπραττε τὸ Δημόσιο καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴ σχετικὴ ἐκκαθάριση στὸ τέλος τῆς χρονιᾶς, ὁ Δῆμος κ' οἱ Κοινότητες ἔπερναν ἀπὸ ἐπαρχιακὸ Ταμεῖο τὸ προσδιωρισμένο ἀπὸ εἰδικὴν ἐπιτροπὴ ποσό. Πέρυσι ὅμως ὁ φόρος νοικιάστηκε γιὰ τρία χρόνια, ἕως τὸ 1926 δρ. 590.000.

— Τί ἔχει νὰ χάσει ὁ Δῆμος μὲ τὴν κατάργηση — Ἕνας τρόπος ποὺ θὰ ὠφελεῖ χωρὶς νὰ βλάφτει συγχρόνως.

Εἶνε βέβαιο πῶς ἄμα καταργηθεῖ ὁ φοροδασμὸς αὐτός, ὁ Δῆμος Μυτιλήνης θὰ χάσει **70.000** δραχμὲς περίπου χρονιάτικο εἰσόδημα καὶ τὰ ἀνάλογά τους ποσὰ οἱ μικρὲς κοινότητες. Τὸ ποσὸ δὲν εἶνε ἀσήμαντο γιὰ νὰ θελήσει κανεὶς ἄψε σβύσε νὰ τὸ βγάλει ἀπὸ δημοτικὸ προϋπολογισμὸς μιὰ ποὺ καθιερώθηκε πιὰ ἐδῶ καὶ τρία χρόνια. Ἀξίζει, ὅμως — ὅσο μεγάλο κι' ἂν εἶναι τὸ ποσὸν αὐτό, νὰ ὑποφέρει ὁ τόπος τὴ λειτουργία τοῦ πέρα ὡς πέρα ληστρικοῦ αὐτοῦ συστήματος; Γιὰ χατήρι τοῦ Δήμου πρέπει νὰ γδέρνεται ὁ λαός, πρέπει νὰ θησαυρίζουν οἱ τυχεροὶ νοικατόροι, πρέπει ν' ἀποστραγγίζεται ὁ βασανισμένος ψαρᾶς; Σ' ἕνα προηγούμενο ἄρθρο μας προσπαθήσαμε νὰ δώσουμε μιὰν εἰκόνα τῆς λειτουργίας τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ ὅλων τῶν κερδοσκοπικῶν μηχανορραφιῶν ποὺ στηρίζονται ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ σύστημα καὶ εὐδοκιμοῦν.

Εἶνε περιττὸ νὰ ξαναμασσήσουμε τὰ ἴδια πράματα. Ἔχουμε ὅμως τὴ γνώμη, πὼς ὁ Δῆμος γιὰ ν' ἀντικρύσει τὸ ἔλειμμα ποὺ θὰ προκύψει μὲ τὴν κατάργησή του, μπορεῖ νὰ ζητήσει τὴν ἐπιβολὴ ἑνὸς δημοτικοῦ τέλους, ὡρισμένου, στὰ ψάρια ὅπως καὶ τἄλλα προϊόντα τοῦ τόπου, ἐνεργῶντας τὴν εἰσπραξή του μὲ τὰ ἴδια ὄργανα ποὺ εἶνε ἐπιφορτισμένα τὴν εἴσπραξη τῶν ἄλλων δημοτικῶν δασμῶν. Τὸ τέλος πρέπει νὰ νεῖναι ὡρισμένο, π. χ. **0.20** λ. γιὰ τὰ δεύτερα καὶ **0.50** λ. γιὰ τὰ πρῶτα ψάρια. Στὴν περίπτωση τούτη, — εἴμαστε πολὺ βέβαιοι καὶ πρόθυμοι νὰ τ' ἀποδείξουμε στὴ στιγμὴ — γιὰ τὸ Δῆμο ὄχι μονάχα θ' ἀναπληρωθεῖ τὸ μέρισμά του ποὺ θὰ πάει χαμένο ἀπὸ τὸ φόρο, παρὰ διπλὸ καὶ τρίδιπλο κι' ἀφαντάστως μεγαλείτερο ἀπ' αὐτό.

— Ἡ ἀπόδειξη εἶνε ἁπλῆ — Λαθρεμπόριο δὲν θὰ ὑπάρχει

Οἱ **70.000** δραχμὲς, ποὺ ἀποτελοῦνε τὴ χρονιάτικη πρόσοδο τοῦ Δήμου ἀναλογοῦνε ὡς ποσοστὸ **20** ο)ο σὲ ψάρια ἀξίας **350.000** δραχμῶν δηλαδὴ ὀκάδες **20.000** περίπου μὲ μέση τιμὴ **18** δρ. Ποιὸς τολμᾶ νὰ ὑποστηρίξει ὅτι **20.000** ὀκ. ψαριῶν μονάχα πουλιοῦνται ὁλοχρονὶς μέσα στὸ ἰχθυοπωλεῖο μας; Τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν εἶνε οὔτε κἂν μιᾶς ψαρᾶδικης τράτας ἢ μηνιάτικη ἁλιευτικὴ ἀπόδοση!

Εἶνε βεβαιομένο καὶ τὸ ὑποστηρίζουμε ὑπευθύνως ὅτι ἡ πούληση **10.000** ὀκάδων ψαριῶν μέσα σὲ μιὰ μέρα δὲν εἶνε καθόλου σπάνιο φαινόμενο γιὰ τὸ ἰχθυοπωλεῖο μας. Τὸ ὑποστηρίζουμε ἔχοντας ἀτομικὴν ἀντίληψη τοῦ πράγματος ὕστερα ἀπὸ μακρόχρονη πεῖρα. Πρέπει νὰ σημειώσουμε βέβαια πὼς ὅλες οἱ ἐποχὲς τοῦ χρόνου δὲ φέρνουνε τὸ ἴδιο εἰσόδημα. Μόλα ταῦτα ἔχουμε πιστοποιήσει πὼς μονάχα ἡ ἁλιευτικὴ θέση «Κουτσουμπάρα», στὸ ἀνοιξιάτικο τρίμηνο, μπορεῖ νὰ ἀποδώσει κατὰ μέσον ὅρο **150-200.000** ὀκάδες ψάρι! Εἶνε καταπληκτικοὶ ἴσως οἱ ἀριθμοὶ, μὰ εἶνε ἀληθινοί. Δοιπὸν τὸ ξανατονίζουμε: μὲ ἕνα ἐλάχιστο καθωρισμένο τέλος σὲ κάθε ὀκᾶ ψαριοῦ, ὁ Δῆμος θὰ ἐπιτύχη πολὺ μεγαλείτερο εἰσόδημα ἀπὸ τωρινό.

Ἔτσι ὁ λαὸς δὲ θἆναι ὑποχρεωμένος νὰ φουσκώνει τὸ τομάρι τοῦ καθενοῦς ἐπιτήδειου ἐκμεταλλευτῆ καὶ νὰ συντηρῆ τὰ κοπάδια τῶν ὑπηρετῶν τοῦ φόρου. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ θὰ ἐκλείψει καὶ τὸ ἐλεεινὸ λαθρεμπόριο τῶν ψαριῶν ποὺ ἐνεργεῖται σήμερα σὲ ἀφάνταστη κλίμακα. Γιατὶ τότε δὲ θἆναι καθόλου συμφέρον στὸ ψαρᾶ γιὰ **25** ψωροδραχμὲς νὰ ἐκθέση σὲ κίνδυνο κατασχέσεως **50** ὀκάδες ψάρι, ἀξίας **1,000** δραχμῶν, ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ σημερνὸ σύστημα εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ σκάσει **200** δραχμές.

Καὶ φυσικὰ γιὰ ἕνα τόσο μεγάλο ποσό, πολὺ εὔκολα ἀποφασίζει σήμερα νὰ παίξει τὴν τύχη τοῦ ἐμπορεύματός του. Ἀπ' τὴν ἐξάλειψη τοῦ λαθρεμπορίου, ἐκτὸς τὴν ὠφέλεια ποὺ θἄχει ὁ Δῆμος, γιατὶ θὰ εἶνε πρόχειρο τὸ εἶδος ποὺ θὰ δασμολογεῖ καὶ ἄφθονο συγχρόνως, ἀπ' τὴν ἀφθονία θὰ ὠφεληθεῖ κυρίως ὁ λαὸς γιατὶ αὐτὴ σύμφωνα μὲ ἀπαράβατον οἰκονομικὸν ὅρο, χαμηλώνει πάντα τὴν ἀξία τοῦ εἴδους.

— Ὁ ἐπίλογος. — Πρέπει νὰ καταργηθεῖ

Ὅτι εἴχαμε νὰ ποῦμε τὸ εἴπαμε πιά. Καὶ τὸ συμπέρασμα ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ πράματα, εἶνε ὅτι ὁ φόρος πρέπει ***ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ.*** *Μ' εὐχαρίστηση μαθαίνουμε πὼς ὁ ἀγῶνας ποὺ ἀνοιξεν ἡ ἐφημερίδα μας ἄρχισε νὰ καρποφορεῖ. Ὁ Δῆμος — ὁ περισσότερο ἐνδιαφερόμενος — ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ συνεδρίαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφάσισε νὰ ζητήσει τὴν ἄμεση κατάργησή του καὶ ὑπέβαλε στὴν Κυβέρνηση σχετικὸ ψήφισμα. Ἔχουμε τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ ψήφισμα αὐτὸ, θὰ σπεύσουν νὰ τὸ ἐνισχύσουνε μὲ τὴ φωνή τους καὶ ὅλες οἱ ἐπαγγελματικὲς ὀργανώσεις καὶ οἱ σύνδεσμοι τοῦ τόπου μας. Γιὰ νὰ τελιώνει πιὰ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση ποὺ ἀρκετὰ μᾶς ἀπησχόλησε ἕως σήμερα. Καὶ γιὰ νὰ δοῦμε καὶ πιὸ πέρα.... κανένα ἄλλο ζήτημα τοπικό.*

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΟΣΜΟΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΝΙΚΟΛΑΪ ΛΕΝΙΝ

Δὲ θὰ καταπιαστοῦμε καμιὰ βαθειὰ κριτικὴ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Λένιν, τοῦ μεγάλου Ρώσσου διχτάτορα καὶ συγγραφέα, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μεγαλήτερης ἴσως κοινωνικῆς ἐπανάστασης ποὺ γνώρισαν οἱ αἰῶνες.

Ἔπρεπε ἀλήθεια νἄρθει ὁ θάνατός του, γιὰ νὰ κοπάσει τὴν μπόρα τῶν ὕβρεων καὶ τῶν συκοφαντιῶν τῶν ἀντιπάλων του, νὰ ἀναγκάσει τὴν κοινὴ γνώμη νὰ γονατίσει ἐβλαβικὰ μπροστὰ στὸ νεκρό του καὶ νὰ ἐπιβάλλει σάφτὴν τὴν τελικὴ ἀναγνώριση τῆς ἐξαιρετικῆς μεγαλοφυΐας του.

Γιατὶ ὁ Λένιν καὶ ἄσκετα ἀκόμα μὲ τὶς πολιτικές του ἀποπεποίθησες δὲν εἶναι μονάχα ἕνας μεγάλος πολιτικὸς οὔτε ἕνας βαθὺς διπλωμάτης, ποὺ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου του, δὲ φέβγει ὄξω ἀπ' τὰ ὅρια τῆς ἐφήμερης πολιτικῆς ἐπιτυχίας. Ὁ Λένιν παρουσιάζει μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ σίνιγματώδικες φυσιογνωμίες τῆς ἱστορίας. Τίμιος, τιμιώτατος ἄθρωπος ὅπως ὁμολογοῦν κι' οἱ ὀχτροί του, ἀκούραστος ἐπιστήμονας, ἄγνὸς καὶ θρῆσκος ἰδεολόγος. Ἀδυσώπητος στὴν ἐχτέλεση τῶν σχεδίων του, καὶ ἐδίσταχτος γιὰ τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας. Ἐπαναστάτης ποὺ μισεῖ τὴ βία καὶ κηρύχνει πὼς ἀπ' τὴ βία λυτρώνει ἡ βία. Καλὸς καὶ ἀγαθὸς γιὰ τοὺς φίλους του, ἀλύγιστος, ἀπότομος χωρὶς οἶχτο γιὰ τοὺς ὀχτρούς του.

Ὁ Λένιν εἶναι ἕνας μεγάλος ἀναμορφωτὴς ποὺ τὸ κολοσιαῖο ἔργο του, μοιάζει μὲ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μωάμεθ καὶ τοῦ Βούδα, ποὺ στὴν ἐποχή τους — ἐποχῆς βαθειᾶς θρησκοληψείας — ἡ ἀνθρωπότητα τοὺς ἔκανε θεούς Τὸ ἔργο τοῦ Λένιν, στηριγμένο στὴ θετικὴ ἐπιστήμη τοῦ κοινωνισμοῦ, καὶ ραφιναρισμένο ἀπὸ κάθε θολούρα ἰδεαλισμοῦ καὶ οὐτοπίας εἶναι φανερὸ κι' ἀναμφιβήτητο πὼς ἔχει κλονίσει σύριζα τὸ ἀστικὸ καθεστώς.

Ὁ Λένιν γεννήθηκε στὸ Σίμπιρσκ κοντὰ στὸ Βόλγα, στὶς 10 τοῦ Ἀπρίλη τοῦ 1870. Ὁ πατέρας του κυβερνητικὸς ὑπάλληλος εἶχε πάρει σωρὸ τιμὲς καὶ παράσημα, καὶ τελεφταία πῆρε τὸν τίτλο τοῦ κληρονομικοῦ ἐβγενῆ-τσίν. Ἡ οἰκονομική του κατάσταση εἶταν καλή.

Τὸ ἐπαναστατικὸ στάδιο τοῦ Λένιν ἀρχίζει ἀπὸ τότες ποὺ ἡ Τσαρικὴ κυβέρνηση καταδίκασε σὲ θάνατο καὶ κρέμασε τὸ μεγαλήτερο ἀδερφό του Ἀλέξαντρο, ποὺ τὸν πιάσανε σὲ μιὰ συνωμοσία ποὺ σχεδίαζε τὴ δολοφονία τοῦ Τσάρου Ἀλεξάντρου τοῦ Γ'.

Ὁ θάνατος τοῦ ἀδερφοῦ του, ἄφησε βαθειὰ ἴχνη μὲς στὴ ψυχὴ τοῦ νεαροῦ Λένιν.

Ὁ Λένιν ἦταν τότες φοιτητὴς ἀλλὰ σὲ λίγα χρόνια διώχτηκε ἀπὸ Πανεπιστήμιο γιατὶ εἶχε πάρει μέρος σὲ μιὰ στάση τῶν φοιτητῶν, καὶ μπῆκε «ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.»

Στὰ 1888 ὁ Λένιν ζήτησε νὰ ξαναπάει στὸ Πανεπιστήμιο, ἀλλὰ ἡ αἴτησή του ἀπορίχτηκε. Ὕστερα ζήτησε νὰ φύγει στὸ ἐξωτερικὸ ἀλλὰ πάλι τὰ ἴδια.

Γυρίζοντας ἀπὸ πόλη σὲ πόλη, κυνηγημένος ἀπ' τοὺς χαφιέδες τῆς Ὀχράνα, τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τοῦ Τσάρου, κατόρθωσε τέλος ὁ Λένιν νὰ πάρει τὸ δίπλωμα ταῦ δικηγόρου. Ἀλλὰ τὸ 1897 συνελήφθη καὶ ἐξορίστηκε πάλι στὴ Σιβηρία. Ἐκεῖ ἔγραψε πολλὰ ἀπ' τὰ ἔργα του.

Ὅταν τέλειωσε τὴν ποινή του ξαναγύρισε στὴ Ρωσία, ἀλλὰ τοῦ ἀπαγορέφτηκε νὰ μένη σὲ μεγάλες πολιτείες, σὲ κέντρα βιομηχανικὰ καὶ σ' ἕδρες Πανεπιστημίων. Ὕστερα ταξίδεψε στὸ Μόνιχο, στὶς Βρυξέλες, στὸ Παρίσι, στὸ Λονδῖνο καὶ στὴ Γενέβη.

Στὰ 1905 ὅταν ξέσπασε ἡ πρώτη Ρωσικὴ ἐπανάσταση, ὁ Λένιν ξαν γύρισε στὴ Ρωσία, ὅταν ὅμως ἐπικράτησε πάλι ἡ ἀντίδραση, ἐδραπέτεψε στὴ Φιλαντία, ὕστερα στὴν Ἐλβετία κι' ἀποκεῖ στὸ Παρίσι. Ἀπ' τὸ Παρίσι πῆγε στὴν Κρακοβία κοντὰ στὰ Ρούσικα σύνορα γιὰ νὰ διεφτύνει ἀποκεῖ τὶς κινήσες τῶν ἐπαναστατῶν. Ἔγραψε πάνου ἀπὸ 30 βιβλία. Τὰ κυριώτερα εἶναι: Ἡ ἐξέλιξη τοῦ καπιταλισμοῦ στὴ Ρουσία. (1899) Τί νὰ κάνουμε; (1902) Ἕνα βῆμα μπρὸς δυὸ βήματα πίσω (1904) Ἡ κρίση στὸ Κόμμα μας— Δώδεκα χρόνια— Δυὸ τάσες στὸ Ρωσσικὸ Μαρξισμὸ— Ματεριαλισμὸς κι' ἐμπειροκριτισμός.— Κριτικὲς παρατήρησες πάνου σὲ μιὰ ἀντιδραστικὴ φιλοσοφία.— Ὁ Ἐκστρεμισμός.— Ὁ Ἰμπεριαλισμὸς ὡς τελεφταῖος σταθμὸς τοῦ καπιταλισμοῦ.— Καὶ τὸ Κράτος καὶ Ἐπανάσταση.

Ὁ Πλεχάνωφ, ὁ παιέρας τοῦ Ρωσικοῦ σοσιαλισμοῦ διαβάζοντας τὸ πρῶτο βιβλίο τοῦ Λένιν εἶπε: *Ἀφτὸς ὁ νέος μιὰ μέρα θἆναι ἐπικίνδυνος.* Ὁ μέρος οὐτοπιστὴς δὲν ἔπεσε ὄξω. Σὲ δέκα πέντε χρόνια, ὁ Λένιν, μὲ δηλωμένο κομμουνιστικὸ πρόγραμμα πῆρε ὁ ἴδιος τὴν ἀρχηγεία τοῦ κόμμστος ἀπ' τὸν Πλεχάνωφ καὶ σὲ εἰκοσιπέντε χρόνια τὸν πέταξε ὄξω ἀπ' τὸ μεγάλο Σοβιετικὸ συνέδριο.

Ὁ Ἐβρωπαϊκὸς πόλεμος βοῆκε τὸ Λένιν στὴν Ἀφστρία ὅπου προσπαθοῦσε νὰ σηκώσει κινούρια ἐπανίσταση. Τὸν βάλανε πάλι φυλακὴ κι' ὅταν βγῆκε ἔφυγε γιὰ τὴν Ἐλβετία. Ἡ στάση τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐργατικῶν κομμάτων ποὺ δεχτήκανε ἀδιαμαρτύρητα τὴν κύρυξη τοῦ πολέμου, τοῦ προξένησε ὀδυνηρὴ ἐντύπωση κι' ἀπὸ τότες ἡ ἐργασία του γιὰ τὴ μεγάλη ἀνατροπὴ ἔγινε πιὸ λυσσασμένη.

Στὸ 1917 ὅταν ἔπεσε ὁ Τσάρος καὶ πῆρε τὴν ἐξουσία ὁ Κερένσκη ζήτησε νὰ γυρίσει στὴ Ρωσσία κι' ἐπειδὴ δὲν τὸν ἄφησαν οἱ Ἐβρωπαϊκὲς κυβερνήσεις τὄσκασε κρυφὰ, μέσο Γερμανίας.

Ὁ Λένιν τραβᾶ κατεφτεία στὴν Πετρούπολη γιὰ νὰ ὀργανώση τὴ βίαιη ἀνατροπή. Ὁ Κερέσκη βγάζει διαταγὲς νὰ τὸν πιάσουνε, ἀλλὰ ἀφτὸς δουλέβει κρυφὰ προπαγαντίζει λυσασμένα, δίνει θάρρος, κηρύχνει καὶ τέλος ἐπιτυχαίνει.

Ὁ σπόρος τῆς προπαγάνδας του, εἶχε πετύχει τόσο πολὺ, ποὺ ὁ Λένιν ἔφτασε ὦ; τὸ σημεῖο τοῦ θάρρους, νὰ εἰδοποιήσει στὴν Κυβέρνηση μὲ ὅλες τὶς φημερίδες. τὴ μέρα καὶ τὴν ὥρα ποὺ γινόταν ἡ ἔνοπλη ἐξέγερση τῶν ἐργατῶν γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας.

Ἡ μεγαλήτερη πολιτικὴ ἐπιτυχία τοῦ Λένιν εἶταν ἡ ἔγκαιρη κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Εἶχε θέσει τὸ ζήτημα μὲ τὴ φράση: Ἢ τόρα ἢ ποτέ, Καὶ τὰ γεγονότα τὸν δικαιώσανε. Ἂν δὲν ἔπαιρναν τὸν Ὀχτώβρη οἱ μπολσεβίκοι τὴν ἐξουσία, τὸ Νοέβρη θὰ τοὺς ἐκμηδένιζε ὁ Σαβίνκωφ καὶ ὁ Πσφτσίνσκη, μὲ τὴν ἀντεπανάσταση,.

Ἡ κυβέρνηση τῶν Σοβιὲτ βρῆκε στὸ Λένιν, τὸ μεγάλο της πολιτικὸ ἀρχηγὸ ποὺ χρειοζότανε. Δέφτερη πολιτικὴ ἐπιτυχία του εἶναι ἡ συνθήκη τοῦ Μπρὲστ Λιτόφσκ. Ὁ Λένιν πῆγε τότες κόντρα στὴν πλειονοψηφία τῶν Σοβιὲτ καὶ ὑπόγραψε τὴν εἰρήνη. Ἂν ἐξακολουθοῦσε ὁ πόλεμος μὲ τοὺς Γερμανούς καὶ ὁ ἐπαναστατικὸς στρατὸς βρισκόταν στὸ μέτωπο, ἡ Ἐπανάσταση θὰ πνίγοταν μοιραῖα.

Ἡ παροιμιώδικη ψυχραιμία του κι' ἡ ἀπάθειά του εἶταν ἀπαραίτητα στὴν ἐξάσκηση τῆς διχτατορίας. Κάτου ἀπὸ τὴν ἀτσαλένια διχτατορία του κατόρθωσε νὰ ἐκμηδενίσει τὴν ἀντίπαλη τάξη, καὶ νὰ δημιουργήσει — ἡ μεγαλείτερη ἐπιτυχία του — κόμμα ἱκανὸ νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο ποὺ ἄρχισε ὁ ἴδιος. Δὲν εἶναι ὑπερβολή· δίχως τὸ Λένιν ἀλλιώτικη θάταν ἡ τύχη τῆς Ἐπανάστασης.

Στὰ 1918 τοῦγινε δολοφονικὴ ἀπόπειρα, μόλις εἶχε τελειώσει ἕνα λόγο του στοὺς ἐργάτες. Οἱ μπολσεβίκοι τότες μὲ τὸν Τρότσκη, ἐφαρμόσανε ἐναντίον τῶν μοναρχικῶν τὴν Κόκινη Τρομοκρατία. Ὅταν ἔγινε καλὰ ἀνάλαβε πάλι τὴν ἐξουσία. Ἡ ἐργασία του εἶταν καταπληχτικὴ, ὑπεράνθρωπη. Καὶ τὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε ἀκόμα, συνέγραφε. Ἀλλὰ πρὸ δυὸ χρόνια ἡ ὑπερκόπωση τοῦ ἔφερε ἀπ. πληξία. Πάλι ὅμως κατόρθωσε νὰ ἀναρρώσει καὶ μετὰ τὴν ἀνάρρωσή του ἔλαβε πάλι μέρος στὴν πολιτική.

Δέφτερη ὅμως προσβολὴ τῆς ἀποπληξίας, τὸν ἀπομάκρυνε ὁλότελα πιά. Ἡ ἀρρώστεια του προχωροῦσε παραλύνοντας τὸ νεβρικό του σύστημα καὶ στὶς 21 τοῦ Γενάρη 1924 ἀφῆκε τὴ στερνή του πνοή. Ὁ Λένιν ἦταν πρόσωπικὰ ὁ πιὸ μισητὸς κι' ὁ πιὸ ἀγαπημένος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς. Μὰ ὁ θάνατος ἔκανε γιὰ ἀναγνωρισθῆ τὸ ἔργο του. Ὅλοι, ὀχτροί του καὶ φίλοι, ὁμολογῆσαν τὶς ἀφάντοστες ἀρετὲς καὶ τὴν ὑπεράνθρωπη προσωπικότητά του. Ὁλάκαιρος ὁ Τύπος τοῦ κόσμου τοῦ ἔκαψε τὸ λιβάνι τοῦ θαυμασμοῦ. Κι' ὁ Ρούσικος λαὸς ποὺ στὴ φαντασία του εἶχεν ἐπιβληθεῖ ὁ Λένιν σὰν ἅγιος, ὀνόμασε τὴν Πετρούπολη (Πετρογκράντ) Λενινούπολην (Λένινγκραντ) γιὰ αἰώνια εὐγνωμοσύνη προς τὸν ἄνθρωπο ἀφτὸν τῆς φωτεινῆς διάνοιας καὶ τῆς ἀκατανίκητης θράσης.

Π. Ἐράτης

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Στὸν ἔφεδρο γιατρὸ Ι. Μανώλα ποὺ παντρέφτηκε μὲ τὴν ὄμορφη ἀγάπη του Αὔρα Τασσᾶ, ἡ «Καμπάνα» εὔχεται ὅλες τὶς εὐτυχίες.

***

Ὁ συνάδελφος Θανάση; Σκοῦφος ἀπόχτησε τὸ πρῶτο του ἀγόρι. Ἡ «Καμπάνα» τοῦ εὔχεται νὰ τὰ κάνει διμιτρία.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ἀλκαῖος»

Τρίτη 5. Παίζεται γιὰ τελευταῖα φορὰ τὸ πρῶτο μέρος τῆς καλλιτεχνικῆς ταινίας «ΒΙΝΤΟΚ» γιὰ ὅσους δὲ μπόρεσαν ἀκόμα νὰ τὴ δοῦνε.

***

«Σαπφὼ»

Δευτέρα 4. Νέο ἔργο «*Ἡ Ἀγάπη μου λάμπει*» θαῦμα πολυτελείας. Δρᾶμα σὲ 5 μέρη.

ΓΕΩΡΓΟΙ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

— Πὼς ἀλέθουνε φτηνὰ οἱ Συνεταιρισμένοι γεωργοὶ

Ἀ, δοῦμε σήμερα πῶς γίνεται κι' ὅπου ὑπάρχει Συνεταιρισμὸς ἐκεῖ οἱ γεωργοὶ ἀλέθουνε πιὸ φτηνὰ ἀπ' τοὺς; ἀνοργάνωτους λαδοπραγωγοὺς; ποὺ τοὺς τρῶνε οἱ φαμπρικάντες;. Σὰν ἀρχίσουν τὰ μαζώματα συνέρχουνται οἱ γεωργοὶ καὶ δηλώνουν πόσα μόδια ἐλιὲ; ἔχει ὁ καθένας τους; γιὰ ἄλεσμα. Καταγράφεται τὸ ὁλικὸ ποσὸ κ' ἐπειδὴ οἱ συνεταῖροι δὲν εἶνε δεμένοι μὲ χρέος μὲ κανέναν βιομήχανο, ἀποφασίζουνε νἀλέσουνε στὸ ἐργοστάσιο ποὺ θὰ τοὺς δόσει τοὺς; πιὸ συμφέροντας ὅρους;, ἐχτὸς ἂν ὁ Συνεταιρισμὸς μπορεῖ νὰ κάνει δικό του ἐργοστάσιο ἢ νὰ νοικιάσει ἕνα. Ἐννοεῖται πὼς; ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ ἕνα μεγάλο ποσὸν ἐλιὲς, σίγουρα θὰ πετύχουνε ὅρους; ποὺ οὔτε τοὺς; φαντάστηκαν ποτὲς οἱ ἀνοργάνωτοι σκλάβοι γεωργοί.

— Ἔντοκοι καταθέσεις στὸ Συνεταιρισμὸ

Οἱ Συνεταιρισμοὶ δέχουνται ἀπ' τὰ μέλη τους καὶ καταθέσεις μὲ τόκο. Κάθε συνέταιρος ποὺ ἔχει ἀχρησιμοποίητο κεφάλαιο περίσσιο, ἀντὶς νὰ τῶχει κλεισμένο στὴν κάσσα του τὸ καταθέτει ἂν θέλει στὸ συνεταιρισμὸ μὲ τόκο. Ἔτσι ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ ὁ Συνεταιρισμὸς δυναμώνει κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ὁ γεωργὸς πέρνει τὸν τόκο, καὶ μόλις τὸ χρειαστεῖ πέρνει καὶ τὸ κεφάλαιο. Τὰ λεφτὰ ποὺ καταθέτει ὁ γεωργὸς στὸ Συνεταιρισμὸ εἶνε πιὸ σίγουρα παρὰ ἂν ἤτανε βαλμένα στὴ μεγαλύτερη Τράπεζα, γιατὶ εἶνε σὰ νὰ τὰ δανείζει σόλους τοὺς χρηματίες συνεταίρους χωριανούς του. Τέτιες καταθέσεις ἔχει πολλὲς ὁ Συνεταιρισμὸς Παπάδου Γέρας, ***ποὺ χάρη σαὐτὲς τὶς καταθέσεις μπόρεσε νὰ δώσει δάνεια στοὺς συνεταίρους του 280 χιλιάδες δραχμὲς, χωρὶς νὰ σηκώσει λεφτὰ ἀπ' τὴν Τράπεζα.***

Αὐτὲς; μὲ λιγα λόγια εἶνε οἱ κυριώτερες; ὠφέλειες; ποὺ βγαίνουν ἀπ' τοὺ; Συνεταιρισμούς;. Ὅλες; τὶς ἄλλες; λεπτομέρειες; τὶς καταλαβαίνει πιὰ κάθε γεωργὸς μονίχος του καὶ δίχως νὰ τὶς ἀραδιάσουμε. Μὰ γιὰ νὰ ἔχουμε αὐτὲς τὶς ὀφέλειες; θὰ χρειαστεῖ καὶ κάποια δουλιὰ, κάπια προθυμία κάπιος ἐνθουσιασμός. ***Γιατὶ δίχως αὐτὰ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ γίνει.*** Οἱ πῆττες δὲν πέφτουν μονάχες τους στὸ τραπέζι. Ὁ Συνεταιρισμὸς εἶνε ἕνα ἄψυχο πρᾶμα. Τὴν ψυχὴ θὰ τοῦ τὴ δόσουν οἱ Συνεταῖροι. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ πρέπει νὰ ξαίρουμε πὼς; θἄχουμε ἀγῶνα ἐνάντια στὴν ἰδέα τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Θἄχουμε πόλεμο σκληρὸ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους; ποὺ δὲν τοὺς; συμφέρει νὰ πάει μπρὸς ὁ Συνεταιρισμός μας, ποὺ συνήθισαν ἀναντὰν μπαμπαντὰν νἄχουνε ἐμᾶς καὶ τὰ παιδιά μας νὰ δουλέβουμε γιαὐτούς.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς ξαίρετε. Θὰ τοὺς καταλάβετε μόλις δοκιμάσετε νὰ κάνετε τὸ Συνεταιρισμό. Ὁ Νόμος προβλέπει γιαὐτοὺς καὶ τοὺς τιμωρεῖ αὐστηρά. Μα γιὰ νὰ τοὺς τιμωρήσει ***πρέπει νὰ τοὺς καταγγείλουμε πὼς ἀντιδροῦν.*** Θἄκουσετε νὰ σᾶ, δικηγορέβουν μὲ χίλιους δυὸ τρόπους, νὰ σὰς λένε πὼς; «μὴ βλέπετε ἄλλου τι γίνεται. Ἐδῶ δὲ μπορεῖ νὰ γίνει τίποτα» κιἄλλα τέτια. Μὴν τοὺς πιστέψετε. Σᾶς τὰ λένε ὅλα αὐτὰ γιατὶ καταλαβαίνουν πὼς; μόλις γίνει ὁ Συνεταιρισμὸς κιἀρχίσει τὶς δουλιές του θὰ ξεφύγετε ἐσεῖς οἱ ἀπούλητοι σκλάβοι ἀπ' τὰ χέρια τους;. Θὰ τοὺς φύγει τὸ ἀγαθὸ καὶ κουτὸ προβατο ποὺ τοὺ ἔπερναν ὄχι μονάχα τὸ μαλλὶ μὰ καὶ τὸ αἷμα ἀκόμα.

(Στάλλο φύλλο συνέχεια καὶ τέλος)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΩΝ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Πρὸ ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας διατίμησις κρέατος, λαχανικῶν, τυροῦ, ζυμαρικῶν κλπ. διατίμησις ἀρκετὰ ἐξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῶν ἀξιοτίμων κυρίων πωλητῶν. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐξηγήσητε τὴν ἀπορίαν διατί ἡ ἐπὶ τῶν διατιμήσεων ἐπιτροπὴ δὲν ἐπελήφθη καὶ τῆς διατιμήσεως τοῦ κεφαλαιώδους πρώτου εἴδους ζωῆς ***τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου*** ἀλλὰ ἐπιτρέπει ἀνενοχλήτως εἰς τοὺς κκ. ἀρτοποιοὺς νὰ ἐνθυλακώνωσι τὸν ἱδρῶτα τοῦ κοσμάκη πωλοῦντες τὸ ψωμὶ μὲ λησταρχικώτατον κέρδος.

Ὡς γνωστὸν, τὸ ἄλευρον πολυτελείας, προελεύσεως Αὐστραλίας, πωλεῖται εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς ἐλεύθερον ἐνταῦθα πρὸς 4.80 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν καὶ ἑπομένως τὸ λευκὸ ψωμὶ ἔπρεπε νὰ πωλεῖται ἂν ὄχι πρὸς 3.80 ἔστω πρὸς 4 δραχμὰς, ἐνῷ οἱ κκ. ψωμάδες πωλοῦν πρὸς 5 καὶ 4 1)2 δρχ. τὴν ὀκᾶν. Ἐτίσης τὸ πιτυρᾶτον ἄλευρον πωλεῖται πρὸς 4.70 — 4.60 καὶ ἔπρεπε τὸ μαῦρο ψωμὶ νὰ πωλεῖται πρὸς 3.75.

Ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰ ἄνω, ἐκάματε ἀπόπειραν νὰ ἀγοράσετε κάμποτ ἢ ὕφασμα μάλλινον ἢ κάλτσες ἢ ὑποδήματα; Αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ζητοῦσιν οἱ κκ. καταστηματάρχαι κατ' οὐδὲν διοφέρουσιν ἐκείνων ὁπόταν ἡ Λίρα ἐτιμᾶτο γύρω τῶν 450 δραχμῶν.

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξελεγχθῶσι καὶ τὰ εἴδη ταῦτα καὶ νὰ συστηθῆ εἰς τοὺς κκ. πωλητὰς νὰ μετριάσωσι τὴν πλεονεξίαν των διότι ναὶ μὲν ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων δὲν χωρεῖ διατίμησις, πλὴν τὸ ἀθέμιτον κέρδος διώκεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου;

Ἔφεδρος Οἰκογενειάρχης

***

Κύριε Διευθυντὴ τῆς «Καμπάνας»

Ἡ ἔρευνά σας γιὰ τὸ κάθε τοπικὸ ζήτημα ἔχει ἐξυπηρετήσει ἀρκετὰ τὰ συμφέροντα τῆς Μυτιλήνης, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ λογαριάζεται ἀπ' τὴν Κοινωνία μας ἡ μεγάλη σας ἐργασία, σὰν ἕνα φαινόμενο πρωτότυπο, γιὰ τὴν ἠθικὴ τῆς δημοσιογραφίας.

Μὰ ἴσως σᾶς διαφεύγουν καὶ μερικὰ ἄλλα ἐκμεταλλευτικὰ τερτίπια ποὺ γίνουνται τοῦτες τὶς μέρες ἀπ' τοὺς χασάπηδες.

Μιὰ φορὰ κἔναν καιρὸ τὸ κρέας τὸ βώδινο εἶχε δυὸ κατηγορίες: ***βώδινο*** μὲ 20 δραχ. τὴν ὀκᾶ καὶ ***Δαμαλάκι ἢ μοσχαράκι*** 24 δραχμές. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ***βώδινο*** τῶν 20 δραχ. δὲν ξαναφαίνεται στὴν ἀγορά μας. Ὑπάρχουνε μόνον τῶν 24 δραχμῶν βώδινα, εἴτε μικρὸ δαμαλάκι εἶναι εἴτε ζευγαρίβωδο, εἴτε βυβίλι.

Βέβαια κὰ δὲν ἔχουμε τὴν ἐξωση νὰ γίνετε ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ γιὰ νὰ τὸ κυνηγήσετε τοὺς κακεργάληδες, μὰ μιὰ καὶ ἔχετε τὴ δύναμη καὶ τὸ θάρρος—ποὺ δὲν τὄχουνε οἱ ἄλλοι συνάδελφοί σας; — νὰ χτυπᾶτε τὴν αἰσχροκέρδεια, πέστε σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα δυὸ λογάκια, γιὰ νὰ μπορεῖ ἕνας φτωχὸς νὰ πάρει μισὴ ὀκᾶ κρέας γιὰ τὸν ἄρρωστό του.

Ἕνας νοικοκύρης

ΕΝΑΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

Ὁ συνάδερφος καὶ συμπατριώτης κ. Φοῖβος Ἀνατολέας (Χοβαράνης) μᾶς ἔστειλε ἀπ' τὴν Πόλη ὅπου δημοσιογραφεῖ, τὴν ἀγγελία τῆς ἐκδόσεως μιᾶς ποιητικῆς του συλλογῆς μὲ τὸν τίτλο «*Δίαυλος*». Τὸ ἔργο ἐκδίδεται σὲ λίγες μέρες, σὲ χαρτὶ ἐξαιρετικῆς ποιότητας, μὲ πρόλογο τοῦ πολίτη λογοτέχνη Ἀντώνη Γιαλούρη καὶ ξώφυλλο σκιτσαρισμένο ἀπ' τὸν κ. Εἴρ. Κόβα. Τὸ βιβλίο εἶναι χωρισμένο σὲ πέντε μέρη μ' ἀφτὸ τὸν τρόπο α'.) Σονέτα ἑντεκασύλλαβα β'.) Σονέτα δεκαπεντασύλλαβα, γ'.) Λυρικὰ κομματιὰ, δ'.) Ἐξάστιχα ε'.) Μικρά. Ἡ συνδρομὴ γιὰ κάθε τόμο εἶναι μιὰ λίρα Τούρκικη (δραχμὲς 25) καὶ προπληρώνεται. Συνδρομητὲς ἐγγράφουνται στὰ γραφεῖα μας.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. Β. ΝΟΥΔΕΛΗ - Π. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Κουλουμπάρας

Ὁ Ἰατρὸς

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του ἄντικρυ τῆς **Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ

ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΗ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 & 3-5

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

	Δοσ.
Προηγούμενες εἰσφορὲς	126025
Μιχ. Χουσοχόου	1000

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίον ἀλληλογραφίας

— Ἡ Νομαρχία Λέσβου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ χορήγησις περιθάλψεως εἰς τὴν οἰκογένειαν Γεωργίου Λιτραγώτου ἐκ Παλαιοκήπου ἐκ τοῦ Μονοδιλέπτου ἐρανου καθίσταται ἀδύνατο· καθότον μόνον εἰς τὰ θύματα τοῦ πολέμου ἀπὸ τὸν Μάϊον τοῦ 1920 καὶ ἐντεῦθεν χορηγεῖται ἐπιδοτις.

— Ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Συναδέλφου Μενελάου Τριανταφύλλου ἐκ Μυστεγνῶν διεβιβάσθη ἀπὸ τὸ Εἰδικὸν Ἐλεγκτήριον Στρατοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διακανονισμοῦ ἀπαιτήσεων Στρ. Μ. Ἀσίας πρὸς ἐκδίκασιν. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν διεβιβάσθη καὶ ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Συναδέλφου Κεφαλᾶ Δημητρίου ἐκ Παλαιοκήπου ἀπὸ τὸν Ἔλεγχον Ι Μεραρχίας.

— Ε. Ε. Σκοπέλου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 12, 13 ἔγγραφά σας ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— Ε. Ε. Ἀνεμώτιας. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 56 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μηθύμνης καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 57 εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— Ἡ αἴτησις τῆς Εὐαγγελίας χήρας Παπάζογλου ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

— Ε. Ε. Μεσαγροῦ Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πορισμῶν ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 125 ἔγγραφόν σας, ἀπαιτοῦνται καὶ τὰ ἀποσπάσματα τῆς Ἡμερ. Διαταγῆς δι' ἕνα ἕκαστον.

— Προκειμένου νὰ ἐνεργηθοῦν νέες ἐκλογὲς τῆς Κεντρικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ σύμφωνα μὲ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Καταστατικοῦ μας παρεκλήθησαν οἱ κ. κ. Ι. Μαλακὸς Τμηματάρχης Τραπέζης Ἀνατολῆς, Σιδερῆς Ἀρχιλογιστὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ Κ. Μαυριδόγλου προϊστάμενος τοῦ λογιστηρίου τῆς Νομαρχίας ὅπως προβῶσι εἰ, τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων συλλεγέντων ἐράνων καὶ ὑποβάλλωσι τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν.

—Τὰκάτωθι ἔγγραφα διεβιβάσαμεν εἰς τὴν ἔναντι ἑνὸς ἐμφαινομένην ἀρχήν.

— Ε. Ε. Βατούσης τὸ ὑπ' ἀριθ. 58 Νομαρχίαν Λέσβου.

— Ε. Ε. Ἀργίνου τὸ ὑπ' ἀριθ. 41 23 ΙΙ Σύνταγμα.

— Ε. Ε. Ἀργίνου τὸ ὑπ' ἀριθ. 42 22 ΙΙ Σύνταγμα.

— Ε. Ε. Σκουτάρου τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 22 ΙΙ Σύνταγμα.

— Παρακαλεῖται ἡ Ε. Ἐφέδρων Κλωμηδάδου νὰ μᾶς γνωρίσει ἂν ἔλαβε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2717 ἔγγραφόν μας.

— Ἡ Ε. Ε. Λέσβου εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν εὐγενικὸν θωρηκὴ κ. Μιχ. Χρυσοχόου γιὰ τὶς χίλιες δραχμὲς ποὺ χάρισε στὸ Ταμεῖο της.

— Ὁ Πληρεξούσιος Λέσβου κ. Καραπαναγιώτης σύμφωνα μὲ παράκλησίν μας πρὸς ἐξεύρεσιν ὀργάνων διὰ τὸν Παλ. Γυμναστικὸν Σύλλογον, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐπέτυχε νὰ χορηγηθῶσιν ὅσα ὑπάρχουσιν ἐκ τούτων ἄνευ πληρωμῆς.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο

* * *

Εἰδήσεις

ἀπ' τὶς Ἑνώσεις τοῦ Νησιοῦ

— Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Πλωμαρίου ἀποφάσισε νὰ διενεργήσει λαχειοφόρον ἀγορὰν στὶς 9 τοῦ Μάρτη ἐνεστῶτος ἔτους γιὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας ἐφέδρους καὶ τοὺς ἀναπήρους πολέμου.

— Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Παρακοίλων διαθέτουσα ἕνα χρηματικὸν ποσὸν ἀπεφάσισε κατόπιν γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν της ν' ἀποπερατώσει μαὐτὸ τὸν ἡμιτελῆ ἁμαξιτὸν δρόμον τῆς παραλίας. Γιαὐτὸν τὸ σκοπὸ διάλεξε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους Α. Χαμαλέλη, Χαρ. Κυρτζῆ καὶ Φωτίου Βαλλίνα εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέθεσε νὰ ἐνεργήσουν τὰ δέοντα.

— Ὁ συμπολίτης κ. Μ.χ. Χρυσοχόου μὲ μιὰ ἀρκετὰ γενναία χειρονομία του μοίρασε τὶς προάλλες 16000 δραχμὲς γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς. Ἀνάμεσα στοὺς δωρολήπτας εἶναι καὶ τὸ τομεῖο τῆς Ἑνώσεώς μας μὲ 1000 δραχμὲς καὶ ἡ Στέγη τῶν Φθισικῶν μας μὲ ἄλλες 1000. Συγχαίρουμε τὸν εὐγενικὸ εὐεργέτη κ' εὐχούμαστε νὰ προσέξουνε τὸ παράδειγμά του ἐκεῖνοι ποὺ πρέπει νὰ τὸ προσέξουνε. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συμειώνουμε ἀσχολίαστα πῶς ὁ χωρὸς τῆς Ε. Ἐφ.Λέσβου γιὰ τὰ φάρμακα τῶν φτωχῶν ἐφέδρων δὲν ἔγι ε,γιατὶ οἱ πιότερες κυρίες τῆς πλουτοκρατίας μας ποὺ παρακαλέστηκαν, δὲ δέχτηκαν νὰ μοιράσουνε τὰ εἰσητήρια τοῦ χοροῦ.

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μὴ καπνίζετε

ξένα Καπνά !

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΚΟΥΡΟΥ ΠΑΤΙΡΝΤΙ

Ὁ «Ἐλ. Λόγος» κ' ἡ «Σάλπιγγα» — ὁ Ἔλυμπος κι' ὁ Κίσσαβος, τὰ δυὸ βουνά, μαλλώνουν. Πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση. Ὅσο ὁ κ. Παπανδρέου — δυστυχῶς γιὰ τὴν «Σάλπιγγα» — ζεῖ ἀκόμα στὴν πολιτικὴ ζωὴ, ἡ κλαψίρικη γκρίνια τοῦ κ. Παρίτση δὲν εἶνε γιὰ νὰ μερώσει, κι' ὁ «Ἐλ. Λόγος» θὰ κουρδίζει τὸ χαβά του στὸ ἴδιο καβγατζίδικο μοτίβο. Τὸ βουλευτιλίκι φαίνεται πῶς ἀφίνει δυνατὴ γλύκα στὴ γλώσσα, γιὰ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸ χάνουνε τόσο ἀπαρηγόρετα μουρμούρηδες. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ καβγὰς ἄναψε μὲ τὸ προσφυγικὸ ζήτημα. Ὁ «Ἐλ. Λόγος» ἔψαξε τοὺς κρυφοὺς ὑποκινητὲς τῶν ἀσχημιῶν ποὺ γίναν τὴν περασμένη βδομάδα κατ' ἀπ' τὴ Νομαρχία ἀπὸ μιὰ ὁμάδα προσφύγων πολὺ δυστυχισμένων καὶ πολὺ ἁπλοϊκῶν, ποὺ οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοὺς δόσανε νὰ καταλάβουν πῶς ὁ ρόλος τοῦ Νομαρχη στὸ προσφυγικὸ ζήτημα εἶνε ρόλος Μορυκεντάου. Ἡ «Σάλπιγγα» μὲ τοὺς κομπάρσους της ἐγγράματους καὶ ἀγράμματους, ἄνοιξε ὁμαδὸν πυρά. Μὲ τὴν παρέα αὐτὴ ὁ «Ν. Κῆρυξ» ἔκανε μιὰν ἀστείαν ἀπόπειρα προσφυγικῆς πολιτικῆς, ποὺ ἔγινε φαίνεται τῆς μόδας. Τὸ ἐπιχείρημά του ἤτανε μιὰ εἰκόνα φραστικὴ ὅπου ὁ κ. Ἠλιάδης παρουσιάζετο ὡς κολυμβητὴς ποὺ ἔπαθε μιὰν ἀοχημη ἱστορία κολυμπόντας καὶ βρέθηκε κατόπι στὴ δυσαρεστο θέση να συγκολυμᾶ μὲ... ἀκαταιόμαστους ἐπιπλέοντας συναδέλφους. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ γιὰ τὰ δημοσιογραφικὰ χρονικὰ τοῦ τόπου ὅτι κείνη τὴ μέρα ὁ «Ν. Κῆρυξ» εἶχεν ἐκδοθεῖ πάνου σὲ λεπτότατο καὶ ἀπαλότατο σιγαρόχαρτο. Τὸ περιέχον δηλαδὴ ἦταν ὁλότελα κατάλληλο γιὰ τὸ περιεχόμενο. Ἐπειδὴ ὡς τόσο ὁ καβγᾶς ἐξακολουθεῖ, παρακαλοῦμε να μᾶς ἐπιτραπεῖ κἐμᾶς ἕνας λόγος πάνου στὸ ζήτημα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Μᾶς φαίνεται πῶς ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔξαψη τῆς φιωχῆς μερίδας τῶν προσφύγων ποὺναι στὸ νησί μας, ποὺ οἱ γνωστοὶ τύποι τὴ διοχετεύουν κάθε λίγο καὶ λιγάκι ἐνάντια στις Ἀρχές, οἱ πρόσφυγες πρέπει νὰ θελήσουν ἐπὶ τέλους νὰ τὸ καταλάβουν ὅτι μόλη τὴ δυνατὴ ἀτέλεια τῶν κρατικῶν ὀργάνων τὰ αἴτια τῆς δυστυχίας των δὲν εἶνε τοπικά, οὔτε ἔχουν τὴ μερικὴ μορφὴ ποὺ θέλουν νὰ τοὺ, δόσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκμεταλλευτές τους. Τὸ προσφυγικὸ ζήτημα βρίσκεται σαὐτὸ τὸ ἄσκημο σημεῖο γιὰ δυὸ λόγους. Πρῶτος λόγος : Ἡ οἰκονομικὴ μιζέρια τοῦ Κράτους. Πρέπει νὰ λογαριάσουν οἱ πρόσφυγες σὲ τί χάλια πῆρε τὸ Κράτος ἡ Ἐπανάσταση, γιατὶ φαίνεται πῶς ἀκόμα δὲν τὸ κατάλαβαν. Καὶ πρέπει νὰ θυμηθοῦνε πῶς τὸ δυστυχισμένο αὐτὸ Κρατος ἔξω ἀπ' τὶς ἀπαραίτητες μισὲς καὶ μισοκούτελες βοήθειες ποὔδωσε καὶ δίνει στοὺς πρόσφυγες ἀπ' τὸ ἰδιωτικὸ καὶ τὸ Δημόσιό του Ταμεῖο, πλήρωσε καὶ 200,000,000 δραχμὲς γιὰ τὴν Ἰταλιάνικη τραγωδία τῆς Κέρκυρας καὶ γιὰ τὴν προδοτικὴ στάση τῶν ἀντιπαγκαλικῶν Στρατηγῶν καὶ τοῦ Μεταξᾶ.

Δεύτερος λόγος : Εἶνε ἡ προχειρο σύνη, ἡ ἀνεπάρκεια, καὶ τὸ ἀσυστηματοποίητο ποὺ χαρακτήρισε ἀμέσως ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὴν προσπάθεια τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως γιὰ νὰντικρύσει τὰ κολοσσιαῖο αὐτὸ κοινωνικοοικονομικὸ πρόβλημα.Δὲ μπορεῖ κανένας νἀρνηθεῖ τὴν καλή της θέληση.Ἐκτὸς ἀπ'τὰ κατώτερα ὄργανα, καὶ τὸν Ὑπουργὸ ἀκόμα ποὺ ἔταξε πάνου σόλες αὐτὲς τὶς σχετικὲς ὑπηρεσίες, τὸν κ. Δοξιάδη, τὸν πῆρε ἀπ' τὸν προσφυγικὸ κόσμο καὶ τὸν ἔντυσε κάποτε καὶ μὲ διχτατορικὰ δικαιώματα στὶς ἐνέργειες τοῦ Ὑπουργείου του. Μὰ κ' ἔτσι, πάλι τίποτα, ἢ σχεδὸν τίποτα θετικὸ δὲν ἔγινε. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι δὲ βρέθηκε ὁ ἄνθρωπος ποὺ νὰ βάλει ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς τὸ ζήτημα πάνου στὸ δρόμο— τὸν μελετημένον λεπτόλογα καὶ αὐστηρὰ καὶ στοχαστικὰ — ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρει γιὰ νὰ πορπατήξει μὲ προοδευτικὴ καὶ θετικὴ ἀπόδοση. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότητα. Ὅλα τἄλλα εἶνε φασαρία, ντόρος γιὰ τοὺς προσφυγοκάπηλους καὶ ἀέρας κοπανιστός.

ΤΟ ΠΑΡΑΦΟΡΤΩΜΑ

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ παραφόρτωμα τοῦ νησιοῦ ἀπὸ πρόσφυγες, αὐτὸ εἶνε γεγονὸς ποὺ τὸ βεβαιώνουν οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἡ περασμένη κοινωνικὴ ζωὴ τῆς Λέσβου. Ἡ Μυτιλήνη εἶνε προορισμένη νὰ δυστυχᾶ μὲ ὅλη τὴ φτωχολογιά της ὅσο καὶ κανονικὰ νὰ μοιράζουνται τὰ ἐπιδόματα καὶ τὰ βοηθήματα. Μαὐτὰ δὲ μπορεῖ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Χρειάζετοι δουλειὰ καὶ ψωμί. Καὶ τὸ νησί μας ποτὲς δὲν εἶχε ἀρκετὴ δουλειὰ καὶ ἀρκετὸ ψωμί οὔτε τὰ γιὰ τοὺς παλιούς του κατοίκους. Ξαίρουν οἱ διάφοροι προσφυγοπάτρωνες πῶς οἱ ἀστυγιαλιὲς οἱ ἀντικρυνὲς εἶνε γεμάτες ἀπὸ Λεσβιακὲς ἀποικίες ἢ δὲν τὸ ξαίρουν ; Κι'ἂν τὸ ξαίρουν, ὑποθέτουν λοιπὸν πῶς ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐργάτες ποὺ ἔφυγαν οἰκογενειακῶς ἀπ' ἐδῶ, πάγαιναν ἴσως γιὰ νἀλλάξουνε ἀγέρα στὰντικρυνὰ χωριουδάκια καὶ στὰ λιμάνια καὶ στὰ μεταλλεῖα ;

Τί νὰ γίνῃ λοιπὸν; Θὰ ρωτήσουνε οἱ καβγατζῆδες. Νὰ σηκωθοῦνε οἱ περίσσιοι πρόσφυγες καὶ νὰ φύγουνε ἀπὸ στρατιὰ σ' ἄλλην ἐξορία, δίχως μπούσουλα ; Ὄχι ἀδελφοὶ ἐν λογῇ Νὰ γίνει πρῶτα ὀργάνωση μόνιμη; ἐγκατάσταση; σκοὺ; ἄλλους νομοὺ; πόχουνε φαρδειὰ ἔχταση καὶ παχὺ χῶμα. Νὰ γίνουν συνοικισμοὶ γιὰ τὴ στέγαση καὶ εὐκολίες γιὰ τὴν ἀγροτικὴ ἐγκατάσταση καὶ καλλιέργεια. ***Ἂν δὲ γίνει αὐτό, καὶ ὡς πού νὰ γίνει αὐτό, ὅλοι μὲν οἱ παραλῆδες Μυτιληνιοὶ καὶ πρόσφυγες θὰ εἶνε ἐνθουσιασμένοι ποὺ θὰ βρίσκουν ἐργάτες πεινασμένους νὰ τοὺς δουλεύουν στὶς ἐπιχειρήσεις τους γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, ὅλοι ὀὲ οἱ φουκαράδες ντόπιοι καὶ πρόσφυγες θὰ ψωφοπεινᾶνε, θὰ αλληλοεχτρέβονται, θὰ κάνουν συλλαλητήρια, καὶ πολλοὶ θὲ παίρνουν μιὰ κάμα κ' ἕνα μαυρομάντυλο γιὰ μουτσοῦνα καὶ θ' ἀνεβαίνουν στὸ βουνὸ γιὰ ληστεία, ἢ θὰ κατεβαίνουν ἀπ' τὰ ταβάνια τῶν μαγαζιῶν γιὰ . . . ἐπιθεώρηση τοῦ Ταμείου.***

Σαυτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὅλοι οἱ καλοχορτασμένοι κομματάρχηδες, ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι μανσουψῆδες τοῦ παρόντος τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος,θὰ κουρδίζουνε τοὺς ἁπλοϊκοὺς νὰ φωνάζουν σύμφωνα μὲ τὸ δικό τους συμφέρο, καὶ θὰ γυρεύουνε νὰ χρησιμοποιήσουνε τὴ δύναμη τοῦ ἁπλοϊκοῦ λαϊκοῦ ὄγκου γιὰ προσωπική τους ὀφέλεια, ὅπως γίνεται στὴν προσπάθεια τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τσιφλικιῶν, μὲ πρῶτο καὶ κλασικὸ παράδειγμα ἕναν πρόσφυγα . . . δεσπότη, καὶ καταπόδι τὸν κ. Σίμο.

Ο ΚΑΥΓΑΣ ΓΥΡΩ ΣΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ

Ἀπ' τὸ χτεσινὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» ἀναδημοσιεύουμε τὴν παρακάτου ἀπάντηση τῶν νέων δικηγόρων ποὺ διαμαρτύρονται γιὰ τὸ ἀπολαυστικὸ ἐκεῖνο ἀνακοινωθὲν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν προχτεσινὴ «Σάλπιγγα» ἐνάντια στὴν ἐφημερίδα μας. Τὸ ἀνακοινωθὲν ἐκεῖνο ποῦνε ἀντίθετο μὲ τὶς ἀποφάσεις ποὺ πῆρε ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος στὴν περίφημη ἐκείνη συνεδρίαση ποὺ τόνε κάλεσε ὁ παράνομα προεδρεύων δυὸχρόνια τώραξένος δικηγόρος θὰ τὸ βάζαμε,κ'ἐμεῖς ὁλότελα χάρισμα μάλιστα,γιὰ νἀπολαύσουν οἱ ἀναγνῶστες μας ὕφος καὶ συνειρμὸ ἰδεῶν. Μὰ δυστυχῶς, σήμερα τοὐλάχιστο, δὲν ἔχουμε τόπο γιὰ εὐθυμογραφήματα. Παρακαλοῦμε ὅμως μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη, ἀκόμα μιὰ φορά, τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐφέδρων καθὼς κιὄλες τὶς Ἑνώσεις τῶν χωριῶν, νὰ μὴν ἀφίνουν τὸν ἁπλὸ κοσμάκη ποὔρχεται στὴ Μυτιλήνη γιὰ δικαστικὲς ὑποθέσεις του νὰ παρασέρνεται ἀπὸ δικολάβους τῆς ὑπαίθρου καὶ μεσίτες, μὰ νἀποτείνουνται στὴν Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων ἀκόμα καὶ στὴν «Καμπάνα» γιὰ νὰ τοὺς παραπέμπουμε σὲ δικηγορικὰ Γραφεῖα ποὺ θὰ τοὺς τελειώνουνε τὴ δουλειά τους σύντομα, οἰκονομικὰ καὶ ἀποτελεσματικά.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ δημοσιεύματος ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ***οὐδόλως ἀπεδοκιμάσαμεν μετ' ἀγανακτήσεως*** ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀρθρίδιον τῆς ἐγχωρίου ἐφημερίδος.

Δηλοῦμεν τοὐναντίον ὅτι εὐχαριστοῦμεν τὸν γράψαντα διὰ τοὺς κολακευτικοὺς λόγους του ὑπὲρ ἡμῶν καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξίν του.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ μίαν βαρεῖαν λέξιν τοῦ ἀρθριδίου ἐκείνου παραθέτομεν τὴν διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν γνώμην μας πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ :

«Ἡ διήκουσα ἰδέα τοῦ δημοσιεύματος ἦτο ἡ ἔκφρασις συμπαθείας καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ὀλίγους νέους δικηγόρους ἐὰν δὲ καθήψατό τινος δικηγόρου, τοῦτο ἀφορμὴν ἔχει προσωπικάς, δημοσιογραφικὰς καὶ πολιτικὰς ἀντιθέσεις τοῦ συντάκτου πρὸς τὸν καθαπτόμενον, ἐφ' οὗ θέματος ἔχουν πολλάκις δημοσιογραφήσει ἀμφότεροι. Οὐδὲ νομίζουν ἄρα ὅτι θίγεται διὰ τοῦ δημοσιεύματος τούτου ὁ Σύλλογος.»

«Δὲν εἶνε δὲ καὶ σκόπιμον ἐκ προσωπικῶν ζητημάτων νὰ ἐπηρεάζεται ὁ Σύλλογος καὶ νὰ προκαλεῖται οὕτω διάστασις ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Δικηγορικοῦ Σώματος».

Ἀποροῦμεν διὰ τὴν ***ἄστοχον*** δημοσίευσιν τοῦ ἐκπνέοντος Συμβουλίου, ***ἀφ' οὗ ἐλήφθη ἀπόφασις εἰς τὸν Σύλλογον νὰ μὴ δημοσιευθῇ οὐδὲν διὰ τοῦ τύπου,*** πρὸς πρόληψιν διχονοιῶν καὶ διαστάσεων, τὰς ὁποίας αὐτὸ δημιουργεῖ.

«Ἐλ. Λόγος» 3)2)24 ***Νέοι Δικηγόροι***

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΑΡΧΗΓΟ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Πολλοὶ φιλήσυχοι πολίτες ἀπ' τὴν Κάπη μᾶς γράφουνε φριχτὰ παράπονα ἐνάντια στὸν Ἀστυνομικὸ Σταθμάρχη τῆς περιφερείας Μανδαμάδου ἀνθ)στὴ Στέφανο Μακρόπουλο. Μᾶς καταγγέλνουν πῶς ὁ Σταθμάρχης αὐτὸς θέλοντας νὰ ἐκδικηθεῖ τοὺς πολίτες τῆς Κάπης γιατὶ πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες τὸν εἶχανε ἀναφέρει πῶς δὲ φροντίζει γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ὑπαίθρου, ὅσες φορὲς τύχει νἄνε γιορτὴ στὴν Κάπη ἀφίνει τὴν ἕδρα του, πουῦχει ἀσύγκριτα πιὸ μεγάλη κοσμοσυγκέντρωση καὶ τρέχει στὴν Κάπη. Ἐκεῖ, ὅπου εὕρει πολίτες νἄνε στὸ κέφι, πότε διατάζει σωματικὴ ἔρεβνα καὶ πότε σφαλνᾶ ὁλότελα τὰ Καφενεῖα. Μᾶς καταγγέλνουν εἰδικὰ πῶς; τὴ βραδιὰ τῶν Θεοφανείων ἔπιασε τοὺς πολίτες Ε. Χ" Γιαννάκην, Φ. Ψαρρόν, Χρ. Τσίγγαν καὶ Ἐμ. Σεραφεὶμ δημόσιον εἰσπράχτορα, ἐπειδὴ γλεντοῦσαν καὶ τοὺς ἔκλεισε στὸ Κρατητήριο ὅπου τοὺς ἄφισε νὰ τρέμουν μὲ τὸ φοβερὸ κρύο ποὺ εἶχε ὡς τὸ πρωΐ. Σὰν ξημέρωσε τοὺ; ἔστειλε μὲ συνοδεία στὸ Μανδαμάδο. Ἐκεῖ δίχως ἀνάκριση καὶ δίχως δικαιολόγηση τοὺς ἄφισε ἐλεύθερους ἀφοῦ τοὺς παρακάλεσε ὁ ἴδιος ὁ Σταθμάρχης νὰ μὴν ποῦνε σὲ κανέναν τὴν ὀδύσσειά τους. Ὁ Δημόσιος εἰσπράχτορας μονάχα ἀπολύθηκε τὴν ἴδια νύχτα ποὺ συνελήφθη, ἐπειδὴ δήλωσε πῶς ἔχει μαζύ του λεφτὰ τοῦ Δημοσίου. Μὰ πρὶν ἀφεθεῖ εἶχε μιὰν ἰδιαίτερη συνέντευξη μὲ τὸ χωροφυλακίστικο Βούρδουλα. Αὐτὰ μᾶς γράφουνε ἀπ' τὴν Κάπη. Τὰ ὑποβάλλουμε στὸ δραστήριο Ἀρχηγὸ τῆς Χωροφυλακῆς περιμένοντας τἀποτελέσματα τῶν ἀνακρίσεων ποὺ τὸν παρακαλοῦμε νὰ διατάξει. Ἂν εἶνε ἀλήθεια, ἐλπίζουμε νὰ δόσει ἕνα καλὸ μάθημα στὰ περίεργα αὐτὰ ὄργανα τῆς λαϊκῆς ἀσφαλείας, ποὺ νόμισαν πῶς δὲν εἶνε ἀρκετοὶ οἱ ἀσύλληπτοι ἄγνωστοι γιὰ τὴν τρομοκράτηση τοῦ τόπου ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς δίνουν ἕνα χέρι κ' οἱ χωροφύλακες ποὺ πληρώνουμε γιὰ νὰ ὑπερασπίζουνται τοὺς πολίτες.

ΤΟ Νº ΜΕ ΤΟΝΟΥΣ

Μὲ τὸ περασμένο φύλλο τέλειωσε ἡ λογοτεχνικὴ ἐπιφυλλίδα μας «Ζωὴ ἐν Τάφῳ». Ὁλάκαιρο τὸ ἔργο θἄναι ἕτοιμο, τυπωμένο σὲ μικρὴ ἔκδοση τῆς τσέπης, ὕστερ' ἀπὸ μιὰ βδομάδα, γιὰ νὰ μοιραστεῖ χάρισμα στοὺς συνδρομητὲς τῆς «Καμπάνας». Τὰ λίγα ἀντίτυπα ποὺ θὰ περισσέψουν θὰ πουληθοῦνε πρὸς 10 δρχ. τὸ ἀντίτυπο. Ἐπειδὴς ἔχουμε τὴν πεποίθηση πῶς ἡ λογοτεχνικὴ παραγωγὴ τῶν νησιῶν μας καὶ τῆς ἀντικρυνῆς Μικρασιατικῆς ἀκρογιαλιᾶς πρόσφερε καὶ θὰ προσφέρει καρποὺς πολὺ πιὸ γεροὺς καὶ πιὸ ροδοκόκκινους ἀπὸ ἀρκετὰ ἄλλα πνευματικὰ κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ συνήθισαν, κάνοντας πολὺ φρόνιμα, νὰ κακναρίζουν ὡς τὸν οὐρανὸ τ' αὐγά τους, ἀκόμη κι' ὅσες φορὲς τυχαίνουν κλούβια, γιαὐτὸ λογαριάζουμε σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμά μας καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀδύνατες οἰκονομικές μας δυνάμεις νὰ φέρουμε σιγὰ σιγὰ σὲ φῶς τὸ ὡραῖο καὶ ἄγνωστο αὐτὸ ντόπιο καλλιτεχνικὸ ἔργο, μὲ τὴν τελευταία σελίδα τῆς «Καμπάνας» καὶ μὲ ἐκδόσεις λογοτεχνικὲς ποὺ θὰ μοιράζουμε στοὺς συνδρομητές μας, ὡς ποὺ νὰ μπορέσει ὁΦιλοτεχνικὸς Σύλλογος «Τἀδέρφια» νὰ βγάλει τὸ περιοδικὸ ποὺ μᾶς χρειάζεται.

Ὕστερα ἀπ' τὰ πρωτότυπα διαλεχτὰ κομμάτια τῶν νέων διηγηματογράφων μας Κόντογλου, Μάκιστου, Λεφκία, Γκορέση, Εὐεργέτουλα, Καραϊσκάκη, Μυριβήλη καὶ Ἐράτη ποὺ ἔδωσε ὡς τὰ σήμερα ἡ φημερίδα μας στοὺς ἀναγνώστες της, ἀπὸ σήμερα ἀρχίζει καὶ τοὺς δίνει ἕνα καινούριο διήγημα, ποὺ θὰ τὸ δῆτε ὡς ἐπιφυλλίδα στὴ θέση τῆς «Ζωῆς ἐν Τάφῳ». Εἶνε «Τὸ Νο. 31328» τοῦ νέου συνεργάτη μας κ. Βενέζη. Ὁ κ. Βενέζης εἶνε ἕνας πολὺ νέος καλλιτέχνης τῆς διανοήσεως ποὺ ἤρτε τώρα τελευταῖα ἀπ' τὴν τρομαχτικὴ τούρκικη αἰχμαλωσία. Τὸν παρακαλέσαμε νὰ μᾶς γράψει τὶς ἐντυπώσεις του ἀπ' τὴ ζωντανὴ κόλαση τῆς σκλαβιᾶς; ποὺ πέρασε, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ δοῦμε ἐπὶ τέλους μιὰν «ἔκφραση καλλιτεχνικὴ» τῆς φοβερῆς αὐτῆς ζωῆς, ποὺ πολλὲς—ἀλλοίμονο—χιλιάδες ἕλληνες εἴχανε τὴν μαύρη τύχη νὰ τὴ δοκιμάσουνε, μὰ κανένος ὡς τὰ σήμερα δὲ στάθηκε ἄξιος νὰν τὴ διηγηθεῖ.

Καὶ δὲ γελαστήκαμε στὶς ἐλπίδες μας. Μὲ τὰ πρῶτα χειρόγραφα ποὺ μᾶς διάβασε ὁ νέος αὐτὸς ἀπελεύθερος, ὁ σκλάβος τῶν Τούρκων μὲ τὸ Νº 31238, εἴδαμε πῶς δὲν πέσαμε ὄξω. Ὁ Βενέζης εἶνε ἕνα λεπτοφυέστατο καλλιτεχνικὸ ὄργανο ποὺ ἀντηχεῖ βαθιὰ μὲ ὅλες τὶς νοὲς τῆς καλλιτεχνικῆς συγκινήσεως. Τὸ ταλέντο του κάνει σήμερα τὸ πρῶτο, τὸ δοκιμαστικὸ φτερούγισμά του, μὲ τὸ διήγημα ποὺ ἀρχίζουμε.

Μὰ τὸ φτερούγισμα αὐτὸ ὅσο κιᾶ δὲν ἔχει ἀκόμα τὸ στέρεο σάλεμα τῶν μεγάλων ταξιδιῶν τῆς ὥριμης αὐτάρκειας, δείχνει μυῶνες γεροὺς καὶ χάρες ἄφθονες. Ὁ κ. Βενέζης δὲ βρῆκε βέβαια ἀκόμα «τὸν ἑαυτό του», πρὸ πάντων στὴν ἔκφραση. Οἱ ξένες ἐπιδράσεις δὲν τοῦ λείπουν. Μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Εἶνε τόσο νέος ἀκόμα ! Τὸ σπουδαῖο εἶνε πῶς ἔχει πηγαία σκέψη,εὔκολη ἔκφραση καὶ γλωσσικὴ ἀρτιότητα. Μὲ καμάρι τὸν παρουσιάζουμε στὸἀναγνωστικό μας Κοινὸ,καὶ μὲ τὴ στέρεη πεποίθηση πῶς ἐμφανίζουμε ἕνα ἄξιο τάλεντο διηγηματογραφικὸ ποὺ ἀξίζει νὰ τὸ προσέξουμε πολύ.

ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Ποιὸς ἄγγελος σοῦ κέντησε στὸ πρόσωπον ἐλίκσε;
κιόταν γυρίσουν καὶ μὲ ἰδοῦν, μοῦ γίνουνται βολίτσες ;

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνό ; Ἔχει ψηφιὰ καὶ λένε
κι' ὅσοι περνοῦνε στέκουνται, διαβάζουνε καὶ κλαῖνε.

Φεγγάρι τὰ φταιξίματα δὲν εἶν' ὅλα δικά σου
φταίγουνε καὶ τὰ σύννεφα ποὺ μπαίνουνε μπροστά σου

Φεγγάρι δὲ βγῆκες καλὰ, μὸ βγῆκες λυπημένα·
μήπως καὶ σὺ λυπήθηκες καὶ τῶκανες γιὰ μένα ;

Τὸ φεγγαράκι ρώτησε καὶ τἄστρα νὰ σοῦ ποῦνε
πῶς τρέχουνε τὰ μάτια μου ὅταν σὲ θυμηθοῦνε.

Αὐτὰ τὰ μάτια, μάτια μου, γιὰ πές μου ποῦ τὰ βρῆκες
κιόντας μὲ πρωτοείδανε μές τὴν καρδιά μου μπῆκες.

Τὰ μάτια μου γενήκανε σύννεφα κιόλο βρέχουν
σὰν ποταμοὶ πλημμύρισαν, σὰν καταράχτες τρέχουν.

Στὸν Ἄδη κιὰν μὲ βάλουνε μιὰ χάρη θὰ ζητήσου
στὸ φοβερὸ κριτήριο γιὰ νὰ κριθῶ μαζί σου.

— Συλλογὴ *Π. Ψάλτη* —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΟ ΤΟΠΕΙΟ

Στὴν πράσινη πλαγιὰ σὰν ρίχνει ὁ ἥλιος
τὴν πρώτη ἀχτιδωτὴ χρυσὴ ματιά του,
τῶν χωραριῶν οἱ δροσοστίλες λάμπουν
καὶ μιὰ βυνίσια μυρωδιὰ σκορπιέται.

Χαμόδεντρα ἀγριελὲς; καὶ σινοπρίνοι
ξυπνοῦνε καὶ τινάζουν τὰ κλαριά του;
καὶ μυριοχρώματος κόσμος ἀνθένιος
τὴ γῆς δροσίζει καὶ τὴν εὐωδιάζει.

Μὰ Ἐλή μου ἐσὺ πρασινοφορεμένη,
μὲ τὰ ψιλὰ ποὺ ἀσημοφέρνουν φύλλα
καὶ τὰ λιγνά σου κλώνια φουντωμένα,
τό ἀπόσκιο σου προσκυνητὴ μὲ φέρνει.

Γονατιστὸς σὲς ρίζας σου τὴν ἄφρη
τὸ ἅγιο τὸ δάκρυ σου μοῦ φέρνει. δάκρυ.

Κ. Ν.

ΝΕΟΑΘΗΝΑΪΚΙΑ ΤΕΧΝΗ

Ἔχουμε ὑπ' ὄψει δυὸ λογοτεχνικὰ κομμάτια. Δείγματα τῆς κατάντιας πῶχει φτάσει ἡ Ἀθηναϊκὴ καλλιτεχνικὴ διανόηση Καὶ τὰ δυὸ εἶνε γραμμένα ἀπὸ λογογράφους ποὺ ἔχουν τὴν ἀξίωση σήμερα νἄνε στὴν πρώτη σειρὰ τῶν Νέων καλλιτεχνῶν. Ὁ ἕνας εἶνε ὁ Βάρναλης. Τόνε ξαίρομε ἕναν πολὺ καλὸν ποιητή, ἀπὸ κείνους ποὺ μᾶς δώσανε ἄλλη φορὰ πολλὲς χρυσὲς ἐλπίδες γιὰ τὴν καινούρια ποίησή μας. Ἦταν ἕνας ὡραῖος νέος ἱερέας τοῦ Διόνυσου στεφανωμένος μὲ κληματόφυλλα. Κἔγραψε τραγούδια ποὺ ἐπάλλοντο ἀπὸ ζωὴ, ἀπὸ μεθύσι κιἀπὸ μορφιά. Σήμερα αὐτὸς ὁ τεχνίτης εἶνε κομμουνιστής. Σπολλάτη του. Μὲ γειά του καὶ δικαίωμά του. Κανένας διανοούμενος — ἀληθινὰ διανοούμενος — σήμερα δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ κλείσει τὰ μάτια του καὶ τὴν καρδιά του στὴν ἀνθρώπινη δυστυχία ποὺ στὰ χρόνια μας ἔχει φτάξει στὴν πιὸ σκληρή της κορφή, γεννημένη ἀπ' τὴν ἀχορταγιὰ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος ποὺ κρατάει κάτου ἀπ' τὰ πόδια του ἀλυσσοδεμένη τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὸ γιγάντωμα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς,συγκεντρωμένης σὲ λίγα χέρια. Ὥς ἐδῶ εἶμαστε σύμφωνοι μαζύτου. Ἐμεῖς καὶ κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔχει καρδιὰ καὶ ἀθρωπισμό. Μὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὡς τὸ νὰ παραδόσουμε τὸλογοτέχνη σκλάβο προπαγανδιστὴ στὰ χέρια τοῦ Κομμουνιστὴ, ὑπάρχει χάσμα μέγα. Ἡ Τέχνη εἶνε μιὰ περφανη θεὰ ποὺ δὲ γίνεται μὲ κανέναν τρόπο γκουβερνάντα συστημάτων ὁσοδήποτε κιἂν αὐτὰ τὰ συστήματα εἶνε ἀνθρωπιστικά. Οὔτε κ'εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ κλείσει ἔξω ἀπ' τὸ θεῖκό της βασίλειο κάθε ἄλλο μοτίβο ποὺ μπορεῖ νὰ δώσει μιὰ συγκίνηση «καθαρὰ κι'ἀπόλυτα καλλιτεχνικὴ» στοὺς διαλεχτούς της. Αὐτὸς εἶνε *ὅλος* ὁ σκοπός της. Τἄλλα ὅλα μπορεῖ νἄνε κήρυγμα, εὐαγγέλιο, προπαγάντα, ὠφελιμισμός, συμφεροντισμός, φιλανθρωπία,ἀνθρωπισμός. Μόνο *Τέχνη* δὲν εἶνε. Δὲν ἐπιτρέπεται σἕνα *ἀληθινὸ τεχνίτη* νὰ μετοχειριστεῖ μὲ σκοπιμότητα τὴν Τέχνη. Δὲν ἀποκλείεται βέβαια ἀπὸ ἕνα ἄγνα καλλιτεχνικὸ ἔργο νὰ βγαίνει μιὰ τέτια ἢ τέτια διδασκαλία. Νὰ ὁ Ντοστογιέφσκη. Νὰ κιὁ Νίτσες. (Ζαρατούστρας).Αὐτὸ εἶνε στερνὴ δουλειά. Κατοπινή. Καλίτερα. Δὲν πηγάζει ἀπ' τὸ μιαλὸ τοῦ τεχνίτη. Πηγάζει ἀπ' τὸ αἴσθημα τοῦ ἀναγνώστη. Ὅταν ὁ τεχνίτης κατσει καὶ πεῖ : θὰ γράψω ἕνα κομμουνιστικὸ διήγημα, τἀποτέλεσμα θἄνε ἕνα λειψὸ ἕνα σακάτικο πνευματικὸ ἀπόβαρμα. Ὅμως αὐτὸ κάνει ὁ Βάρναλης, αὐτὸ κάνει κιὁ Παπαδίας.Ὁ τελευταῖος γράφει καὶ κριτικές. Νὰ πῶς. Ἔχει μπροστά του τὸ Μάρξ. Ἕνα κρεβάτι προσκρούστη. Ἀπλωνει ἐκεῖ πάνου το ἔργο ποὺ κριτικάρει. Κιἂν τὸ ἔργο δὲ βολέβεται μέσα στὸ οἰκονομολογικὸ σύστημα τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἀλλοίμονό του. Ὁρίστε τώρα κ' ἕνα δεῖγμα ἀπ' τὸ «Φῶς ποὺ καίει» τοῦ Βάρναλη, ποῦγινε Δ. Τανάλιας ἐπὶ τὸ κομμουνιστικώτερο.

Τὸν θέλουμε τὸν πόλεμο ἀτὸ μᾶς;
γιὰ μᾶς ! !
Ὁρμᾶμε νὰ σκοτώσουμε τὸν πόλεμο,
τῶν πατρίδων τὸν κλέφτικο τὸν πόλεμο
Εἴμεθα ὁ πόλεμος ὁ ἐμφύλιος,
τοῦ θανάτου ἐνάντια στὸν ἀφέντη
ἡ Βια ἐνάντια στὴ Βία !
Ὀχτρὸς δὲν εἶναι ὁ ἀλλόγλωσσος, ὁ ἀλλόθρησκος,
ὁ ξένος !
Ὁ ὀχτρός μας εἶναι μεσ' στὸ σπίτι μας,
τὸ Κράτος εἶναι ὁ ὀχτρός μας,
Τὸ Κράτος εἶναι ὁ ξένος !
Τὸ χέρι ἐτοῦτο ὡς θὰ σηκωθεῖ
στοὺς ἀδερφοὺς ἐνάντια !
Τὸ ἀτσαλωμένο χέρι μας θὰ σηκωθεῖ
στοὺς τυράννους ἐνάντια !
Πόσοι εἶναι λίγοι ! πέντε δέκα !
κι' εἴμαστε μεῖς ἑκατομμύρια.
οἱ ἀδικημένοι, οἱ πονεμένοι,
οἱ ἀργάτες, οἱ χωριάτες, οἱ στρατιώτες !
Ὁλάκαιρη εἴμαστε ἡ Ἀνθρωπότη !
Ἀλλ' εἶναι κεῖνοι δυνατοί, πιτήδειοι
κι' ὁπλίζουν κατ' ἐμᾶς τ' ἀδερφούς μας !
Ἀλλὰ θὲ νὰ χτυπήσωμε τοὺς ἀδερφούς μας !

Ὁ κ. Τανάλιας ἔκατσε νὰ γράψει ποίημα προπαγανδιστικό.Το ἀποτέλεσμα. Βγῆκε ἕνα ἀρθράκι τοῦ Ριζοσπάστη. Βγῆκε μιὰ σελίδα ἀπ' τὸ «Ἀλφάβητο τοῦ Κομμουνισμοῦ» ! πολὺ φυσικά.

Δίπλα στὸν παραστρατημένο αὐτὸν τεχνίτη δὲ βαστοῦμε ἀπὸ τὸ νὰ μὴ βάλουμε ἄλλο ἕναν δυστυχισμένον ἄνθρωπο. Εἶναι ὁ κ. Φῶτος Γιοφύλλης. Ποιητὴς κιαὐτὸς ποὺ ἔχει δώσει ἀρκετὰ καλουτσικα κομματάκια μέσα στὴν πλημμύρα τῆς ἀντιποιητικῆς του παραγωγῆς. Ἐτοῦτος ἐδῶ δὲν εἶνε κομμουνιστοποιὸς τῆς τέχνης. Μὰ φιλοδόξησε νὰ κάνει θόρυβο, ἐντύπωση καὶ ντορο. Κἔκατσε κἔκανε φρουτουρισμὸ πάντα εἰς βάρος τῆς Τέχνης. Κιαὐτὰ ποὺ σκάρωσε δὲν περιορίστηκε νὰ τὰ διαβάσει γιὰ γκεβεζεμίκι στὴ παρέα του. Τὰ δημοσιεψε μὲ ἀξιώσεις καὶ μὲ ὅλη τὴν ἀδιαντροπιὰ ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἀδυνατοὺς. Κ' οἱ Ἀθηνοῖκοι φημερίδες ἀντὶ νὰ σφυρίξουνε, ἀναδημοσιεψαν κιὅλας κομμάτια σαν κι' αὐτὸ τὸ κομμάτι ἀπ' τὸ τραγούδι(;) ποὺ ἐπιγράφεται:

Ἡ ἀγωνία τοῦ σταρέμπορα

Λοιπόν : Τὸ Μανιτόμπα 7 καὶ 5 σέντς
καὶ τὸ Χαρβίντερ 6 καὶ 40.
(Τσίφ Πειραιᾶ τέλος μηνὸς παραδοτέα).—
Ὠϊμέ, μὲ δένουν πάντα
τὰ μάτια καὶ τὰ νιάτα σου, Μεντέα !—
Ἔτσι μονάχα μὲ συμφέρει. Καὶ τὸ κέρδος;
Ἀσήμαντο ! Καὶ γύρου μας κεσδιζουνε [γεννοῖα
Σὰν ἔχας τοὺς Σμυρνιοὺς; μὲς τὸν Περοία,
σὰν ἔχεις τοὺς Ὀβριοὺς στὴ Σαλονίκη
ποὺ δίνουνε μικρὲς τιμὲς τί — φοίκη !—
καὶ πῶς νὰ δώσω γὼ τιμὲς ἀνθρωπινές ;
Μὰ καὶ σὲ τέτοιο κέρδος πῶς νὰ φχαρι- [στηθῶ ;
(Εἶνε μικρὸς λογαριασμὸς 10.000 τόνοι),
πεῦχω καὶ τὴ Μεντέα — ματιὰ ποὺ μαχαιρώνει !—
καὶ τὴν ποθῶ, καὶ τὴν ποθῶ !

Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε *«ἡ Τέχνη»* τῆς Ἀθήνας ; Ἐυεῖς ἐδῶ οἱ ἐπαρχιῶτες τὸ λέμε μὲ ἄλλη λέξη ποὺ μᾶς τὴν ἄφισαν γιὰ σουβενίρ οἱ Τοῦρκοι. Τὸ λέμε *«ἐντεπσιζλίκι»*.

ὁ Κουασιμόδο

ΜΙΑ ΔΟΞΑ ΠΟΥ ΑΞΗΚΕΙ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅτι ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος Μυτιληνιὸς ζωγράφος κ. Ἀντώνης Πρωτοπάτσης (Pazzi) ποὺ ἤνοιξε μεταξὺ τῶν Γάλλων συναδέλφων του μιὰ καλλιτεχνικὴ καρριέρα τιμητικώτατη γιὰ τὸν τόπο μας καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐκδώσει προσεχῶς ἕνα Album ἀπὸ 16 gravures, τὶς καλλιτερές του, σὲ λουσάτη ἔκδοση, σχήματος 33×25.

Ὁ κ. Πρωτοπάτσης, καθὼς εἶνε γνωστὸ, ἔχει προσληφθῆ. ὕστερα ἀπὸ ἕνα τραχύτατο διαγωνισμὸ στὸν ὁποῖο κατενικήθησαν οἱ Γάλλοι ἀνταγωνισταί του, ὡς τακτικὸς dessinateur d'actualités τῆς Παριζιάνικης πολιτικῆς ἐφημερίδος Journal.

Τὸ Album ποὺ θὰ ἐκδώσει ἀφορᾶ διάφορες προσωπικότητες τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ θὰ κυκλοφορήσει σὲ λίγα ἀντίτυπα.

Ὅσοι ἀπὸ τὸν τόπο μας ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα ἀντίτυπο (Α'. σειρὰ πολυτελείας σὲ Ὀλλαντέζικο χαρτί, χρωματισμένη, ὑπογραμμένη καὶ νουμεραρισμένη φρ. 60. Β'. σειρὰ σὲ χαρτὶ πολυτελείας φρ. 25) νὰ μᾶς γράψουν σχετικῶς γιὰ νὰ φροντίσουμε.

Θεωροῦμε περιττὸ νὰ τὸ συστήσουμε στοὺς κύκλους τῶν φιλοτέχνων συμπολιτῶν μας. Εἶνε ἀρκετὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πρωτοπάτση — μιὰ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένη καλλιτεχνικὴ ἀξία — γιὰ νὰ προτρέψη τοὺς φίλους τῆς ὡραίας τέχνης νὰ τιμήσουν τὸν πιὸ ἄξιό της λειτουργὸ ποὺ ἀνέδειξεν ἡ σύγχρονη Ἑλληνικὴ ἐποχὴ, τόσο γρήγορα καὶ τόσο αἰφνιδιαστικὰ καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ καμαρώνει, πρὸ παντὸς ἡ μικρὴ γενέτειρά του, ἡ Μυτιλήνη.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΑΙΡΟ

Πολλὲς φορὲς τώρα τελεφταία μοῦ ἤρθε στὸ νοῦ ἡ ἰδέα πῶς ἕνας πεθαμένος κοιμᾶται μέσα στὶς φλέβες μου, φέρνοντάς με σὲ πολὺ δύσκολη μιζέρια κάθε τόσο ποὺ θὰ τοῦ κατέβει ν' ἀλλάξει τόπο. Ἀφτὸ δὲν μπορεῖ νἄναι παράξενο, οὐδὲ πίστεψα ποτὲς πῶς ἔχει πάθει τὸ μιαλό μου. Μ' ὅλον ποὺ γιὰ τὴ θλιβερή μου τούτη κατάσταση δὲν ἔχω νὰ παραπονεφτῶ ἐνάντια σὲ κανέναν, ὄξου ἀπ' τὸν ἐφτό μου. Γιατί μοῦ κάπνισε—λίγοσὰν ἀστεῖο, λίγο σὰν παλαβάδα — νὰ φυλάξω ὡς τώρα μὲ γινάτι ἕνα μεγάλο βρώμικο δόντι, ἀκ' τὸ κάφκαλο ἑνοῦς πεθαμένου ποὺ τῶβρα σ' ἕναν ἔρημο τόπο. Ἂς εἶναι. Ἀφτὸ εἶναι μία ἱστορία ποὺ τὴ θυμοῦμαι ὅσο καὶ τὶς παγωμένες μέρες ποὺ πέρασα ντυμένος μὲ τσουβαλια κι' ἀξυπόλυτος μιὰ χρονιὰ ποὺ ἡ ὀργὴ ἔπεσε ἀπάνω μου.

Τώρα κάθουμαι ἀνάσκελα μέσα σ' ἕνα ὑπόγειο ποὺ βλέπει κατὰ τὴ θάλασσα καὶ συλλογίζουμαι μὲ τόση ἀγάπη γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ μοῦ ἔρχουνται δάκρια στὰ μάτια. Ὡς τόσο οἱ μέρες εἶναι μακριὲς καὶ τὶς νύχτες ὁ ὕπνος μοῦ ἔρχεται πολὺ ἀργά. Κάθε τόσο ἕνα παγωμένο ὑποκείμενο βάζει τὸ χέρι του ἀπάνου στὴν καρδιά μου, κ' ἐγὼ καταλοβαίνω πῶς ὅλο τὸ κορμί μου συμοζώνεται σ' ἕνα τόσο λίγο πράμα, ποὺ νοιάζουμαι μὴν πάψω νἀνεσαίνω.

Τὴ νύχτα βλέπω πολλὰ ὄνειρα — καινούριος διάβολος κι' ἀφτὸς ποὺ μοῦ κολλήθηκε ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ εἶχε περάσει ἡ μπόρα. Τρεῖς φορὲς τώρα, ἀπανωτὰ, ἕνα πολὺ ἀνθρωπινὸ φάνταμα ἔρχεται νὰ μὲ συντροφέψει, δίνοντάς μου ἐφχάριστες στιγμὲς — πράμα ποὺ τοῦ τὸ χρουστῶ γιὰ πολλὴ καλωσύνη. Μάλιστα ! Συλλογίσου ἕναν ἄνθρωπο, ὄχι παραπάνου ἀπὸ διὸ πιθαμὲς, μ' ὅλο του, ντυμένο σὰν παπά. Ἀφτὸ βέβαια δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀστεῖο ὡς ποὺ νὰ σταφτεῖς πῶς τὸ κεφαλάκι του εἶναι ὅσο ἕνα πόμολο ποὺ βάζουν στὶς πόρτες καὶ τὰ μάτια του τόσο μικρά, ποὺ χρειάζεται νὰ τὸν βλέπω πολλὴν ὥρα γιὰ νὰ καταλόβω πῶ μὲ κοιτάζει. Μάλιστα τὴν πρώτη φορὰ ἐφαντάστηκα πῶς ἂν ἤτανε γδυμνὸς θἄβλεπα μές' ἀπ' τὸ πετσί του τἄντερά του, καὶ τὴν καρδιά του νὰ φουσκώνει. Ὡς τόσο ἀφτὸς κουνιέται καὶ πορπατάει, μοῦ κάνει ρεβεραντσες, καὶ τὸ ψωρί του γένι, ὅσο ἑνοῦς μικροῦ τραγου, φοβᾶμαι μπᾶς καὶ τρυπήσει τὸ στῆθος του, ὅπως ἀκουμπάει ἀπάνου· ὅμως δὲν ξαίρω, τώρα τελεφταῖα μοῦ φάνηκε πῶς ἀπ' τὰ μάτια του ἔτρεχαν ἀπάνου στὸ χλωμὸ πρόσωπο κάτι μικρὰ σημάδια, σὰν σίμα. Δὲν πολιοπιστέβω στὰ πνέματα. Μιὰ φορὰ ἐσκότωσαν ἕναν παπὰ μπροστά μου μὲ τὶς πέτρες...

Ἔτσι, εἶναι καιρὸς τώρα, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ ἡσυχάσω. Κάθε στιγμὴ φέρνω στὸ νοῦ μου ὅλες τὶς μέρες καὶ ὅλες τὶς νύχτες. Ἀκόμα θυμοῦμαι καὶ πολλὰ προσώπατα, ποὺ δὲν εἶναι πιὰ μές τοῦ, ζωντανούς. Ἴσως μοῦ ἔρθει ἡ γαλήνη. Συλλογιέμαι τὴν ἄνοιξη καὶ τὰ λουλούδια κ' ἕνας ἀπαλὸς τόνος χαδέβει τὴ ψυχή μου. Ἡ ζωὴ τραγουδᾶ μέσα μου ἕνα δικό της τραγοῦδι, ποὺ δὲν τἄκουσα ποτὲς μου. Μές' ἀπ' τοὺ πόρους ἀναδέβει σὲ ὄγρους κόμπους νἄα σὰν αἰθέρας, ποὺ χύνεται ἀπάνου στὸ κορμί μου. κ' ἐγὼ κλαίγω ἀπὸ ἐβγνωμοσύνη. Πάντα ἐπίστεψα στὴν ἀξία τῆς δυστυχίας γιὰ ἐκεινοὺ ποὺ συλλογιζονται. Ὅμως ποτὲς δὲν ἐσκέφτηκα γιὰ μιὰ τόση ἐφτυχία. Σιγὰ-σιγὰ θὰ τοὺς ξεχάσω τοὺς πεθαμένους. Ὁ οὐρανὸς εἶναι πάντα γαλάζιος κι' ἀπάνω στὴ θάλασσα τρέχει μὲ θερμὴ πνοὴ ἕνας ξανθὸς Θεός, ποὺ μὲ καλοσωρίζει. Τότες, ὅταν πιὰ θὰ ἔχω ἡσυχάσει, θὰ γράψω ἕνα τραγοῦδι γιὰ ἕνα βρώμικο δόντι, ποὺ τὸ φυλάγω ἀπάνου στὴν καρδιά μου, ἀπ' τὸ κάφκαλο ἑνοῦς πεθαμένου συντρόφου μου.

— ΧΕΡΟΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕ ΤΟ Νº 31328

Καλὰ καλὰ δὲν τὸ πολιοκατάλαβα. Ἕνα χοντρὸ χέρι μ' ἔσπρωξε κ' ἐγὼ βρέθηκα μέσα σἕνα ὑπόγειο σκοτεινὸ καὶ ὀγρό. Στὴν ἀρχὴ στάθηκα. Ἐσφάλιξα τὰ μάτια μου καὶ τὰ μηλίγγια μου χτυποῦσαν. Ἀφτὸ δὲ βάσταξε πολὺ, ὅμως χιλιάδες πράματα περάσαν ἀπ' τὸ νοῦ μου. Πάλι ἄνοιξα τὰ μάτια μου : Ἕνα-δύο σκιὲς σαλέβουν κοντά μου, δίχως μιλιά. Τώρα τὸ σκοτάδι ἔγινε πιὸ ἀνάριο, μάλιστα μπορῶ νὰ ξεχωρίσω ἕνα κίτρινο φῶς, ποὺ ἔρχεται ἀπ' τὸ βάθος. Ἔτσι κοιτάζω καλίτερα πῶς βρίσκουμαι σ' ἕνα θολωτὸ ὑπόγειο, μὲ μιὰ διπλῆ σειρὰ ἀπὸ καμάρες, ποὺ βαστοῦνται ἀπάνου σὲ χοντρὲς κολόνες. Δὲν ξαίρω ἂν τἀφτιά μου εἶναι φραμένα, ὅμως δὲν ἀκούγω τίποτα. Μιὰ σιχαμερὴ σιωπὴ μὲ κίνει ἄνω-κάτω, στὴ σέλη ποὺ εἶμα. Οἱ σκιὲς ἔρχνανε πιὸ πολλὲς, περνοῦν καὶ ξαναπερνοῦν ἀπὸ μπροστά μου. Ἐγὼ ἀψηλώνω τὴ φωνή μου κα. καὶ τοὺς φωνάζω : Ἕνας ἄνθρωπος ἐμπῆκε ἐδῶ μέσα ! Στὴν ἀρχὴ δὲν ἀνεμιχτηκε κανένας· ἔπειτα, ἕνα δυὸ τους μ' ἐσυντεψαν καὶ μὲ κυτάζουν μὲ περιεργεια : Ὁ ἕνας εἶναι ἀψηλός, ὡς ἐκεῖ ἀπάνου, καὶ τὰ γενεια του εἶναι μαβρα. Τὸν ἄλλον οὐδὲ γυρίζω νὰ τὸν δῶ· ἕνας μὲ φτάνει, κα λέω μοναχό, μου: Σίγουρο, ἀφτὸς εἶναι ἕνα ποιδὶ τῆς θαλασσας καὶ ἤρθε ὡς ἐδῶ νὰ πεθάνει μαζύ μου. Κάτι τὶς τετοιο μοῦ φαίνεται πολὺ συγκινητικο, κα δὲν ξαίρω τιλογις θὰ τὸν ἐφχαριστήσω. Τοῦ πιάνω τὸ χέρι καὶ τὸ σφιγγω μὲ δυναμη. Ἀφτὸς μὲ κυτάζει σοβαρὸς καὶ τὰ χειλια του ἔπαιξαν· κατι θἄπε, ὅμως ἐγὼ δὲν τἄκουσα· Σὲ λίγκι ἤρθε κ'ἄλλο, ἕνας, ἔπειτα κ' ἄλλος, κ'ἄλλος, κ'ὅλοι τους μᾶς ἐτριγύριζαν, ἐμένα καὶ τὸν ἀψηλὸ ἄνθρωπο. Τότες, οἱ σκοτεινοὶ θόλοι τοῦ ὑπόγειου μοῦ ἐφάνηκαν ὡσὰν μελανὰ στόματα, ποὺ ξερνοῦσαν ἐκεῖνες τὶς σκιὲς, μέσα στὸ σκοτάδι. Ἕνας μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲ σέρνει προς τὸ βάθος. Οἱ ἄλλοι ἀκολουθᾶνε ξοπισω μας. Λὲς πῶς ὁδηγᾶνε τὸ γαμπρὸ ἐκεῖ, ἀπάνου στὸ βωμό, καὶ ἡ καλὴ μ'ἀπαντέχει. Ναι, ὅλα ἀφτὰ τὰ πράματα γινουνται σ' ἐμένα, δίχως τσιμουδιὰ, τόσο ἐγὼ δὲν ἀκούγω τίποτα. Στὴ μεσανὴ κάμαρα ἐσταθήκαμε. Τὸ χέρι ποὺ μὲ βαστοῦσε μὲ ἄφισε καὶ μὲ χειρονομιὲς μοῦ ἔδειξαν νὰ καθίσω.

Σίγουρα ἀφτοὶ ἔχουν τὴν ἰδέα πῶς εἶμαι κουφός, μάλιστα θεόκουφος. Ἀφτὸ ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τὸ σηκώσω, ἀφοῦ εἶμαι κα. ζαλισμένος, κάθεται σὰ βρισα ἀπάνω στὴ ψυχή μου, καὶ τοὺς λέω : Συντρόφια δὲν εἶμαι θεόκουφος, μάλιστα δὲν εἶμαι οὐδὲ κουφός. Ἀτο το λέω δυνατὰ καὶ κάθουμαι.Κάποιος μ' ἐσπλαχνίχτηκε κ' μὲ χάδεψε τὰ μαλλια. Σηκώνω τὰ μάτια μου καὶ τὸν βλέπω: ὁ ἀψηλὸ ἄνθρωπο. Στὸ πρόσωπό του φτάνει μιὰ χλωμὴ ἀχτίδα καὶ τοῦ χαδέβει τὸ μάγουλο. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὸ μοῦτρο του πέρνει μιὰ σκληράδα καὶ κάνει φοβερὲς γκριμάτσες. Τότες τὸ στόμα του γινεται μακρὺ σ' ἕναν ἀπίστευφτο βαθμό, ἔτσι ποὺ τὰ πλατιά του χειλια μοῦ φαίνουνται σὰν δυὸ μελανὲς ἀβλακιές, ποὺ γλυστρᾶνε μὲ σβελτωσύνη ἀπάνου στὸ μάγουλο, καὶ πάλι συμαζέβουντα. Ἔχω ἀποκάνει πιά. Μέσα στὸ κεφάλι μου θὰ γίνουνται μεγάλα πράματα· κάτι τις μὲ γαργαλᾶ ἐκεῖ μ' ἀνατριχίλα καὶ λέω πῶς κιμιὰ φλέβα θἄπασε καὶ τὸ αἷμα ἀμολάρισε ἀπάνου στὴ μιαλά μου. Ζαλίζουμαι, φοβοῦμαι πῶ ἂν κοιμηθῶ δὲ θὰ ξαναξυπνήσω, ποτὲς πιά. Ἀκουμπῶ στὸν τοῖχο καὶ δὲ βλέπω πιὰ τίποτα. Κολυμπῶ σ' ἕνα σκοτάδι πηχτὸ καὶ ἀτελείωτο· κ' ἐγὼ δὲν εἶμαι πάρεξ ἕνας χλωμὸς φωσφορισμὸς, ποὺ σαλεύει μέσα στὸ χάος..

. . . . . .

Ὅταν ξύπνησα ἡ ὥρα θάταν περισμένη. Ὁ ἥλιος πρέπει νἄχε βουτήξει γιὰ τὶ τὸ φῶς ποὺ ἔμπαινε στὴ φυλακὴ ἀπ' τὸ καγκελωτὸ παράθυρο, στὸ βάθος, εἶχε ἕνα χρῶμα πράσινο. Μάλιστα μοῦ φάνηκε πῶς, ἀφοῦ τὸ φῶς ἦταν ἕνα ὀγρὸ πράμα ποὺ ἔσταζε ἀπάνω μου, γιατὶ εἶμαι συγκρυασμένος. Δίπλα μου, ξαπλωμένοι, μὲ κοιτάζει ὁ καπετάνιος. Πολλοὶ ἄλλοι κάθουνται κοντά μου, ὅμως κανεὶς δὲ μὲ προσέχει. Τὸ ὑπόγειο βγάζει μιὰ βουή, ἀπ' ὅλες τὶς καμάρες ἀκούγουνται ἀνακατωμένες κουβέντες. Πρέπει νὰ ἀπάνου ἀπὸ πενήντα ἀνθρώποι μαζωμένοι ἐδῶ. Πηγαίνω κοντὰ στὸ σύντροφό μου καὶ τὸν ρωτῶ : Τί ἔγινε, καπετάνιο ; Ἐκεῖνος γυρίζει σ' ἐμένα, χωρὶς νὰ σηκωθεῖ καὶ μοῦ λέει : Περασικά· ἔτσι πιάσαμε κουβέντα. Μὲ εἶπε πῶς στἀλήθεια εἶναι καπετάνιος. Βρίσκεται ἐδῶ πρὸ δυὸ μέρες. Μὲ λυπήθηκε γιὰ τὰ χίλια μου, ὅταν μπῆκα μέσα, καὶ μὲ βεβαίωσε πῶς κοιμήθηκα πάνου ἀπὸ τέσσερις ὧρες. Τότε, θυμήθηκα κ' ἐγὼ πῶς μ' εἶχαν πιάσει στὸ μουράγιο, ἔπειτα μ' ἔψαξαν, μὲ βρῆκαν ἕνα-δυὸ γράμματα ἀπάνω μου καὶ κάτι ἄλλα χαρτιά.

Ἀφτὸ ἦταν πολὺ σπουδαῖο, ἐγὼ ἤμουν ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος, γι' ἀφτὸ ἔφαγα ἕνα διαβολόξυλο, κι' αὔριο, ποὺ μπορεῖ νὰ μ' ἀνατρίνουν, ἔχει ὁ Θεός. Ἐδῶ ξεγράφει τὴ ζωή σου. Μπαίνεις μὲς τοὺς πεθαμένους. Τύπωσε το ἀφτὸ καλὰ στὸ μιαλό σου πῶς ἀφτὸς ποὺ σὲ κρατᾶ εἶνε ὀχτρός σου, ἀφοῦ εἶμαι κα. ζαλισμένος, κάθεται σὰ βρισα ἀπάνω στὴ ψυχή μου, καὶ τοὺς λέω : Συντρόφια δὲν εἶμαι θεόκουφος, μάλιστα δὲν εἶμαι οὐδὲ κουφός. Ἀτο το λέω δυνατὰ καὶ κάθουμαι.Κάποιος μ' ἐσπλαχνίχτηκε κ' μὲ χάδεψε τὰ μαλλια. Σηκώνω τὰ μάτια μου καὶ τὸν βλέπω: ὁ ἀψηλὸ ἄνθρωπο. Στὸ πρόσωπό του φτάνει μιὰ χλωμὴ ἀχτίδα καὶ τοῦ χαδέβει τὸ μάγουλο. Ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ τὸ μοῦτρο του πέρνει μιὰ σκληράδα καὶ κάνει φοβερὲς γκριμάτσες. Τότες τὸ στόμα του γινεται μακρὺ σ' ἕναν ἀπίστευφτο βαθμό, ἔτσι ποὺ τὰ πλατιά του χειλια μοῦ φαίνουνται σὰν δυὸ μελανὲς ἀβλακιές, ποὺ γλυστρᾶνε μὲ σβελτωσύνη ἀπάνου στὸ μάγουλο, καὶ πάλι συμαζέβουντα. Ἔχω ἀποκάνει πιά. Μέσα στὸ κεφάλι μου θὰ γίνουνται μεγάλα πράματα· κάτι τις μὲ γαργαλᾶ ἐκεῖ μ' ἀνατριχίλα καὶ λέω πῶς κιμιὰ φλέβα θἄπασε καὶ τὸ αἷμα ἀμολάρισε ἀπάνου στὴ μιαλά μου. Ζαλίζουμαι, φοβοῦμαι πῶ ἂν κοιμηθῶ δὲ θὰ ξαναξυπνήσω, ποτὲς πιά. Ἀκουμπῶ στὸν τοῖχο καὶ δὲ βλέπω πιὰ τίποτα. Κολυμπῶ σ' ἕνα σκοτάδι πηχτὸ καὶ ἀτελείωτο· κ' ἐγὼ δὲν εἶμαι πάρεξ ἕνας χλωμὸς φωσφορισμὸς, ποὺ σαλεύει μέσα στὸ χάος..

. . . . . .

Ὅταν ξύπνησα ἡ ὥρα θάταν περισμένη. Ὁ ἥλιος πρέπει νἄχε βουτήξει γιὰ τὶ τὸ φῶς ποὺ ἔμπαινε στὴ φυλακὴ ἀπ' τὸ καγκελωτὸ παράθυρο, στὸ βάθος, εἶχε ἕνα χρῶμα πράσινο. Μάλιστα μοῦ φάνηκε πῶς, ἀφοῦ τὸ φῶς ἦταν ἕνα ὀγρὸ πράμα ποὺ ἔσταζε ἀπάνω μου, γιατὶ εἶμαι συγκρυασμένος. Δίπλα μου, ξαπλωμένοι, μὲ κοιτάζει ὁ καπετάνιος. Πολλοὶ ἄλλοι κάθουνται κοντά μου, ὅμως κανεὶς δὲ μὲ προσέχει. Τὸ ὑπόγειο βγάζει μιὰ β

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Φλεβάρης **12** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 48

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑ

Μὲ εὐχαρίστηση κλεινουμε σήμερα τὸν ἀγώνα ποὺ, βδομάδες τώρα μαζὺ μὲ ὀρκετὴ βοήθεια ἀπὸ ἕνα δυὸ ντόπιες φημερίδες, ἀνοίξαμε γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐξωφρενικοῦ φόρου τῶν ψαριῶν, γυρεύοντας νὰ ποδείξουμε στὸ λαὸ ποὺ ξέγραψε τὸ ψάρι ἀπ' τὸ φτωχοτράπεζό του, πὼς οὐσιαστικὰ τὸ μοναδικὸ ἀποτέλεσμα τῆς ραγιάδικης αὐτῆς φορολογίας ἤτανε νὰ κερδοσκοποῦνε μερικοὶ ἐπιχειρηματίες εἰς βάρος ὅλης τῆς φτωχολογιᾶς. Εὐτυχῶς ἡ φωνή μας δὲ στάθηκε «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ», Τὸ Δημοτικό μας Συμβούλιο ἔκανε μιὰ συνεδρίαση γιὰ τὸ ζήτημ' αὐτὸ κι γύρεψε ἀπ' τὴν Κυβέρνηση τὴν κατάργηση τοῦ φόρου, στέλνοντας στὴν 'Αθήνα τὸ παρακάτου ψήφισμα. Τὰ ἴδια κ' ἡ "Ενωση τῶν 'Εφέδρων Λέσβου'. Σὲ μιὰν ἔκτακτη Συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς 'Επίτροπῆς ἐνέκρινε τὸ ἴδιο ψήφισμα, τὸ ὑπόγραψε, κ' ἔκανε ἔκκληση σόλα τὰ Σωματεῖα καὶ στὸν Τύπο νὰ κάνουνε τὸ ἴδιο. Καὶ τὰ Σωματεῖα ἐνέκριναν ὁμόφωνα, κι' ὁ Τύπος συνυπόγραψε. Τὸ 'Εμπορικὸ 'Επιμελητήριο ἔστειλε ξεχωριστὰ τὸ ἴδιο ψήφισμα στὴν Κυβέρνηση. Καὶ τὰ χωριὰ κινοῦνται γύρω στὴν ἴδια ἐνέργεια.

Ἔτσι ἀπὸ σήμερα ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ Τούρκικου αὐτοῦ φόρου μετατοπίζεται πιὰ ἀπ' τὴ Μυτιλήνη στὴν 'Αθήνα. Περιμένουμε ἀπ' τοὺς Λέσβιους πληρεξούσιους τὸ τελειωτικὸ χτύπημά του, καὶ ξεχωριστὰ ἀπ' τοὺς 'Εφέδρους ποὺ στάλθηκαν ἐκεῖ κάτου γιὰ τὰ καθαρῶς λαϊκὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας. Οἱ συνάδελφοι ποὺ στείλαμε στὴ Βουλή, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶνε μηδὲ στιγμὴ πὼς ἡ ἀποστολή τους περιστρέφεται αὐτοῦ κυριώτατα: Γύρω στὰ συμφέροντα τῆς φτωχολογιᾶς. Γύρω στὰ ὁμαδικὰ συμφέροντα. Τὰ ψάρια πρέπει νὰ φτηνήνουν καὶ θὰ φτηνήνουν. Γιατ' εἶνε ἕνα ἀπ' τὰ πρώτης ἀνάγκης τρόφιμα τοῦ νησιώτικου πληθυσμοῦ τῆς Λέσβου. Γιαυτὸ ἂς πάρουνε τὸ ζήτημα ἀπάνω τους σὰν ζήτημα προσωπικό. Ἂν βροῦνε ἀντίδραση — τὸ Κεφάλαιο παντοῦ μπορεῖ νἄβρει ὄργανα — ἂς τὴν πολεμήσουνε μὲ ὅλο τὸ κουράγιο ποὺ ἀντλοῦν ἀπὸ τὴ τάξη ἀπ' τὴν ὁποία προέρχουνται. 'Εν ἀνάγκη ἂς μᾶς τὴν καταγγείλουνε θαρρετὰ γιὰ νὰ τῆς τσακίσουμε μαζὺ τὸ κεφάλι.

'Η κατεύθυνση τῶν ἐφέδρων πρέπει νὰ σὲ κρατηθεῖ ἐπίπεδο αὐστηρὰ ἠθικὸ κι θετικό. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψει τους πὼς οἱ μεγάλες μάζες τοῦ λαοῦ ποὺ τοὺς ἔστειλαν γιὰ ἀντιπροσώπους των στὴν 'Αθήνα, μονάχα ἀηδία καὶ ὀργὴ αἰσθάνουνται γιὰ κάθε φασαρία βουλευτικὴ ποὺ ξεφεύγει ἀπ' τὴ γραμμὴ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, κ' ἐκφυλίζεται σὲ ρουσφετολογία ψηφοθηρικὴ, σὲ δημοκοπία πολιτικὴ, ἢ σὲ ἀεροκοπανίστικες φλυαρίες καὶ καβγάδες ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ξανάρχισαν μὲς τὸ προκομένο μας Κοινοβούλιο. 'Ο κόσμος ἐδῶ — ἂς μὴν τὸ ξεχνοῦν — δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀγέλες κομματικῶν κτηνῶν ποὺ ζοῦν βοσκίζοντας μὲς τὰ περβόλια τοῦ προϋπολογισμοῦ. 'Αποτελεῖται ἀπὸ γεωργοὺς, ἀπὸ τεχνίτες, ἀπὸ νεατικοὺς, ἀπὸ μικροεμπόρους καὶ μικροβιομήχανους, ποὺ γυρέβουνε μονάχα ἀπ' τὸ Κράτος ποὺ τοὺς ξεζουμίζει στοὺς φόρους, μιὰ καλὴ διοίκηση, μιὰ ἀσφάλεια, καὶ μιὰ καλυτέρεψη τῶν ὅρων τῆς ζωῆς, ποὺ κατάντησε πιὰ προβληματικιὰ μέσα στὰ σύνορα τῆς ἀχάριστης πατρίδας μας. 'Η τάξη τῶν ἐφέδρων εἶνε ἡ ὁποσδήποτε περισσότερο συνειδητὴ τάξη τῆς μεγάλης μάζας, τῆς φτωχολογιᾶς, ποὺ ὥς τὰ τώρα μονάχα ὑποχρεώσεις εἶχε ἀντίκρυ στὴν Κρατικὴ καὶ τὴν Κοινωνικὴ ζωὴ, δίχως νἄχει καὶ κανένα δικαίωμα. Γιαὐτὸ ἡ τάξη μας ἀποτελεῖ τὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ λαϊκοῦ στρατοπέδου. Οἱ διαλεχτοί της, οἱ ἔφεδροι πληρεξούσιοι, εἶνε τὰ «προχωρημένα φυλάκεια» αὐτῆς τῆς πρώτης γραμμῆς. Εἶνε οἱ φρουροὶ τῶν συμφερόντων μας, οἱ «σκοποὶ τῶν ὅπλων» γιὰ τὴν ἀσφάλειά μας. Γιαὐτὸ ὅταν μυρίζουνται ἕνα ζήτημα ποὺ φτάνει ὥς τὴν πόρτα τῆς Βουλῆς νἄνε λαϊκῆς σημασίας, πρέπει νὰ τὸ κάνουν σημαία τους μέσα στὴ Βουλὴ καὶ μέσα στὰ 'Υπουργεῖα. 'Απ' αὐτὴ τὴ μεριὰ ἐμεῖς ἐννοοῦμε τὴ Δημοκρατεία. Νὰ κυριαρχεῖ τὸ συμφέρο τῶν πολλῶν πάνω στοὺς λίγους.

Τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῶν ψαριῶν ποὺ τοὺς στέλνουμε εἶνε ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Περιμένουμε νὰ δοῦμε πῶς θὰ τὸ διαχειριστοῦν.

Νὰ τώρα τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ποὺ ὑπογράφτηκε κι' ἀπ' τὰ Σωματεῖα κι' ἀπ' τὸ 'Εμπορικὸ 'Επιμελητήριο, καὶ στάλθηκε στοὺς πληρεξουσίους μας καὶ στὴν Κυβέρνηση.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Φόρος τῶν ἰχθύων ὡς γνωστὸν δὲν ὑπάρχει ἐν Π. Ἑλλάδι. Διότι δὲ εὑρέθη καθιερωμένος ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὁ φόρος οὗτος, διετηρήθη καὶ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν τῆς νήσου. Βραδύτερον διὰ τοῦ νόμου 2125 ἄρθρον 23 παρεχωρήθη εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας Ν. Χωρῶν ὅπου καταναλίσκονται τὰ ἁλιευόμενα. Ἀλλ' ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὁ φόρος οὗτος ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὴν ὀλίγην μικρὰν τότε φορολογίαν ἦτο ἀνεπαίσθητος. Ἄλλως καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἰχθύων ἦτο ἐλαχίστη καὶ ἐξαγωγὴ δὲν ἐγένετο τότε καὶ ὁ ἐν γένει βίος ἦτο ἄνετος ἀφοῦ ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων δὲν εἶχε τόσον ὑπερτιμηθῆ καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια δὲν ὠργίαζε καὶ ὁ πληθυσμὸς δὲν ηὔξανε, ὅπως τώρα διὰ τῶν προσφύγων, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐμαστίζοντο σχεδὸν ὑπὸ τῆς πείνης, πρόσφυγες καὶ ἐντόπιοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντοποιηθῶσιν εἰς τὸν δαπανηρότατον βίον. Τὰ ἄνω ἀναφερόμενα εἶνε τόσον πολλὰ καὶ σοβαρὰ ὥστε καὶ μόνα ταῦτα δικαιολογοῦν ἢ ἐπιβάλλουν τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου διὰ τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς ὅλος στενάζει. Πλὴν τούτων ὅμως συντρέχουν καὶ οἱ ἑξῆς λόγοι διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπαχθεστάτου τούτου φόρου. Ὁ ἑκάστοτε ἐνοικιαστὴς φόρου ἰχθύων ἀλλ' ἰδίως ὁ νῦν ἐνοικιαστὴς, ὅστις εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν ἐτελειοποίησε τὸ σύστημα τούτου τῆς καταστρατηγήσεως καταστήσας τοὺς ἰχθεῖς εἰς εἶδος πολυτελείας ἢ ἀνυπάρκους ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐξηγούμεθα.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου δὲν εἶνε ἐκ τῶν προτέρων κανονισμένον διὰ τὰ εἴδη τῶν ἰχθύων. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἑκάστοτε ἀξίας τῶν ἰχθύων ἥτις τεχνικῶς δημιουργεῖται μεταξὺ τῶν ἁλιευτῶν καὶ κατόχων τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ τῶν ἰχθυοπωλῶν.

Οἱ ἁλιεῖς ἰχθύων δηλαδὴ μεταφέρουν τοὺς ἰχθεῖς ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον. Ἐλεῖ ἐνεργεῖται δημοπρασία εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ λιανικοὶ ἰχθυοπῶλαι πᾶς τοῦτος. Λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ ἀναβιβάζονται αἱ τιμαὶ πέραν τοῦ δέοντος. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας τιμῆς ὑπολογίζεται ὁ φόρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλλὰ κανονίζεται καὶ ἡ τιμὴ τῆς λιανικῆς πωλήσεως. Ὁ ἐπ. δημοπρασία; δημ. ἀγοραστὴς προσθέτει καὶ τὸ εἰδικόν του κέρδος καὶ πωλεῖ λιανικῶς εἰς τὸ κοινόν. Καὶ λόγῳ μὲν τοῦ τοιούτου πλειοδοτικοῦ ἀναγωνισμοῦ ἡ τιμὴ τῶν ἰχθύων πολὺ ἀναβιβάζεται φυσικῶς διὰ τῆς δημοπρασίας. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ὑπάρχει καὶ τὸ χείριστον. Ὁ ἑκάστοτε ἐνοικιαστὴς φόρου καὶ ἰδιαίτερα ὁ σήμερον, ἔχει ὀργανώσει τέλειον σύστημα ἀφανὲς νὰ ὑποβιβασθῇ τὴν πλειοδότησιν ὑπ' ἀνθρώπων του, ἵνα ἐμφανίζονται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ πλειοδότου ἀγοραστοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα κατανοεῖται εὐκόλως. Ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὁ ἄγνωστος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀναβιβάζει εἰς ὕψη τὴν τιμὴν, ψυχολογῶν ποῦ δύναται νὰ ἀποσυρθῇ ἢ καὶ ἐν πίσῃ περιπτώσει καὶ ἂν ποτὲ ἀφεθῇ εἰς τοῦτον δηλαδὴ τὸν ἐνοικιαστὴν οὗτος ἔχει περιθώριον τὸν φόρον δημοσίου καὶ τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους τοσάκις ὀφελήθη εἰς ἄλλας ὑψώσεις δημοπρασιῶν ὥστε νὰ μὴ ὑπολογίζει τὸ μεμονομένα τοιαῦτα. Ἀλλ' ἐπ' τέλους ὁ νῦν ἐνοικιαστὴς προβλέπει καὶ εἰς τὴν ἑξῆς, διὰ τοῦτον ἐπωφελῆ καὶ διὰ τὸν λαὸν ἐπαχθῆ. Παστώνει τὴν σμαρίδα καὶ σαρδέλλας τὰς ὁποίας ἀγοράζει καὶ στέλνει ἐκτὸς τῆς Λέσβου συνήθως εἴτε καὶ ἐν Μυτιλήνῃ πολλάκις. Τοῦτο κάμει ἀπὸ Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους διὰ τὴν σμαρίδα καὶ συνεχίζει διὰ τὰς σαρδέλλας. Τὸ παρὰ τούτου ἐξαχθὲν μόνον ποσὸν κατὰ διαφόρους τρόπους; λέγεται ὅτι ἀνέρχεται εἰς 200 βαρέλια καὶ πλέον. Ἐπίσης ἀγοράζει κατὰ τὸν ἄνω ἀσφαλῆ δημοπρατικὸν τρόπον τὰ κεφάλια τὰ ὁποῖα κατασκευάζει καπνιστὰ καὶ πωλεῖ ὡς τοιαῦτα.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ἄξιον ἀπορίας πῶς εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἁλιεία ἐν Μυτιλήνῃ ἔχει προαχθῆ εἰς βαθμὸν μεγίστον λόγῳ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐδῶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἁλιέων προσφύγων εἰδικῶν καὶ τὰ ἐξαγόμενα ποσὰ εἶνε τεράστια καὶ ὅμως ὁ κόσμος ἢ δὲν τρώγει ἰχθεῖς ἢ ἂν τρώγουν τι ἐν, εἰς τιμὰς μόνον διὰ τοὺς ὀλίγους. Ὑπάρχουν παραδείγματα εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν τόπον ἰχθύων οἷος ἡ Μυτιλήνη νὰ πωλεῖται ἡ σμαρίς καὶ ἡ σαρδέλλα περὶ τὰς 25 δραχμὰς καὶ ἄλλα ψάρια ἀκόμη εἰς μεγαλειτέρας τιμάς. Ἀλλὰ μήπως καὶ μόνον αὐτὰ εἶνε τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀπαχθοῦς ταύτης φορολογίας; Ἡ ἀπόκρυψις, ἡ λαθρεμπορικὴ πώλησις, ὅπως ἀποφύγουν τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, ἐπιφέρουν τὴν αἰσχροκέρδειαν καὶ νέαν τιμῶν αὔξησιν.

Καὶ ὅμως ἡ ἰχθεῖς εἶνε τροφὴ πρωτίστης ἀνάγκης καὶ μάλιστα εἰς τόπον οἷος ἡ Μυτιλήνη οὔτε κτηνοτρόφον οὔτε παραγωγικὸν εἰς ἄλλα εἴδη οὔτε ἐπὶ τοσοῦτον μεμακρυσμένον τῶν λοιπῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὥστε νὰ μὴ δύνανται εὐχερῶς νὰ μεταφέρονται τρόφιμα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦταν φθορὰν ὑποκείμενα.

Καὶ πολλοστημόριον τῶν ἀνωτέρω λόγων ἂν ὑπῆρχε ἐδικαιολόγει τὴν πλήρη κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου ὑπὲρ τοῦ Δήμου τοῦ ἐποχθοῦς κατ' ἀρχὴν καὶ ἐποχθεστάτου διὰ τῆς καταστραγήσεως κατανταῦτος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἄγνοῶν τὰ συμβαίνοντα λαὸς νὰ ἐπιρρίπτει εὐθύνας εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ Κράτος ἐνῷ κυρίως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ σύστημα εἶνε εὔκολον εἰ καταχρήσεις.

Τούτου ἕνεκα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ παμψηφεὶ ὑπὲρ τῆς ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τοῦ φόρου τούτου, ὑπερθυμίζοντος Τουρκικὴν κυριαρχίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ προκαλοῦντος δυσαρεσκείας καὶ ἐγγογκισμὸν εἰς τὸν πεινῶντα λαόν.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου **Α. Σκοῦφος**, Σωματεῖον Παντοπωλῶν **Κακαδέλης**, Ἐμπορικὸς Σύλλογος **Ἀλ. Τσέρης**, Σύνδ. Ἀχθ. Ἐλαιολάδων **Γ. Τζανῆς**, Σύνδ. Ἀχθ. Τελωνείου **Γ. Παπαδόπουλος**, Σύνδ. Ἐργατῶν Θαλάσσης **Γ. Παπαδόπουλος**, Σωματεῖον Ἀλληλοβοηθείας **Χριστοδ. Κατσάνης**, Σωματεῖον Ὑποδηματοποιῶν Ἐργατῶν **Εὐστράτ. Περέλλης**, Σωματεῖον Σαπωνεργατῶν **Θεόδ. Ν. Χ" Ἠλίας**, Σύνδεσμος Ζαχαροπλαστῶν **Ε. Πιτέλης**, Σύνδεσμος Ἐμπόρων Ἐλαιολάδων **Πολ. Δημητριάδης**, Σωματεῖον Καφεπωλῶν **Θεόδ. Γρηγορίου**, Σωματεῖον Σιγαροποιῶν Καπνεργατῶν **Γ. Βαλανιδᾶς**, Σωμαατεῖον Γαλακτοπωλῶν **Σ. Κυριακοῦ**, Σωματεῖον Ξυλουργῶν **Κωνστ. Α. Καραγεωργίου**, Σύνδεσμος Ὑποδηματοποιῶν **Γ. Χοριατέλης**, Σύνδεσμος Ὑφασματοπωλῶν **Α. Ζαμβακέλης**, Ἐφημερὶς «Καμπάνα» **Στρ. Μυριβήλης**, Ἐφημερὶς «Ἐλεύθ. Λόγος» **Στρ. Παπανικόλας**, Σατυρικὴ Ἐφημερὶς «Βούρδουλας» **Ἀναστασιάδης**, Ἐφημερὶς «Σάλπιγξ» **Α. Γκράβαλης**, Ἐφημερὶς «Προσφ. Φωνὴ» **Α. Γκράβαλη**, Ἐφημερὶς «Νέος Κῆρυξ» Ἠλιάδης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τὶς προάλλες φάνηκε σὲ μιὰ ντοπια φημερίδα, ποὺ μονάχα γιὰ τὸ ἐκλογικό της μαύρισμα ἐννοεῖ νὰ θρηνολογᾶ καὶ νὰ τσιριζει, ἕνα ἀνωνυμογράφημα — ὑπογραφὴ Τ. — μὲ τὸν ὕπουλο τέτλο «Σκόπιμος θόρυβος» ποὺ πολεμοῦσε νὰ σπείρει μὲ ἄναντρο τρόπο τὴν ὑποψία πὼς οἱ ἐνοικιαστὲς τοῦ φόρου τῶν ψαριῶν θὰ τὄχανε γιὰ σωτηρία τους νὰ καταργηθεῖ ὁ φόρος γιατὶ . . . ζήμιωναν, κι' ἀφινούτανε νὰ ἐννοηθεῖ πὼς αὐτοὶ . . . πλερώσανε τὸν τύπο γιὰ νὰ γυρέψει τὴν κατάργηση τοῦ φόρου, κάνοντάς τον ὄργανο μισθοφόρο τους. 'Ο διαλεχτός μας συνεργάτης κ. Λεωκίας ἔκανε μήνυση τὸν ἄναντρο Τ. ποὺ φαντάστηκε — ποιὸς ξέρει ἀπὸ ποιὸν βαλμένος καὶ τὶ συμφέροντα ὑπηρετῶντας — πὼς θὰ μποροῦσε νὰ ρίξει τὶς βρῶμες τοῦ ἠθικοῦ βούρκου τῆς ἀνωνυμογραφίας του πάνου στὴν «Καμπάνα» καὶ στοὺς συνεργάτες της. 'Εμεῖς εἴμαστε ἐνάντια στὶς μηνύσεις καὶ θέλουμε τὸ ζητήματα νὰ λύνωνται θαρρετὰ μὲ συζήτηση καὶ μὲ τὴν εὐθύνη τῶν ὑπογραφῶν. Ἔχουμε μιὰ ντουζίνα μυνήσεις ἀπ' τὸ Διακόπουλο κι' ἄλλη μιὰ φρέσκια ἀπο μιὰ παρέα συμπατριωτῶν του δικηγόρων. Δὲν ἔχουμε καμμιὰν ὄρεξη νὰ μιμηθοῦμε τὰ καλαμαράδικα αὐτὰ μέσα. 'Ως τόσο τὸ μόνο καλὸ ποὺ περιμένουμε ἀπ' τὴ μήνυση τοῦ κ. Λεωκία εἶνε νὰ ἀποσπάσει τοὐλάχιστο τὴ μουτσούνα τοῦ ἀνώνυμου σερπετοῦ γιὰ νὰ δοῦμε τὶ ὑποκείμενο κρύβει.

Γιὰ κείνους ποὺ ἔτυχε νὰ διαβάσουνε αὐτὴ τὴ διατριβὴ περὶ ζημιωνωμένων ἐνοικιαστῶν, σημειώνουμε πὼς ἀπ' τὸν ἰσολογισμὸ μιᾶς ἑξαμηνιᾶς τοῦ φόρου, βγαίνει πὼς ἀπ' τὴν πρώτη 'Απριλιοῦ ὥς τὰ τέλη τοῦ Σεπτέμβρη, εἰσπράχτηκαν 968000 δραχμὲς κι ἀπ' αὐτὲς τὸ ὁλόκληρο μισθωμα εἶνε μοναχὰ 240000 δραχμές. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ πὼς τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰσπράχτηκε μέσα σὲ ἕξη μῆνες, τὸν καιρὸ ποὺ ἡ μαρίδα ἤτανε διατιμημένη μοναχὰ πρὸς 9 δραχμὲς κιλὰ καὶ τἄλλα ψάρια.

Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἀκόμα πὼς ὁ ἐνοικιαστὴς ὑπεμίσθωσε σ' ἕνα συνέταιρό του μοναχὰ τὴν Τένεδο διὰ 150000 δραχμές. Ἂς λογαριάσει τώρα καθένας ποὺ ἔφταξαν οἱ . . . ζημιὲς τῶν εἰσπράξεων σὰν πέρασε αὐτὸ τὸ ἑξάμηνο κ' οἱ μαρίδες ἀνεβῆκαν 13 δραχμὲς, οἱ σαρδέλλες τῆς Καλλονῆς 30 δραχμὲς καὶ τὰ μπαρμπούνια μισὸ κατοστάρικό!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ • Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ • ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ • ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Καθημερινὴ τοῦ Σικάγου» Chicago Greek Daily, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 295 τῆς 11 10)βρίου 1923 φύλλῳ αὐτῆς, ἀναγράφει τὰ ἑπόμενα ἃ ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ μεταφέρομεν χάριν τῶν εἰς Μεξικὸν μεταναστευόντων ἐκ τῆς ἡμετέρας νήσου.

Ὁ φίλος κ. Γεώργιος Δ. Χαϊδόπουλος ἐπανακάμψας εἰς Σικάγον ἐκ Μεξικοῦ, ὅπου διέμενε ἐπὶ ἓν ἔτος περίπου, μᾶς ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὰς κάτωθι ἐντυπώσεις του τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν εὐχαρίστως ὡς λίαν ἐνδιαφερούσας.

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν εἰς Μεξικὸν διὰ μέσου Νογκάλες; Ἀζὲζ εἶναι ἓν βῆμα, καὶ μειδιᾶ τις βλέπων συρματοπλέγματα νὰ χωρίζουν δύο Ἔθνη. Μὲ ἓν βῆμα εὑρίσκεταί τις ἐντὸς τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ τανάπαλιν. Ἐκεῖ δὲν δύναταί τις νὰ κοινωνίσει τ' ἄχραντα μυστήρια· εἰς τὸ Μεξικὸν δύναται νὰ βαπτισθεῖ μὲ ὅτι ὄνομα θέλει. Σαμπάνια, Μπίρα κτλ. μέχοι Τακίλας εἶδος Τζὶν (οὔζου ἢ μαστίχα;). Μ' ἓν βῆμα ἡ Μὶς (δεσποινὶς) ὀνομάζεται Σενορίτα, τὸ δολλάριον Πέσο· καὶ ὁ μὲν Ἕλλην ἀναπτᾷ τὸ ἐγώ του ὁ δὲ Ἀμερικανὸς τὸ χάνει. Ὁ Μεξικανὸς σκέπτεται καὶ αἰσθάνεται ὅλως ἀντιθέτως τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ ζεῖ εἰς μίαν ἀπέραντον εὔφορον χώραν χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται ἢ νὰ προσέχει διὰ τὰ πλούτη της ἀφίνων ***ἄλλους νὰ σκοτίζονται πιοὶ θὰ πλουτίσουν.*** Αὐτὸς ρεμβάζει μὲ τ' ἄφθονα τροπικὰ ἄνθη, μὲ τὴν μουσικήν του καὶ μὲ τὰς Σενορίτες του, τοὺς ἔρωτάς του· καὶ ὅταν βαπτισθεῖ εἰς τὴν Τακίλαν (οὔζο ἢ μαστίχα) φωνάζει «Βέβα Μέξικο»! Ἐνδιαφέρεται περισσότερον διὰ μίαν μεγαλοπρεπῆ δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ μίαν γλυκοφεγγαριὰν, ἀπὸ ἓν σακκίδιον Πέσος (δολλάριο), ἀρκεῖ νὰ τὰ μεταφέρει δι' ἄλλον ἀρχούμενος εἰς 25 σέντς μεταφορικά.

Ἡ Μεξικανὶς μὲ τὰ ὡραῖα καὶ γλυκά της μάτια ἔχει πολλὰ τὰ ὅμοια μὲ τὴν Ἑλληνίδα. Ἀποβλέπει εἰς αἰσθήματα καὶ οὐχὶ εἰς ἡλικίαν ἢ χρήματα· διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι τῶν Ἑλλήνων ὑπανδρεύθησαν Μεξικανίδας εἶνε εὐχαριστημένοι καὶ εὐτυχεῖς.

Οἱ Ἕλληνες ἐν Μεξικῷ εἶναι οὐκ ὀλίγοι, πάντες καλῶς ἀποκατεστημένοι καὶ τίνες ἐξ αὐτῶν ἐπιδίδονται εἰς τὴν τοματοπαραγωγήν, ὅτι εἰς μίαν ὡρισμένην περιφέρειαν τοῦ Μεξικοῦ τὸ κλίμα παράγει τοματες καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξαντλοῦνται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ διὰ τοῦτο ἡ τοματοπαραγωγὴ καταναλίσκεται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶ. Ἡ παραγωγὴ αὕτη ἀνέρχεται κατ' ἔτος περίπου τὰ 6000000 δολλάρια καὶ εἶναι ὄντως μία πρωτοφανὴς καὶ εἰς μεγάλην κλίμακα ἐνεργουμένην ντοματεμπορία. Ἐπείσθην ὅτι εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς ἀσφαλεστέρας καὶ γιγαντιαίας ἐπιχειρήσεις μὲ ἀφάνταστα κέρδη, ἂν ἐφηρμόζετο ἓν σύστημα συγκεντρώσεως καὶ διευθύνσεως ἀπὸ ἀνθρώπους ὄχι μόνον θελήσεως καὶ γνώσεων ἀλλὰ χαρακτῆρος καὶ ἐπιβλητικότητος, μὲ παρελθὸν, καὶ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητους ὥστε νὰ ἐδημιουργεῖτο μία σοβαροτάτη ἐπιχείρησις μὲ ἀσφαλέστατα οἰκονομικὰ ὠφελήματα. Ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος διαμονή μου ἐν Μεξικῷ μοὶ ἐπέτρεψε νὰ σπουδάσω τὴν ἐν γένει παραγωγὴν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ εἰδικῶς τῆς τοματας καὶ ἐσχημάτισα πεποίθησιν ἀπόλυτον ὅτι ἡ τοματοπαραγωγὴ καὶ ἡ πώλησις αὐτῆς εἰς ποσότητας ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα προϊόντα καὶ ἄλλα ζητήματα εἶναι μία ἐπιχείρησις μεγίστης ἀξίας, ὥστε τὰ κεφάλαια νὰ πολλαπλασιάζονται κατ' ἔτος περισσότερον ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ἐπιχείρησιν ἐν Ἀμερικὴ· ἀλλὰ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω χρειάζεται συγκέντρωσις πολλῶν δυνάμεων εἰς μίαν συνισταμένην. Αὐτὸ εἶναι τὸ κλειδὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ βίος ἐν Μεξικῷ εἶναι φυσικώτατος καὶ ἀνετώτατος.

Γεώργιος Δ. Χαϊδόπουλος
Ὀφθαλμίατρος

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ἀλκαῖος»

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Τρίτη, 12.—Παίζεται τὸ περίφημο τοῦ Μιχ. *Ζεβακὸ* καλλιτεχνικὸ δρᾶμα

Ἡ Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν

μὲ τὰ μαγευτικὰ τοπεῖα τῆς ὥμορφης Βενετιᾶς καὶ μὲ τὸν ἱστορικὸ ἔρωτα τοῦ Ρολάνδο καὶ τῆς πετάμορφης Ἐλεονώρας. Μουσική, πιάνο, ἀπόλαυση. Νὰ μὴ λείψει κανεὶς ἀπ' τὸν «Ἀλκαῖο».

«Σαπφὼ»

12. Τρίτη. Χάριν τῆς γιορτῆς θὰ παιχτεῖ ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος τῆς ἀριστουργηματικῆς ταινίας «*Ὁ Χριστός*». Ὧρες ἐνάρξεως 5 30 καὶ 9.30. Μουσικὴ Καρακάση, μὲ τὸ ὑπέροχο μαντολίνο τοῦ Σωφρονιάδη.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ε. Β. ΝΟΥΔΕΛΗ - Π. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Κουλμπάρας

ΓΕΩΡΓΟΙ, ΕΝΩΘΗΤΕ!

ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΚΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ

Νὰ τὸ σάλπισμα ποὺ θὰ μᾶς σώσει. Αὐτὸ πρέπει νὰ βουήξει σὲ κάθε χωριὸ καὶ σὲ κάθε λιόφυτο τοῦ νησιοῦ μας. Ἐσεῖς οἱ νέοι, ἐσεῖς οἱ γραμματισμένοι, ἐσεῖς οἱ ἔφεδροι τῶν Ἑνώσεων ἔχετε καθῆκον νὰ τὸ κηρύξετε, νὰ τὸ προπαγαντίσετε, νὰ τὸ βίλετε στὸ μυαλὸ καὶ τοῦ πιὸ χοντροκέφαλου ἀγράμματου. Ἔτσι μονάχα θὰ γίνουμε ἐλεύθεροι, ἔτσι μονάχα οἱ Ἑνώσεις μας καὶ τὰ χωριά μας θὰ πᾶνε μπρὸς, ἔτσι μονάχα θὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε μὲς τὸν τόπο μας. Κάθε γεωργὸς ποὺ πονεῖ τὰ παιδιά του, κάθε παραγωγὸς ποὺ θέλει νὰ πωλήσει τὰ προϊόντα τοῦ κόπου του, τοῦ τίμιου ἱδρῶτος μὲ τὸν ὁποῖο ποτίζει τὴ γῆς πρέπει νὰ βίλε στὸ νοῦ του αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ χωρὶς δισταγμὸ νὰ ριχτεῖ γιὰ νὰ τὰ κάνει ἔργα μὲ τὴ βεβαιότητα πὼ; σώζει τὴν οἰκογένειά του καὶ ὠφελεῖ τὸ χωριό του.

Γεωργοὶ ὀργανωθῆτε!

Ἀνοῖχτε τὰ μάτια σας καὶ δῆτε τί γίνεται στὸν ἄλλο κόσμο. Κυττᾶχτε τὰ θαυμαστὰ ἀποτελέσματα ποὺ παρουσίασαν σὲ λίγον καιρὸ, ὅπου ἱδρύθηκαν Συνεταιρισμοί. Παντοῦ ὅπου οἱ γεωργοὶ ξυπνήσανε κ' ἑνωθήκανε, ξέφυγαν ἀπ' τὰ νύχια τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Γεωργοί! συνέλθετε ἀπ' τὴν ράθυμη μοιρολατρεία καὶ τὴν κακομοιριὰ ποὺ σᾶς δέρνει! Δῆτε, τί γίνεται στὴν Πελοπόννησο, ποὺ οἱ γεωργοὶ κατώρθωσαν μὲ τοὺς Συνεναιρισμοὺς ὄχι μονάχα νὰ γλυτώσουνε ἀπ' τὶς βδέλλες ποὺ τοὺς βύζαιναν, μὰ στέλνουν σήμερα τὰ προϊόντα τους; ἀπ' εὐθείας στὰ κέντρα τῆς καταναλώσεως, στὴν Ἐβρώπη, καὶ στὴν Ἀμερική! Αὐτοὶ δὲν εἶνε ξυπνότεροι ἀπὸ μᾶς τοὺς νησιῶτες;. Κάθε ἄλλο! Μονάχα κατάλαβαν τὰ καλὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ βρῆκαν τὴ σωτηριά τους.

Γεωργοί, κουνηθεῖτε!

Γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ κλείσετε τὶς λαβωματιὲς ποὺ ἄνοιξε ὁ δεκάχρονος πόλεμος κ' ἡ Ἐθνικὴ Καταστροφὴ μὲς τὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνικὴ καὶ Κρατικὴ συγκρότηση. Ἑνωθεῖτε σὲ Συνεταιρισμοὺς; γιατὶ ἔτσι μονάχα θὰ μπορέσετε νὰ τὰ βγάλετε πέρα μὲ τὶς μεγάλες ἀνάγκες τῆς σημερινῆς ζωῆς. Ἀπὸ μᾶς τοὺς Γεωργοὺς περιμένει ἡ Χώρα τὴν οἰκονομική της ἀνόρθωση. Ἄμα τὰ σπίτια τῶν πολιτῶν εἶνε γεμάτα, καὶ τὸ Κράτος δὲν μπορεῖ νὰ δυστυχᾶ.

Γεωργοί! Μιμηθῆτε τοὺς συναδέλφους σας Σκοπέλου, Πολυχνίτου, Παπάδου, Μεσαγροῦ, Παλαιοκήπου, Μυστεγνῶν, Παμφύλων, Βασιλικῶν, Μεσοτόπου κ. λ. π. ποὺ μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ ὑπυδέχτηκαν τὸ εὐεργέτημα αὐτὸ ποὺ χορηγεῖ ἡ Πολιτεία στοὺς παραγωγούς.

Ἔφεδροι!

Σὲ μᾶς ἀνήκει ἡ ἀποστολὴ τοῦ ξυπνήματος τοῦ ἁπλοϊκοῦ κοσμάκη. Νὰ μιὰ ὑπηρεσία ποὺ εἶνε ἀκόμα πιὸ πολύτιμη ἀπ' τὴν πολεμική μας ὑπηρεσία γιὰ τὴν πατρίδα. Ἐμεῖς πρέπει νὰ σηκώσουμε τὴ σημαία τῆς ἀνταρσίας ἐνάντια στὸν ἐκμεταλλευτὴ τοῦ Γεωργοῦ, ἐ ἄντια στὸν Κοτζάμπαση τοῦ χωριοῦ. Ἐμεῖς πρέπει νὰ κηρύξουμε τὴν ἀπελευθέρωση τῆς φτωχολογιᾶς, μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτουμε. Ἐμπρὸς κάτου ἀπ' αὐτὴ τὴ Σημαία τῆς πραγματικῆς λεφτεριᾶς ἂς δόσουμε τὸ χέρι, ροζιασμένα ἀπ' τὸ ντουφέκι κιἀπ' τἀλέτρι, κιἂς ἑνωθοῦμε γιὰ νὰ δουλέψουμε μαζὺ ὅλοι οἱ τίμιοι γεωργοὶ γιὰ τὸ καλό μας. Τὸ ξαίρουμε πὼς ἔχουμε νὰ πολεμήσουμε ἐνάντια σὲ σκοτεινὲς προλήψεις, σὲ ἀμάθεια, σὲ προκατάληψη, σὲ συφεροντολόγα ἀντίδραση, καὶ σὲ διαβολή.

Μὰ συνηθίσαμε νἄχουμε ἐπιμονὴ καὶ θέληση. Συνηθίσαμε νὰ θέλουμε καὶ νὰ μὴ φοβούμαστε. Ἐμεῖς πρέπει νὰ σπρώξουμε τοὺς ἀμόρφωτους γεωργοὺς γιὰ νὰ συνεταιρισθοῦν. Ἐμεῖς θὰ ρίξουμε φῶς στὶς ψυχὲς, φῶς στὰ μιαλά. ***Λύνοντας τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα, λύνουμε ὅλα τὰ ζητήματα.*** Ἐμπρός. Ἐνθουσιάσετε τοὺς διστακτικούς. Πείσετε τοὺς ἀβέβαιους. Κουνήσετε τοὺς νωθρούς. Ἐπικοινωνήσετε μὲ τὰ παλιὰ ταγύριστα κεφάλια. Πολεμήσετε τὴν πρόληψη. Καταγγείλετέ μας τὶς ἀντιδράσεις. Φανατίσετε τοὺς νέους. Κάνετε προοδευτικοὺς τοὺς γέρους. Καὶ γίνετε παράδειγμα γιὰ ὅλους.

Συνεταιριστὴς

ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ

«Ἡ γεωργία κ' ἡ κτηνοτροφία. Νὰ τὰ δυὸ βυζιὰ ποὺ θρέφουν τὴ Γαλλία. Νὰ τ' ἀληθινὰ μεταλλεῖα καὶ θησαυροὶ τοῦ Περροῦ». Solly.

Αφτὰ τὰ λόγια ἔλεγεν ὁ μεγάλος πατριώτης Σολλὺ ποὺ ἔκανε καὶ ὑπουργὸς στὴ Γαλλία τὸ 1600 μ. Χ. τότες ποὺ εἴτανε βασιλιὰς ὁ Ἐρρίκος ὁ Δ'. Καὶ μὲ τέτοια κηρύγματα βοήθησε πολὺ στὴν οἰκονομικὴ ἀνόρθωση τῆς χώρας του.

Τὸ ἴδιο καὶ σόλη τὴν ἄλλη Ἐβρώπη, καὶ στὴν Ἀμερικὴ προστατέψανε πολὺ τὴ γεωργία καὶ γι' αφτὸ βλέπουμε σήμερα τοὺς κατοίκους των, νὰ ζοῦνε μὲ μιὰ σχετικὴ καλοπέραση κι ἐφτυχία.

Ἀνάμεσα στοὺς πολλοὺς κλάδους τῆς γεωργίας, μιὰ ἐξαιρετικὴ θέση κρατεῖ κι' ἡ σηροτροφία, ἡ πιὸ προσοδοφόρα κι' ἔφκολη δουλειά.

Ἡ φυσικὴ κατάσταση τοῦ νησιοῦ μας δὲν εἶνοι καὶ πολὺ κατάλληλη γιὰ τὰ γεννήματα, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφός της εἶναι πολὺ πετρώδικο καὶ γεμάτο βράχους. Γιὰ τὴ σηροτροφία ὅμως εἶνοι πολὺ βολικό. Γιατὶ ἡ σκαμιὰ ποὺ χρειάζεται, πιότερο ἀπ' ὅλα γιὰ νὰ τρῶνε τὰ φύλλα της τὰ «ἀγόρια», πιάνει σ' ὅλα τὸ μέρη, ὅπου κι' ἂν τὴ φυτέψεις. Γι' ἀφτὸ τὸ λόγο κιόλας, στὴν Ἀνατολὴ τὴ λένε ***τουτιὰ*** ἀπ' τὸ ρῆμα ***τουτμὰκ*** ποὺ σημαίνει ***πιάνω.*** Ἡ συκαμιὰ μεγαλώνει σὲ 3 ὡς 4 χρόνια κι' ἀπὸ τότες μπορεῖ ὁ γεωργὸς νὰ θρέφει ἀγόρια. Μὲ 25 — 30 δέντρα, δέκα χρονῶν, μπολιασμένα, κοπρισμένα καλὰ, καὶ φυτεμένα τόνα μακριὰ ἀπ' τἄλλο 8 πῆχες, μποροῦμε νὰ θρέφουμε ἕνα κουτάκι μεταξόσπορο βάρος 25 γραμμάρια δηλ. 7 1)2 δράμια, καὶ νὰ βγάνουμε 50—55 ὀκάδες φρέσκα κουκούλια ποὺ πουλιοῦνται τὸ κατώτερο 9 λίρες τοῦρκικες χρυσές.

Ὅταν λοιπὸν ἕνας ἀγρότης ἢ χτηματίας φυτέψει μὲ τὸν τρόπο ποὺπαμε 100 συκαμιὲς, μὲ τὸν τέταρτο χρόνο μπορεῖ νὰ θρέψει κιόλας 25 γροσμμάρια σπόρο, καὶ σὲ δέκα χρόνια 100 γραμμ. καὶ νὰ πάρει 30—36 λίρες χρυσές. Κι' ἀφτὸ ὅλο μονάχα μὲ 30 μερῶν σκουτούρα καὶ μάλιστα τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ γεωργὸς δὲν ἔχει ἄλλη δουλειά.

Γι' ἀφτὴ τὴ δουλειὰ ἕνα ἀντρόγυνο θὰ δουλέβει πάνου κάτου 3 ὧρες, τὴ μέρα, ἀπὸ τότες ποὺ θἀνοίξει ὁ σπόρος, ὡς τὴ μέρα ποὺ θὰ γίνουνε τὰ κουκούλια. Τὸ πρωὶ μιὰ ὥρα, τὸ μεσημέρι μιὰ καὶ τὸ βράδι ἄλλη μιά. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πιὸ πολὺ τὰ κουκούλια γίνουνται σὲ 35 μέρες, ὅλες οἱ ὧρες ποὺ θὰ δουλέψει κανείς, ἀπὸ τρεῖς ὧρες τὴ μέρα, γίνουνται 100 ὧρες.

Ἔτσι λοιπὸν τὴ χρονιὰ ποὺ δὲν ἔχει μεξούλι, ὁ κάθε γεωργὸς μπορεῖ νἄχει μὲ λίγη δουλίτσα, ἕνα καλὸ εἰσόδημα ἀπ' τὸ μεταξοκ νὰ γλυτώνει ἀπ' τὰ νύχια τῶν τοκογλύφων, ποὺ ζητοῦν νὰ τόνε γλάρουνε.

Πρέπει νὰ προστέσουμε ἀκόμα πὼς ὁ γεωργὸς τὶς συκαμιὲς πρέπει νὰν τὶς φυτέψει ἀνάρια. Ἀφτὸ τοῦ συφέρει κιόλας γιατ' ἔτσι μπορεῖ νὰ φυτεύει τὸν κῆπο του μᾶλλα εἴδη γεωργικὰ λόγου χάρη φασόλια κἄλλα ὄσπρια, καὶ νὰ βγάζει τὰ ἔξοδα ποὺ θέλει τὸ κόπρισμα καὶ τὸ σκάψιμο. Ὅταν μάλιστα τὰ δέντρα εἶναι ἀνάρια δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κοπροζεται ὁλάκαιρος ὁ μπαξές. Ἕνας γκαζοτενεκὲς κοπριὰ στὴ ρίζα τοῦ δέντρου, εἶνε μπόλικος. Καὶ τὸ σκάψιμο πρέπει νὰ γίνεται κάθε χρόνο. Ἔτσι τὰ φῦλλα τῆς συκαμιᾶς εἶνε καλύτερα, πιότερα, καὶ θρεφτικώτερα.

— *Ὁ καλὸς ὁ μεταξόσπορος*

Πολλοὶ βγάζουνε μεταξόσπορο μὰ πρέπει νὰ προσέχει κανένας ἀπὸ ποῦ θἀγοράσει γιὰ τὴ δουλειά του. Ὁ καλὸς μεταξόσπορος εἶν' ἐκεῖνος ποὺ συσκευάζεται ἀπὸ εἰδικὸ τεχνίτη. Πρέπει νἄνε βγαλμένος ἐπιστημονικὰ ἀπὸ διπλωματοῦχο σπορο ποιὸ καὶ τὸ κουτάκι του πρέπει νἄχει τὸ μπαντερόλι τοῦ Κράτους. Γιατὶ ὁ σπόρος ποὺ βγαίνει ἀπὸ ἀρρωστημένα ἀγόρια δὲν εἶνε γερὸς καὶ δὲν κάνει κουκούλια. Γιαὐτὸ πρέπει νὰ μικροσκοπηθοῦνε ἀπ' τὸν ἐπιστήμονα σηροτρόφο. Σἄλλη μεριὰ θὰ ποῦμε γιὰ τὶς ἀορώστιες ποὺ βρίσκουνε τἀγόρια.

— *Περιποίηση τοῦ σπόρου*

Ἂν ἔχετε ἀγοράσει μεταξόσπορο πρὶν ἀπ' τὴν ἐποχὴ ποὺ θὰ τὸν ἀνοίξετε πρέπει νὰ προσέξετε νὰ τὸν βίλετε ὡς τότε σὲ μέρος δροσερὸ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βορριά. Νἄνε κρεμασμένα τὰ κουτιὰ γιὰ νὰ μὴν τὰ φτάνουνε ποντίκια· νὰ μὴν τυλίγονται μέσα σὲ χοντρόπανα, σακκιὰ κ. λ. π. γιατὶ ἔτσι δὲ θὰ ἀερίζονται καθόλου καὶ θὰ χαλάσουν. Ἐπίσης ἐκεῖ ποὺ θὰ τὰ βάλετε νὰ μὴν ἔχει ὑγρασία.

(Σιἄλλο φῦλλο: Γιατὶ πρέπει νὰ χωρίζουμε σὲ ἡλικίες; τὰ σκουλήκια,

— Σὰν ἀνοίγουν οἱ σπόροι.

— Ὁ ὕπνος τῶν ἀγοριῶν.

— Πῶς; γίνεται τὸ θρέψιμο.)

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν

ΣΤΕΓΗ ΦΥΜΑΤΙΩΝΤΩΝ

Στὴν ἔκκλησή μας ὅπως ἐνισχύσουν τὰς προσπαθείας τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ προικισθεῖ τὸ Νησὶ μὲ ἕνα ἀκόμα φιλανθρωπικὸ Καθίδρυμα, ἀπήντησαν οἱ κάτωθι πολῖται καὶ Σωματεῖα.

Ἕνωσις
Ἐφ. Ἀξιωματικῶν Λέσβου

Ἀριθ. 105

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μας ἔφεδρος ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Ματζούνης ἐπιθυμῶν ὅπως συμβάλῃ εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑμῶν, θέτει εἰς τὴν διάθεσίν σας δωρεὰν καὶ μέχρι; ἐνάρξεως τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς Στέγης, τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ περὶ τὰ πνευμονικὰ νοσήματα, πρόθυμος ὅπως παρέσχῃ εἰς τοὺς πάσχοντας Ἐφέδρους οἱανδήποτε ἐπιστημονικὴν ὑπηρεσίαν σύμφωνον πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑμῶν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Νετὰ τιμῆς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

Σωματεῖον
Ἀχθ. Τελωνείου Πλωμαρίου

Κύριοι,

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 31 ληξάντος μηνὸς ἔκκλησιν Ὑμῶν ὑπὲρ τῶν Φυματιόντων. Κατοίοι ἐμφορούμεθα ὑπὸ τῶν καλλίστων αἰσθημάτων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων ἀδελφῶν μας δυστυχῶς ὅμως οἱ πόροι τοῦ ἡμετέρου Σωματείου οὐδόλως ἐπιτρέπουσι νὰ ἔλθωμεν ἀρωγοὶ μὲ τὸ ποσὸν ποὺ ἔπρεπε ἐλπίζομεν ὅμως ἀργότερον ἐν εὐμενῇ περιστάσει νὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας καὶ συνεισφέρωμεν τὸ κατὰ δύναμιν.

Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 7 Ἰανουαρίου 1924

Τὸ Σωματεῖον
τῶν Ἀχθ. Πλωμαρίου Τελωνείου

Νέα Ἐπαγγελματικὴ Ἕνωσις Τ. Τ. Τ. Ὑπαλλήλων Αἰγαίου

Ἀριθ. Πρωτ. 21.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 49 ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1924 ἐγκυκλίου σας, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ἀπεφασίσαμεν, ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τῆς ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεώς μας δοθησομένης τὴν 27 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐν τῷ Πανελληνίῳ χορεσπερίδος, νὰ διαθέσωμεν ποσοστὸν 20 ο)ο ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν προσπαθειῶν ὑμῶν πρὸς ἵδρυσιν Στέγης Φυματιόντων. Παρακαλοῦντες ὅπως δεχθῆτε τὴν προσφορὰν μας ταύτην. Διατελοῦμεν. Μεθ' ὑπολήψεως

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

***

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Ἀσχολούμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Μικροβιολογίαν καὶ παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τῆς θεραπείας τῆς Φυματιώσεως ἔχων δὲ καὶ τὰ κατάλληλα Ἐργαλεῖα πρὸς Μικροσκοπικὰς ἐξετάσεις, ἔρχομαι ὅπως προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου πρὸς τοὺς πάσχοντας ἐκ τῆς Νόσου ταύτης ἐκτελῶν τὰς Μικροσκοπικὰς ἐξετάσεις δι' ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

Διατελῶν μεθ' ὑπολήψεως
Ε. Ἀγγελέλλης

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Γενομένης τὴν Κυριακὴν ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῆς πενταμελοῦς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως ἐξελέγησαν οἱ συνάδελφοι Α. Σκοῦφος, Ἀπόστολος Κακανιάρας, Νικ. Χ" Χριστόφας καὶ Στέλ. Σαμιακός.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Δελτίον ἀλληλογραφίας

— Τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ αἰτηθὲν πιστοποιητικὸν θανάτου τοῦ Στρ. Παράσχου Ἀντωνίου ἐκ Τελωνείων.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν μᾶς γνωρίζει ὅτι ὁ συνταξιοῦχος Φώτιος Καϊδώνης ἐκ Τελωνείων θέλει ἐξοφλήσει τὴν σύνταξίν του τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου πρὸς τοῦ Γ. Ταμείου Πληρωμῶν Ἀττικῆς.

— ***Ἑνωσιν Ἐφέδρων Σκοπέλου.*** Οἱ ὁρκισθέντες τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον καὶ μὴ ἐγγραφέντες εἰσέτι ἔφεδροι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς Καταλόγους δέον νὰ ὑπβληθῶσιν ἐν νέου εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένας διατυπώσεις.

— Τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ κληρονομία τοῦ φονευθέντος Στρ. Ἐλευθερίου Ταμπακιέρη ἐκ Σκοπέλου ἀπεστάλη εἰς τοὺς δικαιούχους μέσω τοῦ Ταχ)κοῦ Γραφείου Σκοπέλου.

— ***Ἑνωσιν Ἐφέδρων Πλακάδου. Τὸ*** Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν ἐνέκρινε τὴν παραχώρησιν ἡμῖν τοῦ Τουρκικοῦ Νεκροταφείου τῆς Κοινότητός σας.

— ***Ἑνωσιν Ἐφέδρων Ἐρεσσοῦ.*** Ὁ στρατιώτης Τζόρτζης ἢ Ροντᾶς Συμεὼν τότε μόνον δύναται τύχει τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς ὅταν προσαγάγει ἐπίσημον πιστοποιητικὸν Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μεγαλειτέρου ἀδελφοῦ του ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ.

— Παρεκλήθη ἡ Νομαρχία Λέσβου ὅπως ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Γεωρκικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ἀντικατασταθῇ ὑπ' αὐτοῦ μὴ στρατευθέντα ἀγροφύλακα διὰ ἐφέδρου τοιούτων, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τελευταῖος ψηφισθεὶς Νόμος.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο λεπτὰ 50* =

ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Διαβάσαμε κ' ἐμεῖς τἀνακοινωθὲν τῆς Ἀστυνομίας μας. Μὰ δὲ μᾶς ἔκανε ἐντύπωση οὔτε μᾶς ἐνθουσίασε ὅπως τὸν «Ἑλ. Λόγον». Ἐμεῖς φανταζούμαστε πὼς μιὰ Ἀστυνομία κα. μιὰ χωροφυλακή, ἀκόμα κιἄν πιάνει τοχτικὰ ὅλους τοὺς κακούργους καὶ τοὺς κλέφτες κατόπιν ἑορτῆς, καὶ συγχρόνως δὲν τολμᾶ πιὰ κανένας νὰ πάει στὸ κοντινότερο χωριὸ οὔτε νἀφίσει τὸ μαγαζί του, δίχως ἰδιωτικὸ φρουρὸ ποὺ νὰ κοιμᾶται μέσα μὲ δέκα πιστόλια στὴ μέση, δὲν εἶνε Ἀστυνομία, δὲν εἶνε Χωροφυλακή. Τὰ πράματα ἔχουνε φτάσει στὸ ἀπροχώρητο πάνου στὸ Νησί μας, ἀπὸ ἀσφάλεια μερικ. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν, οἱ ὑπεύθυνοι εἴτε στὴν Ἀθήνα βρίσκουνται εἴτε ἐδῶ. Τὸ πράμα δὲν μπορεῖ νὰ τραβήξη πιὰ σὲ μάκρος. Πρέπει νὰ ληφθεῖ ἕνα ριζικὸ μέτρο! Ἡ Τουρκία εἶχε μιὰ φορὰ βάλει σ' ἐνέργεια ἕνα νόμο «Περὶ ἀλητῶν» ποὺ τσάκισε ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς νύχτας καὶ τῆς κάμας. Ἐμεῖς εἴχαμε προτείνει ἄλλη φορὰ νὰ γίνει σὲ κάθε χωριὸ μιὰ ντόπια πολιτοφυλακὴ ἀπὸ τίμιους ἐφέδρους.

Ὑπάρχει ἕνας νόμος σχετικὸς παλιός, ποὺ προβλέπει γιὰ κἄτι τέλειο. Ἂς ξεσκαλιστεῖ, ἂς βρεθεῖ κι ἂς ἐφαρμοστεῖ. Τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα εἶνε καλὰ βέβαια, μὰ δὲν μπορεῖ νὰ μονιμοποιηθοῦνε. Κάποτε θὰ φύγουν. Καὶ θἀπομείνουμε πάλι στὰ χωροφυλακάκια τοῦ γάλακτος μετὰ καὶ ἄνευ μύστακος, στοὺς γαμπρολόγους τῶν χωριῶν τῆς ὑπαίθρου καὶ στοὺς θαμῶνες τῶν Καλυβακιῶν καὶ τακτικοὺς πελάτες τῶν Κινηματογράφων τῆς Μυτιλήνης. Μὲ τὸ Σῶμα τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ θαυμάσια στοιχεῖα. Τί νὰ τὰ κάνουμε ἐνόσω δὲν ἔχουνε στὰ χέρια τους κατώτερα ὄργανα;

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ° ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Σἄλλη στήλη δημοσιεύουμε γράμμα ποὺ μᾶς ἔφερε μιὰ ὁμάδα ἐφέδρων ἰχθυοπωλῶν, καταγγέλνοντας μιὰν ἐνέργεια τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ποὺ περιοριζόμαστε νὰ τὴν χαρακτηρίσουμε μονάχα περίεργη, ἀφοῦ κάθε ἀληθινὸς χαρακτηρισμὸς σηκώνει μήνυση καὶ δικαστήρια, κι' ὁ δρόμος τῶν Ἀνακριτικῶν Τμημάτων εἶνε — φεῦ — τόσο ἀνηφορικός. Ἀπ' τὴν καταγγελία αὐτὴ ἀποδείχνεται πὼς ἡ διατίμηση ποὺ μπῆκε στὰ ψάρια εἶνε γραμμένη στὰ παλιὰ τὰ παπούτσια τῶν κ. κ. Ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου. Ἀποδείχνεται ἀκόμα πὼς οἱ ἰχθυοπῶλαι, γιὰ νὰ βγάλουν ἕνα μικρὸ κέρδος, ἕνα ἀπ' τὰ δυὸ ***θἀναγκαστοῦνε*** νὰ κάνουν. Ἢ θὰ πουλήσουν πάνου ἀπ' τὴ διατίμηση ἀφοῦ καὶ ἀγοράζουν πάνω ἀπ' τὴ διατίμηση, ἢ θὰ πουλήσουν μὲ τὴ διατίμηση καὶ... θὰ κλέψουν στὸ ζύγι. Ρωτᾶμε τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας μας: Τοῦ ἀναφέρθηκε ποτὲς αὐτὸ ποὺ γίνεται; Οἱ Ἐνοικιασταὶ κοροϊδεύουν τὴν Ἀστυνομία; Ἢ τὸ Λαό; Ἢ μαζὺ τὴν Ἀστυνομία καὶ τὸ Λαό;

Περίεργα. Πολὺ περίεργα πράματα. Ἀλλὰ μονάχα περίεργα, παρακαλοῦμε, καὶ τίποτ' ἄλλο.

Η ΣΙΜΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΣΜΟΥ

Καὶ μιὰ λεπτομέρεια τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ψηφίσματος γιὰ τὸ φόρο τῶν ψαριῶν, ποὺ περιέφερε ἡ Ἕνωση Ἐφέδρων πρὸς ὑπογραφὴν στὰ ἐργατικὰ καὶ βιοτεχνικὰ Σωματεῖα. Ὅλες αὐτὲς οἱ ὀργανώσεις ὅπως βλέπετε, ὑπόγραψαν μἐνθουσιασμὸ γυρεύοντας τὴ φτήνια τῶν ψαριῶν τοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπόγραψε μονάχα ἕνα Σωματεῖο. Καὶ τὸ Σωματεῖο αὐτὸ εἶνε... προσφυγικό. Τὸ προεδρεῖο του δηλ. βγῆκε γιὰ νὰ προστατέψει τὰ συμφέραντα τῶν προσφύγων. Μὰ συνέβη μέσα στὸ προεδρεῖο νἄνε κιὁ ἀστεῖος αὐτὸς τύπος ποὺ μᾶς τόνε γνώρισαν οἱ τελευταῖες ἐκλογές. Ὁ μαυρισμένος προσφυγοπάτρωνας κὺρ Σῖμος. Ὁ κὺρ Σῖμος ποὺ λέτε δὲν περιόρισε τὴν προσφυγική του δράση μονάχα στὸ νὰ μυριστεῖ τὴ βουλευτικὴ παλαμίδα, οὔτε στὴν ἐργολαβία τῆς χορηγήσεως τοῦ προσφυγικοῦ ψωμιοῦ, οὔτε στὸ ἄρθρο ἐκεῖνο μὲς τὴ «Σάλπιγγα» ποὺ γυρεύει νἀνταλλαχτοῦνε τὰ τσιφλίκια τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὸν ἐλιώνα τῆς Μυτιλήνης, ποὺ θὰ δοθεῖ σὲ δυὸ τρία ἀφεντικὰ γιὰ νὰ.... βροῦνε ἔτσι δουλειὰ κοντά τους κιὁλοι οἱ ἄλλοι πρόσφυγες.

Ὁ κὺρ Σῖμος, ποὺ κοντεύει νὰ τὸν χτυπήσει ὁ πόνος τῶν φτωχῶν προσφύγων, δὲ δέχτηκε νὰ ὑπογράψει «Ὁ Σύλλογος τῶν Ἐλαιοκτηματιῶν» τὸ ψήφισμα ποὺ γύρεβε ἁπλὰ — ἁπλὰ νὰ φτηνίσει ἕνα εἶδος τροφῆς γιὰ τὴ φτωχολογιά. Ὁ προσφυγο — προστάτης αὐτὸς νόμισε τάχας πὼς τὰ ψάρια βλάφτουνε στὸ στομάχι «τὰ δυστυχῆ θύματα τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους;». Ὄχι, διάβολε! Ἀλλὰ συμβαίνει κἄτι πιὸ ἐνδιαφέρο. Ὁ κυρ Σίμος ἔχει κουνιάδο τὸν ἐνοικιαστὴ τοῦ φόρου τῶν ψαριῶν. Καταλάβατε; Δὲν τὸν συμφέρει νὰ φᾶνε φτηνὰ ψάρια οἱ πρόσφυγες ὅταν πρόκειται νὰ ζημιώσει ὁ κουνιάδος του. Προτείνουμε τὸ θέμα αὐτὸ γιὰ μιὰ καινούρια ρωμαντικοαισθηματικὴ προσφυγικὴ ἀρθρογραφία ἀνάμεσα στὴ δ)α Δ Κ. τῆς «Σάλπιγγας» καὶ τοῦ Σ. Π. τοῦ «Ἑλ. Λόγου», μὲ ἀσεγκοντάρισμα τῆς «Προσφυγικῆς Φωνῆς». Ἔχει πολὺ... λιρικὸ στοιχεῖο ἡ ὑπόθεση.

ΕΝ. ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΝΕΜΩΤΙΑΣ

Μὲ μεγάλη ἀνακούφιση διαβάσαμε στὴ «Σάλπιγγα», ποὺ εἶχε φιλοξενήσει τὴν περασμένη βδομάδα ἕνα λίβελλο ἐνάντια στὴν Ἕνωση Ἐφέδρων Ἀνεμώτιας, μιὰ σοβαρὴ κι ἀξιόπρεπη ἀπάντηση τῆς Ἑνώσεως Ἐφ. Ἀνεμώτιας καταχωρημένη δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου στὴν ἴδια φημερίδα ποὺ ἔβαλε τὸ λιβελλογράφημα ποὺ κοντὰ στἄλλα ἦταν κιἀνυπόγραφο. Ἡ Ἕν. Ἐφ. Ἀνεμώτιας ἔκανε καὶ μύνηση τοὺς συκοφάντες τους. Μὲς τὴν ἀπάνεμή τους οἱ συνάδελφοι ἀποκαλύπτουν τὰ ἐλατήρια τοῦ ξεφρενιάσματος τῶν λιβελλογράφων, ποὺ δὲν εἶνε ἄλλοι παρὰ οἱ διαχειριζόμενοι ἐπὶ πολλὰ χρόνια τὰ λεφτὰ τῆς Κοινότητας, ποὺ στενοχωριοῦνται τώρα φοβερὰ γιατὶ οἱ ἔφεδροι προκάλεσαν ἔλεγχο στὴ διαχείρησή τους ἀπὸ μέρος τῆς Νομαρχίας. Περιμένουμε νὰ δημοσιέψουμε τἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχου ποὺ θἄνε πιστεύουμε ἡ καλλίτερη ἀπόδειξη τοῦ δίκιου τῶν ἐφέδρων, κ' ἡ καλλίτερη ἀπάντηση γιὰ τοὺς τρυφεροὺς μνηστήρας τῶν διαφόρων Κοινωτικῶν Ταμείων, ποὺ τόσο τοὺς ταράζουν οἱ Ἐφεδρικὲς Ἑνώσεις, ὥστε νὰ τοὺς κάνουν νὰ δημοσιεύουν στὸν Τύπο τόσο ὑστερικὰ καὶ νευριασμένα τὴν ὀργή τους ἐνάντια στοὺς ἀπρόσκλητους ἐλεγκτάς, ποὺ γύρισαν ἀπ' τὸ μέτωπο γιὰ νἀνησυχήσουν τοὺς καλομαθημένους κύκλους των.

ECHANTILLON SANS VALEUR!

Διαβάστε τὸ ψήφισμα ποὺ στάλθηκε στὴν Κυβέρνηση ἀπ' τὴ Δημοχίτικη καὶ υἱοθετήθηκε ἀπ' τὰ Σωματεῖα καὶ τὸ Ἐμπ. Ἐπιμελητήριο. Ὅλοι οἱ γραμματισμένοι διαβάστε το μὲ προσοχή. Κι' ἀπολαύσετε τὴ διατύπωσή του. Εἶνε ἕνα θαυμαστὸς μπαχτσὲ; πλημμυρισμένος ἀπὸ μαργαρίτες φράσεως, συντάξεως, ξεκρέμαστων ἀπολύτων γενικῶν, καὶ σολοικισμῶν γλωσσικῶν. Ἕνα τέλειο ὑπόδειγμα κλασικῆς ἀνικανότητος γραμματισμένου Ἕλληνος ἀνθρώπου, ποὺ ἀγωνίζεται καὶ σκοτώνεται νὰ διατυπώσει τὶς ἰδέες του καὶ δὲν τὸ κατορθώνει. Καὶ ποιὸς νομίζετε πὼς; τῶχει συντάξει; Ἕνας κοτζαμ δικηγόρος, ἀδελφοί. Ἄνθρωπος δηλ. ποὺ ἡ δουλιά του εἶνε αὐτή: Νὰ ἐκφράζεται. Ὁ δικηγόρος αὐτὸς — συχάσετε — δὲν εἶνε νέος, οὔτε ἔφεδρος, οὔτε ντόπιος κἄν. Εἶνε — μᾶς εἶπαν — ὁ πολὺς πρόεδρος ἐξ ἀνοχῆς τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς Μυτιλήνης. Βάζουμε στοίχημα πιὰ πὼς ὁ ἴδιος σύνταξε καὶ τὸ ἀπολαυστικὸ ἐκεῖνο ἀνακοινωθὲν ποὺ δημοσιεύτηκε γιὰ τὴν «Καμπάνα» στὶς φημερίδες, ἀπ' τὸ Δικ. Σύλλογο. Καὶ τώρα κυττώτας τὸ ἄνθος αὐτὸ τῆς γλωσσικῆς καθαρευουσιάνικης σέρρας, ποὺ μᾶς χωρίζουν ἄνθρωποι ποὺ τέλιωσαν ἐπὶ τέλους πανεπιστήμιο, σὰν μπορεῖτε μὴν καμαρώσεσε καὶ τὰ χάλια στὰ ὁποῖα ἔχει φέρει τὴ νεοελληνικὴ σκέψη τὸ μιστριώτικο ἐκπαιδευτικὸ σύστημα ποὺ ἀκόμα — ἀλλοίμονο — σαρακοτρώει τὰ μιαλὰ τῶν παιδιῶν μας!

ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ;

Εἶνε ἀρκετὲς μέρες ποὺ ἤρτε στὴ Νομαρχία ὁ νέος Νόμος περὶ Ἀγροφυλακῆς ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ ντόπια στοιχεῖα καὶ ψηφίστηκε τελευταῖα γιὰ τὸ Νομό μας ξεχωριστά. Μὰ ὤς τὰ σήμερα δὲν εἴδαμε τὴν παλιὰ κατάσταση νἀλλάξει καθόλου, οὔτε ἀντιληφτήκαμε νὰ ἐφαρμόστηκε κανένα καινούργιο μέτρο γιὰ τὴν ἀγροτικὴ ἀσφάλεια. Ὁ Νόμος αὐτὸς λέει καθαρὰ καὶ ξάστερα πὼς μοναχὰ ἔφεδροι γίνουνται δεκτοὶ ὡς ἀγροφύλακες. Ὤ; τόσο κανένας ἀπ' τοὺς παράνομα διορισμένους καὶ προστατευόμενους τῆς Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀντικαταστήθηκε ἀκόμα· περιμένουμε μιὰ σύντομη ἐνέργεια τοῦ Νομάρχη μας πάνου σαὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ ξεκούνημα τῆς μακάριας Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ δὲν περιμένουμε καμμιὰ νόμιμη πρωτοβουλία ἀπὸ μέρους της, γιατὶ κιἄλλη φορὰ ἀρνήθηκε νἀντικαταστήσει τοὺς Ἀρβανίτες τη; ἀγροφύλακες μὲ πεινασμένες Ἕλληνες πολεμιστές, ποὺ ἴσα ἴσα γιαὐτὸ πολεμοῦσανε δέκα χρόνια: Γιὰ νὰ φυλάξουνε ἀπείραχτες τὶς μεγάλες χτηματικὲς περιουσίες τῶν ραχατλήδων ἀφεντικῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἐπιτροπὴ αὐτή. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συστένουμε γιὰ κάθε διορισμὸ ἐφέδρου ἀγροφύλακα, νὰ γυρεύουνται πληροφορίες ἀπ' τὶς ἁρμόδιες Ἐπιτροπὲς τῶν Ἑνώσεων Ἐφέδρων, κιἀπ' τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῶν χωριῶν. Μονάχα ἔτσι θὰ βρεθεῖ τὸ γερὸ καὶ ἠθικὸ ὑλικὸ ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ προκόβει ἡ δουλειὰ καὶ συγχρόνως νὰ προστατέβουνται ἀθρῶποι ποὺ τὸ ἀξίζουν.

ΠΟΛΛΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΗΡΙΖΟΝ..

Γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ Σταθμάρχη τοῦ Μανταμάδου, ποὺ γιὰ λογαριασμό του τόσα φριχτὰ παράπονα μᾶς ἔκανε καὶ κάνει ἡ Κοινότητα Κάπης, καινούργια γράμματα πήραμε, ἀπ' τὸ Μανταμάδο αὐτὴ τὴ φορά, ποὺ μᾶς παρασταίνουν τὸν ἐν λόγῳ ἀνθυπασπιστὴ... ὑπόδειγμα ἀστυνομικοῦ. Ἐπειδὴ δὲ μποροῦμε τίποτα νὰ βγάλουμε ἀπὸ δυὸ ἐκδόσεις τόσο ἀπόλυτα ἀντίθετες μιὰ ποῦμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ πιστέψουμε ἐξ ἴσου καὶ τὰ δυὸ χωριά, ἀφίνουμε τὴ Σολομόντια αὐτὴ κρίση στὸν κ. Ἀρχηγὸ τῆς Χωροφυλακῆς, βέβαιοι πὼς θὰ δόσει τὸ δίκιο ἐκεῖ ποὺ ἀνήκει, μὲ τὴ συνηθισμένη του εὐθύτητα.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ

Ὁ Παλλεσβιακὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος στέλνοντάς μας τὸ νεοεγκριθὲν καταστατικό του, μᾶς διατυπώνει τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ θελήσουμε τὸν ὑποστηρίξουμε γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ καὶ νἀντριέψει. Παρακαλοῦμε τοὺς εὐγενικοὺς ἀθλητές μας νὰ κάνουνε βεβαιότητα αὐτή τους τὴν ἐλπίδα. Ἡ φημερίδα μας ποὺ ὑποστήριξε ὅσο μποροῦσε τὸν καλό μας Γυμναστικὸ Σύλλογο τότες ποὺ ἤτανε ἀκόμα ἔμβρυο, ἀκόμα περισσότερο θὰ τὸν ὑποστηρίξει σήμερα ποὺ ἄρχισε νὰ βάζει τὴν ἐργασία του σὲ στέρεες βάσεις, καὶ θἄνε χαρά της καὶ καμάρι της νὰ βοηθήσει τοὺς νέους μας στὰ Ἑλληνιστικὰ ἰδανικά τους.

Παρακαλοῦμε λοιπὸν τὸν Π. Γ. Σύλλογο νὰ μᾶς λογαριάζει πάντα στὸ πλευρό του μὲ ὅλο τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ μᾶς συνεπέρνει γιὰ τὰ ὡραῖα ἔργα. Βάζουμε στὴ διάθεσή του τὶς στῆλες μας γιὰ τὴν ἀθλητικὴ κίνηση ποὺ ὑπόσχεται νὰ δημιουργήσει στὸν τόπο μας, ποὺ τόσο ἀκράτητος ἀθλητικὸς πυρετὸς τὸν εἶχε καταπάρει ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια. Πυρετὸς ποὺ τὸν ἔσβυσε τὸ σιμωτένιο ποτάμι τοῦ πολέμου, καὶ ποὺ ἐλπίζουμε τώρα κ' ἐμπρὸς νὰ ξανανάψει πάλι μαζὺ μὲ ὅλα τὰ δῶρα τῆς γλυκειᾶς Εἰρήνης, χάρις στὸν Π. Γ. Σύλλογο ποὺ μὲ τόσες ἐλπίδες γεννιέται αὐτὲς τὶς μέρες.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΤΙΜΗΣΗ

Κύριε Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλοῦμεν γράψετε στὴν ἀγαπημένη μας «Καμπάνα» μερικὰ ποὺ μᾶς συμβαίνουν κάθε μέρα μὲ τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου ἰχθύων.

Τὴν στιγμὴν ποὺ τὰ διάφορα ψάρια ἔχουν ὡρισμένη διατίμηση, οἱ κ. ἐνοικιασταὶ δὲν δέχονται νὰ τὰ φορολογοῦν ἐπάνω στὴν ἀγοράν, παρὰ τὰ βγάζουν στὴ δημοπρασία. Ἔτσι πολλοὶ ἰχθυοπῶλαι, ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν, ἀναγκάζονται νὰ βάλουν ἀπάνω μία καὶ δύο δραχμὰς ἐπὶ πλέον τῆς διατιμήσεως, γιὰ νὰ πάρουν μερικὰ ψάρια νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους

Οἱ κ. ἐνοικιασταὶ ὅταν φθάσῃ ἡ δημοπρασία στὸ ὅριον τῆς διατιμήσεως δὲν παύουν τὸ ἀνεβατζάρισμα ἀλλὰ παραδέχονται νὰ τὴν ὑπερβαίνῃ, ὅπως εἴπαμε, μία καὶ δύο δραχ. κατ' ὀκᾶν. Γι' αὐτὸ οἱ ἰχθυοπῶλαι ἀγοράζοντες ἄνω τῆς διατιμήσεως ἀναγκάζονται νὰ κλέφτουν τὸν φωχόκοσμον γιὰ νὰ ὠφελοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ 40 καὶ 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Σημειῶστε πὼς; παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐνοικιασταὶ φοβερίζουν ἐμᾶς μὲ καταγγελίας.

Μὲ ἐκτίμησιν

Μερικοὶ ἰχθυοπῶλαι

Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΜΑΣ ΛΥΠΗΘΕΙ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Κάνε τὸν κόπο νὰ πληροφορήσεις τὶς Ἀρχὲς καὶ τὶς Χωροφυλακὲς τῆς Μυτιλήνης, πὼς ὁλάκαιρη ἡ ὕπαιθρος τρομοκρατεῖται ἀπ' τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς μαχαιροβγάλτες. Ἂν ἐρωτᾶται καὶ γιὰ τὴν ἀγροτικὴ Ἀσφάλεια, καλῶς ὑγιαίνει. Κανένας μας δὲν ὁρίζει τὸ χωράφι του. Οἱ καρποί μας, τὰ μελλίσια μας, τὰ ζωντανά μας εἶνε στὴν ἀπόλυτη κατοχὴ τοῦ πρώτου μασκαρᾶ, ποὺ θὰ ἐπιθυμήσει νὰ μᾶς τὰ πάρει ἀκόπως. Τοὺς ὑπόπτους κανένας δὲν τολμᾶ νὰ τοὺς καταγγείλει, γιατὶ θἀνάψει δουλειὲς στὸ κεφάλι του, μὲ τὰ σύρτα φέρτα στὴ Μυτιλήνη καὶ μὲ τὴν εὐκολία μὲ τὴν ὁποία, ὅσες φορὲς τὰ χωριὰ τοὺς καταγγέλνουν, οἱ Ἀρχὲς τοὺς ἀφίνουν. Κάποτες τὸ χωριὸ ἔστειλε στὴ Μυτιλήνη μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἱππότας τῆς νυκτός, ποὺ τοὺς ἔπιασαν ἐπ' αὐτοφόρῳ σὲ κλεψιά. Ἔστειλε μαζὺ καὶ μιὰν ἀναφορὰ ποὺ ἔλεγε μέσα πὼς εἶνε οἱ καταστροφεῖς τοῦ χωριοῦ. Δὲν τοὺς κράτησαν στὴ φυλακὴ οὔτε γιὰ φοβέρα. Μᾶς ἦρθαν σὰν αὔριο φρέσκοι, φρέσκοι. Πήγανε μάλιστα κατάντικρυ στὸ χωριὸ καὶ βαρούσανε ντουφέκια καὶ ντενεκέδες ὅλη τὴ νύχτα φωνάζοντας: «Ζήτω οἱ κατσικαδοκλέφτες! Ζήτω οἱ μελισσοκλέφτες!» Φαντασθῆτε τώρα τὰ χάλια ποὺ βρισκόμαστε. Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθεῖ.

Σκαμιὰ 28—1—24

Ἕνας χωριανὸς

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ!

Κύριε διευθυντή.

Σὲ παρακαλῶ θερμὰ νὰ γράψεις μὲς τὴν ἀγαπημένη μας «Καμπάνα» αὐτὸ ποὺ συνέβηκε χτὲς 9—2—24 στὸ γέρο πατέρα μου. Ὁ πατέρας μου Κιμούρης Γρηγόρης, γέρος 65 χρονῶν, καὶ πατέρας παλληκαριοῦ σκοτωμένου στὴ Δοϊράνη, δικάστηκε γιὰ μιὰ χτηματικὴ διαφορὰ σἑνὸς μηνὸς φυλάκιση. Χτὲς τὸ βράδυ λοιπὸν, ὁ Προϊστάμενος τῶν Φυλακῶν πῆγε νὰ κάνει προσκλητήριο στοὺς φυλακωμένους. Ὁ γέρος μου, ἄνθρωπος ἁπλὸς, ποὺ δὲν ξαναπῆγε κιἄλλη φορὰ στὶς φυλακὲς γιὰ νὰ ξέρει τὶς ρεβεράντσες ποὺ κάνουν οἱ φυλακισμένοι στὸν Προϊστάμενο, δὲν τὸν προσηκώθηκε σὰν μπῆκε μέσα στὸ θάλαμο ποὔνσι φυλακισμένος. Ὁ προϊστάμενος γιὰ τιμωρία τὸν ἔριξε ὁλάκερη μιὰ νύχτα μὲς σἕνα σκοτεινὸ, ὑγρὸ καὶ ἀπαίσιο μπουντροῦμι, δίχως σκέπασμα. Ἐκεῖ μέσα ὁ γέρος πατέρας μου ἔτρεμε ὅλη τὴ νύχτα καὶ μαρτυροῦσε ἀπ' τὸ τρομερὸ κρύο, καὶ σήμερα ποὺ τὸν βγάλανε ἀπ' τὸ μπουντροῦμι εἶνε ἄρρωστος.

Ἡ «Καμπάνα» ποὺ εἶνε τὸ μόνο λαϊκὸ ὄργανο καὶ δὲ φοβᾶται νὰ χτυπᾶ κατάμουτρα στὴν Κοινωνία καὶ στὸ Κράτος τὰ χάλια τους, ἂς δημοσιέψει κι' αὐτὸ τὸ ἱστορικό, γιὰ νὰ δοῦν οἱ προϊστάμενοι τοῦ Προϊσταμένου τί γίνεται, κ' οἱ ὑπερπατριῶτες, τί λογῆς τιμὲς ἀποδίδονται στοὺς πατέρες τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζωντανῶν κορόϊδων.

Μὲ ἀγάπη

Π. Κιμούρης ἔφεδρος λοχίας

ΣΑΠΙΛΑ!

Στὸ ἐρχόμενο φύλλο καταπληχτικὲς ἀποκαλύψεις γιὰ τὴ διεύθυνση τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου.—Ἕνας διευθυντὴς σατυρος.—Τὸ μαρτύριο μιᾶς ὀρφανῆς.—Ὁ διευθυντὴς Καμπᾶς νὰ ξεκουμπιστεῖ ἀμέσως.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κον Π. Γκ. Λαϊκὰ τραγούδια νὰ μᾶς στέλνετε. Θὰ διαλέγουμε καὶ θὰ δημοσιεύουμε εὐχαρίστως. Τὸ ἴδιο λέμε καὶ γιὰ ὅλους τοὺς φίλους τῆς λαογραφίας μας. Εἶνε πολύτιμο ὑλικὸ ποὺ κάθε μέρα χάνεται ὅσο πεθαίνει ἡ γεννεὰ τῶν γέρων.

Χριστ. Μαργετίδη Σάμος. Πήραμε τὴν ἐπιταγή σας No 18803 κ' εὐχαριστοῦμε. Τὸ λόγια σας μᾶς ἐνθαρρύνουν πολύ. Διεύθυνση ἀλλάξαμε. Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γράφετε γιὰ τὴν «Καμπάνα» γύρω στὴν κίνηνη τῶν ἐφέδρων τοῦ νησιοῦ σας. Τὶς ἴδιες ἐλπίδες μὲ σᾶς; ἔχουμε κἐμεῖς γιὰ τὴ μελλοντικὴ δράση μιᾶς; Αἰγαιοπελαγίτικης Ἐφεδρικῆς Ἑνώσεως. Μὰ χρειάζεται δουλιὰ σὅλα τὰ νησιά, δουλειὰ ἀπ' τοὺς φωτισμένους συνάδελφους, ποὺ γιὰ τὴν ὥρα δὲν τὴ βλέπουμε.

Χ. Γρηγορίου ἐφ. Πληρεξούσιον, Ἀθήνας.— Σᾶς περιμένουμε γιὰ νὰ τὰ ποῦμε ἀπὸ κοντά. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία σας δὲ γράφουμε τίποτα γιὰ τὴν ὥρα. Περιμένουμε νὰ γίνουνε πρῶτα ἔργα ὅπως λέτε.

Γ. Παπανικόλα, Ἀμερική.— Σοῦ ἀπαντήσαμε στὸ ἴδιο φῦλλο ποὺ δημοσιεύτηκε τὸ γράμμα σας. Περιμένουμε ἀνταπόκριση γιὰ τὴ ζωὴ τῶν Ρωμιῶν στὴν Ἀμερική. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ ὅλα. Κάνουμε σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενά σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ

Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ **ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ** ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Νἄξερα ποῦ κοιμᾶται ὁ Θιός, ποῦ μένουν οἱ γιάγγελοι,
ποῦ ξημεροβραδυάζεται καὶ τὸ δικό μου ταῖρι.

Μόνο μιὰν ὥρα χαίρουμαι, ὅταν γλυκοχαράζει,
ποὺ ὁ καρδιά μου σταματᾶ καὶ δὲν ἀνεστενάζει.

Γιὰ σένα τὴν ἀπόχτησα τὴν ὄψη τὴν κερένια,
γιατὶ μιλᾶς ἀρχοντικὰ καὶ κρένεις ζαχαρένια.

Στὸν Ἄδη μὲ παγαίνουνε καὶ τρέμουν τὰ χαλίκια,
γιὰ δὲς χαρὰ ποὺ πέρνουνε τὰ ἔρημα σκουλίκια.

Στὸν Ἄδη δὲν εἶν' ὄμορφα, γιατὶ δὲ ξημερώνει,
ἀφοῦ δὲν κράζουν πετεινοὶ καὶ δὲ λαλεῖ τἀηδόνι.

— Συλλογὴ Π. ΨΑΛΤΗ —

ΝΕΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Μάρκεῖ τὸ μακάριο τὸ κρουστιλένιο
μαβὶ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κυττάζω.
Κὰρλ Λίμπκνεχτ.

Σ'ἕνα κελλὶ μὲ κλείσανε τῆς Πολιτείας οἱ νόμοι
Μ' ἀποστερήσανε τὸ φῶς, τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο.
Γιὰ μένα τώρα τῆς ζωῆς κλειστήκαν πιὰ ὅλοι οἱ δρόμοι
Μὰ τ' οὐρανοῦ μένει ἀνοιχτὸ τὸ γαλανὸ Βασίλειο.

Κι' ἀσκλάβωτη ἡ ψυχὴ χυμᾶ ἀπ' τὰ κάγγελά μου ἀκόμη
Σὰν πεταλοῦδι ἀκράταγο πετάει στὸ χαμομήλιο
Κι' ὁ στοχασμὸς ἀπόχτησε τοῦ Πραμηθέα τὴ ρώμη
Καὶ σ' ἕνα τάσι ὁλόχρυσο ζητάει νὰ πιεῖ τὸν ἥλιο

Σ' ἕνα κελλὶ μὲ κλείσανε καὶ μοῦδεσαν τὰ χέρια
Μποροῦν σάμπως νὰ δέσουνε τοῦ νοῦ τὰ περιστέρια
Ποὺ ξεκινᾶνε τῆς ἐλῆᾶς νὰ φέρουν τὸ κλωνάρι,

Στὴν Κιβωτὸ θεῖο μήνυμα, στὸν ἄνθρωπο σημάδι
Πῶς ἠμπορεῖ πάλι στὸ φῶς ἀνάσαση νὰ πάρει
Πῶς θ'ἄρτει κοντινὰ ἡ ἀβγὴ στερνὰ ἀπ' τὸ μάβρο βράδυ.

Μόναχο. ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ-ΒΙΒΛΙΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Μυτιληνιὰ Μοῦσα» Ἀρ. 4 Περιεχόμενα Δ. Βερενίκης: Τῆς ἀγάπης— Α: Φεύγει . . . Ἔρχεται. Λ. Κορκάση: Ὄνειρο. —Στρ. Βοριανοῦ: Στὸ Μαντολίνο. — Κ. Μάκιστος: Ἀγρύπνια.— Β. Μοῖρα: Τὸ καράβι τῆς Ἀγάπης.—Θ. Δ. Θεοδωρίδης: Νύχτα. — Π. Μακρὴ: Ἐφταλιώτης. — Π. Ψάλτη: Ἐρωτικό. — Ντόρος: Ἡ κοπελλιά.—Π.Δ. Ταγκόπουλου: Ἀνταπόδοση. —Λ. Καρακάση: Στὰ μάτια μου. — Α. Ν. Παπαμάλης: Τρέλλες. — Παντελῆς Κ. Μαρῆς: Στὴν εἰκόνα της. Ἔχουμε νὰ σημειώσουμε αὐτὸ τὸ φύλλο τῆς λογοτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν νέων μας πὼς εἶνε πολὺ καλύτερο στὴν ὕλη ἀπ' τὰ προηγούμενα. Δυστυχῶς, ἂν βγάλει κανένας τὸ ὄμορφο τραγουδάκι τοῦ Παντελῆ Μαρῆ ποὺ ἀνήκει στοὺς πολὺ νέους τῆς «Μυτιληνιᾶς Μούσας» ὅλη ἡ ἄλλη ὕλη ποὺ κάνει τοῦτο τὸ φύλλο νὰ ξεχωρίζει ἀπ' τἄλλα ἀνήκει στοὺς ὥριμους πιὰ Λέσβιους λογοτέχνες. Τὸ νόστιμο εἶνε ποὺ κι ὁ ἀνάμεσα στὴν ὕλη τῶν παλαιοτέρων λογοτεχνῶν μας εἶνε κ' ἕνας τους, ὁ κ. Δημ. Βερναρδάκης, ποὺ τὸ τραγοῦδι του «Τῆς ἀγάπης» ἀναλύθηκε καὶ χτυπήθηκε ἀλύπητα ἀπ' τὸν ντόπιο τύπο. Ὁ «Σίριο» τοῦ «Ἑλ. Λόγου» κι ὁ «Βούρδουλας» βίλθηκαν νὰ ποδείξουν πὼς καὶ μὲ τοὺς νιόπιους λογοτέχνες, ὑπάρχουν κακοποιοὶ τῆς τέχνης. μάρκας Γιοφύλλη Γελάσαμε πολὺ μὲ τὸ Λεσβιακὸ σατυρικὸ πλοιωμιακὸ τετράστιχο ποὺ μᾶς θύμησε ὁ «Σείριος». Εἶνε τὸ καλύτερο τοῦ εἴδους του καὶ θέλει νὰ πεῖ γιὰ τοὺς ἀστυνάστητους ποιητὲς καὶ γιὰ κείνους ποὺ περιμένουμε «ἄφεριμ» γιὰ σπουδαιοφανῆ δουλιά τους ποὺ . . . . μόνο αὐτοὶ τὴ θαυμάζουν. Νὰ τὸ τρισχαριτωμένο λαϊκὸ τετράστιχο:

Οἱ ξύγκλις τσ' οἱ πατήτοιγις
Τὰ μ'τάρια τσὶ τὰ χτένια,
'Ανισκουμπώθτσις τσ' ἔκ . . . . .
Πουλιούχρουνους νὰ νένεις!

«Ἡμερολόγιο τοῦ Βούρδουλα». Εἶνε τὸ ἡμερολόγιο ποὺ... κατόπιν ἐορτῆς κυκλοφόρησε τὸ ὁμώνυμο σατυρικὸ τῆς πόλεώς μας. Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἀσφαλῶς εἶνε ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ χαριτωμένα χιουμοριστικὰ πνεύματα τῆς Ἑλλάδος. Μέσα στὸ ἡμερολόγιό του καθὼς καὶ μέσα στὰ βδομαδιάτικα φύλλα τοῦ «Βούρδουλα» ἔξω ἀπ' τὴ δημοσιογραφικὴ σίτυρα συχνότατα συναντᾶ κανένας κομμάτια μὲ ἀληθινὰ καλλιτεχνικὴ σατυρικὴ ἔμπνευση καὶ ἄοτια ἐχτέλεση. Τὸ «Ἡμερολόγιο τοῦ Βούρδουλα» ἀπὸ ἄποψη **ποιοῦ**, εἶνε τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλα τοῦ εἴδους του ποὺ διαβάσαμε φέτος.

«Μακεδονικὰ Γράμματα». Πήραμε τὸ 18 φυλλάδιο τῆς Σαλονικιότικης αὐτῆς λογοτεχνικῆς ἐκδόσεως. Συνεργασία: Κ. Π Καβάφη, Α, Γ. Κυριαζῆ, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου, Κ. Βελμύρα, Γ. Τσουκαλᾶ, Ν. Πάλλη, Γ. Θ. Βαφόπουλου. Β Φρέρη, Μεταφράσεις ἀπὸ Γάλλου, καὶ ἀρχαίους κ. τ. λ. Τὰ «Μ. Γράμματα» εἶνε βέβαια μιὰ ἀπ' τὶς σχετικὰ καλύτερες λογοτεχνικές ἐπιθεωρήσεις μας. Θὰ προτιμούσαμε μονάχα νὰ βλέπουμε μέσα του συγκεντρωμένη περισσότερη Μακεδονικὴ διανόηση, καὶ περισσότερη καλλιτεχνικὴ προσαρμογὴ πρὸς τὸ ἄφθονο τεχνικὸ ὑλικὸ ποὺ δίνει τὸ περιβάλλο ποὺ τριγυρίζει τὴν ὁμάδα ποὺ τὰ βγάζει.

«Κοινότης» Ἀθηναϊκὴ πολιτικὴ Ἐπιθεώρηση. Τὸ μοντιδικὸ πολιτικὸ περιοδικὸ ποὺ ξαίρει ποῦ πορπατᾶ καὶ τί γυρεύει. Ἀρθρογραφία στοχαστική, πνεῦμα θετικὸ καὶ ἐπιστημονικὰ καταρτισμένο, οὐσία στὴν κατεύθυνση κι' στὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα τὴν ἐπιδιώκει, καὶ κατασταλαμένη σκέψη. Νὰ τί διακρίνει τὸ περιεχόμενο κάθε φυλλάδιου τῆς «Κοινότητος». Τὴ συστείνουμε θερμὰ σὲ καθέναν ποὺ θέλει νὰ σώσει τὴν καλαισθησία του καὶ τὰ μυαλά του ἀπ' τὴν ξεφρενιασμένη καὶ ἐμπαθῆ πολιτικολογία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου.

«Βιβλιογραφία Γραμμάτων» Ἀλεξανδρείας. Βγῆκε τὸ βιβλιογραφικὸ δελτίο Νοέμβρη Δεκέμβρη 1923. Ἀναγγέλλει ἄφθονες ἐκδόσεις καλλιτεχνικὲς καὶ βιομηχανικὲς ἀπ' τὴν Ἀλεξανδρινὴ καὶ τὴν παγκόσμια διανόηση. Γιὰ τὴν ποιότητα τῆς Ἀλεξανδρινῆς παραγωγῆς δὲ μπορεῖ νὰ πεῖ κανείς τὶ θέλει γιὰ τὴν ἀξία τῆς ἀλλὰ ἐχουμε τὰ μέσα νὰ τὴν παρακολουθήσουμε συστηματικά. Μὰ γιὰ τὴν κυλαισθησία της, σίγουρα εἶνε ἀνώτερη τῆς Ἀθηνέϊκης. Γενικὰ στοὺς Ἀλεξανδρινοὺς ὑπάρχει ἐνθουσιασμὸς καὶ πίστη πρὸς τὴν τέχνη, ἀντίθετα ἀπ' τὴν Ἀθήνα, ποὺ ἀναβγάλεις λίγες; σεβασμὸ ἐξαιρέσεις, κάθε προσπάθεια τῆς δεχνει τὴ σφραγίδα τῆς ρουτίνας, τοῦ ἀρριβισμοῦ, τῆς κλίκας καὶ τῆς θορυβάδικης προχειροσύνης.

«Libre» Ἐκδόθηκε τὸ 15ο φυλλάδιο τῆς τεχνοκριτικῆς αὐτῆς Γαλλικῆς ἐπιθεώρησης ποὺ τιμᾶ τὸν Ἀθηναϊκὸ τύπο. Ὁ κ. Luis Roussel ἔχει ἀπ' τὰ πιὸ διαυγῆ Γαλατικὰ μυαλὰ, κρατᾶ μέσα στὸ περιοδικό του μὲ θαυμαστὴ δεξιοσύνη καὶ σοφὴ μαεστρία τὴ ζυγαριὰ τῆς Κριτικῆς ποὺ εἶνε τὸ πιὸ ἀχάριστο καὶ ἀγιαθερὸ μονοπάτι τῆς καλλιτεχνικῆς διανοήσεως. Σύμφωνα μὲ τὸν τίτλο του, μὲ; ἀπ' τὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ φυσᾶ ἕνα πνεῦμα ἐλευθεροκι' ἀπροσωπόληπτο γιὰ κάθε πνευματικὸ δημιούργημα ποὺ περνᾶ κάτ' ἀπ' τὴ στοχαστικιά ματιά του. Τὸ «Libre» γραμμένο ἀπὸ ἕναν καλλιτέχνη ποὺ ναι μαζὺ κι σοφὸ, ἀπὸ ἕναν Φραντσέζο ποὺ ξαίρει τ' ἀρχαῖα καὶ τὰ νέα Ἑλληνικὰ καλλίτερα ἀπὸ πολλὰ δικά μας φουσκωμένα δοκησίσοφα κεφάλια, ἤτανε μιὰν ἀπόλυτη ἀνάγκη γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, καὶ ἡ ἀμεροληψία του εἶνε ἕνα μεγάλο εὐτύχημα γιὰ τὴν κριτικὴ τῆς Ἀθήνας, ποὺ σιάνια ξεφεύγει ἀπ' τὰ ὅρια τοῦ προσωπικοῦ πάθους, ἢ τοῦ χαζοῦ ἀλληλοβαρνίσματος, ποὺ τῆς πιὸ πολλὲς φορὲς — ἀλλοίμονο — εἶνε καὶ τὰ μοναδικὰ ἐλατήρια ποὺ γεννᾶνε μιὰν Ἀθηνέϊκη κριτική.

«Ναοὶ καὶ Τάφοι». Ἔκδοση τῶν «Γραμμάτων». Εἶναι ὁ τίτλος ποὺ δίνει στὶς ἐντυπώσεις του ἀπὸ πρόσφατο ταξεῖδι στὸ μαγικὸ Λούξορ, ὅπου τ' ἀρχαῖα θυσιαστήρια τῶν Αἰγυπτίων, ὁ ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ. Οἱ ναοὶ τοῦ Λούξορ, καὶ οἱ ναοὶ τοῦ Κάρνακ, οἱ ναοὶ τοῦ Ντέϊρ Ἐλ-Μπάχαρι καὶ τοῦ Μεδίνετ-Χάμπου, οἱ τάφοι τῶν Φαραὼ στὸ Μπάμπ-Ἐλ Μολοὺκ ζωγραφίζονται δυνατὰ ἀπὸ τὸν Ἕλληνα λογογράφο. Βιβλίο ποιητικὸ ἀλλὰ καὶ διδακτικό, οἱ «Ναοὶ καὶ Τάφοι», συνδυάζουν τὴν ποιητικὴ παρατήρηση καὶ τὴ λυρικὴ σκέψη μὲ τὴ γνώση τοῦ Αἰγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ. Ὅσοι θέλουν νὰ ἀποχτήσουν τοὺς «Ναοὺς καὶ Τάφους» πρέπει ν' ἀπευθυνθοῦν στὸ Βιβλιοπωλεῖο τῶν «Γραμμάτων» ὁδὸς Ἐκκλησία, Debbane ἀριθμ. 8 («Grammata» B. P. 1146 Alexandrie). Ἡ τιμὴ κάθε ἀντιτύπου ὡρίσθηκε γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δρχ. 12.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Τέσσαρις ὁλάκαιρες μέρες ἔμεινα ἐκεῖ μέσα. Παρακαλοῦσα νὰ φύγω ἀπ' ἀφτὸ τὸ ὑπόγειο κι' ἄς ἦταν νὰ πεθάνω. Τὴν πρώτη νύχτα δὲ σφάλιξα μάτι. Ὁ καπετάνιος εἶχε ἕνα ψιλὸ κερὶ ποὺ τέλιωσε πολὺ νωρίς. Ὕστερα ξαπλώσαμε, ὅπως εἴμαστε, ἀπάνω σ' ἕνα τσουβάλι, στὸ φάρδος: ἐγώ, ὁ Λόρας — ὁ καπετάνιος—κ' ἕνας δημοσιογράφος, ὁ Πέππας, ποὺ τὸν ἔφεραν πολὺ ἀργά. Μιὰ στιγμὴ δίψασα, μ' ὅλον ποὺ δὲν εἶχα νὰ φάγω τίποτα. Μοῦ ἔδειξαν ἕνα κιοῦπι, ποὺ βρωμοῦσε μοῦχλα, μόλις ἐκόντευες· ἀπὸ μέσα ἔβγαιναν μαζωμένα κουνούπια κ' ἐβούϊζαν.

Τί νὰ κάνω; Τὸ σάλιο ἔπηξε ἀπάνω στὰ χείλια μου. Ἔσκυψα μ' ἕνα τενεκεδάκι καὶ μὲ δυσκολία μπόρεσα νὰ τὸ μισογεμίσω. Ἔπιασα τὴ μύτη μου καὶ τὸ ἄδιασα μονομιᾶς. Τἄντεράμου ἀνεκατωθήκαν, συχάθηκα τόν ἑαφτό μου καὶ ξαναπλάγιασα. Ὁ καπετάνιος μᾶς δηγᾶται θαλασσινὲς ἱστορίες κ' ὁ δημοσιογράφος βλαστημᾶ τὴ μοίρα του· γιατὶ μᾶς ἔφεραν ἕνα μεγάλο κόκκινο ἄλογο καὶ τὄδεσαν δίπλα του. Ἀφτὸ ἕνα δυὸ φορὲς κατούρησε, κάτι τις ζεστὸ κατρακύλισε κάτου ἀπ' τὸ τσουβάλι — ὅπως μᾶς λέει — καὶ τὸν ἔκανε μούσκεμα. Ὁ καπετάνιος εἶναι παλληκάρι, παιδὶ τῆς θάλασσας, στὸ κάθε τις βρίσκει ἀφορμὴ νὰ γελάσει — κι' ἄς εἶναι μετρημένες οἱ ὧρες μας. Γιατὶ ἔτσι εἶναι. Οἱ πιὸ παληοί, ἀφτοὶ ποὺ ἔχουν δυὸ - τρεῖς μέρες ἐδῶ, μᾶς λέν πὼς κάθε βράδυ, ἀργά, γίνεται ἕνα ξαλάφρωμα ἀπ' τὴ φυλακή. Ἀφτὸ τὸ ξαίρουν ὅλοι καὶ κανένας δὲν κοιμᾶται. Ἀπ' τὶς καμάρες, καὶ τὶς πιὸ βαθιὲς ἀκούγουνται ἀλαφριὰ μουρμουρητά· ἕνας, ἐκεῖ κοντά μας, τραγουδᾶ ἕνα σιγανὸ σκοπὸ, λὲς πὼς κλαίει.

Δίπλα του κάποιος μουγκρίζει ἀπὸ δυνατὰ σύγκρυα. Κ' εἴμαστε σὲ βαθὺ σκοτάδι, γιατὶ κανένας δὲν ἔχει κερί.

Σὲ λιγάκι ἡ πόρτα ἄνοιξε μὲ κρότο, τέσσερις στρατιῶτες μπήκαν μέσα, μὲ λυχνάρια στὰ χέρια, καὶ δυὸ δυὸ μᾶς ἔβγαλαν ὄξω. Μᾶς ἀράδιασαν στὸ κατάγιαλο, τὰ κύματα ἔβρεχαν τὰ ποδάρια μας. Ὕστερα ἀπ' τ' ἀντικρυνὸ σπίτι κατέβηκε ἕνας ἀξιωματικός, ξαντὸς καὶ μεθυσμένος. Ἀπὸ πίσω του ὁκλουθοῦσε κάποιος, κρατῶντας ἕνα φανάρι. Ὁ ἀξιωματικὸς ἀρχίνηξε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς σειρᾶς. Βλέπω μὲ τὸ χέρι του νὰ κάνει ἕνα σημάδι· ἕνας βγῆκε ἀπ' τὴ γραμμή, ἔπειτα κ' ἄλλος, κ' ἄλλος. Τὸ φανάρι ἔφταξε στὰ μοῦτρα μου, καὶ μὲ φώτισε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Ὁ ἀξιωματικὸς παραπάτησε βλαστημώντας, καὶ τράβηξε παραπέρα. Μιὰ στιγμὴ φάνηκε μπρὸς στὸ φῶς ἡ σιλουέτα τοῦ καπετάνιου ποὺ βγῆκε ἀπ' τὴ γραμμή, Πέρασε ἀκόμα λίγο καὶ μᾶς ἔβαλαν πάλι στὸ σκοτεινὸ ὑπόγειο. Κανένας δὲ μιλᾶ. Ἕνας κάνει τὴν καταμέτρησι, ψηλαφώντας μας. Ἀπόψε ἔφυγαν ἕντεκα· μαζύ τους κ' ἕνα παιδὶ τῆς θάλασσας. Λόρα, ἀπόψε ὅλη τὴ νύχτα θὰ σὲ συλλογίζουμαι: Νὰ σὲ πιάσῃ, ποὺ λὲς, γρέγο - λεβάντες καταμεσὶς στὸ πέλαγο. Κάθεσαι στὸ διάκι, τυλιγμένος μέσα στὴ γοῦνα, κι' ἄς σὲ δέρνει τὸ μπουρίνι. Τὸ καράβι τρίζει ὁλάκαιρο . . στὸ νησὶ τὰ μωρὰ εἶναι μαζωμένα γύρω στὴ φωτιὰ καὶ κλαῖν, γιατὶ ἡ μάνα τους δὲν τὰ λέει ἱστορίες . . . .

***

Ἀφτὸ γίνουνταν κάθε νύχτα, τὶς μέρες ποὺ ἔμενα στὴ φυλακή. Ὡς τὸ βράδυ τὸ ὑπόγειο γέμοζε, κ' ὕστερα, κοτὰ τὰ μεσάνυχτα, ξαλοφρώνουνταν. Ποῦ τοὺς πηγαίναν; Οἱ μαφαζάδες (1) πολλὲς φορὲς γελάσαν μαζί μας γιὰ ἐκεινοὺς ποὺ ἔφεβγαν. Τὴ δέφτερη μέρα μὲ πῆγαν γι' ἀνάκριση στὸ στρατηγό, σ' ἕνον κονυὸ ἀνθρωπάκο, ποὺ τὸ στόμα του ἦταν γεμάτο ἀπὸ χρυσᾶ δόντια. Ἀφτὸς ἐκείνη τὴν ὥρα ἔγραφε μπροστὰ σ' ἕνα γραφεῖο, φορτωμένο ἀπὸ χαρτιὰ κ' ἐφημερίδες. Ἦταν ἀπομεσήμερο καὶ φαίνεται πὼς θᾶχε φάγει πολύ, γιατὶ ὅπως εἶχε μποοκάρει τὴ ζώνη του καὶ ξεκουμπωμένο τὸ σακάκι, ἡ κοιλιά του φούσκωνε καὶ ξεφούσκωνε μὲ ἀγωνία, σὰν κάποιος νὰ τὴ γέμοζε μὲ ἀγέρα ἀπ' τὸν ἀφαλό. Τοῦ ἔδωσαν ἕνα χαρτί, ἀφτὸς τὸ διέβασε βιαστικὰ καὶ μὲ κύτταξε λοξά· ἔπειτα κάτι ἔγραψε στὸ ἴδιο χαρτὶ καὶ τὸ ἔδωσε στὸ στρατιώτη ποὺ μ' ἔφερε. Ἔτοι μὲ πῆγαν πάλι στὸ ὑπόγειο. Ἀπάντεχα ὡς τὸ βράδυ, ὡς τὸ μεσάνυχτα, μινοῖτο μὲ μινοῦτο. Ἤξαιρα πὼς ὅ,τι εἶναι νὰ γίνει θὰ γίνει καὶ πολὺ γρήγορα, γιατὶ ἀπάνω σ' ἕνα χαρτὶ γραφτήκαν δυὸ λοξοῦλες μὲ κόκκινο μολύβι. Ἡ ἀγωνία εἶναι ἕνα παράξενο μιρμίδισμα, ποὺ τὸ αἰσθάνουμαι στὰ νεῦρα μου, πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου, καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἡσυχάσω. Ὅλη τὴν ὥρα λὲς ἕνα σκουλῆκι σέρνεται ἀπάνω στὸ κορμί μου καὶ μὲ γλύφει, ἀφίνοντας πίσω του ἕνα συχαμερὸ σάλιο. Ὅμως δὲν ἔγινε τίποτα, οὐδὲ ἐκεῖνο, οὐδὲ τὸ ἄλλο βράδυ. Ὡς ποὺ ἦρθε ἡ τέταρτη νύχτα καὶ βγήκαμε ὅλοι στὸ δρόμο — ἑξήντα τόσοι νομάτοι — καὶ στὸ ὑπόγειο δὲν ἀπόμεινε κανείς.

***

— Ἀπὸ δῶ ἀρχίζει μιὰ ἀτελείωτη σειρὰ ἀπὸ μέρες καὶ νύχτες, ποὺ τὶς περνῶ σὲ ἀνείπωτη κατάντια, ἀκόμα ὡς τὴν ὥρα τούτη. Τώρα, ὅπως κ' ἂν εἶναι, εἶμαι καλλίτερα κ' ἔχω τὴν ἐλπίδα πὼς μπορεῖ νὰ γλυτώσω. Ὅμως τότες, ἕνα ἀνθρώπινο κοπάδι, μᾶς τραβοῦσαν γδυμνοὺς γιὰ ἕνα μέρος ποὺ δὲν τὄξαιρε κανένας μας, κ' ὁ θάνατος ἄγγιζε τὸ πρόσωπό μου. Περπατούσαμε σὰ στραβοί, κ' ἐγὼ κατάλαβα πὼς οὐδὲ γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν ἔπαψα νὰ συλλογίζουμαι σίγουρα καὶ ἀφστηρά. Ἔτσι δοκίμασα πὼς σὲ μιὰ τέτοια κατάστασι εἶναι πολὺ ἐπικίντυνο πράμμα νὰ κολληθεῖς, σὰ βδέλλα, ἀπάνω σὲ μιὰν ἀμφίβολην ἐλπίδα, καὶ πὼς εἶσαι χίλιες φορὲς καλλίτερα ἂν ξεγράψεις μιὰ καὶ καλὴ τὸν ἑαφτό σου. Γιαφτό, ὅλον τὸν καιρὸ ποὺ εἴμαστε στὸ δρόμο, τὸν πέρασα ἥσυχος, ἡ ἀγωνία δὲ μὲ μαράζωνε τὶς μέρες μου. Ἤμουν βέβαιος πὼς θὰ πεθάνω, πήγαινα σὰ μιὰ μηχανὴ ποὺ ξεκουρτίζεται ἀργὰ, καὶ εἶναι σίγουρο πὼς σὲ λίγο θὰ σταματήξει. Δὲ λέγω πὼς ἀφτὸ δὲ μ' ἔνοιαζε. Ἴσα-ἴσα, κάθε αἴσθησι μέσα μου πολεμοῦσε νὰρπάξει κάτι ἀκόμα ἀπ' τὴ ζωή, τὸ μάτι ἔτρεχε ἀκούραστα καὶ πρὸς τὴν ἐλόχιστη γραμμὴ τῆς πλάσης, σὰ νἄθελε νὰ φυλάξει ἀκέραια τὴν ἁρμονικὴν εἰκόνα ποὺ δὲ θὰ τὴ χαιρόταν ποτὲς πιά. Ἡ πιὸ τιποτένια λεπτομέρεια ἔπερνε ἀνυπολόγιστην ἀξία μπροστά μου, τόσο, ποὺ ἕνα κατάχρυσο δειλινό μοῦ ἦρθε νὰ τραγουδήσω, τὴ στιγμὴ ποὺ σκοτώναν δίπλα μου, μέσα στὸν κάμπο, ἕνα γέρο σύντροφό μου.—

(Ἔχει συ ἔχει)

(1) Μουαφαζὰ: Τούρκικα = σκοπός.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
στὴν συνοικία Σαρῆ Μπαμπᾶ. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖά μας.

ΚΑΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Φλεβάρης **19** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 49

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀνιίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

— Τὰ σημερινά μας χάλια

Ἡ κυριώτερη ἐκδήλωση τῆς εὐνομίας καὶ τῆς καλῆς διοίκησης ἑνὸς **Κράτους** εἶνε βέβαια ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτη. **Μέσα** στὴν ἔννοια αὐτὴ «ἐλευθερία τοῦ πολίτη» περιλαμβάνεται ἡ ἔννοια τῆς **ἀσφάλειας τοῦ πολίτη.** Ὁ πολίτης πληρώνει δυσκολοβάσταχτους φόρους, πάει στὸν πόλεμο καὶ σκοτώνεται, λαδώνει μὲ τὸν ἵδρωτο καὶ μὲ τὸ αἷμα του τὴν **Κρατικὴ** μηχανή, ὑποβάλλεται σ' ὅλες τὶς θυσίες ποὺ τοῦ γυρεύει ἡ **Κρατικὴ** ὀργάνωση καὶ τὸ ὑπαλληλικό της δίχτυ. **Κι' ἀντίκρυσμα** γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς θυσίες γυρεύει λευτεριά, γυρεύει ἀσφάλεια. **Ἀσφάλεια** τῆς ζωῆς, ἀσφάλεια τῆς τιμῆς, ἀσφάλεια τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἀπολαυῶν ποὺ φέρνει στὰ ἄτομα ἡ καθημερινή τους δουλιά.

Δὲν ξαίρουμε τὶ γίνεται στοὺς ἄλλους **Νομοὺς** τοῦ **Κράτους,** καὶ κατὰ πόσο οἱ πολίτες ἐκεῖ χαίρουνται τὴν τόσο ἀκριβοπλερωμένη λεφτεριά τους. **Μὰ** στὸν τόπο μας ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν ἔχει φτάσει σ' ἕνασημεῖο πρωτόγονο, καὶ κάθε λογικὸς ἄνθρωπος μὲ τρομάρα συλλογίζεται ποῦ θὰ φτάσουμε ἔτσι ποὺ τραβᾶμε. **Ἡ** ὕπαιθρος τρομοκρατεῖται ἀπὸ τοὺς πλιατσικαδόρους καὶ τοὺς κατσιγοκλέφτες. **Οἱ** γεωργοὶ δουλεύουνε γιὰ τοὺς κλέφτες. **Οἱ** κτηνοτρόφοι δουλέβουνε γιὰ τοὺς κλέφτες. **Οἱ** ἀρτηρίες τῆς ὁδικῆς συγκοινωνίας μὲ τὰ χωριὰ κατάντησαν λημέρια μαχαιροβγάλτηδων, καὶ μὲς τὴν πόλη καθένας ποὺ δὲ φυλάει μὲ κουμπούρια καὶ πιστόλες τὸ μαγαζί του δὲν εἶνε σίγουρος ἂν ἀνοίγοντάς το το ἄλλο πρωΐ δὲ θὰ τὄβρει ἀδειανό. **Ἂν** δὲν σημειώθηκαν ἀκόμα κρούσματα θαλασσοπειρατείας στὶς γκαζολίνες καὶ τὰ καΐκια τῆς ἀκτοπλοΐας τοῦ νησιοῦ, αὐτὸ ὀφείλεται μονάχα στὴν ἔλλειψη συστήματος καὶ ὀργανώσεως τῶν «ἐπιχειρηματιῶν τῆς κάμας», ποὺ ἢ δὲν τὄκοψε ἀκόμα τὸ ξερό του; τὸ νέο στάδιο τῶν παλιῶν κουρσάρων, ἢ τὸ περιφρον ὖν ἐπειδὴ οἱ δουλιές τους στὴ στεριὰ τοὺς ἱκανοποιοῦν ἀρκετὰ ὥστε νὰ μὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἱδρύσουν καὶ «τμῆμα θαλασσίων ἐπιχειρήσεων».

— Τὰ αἴτια ποὺ φέρανε τὴν κατάσταση

Οἱ λόγοι ποὺ προκαλοῦν αὐτὸ τὸ ξεχαρβάλωμα τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν εἶνε δυὸ ποὺ ὑπάγονται στὴν ἴδιαν αἰτία. **Ἡ** αἰτία αὐτὴ εἶνε ὁ πόλεμος. **Ὁ** τρομαχτικὸς δεκάχρονος πόλεμος ποὺ φτώχινε τὸν κόσμο, καὶ κατάστρεψε δυὸ τάξεις ἀνθρώπων.

α'. **Τοὺς** πρόσφυγες.

β'. **Τοὺς** ἐφέδρους πολεμιστές.

Τὸ νησὶ ἔχει γεμίσει ἀπὸ ἕνα τεράστιον ὄγκο ἀνθρώπων δίχως δουλιὰ καὶ δίχως ἀποκούμπι.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε ὅσοι πρόσφυγες ἦρθαν ἐδῶ δίχως χιλιάδες μπαγκανότες, καὶ ὅσοι ἔφεδροι ἀπόμειναν δίχως δουλιά, δίχως τὸ χτῆμα τους, δίχως τὴ βάρκα τους, δίχως τὰ πρόβατά τους, δίχως τὸ μουλάρι τους ποὖκαναν ἀγώγια. **Ὅλα** αὐτὰ τοὺς τὰ πῆρεν ὁ πόλεμος. **Ὁ** σκληρός, συνεχής, ἐξαντλητικὸς καὶ καταστρεφτικὸς γιὰ τὴ φτωχολογιὰ πόλεμος, ποὺ τόσο ὠφέλησεν ὅλη τὴν ταξη τῶν παλιῶν ἀπόλεμων ἐπιχειρηματιῶν καὶ τῶν φρεσκοξελιγδωθέντων νεοπλούτων.

Αὐτὲς οἱ δυὸ κατηγορίες τῶν δυστυχισμένων θυμάτων τοῦ πολεμικοῦ πατριωτισμοῦ χωρίζουνται ἡ κάθε μιὰ τους σὲ δυο μεριδες. **Ἡ** μιὰ μερίδα εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ πεινοῦν, ψωφᾶνε τῆς πείνας, ξυλιάζουν στὸ κρῦο, ψεφτοζοῦνε μὲ μισὴ ρέγγα, καὶ ἀγωνίζουνται νὰ κρατηθοῦνε στὴν παθητική τους ὑπομονὴ μέ ἕνα ἀστεῖο μισθάριο, ἢ μ' ἕνα ξεπεσμένο μεροκάματο ποὺ τοὺς πετάει τάφεντικό, γιατὶ ἡ ὑπερσυγκέντρωση ἐργατικῶν χεριῶν καὶ ἡ μεγάλη προσφορὰ ἐμμισθων σκλάβων κατάντησε ἐβεργέτημα τὴ μίσθωση τῶν χεριῶν καὶ τοῦ μιαλοῦ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στοὺς ἐργοδότες. **Ἔξω** ὅμως ἀπ' αὐτὴ τὴ μερίδα τῶν τίμιων πεινασμένων, ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη. **Μικρότερη,** πολὺ λιγάριθμη μὰ ἀρκετὴ γιὰ νὰ ἐξαφανίσει τὴν ἔννοια τῆς **Ἀσφάλειας** πάνου σὄλο τὸ **Νησί.** **Ἡ** μερίδα αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπ' τοὺς τολμηροὺς πεινασμένους ποὺ κακουργοῦν «μεταπολεμικῶς» νὰ ποῦμε, κι' ἀπ' τοὺς γεννημένους κλέφτες, τοὺς τεμπέληδες, τοὺς ἀχαΐρεφτους ποὺ δὲ γύρεψαν δουλιὰ ἢ τὴν πέταξαν γιατὶ τοὺς φάνηκε σκληρή, ἀπ' τὰ φλούδια τῆς **Κοινωνίας,** ἐπὶ τέλους, ποὖνε κιαὐτοὶ βεβαιότατα θύματα τοῦ **Κοινωνικοοικονομικοῦ** συστήματος, ποὺ τοὺς προήγαγε σὲ τέτιους, ποὺ τοὺς δημιούργησε τέτιους. **Αὐτοὶ** ἀποτελοῦνε τὶς μικρὲς ἢ μεγάλες ὁμάδες ποὺ ὀργιάζουν πάνω στὸ νησὶ εἰς βάρος τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφάλειας ὅλων τῶν ἄλλων πολιτῶν.

— Τὰ μέσα ποὺ θὰ λύσουνε τὸ ζήτημα. — 1° Μόνιμη λύση.

Τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ χτυπηθῇ αὐτὴ ἡ ἀνώμαλη κατάσταση εἶνε δύο εἰδῶν.

1ο Τὰ μέσα τῆς ἄρσεως τῶν αἰτίων, ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀταξία. **Αὐτὰ** θἄχουν θετικώτερη καὶ γενικώτερη ἀπόδοση.

2ο Τὰ μέσα τῆς προσωρινῆς πατάξεως τῶν ἄταχτων στοιχείων.

Τὰ πρῶτα εἶνε: **Ἐγκατάσταση** ἑνὸς ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἐργατῶν προσφύγων στὰ **Τούρκικα** χτήματα καὶ χορήγηση τῶν μέσων γιὰ τὴν καλλιέργεια. **Λέγοντας** ἐγκατάσταση ἐννοοῦμε: **Μοίρασμα** κλήρων ποὺ νὰ μὴν μποροῦν νὰ πουληθοῦν. **Καλλιέργεια** συνεταιρικὴ τῶν κληροὔχων γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ ὅλες τὶς χρηματικὲς καὶ λοιπὲς εὐκολίες ποὺ δίνει ὁ **Νόμος** περὶ **Συνεταιρισμένων** γεωργῶν.

Μοίρασμα τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῶν καλλιεργήσιμων ἢ βοσκήσιμων βάκουφ στοὺς ἀχτήμονες ἐφέδρους. **Συνεταιρικὴ** καλλιέργεια ξαπλωμένη σ' ὅλο τὸ νησὶ σὲ τρόπο ποὺ νὰ βροῦνε δουλιὰ ὅλοι οἱ πεινασμένοι ἄνεργοι ἔφεδροι, μὲ κρατικὴ ἀντίληψη. **Μοίρασμα** τοῦ ὑπόλοιπου προσφυγικοῦ κόσμου, ποὺ θὰ δηλώσει πὼς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει αὐτοσυντήρητος καὶ δίχως κρατικὴ βοήθεια στὸ **Νησί,** σ' ἄλλους νομοὺς ποὺ δὲν πῆραν τὸ ἀνάλογό τους ἀπ' τὸ προσφυγικὸ ρεῦμα τῆς τεράστιας **Μικρασιατικῆς** κατοστροφῆς, ἂν καὶ εἶνε οἱ κυρίως πρόξενοί της.

Τώρα μὲ τὸ φευγιὸ τῶν **Τούρκων** τῆς **Μακεδονίας** ἀνοίγεται ἕνα τεράστιο πεδίο γιὰ τέτια ἐγκατάσταση καλλιεργητῶν. **Λύση** τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεις τῶν ἀστικῶν πληθυσμῶν, ποὺ νἀρχίσει ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν κουβάλησαν μαζί τους τὶς μπαγκανότες καὶ τὸ ἐμπορεύματά τους. **Πραγματικὴ** κρατικὴ προστασία γιὰ τοὺς ἄνεργους διανοούμενους πολεμιστὲς μὲ φορολογικὴ ἀνακούφιση, δημόσια ἔργα καὶ δημόσιες ὑπηρεσίες, καὶ μὲ ἐπιβολή τους στὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις.

Μέσα σὄλα αὐτὰ τὰ μέτρα, ἀραίτητο εἶνε: **Μιὰ πραγματικὴ φορολογία τοῦ κεφαλαίου,** καὶ **μιὰ βαριὰ φορολογία τῶν πλούσιων φυγοπόλεμων καὶ τῶν περιουσιῶν ποὺ ἔγιναν στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου. Μόνο** ἔτσι θἀντικρύσει τὸ **Κράτος** τὴν κατάσταση. ἂν θελήσει νὰ τὴν ἀντικρύσει μὲ τρόπο τέλειο, μὲ καλὴ πίστη καὶ μὲ θετικὴ ἀπόδοση. **Τἄλλα** ὅλα εἶνε φιλολογία καφενέδικη, κομματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν μαζῶν, καὶ φλυαρίες ἐκμεταλλευτῶν κουτοπόνηρων ποὺ θέλουν νὰ κάνουν τὶς δουλίτσες τους μεταχειριζόμενοι τὸν ὄγκο τῶν δυστυχισμένων.

— 2ο Προσωρινὴ λύση

Ἂς δοῦμε τώρα τὸ δεύτερο. **Τὰ** μέσα ποὺ μπορεῖ νὰ διαθέσει τὸ **Κράτος** γιὰ νὰ τσακίσει πρόσκαιρα καὶ βιαστικὰ τἀποτελέσματα, δίχως νὰ φροντίσει γιὰ τὰ αἴτια ποὺ τὰ προκαλοῦν. **Πρῶτα** ἔχουμε τὴ χωροφυλακή μας. **Πρέπει** νὰ ὁμολογήσουμε πὼς μὲς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοῦ πολυκατηγορημένου αὐτοῦ **Σώματος** ὑπάρχουν πολλὰ στοιχεῖα καλά, δραστήρια καὶ μὲ πολλὴ ἐπαγγελματικὴ θέληση. **Μὰ** λείπουν τὰ ὄργανα. **Οἱ** χωροφύλακες. **Δὲν ἔχουμε χωροφύλακες. Οὔτε** καὶ θἀποχτήσουμε ποτὲς σὰν δὲν τοὺς πληρώσουμε καλά, σὲ τρόπο ποὺ νὰ μποροῦμε νὰ τοὺς διαλέξουμε μὲς τὰ καλίτερα καὶ ἠθικώτερα λαϊκὰ στοιχεῖα. **Ἔρχονται** κατόπι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα. **Πολὺ** πραχτικὸ μέσον ἐνόσω οἱ ἐπὶ κεφαλῆς των εἶνε στὸ ὕψος των. **Γιὰ** τὴ σημερινὴ κατάσταση ὅμως εἶνε τὰ μόνα χρησιμοποιήσιμα. **Εἶνε** τὰ μεγάλα μέσα. **Σκληρά,** ὄχι πεδουκλωμένα ἀπὸ τύπους καὶ σχολαστικότητες, καὶ ἀποτελεσματικά. **Μὰ** δὲ μποροῦν τὰ στρατιωτικὰ τμήματα νὰ στέκουνται ἐπ' ἄπειρο σὲ εἰρηνικὴ ἐπιφυλακή. **Χρειάζεται** μιὰ μονιμότερη λύση.

Καὶ τέτια ἐμεῖς νομίζουμε κείνη ποὺ προτείναμε κιἄλλες φορές. **Εἶνε** ἕνας **Νόμος** ποὺ μισοξεχάστηκε μὰ δὲν καταργήθηκε. **Ὁ Νόμος** αὐτὸς ἐπιτρέπει ἐθελοντικὴ κατάταξη στὴ χωροφυλακή, μὲ ἀποδοχὲς ταχτικοῦ χωροφύλακα καὶ μὲ τὸ δικαίωμα ὁ ἐθελοντὴς νὰ ὑπηρετεῖ μονάχα μὲς τὴν πατρίδα του, νὰ μένει δηλαδὴ στὸ σπίτι του, καὶ νὰ παραιτεῖται ὅποτε θέλει. **Ἂν** κάθε χωριὸ διαλέξει τοὺς χωροφύλακές του μὲς τὰ καλὰ στοιχεῖα τῶν ἀπολυομένων πολεμιστῶν, ποὖνε χρόνια ψημένοι στὸ ντουφέκι καὶ δὲν ἔχουνε ξουρισμένο τὸ μουστάκι τους, καὶ γίνει μιὰ ἀλυσσίδα ὑπηρεσίας ἀπὸ τὄναχωριὸ στἄλλο, κανένας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς θρασύδειλους ἱππότες τῆς κάμας δὲθὰ ξεμυτίσει πιὰ ἀπ' τὴν ερύπα του, κιἂν ξεμυτίσει θὰ συγυριστεῖ σὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴν ξαναδοκιμάσει τὸ πείραμά του.

Ἐννοεῖται πὼς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφάλειας τοῦ τόπου μας καὶ ὅλα τὰ μεγάλα τοπικὰ ζητήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν, πρέπει νὰ συνδεθοῦνε ἀδιάσπαστα μὲ τὴν **ἀποκέντρωση,** μὲ τὴν **αὐτοδιοίκηση** τοῦ **Τόπου. Αὐτοδιοίκηση,** μὲ δικαιώματα διαχειριστικά, καὶ μὲ ξεκόλλημα ἀπ' τὰ **Ἐπουργικὰ** μεντέρια. **Ὄχι** σαπουνόφουσακες. **Ἀπ'** τὰ πολλὰ ἑκατομμύρια τῶν φόρων ποὺ δίνει κάθε χρόνο τὸ **Νησί,** νὰ μένουν μερικὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ τόπου.

Ἡ Παλιὰ Ἑλλάδα νὰ μὴν πέρνει ἀκόμα καὶ τὸ χορτάρι τῆς γελάδας, ποὺ τόσο μπόλικα καὶ ὑπομονετικὰ ἀρμέγεται.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ (ΣΕΣ). Κ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

«Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΖΗΣΗ»

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ε. Ε. Δ. ὅλου τοῦ Νησιοῦ

Μυτιλήνη 17 τοῦ Φλεβάρη

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἔχουμε τὴν τιμὴ νὰ σᾶς πληροφορήσουμε πὼς ἀπ' τὶς 16 τοῦ Γεννάρη ἐ. ἔ. βάλαμε σ' ἐνέργεια τὸ καινούριο καταστατικὸ τῶν Συνδέσμων μας ποὺ ἐγκρίθηκε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 838 1923 ἀπόφαση τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Σύμφωνα μαὐτὴ τὴν ἀπόφαση οἱ «Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας» ὀνομάστηκαν «Ἑνώσεις Ἐφέδρων Λέσβου» καὶ οἱ ΣΕΣ τῶν χωριῶν «Τμήματα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐφέδρων Λέσβου» καὶ λειτουργοῦν ὅπως καὶ πρίν. Σὲ κάθε τμῆμα θὰ μείνει ἡ ἴδια Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ λληλογραφεῖ πάλι μὲ τὶς Ἀρχὲς τῆς περιφέρειάς της καὶ μὲ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, γιὰ κάθε τι ποὺ ἀφορᾶ τὴ νόμιμη ἐξυπηρέτηση τῆς Ἐφεδρικῆς Τάξης, σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικό. Ὥς ποὺ νὰ τὸ τυπώσουμε σὲ ξεχωριστὸ βιβλιαράκι σᾶς παρακαλοῦμε νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει τὸ φύλλο τῆς ἐφημερίδας «Καμπάνας» Ἀρ. 41 Δεκέμβρη; 25 τοῦ περασμένου χρόνου ὅπου δημοσιεύτηκε.

Ἐπειδὴ γενικὰ καταργεῖται ἡ παλιά μας σφραγίδα παρακαλοῦμε νὰ φροντίσετε νὰ μᾶς στείλετε τὶς παραγγελιές σας μαζὺ μὲ 25 δρ. γιὰ νὰ φροντίσουμε νὰ γίνουν ὅλες μαζὺ οἰκονομικό ἔργο. Ὥς ποὺ νὰ ποχτήσετε τὴ νόμιμη σφραγίδα σας θὰ στέλνετε τὰ ἔγγραφά σας μονάχα μὲ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Διευθύνοντος Συμβούλου καὶ τοῦ Γραμματέα, καὶ θὸ στείλετε τὶς παλιὲς σφραγίδες στὰ Γραφεῖα μας.

Τὴν περασμένη Κυριακὴ γένηκε ἡ ἐκλογὴ τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ε. Ε. Μυτιλήνης (πρωτεύουσας) καὶ βγήκανε οἱ συνάδελφοι Α. Σκοῦφος, Ἀπ. Κακανιάρης, Ν. Χ" Χριστόφας καὶ Στελ. Σαμιακός. Ἀπομένει τώρα νὰ διαλεχτοῦν τὰ ὑπόλοιπα μέλη της ποὺ θὰ ἀντιπροσωπεύουν τὰ χωριὰ συμπληρώνοντας τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή. Γιαὐτὸ σᾶς στέλνουμε ἐσώκλειστο ἀπὸ ἕνα ἔντυπο ψηφοδέλτιο γιὰ νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ τὰ πρόσωπα ποὺ τὰ νομίζετε ἄξια νὰ δουλέψουνε γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς τάξης μας καὶ τοῦ τόπου μας. Τὸ ψηφοδέλτιο αὐτό, ἀφοῦ συμπληρωθεῖ ὕστερ' ἀπὸ κοινὴ συνεννόηση τῶν ἐφέδρων τοῦ τμήματός σας παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψετε ὅσο μπορεῖτε πιὸ σύντομα, ὑπογραμμένο ἀπ' ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου. Στὸ φάκελλό του σημειώνεις τὴ λέξη «Ἐμπιστευτικό».

Κρίνουμε περιττὸ νὰ σᾶς ὑποδείξουμε ὑποψηφίους, ἐπειδὴ πιστεύουμε πὼς ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ ποὺ πέρασε ἀπ' τὴ μέρα ποὺ πρωτοϊδρύθηκαν οἱ Σύνδεσμοί μας ὥς τὰ σήμερα εἴχατε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσετε καὶ νὰ ἐκτιμήσετε ἀρκετὰ πρόσωπα συναδέλφων ποὺ μένουνε μὲς τὴ Μυτιλήνη, γιὰ νὰ διαλέξετε μέσα σ' αὐτοὺς ἐκεινοὺς ποὺ θὰ σᾶς ἀντιπροσωπεύσουνε μὲς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπή.

Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ ἐπιστήσετε τὴν προσοχή σας στὴ δικαστικὴ καταδίωξη ποὺ κάνουν ἐνάντια στὸν συνάδελφο διευθυντὴ τῆς «Καμπάνας» μερικοὶ δικηγόροι, ποὺ κατάγουνται ἀπ' τὴν Παλαιὰ Ἑλλάδα, ἐπειδὴ θέλησε νὰ ὑποστηρίξει ἐπαγγελματικὰ μὲ δημοσιεύματά της τοὺς ἐφέδρους Μυτιληνιοὺς δικηγόρους. Οἱ δικηγόροι αὐτοὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μὲ **τὸν κ. Ν. Διακόπουλο**, κάνοντας αὐτὴ τὴν καταδίωξη ἐνάντια στὸ συνάδελφό μας τὴ δικαιολογοῦνε μὲ τὸ «πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοϋποστηρίξεως» ποὺ ἔχουνε αὐτοὶ ἀναμεταξύ τους. Τὸ ἴδιο ***πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης*** ἐπικαλούμαστε κ' ἐμεῖς ἀνάμεσα σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους τοῦ Νησιοῦ νὰ χαρακτηρίσει τὴ στάση τῶν Ε. Σ. Λέσβου ἀντικρυ στὸ τὸ ζήτημα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ δὲν παραλείπουμε νὰ σᾶς τονίσουμε πὼς χρειάζεται νὰ δουλέψουμε μὲ καρδιὰ ὅλοι οἱ συνάδελφοι πὼ κατάλαβαν τὴ σημασία καὶ τὴν ἀποστολὴ τῶν Ἑνώσεών μας, ἐνεργῶντας γιὰ τὸ κοινὸ συμφέρο, διαφωτίζοντας τοὺς ἀμόρφωτους συναδέλφους καὶ ἀντιδρῶντας σὲ ὅλα τὰ ὕποπτα στοιχεῖα ποὺ δουλεύοντας σὲ ὁρισμένους δικούς τους σκοποὺς πολεμοῦνε νὰ σπείρουνε ἀνάμεσό σας τὴν ἀπογοήτευση μὲ διάφορα μέσα γιὰ νὰ διαλύσου ε τὶς Ἑνώσεις μας ποὺ δὲν τοὺς συμφέρνει ἡ δύναμή τους.

Μαζὺ μὲ τὴν παράδοση τῆς ὑπηρεσίας ἀπ' τὴν παλιὰ στὴν καινούρια Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ δημοσιευτεῖ καὶ ἔκθεση τῶν πεπραγμένων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Λέσβου ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἱδρύθηκε ὥς τὰ σήμερα.

Σᾶς στέλνουμε τοὺς συναδελφικούς μας χαιρετισμούς.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐν. Ἐφ. Λέσβου

Τὸ δικηγορικὸ σκάνδαλο καὶ οἱ ἔφεδροι

Ὕστερ' ἀπ' τὸ δημοσίευμα στὴ «Σάλπιγγα» μερικῶν ξένων δικηγόρων ποὺ γυρεύουνε τὸ κεφάλι τοῦ συναδέλφου μας Στρατῆ Μυριβήλη στὸ πιάτο, ἐπειδὴ θέλησε νὰ σηκώσει τὴ φωνή του γιὰ νὰ στηρίξει ἠθικᾶς τοὺς νεοαπολυμένους ἀπ' τὸ στρατὸ ἐφέδρους συναδέλφους μας, γεννιέται τὸ ἐρώτημα γιατὶ τάχα τοὺς κακοφάνηκαν τὰ γραμμένα τῆς «Καμπάνας» ἀφοῦ ἤτανε πολὺ πολὺ σωστὰ καὶ πολὺ λιγότερα ἀπ' ὅσα ἔπρεπε νἆνε γραμμένα. Τὴν ἀπάντηση μᾶς τὴν ἔδωκε ἕνας ἁπλοϊκὸς ἐργάτης συνάδελφος ; «Ἐπειδὴ ἤτανε ἀλήθεια». Τὸ ζήτημα ἀνάμεσα στὶς μάζες τῶν ἐφέδρων εἶνε θεμένο παστρικά : Δηλαδὴ ὁρισμένοι δικηγόροι δείχνοντας τὴν ὄχτρα τους ἐνάντια στὴν «Καμπάνα», μόλις πῆγε νὰ λανσάρει συναδέλφους μας καὶ ντόπιους, ὅπως ἀπὸ προγράμματος δὲν ἔπαψε νὰ κάνει ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἐκδόθηκε, κηρύχτουνε τὸν πόλεμο ἐνάντια στὴν τάξη μας, ἐνάντιαστὶς ὀργανώσεις μας, ἐνάντια στὰ συμφέροντά μας.

Τὸ γάντι ποὺ μᾶς ρίχνουν οἱ Παλιοελλαδίτες δικηγόροι τὸ πέρνουμε ἀπὸ χάμου μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα ποὺ ἁρμόζει στὴ χειρονομία του. Μὰ ἂς εἶνε βέβαιοι πὼς κάθε ἐπίθεση ἐνάντιά μας μᾶς δυναμώνει τὸ συναίσθημα τῆς ἀλληλεγγύης ποὺ, ἄς εἶνε σίγουροι, δὲν τὄχουν μονάχα αὐτοὶ γιὰ μονοπώλιο. Θὰ τὸ ἀντιληφθοῦνε αὐτὸ μὲ τὸν καιρό. Καὶ ὁ περίφημος Ν. Διακόπουλος καὶ ἡ παρέα του. Ὅλες αὐτὲς οἱ δίκες ἐνάντια στὴν «Καμπάνα», καὶ καταδικαστικὲς ἀκόμα ἂν βγοῦνε, εἶνε τόσα παράσημα γιὰ τὸν ἀγῶνα της γύρω στὰ συμφέροντα τῶν ἐφέδρων ποὺ ἀρκετοὶ ἀπόλεμοι ἀπὸ συστήματος τὰ κυνηγᾶνε. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ θὰ ὠφελήσουν τοὺς νέους δικηγόρους γιατὶ θὰ ξεσκεπάσουν τὴ μικροπρέπεια καὶ τὴ γύμνια τῶν μυνητῶν. Ἄρχισε κι' ὅλας νὰ φαίνεται στὰ χωριά μας ἡ δυσφορία γιὰ τὸ διωγμὸ αὐτό. Ἐμεῖς εὐχούμαστε νὰ συνεχιστεῖ γιὰ νὰ δοῦνε μιὰ ὡραία πρωΐα ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι ἀντιμέτωπή τους ὁλάκαιρη τὴν τάξη μας. Τότες θὰ δοῦμε ποιοὶ θὰ μετανιώσουν.

Παλαιόκηπος 16 — 2 — 24

Μ. Μίδης

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἀπ' τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἀποφασίστηκε νὰ λάβει μέρος ἡ Ἑλλάδα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοῦ Παρισιοῦ. Γιαὐτὸ τὸ σκοπὸ προκηρύχτηκαν Κυριακάτικοι προπονητικοὶ ἀγῶνες σόλες τὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδας ποὺ λειτουργοῦν Γυμναστήρια. Ἡ προπόνηση αὐτὴ θὰ βασταξει ὥς τὴν Κυριακὴ 24 τοῦ Φλεβάρη. Σὰν τελειώσουν οἱ βεβαιωμένοι αὐτοὶ διαγωνισμοὶ θὰ γίνουν οἱ πρῶτοι προκριματικοὶ Ἀγῶνες στὶς 30 τοῦ Μάρτη καὶ στὶς 6 τ'ὶ Ἀπρίλη στὰ ἴδια κέντρα προπονήσεως. Ὕστερ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες θὰ γενοῦνε στὴν Ἀθήνα οἱ Πανελλήνιοι Ἀγῶνες. Σαὐτοὺς θὰ λάβουνε μέρος ὅλα τὰ Σωματεῖα τῆς Ἑλλάδας, καὶ αὐτοὶ θὰνε οἱ δεύτεροι προκριματικοὶ ἀγῶνες. Ἀπ' αὐτοὺς θὰ ξεδιαλεχτοῦνε οἱ ἀθληταὶ ποὺ θὰντιωροσωπέψουν τὴν Ἑλλάδα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ Κράτος θὰναλάβει τὴν τέλεια προπόνησή τους μὲ εἰδικοὺς προπονητὰς ὥς ποὺ νὰ τοὺς στείλει στὸ Παρίσι.

Ἀπ' αὐτὸν τὸν Πανελλήνιο ἀθλητικὸ ὀργασμὸ θὰ λείψει ἡ Μυτιλήνη μας. Ἂς ἐλπίσουμε πὼς ὁ νεοσύστατος Παλλεσβιακὸς Γυμναστικὸς Σύλλογό, μας, μὲ τὴν γενικὴ ὑποστήριξη ποὺ πρέπει νἄβρει, σύντομα θὰ κάνει καὶ τὸν τόπο μας, ποὺ τόσες νίκες ἔχει σημειώσει στοὺς ἀγῶνες τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Ἀθήνας, νὰ μὴ ντρέπεται γιὰ τὸν ἀθλητικὸ ξεπεσμὸ ποὺ τώρα βρίσκεται ἐξ αἰτίας τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν.

Στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Παρισιοῦ (8η Ὀλυμπιάδα τοῦ κόσμου, ἔτους 1914) θὰ γινουν τὰ παρακάτω ἀγωνίσματα :

Ποδοσφαίριση, Ράμπαιη, Πόλο, Σκοποβολή, Ξιφασκία, Ἀθλητικὰ (ὅλα τὰ σχετικὰ ἀγωνίσματα, δρόμοι, ρίψεις καὶ λοιπά), πάλαιμα Ἑλληνορωμαϊκό, Τέννις, Κολύμπι, Πυγμαχία, Γυμναστικὲς ἐπιδείξεις, Λαϊκὰ ἀγωνίσματα, Πεδηλασία, Ἱστιοπλοΐα, Ἄρση βαρῶν, Ἀγωνίσματα καβαλλαρίας, Ἀρχιτεκτονική, Γλυπτική, Ζωγραφική, Μουσική καὶ Φιλολογία.

ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ

Μελέτη Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

— *Σὰν ἀνοίγουν οἱ σπόροι*

Σὰν κοντέψει ἡ ἐποχὴ τοῦ ἀνοίγματος τῶν σπόρων, δηλ.

θ' ἀνοίξετε τοὺ; σπόρου; μ' αὐτὸν τὸν τρόπο : Θὰ πάρετε ἕνα ψιλὸ κόσκινο τ' ἀλεβριοῦ, θὰ βάλετε ἀπάνω ἕνα καθαρὸ πανὶ κατόπι πάνου σ' αὐτὸ τὸ πανὶ θ' ἁπλώσετε τοὺς σπόρους μ' ἕνα φτερὸ, καὶ θὰ τὸ βάλετε σὲ μιὰ καμαρούλα. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν καμαροῦλα θὰ κρατᾶτε τὴν ἴδια θερμοκρασία μέρα — νύχτα. Αὐτὸ θὰ τὸ πετύχετε βάζοντας μέσα ἕνα μαγγάλι μὲ φωτιὰ — καλύτερα μὲ πυρῆνα — καὶ πάνου στὸ μαγγάλι ἄς ἐξατμίζεται δίχως καπάκι ἕνα βάζο μὲ νερό: Γιατὶ ὁ ἀτμὸς τοῦ νεροῦ μαλακώνει τὸ τσόφλι τοῦ σπόρου καὶ βοηθᾷ τ' ἀγόρι νἄβγει.

Ἡ θερμοκρασία μέσα σαὐτὴ τὴν καμαρούλα, στὴν ἀρχὴ ἄς εἶνε 14 βαθμούς, καὶ σιγὰ σιγὰ ἄς ἀνεβῆ ἴσαμε τοὺς 19 ἢ 20 βαθμοὺς Ρεωμύρου, δηλαδὴ ἀπ' τὴ μεριὰ ποὺ τὸ θερμόμετρο ἔχει ἀπάνω ἕνα R. Τὰ σκουλήκια βγαίνουν πάντα τὸ πρωΐ δηλαδὴ ἀπ' τὶς 10 ὥς τὸ μεσημέρι. Τὴν πρώτη μέρα ποὺ θὰ βγοῦν τὰ σκουλήκια, βάζουμε ἀπάνω στοὺς σπόρους ἕνα κομμάτι τοῦλι ἢ καμβᾶ, καὶ πάνου σαὐτὸ τὸ τοῦλι ἁπλώνουμε τρυφερὰ φύλλα σκαμνιᾶς. Τὰ σκουληκάκια ποὺ βγαίνουν ἀπ' τὸ σπόρο, περνοῦν ἀνάμεσα ἀπ' τὶς τρῦπες τοῦ τουλιοῦ ἢ τοῦ καμβᾶ καὶ σκαλώνουν πάνω στὰ φύλλα.

Αὐτὰ τὰ φύλλα ταφίνουμε μισὴ ὥρα ἀπάνου στὸ τούλι. Κατόπι τὰ πέρνουμε σιγὰ σιγὰ καὶ τὰ βάζουμε σὲ μιὰ καλαμωτὴ ἢ σὲ κρεβάτι μαζὺ μὲ τὰ σκουληκάκια πόχουν ἀπάνω, κιἀμέσως τὰ ταγίζουμε μὲ μικροκομμένα σκαμνόφυλλα. Τὸ τοῦλι δὲν τὸ σηκώνουμε ἀπ' τοὺς σπόρους. Μὰ κείνη τὴ μέρα δὲ βάζουμε ἄλλα φύλλα πάνου στὸ τοῦλι. Τὴν ἄλλη μέρα τὴν ἴδιαν ὥρα θὰ βγοῦνε περισσότερα σκουλήκια. Βάζουμε πάλι φύλλα καὶ τὰ σηκώνουμε. Μὰ τὰ βάζουμε σάλλη καλαμωτή. Τὴν τρίτη μέρα τὰ ἴδια, Τὴν τέταρτη μέρα τὰ ἴδια.

Ἔτσι ἔχομε τέσσερες ἡλικίες σκουλικιῶν πάνου σὲ τέσσερις καλαμωτές. Τὴν πέμπτη μέρα πετᾶμε τὰ τσούφλια μαζὺ μὲ τοὺς σπόρους ποὺ δὲ σκάσανε, γιατὶ αὐτοὶ εἶνε ἄχρηστοι.

Μαὐτὸν τὸν τρόπο βάζοντας κανένας ταγόρια κατὰ τάξεις ἡλικία; εὐκολύνει τὴ δουλειὰ τοῦ ταγίσματός των πάρα πολύ. Γιατὶ, ὅτω; θὰ δοῦμε, τ' ἀγόρια ἔχουνε περιόδου; ὕπνου. Τ' ἀγόρια ποὺ βγήκανε μαζὺ τὴν ἴδια μέρα, κοιμοῦνται πάλι ὅλα μαζὶ τὴν ἴδια ὥρα. Ἔτσι δὲν εἶνε κανένας ὑποχρεωμένος νὰ ταΐζει μαζὺ μὲ τὰ ξυπνητὰ καὶ τὰ κοιμισμένα ἀγόρια. Ταγίζει μονάχα τὰ ξυπνητὰ κ' ἡ δουλιὰ γίνεται δίχως κόπο, διασκεδαστικὴ μάλιστα.

Ὁ ὕπνος τῶν ἀγοριῶν

Τὰγόρια ἅμα βγοῦν ἀπ' τὸ σπόρο εἶνε μικρούλικα σὰ μυρμίγκια. Τότες τὰ ταγίζουμε μὲ μικρὰ φύλλα, ψιλοκομμένα σὰν τομπεκί, 4—5 φορὲς τὴ μέρα ἀναλόγω; τῆς ζέστης. Δηλ. ἅμα κάνει πολλὴ ζέστη τὰ ταγίζουμε ἀκόμα καὶ 6 φορὲς τὴ μέρα. Ἔτσ. τὰ ἀγόρια ἀρχίζουν νὰ μεγαλώνουν, καὶ σὲ 5 ἢ 6 μέρες ἀρχίζει νὰ κόβεται ἡ ὄρεξή τους. Στέκουνται τότες ἀκίνητα, καὶ ἔχουνε σηκωμένα τὰ κεφαλάκια τους. Αὐτὴ ἡ κατάσταση λέγεται «ὕπνος τῶν ἀγοριῶν» κοίμισμα, ἢ ἀλλαξόδερμα. Βασιᾶ 15 ἴσαμε 20 ὥρες. Κατόπι τὸ πετσί τους σκάει καὶ τὰγόρι βγαίνει ἀπὸ μέσα ξύπνιο. Αὐτὴ τὴν περίοδο, δηλ. ἀπ' τὴ μέρα ποὺ βγῆκε ἀπ' τὸ σπόρο ὥς τὴ μέρα ποὺ βγῆκε ἀπ' τὸ πετσί του, τὴ λέμε ***«πρῶτος ὕπνος, ἢ πρώτη ἡλικία, ἢ πρῶτο ἀλλαξόδερμα»***. Ἅμα σηκωθοῦν ἀπ' τὸν ὕπνο βαζουμε ἀπάνω τους μεγάλα σκαμνόφυλλα. Σκαλώνουν ἀπάνω καὶ τὰ μεταφέρουμε τότες σἄλλα κρεβάτια βάζοντάς τα πιὸ ἀνάρια. Δηλ. τώρα θὰ πιάνουν διπλάσιο τόπο ἀπ' ὅσον ἔπιαναν πρίν. Ἀρχίζουμε πάλι νὰ τὰ ταγίζουμε μὲ φύλλα κομμένα σὰν τουμπεκί.

Σὲ λίγες μέρες πάλι βλέπουμε πὼς ἡ ὄρεξή τους κόβεται, σηκώνουν πάλι τὰ κεφαλάκια τους καὶ μένουν ἀκίνητα. Αὐτὸ εἶναι ***«τὸ δεύτερο κοίμισμα, ἢ τὸ δεύτερο ἀλλαξόδερμα»***. Σὲ 24 ὥρες πάλι ξυπνᾶνε καὶ βγαίνουνε ἀπ' τὸ πετσί του; ξυπνητά. Τότες ὅπως κάναμε πρίν, βάζουμε πάλι ἀπάνω τους μεγάλα φύλλα καὶ τὰ κουβαλᾶμε σ' ἄλλα κρεββάτια ποὺ ἔχουνε τριπλάσιο χῶρο ἀπ' τὸν πρῶτο, καὶ τὰ ταγίζουμε πάλι μὲ ψιλοκομμένα φύλλα. Αὐτὴ ἡ περίοδο βασιᾶ 4 — 5 μέρες.

(Ἔχει συνέχεια)

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίον Ἀλληλογραφίας

— Τὸ Ἔκτακτον Στρατολ. Γραφεῖον Προσφύγων Ἀθηνῶν μᾶς ἀπέστειλε τὸ αἰτηθὲν πιστοποιητικὸν Στρατολογικῆς καταστάσεως τοῦ ἐκ Κυδωνιῶν Ἀλκιβιάδου Ὁμήρου.

— Τὸ Ἔκτακτον Στρατολ. Γραφεῖον Προσφύγων Θεσσαλονίκης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι πρὸς ἔκδοσιν ἀπολυτηρίου τοῦ πρόσφυγος Ν. Πούλια ἀπαιτεῖται χαρτόσημον Δραχ. 17.70 καὶ δύο φωτογραφίαι.

— Ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων μισθῶν τοῦ ἀγνοουμένου διδασκάλου Σταύρου Παπάζογλου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κωλύεται κατὰ τὸν Νόμον νὰ ἐγκρίνει τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν του, πρὸ τῆς ἐπισήμου ἐξακριβώσεως ὅτι οὗτος κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς καθυστερήσεως τῶν ἀποδοχῶν του εὑρισκόμενος ἐν ζωῇ διετέλει ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

— Ὁ πληρεξούσιος Λέσβου κ. Β. Καραπαναγιώτης πληροφορεῖ ὅτι ἡ περὶ συντάξεως ἀλληλογραφία τοῦ τέως Χωροφύλακος Κ. Ξύδη ἀπεστάλη ἐγκεκριμένη εἰς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5641)31—1—24 ἐγγράφου τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου.

— Τὸ εἰδικὸν Ἐλεγκτήριον Στρατοῦ πληροφορεῖ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐκ Τελωνίων ἐφέδρου Θέμελη Γεωργίου ὅτι δέον νὰ συντάξῃ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος καὶ τὰ ὁποῖα νὰ ὑποβληθῶσι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διακανονισμοῦ. Ἀπαιτ. Μ. Ἀσίας.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Μεσαγροῦ.— Ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων ἐρέδρων πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ ἔτους 1922 ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία μᾶς γνωρίζει ὅτι οἱ ἐν λόγῳ αἰτήσεις εἶνε ἐκπρόθεσμοι καὶ ὅτι ἐπὶ ἰδίων ὑποθέσεων ἐφέδρων ἀπολυθέντων τὸ 1922 ἢ ἀρχὰς 1923 ὑπάρχει δεδικασμένον τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ, ὅσον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 328 πράξεώς του δὲν ἀπήλλαξε τοῦ τέλους καὶ τοῦ προσαίρου τοῦ; προσφυγόντας εἰς αὐτόν.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Ἐρεσσοῦ.—Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐφέδρου Στρατέλου ἐπανήλθομεν διὰ σχετικοῦ μας ἐγγράφου πρὸς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Πέτρας.— Παρεκλήθη ἡ ὑπηρεσία Στεγάσεως; Προσφύγων νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀναφέρετε ἐν τῷ σχετικῷ πρὸς ἡμᾶς ἐγγράφῳ σας.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Θερμῆς.— Τὸ ὑπ' ἀριθ. 53 ἔγγραφόν σας ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου μετὰ σχετικῆς μας συνηγορίας.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Μάνος Πασβάντης
Μαρία Μαυρίκου
παντρέφτηκαν στὶς 11)2)24.
Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει θερμά.

* * *

Σαράντης Σαραντέδης
Φρόσω Β. Στρογγύλη
Παντρέφτηκαν.
Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει θερμά.

ΚΡΑΣΙΑ "ΑΤΤΙΚΟ,,

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΙΤΑΝΗ

(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

«ΑΤΤΙΚΟ» ἄσπρο **«ΑΤΤΙΚΟ»** κόκκινο

Μοσχάτο Σάμου. Μαυροδάφνη.

Τὰ κρασιὰ ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν βραβευθεῖ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ***Βρυξελλῶν καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου.***

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** εἶνε μοναδικὰ κρασιά.

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν κατοκτήσει ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγοράν.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Λέσβῳ : **Ν. Χ" ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ**. Πώλησις ***χονδρικὴ καὶ λιανική.*** Ζητήσατέ τα ἀπὸ ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ Ἑστιατόρια τῆς πόλεώς μας.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι 1—10

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

	Δραχ.
Προηγούμενες εἰσφορὲς	126025
Μιχ. Χρυσοχόου	1000
Ν. Κ. Ψαρροῦ	250
Σύνδ. Ἐμπ. Ἐλσιολάδων	500
Ἑρμὰν Σπιερὲρ	1000
Παλ. Διδασκ. Σύνδεσμος	200
Γρ. Ρουσέλλη	1000
Ἀδελφοὶ Β. Μάνδρα	1000
Ποιμ. Σύνδ. Ἄνοας	100
Κοινότης Ἀνεμώτιας	1600
Σύλλογος Ἐμποροϋπαλλήλων	500

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΜΑΣ

Ἡ περασμένη βδομάδα ἀφῆκε ἕνα βαρὺ λαϊκὸ πένθος πάνου στὴν πόλη μας, ἀφῆκε κ' ἕνα κενὸ ποὺ δὲ γιομίζει. Πέθανε ὁ θρυλλικὸς Δήμαρχος τοῦ Λαοῦ. Ὁ Καβέτσος. Ὁ κ. Νομάρχης στὸν νευρώδη ἐπικήδειο χαιρετισμὸ εἶπε ἀνάμεσα σἄλλα ἁπλὰ καὶ δυνατὰ πράματα πὼς ἡ Μυτιλήνη ἤτανε ἡ τρίτη κόρη τοῦ Καβέτσου. Εἶνε ἀλήθεια. Ἤτανε μάλιστα ἡ πρώτη. Ἡ πιὸ λατρεμένη. Ἡ ὑπηρετημένη μὲ πάθος, μὲ μονομανία, μὲ φανατισμό. Κα ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ ἐπὶ . . . ἐλευθερίας. Τὴν κηδεία τοῦ «Ἥρωα τῆς Ἐργασίας», ὅπως πολὺ σωστὰ τὸ εἶπε ἕνας συνάδελφος, τὴν ἔκανε ὁ Λαός. Γιατὶ ὁ Καβέτσος ἤτανε Λαός. Τὸ φτωχὸ τὸν πόνεσε, τὸν ἀγάπησε πάντα ἀληθινά. Καὶ τὸν πόνο του δὲν τὸν ἄφισε νὰ ἐκδηλωθεῖ οὔτε ὡς δημαγωγικὴ φλυαρία, οὔτε ὡς ξιππασμένος φατριασμός, οὔτε ὡς ἀδειανὴ πολύχρωμη μπουρμπουλίθρα. Τὸν πόνο του γιὰ τὸ λαό, τὴν ἀγάπη του, τὴν ἔκανε Ἔργο. Ἕνα τεράστιο, ὡραῖο, αἰώνιο ἔργο, ποὺ θὰ ζεῖ ὅσο ζεῖ ἡ πόλη μας. Ἀλήθεια. Ὁ σκυφτὸς ἐκεῖνος, ἥσυχος καὶ χαμογελαζούμενος γέρος, ἤταν ἕνας ἥρωας τῆς Δουλειᾶς, ποὺ πέρασε μιὰ ζωὴ ὁλάκερη ἀνάμεσά μας, ἀνάμεσα σἕνα πλῆθος πολυλογάδων καὶ ἄχρηστων δημοκόπων. Ἀπ' τοὺ Δημάρχους τῆς Μυτιλήνης μονάχα ὁ Βασιλείου εἶχε σπίθες ἀπ' τὸ δημιουργικὸ ταλέντο τοῦ Καβέτσου. Γιαὐτὸ σήμερα μὲ τὸ θάνατό του ἀνοίγει ἕνα κενὸ ποὺ δὲν ξέρει ἡ δακρυσμένη Μυτιλήνη πῶς νὰ τὸ γιομίσει. Ἡ ταπεινή μας γνώμη, κοντὰ σὲ πολλὲ; ἄλλες εὐτυχῶς μὲ περισσότερη ἀξία καὶ ἐπιρροή, εἶνε πὼς μονάχα ἕνας εἶνε ἐνδεδειγμένος γιὰ νὰ βασταξει κληρονομιὰ τῆς Καβέτσικης παραδόσεως. Κιαὐτὸς εἶνε ὁ κ. Πετρόπουλος. Μαθαμε μάλιστα πὼς ἐπροτάθηκε, μὰ ἀρνήθηκε πολὺ ἐπίμονα. Νομιζουμε πὼς πρέπει νὰ πιεσθεῖ μὲ ὅλα τὰ μέσα ὡς ποὺ νὰ γίνει ὁ διορισμός του ἴσαμε τὶς νόμιμες ἐκλογές. Εἶνε ***καθῆκον του*** νὰ δεχτεῖ. Ἡ πόλη μας βρίσκεται τώρα ἴσα - ἴσα στὴν ἀνάγκη ***τοῦ συγχρονισμοῦ.*** Ζητᾶ τὸ θέατρό της. Ζητᾶ τη βιβλιοθήκη τη. Ζητᾶ τὸ Μουσεῖο της. Ζητᾶ τὴ Φιλαρμονική της. Ζητᾶ τὴ Σάλα Ἐκθέσεων καὶ διαλέξεων. Ζητᾶ τὰ οὐρητήριά της. Ζητᾶ τὸ λιμάνι της. Ζητᾶ τὴν ὕδρευσή της. Ζητᾶ τὴν προκυμαία της. Ζητᾶ τὸ Γυμναστήριό της. Κι' ἄλλα κιἄλλα. Ὅλα αὐτὰ θέλουν ἕναν ἄνθρωπο μὲ θετικὸ ἀλλὰ καὶ προοδευτικὸ μυαλό. Μὲ πεῖρα τῆς δουλειᾶς, μὲ τιμιότητα καὶ μὲ θέληση σιδερένια. Γιαὐτὸ ὁ κ. Πετρόπουλος χωρὶς ἀναβολὴ πρέπει νὰ πάρει στὰ χέρια του τὸ τιμόνι, ποὺ ὁ χάρος περάλυσε στὰ χέρια τοῦ ἀξέχαστου Καβέτσου.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Παρακαλοῦμε θερμὰ τὴ Νομαρχία μας νὰ κυττάξει στοργικὰ τὴν Ἀναφορὰ ποὺ τῆς ὑπόβαλε ἡ Ἕνωση Κλειοῦς μέσο τοῦ Κέντρου μας. Οἱ ἔφεδροι παραπονιοῦνται στὴν Κυβέρνηση γιὰ τὸ ἐπίδομα ποὺ πάνου ἀπὸ ἕνα χρόνο τώρα χρωστᾶ στὶς φτωχιὲς των οἰκογένειες. Τὸ ἐπίδομα αὐτὸ θἄνε πολὺ μεγάλη ἀνακούφιση γιὰ τοὺς φτωχοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους ποὺ οἱ πιὸ πολλοί τους δὲν συνῆρθαν ἀκόμα ἀπ' τὶς κακουχίες τῆς ἐκστρατείας οὔτε κ' ἔχου ε δουλιὰ γιὰ νὰ βοηθήσουνε τὶς οἰκογένειες, ποῦνε οἱ φυσικοί τους προστάτες. Μαζὺ μὲ τὴ Νομαρχία ὅμως ἄς κυνηγήσουνε τὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ βουλευτεί μας, γιατὶ τὸ ἴδιο συμβαίνει ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κλειοῦ καὶ σ' ἕνα σωρὸ ἄλλες Κοινότητες τοῦ Νησιοῦ μας. Τὰ λίγα αὐτὰ λεφτὰ εἶναι τιμὴ αἵματος καὶ ἀρρώστιας καὶ πένθους. Ἄς πληρωθοῦνε λοιπόν. Ἄς προβιβαστοῦνε λιγότεροι συνταγματάρχαι σὲ στρατηγούς. Ἄς θυσιασιοῦνε λιγότερα ἑκατομμύρια γιὰ τὴν περίφημη συμφιλίωση μέσο ἐπαναφορᾶς ἀπόταχτων προδοτῶν, καὶ στοσ.αστῶν σακαράκηδων. Κι' ἄς πληρωθοῦνε τὰ λεφτὰ αὐτά, ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος τῶν σφαζομένων φτωχῶν.

ECCE HOMINES!

Μαζὺ μὲ τὶς ἀπεραρίθμες μηνύσεις οἱ ὁποῖες κάθε μέρα καταθέτουνται στὸν κ. Εἰσαγγελέα ἐναντίον τῆς «Καμπάνας» ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Διακοπούλου καὶ τῆς ἄλλης παρέας του, εἶνε καὶ μιὰ. ἡ τελευταία γιὰ τὴν ὥρα, ποὺ θὰ μείνει στὰ δικαστικὰ χρονικά. Τὴν ἔχει καταθέσει ὁ κατὰ φαντασίαν πρόεδρος τοῦ Δικηγορ. Συλλόγου κ. κ. Ζάκας, ποὺ εἶνε ὁ συντάχτης τοῦ ἀπολαυστικοῦ ἐκείνου ψηφίσματος γιὰ τὸ φόρο τῶν ψαριῶν ποὺ δημοσιέψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, καὶ τὸ ἀναδημοσίεψε κιὁ «Βουρδουλας» ὡς. . . ***εὐθυμογραφικὴ ὕλη!*** Λέγαμε ἐκεῖ γιὰ τις ασυνταξιες αὐτοῦ τοῦ καθαρεβουσιάνικου μακαρονίου καὶ ἀπορούσαμε πῶς ἕνας γέρος δικηγόρος, ποὺ ἄσπρισαν τὰ μαλλιά του νὰ μεταχειρίζεται ἐγγράφως καὶ προφορικα τὴν ***«ἐπίσημη γλῶσσα τοῦ Κράτους»***, τὰ καταφερε να μὴ γρεικᾶ ἀκόμα νὰ ἐκφραστεῖ ὁπωσδήποτε ἄθρωπινὰ σαὐτή, τουλάχιστο. . . ὅσο ἕνας ἔφεδρος δικηγόρος. Ὁ κ. Ζάκας λοιπὸν μᾶς ἔκανε μήνυση καὶ γιαὐτὸ ἀκόμα. Χαῖρε! ὦ! χαῖρε λευτεριά! Ὥστε στο πρότυπον αὐτο Κράτος μὲ τὴν περίφημη ἐλευθεροτυπία καὶ με δημοκρατία μετὰ καὶ ἄνευ δημοψηφίσματος, οὔτε τὶς ἀσυνταξίες τῶν ἀγραμματων δὲ μπορεῖ κανένας νὰ ψέξει, ὅταν ὁ ἀγράμματος αὐτὸς τύχει νἆνε δικηγόρος καὶ τὸ μόνον esprit ποὺ διαθέτει συμβαίνει νἆνε. . . de corps! Παραπονουμεθα κ. Ζάκα. Παραπονούμεθα γοερῶς διότι μᾶς ἀδικεῖτε πολὺ τοὺς νεοελλαδίτες. Και ἀδικεῖστε καὶ σεῖς ἀνάμεσα σὲ τέτοιο περιβάλλον. Παραπονούμεθα καὶ γιὰ σᾶς κ. Διακόπουλε για τὴν τελευταῖα σας μήνυση. Ἐμαλώσαμε τὸν Δικηγορ. Σύλλογο γιατὶ δὲν ἐσαλάγιξε το Esptit de corps του τότε, ποὺ ἀναγκασθήκατε να συλληφθῆτε ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Στρατ. Διοικήσεως σὲ μιὰ θέση πολὺ λίγο ἀναπαυτική. Σὲ μιὰ κάσα. Καὶ σεῖς ἀντὶ νὰ μᾶς εὐχαριστήσετε, ποὺ οὔτε χρωματολογία κἂν ἐκάναμε αὐτὴ τὴ φορὰ εἰς βάρος του προσώπου σας, ἀλλὰ πήραμε τὸ μέρος σας τόσο ἀνεξίκακα, μᾶς στέλνεις στὸν κ. Ἀναχριτή. Αἴ! αὐτὸ πιὰ λέγεται ὄχι κίτρινη ἀλλὰ. . . μαύρη, καταύμαρη ἀχαριστία.

ΟΙ ΗΡΩΔΕΔΕΣ ΤΩΝ ΜΑΧΑΛΑΔΩΝ

Ἂν βρίσκεται πουθενὰ Ἀστυατρικὴ Ὑπηρεσία τὴν παρακαλοῦμε νὰ ἐκδηλώνεται κἄπου κἄπου, τοὐλάχιστο στὰ ζητήματα ποῦνε ὁλότελα πρόχειρα καὶ καθημερινῆς ἐμφανίσεως. Ἕνα τέτιο εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ γάλατος ποὺ πουλιέται μὲ τὴν πόλη, πρὸ πάντων ἀπ' τοὺς γαλατάδες τοῦ δρόμου, κι' ἀπ' τὰ μικρὰ γαλατάδικα τῶν λαϊκῶν μαχαλάδων. Πολλὲς φτωχὲς μητέρες, πρὸ πάντων πρόσφυγες, μᾶς λένε πὼς το γάλα ποὺ ἀγοραζουνε σύμφωνα μὲ τὴ διατίμηση εἶνε γαλατωμένο νερὸ καὶ κόβει τὰ κοῦμένα τα παιδάκια. Γιατὶ δὲν τἀγοράζουνε βέβαια οἱ φτωχὲς αὐτὲς γιὰ τὴν πολυτέλεια τοῦ δικοῦ τους πρωϊνοῦ ρουφήματος. Ἡ αἰσχροκέρδεια δηλαδὴ σαὐτὴ τὴν περίπτωση δὲ θερίζει πορτοφόλια. Θερίζει ζωὲς βρεφῶν. Γίνεται Ἡρώδης, γίνεται Τσέτας καὶ σκοτώνει μικρούλια βυζασταρούδια. Γιαὐτὸ λέμε: Ἂν ὑπάρχει πουθενὰ Ἀστυατρικὴ Ὑπηρεσία, νὰ βάλει τὸ χέρι της αὐστηρά. Ἂν δὲν ὑπάρχει νὰ γίνει γρήγορα. Νὰ γίνει ἀμέσως.

ΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

«Ἡ Πανελλήνιος Ὁμοσπονδία Θυμάτων Στρατοῦ» ὑπόβαλε στὴν Κυβέρνηση καὶ στὴν Ἐθνοσυνέλευση ἀναφορὰ μέσα στὴν ὁποία, ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ζωηρὴ εἰκόνα τῆς ζωῆς ποὺ περνᾶνε σήμερα οἱ σακάτηδες ἔφεδροι καὶ τἄλλα δυστυχισμένα θύματα τῶν ἐπιστρατεύσεων, διατυπώνουνται τὰ παρακάτω αἰτήματα τῆς Ὁμοσπονδίας: 1ο. Ἡ σύνταξη ποὺ δίνει τὸ Κράτος στὰ ὀρφανὰ, τὶς χῆρες καὶ τοὺς σακατεμένους νὰ αὐξηθεῖ μὲ βάση τὸ σημερινὸ ἐργατικὸ μεροκάματο. 2ο. Νὰ ἐγγραφοῦν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ σακάτηδες τῶν πολέμων στὴ «Στέγη τῆς Πατρίδος» εἴτε μποροῦν εἴτε δὲ μποροῦν νὰ δουλέψουν. 3ο. Νὰ μονοπωληθοῦν τὰ τσιγάρα μὲ συνεταιρισμὸ τῶν σακατεμένων. 4ο. Ἡ Ἐπιμελητεία Στρατοῦ νὰ δίνη τρόφιμα στὰ ὀρφανεμένα θύματα (μάννες, ἀδερφὲς, ὀρφανὰ, γονεῖς). 5ο. Νὰ γίνει δωρεὰν ἡ συγκοινωνία τῶν σακατεμένων σ' ὅλο τὸ Κράτος, μὲ τοὺς Σιδηροδρόμους καὶ τὰ βαπόρια. Αὐτὰ εἶνε τὰ αἰτήματα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν θυμάτων Στρατοῦ. Γιὰ νὰ καταλάβη τώρα κανένας τὴν ἀχαριστία τοῦ Κράτους ἀντίκρυ στὰ θύματά του, σημειώνουμε πὼς οἱ συντάξεις ποὺ χορηγεῖ σήμερα ὁ Νόμος 2769 εἶνε ὁπὸ 60 δραχμὰς ἴσαμε 240 τὸ ἀνώτατο ὅριο μηνιάτικο γιὰ τ' ἀπορφανισμένα θύματα, καὶ 60 ἴσαμε 300 δρχ. μηνιάτικο γιὰ τοὺς σακατεμένους. Ἐλπίζουμε πὼς οἱ πληρεξούσιοι κοὺ στείλαμε στὴ Βουλὴ μὲ τὸν τίτλο τοῦ ***«ἐφέδρου»*** θὰ προσέξουνε αὐτὴ τὴν ἀναφορά, καὶ θὰ ὑποστηρίξουνε μὲ ὅλη τους τὴ δύναμη τὰ δίκαια τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν συναδέλφων μας.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ;

Ἔχουμε ὑπ' ὄψει τρία ἔγγραφα. Τὸ ἕνα εἶνε τῆς ***«Ἐπαγγελματικῆς Ἑνώσεως τῶν ΤΤΤ ὑπαλλήλων Αἰγαίου»*** ποὺ βάζει στὸ ταμεῖο τῆς Στέγης τῶν Φθισικῶν Ἐφέδρων 20% ἀπ' τὶς καθαρὲς εἰσπράξεις τοῦ χοροῦ ποὺ θὰ δόσει. Τὸ ἄλλο εἶνε τοῦ ***«Συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων Μυτιλήνης»*** ποὺ ἀφιερώνουν γιὰ τὸ ἴδιο Ταμεῖο τὰ 50% τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ χοροῦ των. Το ἄλλο εἶνε τοῦ Ἐρασιτεχνικοῦ Θιάσου τῶν νέων ποὺ θὰ παίξουνε τὴ «Ραχὴλ» τοῦ Ξενόπουλου μὲ ὅλες σχεδὸν τὶς εἰσπράξεις τους διατεθειμένες γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό. Ἔχουμε ὑπ' ὄψει καὶ τὶς ζαχαροκαντιοπελεκητὲς κυρίες τῶν Ντάνσικ καὶ τῆς Τζὰζ—μπὰντ μετὰ καὶ ἄνευ ἀνοστοσαλιαρισμάτων αἰσθηματικῶν, ποὺ τὶς παρεκάλεσαν οἱ ἔφεδροι νὰ μοιράσουνε στοὺς παραλῆδες καβαλλιέρους τῆς τάξεώς των μερικὰ εἰσητήρια ἑνὸς χοροῦ γιὰ τὰ φάρμακα τῶν ἄρρωστων ἐφέδρων, ποὺ ψοφολογᾶνε δίχως κινίνο ἀπ' τοὺς ἐλώδεις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Μακεδονίας, κι' αὐτὲς ἀρνήθηκαν, διατεθειμένες μονοχα νὰ . . . ὑποδέχουνται τοὺς χορευτάς. Συγκρίνουμε τὴ στάση τῶν λαϊκῶν Σωματείων ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἀνθρώπους —τοὺς περισσότερους—πολεμιστές, ποὺ ἔχουνε δηλ. αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀνάγκη βοήθειας, καὶ τοῦ πλουτοκρατικοῦ Σωματείου τῆς...Ὑποδοχῆς. Καὶ δὲ μποροῦμε παρὰ νὰ βγάλουμε τὸ συμπέρασμα. Ἕνα πολὺ - πολὺ πικρὸ συμπέρασμα. Εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ διατυπώσουμε;

«. . . ΜΗ ΚΑΡΔΙΑΝ!»

Παρακαλοῦμε τοὺς ἁρμοδίους νὰ προσέξουνε στὰ παράπονα ποῦ μᾶς ἀνάθεσαν νὰ τοὺς διατυπώσουμε ἀρκετοὶ γονεῖς μικρῶν μαθητριῶν. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν μᾶς ἀναφέρουν πὼς ἡ Κυρία Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγίου διάταξε τὰ παιδάκια νὰ τῆς φέρουν ὁρισμένα «ἐκπεδευτικὰ τέλη» σὲ χρονικὸ διάστημα τριῶν ἡμερῶν, ὁρισμένο τελεσιγραφικά. Ὅσα δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξοικονομήσουνε τὸ ποσὸ ***διώχνουνται*** ἀπ' τὴν Κα Διευθύντρια. Παρακαλοῦμε λοιπὸν τοὺς ἁρμόδιους νὰ καλμάρουν λιγάκι τὶς τελεσιγραφικὲς διατυπώσεις τῶν διαταγῶν τῆς Κυρίας, καὶ νὰ τῆς διδάξουνε πὼς ἡ ἐκπαίδευση δὲν εἶνε μονοπώλειο τῶν πλουσίων, σύμφωνα τοὐλάχιστο μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα, ἀκόμα καὶ ἐκεῖνο τῆς «Βασιλευομένης Δημοκρατίας» ποὺ πρεσβεύει. Ἐν ἀνάγκη νὰ τὴν παρακαλέσουν νὰ κανει λίγη ὑπομονὴ, δίχως νὰ διώχνει τὰ παιδάκια, ὥς ποὺ νὰ ἐξοικονομήσουνε οἱ γονεῖς τους τὸ βάρβαρο αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸ χαράτσι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ***«προσθέτου προστίμου»*** ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἀφεντιά της. Λίγο καλμάρισμα νεύρων, λοιπὸν, καὶ πρὸ πάντων ἂς μὴν «ἔχει εἰς τὰ στήθη της ἡ κόρη . . . μὴ καρδίαν»! Ὅπως ἀμίμητα εἶπε ὁ παλιὸς ἐκεῖνος καθαρευουσιάνος ποιητὴς διὰ μίαν ἄλλην ἄκαρδην.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

Ὄχι δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου, ἀλλὰ γιὰ νὰ θέσουμε τὸ ζήτημα στὴ θέση του δημοσιέβουμε αὐτὸ τὸ γράμμα ποὺ μᾶς στέλνει ὁ Διευθύνων Ἀρχιφύλαξ τῶν Φυλακῶν, ἀπαντῶντας σἕνα γράμμα τοῦ ἐφεδρουλοχία Κιμούρη ποὺ δημοσιέψαμε στὸ προηγούμενο:

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁκρατούμενος Γρηγόριος Κιμούρης ἀπεστάλη τὸ ἑσπέρας τῆς 9ης Φεβρουαρίου εἰς τὸ Πειθαρχεῖον τῶν Φυλακῶν, ὄχι ὅμως ***«χωρὶς ροῦχα»*** ὅπως ψευδῶς ἀναφέρει ὁ ἐπιστολογράφος υἱός του ἀλλὰ μὲ ὅσα σκεπάσματα ἔχει μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Φυλακῇ. Ὁ λόγος δὲ τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὸ Πειθαρχεῖον, δὲν ἀνάγεται εἰς ἱκανοποίησιν προσωπικῆς ματαιοδοξίας, ὡς ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὁ κ. Π. Κιμούρης, ἀλλὰ εἰς παράβασιν τῶν κανονισμῶν οἱ ὁποῖοι διέπουσι τὰ τῶν Φυλακῶν.

Δὲν δύναμαι κ. Διευθυντὰ παρὰ νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου, διότι τοιαῦτα ἀνακριβῆ καὶ συκοφαντικὰ δημοσιεύματα, ἀβασανίστως φιλοξενοῦνται εἰς ἐφημερίδα τῆς περιοπῆς τῆς «Καμπάνας».

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Διευθύνων Ἀρχιφύλαξ
τῶν Ἐπανορθωτικῶν Φυλακῶν Μυτιλήνη
Δ. Ἰοβάνης

Καν ἕνας δὲν ἀμφιβάλλει πὼς οἱ κανονισμοὶ τῶν Φυλακῶν τιμωροῦν τοὺς Φυλακισμένους ποὺ δὲ στέκουντοι προσοχὴ μπροστὰ στὸν κ. Ἀρχιφύλακα. Μὰ ἐμεῖς θὰ προτιμούσομε γιὰ ἕναν ἁπλοϊκὸ γέρο χωριανὸ ἐξηνταπεντάρη («πατέρα σκοτωμένου» μάλιστα) ποὺ ζευγαρίζοντας στὸ χωριό του δὲ διάβαζε βέβαια κανονισμούς, νὰ ἐφαρμοζούτανε καλύτερα ***οἱ κανονισμοὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.*** Ἄγραφοι μὲν καὶ ἀδημοσίευτοι ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Δικαιοσύνης, μὰ ἐπίσης σεβαστοὶ καὶ ἱεροὶ μπροστὰ στὸ Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Γιαὐτὸ κ' ἐμεῖς δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴ λύπη μας κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΑΣΚΟΛΣΟΥΝ!

Τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἔβγαλε ἕνα τρομαχτικὸ βιβλίο μὲ 880 σελίδες. Εἶνε μιὰ κόκκινη στατιστικὴ τῶν νεκρῶν στρατιωτῶν τοῦ μεγάλου πολέμου. Οἱ σκοτωμένοι Γερμανοὶ εἶνε 1,808,545. Μαζὺ μὲ τοὺ; τραυματίες που λαβώθηκαν πάνου ἀπὸ μιὰ φορὰ καὶ τοὺ; σακάτηδες εἶνε: 12,999,500. Οἱ σκοτωμένοι Ροῦσσοι εἶνε 1,700,000. Οἱ σκοτωμένοι. Ἐγγλέζοι εἶνε 953.580. Ὅλες τους οἱ ἀπώλειες, σακάτηδε; κ,λ.π. 3,239,311. Τὰ δώδεκα Ἔθνη ποὺ λάβανε μέρος στὸν πόλεμο ἔχουν ἀπώλειες γενικὲ; 47,119,273! Ἐννοεῖτε πὼ; αὐτοὶ ὅλοι εἶνε θύματα τοῦ χαμί. Οἱ σφαγμένοι ἄμαχοι πληθυσμοὶ δὲ λογαριάζουνται. Σηκῶστε τώρα τὰ μάτια ἀπ' αὐτὸ τὸ φριχτὸ Νιαγάρα τοῦ ἀνθρωπίσιου αἵματος καὶ προσέξετε νὰ δοῦμε τί ἀποτελέσματα εἶχε αὐτη ἡαὐτοχτονία τῆς Γῆς, αὐτο τὸ χτηνῶδες ξεκοίλιασμα τῶν φτωχῶν παλληκαριῶν! Δυστυχία περισσότερη ἀπὸ πρίν. Σκλαβιὰ χειρότερη ἀπὸ πρίν. Φτώχεια ἀνυπόφορη. Ἐξαχρείωση γενικὴ. Καὶ μοναχα μιὰν ἄυλια μικρὴ μεριὰ κερδισμένη. Μερικὲς χιλιάδες ἀπόλεμοι νεόπλουτοι, καὶ ἄλλες τόσες χρυσοπαρυφοι στρατηγοὶ μὲ παχειὲς κοιλιὲς, παχεια δόξα, καὶ πιὸ παχειοὺς μισθούς.

Ἄσκολσουν!

Ο ΣΚΟΥΓΑΡΟΣ ΠΑΡΑΠΟΝΙΕΤΑΙ

Στοὺ; ἀγαπητοὺς Συνάδελφους τοῦ Σκουτάρου, ποὺ μὲ τόσο δίκιο διεκτραγωδοῦνε τὰ χάλια τοῦ ἁμαξητοῦ ποὺ ἑνώνει τὸ χωριό τους μὲ τὴ Φίλια συστεινουμε νὰ διαβάσουνε ἕνα σχετικὸ βιβλιαράκι ***«Ἡ Ἀπολογία τῶν Δημοσίων Ἔργων»*** τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Ἔργων κ. Βασιλείου, γιὰ τὸ ὁποῖο στάλλο φύλλο λογαριάζουμε νὰ μιλήσουμε πιὸ πλατιά. Ἐκεῖ μέσα θὰ καταλάβουν, ἀπὸ τὸ στόμα εἰδικοῦ, πὼς δίχως Αὐτοδιοίκηση δὲν εἶνε γιὰ νὰ δοῦμε δρόμους. Ἕως τότε θὰ μαθαίνουμε ἀκροβασία ὁλοι οἱ χωριανοι, κουβαλώντας φακέλλους χοντρούς, γιομάτους ἀπὸ ἀναφορὲς σχέδια καὶ ὑποσχέσεις.

Γιὰ τὸ τηλέφωνό τους ὅμως ὑποθέτουμε πὼς μπορεῖ πολὺ καλὰ νὰ τελειώσει τὴ δουλειὰ ἡ Ἁρμόδια Ὑπηρεσία. Τοὺς τὸ ἔχουν ὑποσχεθεῖ ἀπο πέρυσι τὸν Αὔγουστο. Ἔγινε καὶ ἡ σχετικὴ . . . μελέτη, καὶ ἡ Κοινότητα ἡ ἴδια πληρώνει γιὰ την ἐγκατάσταση. Ἐμπρὸς λοιπόν. Τί περιμένει ἡ Ἁρμοδια Διεύθυνση;

Ο ΚΑΜΠΑΣ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου διώχτηκε ἀμέσως τὴν ἄλλη μέρα ποὺ κυκλοφόρησε τὸ περασμένο φύλλο. Αὐτὸ γλυτώνει ἐμᾶς μὲν ἀπὸ τὴν ἀηδία νὰ συγγράψουμε τὶς «ἀκατάλληλες» σκηνὲς ποὺ λαβαίναν χώρα μὲς τὸ ἱερὸ ἴδρυμα τὸ δὲν κοινό μας ἀπὸ τὴν ἀηδία νὰ τὶς διαβάσει.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀπ' τὴ Χιὸ πήραμε μιὰ καινούρια φημερίδα. Τὴ δημοκρατικὴ ***«Σμύρνη»***. Εὐχούμαστε στὴ συναδέρφισσα προκοπὴ καὶ θριαμβο στὶς πολιτικὲς ἀρχὲς ποὺ κηρύχνει στο ὑποτίτλιό της.

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων,** δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΔΛΙΚΛΗΣ
Δικηγόρος
Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου
Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΑΚΗΣ
(ΙΑΤΡΟΣ)
Εἰδικὸς παθολόγος
Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΕΦΕΔΡΟΙ
Μὴ καπνίζετε
ξένα Καπνά!

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Ἤρτα στὸν κόσμο, τὰ ὡραῖα
τοῦ κόσμου νὰ λατρέψω.
Ὀσκὰρ Οὐάϊλντ.

Κάτι νὰ σ' ἀρωτήσουμε θέλουμε θεῖε Σωκράτη.
Σέχωρη ἀγάπη στὸ νεαρὸν ἐτοῦτο γιατὶ δίνεις;
Πῶς τὸν κυτᾶς ἐκστατικά κι ἀπ' τὸ ὡραῖο του μάτι,
Σὰ σὲ Θεῶν συμπόσια, νεχτάρι ὅλο καὶ πίνεις;

Κι' ἂν εἶν' ἀφτὸς Ἀπόλωνας κι' ἐμᾶς μὴ μᾶς ἀφήνεις
Στὴν ἄκρη σὰν ἀπόπαιδα. Μὲς τὴ σοφία σου κάτι
Θὲ νὰ πομείνει σκοτεινό. Πῶς θὰ τὴν ξεδιαλύνεις
Ἀφτή σου τὴν προσήλωση στοὺς ὑστερνούς, Σωκράτη;

Ὅποιος τὴ σκέψη γνώρισε στὰ πιὸ κρυφά της βάθη
Κι' ὅποιος μὲς τὰ σκοτάδια τη; πολὺ ἔχει κακοπαθήσει
Θέλει τὸν ἥλιο σὲ χρυσὸ ποτῆρι νὰ ρουφήξει.

Τὴν ἀρετὴ ὅποιος ἔνιωσε στὴν ὀμορφιὰ ἔχει κλίνει,
Στὴν ὀμορφιὰ ποὺ ζωντανὴ θεῖον ὕμνο ξεχύνει.
Ἔτσι ὁ σοφὸς τὸν Ὄλυμπο στερνὰ ζητάει νάγγίξει.

Μόναχο. ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ΑΣΠΡΗ ΓΙΟΡΤΗ

Παγωμένα στέκουν τὰ δέντρα στὸν κῆπο. Οὔτε πνοὴ δὲν τινάζει τὸ χιόνι ἀπο πάνω τους καὶ θαρρεῖς πὼς στέκουν σὰν πελώρια κάτασπρα γλυκύσματοβουτημένα στὴ ζαχαρη. Τέτοια ἐντύπωση κάνουν. Τὰ κυττάζω κάμποσην ὥρα, καὶ πολλὲς φορὲς μοῦ φαίνονται σὰν ἀνθισμένα. Παράκρουση βίβαια καὶ λαχτάρα γιὰ τῆς ἄνοιξης τὸν ἔρχομό. Εἶναι ὡραῖος καὶ ὁ χειμῶνας ἐδῶ, μὰ δὲν εἶναι γιὰ μᾶς τὸ 6 — 10 κάτου ἀπὸ τὸ μηδενικὸ κρύο. Πέφτει τὸ χιόνι καὶ παγώνει, περπατεῖς καὶ ἀκοῦς μιὰ συμφωνία ἀπὸ τριξίματα κάτου ἀπ' τὰ πόδια σου. Κάθε πρωΐ οἱ ἐργατες τοῦ δρόμου ἔχουνε φασαρία γιὰ ν' ἀνοίξουνε μιὰ περασιά. Φέτος ἔχει χιόνι, ὅπως λένε, περισσότερο ἀπὸ κάθε χρονια. Πῆγα στὸ Grun wald. Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὸ μεγαλεῖο. Ὅλα πέρα ὡς πέρα κάτασπρα μὲ ἄγνο καὶ ἀπάτητο χιόνι. Χώνει κανεὶς τὸ μπαστοῦνι μέσα καὶ φτάνει ὡς τὴ λαβή. Ἐννοεῖται πὼς; ἀνοίγουν πάντα καὶ στὰ δίση μέσα ἕνα μικρὸ δρομάκι γιὰ τοὺς ἐκδρομεῖς. Μὲ τὸ τραμ μιὰ ὥρα καὶ περπάτημα μέσα στὸ δίσης 2 1)2 ὥρες. Θέμα. Ζαλίζεσαι ἀπὸ τὴν ἀσπράδα. Ἥλιος ροζ πάνου στὸ χιόνι. Τριαντάφυλλα σὲ σεντόνια κρέπ ντὲ Σίν, κατάλευκα σὰν ἀφρός. Τὰ δέντρα ἀλαφρὰ ροζ κάνανε μιὰ φαντασμαγορία. Καὶ νὰ περνοῦν ἀπὸ μπροστά σου κορίτσια καὶ ἀγόρια καὶ γέροι καὶ παιδιὰ μὲ *σκί*, κάτι μακρυὰ ξύλα στὰ πόδια ποὺ γλυστροῦν στὸ χιόνι, μὲ σλίτεν, μὲ σλιτσούε σὰν δαιμονισμένοι. Κορίτσια ποὺ δὲν τὰ ξεχωρίζεις ἀπὸ ἄντρες, μὲ πανταλόνι, μὲ ζακέτα, μὲ σκοῦφο, κατακόκκινοι καὶ τόσο εὐχαριστημένοι ὅλοι τους.

Ὁ Ἴγαρ παγωμένος στὶς ὄχτες. Περνᾶς ἕνα κατάλευκο δρόμο καὶ σὲ πιάνει κάτι σὰν παρθενικὸ κέφι. ποὺ σὲ κάνει νὰ τραγουδᾶς. Εἶναι δυὸ τρεῖς μέρες ποὺ χιονίζει. Στὴν Ἑλλάδα, στὴν Ἀνατολὴ, ποτὲς δὲν εἴδαμε τέτοιο θέαμα. Εἶναι κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τᾶ, παραστήσω μὲ λόγια. Πέφτει διαρκῶς ἡ ἄσπρη σκόνη, τάσπρα φτεράκια, τὰ πούπουλα καὶ οἱ δρόμοι γίνονται σὰν στρωμένοι μὲ ἄσπρη, ἄσπιλη, ἀνέγγιχτη γουνα. Τα σπίτια παίρνουν μιὰ παράξενη μυθικὴ ὄψη, καὶ τὰ δέντρα σὰν καλλιτεχνήματα τώρα μόλις βγαλμένα ἀπ' τοῦ τεχνίτη τὸ χέρι. Εἶναι κάτι ποὺ σοῦ ἀνοίγει πλατειὰ τὰ μάτια καὶ τὴν ψυχὴ στὴ χαρά. Περπατᾶς; στὸ δρόμο καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ, γίνεσαι σὰν κάτασπρη μυγδαλιά. Τὰ ροῦχά σου θαρρεῖς καὶ ἀλλάζουν ἀμέσως ποιότητα καὶ γίνονται γουνένια ἀσπριδερά. Τι χαρά! Ὅ,τι εἶναι γιὰ μᾶς ὁ ἥλιος αὐτοῦ κάτου, εἶναι δῶ τὸ χιόνι. Καὶ μέσα στοὺ δρόμους, μέσα στοὺς κάμπους, ἕνας ὁλόκληρος κόσμος πηδᾷ, γελᾷ καὶ παίζει χιονιὲ, κατρακυλᾶσὰν φρενιασμένος μὲ τὰ παγοπέδιλα, μὲ κάτι μικρὰ ἔλκηθρα. Κάθε πατέρας σέρνει τὸ μικράκι παιδί του — μὰ καὶ τὰ πολὺ μικρὰ τὰ βγάζουν πίντα ἐδῶ ὄξω. Εἶναι πανηγύρι, εἶναι χαρὰ Θεοῦ. Προχτὲς; πήγαμε στὸ Γκρὴν Βάλντ, ὄχι μὲ τὸ τραμ γιὰ ν' ἀπολάψουμε τοῦ χιονιοῦ τὴ γλύκα. Περνῶντας ἀπὸ κάποιο ζαχαροπλαστεῖο πῆρα μιὰ σοκολάτα, καὶ ἄρπαζα τούφες χιόνι ἀπὸ τὰ δέντρα καὶ τὶς κατάπινα μαζὺ μὲ τὸ χιόνι. Μιὰ παρέα χαρούμενη καὶ γελαστή. Προπάντων μιὰ Γερμανίδα, φοιτήτρια τῆς ἰατρικῆς, ἀπ' τὸ Ἀμβοῦργο, ροδοκόκκινη, γελᾷ διαρκῶς καὶ τραγουδᾷ. Ξαίρει πολλὰ πράμματα. Στὸ δρόμο χιονιὲς, τρεξίματα. Ποιὸς λογαριάζει τί κάνεις ἐδῶ. Ὅλα δὲν εἶναι παράξενα. Καθένας κίνει τὸ κέφι του. Εἶναι τόσο καλόκαρδοι ἂν καὶ ἡ ἀτμόσφαιρά τους εἶναι αἰώνια ἀνταριασμένη καὶ μουντή· εἶναι πάντα καλοί, ἐνῷ ἡμεῖς ἔχουμε τὸν ἥλιο καὶ βρωμᾷ ἡ ψυχή μας σὰν ψοφίμι.

Ἔχει πέσει μιὰ νεφέλη σήμερα σὰν πυκνὸς καπνός. Δὲ βλέπεις πέρα ἀπὸ τὴ μύτη σου. Τἀφτοκίνητα σφυρίζουν σὰ δαιμονισμένα καὶ οἱ ἄνθρωποι περπατοῦν σιγά, γιατὶ σὰν τρέχουν μπορεῖ νὰ πέφτει ὁ ἕνας πάνου στὸν ἄλλο. Τὰ βήματα δὲν ἀκούγονται γιατὶ πνίγονται μέσα στὸ χιόνι ποὺ ἕνα μῆνα εἶναι στρωμένη ἡ γῆς. Καὶ γὼ ὅλο θαρῶ πὼς καίγεται κάτι καὶ μυρίζω, ἐπειδὴ μοῦ φαίνεται καπνός. Χτὲς; ὁ «Φοιτητικὸς Σύλλογος» εἶχε συνεδρίαση γιὰ πολλὰ καὶ διάφορα ζητήματα.—Τὸ Μάρτη στὶς διακοπὲς τοῦ χειμερινοῦ ἑξάμηνου θὰ γίνει μιὰ Ἑλληνικὴ βδομάδα. Θὰ μαζεφτοῦνε ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Γερμανίας φοιτητὲς καὶ ὅλη τὴ βδομάδα κάθε μέρα θἄχει καὶ κάτι τὶς Ἑλληνικό· χοροί, τραγούδια, παραστάσεις, διαλέξεις, ἀπαγγελίες; κ. λ. π. πάντα μὲ τέλειο Ἑλληνικὸ χρῶμα.

Μόναχο ΣΙΤΣΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

«Ἡ Ραχὴλ»

Σὲ λίγες μέρες δίνεται ἀπ' τὸν «Φιλολογικὸ Καλλιτεχνικὸ Ὅμιλο» ἡ «Ραχὴλ» τοῦ κ. Ξενόπουλου. Εἶνε ἕνα ἔργο ἀπ' τὰ καλύτερα τοῦ συγγραφέα. Ἕνας ἔρωτας ἐνὸς Ρωμιοῦ καὶ μιᾶς; Ἑβραιοπούλας. Ἡ Ἀγάπη ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο καλό, ἀγωνίζεται νὰ σβύσει ἀπ' τὸ ἠλίθιο μεσότυχο ποὺ ἡ θρησκεία καὶ ἡ φυλὴ στείνουνε ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἐρωτεμένους. Μὰ ὁ φανατισμὸς τοῦ ἀμόρφωτου ὄχλου ποὺ ξεσπάει σ' ἕνα ἀντισημιτικὸ κίνημα, ἔρχεται νὰ κλείσει τραγικὰ αὐτὸ τὸ γλυκὸ ὄνειρο τῶν ἀγαπημένων. Μιὰ πιστολιὰ τοῦ Δαβίκο, τοῦ φανατισμένου Ἑβραίου, ἀδελφοῦτῆς Ραχήλ, ἐνάντια στὸ χριστιανὸ βεβηλωτὴ τῆς οἰκογένειας του σκοτώνει τὴ γλυκειὰ Ἑβραιοπούλα. «Ὁ Φιλολογικὸς Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος» πρώτη φορὰ παρουσιάζεται στὸ Μυτιληνέϊκο Κοινό. Ἐλπίζουμε πὼς; μὲ τὴν πρώτη αὐτὴ παράσταση τῶν ἐρασιτεχνῶν του θἄβγει ἀσπροπρόσωπος καὶ θὰ καταχτήσει τὶς συμπάθειες τοῦ κόσμου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ νέους καὶ κορίτσια ποὺ τοὺς κινεῖ ὁ ὡραῖος ἐνθουσιασμὸς γιὰ τὴν Ὀμορφιὰ καὶ γιὰ τὴν Τέχνη. Μέσα στὴν περίοδο τῆς πεζότητας ποὺ περνᾶμε, οἱ προσπάθειες; τους εἶνε ἀξιοσημείωτες καὶ ἄξιες γιὰ ἐνίσχυση. Ἡ θεατρικὴ παράσταση διευθύνεται μὲ παραδειγματικὴ μαεστρία ἀπ' τὸν κ. Γιώτη Στεφανίδη. Μιὰ καλλιτεχνικὴ φύση συνεπαρμένη ἀπ' τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς δημιουργίας. Στὴν Ρωσσία, παίζοντας στὰ θέατρα τῆς Νοβοροσίσκη; ἐπὶ τρία χρόνια εἶχε κερδίσει τὴ γενικὴ ἐχτίμηση. Εὐχούμαστε κ' ἐδῶ νὰ σημειώσει μιὰ παρόμοια δράση.

Ἡ παράσταση τῆ «Ραχὴλ» θὰ δοθεῖ γιὰ ἐνίσχυση τοῦ ταμείου τῆς «Στέγης τῶν Φθισικῶν Εφέδρων» μας. Ἂς ἔχουνε ὑπ' ὄψει τους ὅσοι θὰ δεχτοῦνε ἢ θἀγοράσουνε εἰσιτήρια, πὼ; μαζὺ μὲ μιὰ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυση θὰ τονώσουνε τὴ προσπάθεια ποὺ καταβάλλει μῆνες τώρα ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τοῦ Νησιοῦ, βοηθουμένη δυνατὰ κι' ἀπ' τὸ Κράτος, γιὰ νὰ δώση λίγη παρηγοριὰ στὰ παλληκάρια ποὺ πολεμώντας δέκα χρόνια γιὰ νὰ σώσουνε τὴν Ἑλλάδα μας γύρισαν πίσω μὲ τὸ τρομερὸ μικρόβιο τοῦ θανάτου μέσα στὰ νέα πονεμένα τους στήθια.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

٣١٣٢٨

Τί τρόβηξε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ παρόπανω νούμερο, ποὺ πιάστηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Ἡ νύχτα ἦταν περασμένη ὅταν ξεκινήσαμε. Καμιὰ σαρανταριὰ στρατιῶτες, μὲ τὶς λόγχες ἀπάνω στὰ τουφέκια, μᾶς ἔβαλαν στὴ μέση. Ἀπὸ πίσω ἀκλουθοῦσε ἕνας ἀξιωματικὸς καβάλα στἄλογο. Περπατούσαμε δυὸ-δυὸ, κουβέντες δὲν ἐπιτρέπουνταν. Μιὰ στιγμὴ σταθήκαμε, οἱ στρατιῶτες γεμόσαν τὰ τουφέκια τους κι' ὁ κρότος ποὺ ἔκαναν ἀντήχησε ἄγρια μὲς τὴ σιγαλιό. Ἕνας, δυὸ σειρὲς πίσω μου, λιποψύχησε, κι' ἀρχίνηξε νὰ κλαίει σιγανά, τόσο ποὺ τὸν ἄκουγα. Ἄμα βγήκαμε ὄξω ἀπ' τὴν πόλι ὁ ἀξιωματικὸς μπῆκε μπροστὰ στὴ συνοδεία καὶ πήραμε ἕνα μονοπάτι. Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες ἀπάνω - κάτω φτόξαμε σ' ἕνα μικρὸ λόφο καὶ σταθήκαμε. Λογάριαζα πὼς τὰ μεσάνυχτα θἄχαν γύρει καὶ σὲ λίγο θἄρχιζε νὰ χαράζει Ὅμως ἀκόμα ἦταν σκοτεινὰ καὶ δὲν εἶχε οὐδὲ φεγγάρι. Μᾶς εἶπαν νὰ καθήσουμε κι' οἱ στρατιῶτες μᾶς τριγύριξαν, κάνοντας ἕναν κύκλο, καμιὰ δεκαριὰ μέτρα ἀλάργα μας. Ὕστερα ἀρχίνηξε κάτι ποὺ ἐγὼ τὸ ἀπάντεχα, κ' ὅλοι μας στοχοστήκαμε πὼς ἀφίνουμε γειὰ τὴ ζωή. Δυὸ στρατιῶτες πῆραν δυὸ δικούς μας ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς σειρᾶς, προχάρησαν καὶ χαθῆκαν μὲς τὸ σκοτάδι. Περάσαν ὡς πέντε λεπτά, οἱ ἴδιοι στρατιῶτες ξαναγύρισαν μοναχοι τους, καὶ πῆραν ἄλλους δυό. Κανείς μας δὲ μιλᾶ. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα θἄμαστε σκοτωμένοι ὅλοι μας. Ὁ διπλανός μου, ὁ δημοσιογράφος, κάνει τὸ σταυρό του καὶ σιγοκλαίει: Πέππα, κυρά γιο, τοῦ λέγω. Ποσκίζω νὰ δώσω θόρρος στὸ διπλανό μου, μὰ κι' ἐγὼ εἶμαι χάλια. Πολληκόρι θὰ πεῖ νὰ μὴν αἰσθάνεσαι τίποτα ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἕνα ἄστρο ἔπεσε ἀπ' τὸν οὐρανὸ μοῦ ἦρθε νὰ κλάψω. Στὸ μεταξὺ ἡ ὥρα περνᾶ, οἱ δυὸ στρατιῶτες πᾶν κ' ἔρχουνται κ' ἡ ἀράδα μας κοντεύει. Σὲ λίγο πῆραν καὶ τοὺς μπροστινοὺς μας. Καλὴ ἀντάμαση, λέει ὁ ἕνας. Ἀπαντέχω. Σὲ τούτη τὴ στράτα ξεμπερδεύουμε καὶ μεῖς. Ἀπαντέχω ὡς τέσσερα μινοῦτα. Τὸ θυμοῦμαι κατάκαλα, ὁλάκαιρη ἡ ζωή μου πέρασε ἀπὸ μπροστά μου σ' ἀφτὲς τὶς λίγες στιγμές, ὁλοζώντανα, τόσο ποὺ θυμήθηκα ἕνα ἀδερφάκι μου ποὺ πέθανε ἑνοῦς χρονοῦ, παράλυτο, ἀπάνω στὸ βυζὶ τῆς μάνας μου, δέκα ὀχτὼ χρόνια πίσω. Κ' ἐγὼ ἤμουν τριῶ χρονῶ ὅταν πέθανε καὶ δὲν τὤχα συλλογιστεῖ ποτές μου. Ἐπὶ τέλους οἱ στρατιῶτες γυρίσαν κοὶ μᾶς πῆραν, τοὺς δυόμας. Ὀφουκαρᾶς ὁ Πέππας δὲν ἔχει κουράγιο οὐδὲ νὰ πορπατήξει. Προχωρήσαμε καμιὰ σαραντοριὰ βήματα, κατηφορίζοντας, καὶ φθάναμε σὲ μιὰ λάκκα. Ἐκεῖ, πρὶν ἀκόμα σταματήξουμε, λίγα μέτρα μακριὰ, ξεχώρισα μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ κάθοντανταν στὰ γόνατα, ντυμένοι κάτασπρα. Ἐδὼ εἶναι νὰ χάσεις τὸ νοῦ σου. Ποιοὶ νἆναι αὐτοὶ διαλογίζουμαι. Σκοτωμένοι γιὰ ζωντανοί; Ὁ ἀξιωματικὸς ἦταν ἐκεῖ μὲ καμιὰ δεκαριὰ στρατιῶτες. Δυὸ τους μᾶς ἄρπαξαν μὲ βία κ' ἀρχίνηξαν νὰ μᾶς ξεγυμνώνουν. Σὲ λίγα λεπτὰ μοῦ βγάλαν τὸ παλτό, τὸ σακάκι, τὸ παντελόνι, μάφίσαν μὲ μιὰ φανέλα κ' ἕνα σώβρακο. Καθόμουν ὅπως τὰ μαρὰ ποὺ τἀλλάζουν. Ὕστερα μοῦ ἔδειξαν νὰ βγάλω τὰ παπούτσια. Τὰ ἴδια ἔκαναν καὶ στὸν Πέππα. Ὅταν τελιώσαμε μᾶς πῆραν καὶ μᾶς ἔβαλαν μὲ τοὺς ἄλλους, ποὺ ἦταν στὰ ἴδια χάλια. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο φέραν κ' ἄλλους δυό, κι' ὅλο ἕνα φέρναν. Νὸ λοιπὸν ποὺ δὲ μᾶς σαοτώσαν!

Τοῦτο, ὅπως δὲν τἀπάντεχα, ἦταν χειρότερο ἀπὸ κεῖνο ποὺ ἐφαντάζουμουν. Λογαριάζω πὼς ἔχουμε σήμερα εἴκοσι ἕξ τοῦ Ὀχτώβρη, τ' ἀγιάζι σὲ λίγο μ' ἔκανε μούσκεμα τὴ φανέλα ποὺ μ' ἄφισαν. Θαρῶ πὼς τὸ κρύο στάζει μὲς τὰ κόκαλά μου, ὡς τὸ μεδοῦλι, καὶ κατὰ ποὺ εἶμαι καθισμένος τρέμω ὁλάκαιρος. Σὲ μισὴ ὥρα ἦρθαν κ' οἱ ἄλλοι, κ' ἔτσι, ὅταν τέλιωσε ἀφτὸ τὸ πρωτότυπο βόστισμα εἶχε μαζεφτεῖ μιὰ μεγάλη κοιβάρο ἀπὸ ροῦχα κι' ἄλλη μιὰ μικρότερη ἀπὸ παπούτσια. Τὰ τελευταῖα τἄβαλαν σὲ δυὸ τσουβάλια καὶ τὰ φορτώσαν στοὺς δικούς μας. Γιὰ τὰ ροῦχα ἀπόμεινε ἕνας στρατιώτης. Κ' ἐμεῖς ξεκινήσαμε, ἀξυπόλητοι καὶ γυμνοί.

Τὴν πρώτη μέρα στὸ δρόμο τὴν πέρασα κἄπως καλά. Τὰ κατατόπια μοῦ ἦταν γνώριμα, ἄλλοτες πήγαινα ἐκεῖ γιὰ κυνήγι, ἐφτυχισμένος κι' ἀξέγνοιαστος. Νὰ ἐδῶ, μέσ' στὸ βαλτόνερο, ἔχασα τὸ πρῶτο τρυγόνι, ποὺ τὸ πῆρα στὰ πεταχτά. Πάρα κάτου εἶναι ἕνα περιβόλι. Μέσα στὴ χαβοῦζα μιὰ μέρα ἔπεσε ἕνα παιδάκι κι' ἐγὼ ἔτρεξα καὶ τὸ γλύτωσα. Ἡ κοιλιά του ἦταν φουσκωμένη ἀπ' τὸ νερὸ ποὺ εἶχε καταπιεῖ καὶ τὰ χειλάκια του μελανὰ κι' ἀκίνητα. Τὸ καταλυπήθηκα. — Ὁ ἥλιος ἔχει ἕνα φοβερὸ κάμα, λέω πὼς θὰ βρέξει. Τί θ' ἀπογίνουμε; Δὲ νοιάζουμαι γιὰ τίποτα. Μονάχα νὰ μὴν τυραγνιστῶ. Μιὰ καὶ καλή, ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα. Κατὰ τὸ μεσημέρι μᾶς σταμάτηξαν μπροστὰ σὲ μιὰ βρύση. Γιὰ τὴν ὥρα δὲν ἔχω καταλάβει τίποτα ἀπὸ κούραση. Εἶμαι τόσο νιὸς καὶ φυλάγω μέσα μου τόσο πλοῦτος ἀπὸ ὑγεία ποὺ ἔλεγα νὰ μὴν πεθάνω ποτὲς ἀπὸ μαρασμό. Ὁ μόνος ποὺ ἔχει ξεμποσκάρει κι' ὅλα εἶναι ὁ Πέππας. Μιὰ στιγμὴ ζήτηξε τὴν ἄδεια νὰ πάγει πίσω ἀπ' τὸ σέτι ποὺ χώριζε τὸ δρόμο νὰ κάνει τὸ νερό του. Ὁ ἀξιωματικὸς τὸν κύταξε μιὰ καὶ τοῦ εἶπε νὰ μὴν ἀλαργέψει. Ἄμα σηκώθηκε ἀπὸ δίπλα μου καὶ τὸν πρόσεξα ἔτσι ἀπὸ πίσω μοῦ ἦρθε νὰ γελάσω. Στὸ δρόμο εἶχε βρεῖ μιὰ καρπέτα κουρελιασμένη, μὲ πολλὰ χρώματα, καὶ τὴν ἔριξε πάνου στὶς γυμνὲς πλάτες του. Θυμήθηκα ἕναν γρελλὸ ποὺ εἴχαμε στὸ χωριὸ μὲ μιὰ ξεφτισμένη βελόδα, ποὺ τὴν ἔβαζε τὴ μέρα ποῦ γινόταν δημοτικὲς ἐκλογές Μὰ ὁ Πέππας τὸν ἔχει ξεπεράσει. Τὸ σώβρακο ποῦ φορεῖ εἶναι πολὺ κοντό, ἀφίνοντας γυμνά, ὡς τὰ μισά, τὰ δασὰ ποδάρια του, ποῦ εἶναι γλιτζασμένα καὶ βρωμοῦν. Ἀπ' τοὺς μπάτσους ποῦ ἔφαγε ἔχει σπάσει τὸ ἕνα γιαλὶ ἀπ' τὰ ματογιάλια του, ἔτσι ποὺ ἀπ' τὴν ἀνοιχτὴ τρύπα βγαίνουν τὰ ματόκλωδα γεμάτα σκόνη. Κι' ἡ πλατιὰ μύτη του φαντάζει τώρα τόσο ἀπάνου στὸ ἀδύνατο πρόσωπο ποὺ γιὰ μιὰ στιγμὴ μοῦ φαίνεται πὼς ἀφτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τίποτα ἀνθρωπινὸ ἀπάνω του, ὄξω ἀπ' τὴ μύτη του.*)

Ἂς εἶναι. Ἀφτὴ ἦταν ἡ τελεφταία φόρμα ποῦ τὸν εἶδα, κι' ἔτσι θὰ τὸν θυμᾶμαι πάντα. Γιατὶ δὲν τὸν ξανάειδα πιά. Μόλις χάθηκε πίσω ἀπ' τὸ σέτι ὁ ἀξιωματικὸς φώναξε ἕνα δικό μας καὶ τὸν ρώτηξε γιὰ τὴ δουλιὰ ποῦ ἔκανε ὁ Πέππας. Τυπογράφος τοῦ ἀπάντησε. Ὁ ἀξιωματικὸς τότες εἶπε πὼς ἤξαιρε καλὰ τὴ δουλειά του, πὼς ἔβγαλε φημερίδα καὶ πὼς εἴμαστε ὅλοι σκυλιά. Σηκώθηκε νεβριασμένος καὶ διάταξε νὰ σηκωθοῦμε καὶ μεῖς. Φώναξε ἕνα στρατιώτη καὶ τοῦ μίληξε, λίγα λόγια. Ἔπειτα μπῆκε μπροστὰ στὴ γραμμὴ καὶ ξεκινήσαμε. Ὁ στρατιώτης πήδηξε τὸ σέτι καὶ χάθηκε μέσα στὰ δέντρα, κατὰ τὸ μέρος ποῦ εἶχε πάγει ὁ Πέππας. Ἐμεῖς, ὕστερα ἀπὸ κάμποσο δρόμο, σταθήκαμε καὶ περιμέναμε, ὡς ποῦ ἦρθε ὁ στρατιώτης, μοναχός του, καὶ πάλι ξεκινήσαμε. Κολὴ ψυχὴ Πέππα. Δὲν μπορῶ νὰ συλλογίζουμαι τίλογις πέθανες. Ἴσως νὰ σοῦ τὴν ἔφερε στὸ ραχοκόκκαλο, κατὰ ποῦ κάθουσουν, σχεδιάζοντας τὸ ἄρθρο «Ἐπὶ τῆς μεταπολεμικῆς ψυχολογίας τῶν λαῶν». Μπορεῖ κι' ὅλας νὰ σὲ σήκωσε ὁλόρθο καὶ θὰ σὲ τυράγνισε σιγὰ-σιγὰ μὲ τὴ λόγχη του: πρῶτα τὸ μάτι, ἀνάμεσα ἀπ' τὸ σπασμένο γιαλί, ὕστερα τὴ μύτη σου, ἀφτὴ τὴ μεγάλη σου τὴ μύτη ποῦ σκέπαζε ὁλάκαιρο τὸ μάγουλο, κι' ὕστερα τὴν κοιλιά, νά, ἐκεῖ κατὰ τὸν ἀφαλό, καὶ τἄντερα σου χυθήκαν στὰ χορτάρια σὰν φιδάκια ψιλὰ-ψιλά, γιομάτα σάλια. Ὅπως κι' ἂν εἶναι, τάρα θἄχεις νετάρει πιά. Ὅμως σ' ἐμᾶς, σ' ἐμένα τίλογις θἄρτει ὁ θάνατος;

*) ΝΟΤΑ. Ὁ Πέππας ἦταν παλιός μου γνώριμος, τὸν θυμᾶμαι χρόνια καὶ γι' ἀφτὸ γράφω τούτη τὴ σημείωσι. Φοροῦσε πάντα μάβρα ροῦχα, χυτὰ ὁπάνω στ' ὡραῖο κορμί του. Τὸ τελεφταῖο μεαλῆκι του — καὶ ποτὲς δὲν ἀπόταξε παράδες — ἔπρεπε νὰ τὸ ξοδέψει στὸ λοῦσο. Ὡς τὰ τελεφταῖα ἕνα σωρὸ γυναῖκες τὸν ἀγαποῦσαν ὅπως ἤξαιρα. Τὴ μέρα ποὺ ἦταν νὰ μπαρκάρει ξουρίστηκε, ἔσαξε τὸ μουστάκι του, ἕνα μάβρο, πίσω μουστακι ποὺ ἔκανε χτυπητὴ ἀντίθεσι μὲ τὰ κατακόκινα χείλια του καὶ παρουσιάστηκε στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ πάρει τὸν ἄδεια. Ἐκεῖ τὸν ἔπισαν γιὰ στρατεύσιμο καὶ τὸν ἔστειλαν μαζύ μας, μ' ὅλον ποὺ ἦταν πάνω ἀπὸ σαράντα πέντε χρονῶν.

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται ***γιὰ τὸ συμφέρο*** ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθήκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Φλεβάρης **26** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 50

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀνίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμιστὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ βάσις τῆς εὐημερίας μιᾶς χώρας εἶνε ἡ παραγωγή της· ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ ἡ παραγωγὴ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἐνδυμασίας.

Ὅλα πλέον τὰ Κράτη γενικὴν φροντίδα καταβάλλουν διὰ τὴν παραγωγήν, ὁ φόβος δὲ μήπως εὑρεθοῦν καὶ πάλιν πρὸ νέου πολέμου καὶ ἡ πικρὰ πεῖρα τοῦ παρελθόντος κάμνει ἕκαστον ἐκ τούτων νὰ λαμβάνει πλέον μέτρα προστατευτικὰ διὰ τὴν ἰδίαν του παραγωγήν. Ἐὰν δὲ ρίψῃ τις ἓν συγκριτικὸν βλέμμα εἰς τὸν τόπον μας, παρατηρεῖ ὅτι οὐδεμία σχεδὸν σπουδαιότης δίδεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ μας ἀποζεῖ ἐκ τῆς γεωργίας, ὅτι τὴν μεγαλυτέραν συμβολὴν διὰ τὴν καλλιεργητικὴν τιμὴν τοῦ νομίσματός μας προσφέρει ἡ παραγωγὴ τῶν ἐξαγομένων γεωργικῶν προϊόντων καπνοῦ καὶ σταφίδος καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν κατάρρευσιν καὶ τὴν ἀπώλειαν εὐφορωτάτων ἐπαρχιῶν μας βαρύτατα καθήκοντα μᾶς ἐπιβαρύνουν ὄχι πλέον διὰ τὴν ἐπανάκτησιν τῶν ἀπολεσθέντων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν διατηρηθέντων.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τοῦ μέλλοντος προέχουν βεβαίως τὰ δύο ζητήματα, τὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ τῶν ἀκτημόνων ἐντοπίων. Ἀμφότερα τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν εἶναι τὰ μέσα ἅτινα θὰ ἠδύνατο νὰ προτιμήσῃ ἓν Κράτος πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς του, διότι εἶνε τὰ δυσχερέστερα καὶ τὰ πλέον ἐπισφαλῆ, ἡ δὲ ἐπιδρασίς των βραδεῖα. Δι' ἡμᾶς ὅμως εἶνε τὰ ζητήματα τὰ πλέον ἐπείγοντα, ζητήματα κοινωνικὰ καὶ δημοσίας τάξεως ἀκόμη καὶ τὰ ὁποῖα δέον νὰ κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ γεωργικῇ μας κατευθύνσει.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν, αἵτινες εὐτυχῶς δὲν μᾶς λείπουν, ἀλλὰ εἶνε ἀπαραίτητος καὶ ἡ οἰκονομική των ἐνίσχυσις. Τὸ αὐτὸ κατὰ μείζονα λόγον ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας, δι' ἀνθρώπους ἐρχομένους ἄνευ οὐδενὸς ἐφοδίου καὶ κεφαλαίου καὶ δι' οὓς δέον τὸ πᾶν ἐκ τοῦ μηδενὸς νὰ δημιουργηθῇ.

Ὅσον διὰ τοὺς πρόσφυγας, νὰ τοὺς δοθῇ νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ ἐγκατάστασίς θὰ εἶνε ὁριστικὴ καὶ ὅτι τὰ χρήματα ποὺ τοὺς δίδουν, μετὰ πάροδον ὡρισμένου χρονικοῦ διατήματος θὰ τοὺς ζητηθῶσι. Διὰ νὰ τοῖς ριζωθεῖ δὲ ἡ ἰδέα αὐτή, νὰ τοῖς δίδωνται τὰ χρήματα διὰ τῆς Τραπέζης καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Κράτους, νὰ ἀναλάβει δὲ αὕτη μακρὰν παντὸς ἐπηρεασμοῦ τὴν χρεωλυτικὴν εἴσπραξίν των. Νὰ ἀφεθοῦν δὲ οἱ πρόσφυγες ἐλεύθεροι εἰς τὴν ἐργασίαν των νὰ προσαρμοσθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸ περιβάλλον ποὺ θὰ εὑρεθοῦν· νὰ μὴ παρακωλύωνται εἰς πᾶν βῆμά των ἀπὸ τὰς ἀστόχους ἀναμίξεις τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας, ἐπιστατῶν κλπ.

Παραλλήλως μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων θὰ ἔπρεπε ταυτοχρόνως νὰ ἐλύετο καὶ τὸ ἀναποσπαστως συνδεδεμένον ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐντοπίων ἀκτημόνων ὑπὸ εἰδικῆς διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, ἵνα παύσωσιν αἱ διαρκεῖς ἔριδες μεταξὺ ἐνοπίων καὶ προσφύγων, αἵτινες εἶνε δυνατὸν νὰ καταλήξουν εἰς δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἡ λύσις δὲ τοῦ ζητήματος τούτου ἤθελε προσελκύσει μὲ τὸ μέρος μας καὶ τοὺς ξενοφώνους καὶ πᾶν ἄλλο ἢ Ἑλληνόφρονας πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Δὲν φρονοῦμεν δὲ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἠτοάκατόρθωτον. Ἐν ἑξάμηνον ἤρκεσε διὰ νὰ λυθῇ ἐφέτος τὸ ἐπὶ τόσα ἔτη ἄλυτον τοῦτο ζήτημα ἐν Θεσσαλίᾳ.

Καὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾶ τὸ προσφυγικὸν καὶ ἀγροτικὸν ζήτημα. Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ζητήματα τὰ ὁποῖα εἶνε λίαν ἐνδιαφέροντα καὶ μὲ μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς μας εὐρωστείας, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιβοήθησίς των εἶνε εὐχερής, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει ἐνδιαφέρον καὶ σύστημα. Τὸ ζήτημα π. χ. τῆς διευκολύνσεως τῆς μεγάλης καλλιεργείας. Καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐντοπίων καὶ τῶν προσφύγων θὰ ὑπάρξωσιν ἴσως περισσεύματα γαιῶν, εἰς ἃς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταστοθοῦν ἐπιχειρηματίαι μὲ ὄρεξιν νὰ ἐργασθῶσι τὴν γῆν.

Ἃς καθορισθοῦν αὗται καὶ ἃς μείνουν ἀνενόχλητοι διὰ μίαν περίοδον ἐτῶν οἱ ἐγκατασταθησόμενοι ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας καὶ τοὺς ἐντοπίους. Εἶνε ἡ πρώτη βάσις διὰ νὰ προσελκυσθοῦν κεφάλαια εἰς τὴν γῆν. Δὲν ὁμιλοῦμεν ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπεράντων ἐκτάσεων κατακλυζομένων ὑπὸ ὑδάτων. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἀπαιτοῦν πολλὰ χρήματα καὶ εὑρίσκονται ὑπὸ μελέτην.

Εἶνε πολλὰ ζητήματα τῆς γεωργικῆς μας οἰκονομίας, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον φροντίδος καὶ προσοχῆς. Πλέον τοῦ δισεκατομμυρίου εἰσέρχεται εἰς τὴν χώραν ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν καπνῶν τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ἐν τούτοις οὐδὲ ἑνὸς εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ Σταθμοῦ ἠξιώθη ἡ περιφέρεια ἐκείνη διὰ τὴν μελέτην καὶ βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς παραγωγῆς των. Ἐπίσης διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, τὴν ἐκλαΐκευσιν τῆς γεωπονικῆς ἐπιστήμης, διὰ τὴν χρῆσιν χημικῶν λιπασμάτων κλπ., τὴν ὀργάνωσιν τῶν γεωργῶν εἰς συνεταιρισμοὺς καὶ τὸ σπουδαιότερον τὴν καθοδήγησιν καὶ παρακολούθησιν τῶν ὀργανώσεών των εἰς τὸν ἀληθῆ προορισμόν των, ὀλίγον ἐνδιαφέρον δεικνύεται.

Τὸ οὐσιῶδες εἶνε νὰ ἀξιωθῇ εἰς τὸ μέλλον τοὐλάχιστον ἡ γεωργία μας προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἰθυνόντων, νὰ κινηθεῖ δὲ περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγροτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν διανοουμένων καὶ τῆς κοινωνίας μας ἐν γένει, ἡ ὁποία παρατηρεῖται δυστυχῶς ὅτι οὔτε κατανοεῖ οὔτε ἐνδιαφέρεται διὰ συστηματικὴν παρακολούθησιν καὶ ἐνθάρρυνσιν τῶν κλάδων τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς, καὶ ὀλιγώτερον ὅλων διὰ τὴν γεωργικήν.

Β. ΓΑΝΩΣΗΣ

«Κοινότης 17-2-24»

ΑΠΑΝΩ ΣΤΟ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ μιὰ μελέτη τοῦ πρώην Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Γ. Ν. Νικολοπούλου ἀπάνω στὸ προσφυγικὸ ζήτημα πέρνουμε τὶς παρακάτω γραμμές, ποὺ μᾶς δίνουνμιὰ θετικὴ ἰδέα τῆς δουλιᾶς ποὺ ἔγινε ὡς τώρα ἀπ' τὸ Κράτος γιὰ τὸ ζήτημα τοῦτο :

Ἀπ' τὸν ὁλικὸ ἀριθμὸ τῶν προσφύγων ποὺ φτάνει ἀπάνω - κάτω τὸ ἕνα ἑκατομμύριο, ὑπολογίζουνται ἀπ' τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες οἰκογένειες ἀγροτικές, δηλαδὴ 600.000 ἄτομα. Οἱ οἰκογένειες αὐτὲς χωρίζουνται κατὰ ἀγροτικὲς εἰδικότητες ἔτσι :

Σιτοπαραγωγοί	60.000
Ἀμπελοδες	25.000
Δεντροκαλλιεργητές, περιβολάρηδες καὶ καπνουλάδες	20.000
Μεταξοπαραγωγοί, κτηνοτρόφοι, δασικοί	15.000
	120.000

Ἡ Κυβέρνηση ποὺ ἀπ' τὴ πρώτη στιγμὴ κατάλαβε τὴ σπουδαιότητα τοῦ ***ἀγροτικοῦ ἐποικισμοῦ***, ἔλαβε ἀμέσως τὰ παρακάτω μέτρα.

Στὴν ἀρχή, ἀφοῦ αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη σωστῆς ἀποκέντρωσης γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ παρθοῦν σύντομες ἀποφάσεις κι' ἀκόμα γιὰ νὰ γίνουν πιὸ σύντομες ἐνέργειες, ἔκανε στὴ Θεσσαλονίκη Γενικὴ Διεύθυνση Ἐποικισμοῦ (Νομ. Διάταγμα 20 Δεκεμβρίου 1923) ποὺ τῆς ἔδωσε μεγάλη δικαιοδοσία ἀπάνω σὲ ζητήματα ὄχι μονάχα τεχνικὰ ἀλλὰ καὶ διοικητικό, κάνοντάς την ἀνεξάρτητη ἀπ' τὴ Γενικὴ Διοίκηση.

Ἐνῷ ὅμως στὴν ἀρχὴ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβέρνησης στράφηκε στὴ Μακεδονία μονάχα, μὲ τὸ μάζωμα νέων προσφύγων γίνηκε φανερὸ πὼς ἡ περιφέρεια αὐτὴ δὲ θἄφταιε γιὰ τὸν ἀγροτικὸ ἐποικισμὸ τῶν προσφύγων καὶ γιὰ τοῦτο ἔκανε στὴ Θράκη μιὰ καινούρια Διεύθυνση Ἐποικισμοῦ ἀνεξάρτητη, κι' ἀνάθεσε τὸν ἐποικισμὸ στὴν Ἤπειρο, Παλιὰ Ἑλλάδα, Κρήτη καὶ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου στὰ Γραφεῖα Ἐποικισμοῦ καὶ Νομογεωπόνων κάθε τόπου, κάτου ἀπ' τὴν Κεντρικὴ διεύθυνση ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ ἀγροτικῆς ἀποκατάστασης προσφύγων.

Ἡ δουλιὰ ποὺ ἔγινε ὡς τὰ σήμερα ἀπ' τὶς παραπάνω ὑπηρεσίες εἶνε ἀπάνω κατω τούτη :

Μεταφερθήκαν κι' ἀποκαταστάθηκαν μόνιμα πιὰ σὲ ἀγροτικοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς 85.000 προσφυγικὲς ἀγροτικὲς οἰκογένειες, ποὺ μοιρασθήκαν κατὰ περιφέρειες ἔτσι :

	Οἰκογένειες	ἄτομα
Μακεδονία	67.000	268.000
Θράκη	12.000	48.000
Ἀποδέλοιπη Ἑλλάδα	6.000	24.000
Σύνολο	85.000	340.000

Ὄξω ὅμως ἀπ' τὸν ἀριθμὸ τοῦτο, μὲ τὴ μεσολάβηση τῶν Γραφείων Ἐποικισμοῦ καὶ Νομογεωπόνων, ὅπως ἐπίσης κι' αὐτόματα, ἀπορροφήθηκαν πολλὲς ἀγροτικὲς οἰκογένειες σὲ ἡμερομίσθιες δουλιές, πρὸ πάντων στὴν Πελοπόννησο, ἕνας ἀριθμὸς 10 χιλιάδες.

Γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ πρόσφυγες τοῦτοι νὰ συμαζωχτοῦν καὶ νὰ φκιάσουν συνοικισμοὺς θεωρήθηκε ἀπαραίτητο νὰ ξανασυσταθοῦν οἱ προσφυγικὲς κοινότητες καὶ νἀναπτυχθῇ ἡ κοινὴ πρωτοβουλία στις προσφυγικὲς τούτες ὀργανώσεις.

Οἱ κρατικὲς ὑπηρεσίες κύτταξαν πρὸ πάντων νὰ παίξουν τὸ ρόλο τοῦ ***ρυθμιστῆ*** σὲ ζητήματα ἀναμεσὸ τῶν ντόπιων πληθυσμῶν καὶ προσφύγων καὶ ***διαιτητῆ*** σὲ ζητήματα ποὺ γεννιοῦνταν ἀναμεσὸ στοὺς ἴδιους πρόσφυγες. Προσπαθήσαν ἀκόμα νὰ δώσουν τὰ μέσα σ' ἐκείνους ποὺ ἐργάζουνταν γιὰ νὰ πιάσῃ ὁ καθένας τὴ δουλιά του καὶ ν' ἀποκατασταθεῖ.

Ὅσο γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ στεγασμοῦ σὲ μὲν τὰ Τσύρκικα χωριὰ συμαζώχτηκαν οἱ Τούρκικες οἰκογένειες στὸ ἕνα κάρτο τῶν σπιτιῶν καὶ στ' ἄλλα τρία κάρτα μπῆκαν προσφυγικὲς οἰκογένειες, σὲ δὲ τὰ τσιφλίκια χρησιμοποιηθήκαν ὅλα τὰ οἰκήματα ποὺ ὕπαρχαν ἐκεῖ, ἀφοῦ διορθώθηκαν ὅσα ἦταν ἀνάγκη, τέλος χτισθήκαν καινούρια σπίτια σὲ συνοικισμούς, στὶς περιφέρειες ποὺ ἦταν ἀκατοίκητες ὡς τώρα.

Στὴ Μακεδονία ἔγιναν ὡς τὴν ὥρα τούτη 139 καινούριοι συνοικισμοί, 9463 σπίτια, καὶ κάμποσοι στὴ Θράκη καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα.

Ἔτσι ὡς τὰ σήμερα ξοδευτήκαν ἀπ' τὸ Κράτος γιὰ τὴν ἀγροτικὴ ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων τὰ παρακάτου ποσά :

Ὡς τὸ τέλος τοῦ Νοέμβρη 1923 ξοδέφτηκαν :

1) Γιὰ τὴ στέγαση	δρχ.	80,546,380
2) Γιὰ νὰ δοθοῦν ζῶα σπόροι καὶ ἐργαλεῖα	»	85,044,726
3) Γιὰ νὰ συντηρηθοῦν ἄνθρωποι καὶ ζῶα	»	31,026,000
4) Γιὰ μετακίνηση προσφύγων	»	1,335,000
5) Γιὰ ἐπίτοξη κτημάτων	»	150,000
Συνολικὰ	δρχ.	198,102,106

Ὄξω ὅμως ἀπ' αὐτὰ 15—20,000 ζῶα παρθήκαν ἀπ' τοὺς στρατιωτικοὺς σχηματισμοὺς ποὺ διαλύουνταν.

Τὸ ἴδιο, πολλὰ κυβικὰ μέτρα ξυλεία κοπήκαν ἀπὸ δημόσια δάση.

ΛΕΣΒΙΟΙ

Ὑποστηρίζετε τὶς ντόπιες βιομηχανίες ποὺ ἀπασχολοῦνε ἕνα σωρὸ ἐργάτες. Μὴν ἀγοράζετε ξένα καπνὰ καὶ τσιγάρα, πρὶν δοκιμάσετε τὰ ντόπια. Μὴν ἀγοράζετε σαπούνια πολυτελείας Εὐρωπαϊκὰ πρὶν δοκιμάσετε τὰ Πλωμαρίτικα.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί : ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ · Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ · ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ · ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

	Δοαχ.
Προηγούμενες εἰσφορὲς	126025
Μιχ. Χουσοχόου	1000
Ν. Κ. Ψαρροῦ	250
Σύνδ. Ἐμπ. Ἐλαιολάδων	500
Ἑρμὰν Σπιερὲρ	1000
Παλ. Διδασκ. Σύνδεσμος	200
Γρ. Ρουσέλλη	1000
Ἀδελφοὶ Β. Μάνδρα	1000
Ποιμ. Σύνδ. Ἄγρας	100
Κοινότης Ἀνεμώτιας	1600
Σύλ. Ἐμποροϋπαλλήλων	500
Ἕνωσις Ἐφέδρων Βατούσης	706
Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	1000
Ἕνωσις Ἐφέδρων Αργένου	100
Λέσχη «Ἀοίσβη» Καλλονῆς μέσον «Καμπάνας»	500
Ἕν. Ἐφέδρων Ἀσωμάτου	340
Γεωργ. Σωμ. «Πρόοδος» Ἀγ. Παρασκευῆς	300
Σύλλ. Κυριῶν-Δεσποινίδων Μανδαμάδου «Ὁμόνοια»	1000
Κοινότης καὶ Ἕν. Ἐφέδρων Ἀγ. Παρασκευῆς	1100
Κοινότης Βαφείων	360
» Κλειοῦς	130
» Λαφιῶνος	88
Ἐκκλησία Παναγίας Μεσοτόπου	130

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

† ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΣ

Ἐδημάρχευε καὶ ὅταν δὲν ἦταν δήμαρχος. Κάθε δημότης τοῦ Δήμου Μυτιληναίων, λέγοντας: ***ὁ δήμαρχος***, ἐννοοῦσεν, ὑποσυνείδητα, ἐκεῖνον.

Ὁ θεσμὸς τοῦ ἀξιώματος, περνόντας ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν προσωπικότητα του, ἔχανε τοὺς ὠχροὺς, τοὺς ἀποκρουστικοὺς τύπους τῆς ἀπρόσωπης λειτουργίας. Ἐζωντάνευε. Γινότανε πραγματικότης. Ἀντλοῦσεν ὁ Καβέτσος τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιβολῆς του ἀπὸ δυὸ τρία βασικὰ γνωρίσματα—χαρίσματα—τῆ, ἰδιοσυγκρασίας του.

Πρῶτα-πρῶτα, ἦταν ἀνιδιοτελής. Ἀνίκανος νὰ τραβήξη ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του ἀτομικὰ ὠφελήματα. Ὁ κόσμος τὸ διαισθάνθηκε. Καὶ τὸν ἐξετίμησεν ἀπόλυτα, δίχως νὰ παζαρέψει τὴν ἐκτίμησή του. Ἔγινεν, ἀπαρχῆς, λαοφίλητος, ἄκοπα, ἁπλὰ, φυσιολογικά.

Ἄλλη πηγὴ τῆς ἐπιβολῆς του, ἦταν ἡ λαοκρατική του ψυχικὴ διάθεση. Ἐξηγοῦμαι: Οἱ πλουτοκρατικὲς τάξεις τῶν νησιῶν μας, δὲν ἔχουν ἀκόμα ἀπολυτρωθεῖ ἀπὸ τὸν κουτσαμπασισμό. Τὸν φανερώνουν σὲ κάθε τους σχεδὸν φέρσιμο, πότε πρόστυχα καὶ χτυπητά, πότε πιὸ μαλακά. Τὸ σύχαμα ποὺ αἰσθάνουνταν γιὰ τὸν κουτσαμπασισμὸ τὰ λαϊκὰ στρώματα, εἶναι ἀφάντοστο. Ὁ Καβέτσος, ἀπὸ φυσικό του, δὲν εἶχεν αὐτὴ τὴ ψυχικὴ διαστροφή. Ἦταν ἁπλὴ ψυχή, λαϊκὴ ψυχή, μὲ ἀστοκρατική, νοικοκυρεμμένη διανοητικότητα. Ἡ ψυχική του ἐπικοινωνία μὲ τὶς λαϊκὲς τάξεις δὲν ἦταν ἐπιτηδευμένη.

Ἦταν αὐθόρμητη. Ἀνοιγότανε στὸ διπλανό του μὲ εἰλικρίνεια καὶ μὲ ἁπλότητα ποὺ σκλάβωνε. Ἦταν, μὲ ἄλλα λόγια, λαϊκὸς στὴ ψυχὴ, καὶ ἀστὸς στὴ σκέψη. Συντηρητικὸς μαζὺ καὶ φιλοπρόοδος. Ἀνάλογος μὲ τὸ περιβάλλον του. Ἀγαπήθηκε πολὺ ἀπὸ τὸν τόπο του καὶ ἀγάπησε τὸν τόπο του δίχως ὀπισθόβουλη συμφεροντολογία. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἁπλοῦ καὶ δυνατοῦ ἀνθρώπου.

Ἀθῆναι — ***Χ. Μολῖνος***

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο

Ἐπὶ τέλους! Τὸ Πατριαρχεῖο μὲ ἔγγραφό του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρο τῆς Ἱεραρχίας τοῦ γνωρίζει πὼς ἀπὸ τὶς 23 τοῦ Μάρτη βάζει σὲ ἐνέργεια τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο σύμφωνα μὲ τὸ νέο πολιτικὸ ἡμερολόγιο. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Μακ. Χρυσόστομος ἀπάντησε πὼς τὸ νέο ἡμερολόγιο ἔγινε δεχτὸ κιἀπ' τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἀπ' τὶς 23 τοῦ Μάρτη. Ἐπίσης ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος μὲ ἔγγραφό του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῶν Ἀθηνῶν γνωρίζει πὼς δέχεται κατ' ἀρχὴν τὴ συγχώνευση, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη νὰ τὸ ἐπικυρώσει καὶ μιὰ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπάντησε πὼς μόνο ὥς πρὸς τὸ Πασχάλιον δέχεται τὴν πρόταση τοῦ Πατριάρχη τῆς Ἀλεξανδρείας, γιατὶ ἡ μεταβολὴ ποὺ ἀποφασίστηκε δὲ σκοντάφει καθόλου στοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους. Εἶνε πολὺ εὐχάριστο ποὺ οἱ δεσποτάδες μας φάνηκαν τόσο συγχρονισμένοι σαὐτὴ τὴν περίπτωση. Ἔτσι ἀπ' τὶς 23 τοῦ Μάρτη, Θεοῦ θέλοντος καὶ Μεταξᾶ εὐδοκοῦντος θὰ λείψει ἀπ' τὴ μέση τὸ διπλὸ ἡμερολόγιο, καὶ θὰ μπορεῖ καὶ τὸ ἑορτολόγιο νὰ πορπατᾶ παράλληλα πρὸς τὸ Ἡμερολόγιο ποὺ εἶνε παραδεγμένο σόλο τὸν κόσμο.

— Γιὰ ὅσους ὀνειρεύουνται σπαθὶ

Συμπληρώθηκε στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία γιὰ νἄμπουνε ὕστερ' ἀπὸ δ ἀγωνισμὸ καινούριοι μαθητὲς στὸ Στρατιωτικὸ Σκολειὸ τῶν Εὐελπίδων. Κατὰ προτίμηση θὰ μποῦνε φέτος ὑποψήφιοι ποὺ κατάγουνται ἀπ' τὰ ὑπόδουλα μέρη, καὶ γυοὶ ποὔχασαν τὸν πατέρα τους στὸν πόλεμο. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ποὺ θὰ μποῦνε φέτος ξεπερνᾶ τοὺς 250.

— Σχέσεις τῆς Ἑλλάδας μὲ τὰ Σοβιὲτ

Οἱ ἐνέργειες ποὺ γίνουνται γιὰ νὰ ξαναρχίσουνε οἱ ἐμπορικὲς σχέσεις τῆς Ἑλλάδας μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ρωσσία προοδέβουνε. Σίγουρες πληροφορίες, μᾶς δείχνουνε πὼς ἡ Ρούσσικη κυβέρνηση ἔχει ὅλη τὴ διάθεση νὰ μᾶς φουρνίρει μὲ φτηνότερες τιμὲς σιτάρι, ἀλέβρι, ξυλεία καὶ ὅτι ἄλλο βγάζει ἡ Ρωσσία, ἀλλὸ μὲ τὸν ὅρο νὰ ἀναγνωρίσει ἡ Ἑλλάδα καὶ τὸ μπολσεβικικὸ καθεστὼ, τῆς Ρωσσίας. Μόλις γίνει τοῦτο, κατὰ τὶς ἴδιες πληροφορίες, θὰ ὑπογραφεῖ καὶ μιὰ συμφωνία, ποὺ θὰ κάνει πολλὲς ἐφκολίες στὸ Ἑλληνικὸ ἐμπόριο, καὶ στὴν Ἑλληνικὴ ναυτιλία. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνηση εἶναι λέγε πρόθυμη νὰ κάνει αὐτὴ τὴν ἀναγνώριση. Πάνου σάφτὸ τὸ ζήτημα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δηλώνει πὼς ἔδωσε τηλεγραφικὲς ὁδηγίες στὸν κ. Κανελόπουλο, τὸν πρεσβεφτὴ τῆς Ἑλλάδας στὸ Βερολίνο, γιὰ νὰ συνενοηθεῖ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Σοβιετικῆς κυβέρνησης, πάνου στοὺς ὅρους καὶ τὶς λεπτομέρειες ποῦ θὰ μποροῦσε νὰ γίνει ἀφτὴ ἡ ἀναγνώριση.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Σκουτάρου μὲ μεγάλη λύπη ἀποχαιρετᾶ τὸν συνάδελφο Γιῶργο Δεσλῆ ποὺ παρατήθηκε ἀπὸ Διευθύνων Σύμβουλος ἐπειδὴ γυρίζει πίσω στὸ Στράτευμα ὡς ἀξιωματικό. Στὸ πρόσωπό του χάνουμε ἕνα ἀκριβὸ μέλος ποὺ δούλεψε φανατικὰ γιὰ τὴ πρόοδό μας. Ἡ Ἕνωση τὸν εὐχαριστεῖ καὶ τοῦ εὔχεται καλὴ στοδοδρομία.

Ἕν. Ἐφ. Σκουτάρου

Μυρσίνη Δ. Καψιμάλη
Μιχαὴλ Φιντέλη Νέζη

Παντρέφτηκαν στὶς 14 τοῦ Φλεβάρη
Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει θερμά,

Γάμοι ὁμαδὸν

Παντρέφτηκαν στὸ Σκουτάρο σὲ μιὰ βδομάδα: Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης Οὐρανία Μαιμάρου, Πάτροκλος Κομνηνόγλους Πηνελόπη Σαραντινίδου, Δημήτριος Ζεϊβέκης Νεροτζοῦδα Ἀγγελῆ, Νικόλαος Δανιδάκης Ἀγγελικὴ Φραγκούλη, Λυσίμαχος Κώστογλους Εὐτέρπη Μούτσου, Δημήτριος Ταὶὲς Βαρβόρα Τουζπίρη, Βασίλειος Βαρτζούμης Φιλησία Γρηγορίου.

Στὸ ἴδιο χωριὸ χόρεψαν τὸν Ἰσαΐα μονοκοπανιὰ ἕνα βράδυ: Εὐστράτιος Τανὲ; Μαριάνθη Ἀναγνώστου, Ἀπόστολος Δεσλῆς Κλεάνθη Συμνῆ, Ἀπόστολος Τσαμπρόζης Φιλησία Καλλιγάρου, Παναγῆς Θαλασσινὸς Μοριάνθη Τσολάκη, Νικόλαος Λοδᾶ, Μελπομένη Μακρῆ.

Στοὺς νιόπαντρους εὐχόμαστε ὅλες τὶς εὐτυχίες τῆς ζωῆς καὶ στὸ εὐτυχισμένο χωριὸ συνέχεια στὶς χαρές του.

ΜΙΑ ΠΟΡΤΑ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ
ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ

Μελέτη Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Σὰν περίσσευν καιρὸ; βλέπουμε πάλι τὴν ἀνορεξιὰ τῶν ἀγοριῶν καὶ τὴν ἀκινησία τους. Ἔτσι ἀρχίζει ὁ «τρίτος ὕπνος» Σὰν ξυπνήσουνε κιἀπ' αὐτὸν καὶ γδυθοῦνε τὸ πετσί του, τὰ κουβαλᾶμε μὲ τὸν τρόπο ποὺ ξέρουμε σάλα κρεβάτια ποὺ ἔχουνε τετραπλάσιο χῶρο ἀπ' τὰ πρῶτα πρῶτα. Δηλαδὴ θάνε 3 ἢ 4 τετραγωνικὰ μέτρα. Αὐτὴ τὴν περίοδο τὴ λέμε τρίτη ἡλικία καὶ βαστᾶ 6—7 μέρες. Τὴν 7η ἢ 8η μέρα ἀρχίζει πάλι ἡ ἀνορεξιὰ κ' ἡ ἀκινησία καὶ σὲ 24 ὧρες ξυπνᾶνε, ξεφλουδίζουνται ἀπ' τὸ πετσί του; καὶ κινιοῦνται. Εἶνε ἡ περίοδο τῆς τέταρτης ἡλικίας. Βάζουμε τότες ἀπάνω τους κλωνάρια μὲ τὰ φύλλα τους; καὶ τὰ κουβαλᾶμε σὲ κρεββάτια ποὺ νἄχουν 20—22 τετραγωνικὰ μέτρα χῶρο, γιατὶ τώρα πιὰ τἀγόρια εἶνε πολὺ μεγάλα.

Σὲ 7 — 8 μέρες πάλι ἀνορεξιὰ καὶ ὕπνος. Μετὰ 24 ὧρες πάλι ἀρχίζουν νὰ ξυπνοῦν ἀπὸ τὸν 5ον ὕπνο καὶ μπαίνουνε στὴν 5η ἡλικία ἢ περίοδο. Τὰ κουβαλᾶμε τότες μὲ τὴ μέθοδο τῶν κλωναριῶν τῆς σκαμνιᾶς σὲ φαρδύτερο χῶρο δηλαδὴ 60 τετραγ. μέτρων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία ἡλικία καὶ βαστᾶ 10 — 11 μέρες. Τὴν 11η μέρα βλέπουμε πιὰ πὼς τὸ ζωηρὸ αὐτὸ ἀγόρι πορπατνώτας βγάζει ἀπὸ τὰ πόδια του μεταξονήματα. Καταλαβαίνουμε πιὰ πὼς ἦρθεν ὁ καιρός του γιὰ νὰ φτιάξει τὸ κουκοῦλι του. Ἀρχίζουμε λοιπὸν νὰ στήνουμε πάνω στὰ κρεββάτια κλαδιὰ ξερὰ, βίγες ἢ μυρσίνες. Τ' ἀγόρια σκαλώνουν ἀπάνω κι' ἀρχίζουνε νὰ τυλίγουνται μὲς τὰ πολύτιμα κουκούλια του;!

Ἀνακεφαλαιώνουμε μένα ὑπομνηστικὸν πίνακα:

Γιὰ ἕνα κουτὶ μεταξόσπορο δηλαδὴ 25 γραμμάρια ἢ 7 1/2 δράμια, ποὺ βγάζουνε 55 ἴσαμε 60 ὀκάδες κουκούλια χρειάζεται:

	τόπος τετρ. μέτρα
Μόλις βγοῦν ἀπ' τὸ σπόρο	0,50
Μετὰ τὸν Β' ὕπνο	2
Μετὰ τὸν Γο ὕπνο	3
Μετὰ τὸν Δον ὕπνο	20
Εἰς τὸν Εον ὕπνο	60

Δηλ. ὅποιος δὲν ἔχει ἀρκετὸ τόπο μπορεῖ νὰ νοικιάσει γιὰ 10 -15 μέρες νὰ βάλει τἀγόρια στὴν τελευταία τους περίοδο.

Θρέψιμο κιἀρρώστιες τῶν ἀγοριῶν

Τἀγόρια τρέφουνται μονάχα μὲ τὰ φύλλα τῆς; σκαμνιᾶς; ΚΙ' ΟΧΙ, ὅπως λένε μερικοί, ***μὲ μαρουλόφυλλα, μὲ ἐρικὲς*** καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο. Τὰ φύλλα ποὺ θὰ δόσουμε σἀγόρια πρέπει νἄνε καθαρί. Νὰ μὴν εἶνε σκονισμένα, ὅπως; εἶνε τὰ φύλλα τῶν δέντρων ποὔνε κοντὰ σὲ λεωφόρους; σὲ δημοσιὲς; σὲ καροτσόδρομους; καὶ σὲ ἀγορές. Πάνου σ' αὐτὰ τὰ φύλλα τὶς πιότερες φορὲς βρίσκουνται τὰ μικρόβια τῆς «Πεπρίνης», καὶ φέρνουνε στὰ σκουλήκια τὴν ἀρρώστια ***ψωροσπερμίας*** ἢ πεπρίνα (Pebrine) καὶ τὴν ἀρρώστια Μουσκαρδίνα (Muscardine).

Νὰ προσέχουμε, ἐπίσης, ὅταν ἀπ' τὸν κῆπο κουβαλᾶμε στὸ σπίτι τὰ φύλλα σὲ δέματα, νὰ μὴν τὰ σφίγγουμε πολύ, κι' ἄμα τὰ φέρουμε νὰ τὰ λύσουμε ἀμέσως; γιατὶ τὸ πολὺ σφίξιμο σαπίζει τὸ φύλλο. Τὰ σιπισμένα φύλλα πρέπει νὰ τὰ ξεδιαλέγουμε ἀμέσως καὶ νὰ τὰ πετᾶμε γιατὶ φέρνουν στομαχικὲς διαταράξεις στ' ἀγόρια. Ἀπ' αὐτὰ προέρχεται ἡ ἀρρώστεια λιποθυμία, ἢ φλασσερὴ (flacherie)

Ἀφτὴ ἡ ἀρρώστια εἶναι ἡ τρομερώτερη ἀρρώστια τῶν ἀγοριῶν. Εἶναι ἡ χολέρα τους. Γιατὶ ἄμα πάθει ἕνα σκουλῆκι ἀμέσως ἡ ἀρρώστια κολλᾶ σ' ὅλα τἀγόρια καὶ μέσα σὲ εἰκοσιτέσσερις ὧρες ὅλα ψοφᾶνε καὶ δὲν κάνουνε μηδ' ἕνα κουκοῦλι. Ἀφτὴ ἡ ἀρρώστια συνήθως παρουσιάζεται στὴν πέμπτη ἡλικία, ἴσαῖσα τὴ στιγμὴ ποὺ τ' ἀγόρια θὰ φτιάσουν τὰ κουκούλια τους.

Ἀπ' τὸ σπίτι ποὺ γίνεται ἡ διατροφὴ τῶν ἀγοριῶν ὁ κῆπος ποὺ ἔχει τὶς σκαμιὲς; ποὺ τὰ θρέφουνε δὲν πρέπει νἀπέχει περισσότερο ἀπὸ μιᾶς ὥρας δρόμο. Γιατὶ ἀλλιώτικα στὸ κουβάλημα τὰ σκαμνόφυλλα ξεσταίνουνται, μαραίνουνται καὶ σαπίζουν. Ἐπίσης πρέπει νὰ προσέχουμε πολὺ νὰ μὴ μαζέβουμε σκαμνόφυλλα ἀπ' τὸ κάτω μέρος τοῦ δέντρου, ποὺ δὲ βλέπει λιάδα, γιατὶ ἀφτὰ τὰ φύλλα συνήθως εἶναι ὀγρά, γεμάτα χώματα, σκόνες καὶ λάσπες καὶ βλάφτουνε στἀγόρια.

(ἔχει συνέχειο)

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίον Ἀλληλογραφίας

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μόνον κατόπιν ἐπιτυχοῦς συμμετοχῆς εἰς σχετικὴν δοκιμασίαν δύναται νὰ διορισθεῖ κάθε ἐνδιαφερόμενος εἰς τὸ Σῶμα τῆς Τελωνοφυλακῆς.

— Τὸ Α' Σύνταγμα Πεδ. Πυροβολικοῦ, γνωρίζει ὅτι, ἀπωλεσθέντων τῶν ἀρχείων του, δὲν δύναται νὰ δόσῃ σχετικὰς πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τοῦ Στρ. Κουρουμπακάλη Γεωργίου ἐκ Μυτιλήνης. Κατόπιν τούτου ἀπευθύνθημεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ὑγειον. Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

— ***Ἕνωσιν Ἐφέδρων Ἀνεμώτιας καὶ Ἀργένου.*** Κατόπιν σχετικῶν σας ἐγγράφων σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι διὰ τὰ καθυστερούμενα ἐπιδόματα τῶν οἰκογενειῶν ἐφέδρων ἀπὸ τοῦ 1915 — 1922, παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου οὐδεμία σχετικὴ πίστωσις ἀπεστάλη. Συνεπῶς καθίσταται ἀδύνατος ἡ κατοβολὴ τούτων πρὸς τὸ παρόν. Γίνεται σχετικὴ ἐνέργεια διὰ τῶν ἐφέδρων πληρεξουσίων μας.

— ***Ἕνωσις Ἐφέδρων Σκουτάρου.*** Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 10 ἐγγράφου σας γνωρίζομεν ὅτι ἐχορηγήσαμεν εἰς τὸν ἐν λόγῳ συνάδελφον ἔγγραφον εἰσόδου του εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9 τοιοῦτον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— ***Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἁγίας Παρασκευῆς.*** Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3 ἔγγραφον σας ὑπεβλήθη Νομαρχίαν Λέσβου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 2 τοῦτον εἰς τὸ 5 Σύνταγμα Πεζικοῦ.

— ***Ἕνωσις Ἐφέδρων Τελωνείων.*** Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3 ἔγγραφον σας διεβιβάσθη εἰς τὸ Γ. Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 5 εἰς τὸ 22 Πεζικὸν Σύνταγμα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 6 εἰς τὴν Νομαρχίαν Λέσβου.

— ***Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἁγίας Μαρίνης.*** Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 12 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον Ἀρχιπελάγους.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀργένου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 26 ἔγγραφόν σας διεβιβάσθη εἰς τὸ 3ο Σύνταγμα Ἱππικοῦ διὰ σχετικοῦ μας ἐγγράφου ἐζητήσαμεν πληροφορίας ἐπὶ τῆς ἀναφερομένης ἐν οὐτῷ ὑποθέσεως.

Αἱ ἀποσταλεῖσαι ἡμῖν δραχμαὶ 100 ἐλήφθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν Στέγην Φυματιώντων.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Σκοπέλου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 18 ἔγγραφόν σας ὑπεβλήθη εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀσωμάτου. Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 59 ἐγγράφου σας σᾶς γνωρίζομεν ὅτι τὰ ὑπ' ἀριθ. 40 καὶ 50 ἔγγραφά σας διεβιβάσθησαν τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ 23 Π. Σύνταγμα ὅπως τοῦτο ἐνεργήσῃ σχετικῶς παρὰ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ. Σχετικὴν ὑπόμνησιν ἀποστέλλομεν καὶ πάλιν.

— Παρακαλοῦνται αἱ Ἑνώσεις Ἐφέδρων τῆς Νήσου νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορότερα τὸ ψηφοδέλτια συμπληρωμένα, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 126 Ἐγκύκλιόν μας.

Ἐπίσης παρακαλεῖται ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Μόλυβος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν αὐτόθι διαμένοντα ἔφεδρον ἐκ Κυδωνιῶν Ἀλατερὸν Ὅμηρον νὰ περάσῃ ἀπ' τὰ Γραφεῖα μας.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο

Νεκρανάστασις

Θὰ φανῇ ἴσως περίεργο, εἰς πολλοὺς, ὁ τίτλος ὃν ἔδωκα εἰς τὸ παρὸν εὐχαριστήριόν μου διὰ τὸν ἰατρὸν κ. Δ. Καλφόπουλον. Ἐν τούτοις εἶνε πλέον ἢ ἀληθὲς, ὅτι ὁ εἰρημένος ἐπιστήμων ἔσωσε τὸν υἱόν μου ἐκ βεβαίου θανάτου προσκληθεὶς κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, τοῦ υἱοῦ μου προσβληθέντος ἐκ τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ μετὰ ἐπιπλοκῆς μηνιγγιτικῶν φαινομένων. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νομίζω ὅτι περιττεύει πᾶς ἔπαινος περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀναφερομένου ἰατροῦ, ὅστις πραγματικῶς ἔδωκε τὴν ζωὴν εἰς τὸν υἱόν μου. Τοιοῦτοι ἰατροὶ τιμῶσιν ἀληθῶς τὴν ἐπιστήμην των.

Ὁ εὐγνωμονῶν πατὴρ
Παν. Ε. Κριτζᾶς

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5.

« ΚΑΜΠΑΝΑ »

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερλ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

Οἱ συνδρομητὲς ποὺ προπληρώνουν τὴ χρονιάτικη συνδρομή τους, πέρνουν δωρεὰν κάθε λογοτεχνικὴ ἔκδοση ποὺ θὰ κάνει ἡ φημερίδα μὲς τὸ χρόνο.

Γιὰ τὶς ρεκλάμες ἰδιαίτερες συμφωνίες.

= *Τὸ φύλλο λεπτὰ 50* =

ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ

Λάβαμε ἕνα βιβλιαράκι μὲ τὸν τίτλο ***«Ἀπολογία Δημοσίων Ἔργων ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας»***, γραμμένο ἀπ' ἕνα φωτισμένο ὑπάλληλο, τὸν ἐπιθεωρητὴ τῶν Δημ. Ἔργων κ. Δημ. Βασιλείου. Ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου εἶνε ἀκριβῶς ἡ οὐσία τοῦ περιεχομένου του. Ὁ κ. Βασιλείου, σὰν ὅλους τοὺς Ἕλληνες πολίτες τοῦ ξεχορβάλωτου αὐτοῦ κράτους εἶδε αὐτὸ τὸ κοινότατο θέαμα: Τὴν ἀνεπάρκεια, τὴν κλασικὴν ἀνεπάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων γιὰ νὰ θεραπέψουνε τὶς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ ποὺ φορολογεῖται καὶ πληρώνει σὰν κορόϊδο γιὰ νἄχει δρόμους, νἄχε ιλιμενοβραχίονες νἄχει αντιπλημμυρικα ἔργα. Ἡ Ὑπηρεσία ὄχι μονάχα στέκεται ἀνίκανη γιὰ νὰ κάνει νέα ἔργα ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ὑπέρτατη ἀνάγκη, μὰ ἀκόμα δὲ φελᾶ να ἐπιδιορθώσει κἄν τὰ παλιά, νὰ συγκρατήσει αὐτὰ ποὺ ὁλοένα γρεμίζε. ὁ καιρὸς κ' οἱ ἀτμοσφαιρικὲ μεταβολές. Ὁ κ. Βασιλείου εἶδε τὴν κατάντια αὐτὴ ὡς λαός· μὰ τὴν ἐξέτασε ὡς εἰδικό. Καὶ ὅμως, ὑπάρχουνε πρώτης τάξεως ὑπάλληλοι στὸν Κλάδο, ἐπιστήμονες μὲ ὄρεξη γιὰ δουλιά, τεχνῖτες ἄξιοι καὶ ἐργατικοί. Ἐπίσης τὰ ἁρμόδια γραφεῖα αναφέρουν ταχτικὰ, γίνουνται μελέτες, ὑποβάλλουνται σχέδια. Ὡς τόσο τὰ γιοφύρια ὁλοένα γκρεμίζουνται, οἱ καρότσοδρομοι ποὺ μᾶς ἄφισαν οἱ Τοῦρκοι ἔγιναν κατσικόδρομοι, ὅλα τὰ ἕτοιμα ἔργα χαλνᾶνε καὶ κανένα καινούριο δὲ γίνεται. Ποῦ σκοντάφτει λοιπὸν ὅλη αὐτὴ ἡ προσπάθεια; ***Στὸν κ. Ὑπουργό***, λέει ὁ κ. Βασιλείου, ***Στὴν Συγκεντρωτικότητα τοῦ Συστήματος. Στὸ σκολαστικισμὸ τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.***

Αὐτὸ βέβαια τὸ ἀντιλαμβάνεται κάθε ὁπωσδήποτε μορφωμένος παρατηρητής. Μὰ ὁ κ. Βασιλείου ἀναλύει ὅλο αὐτὸ τὸ μπέρδεμα. Τὸ ἐξηγεῖ. Ταξινομεῖ τὶς αἰτίες. Βάζει τὸ δάχτυλο στις πληγὲς σὰν εἰδικὸς ποὺ εἶνε. Συγχαίρουμε τὸν τίμιο ὑπάλληλο γιὰ τὸ θάρρος του καὶ γιὰ τὴ φωτεινή του μελέτη. Ἀπ' τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων κρατικῶν κλάδων θὰ γίνει— ἂν γίνει — ἡ ἀνόρθωσή των. Ἂν δὲν ξυπνήσουν οἱ δημοδιδάσκαλοι, ὁ Χριστὸς νὰ κατέβει στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας δὲν εἶναι γιὰ ν' ἀποχτήσουμε λαϊκὴ ἐκπαίδευση. Ἂν οἱ Ταχυδρομικοὶ δὲν μελετήσουνε τις αἰτίες ποὺ κάνουνε τὴν ὑπηρεσία τῶν τριῶν Τ νὰ βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸ χάλι καὶ ἂν ***αὐτοὶ δὲν ἀπαιτήσουνε*** τὴν ἀνόρθωσή της, τίποτα δὲν εἶνε γιὰ νὰ γίνει. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὰ Δημόσια Ἔργα καὶ γιὰ κάθε κρατικὴ ὑπηρεσία. Ἡ ἀνόρθωση γίνεται ***«ἀπ' τὰ μέσα πρὸς τὰ ἔξω»***. Ὁ κ. Βασιλείου γυρεύει τὴν ***Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση*** γιὰ νὰ σωτηρευτοῦν οἱ ἀνάγκες τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ μπορέσουν τὰ Δημ. Ἔργα ν' ἀποδόσουν τὴ δουλεια ποὺ θέλουν. Θέλει τὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως νἆναι περισσότερο ὄργανα τῆς Κοινωνίας παρὰ ὄργανα τοῦ Κράτους. Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα, καὶ χαίρουμε ποὺ μαζὺ μὲ τὶς ἄλλες φωνὲς ποὺ γυρέβουνε τὴν Αὐτοδιοίκηση ἑνώνεται ἀκόμα μιὰ ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἕναν τόσο μελετημένο ὑπάλληλο, μὲ βαθειὰ ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς του. Οἱ βουλευταί μας ἄς φροντίσουνε νὰ τὸ διαβάσουνε αὐτὸ τὸ βιβλιαράκι, τὸ δίχως ἄλλο.

ΑΣ ΒΑΛΕΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δήλωσε πὼς τὰ ψηφίσματα γιὰ τὴν ἐλάττωση τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν τροφίμων καὶ γιὰ τὴν χρήγηση ἐπιδόματος στοὺς ὑπαλλήλους δὲ θὰ ὑποβληθοῦν στὴ Συνέλευση προτοῦ τελειώσουν οἱ ἀτέλειωτες συζητήσεις γύρου στὸ πολιτειακὸ ζήτημα ἑπομένως προτοῦ καθορισθεῖ ἡ θέση τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ μόνο αὐτά; Χίλια δυὸ ζητήματα δεμένα μὲ τὴ ζωή μας τὴν Ἐθνικὴ, τὴν Κρατικὴ καὶ τὴν Κοινωνικὴ στέκουνται ἀπαιτητικὰ ἔξω ἀπ' τὸ κάγκελα τῆς φλύαρης Βουλῆς καὶ γυρέβουνε τὴ λύση τους. Καὶ πάνου ἀπ' ὅλα τὸ προσφυγικό. Κ' οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων; Αὐτοὶ ἀλληλογραφοῦνε μὲς τὶς Ἀθηνέϊκες φημερίδες καὶ βρίζουντει ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, καὶ κάπου κάπου . . . δέρνουνται. Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος,— τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος — ἂς βάλῃ τὸ χέρι του.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΑΝ ΞΥΠΝΗΣΕΙ Ο ΧΑΧΑΣ

Ἡ Ναυτικὴ Ὁμοσπονδία τοῦ Πειραιῶς ἐπέδωσε στὸ Ὑπουργεῖο τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπόμνημα καὶ γυρεύει νὰ λυθοῦν ἐπὶ τέλους ἀμέσως τὰ ζητήματα τῶν ἐργατῶν της ποὺ βρίσκουνται ἐκκρεμῆ μῆνες τώρα, ἀλλοιώτικα φοβερίζει πὼ; θὰ κηρύξει ἀπεργία.

Οἱ τροχιοδρομικοὶ γυρεύουν ἀναδρομικὴ αὔξηση τῶν μισθῶν τους κατὰ 400 δρ. ἀπ' τὴν 1η τοῦ περασμένου Ὀχτώβρη. Οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπίσης ἑτοιμάζουν ἀπεργία ἂν δὲν ἀθρωπέψουνε τοὺς μισθούς των σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ «Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος» ὑπέβαλε στὸ ὑπουργεῖο της Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπόμνημα μὲ τὸ ὁποῖο καθαρὰ καὶ ξαστερα εἰδοποιεῖ πὼ; ἂν γίνει καινούργια αὔξηση τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ ἐξ αἰτίας τοῦ ὑψωμοῦ τοῦ συναλλάγματος, θὰ κηρύξει ἀπεργίες σόλο τὸ Κράτους καὶ θὰ συγκαλέσει τὸ φτωχὸ λαὸ σὲ συλλαλητήρια. Ὅλα αὐτὰ εἶνε μιὰν εἰδοποίηση γιὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευση καὶ γιὰ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Κράτος. Ἐν τῷ μεταξὺ εἴδαμε πὼ; ἀπ' τὰ πρῶτα πρῶτα ζητήματα ποὺ θὰ βάλουνε κάτω οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους, εἶνε γραμμένο τὸ ζήτημα ***«περὶ αὐξήσεως ἀποδοχῶν τῶν βουλευτῶν»***. Τι συμβαίνει λοιπόν; Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Λαοῦ, (ἔτσι τοὐλάχιστο θεωροῦνται), εἶνε τάχα τελείως ξένοι πρὸς τὴ δυστυχία ποὺ δέρνει τοὺς ψηφοφόρους των; Οἱ μάζες ποὺ ἐκλέγουν (;) τοὺς ἀντιπροσώπους των δὲν ἐκφράζουνται μὲς τὴ Βουλὴ μὲ τὸ στόμα τῶν φυσικῶν του; ἀντιπροσώπων.

Γιατι κανένας δὲ μπορεῖ νἀρνηθεῖ πὼ; ὁ πόνος τοῦ λαοῦ δὲν εἶνε γιὰ τὸ ἂν θὰ γίνει ἡ Δημοκρατία μὲ δημοψήφισμα ἢ χωρὶς δημοψήφισμα, ἂν θὰ δείρει ὁ κ. Τζώνης τὸν κ. Πάγκαλο ἢ ὁ κ. Πάγκαλος τὸν Τζώνη, ἂν ὁ Κεραυνὸς Κονδύλης καὶ ὁ Ἀνατέλλων Ἥλιος Παπαναστασίου εἶνε ἐξαγριωμένοι μὲ τὸ σκοῦφο τοῦ κ. Βενιζέλου, ἂν ὁ σκοῦφος τοῦ κ. Βενιζέλου περιέχει μέσα ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πόνος τοῦ λαοῦ ἀγνοεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ κοσμοϊστορικὰ γεγονότα ποὺ γιομίζουν δώδεκα μεγάλες καθημερινὲς σελίδες τῶν Ἀθηνέϊκων ἐφημερίδων.

Ἡ δυσκολία τῆς ζωῆς, τῆς φτωχῆς καθημερινῆς ζωῆς, δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μ' ὅλες αὐτὲς τις ἀηδίες, ποὺ ἀνεγουλιάζουνε τὸ λαό. Ὅμως κανένας δὲ στήνει τἀφτί του γιὰ νἀκούσει τὸ βογγητὸ τοῦ κόσμου, οὔτε καὶ τὴ βλαστήμια τῆς ὀργῆς του. Καὶ σὰν ἀκουστεῖ καμμιὰ φωνὴ δὲν προέρχεται ἀπ' τοὺς ἀπεραντολόγους τῆς Βουλῆς. Ἔρχεται ἀπ' ἔξω. Ἀπὸ ἐργατικὲς ὀργανώσεις. Γιατὶ μόνο αὐτὲς εἶνε ὁπωσδήποτε ὀργανωμένες δυστυχῶς. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, ποὺ ἔχουν τὸν τίτλο τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, βγάζουν λόγους καὶ γράφουνε ἄρθρα ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Δημοκρατίας, κάνουν πνεῦμα ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Ὁ δὲ Λαὸς, ὁ ***«κυρίαρχος λαὸς»***, ὅπως τὸν λέγει τὸ Σύνταγμα, ὁ ***«κουτὸς λαὸς»*** ὅπως τὸν λένε ἀναμεταξύ τους οἱ ὑπάλληλοί του; Αὐτὸς δουλεύει σὰν καματερὸ, καὶ περπατᾶ σκουτουφλώντας καὶ πασπατεύοντας μὲς τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προλήψεων, χειραγωγημένος ἀπ' τοὺς παράσιτους ποὺ τὸν γελᾶνε. Μὰ ἂν ξυπνήσει αὐτὸς ὁ χάχας;

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσουδερὸς μὲ μιὰ μακρυὰ ἐγκύκλιό του πρὸς τοὺς Ταμίες τοῦ Κράτους συστείνει στοὺς ἁρμόδιους ὑπαλλήλους ὅταν εἰσπράχνουνε τοὺς φόρους νὰ κάνουνε διάκριση ἀνάμεσα σὲ κείνους ποὺ πραγματικὰ δὲν εἶνε σὲ θέση νὰ πλερώσουν ἢ δὲν ξέρουντὶς λεπτομέρειες τῶν φορολογικῶν νόμων, καὶ σὲ κείνους ποὺ ἀπὸ κακὴ πρόθεση δὲ φροντίζουνε ἀμέσως νὰ πλερώσουνε τοὺς φόρους των. Τοὺς λέει μὲ λίγα λόγια ἡ συμπεριφορὰ τῶν Ταμειακῶν Ὑπαλλήλων νὰ εἶνε ἀνάλογη, δηλαδὴ ἐπιεικὴς καὶ διευκολυντικὴ γιὰ τοὺς πρώτους καὶ αὐστηρὴ γιὰ τοὺς δεύτερους, γιὰ τοὺς ἐπιτήδειους καὶ κακόπιστους, ποὺ ἐνῶ μποροῦνε, ξιφεύγουνε πονηρὰ καὶ συστηματικὰ ἀπὸ τὸ νὰ πλερώσουνε τοὺς φόρους των. Ἐλπίζουμε πὼς ἡ ψυχολογημένη αὐτὴ ἐγκύκλιος θὰ ἐφαρμοστεῖ ἀπ' τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ ἐξηγηθεῖ φαρδειὰ πλατειὰ ἀπ' τὸν Τομία Μυτιλήνης στὰ κατώτερα ὄργανά του ὅλου τοῦ Νομοῦ Λέσβου.

ΕΝΩΘΗΤΕ ΕΦΕΔΡΟΙ!

Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἐφέδρους δημόσιους ὑπάλληλους γυρίζει αὐτὲς τὶς μέρες τὰ γραφεῖα τῶν Ἀθηνέϊκων ἐφημερίδων καὶ τὶς παρακαλεῖ νὰ γράψουν γιὰ τὴν ἀδικία ποὺ τοὺς γίνεται μὲ τὸ νὰ μὴ συμπεριλαμβάνουνται μὲς τὴν τάξη τῶν ἄλλων δημόσιων ὑπαλλήλων ποὺ πρόκειται νὰ πάρουνε τὸ ἀνακουφιστικὸ ἐπίδομα, σύμφωνα μὲ τὸ νομοσχέδιο ποὺ θὰ ὑποβάλει σύντομα τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν στὴν Ἐθνοσυνέλευση. Τὰ παράπονα αὐτὰ τῶν συναδέλφων μας δημοσ. ὑπαλλήλων εἶνε βέβαια δίκια καὶ παραδίκια. Τὸ Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ λογαριάσει γιὰ χρόνο ὑπηρεσίας τὸν καιρὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατευθέντων δημ. ὑπαλλήλων, καὶ νὰ τοὺς προτιμᾶ σὲ κάθε ἀνακουφιστικὸ μέτρο ποὺ πέρνει γιὰ ὁλάκαιρη τὴν τάξη τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων.

Μὰ ἂν σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα οἱ Ἔφεδροι ἤτανε ἑνωμένοι γύρω στις ὀργανώσεις τους, ἡ κολοσσιαία δύναμη ποὺ θὰ ἔδινε σὲ μιὰ Κεντρικὴ Διεύθυνση τῶν Ἑνώσεών τους ἡ πανελλήνια ἕνωση τῶν ἐφέδρων, θὰ γλύτωνε τοὺς ἔφεδρους δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπ' τὸ ρεζίλεμα αὐτὸ τῆς ζητιάνικης ὑποστήριξης τῶν δικαίων των ἀπ' τοὺς γαζετατζῆδες. Τὰ αἰτήματά τους θὰ τὰ διατύπωναν στὸ Ὑπουργεῖο σὰ μιὰν ἀξίωση δίκια καὶ ἀτράνταχτη, ποὺ τὸ Κράτος θὰ τὴν ἀνεγνώριζε ἄψε σβῦσε.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ρωτᾶμε: Μιὰ διαταγὴ τῆς Ἐπαναστάσεως, μὲ προσωπικὴ ἐγκύκλιο τοῦ Πλαστήρα, ποὺ διάταζε ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα κόλες τὶς Ὑπηρεσίες νὰ διορίζουνε στὶς δημόσιες θέσεις ὅλο ἐφέδρους, μὲ ξεχωριστὴ προτίμηση γιὰ κείνους ποὺ ἔχουνε περισσότερον καιρὸ στὸ χακί, καὶ γιὰ τοὺ, λαβωμένους καὶ τοὺς σακάτηδες, τί γίνεται; Κοιμήθηκε τὸν ἀξύπνητο; Γιατὶ κάθε φορὰ ποὺ ἕνα Ὑπουργεῖο θὰ πετάξει στὸ δρόμο ὑπαλλήλους ἡμερομίσθιους ἢ ἐχτάχτους ἢ δεξερωτί, οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς διωγμένους εἶνε συνήθως ἔφεδροι.

Ο ΤΣΕΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Ἀφιερώνουμε στὸ ἁμαρτωλὸ Ὑπουργεῖο τῆς Περιθάλψεως ὅλα τὰ νούμερα τοῦ ντόπιου τύπου τῆς περασμένης βδομάδας. Ἐκεῖ θὰ δεῖ πὼς ἕνας κάποιος Γιαμαρέλλος ἢ Γαμαρέλλος κατὰ τὸν «Ν.Κήρυκα», μὲ συνεργασία δυὸ μεγαίρων ἐβίασε ἕνα κοριτσάκι ἀπ' τὸ πλούσιο χαρέμι τῶν προσφύγων γυναικῶν ποὺ ἔθεσε τὸ Ὑπουργεῖο στὴ διάθεσή του, διώχνοντας τοὺς ντόπιους καὶ πρόσφυγας καὶ ἐφέδρους ὑπαλλήλους τῆς Περιθάλψεως, γιὰ νὰ μᾶς στείλει ἀπ' τὴν Παλαιὰ Ἑλλάδα τὸν προστατευόμενό του Σαρδανάπαλο. Ἡ ὑπόθεση βρίσκεται στὴν Εἰσαγγελία. Τὸ κορίτσι ἔχει στὸ κορμί του ἀκόμα ἀποτυπωμένα τὰ σημάδια τῶν τρυφεροτήτων τοῦ κ. Γιαμαρέλλου (μετὰ ἢ ἄνευ γιώτα), ὁ ὁποῖος ἀναταντὰν στέλνει φιλολογικὰ δοκίμια στὶς φημερίδες, διατάζοντας νὰ τὰ δημοσιέψουνε . . . δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΙ!

Ἕνας Ἑβραῖος ἔμπορος ἀπ' τὴ Βοστώνη κατάθεσε στὶς τράπεζες 50000δολάρια γιὰ πληρωμὴ σὲ κεῖνον ποὺ θὰ ὑποδείξει τὸ καλίτερο σχέδιο παντοτεινῆς ἐξασφαλήσεως τῆς εἰρήνης τοῦ Κόσμου. Ὅλες οἱ μεγάλες Δυνάμεις, μὲ τὰ σπουδαῖα καὶ σοφὰ κεφάλια ποὺ διαθέτουν, θὰ λάβουνε μέρος στὸ διαγωνισμό. Συγχρόνως δὲ θὰ πάψουνε νὰ γιομίζουνε τὶς θάλασσες μὲ τρομερὰ θωρηκτό, τὸν ἀγέρα μὲ σμάρια ἀπὸ ἀεροπλάνα καὶ τὴ γῆς μὲ θεόρατα κανόνια. Ἐπίσης οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξοπλισμῶν τους θὰ ρουφᾶνε ὅλο τὸν ἵδρο τῶν λαῶν τους, καὶ παραγωγικὲς τάξεις θὰ πεινᾶνε γιὰ νὰ καλοταΐζουνε τοὺς κοιλαράδες Στρατηγοὺς καὶ νὰ συντηροῦνε τἀφτοκίνητα τῶν ἀρχιχασάπηδων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅποιος ἀνακαλύψει ποὺ κατοικεῖ ἡ Εἰρήνη τοῦ Κόσμου, καὶ «τὴν προσαγάγει ζώσαν ἢ νεκρὰν, ἢ ὑποδείξει τὸ κρυσφύγετόν της» (ὅπως στὶς προκηρύξεις τῶν ἐπικυρηγμένων ληστῶν) στὸν Ἑβραῖο τῆς Βοστώνης, θὰ τσεπώσει τὰ 50000 δολλάρια. Ὁ ἐφευρέτης κιἂν δὲν ἐξασφαλίσει τὴν ἡσυχία τοῦ κόσμου, εἶνε σίγουρο πὼς μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἐξασφαλήσει τοὐλάχιστο τὴ δικιά του. Κ' ἔτσι θἀληθέψει γιὰ μιὰ φορὰ ὁ μακαρισμὸς γιὰ λογαριασμό του: «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοί . . . κληρονομήσουσι κ. τ. λ.»

ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ, κ. ΖΑΚΑ;

Ὁ κ. Ἀνακριτὴς κάλεσε τὸ Διευθυντή μας γιὰ ἀπολογία ὕστερ' ἀπ' τὴν τελευταία μήνυση ποὺ τοῦκανε ὁ Παλαιοελλαδίτης δικηγόρος κ. Ζάκας, γιατὶ ἡ «Καμπάνα» ἔδειξε στὸ Λεσβιακὸ κοινὸ τὴν ἀγραμματοσύνη τοῦ κ. Ἐπιστήμονα ποὺ ξεγυμνώνεται τόσο νόστιμα μὲ τὶς ἄπειρες ἀσυνταξίες τοῦ ψηφίσματος γιὰ τὰ ψάρια, ποὺ σύνταξε ὁ κ. Ζάκας καὶ τὸ ξαναδημοσίεψε τὸ Σατυρικὸ «Βούρδουλας» ὡς . . . εὐθυμογραφικὴ ὕλη. Γιὰ νὰ δείξουμε σόλους τοὺς ἀναγνῶστες μας μὲ τί γραμματικὰ ἐφόδια ἔρχεται ὁ κ. αὐτὸς νὰ μᾶς μποδίσει ἀπὸ τοῦ νὰ λανσάρουμε τοὺς ἔφεδρους δικηγόρους μας, ἀντιγράφουμε ***ἀπὸ τὸ κείμενο τῆς τελευταίας μηνύσεώς του*** ποὺ μαὐτὴ διαμαρτύρεται ὁ κ. Ζάκας στὸν κ. Εἰσαγγελέα γιατὶ τὸν λέμε ἀγράμματο, ἀντιγράφουμε ἕνα καινούριο μαργαριτάρι πρώτου μεγέθους καὶ τὸ παραδίνουμε στὴν ἐκτίμηση τῶν πραγματογνωμόνων, τῶν χρυσοχόων καὶ καθενὸς Ἕλληνος χριστιανοῦ Παλιοελλαδίτη καὶ Λέσβιου, ποὺ ἀκόμα καὶ ἂν δὲ γνωρίζει ἀπὸ μαργαριτάρια καὶ τζοβαεριά, ἔτυχε ὅμως νὰ πάει ὡς τὴν πρώτη Γυμνασίου καὶ μπορεῖ νὰ διακρίνει μιὰ ἀσύνταχτη φράση ἑνοῦς γέρου ἀγγράμματου διδάχτορα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Νὰ τὸ λαβράκι:

«Μὲ πρόθεσιν ΔΕ ἐξυβριστικὴν, ταπεινωτικὴν καὶ περιφρονητικήν, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ (;!!!) διακρίνει τὸ ὅλον δημοσίευμα προσπαθεῖ νὰ χαρακτηρίσει τὸ ὑπ' ἐμοῦ συνταχθὲν ψήφισμα ὡς «θαυμαστὸν μπαχτσὲν κ.τ.λ.»

ΣΧΟΛΙΟ ΔΙΧΩΣ ΣΧΟΛΙΑ

Ἀντιγράφουμε ἀπὸ μιὰν Ἀθηνέϊκη φημερίδα μιὰ ἀπ' τὶς πιὸ ξεβράκωτες παραδουλεῦτρες τῶν βασιλικῶν σταύλων, τὸ παρακάτου σχόλιο γιὰ τὰ χάλια τῆς ἀντικωνσταντινικῆς παρατάξεως:

«Οἱ ἀντιμαχόμενοι ἡγέται τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς θεωροῦν ἀλλήλους «ὑποκείμενα ἐνδιαφερούσης ψυχολογικῆς μελέτης». Ὁ κ. Παπαναστασίου, καὶ μάλιστα οἱ περὶ αὐτὸν, παίρνουν ὅρκον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε καλὰ διανοητικῶς, εἰς μάλιστα περιάγει καὶ ἀντίγραφον ἰατρικῆς ἐκθέσεως συνταχθείσης ὑπὸ Γάλλου ἐπιστήμονος ἐν Παρισίοις καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε — οὔτε ὀλίγον, οὔτε πολὺ — διὰ τὸ φρενοκομεῖον! Ὁ κ. Βενιζέλος πάλιν, εἰς τὴν τελευταίαν του ἐπιστολὴν, ἐξετάζει τὸν κ. Παπαναστασίου ὡς παθολογικὸν sujet καὶ ἀναλύει ἐπιμόνως «τὴν εἰδικὴν παραίσθησιν» τοῦ ἀτυχοῦς Ἀλέκου. Ἡμεῖς πιστεύομεν ἀμφοτέρους δι' ὅσα κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦν καὶ. . . διασκεδάζομεν».

Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν πρέπει τάχιστα νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἑρμηνείαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τύχην τῶν κτημάτων τῶν ἀναχωρούντων Μουσουλμάνων. Εἰς τὸ προτεραῖον φύλλον τῆς «Κοινότητος» ἐξεφράσαμεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι ταῦτα περιέρχονται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον μας τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι δὲν ἔχουν νὰ ὁρίσουν πῶς θὰ διαιρεμηθοῦν, ἀλλὰ πῶς θὰ τὰ ἐκτιμήσουν καὶ πῶς θὰ ἐκτιμήσουν τὰ ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθέντα πρὸ πολλοῦ Χριστιανικὰ κτήματα. Οἱ ἔχοντες μεγάλας ἀπαιτήσεις, μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν πλέον τῶν συμπροσφύγων των ποὺ ἔχουν ἀνάγκην μιᾶς στοιχειώδους ἐγκαταστάσεως τώρα. Μετ' ἐκπλήξεως δὲ ἐμάθαμεν ὅτι μερικοὶ ἐπιτήδειοι πρόσφυγες κατώρθωσαν, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐκουσίας ἀνταλλαγῆς, νὰ ἀποκτήσουν πεντάδα τσιφλικίων ἐν Ἑλλάδι εἰς καιρὸν ποὺ δὲν ἔχομεν γῆν διὰ τοὺς μικροὺς καλλιεργητάς. Τὸ παράδειγμα δὲ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, ἔδωκεν ἕνας λαμπρὸς Μικρασιάτης Μητροπολίτης.

«Κοινότης»

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Ἀλκαῖος»

ΤΡΙΤΗ 26.—Παίζεται στὰς 5 1)2 καὶ 9 1)2 ἡ δεύτερη ἐποχὴ τοῦ ἀριστουργηματικοῦ ἔργου ***«Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν»***, μὲ ἀφάνταστες δραματικὲς σκηνὲς καὶ πλοῦτο σκηνικῶν. Μουσικὴ τῶν καλλιτέχνων βιολιστῶν Παπάζογλου.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ **ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ** ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Καραβουκύρης πέθανι ποὺ βάστα τοὺ τιμόνι.
Στοὺ πέλιγου ἀπουμείναμι .... θιγιὸς νὰ μᾶς γλυτώνει.

—

Ἡ-γι ἄγριγιους ἡ θάνατους ποὺ αἷματα βυζάνει
θέρισι τοὺ πιδάκι μου μὶ τοὺ σκληρὸ δριπάνι.

—

Μὶ κάρφουσις, ὑγιόκα μου, μὶ δυὸ καρφιὰ μιγάλα.
Γινήκαν τὰ σκουτάκια μου σὰν τοὺ μιλάνι μαῦρα.

— Συλλογὴ Π. Γκ. —

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ ΜΑΣ

ΘΕΑΤΡΟ «ΣΑΠΦΩ» 22 τοῦ Φλεβάρη

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ «Ραχὴλ»

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ τὸ βράδυ ὁ «Ἐρασιτεχνικὸς Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος» πρωτοπαρουσιάστηκε στο Μυτιληνέϊκο Κοινὸ μὲ τὸ τρίπραχτο τοῦ Γρηγορίου Ξενόπουλου «Ραχήλ». Ὁ οἰκονομικὸς σκοπὸς τοῦ Ὅμιλου ἤτανε ἀπόλυτα εὐγενικός, (οἱ εἰσπράξεις ἤτανε προορισμένες για τὴ Στέγη τῶν Φθισικῶν Ἐφέδρων) κ' ἡ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνιση τοῦ Ὁμιλου ἤτανε ἡ πρεμιέρα τῶν φιλότιμων αὐτῶν νέων. Γιαὐτο ἡ Κοινωνια τῆς Μυτιλήνης ἔτρεξε πατεῖς με πατῶ σε στὴ «Σαπφώ». Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀξίζει νὰ παινεθεῖ πολύ. Πρώτα γιατι δειχνει μὲ πόση στοργὴ ὁ κόσμος βλέπει τὴ «Στέγη τῶν Φθισικῶν» ποὺνε ἕνα ἀπ' τα ὡραιότερα ἔργα τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἐφέδρων» μας, καὶ δευτερο γιατι ἡ κοσμοσυρροὴ αὐτὴ μπορεῖ να λογαριαστεῖ σὰν ἕνα χαραχτηριστικὸ σημάδι τοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ χαρακτηρίζει τὸν τόπο μας για κάθε καλλιτεχνικὴ προσπάθεια ποὺ γυρεύει τὴ συμπαθεια τοῦ Μυτιληνιϊκου κοινοῦ γιὰ να ἐκδηλωθεῖ και να προκόψει.

Καὶ τώρα λίγα λόγια γιὰ τὸ ἔργο καὶ γιὰ τὴν ἐχτέλεση.

Ἡ ὑπόθεση στηριζεται στὸ θρύλο ποὺ ζεῖ στὴν ψυχὴ τοῦ ἀμόρφωτου χριστιανικοῦ ὄχλου, γιὰ τοὺς Ἑβραίους, και τὴ θρησκεία τους, ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ ὡς τώρα κάμποσων ἀντισημιτικῶν ταρσχῶν. Ἡ Ραχήλ, μιὰ πλούσια Ἑβραιοπούλα ἀναθρεμενη μέσα σὲ περιβολλον χριστιανικο, μορφωμένη ἔτσι ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ στέκεται πάνου ἀπὸ ταπεινὲς προλήψεις ἀγαπᾶ μὲ πάθος ἕνα χριστιανὸ, τὸν Καρολο Δεούλα, ποὺ τὴν ἀγαπᾶ κι' αφτος τὸ ἴδιο.

Μὰ στὸ σπίτι της, ὄξω ἀπ' τὸ γέροπατέρα της καὶ τὸ μικρότερο ἀδερφό της, ποὺ δὲ θέλουν νὰ τῆς ἐπιβληθοῦν σὲ τίποτα, εἶναι κ' ἕνας φανατικος Ἑβραῖος, ὁ μεγαλείτερος ἀδελφός της Δαβῖκος, ποὺ ἐνσαρκώνει τὸν ἄνθρωπο τοῦ μισους, του θρησκευτικοῦ μισους. Σύγχρονα κηρύχνεται ἕνα ἀντισημιτικὸ κίνημα, κι' ὁ πατέρας Τεδέσκος λεβώνεται αλαφριὰ στὸ κούτελο. Τὸ περιστατικὸ τοῦτο γιὰ μιὰ στιγμὴ κλονίζει τὴν Ραχὴλ, ποὺ ξαναγυρίζει ὅμως πολὺ γρήγορα στὴν πρώτη της ἀγάπη καὶ τις πεποιθήσεις της. Αὐτὸ καὶ ἔξω φρενῶν τὸν Δαβῖκο καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ Χριστιανοὶ ὁρμοῦν στὰ Ἑβραϊκα σπίτια, τὴ μεγάλη Παρασκευὴ, ὁ Δαβῖκος τραβώντας να σκοτώσει τὸν Δεσύλλα, χτυπᾷ θανασιμα τὴ Ραχὴλ ποὺ πεθαινει.

Ἡ «Ραχὴλ» εἶνε ἕνα ἀπ' τὰ λογάριασια θεατρικὰ προϊόντα τοῦ Γρ. Ξενόπουλου. Ὁ πολυγράφος αὐτὸς λογοτέχνης σόλο του τὸ συγγραφικὸ ἔργο —και μάλιστα τὸ θεατρικὸ— δὲν παρουσιάζει βέβαια τίποτα ποὺ νἄχει τὴ σφραγίδα του ξεχωριστοῦ, ἀκόμα και τοῦ ὑπερμέτριου. Κιἀνάμεσα σόλη αὐτὴ τὴν παραγωγὴ ἡ «Ραχὴλ» δὲν εἶνε το σχετικα καλλιτερο θεατρικὸ κομμάτι. Οἱ κουραστικὲς σκηνές, οἱ ἀσήμαντες διαλογικὲς φλυαρίες και τὰ ψυχολογικὰ χάσματα χτυπᾶνε ἀμέσως στὸ μυαλὸ τοῦ ὑπομονετικοῦ θεατὴ ἀπ' τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ σηκώνεται ἡ αὐλαία μὲ το αἰώνιο ζευγάρι τῶν δουλικῶν ποὺ κορτάρουν καὶ φλυαροῦν ἀνυπόφερτα γιὰ νὰ μᾶς μπάσουν στὸ milieu ποὺ θα ξετυλιχθεῖ ἡ ὑπόθεση, ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ ποὺ ὁ φανατικος Δαβῖκος τραβᾷ την πιστολιὰ τῆς ἐκκαθαρισεως. Δὲ θα μιλήσουμε γιὰ τὸ παιξιμο τῶν ερασιτεχνῶν μὲ αὐστηρότητα δασκαλικη, ποὺ οὔτε ἐπιτρέπεται κατα τὴ γνώμη μας, ὅταν πρόκειται νὰ μιλήσει ὁ Τυπος για τέτοιες ὡραῖες, προσπάθειες.

Ποτὲ, δὲν εἶνε δυνατο ἡ καλλιτεχνικὴ ἀποδοση ἑνὸς ερασιτεχνικου ὁμίλου ἀνε ἀνάλογη μὲ τὸν ἱερὸ ἐνθουσιασμὸ ποὺ κινεῖ τα μέλη του γυρου σ' ἕνα τόσο ὄμορφο ἰδανικό. Οἱ προσπάθειες τῶν νέων πρεπει μονάχα να ἐνσαρκώνουνται ἐν ὄσῳ δὲν ἀποτελοῦνε ρεζιλεμα καὶ μασκαρεμα τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδέας γύρου στὴν ὁποια ἀγωνιζουνται. Και ἡ παρασταση τῆς Παρασκευῆς δὲν ἤταν εὐτυχος ἕνα τετοιο πρᾶμα. Ὅλα ἔδειχναν μιὰ θετικὴ δουλεια ὀργανώσεω, και μελέτη. Οἱ εἴκοσι μέρες ποὺ σύμφωνα μὲ τὴ σημείωση τοῦ προγράμματος ἔφταξαν στοὺς ἐρασιτέχνες γιὰ νὰ μᾶς δόσουν ὅτι μᾶς ἔδωσαν ἤνανε φυσικὰ *πάρα πολὺ λίγες* γιὰ νὰ παρουσιάσουν κἄτι *ἐρασιτεχνικῶς τέλειο*

Ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ βίαση βλάφτουνε σαὐτὲς τις δουλιές. Χρειάζεται ὑπομονὴ, πεῖσμα καὶ σχολαστικὴ μελέτη τῶν λεπτομερειῶν καὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκτελέσεως γιὰ νὰ πετύχει κανεὶς τὸ οὔλτιμουμ τῆς ἀποδόσεως. Αὐτὸ τὸ οὔλτιμουμ τὸ πέτυχε ὁ «Ὅμιλος τῶν Ἐρασιτεχνῶν» μας; *Ὄχι*. Μέσα στοὺς νέους καὶ στὶς κοπέλλες ποὺ εἴδαμε τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς πάνου στὸ σένικο τῆς «Σαπφῶς», διακρίναμε στοιχεῖα καλὰ προικισμένα μὰ πολὺ λίγο κιλλιεργημένα, ποὺ σίγουρα μποροῦνε ν' ἀποδόσουνε μὲ προσεχτικὴ διδασκαλία καὶ συστηματικώτερη μελέτη πολὺ, πάρα πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἀπέδοσαν. Ὁ κ. Γιώτης Στεφανίδης μὲ τὴ ρεκλάμα ποὖγινε γύρω στὸ ὄνομά του προκαταβολικὰ, μας ἔβανε νὰ περιμένουμε κιἀπ' τὸ δικό του πείξιμο — σὰν ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιοῦ — κιἀπ' τὴ διδασκαλική του ἐργασία πάνου στοὺς ἐρασιτέχνες, μεγαλύτερα πράματα.

Ὁ καλύτερος βέβαια μέσα σόλους τοὺς ἐρασιτέχνες ἤταν αὐτός. Μὰ αὐτὸ εἶνε τάχα ἀρκετό; Μέσα σόλους τοὺς ἐρασιτέχνες ποὺ ὤ; τὸ τέλος κράτησαν κιλὰ τὸ ἔργο, προβάλλει ξεχωριστὰ ἕνα πρόσωπο ποὺ μὲ χαρὰ τὸ σημειώνουμε σὰν ἕνα ὄμορφο ἐλπιδοφόρο ἀστεράκι τῆς Μυτιληνέϊκης καλλιτεχνικῆς εὐαισθησίας. Εἶνε ἡ δεσποινίδα Ἑλένη Μαλακοῦ ποὖπαιξε τὸ ρόλο τῆς Ἑβραιοπούλας Ραχήλ. Σκηνικὴ ἐμφάνιση πρώτης τάξεως. Φωνὴ μὲ πλουσιώταιη κλίμακα χρωματισμοῦ. Ἐλευθερία σκηνῆς. Λεγερίδα σκηνικῆς κινήσεως ζηλευτή. Μούτρα εὐτολη καὶ μάσκα γεμάτη εὐαισθησία καὶ ζωή. Μὰ ὅλα αὐτὰ τὰ μεταχειρίστηκε πολὺ λίγο. Σὰν πλούσιος τσιγγούνης λαδᾶς ποὺ λυπᾶται τὴ δεκιάρα του Ἡ Μαλακοῦ μᾶς θύμισε μαζὺ δυὸ ἄλλες παλιὲς ἐρασιτέχνισσες ποὺ τίμησαν ἄλλη φορὰ τὶς καλλιτεχνικὲς ἐμφανίσεις τοῦ παλαιοῦ «Φιλοτεχνικοῦ» καὶ τῶν «Ἀδερφιῶν». Τὴ δεσποινίδα Ἔλλη Ταχταεζή, τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη δραματικὴ ἔκπληξη στὸ «Κόκκινο Πουκάμισο», ἕνα κορίτσι μὲ ἀνεχτίμητο ταλέντο «τραγωδοῦ», ποὺ δὲν ξαίρουμε γιατὶ τἀφίνει ἀλύπητα νὰ σβυέται ἀνεκμετάλλευτο πάνου στὰ τεφτέρια τοῦ γραφείου της κα μέσα στοὺς καπνοὺς τῶν προλήψεων, καὶ τὴ δεσποινίδα Μαρία Σαββοπούλου.

Ἡ δεσποινίδα Μαλακοῦ συνδυάζει θαρρεῖς σκηνικὰ προσόντα κιἀπ' τις δυὸ αὐτὲς συναδέρφισές της. Ἔχει μέρος ἀπ' τὸν πλοῦτο τῆς πρώτης στὸ ἐπίπεδο τοῦ «τραγικοῦ», καὶ μέρος ἀπ' τὴ μημουιστικὴ λεπτότητα ἀποδόσεως στὶς κομεντὶ ποὺ διέκρινε τὴ δεύτερη. Μὰ αὐτὰ τὰ προσόντα της, θέλουν καλλιέργεια.

Ἡ Μαλακοῦ ποὺ ἔχει στὴ διάθεσή της ἕνα τόσο ἄρθονο ὑλικὸ ἐκφράσεως στὴ φωνή, ἤτανε στιγμὲς ποὺ θαρρεῖς «ἔβγαζε λόγο». Αὐτὸ τὸ ρητορικὸ στίγμα τὸ προσέξαμε καὶ σάλλα πρόσωπα τῆς ἴδιας θεατρικῆς βραδειᾶς. Ὁ κ. Ν. Ράλλης σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ξεχώριζε ὁλότελα. Κράτησε τὸ μικρὸ ρόλο τοῦ Ἀλέξανδρου μὲ μιὰν ἀπολύτω ἀβίαστη φυσικότητα ὡς τὸ τέλος. Ὁ κ. Ἀλέκος Σκένδερ μπορεῖ νὰ ξεπιλιχτεῖ σὲ ἕναν πρώτης τάξεως «ἐραστὴ» τοῦ Ὁμίλου γιὰ μελλοντικές του παραστάσεις. Ἔχει πολὺ κομψὴ ἐμφάνιση. Ἐλεύθερη χειρονομία, καθάρια κουβέντα καὶ δὲ φοβᾶται τὴ Σκηνή. Μὰ πρέπει νὰ γίνει φυσικώτερος, λιγότερο ἐπιπόλαιος, κι νὰ μὴν παρασέρνεται σὲ ὑπερβολές. Μὰ αὐτὸ τὸ τελευταῖο ἐννοεῖται πὼς πρέπει νἀρχισει ἀπ' τὸν διδάσκοντα, τὸν κ. Γιώτη Στεφανίδη, ποὺ τοῦ χαλοῦσανε τὸ ὄμορφο παίξιμο οἱ συνεχεῖς καὶ μονότονες χειρονομίες κ' ἡ ὑπερτραγικότητα.

Αὐτὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε συνολικὰ γιὰ τὴν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ «Ἐρασιτεχνικοῦ Ὁμίλου», κινημένοι ἀπὸ ἁγνὸ ἐνδιαφέρο κιἀγάπη γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ προσπάθεια ποὺ μᾶς ὑπόσχεται νὰ συνεχίσει, ὕστερ' ἀπ' τὴ βραδιὰ τῆς «Ραχήλ» ποὺ ἤτανε ἕνα δεῖγμα τόσο ὄμορφο καὶ τόσο ἐλπιδοφόρο, τῆς ὡραίας δουλειᾶς; ποὺ *μπορεῖ κι' ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα* γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσει στὸ μέλλον. Εὐχόμαστε σύντομα νὰ ξαναχειροκροτήσουμε τοὺς ἐνθουσιώδεις ἐρασιτέχνες; σὲ νέο ἔργο ποὺ νὰ ἐπιτρέπει νὰ δοῦμε πιὸ ξεκαθαρισμένα τὰ καλλιτεχνικὰ προσόντα ποὺ τοὺς διακρίνουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἡλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΚΡΑΣΙΑ "ΑΤΤΙΚΟ,,

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΪΤΑΝΗ

(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

«ΑΤΤΙΚΟ» ἄσπρο **«ΑΤΤΙΚΟ»** κόκκινο

Μοσχάτο Σάμου. Μαυροδάφνη.

Τὰ κρασιὰ *«ΑΤΤΙΚΟ»* ἔχουν βραβευθεῖ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις *Βρυξελλῶν καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου.*

Τ' *«ΑΤΤΙΚΟ»* εἶνε μοναδικὰ κρασιά.

Τ' *«ΑΤΤΙΚΟ»* ἔχουν κατακτήσει ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγοράν.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Λέσβῳ: **Ν. Χ'' ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ**. Πώλησις *χονδρικὴ καὶ λιανική*. Ζητήσατε τα ἀπὸ ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ Ἑστιατόρια τῆς πόλεως μας.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι 3—10

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΜΙΑ ΨΥΧΗ

Τί τράβηξε ὁ ἄθρωπος μὲ τὸ παρόπαιγνο πού μερο, ποὺ πιάστηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Κατὰ τὸ βράδυ φτάξαμε σένα χωριὸ καὶ πλαγιάσαμε σὲ μιὰ καμένη ἐκκλησὰ νηστικοὶ καὶ κουρασμένοι. Τὴ δέφτερη μέρα ἔγιναν πάλι τὰ ἴδια· ἀχάραγα στὸ δρόμο ὥς τὴ νύχτα, μόνο ποὺ δὲ σκοτάσαν κοντὶ νομος. Μὰ τὴν τρίτη μέρα εἶχα μπαντονάρει πιά, ὅπως κι' ὅλοι μας. Σὲ κάθε σταθμὸ οἱ συνοδοί μας ἀλλάζαν. Τούτη τὴ φορὰ μᾶς παράλαβε ἕνας ἀξιωματικὸς ἀγριάνθρωπος, μὲ μεγόλα μουστάκια, ποὺ ξέβρασε ὅλη του τὴν ἔχθρητα ὀπάνω μας. Κοντὰ σ' ἀφτὸ ἀπὸ χτὲς τὸ βράδυ πήραμε μαζί μας καὶ τέσσερις γυναῖκες, τὴ μιὰ μὲ τὸ παιδί της, ποὺ ἐνάντιο στοὺς ἄντρες τους ὕπαρχε ἡ κατηγορία πὼς βοήθησαν τὸν ὀχτρό, σὲ τοῦτο καὶ σὲ κεῖνο.

Ἡ κάψα εἶναι ἀνυπόφερτη. Δὲν μπορεῖς ν' ἀγγίξεις τὴ γίς, τόσο καίει. Ὅπως περπατῶ ἀξυπόλητος μοῦ φαίνεται πὼς ὁ δρόμος εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ πυρωμένα μαρμούδια, ποὺ κολλοῦνε ἀπάνου στὶς πατοῦνες μου καὶ μὲ δαγκάνουν μὲ λύσσα, σὰ νἄμπαιναν ἀναμένες βελόνες μέσα στὸ κρέας μου. Πολὺ σπάνια βρίσκουμε κομιὰ πηγὴ στὸ δρόμο. Τότες θἄθελα νὰ πέσω μπρούμυτα στὴ γίς, νὰ κουμπήσω τὰ χείλια μου ἀπάνω στὸ νερὸ καὶ νὰ πιῶ, νὰ πιῶ, νὰ μὴ χωριστῶ ποτές μου ἀπ' ἀφτὸ τὸ γλυκὸ φίλημα, ἔτσι νὰ πεθάνω. Ὁ ἀξιωματικὸς εἶναι ἔξυπνος ἄνθρωπος, ὅσο πέρνει, ἔχει καὶ καρδιὰ ἀπὸ σίδερο. Λέει στοὺς στρατιῶτες του νὰ γεμόσουν τὰ παγούρια τους κ' ἐμᾶς δὲ μᾶς ἀφίνει νὰ κοντέψουμε. Γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀδικήσω, ἔχει καὶ πολὺν ἱπποτισμὸ μέσα του. Οἱ γυναῖκες πρέπει νὰ βαστοῦν γιατὶ θὰ χρειαστοῦν σὲ λίγο, ὅποτε τοῦ κατέβει ἡ ὄρεξη. Γι' ἀφτὸ δίνει τὴν ἄδεια νὰ πᾶν νὰ πιοῦν, μάλιστα κάθε τόσο κοντοστέκεται γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἀνάσα τους. Ὡς τόσο ὁ ἥλιος εἶναι στὴ βρόσή του, μεσημέρι, κι' ἀφτὸς δὲ θέλει νὰ σταματήξει. Δίπλα μου περπατᾶ καμπουριασμένος ἕνας στρατιώτης καμμιὰ σαραντοριὰ χρονῶν, ἕνας φουκαρᾶς, ποὺ ἀνεσαίνει σἄλαχανιασμένο σκυλί. Πίνει λίγο νερὸ ἀπ' τὸ τενεκεδένιο παγούρι του, ἔπειτα πάλι τὸ κρεμάζει στὴ ζώνη. Κάθε τόσο ἀφτὸ χτυπᾶ ἀπάνω στὸ γάφο του καὶ τὸ νερὸ μέσα, ὅπως παίζει, βγάζει ἐκεῖνον τὸ γνάριμον ἦχο ποὺ μοῦ φέρνει τὴν ἐπιθυμία νὰ μουντάρω, νὰ κολλήσω τὸ στόμα μου ἀπ' ὄξω μονάχα, ἀπάνω στὶν τενεκέ, τόσο μοῦ φτάνει. Ξαίρω πὼς ἂν τοῦ ζηταξω νερὸ θὰ μὲ βλοστημήσει. Κι' ὅμως τοῦ κάνω μὲ νοήματα, παρακολῶντας τον, νὰ μὲ δώσει νὰ πιῶ. Μὲ κύταξε μὲ τόση ἀδιαφορία καὶ τὰ κόκκινα μάτια του ἔδειχναν μιὰ τέλεια ἀπογοήτεψη, γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαφτό του, ποὺ στοχάστηκα πὼς ἂν εἴμαστε οἱ δυό μας μονάχα κι' ἔλεγα νὰ τὸ σκάσω, ἀφτὸς δὲ θἄκανε οὐδὲ βῆμα νὰ μὲ πιάσει.

Σ' ἕνα μέρος τὸ χαντάκι τοῦ δρόμου βαστοῦσε λίγο στεκάμενο νερό, ἀπὸ μιὰ ρεματιὰ ποὺ θὰ κατέβαζε τὸ χειμῶνα. Ἐκεῖ σταματήξαμε. Πέσαμε στὸ βοῦρκο μαζωμένοι, σὰ σφῆκες, καὶ τὸ νερὸ θολώθηκε σὲ ἀπελπιστικὸ βαθμό. Ὅταν ξεδιψάσαμε πιὰ ζώσαμε τὸ χαντάκι καὶ καθήσαμε, γιὰ νὰ τὄχουμε πρόχειρο, ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ ξεκινούσαμε.

Σήμερα εἶναι ἡ τρίτη μέρα ποὺ ἔχω νὰ φάγω, γιατὶ σὲ κανέναν σταθμὸ δὲ μᾶς δώκαν ψωμί. Ὅλοι κάθουνται μὲ σκυμένα κεφάλια καὶ συλλογίζουνται. Θέλω νὰ μπῶ μέσα στὸ μυαλὸ καθενοῦς κι' ἔπειτα, ἂν ζήσω, νὰ γράψω ἕνα βιβλίο «Συλλογισμοὶ σ' ἕνα μυνοῦτο».

Στὰ πρόσωπά μας, γεμάτα γένια, ὁ ἵδρος ποὺ ἔσταζε ἔχει κάνει μαζὶ μὲ τὴ σκόνη κότι βρώμικες ἀβλακιές, λὲς κ' εἶναι ὅλο ζάρες τὰ μοῦτρα μας. Ἕνας ξετυλίγει μ' ἐπισημότητα ἕνα κουρέλι ποὺ τὄβρε στὸ δρόμο, καὶ τυλίγει τὰ ποδάρια του. Ἕνας ἄλλος πιὸ πέρα κάνει τὸ ἴδιο. Μόνο ποὺ ἀφτὸς ἔκοψε ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸν παλιοσάκο ποὺ φορεῖ — πιὸ ξαίρει ποὺ τὸν βρῆκε. Σηκώνω τὴν πατούνα μου καὶ μετρῶ ἐφτὰ μεγόλες νεροφουσκες στὸ ἕνα τὸ πόδι μονάχα. Ὅσο γιὰ τἄλλο στάθηκα τυχερός: Βρῆκα ἕνα παλιὸ τσαρβοῦλι καὶ τὄβολα. Μονάχα εἶναι ξερὸ καὶ μὲ πληγώνει ὀπὸ πάνω, ἐκεῖ ποὺ δένει.

Τώρα ὅλους μᾶς βαρσανίζει ἡ πεῖνα, τὸ σκουλῆκι κοιμόταν ὅσο μᾶς ἔκαιγε ἡ δίψα. Ὁ ἕνας κυττάζει τὸν ἄλλον στὰ μάτια, ἔπειτα στὴ μπάντα του, τὸ πιστέβω πὼς ἡ πιὸ τολμηρὴ σκέψη μπορεῖ νὰ μπῆ στὸν ἄνθρωπο τούτη τὴ στιγμή. Μοῦ φαίνεται πὼς μέσα τὸ κορμί μου εἶναι ὁλοάδειανο, μιὰ κουφάλα καὶ μονόχα ὁ ἀγέρας μπαίνει ἐκεῖ γιὰ μιὰ στιγμή, μὲ συγκρυάζε, καὶ πάλι φέβγει ὄξω. Ἕνας ἔσκυψε κατὰ τὸ βοῦρκο, ξερίζωσε μιὰ χοῦφτα χορτάρια καὶ τἄβαλε μονομιᾶς στὸ στόμα του. Δὲν τὄχα συλλογιστεῖ. Κάνω κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο· μὲ καλάρεσε. Τὰ χορτάρια ἤταν ὀγρά, κατέβαιναν μὲ χαρά, ἂς εἶχαν καὶ λίγη λάσπη.

Στὸ μεταξῦ οἱ μαφαζάδες φύγανε. Δυό τους φυλάγουν ἀπὸ πάνω μας κι' οἱ ἄλλοι ξεκουράζοντάι. Ὁ ἀξιωματικὸς πῆρε μιὰ ἀπ' τὶς γυναῖκες καὶ τράβηξε πιὸ πέρα, κάτω ἀπὸ ἕναν μεγάλο πλάτανο. Οἱ ἄλλες κάθουνται μαζί μας. Σὲ λίγο ἕνας στρατιώτης μὲ πλατειὰ χείλια, μελάψός, ἦρθε καὶ τὶς κύταξε. Ἔπειτα ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι μιὰ ἀσκημομούρα, τὴν πιὸ χοντρή. Ἀφτὴ μὲ κακὸ τρόπο, φουρκισμένη, τοῦ εἶπε πὼς εἶναι ἄρρωστη. Τῆς ἔδωκε μιὰ κλωτσὰ καὶ τὴ σήνωσε μὲ τὴ βία. Πῆγαν λίγο παρακεῖ, ἐγὼ τοὺς ἔβλεπα ἀπ' τὸν τόπο μου. Τὴν ἔρριξε στὴ γίς κι' ἀφτὴ βλαστημοῦσε δυνατὰ κι' ἔκλαιγε. Ἔπεσε σὰ ζὸ ἀπάνω της· ἀκούγουνταν τὸ λάφασμά του μέσα στὸ πνιμένο κλιάμα της. Ἄμα σηκώθηκε ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του δυὸ πράσα καὶ τἄριξε στὰ σκέλια της. Ἀφτὴ τἄρπαξε μὲ βία καὶ τὰ πέταξε στὰ μούτρα του.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται **γιὰ τὸ συμφέρο** ὀλιγῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια **τὸ καθήκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ **τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐκίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δόσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ γιάτια τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Μάρτης **4** Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 31

Ὅλοι αὐτοὶ **ἔχουνε καθήκοντα** ἀνίκρυ **στοὺς** ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει **νὰ τὰ καταλάβουν.** Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν **κοινὴ ἀσφάλεια.**
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΕΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΑΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΗΡΩΝ ΜΑΣ

— Θεατρῖνοι

Ἀγαπητὲ Στρατή,

Δὲν εἶναι βέβαια νὰ στοχαστεῖς πὼς ἔτσι ποὺ κυβερνιοῦνται κι' ἐξουσιάζουνται σήμερα οἱ ἀναπτυγμένοι, πολιτισμένοι καὶ δὲν ξαίρω τί ἄλλο (κυρίαρχοι Λαοί, μπορεῖς νὰ βρεῖς, ξοδεύοντας ὅσο μιαλὸ ἔχεις, κάτι τις ποὺ νὰ μὴν εἶναι θεατρικό, σ'ὅποιες ἐπίσημες Κρατικὲς χειρονομίες. Μάλιστα μοῦ ξέφυγε ἡ λέξη. Ὁ θεατρίνος μπορεῖ νὰ κοροϊδεύει τὸν ἑαφτό του, μὰ γίνεται κιδλης, στὸν οἰστρό του, νὰ ξεχαστεῖ ἀπάνω στὸ σένικο, καὶ τότες πᾶνε νὰ τοῦ βγάλεις τὴν ἰδέα πὼς ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν εἶναι στ' ἀλήθεια ὁ Πρίγκηπας τῆς Βουργουνδίας γιὰ ὁ κόντες Λεμονόκουπας. Ὅμως τοῦτοι οἱ κύριοι μὲ τ' ἀψηλὰ καπέλλα καὶ τὶς γιαλιστερὲς βελλάδες, ποὺ λέγουνται Κράτη, εἶναι οἱ πιὸ τιποτένοι θεατρίνοι ποὺ ἀντάμωσα στὴ ζωή μου, καὶ τοῦτο γιατὶ ἔχουν πολὺ ἐπίγνωση μέσα τους· δηλαδὴ ξαίρουν τί τοὺς γίνεται. Δὲ βολεῖ νὰ τοὺς γελάσεις κι' οἱ ἴδιοι δὲν μποροῦν νὰ γελάσουν τὸν ἑαφτό τους, ν'ἀφτογελαστοῦν.

Ἔχουν συνειδητὰ τὴν πεποίθηση πὼς ἐμεῖς οἱ Κυρίαρχοι Λαοί, ἐμεῖς ποὺ ἀφτοὶ μᾶς διαφεντεύουν τὰ δίκια μας καὶ τὰ καλά μας, εἴμαστε ἕνα μάτσο ἀπὸ φελίο, ποὺ μᾶς ἔχουν ἀμπολέψει μ' ἕνα μακρὺ σπάγγο. Ὅποτε τοὺς κατέβει ἡ ὄρεξη ὁ σπάγγος θὰ τραβηχτεῖ καὶ τότες ὅλοι μαζύ, ἐμεῖς οἱ φελοί, θὰ τρέξουμε νὰν τοὺς σφουγγίξουμε τὰ λασπωμένα παπούτσια τους καὶ νὰν τοὺς σηκώσουμε στὰ χέρια μας. Ἔτσι, μιὰ ποὺ τὰ ξαίρουν ὅλοι τους ἀφτό, ὅταν τ' ὐ: ἀκοῦς νὰ κεβγαδίζουν ἀναμεταξύ τους γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν Λαῶν στὶς Βουλὲς, στὰ Κογκρέσα, στὶς Διασκέψεις καὶ στὰ Διαβούλια μὴ θαρέψεις τἄχατες πῶς δὲν ἀλληλοκοροϊδεύουνται. Ἐδῶ εἶναι ἡ ἀναντρία τους. Δὲν τοὺς φτάνει ποὺ κοροϊδεύουν ἐμᾶς· πασκίζουν, κι' ἀκόμα ὅταν εἶναι ἀναμεταξύ τους, νὰ κάνουν νὰ πιστέψει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ὅσα λέει. Ἐνῶθᾶπρεπε νὰ κλείσουν τὶς πόρτες, νὰ κάτσουν σᾶν καλοὶ ἀνθρώποι, καὶ νὰ ποῦν: Ἄς τ' ἀφήσουμε ἀφτά. Ἔτσι, entre-nous τώρα, τί παράπονο ἔχουμε ἀπ' τὰ χαζὰ ὑποκείμενα ποὺ μᾶς προσκυνοῦν;

Δόξα ὁ Θεὸς, ποὺ τὸν πιστέβουν μονάχα ἀφτοί, καλὰ τρῶμε, καλὰ πίνουμε, παράδες ἔχουμε ὅσους θέμε, δόξα ἄλλο τόσο, ὅλα τὰ τελεγραφικὰ τέλια κι' ὅλες οἱ γαζέτες τῆς σφαίρας μιλᾶν γιὰ μᾶς, εἴμαστε ὁ ἀφαλὸς τῆς παγκόσμιας σκέψης. Ἐμεῖς, σιὸ μεταξύ, τί κάνουμε, ; Μαζευούμαστε στὰ πιὸ μεγάλα σπίτια καὶ φωνάζουμε, λόγια, λόγια, λόγια. Εἴμαστε οἱ ρυθμισταὶ τῶν πάντων. Μιὰ γκριμάτσα μας καὶ θᾶρτουν ἀπὸ πίσω μας οἱ φελο φωνάζοντας, κατὰ τὸ γοῦστο μας: Ζήτω ὁ πόλεμος! Ζήτω ἡ εἰρήνη! Ἐννοεῖται πὼς εἴτε ἀπ' τ' ὄνα εἴτε ἀπ' τἄλλο δὲν ἔχει νὰ πάθει οὐδ' ὁ καλὸς τοῦ ποδαριοῦ μας τίποτα. Ἴσα-ἴσα χαζιρέβουμε καὶ τὴ ἑλλοντική μας ἀθανασία στὴν ἱστορία τους. Λοιπόν! Ἄς δουλέψει τὸ τέλι: Πρὸς προάσπισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ τῶν κατατρυχομένων ἀδελφῶν ζήτω ὁ πόλεμος! Ἤ: πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς παμφιλτάτης εἰρήνης: συγκαλεῖται διεθνὴς συνδιάσκεψις ἐν Σουθάμπτωφ.

Δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τὰ ποῦν ἀφτὰ ὄχι σ' ἐμᾶς πιό, μὰ ἀναμεταξύ τους. Εἴδαμε τί ἔγεινε ὕστερα ἀπ' τὸ μεγάλο πόλεμο. Πόσα κογκρέσα χρειαστήκαν γιὰ νὰ φτάξουμε στὸ σημερινὸ σαχλὸ κατασπεύασμα τῆς Ἐβρωπέϊκης εἰρήνης.

Ὁ πλούσιος Ὀβριὸ τῆς Βοστόνας πού κατάθεσε τὰ 50.000 δολ. γιὰ νὰ βρεῖ τὸν ποὺ θᾶδειχνε τὸν καλλίτερο τρόπο γιὰ νὰ παγιωθεῖ ἡ Εἰρήνη μπορεῖ νὰ περιμένει χρόνια καὶ νὰ σπᾶ τὸ κεφάλι του μελετώντας τὰ σχέδια ποὺ θὰ τοῦ στείλουν.

Ὅμως τὸ φτωχὸ κομμάτι τῆς γῆς ποὺ φυτρώνει τὸ σπάνιο ἀφτὸ λουλοῦδι τῆς Εἰρήνης δὲν θὰν τοῦ τὸ δείξει κανένας ἀπ' ἀφτουνοὺς ποὺ νομίζει.

Ἕνα ταπεινὸ χέρι θὰ τὸ κόψει μιὰ μέρα καὶ θὰ τὸ μαδήσει ἀπάνου σ' ὅλη τὴ σφαίρα κ.' ἡ δροσιά του θὰ μᾶς χαιδέψει ὅλους μας. Τότες ὁ πλούσιος Ὀβριὸς μπορεῖ νὰ κρατήσει τὰ μιλιούνια του γιὰ νὰ τοῦ θυμίζουν τὴν ἀγύριστη ἀφτυχία του.

— Ἡ Φιλολογία τῶν Ἐπισήμων

Καὶ τώρα στὸ ζήτημα. Τοῦτες τὶς τελεφταῖες μέρες οἱ Ἀθηνέϊκες ἐφημερίδες πολεμοῦν νὰ κάνουν φιλολογία μυθιστορηματική,, τύπου Μοντεπέν, μ' ἕνα ζήτημα ποὺ κρατᾶ σὲ ἀγωνία τόσο τὸ προσφυγικὸ ὅσο καὶ τὸ ντόπιο στοιχεῖο, μὲ τὸ ζήτημα τῶν πολιτικῶν αἰχμαλώτων ἢ ὁμήρων. Πλάθουνται φανταστικοὶ ἀριθμοί, οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες βγάζουν μανιφέστα, ἐπίσημοι ξένοι κάνουν δηλώσεις γιὰ τὴν κατάσταση τῶν ὁμήρων, σχηματίζουνται ἐπιτροπὲς μὲ σκοπὸ νὰ ἐξερευνήσουν τὰ βάθη τῆς Ἀσίας, σᾶν καινούριοι Λιβινγκστόνοι, γιὰ ν' ἀνακαλύψουν ὑποθετικοὺς αἰχμαλώτους, κάθε καρυδιᾶς καρύδι ξεπροβέλνει γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαλύψει σοβαρὰ κι' ἀξιοπερίεργα πράμματα. Ἀπ' ὅλα ἀφτὰ ἐγὼ κρατῶ διὸ σημεῖα μονάχα γιὰ νὰ πῶ λίγα πράμματα:

Μιὰν ἀνακοίνωση, σὲ δημοσιογράφο, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως αἰχμαλώτων καὶ μιὰν ἄλλη τοῦ Ἐξοχώτατου Στρατηγοῦ Dellara, ποὺ εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, ποὺ γύρισε ἀπ' τὴν Ἀσία καὶ Κωνσταντινούπολη ὅπου πῆγε γιὰ νὰ ξετάσει τοὺς ***ὅρους τῆς διαμονῆς τῶν ὑπολειπομένων αἰχμαλώτων.*** Κι' ἡ μὲν Κυρία Γενικὴ Διεύθυνσις λέει πὼς ὑπάρχουν στὴν Ἀνατολὴ ὡς 12.000 ὁμογενεῖς ποὺ ***δὲν ἀποδοθήκαν*** ἀκόμα στὴν Ἑλλάδα γιατὶ ὅταν πιαστήκαν ***φοροῦσαν πολιτικὲς ἐνδυμασίες.*** Πὼς ὅλοι ἀφτοὶ θ' ἀποδοθοῦν μιὰ μέρα, πολὺ σύντομα. Πὼς ποιοὶ εἶναι ἀφτοὶ ποὺ ζοῦν καὶ πῶς λέγουνται εἶνε ἀδύνατο στὴν ἐδῶ ὑπηρεσία νὰ ἐξακριβώσει καὶ καί. (Ἐφημερίδα «Λοκρίς» 14.2.1924) Ὁ δὲ Ἐξοχώτατος Dellaras δηλώνει πὼς τὰ ἀνθρωπάρια ἀφτὰ ποὺ λέγουνται αἰχμάλωτοι ***διαιτῶνται*** μὲ τὶς πιὸ εὐνοϊκὲς συνθῆκες ποὺ εἶδε ποτὲς σὲ garnisons αἰχμαλώτων καὶ πῶς γιἀφτὸ εἶναι ἐνθουσιασμένος.

— Τὶ εἶναι καὶ πῶς σχηματέστηκαν τὰ τάγματα τῶν πολιτικῶν αἰχμαλώτων

Σὰν παθός, ὅπως ἤμουν κι' ἐγὼ ἕνας ἀπ' ἀφτοὺς τοὺς πολιτικοὺς αἰχμαλώτους, θὰ πῶ λίγα λόγια, κοιτάζοντας νὰ βάλω στὴ θέση του τὸ ζήτημα.

Ἄς πιάσουμε ἕνα-ἕνα τὰ σημεῖα. Πρῶτα-πρῶτα τί πράμματα εἶναι ἀφτοὶ οἱ περίφημοι πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι, ἢ ὁμηροι, ἢ «Σιβὶλ οὐσσερὰ» ὅπως τοὺς βάφτισαν οἱ Τοῦρκοι;

Εἶναι γνωστὲς οἱ συνθῆκες ποὺ φύγαμε ἀπ' τὴ Μικρασία. Χιλιάδες στρατὸς ἀποσυνθεμένος ἀπόμεινε, γιατὶ δὲν πρόφταξε νὰ μπαρκαριστεῖ ὄξω ἀπ' ἀφτοὺς ποὺ πιαστήκαν ὑποχωρόντας καὶ τὸ περισσότερο μέρος τοῦ ντόπιου πληθυσμοῦ ποὺ δὲν ὑπῆρχαν τὰ μέσα ἢ δὲν ἤθελε νὰ φύγει, συνεπαρμένος ἀπὸ τυχοδιωκτικὲς διαδόσεις γιὰ ἄμυνα ποὺ κυκλοφοροῦσαν καὶ μὲ τὴν παρηγοριὰ τῶν Συμμαχικῶν βαποριῶν καὶ δυνάμεων ποὺ ὑπαρχαν τότε, πρὸ πάντων στὴ Σμύρνη.

Ὅταν κατέβηκαν οἱ Τοῦρκοι, ὅσους δὲ φοβήθηκαν νὰ πετάξουν τὰ στρατιωτικὰ ροῦχα, τοὺς ἔπιαναν ἀμέσως καὶ τοὺς ἔστελναν στὸ ἐσωτερικό, ταυτόχρονα δὲ μιὰ διαταγὴ τοῦ Νουρεντὶν πασᾶ ὅριζε πὼς ἀπ' τοὺς πολίτες Ρωμιοὺς ἀπὸ 18 χρονῶν ὡς 45, ἐπειδὴ ἀκόμα ἡ διπόλεμη κατάσταση μὲ τὴν Ἑλλάδα δὲν ἔταψε, κι' ἐπειδὴ οἱ Ρωμηοὶ ἔδειξαν ἀσυχώρετη διαγωγὴ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς, κι' ἐπειδὴ ὑπῆρχε κίντυνος νὰ περάσουν πάλι ἀντικρὺ καὶ νὰ βοηθήσουν τὸν Ἕλληνα, γιἀφτὰ λοιπὸν ἀπὸ 18—45 θὰ πιάνουνται καὶ θὰ κρατηθοῦν, ὡς ποὺ νὰ ***κλείσει ἡ εἰρήνη,*** ὅποτε θᾶφεθοῦν ἐλέφτεροι νὰ πάει ὁ καθένας στὸν τόπο του. Ἔτσι σχηματιστήκαν ἐκεῖνα τ' ἀτελείωτα καροβάνια τῶν Μικρασιατῶν μαζὺ μ' ἕνα σωρὸ στρατιωτικοὺς ποὺ εἶχαν ντυθεῖ πολιτικὰ ροῦχα, κ' εἶναι γνωστὸ πόσοι ξεκινοῦσαν ἀπ' ὄνα μέρος καὶ πόσοι ἔφταναν στὸν ὁρισμένο τόπο. Ἄμα τέλιωσε ἀφτὸ τὸ μακελιὸ κι' ἔζησαν ὅσοι ἔζησαν, ***ἕνας ἀρκετὰ σημαντικὸς ἀριθμὸς,*** ἀρχίνηξαν οἱ βορὲς, οἱ καταναγκαστικὲς ἀγγαρεῖες ποὺ μὲ τὴν ἀξιοθρήνητη διαιτα, γύμνια καὶ κοιλιακὲς ἀρρώστιες ποὺ ξεπρόβαλαν, κατατσάκισαν κι' ἀφάνισαν τὸν κόσμο ποὺ πέθαινε ὁ μαδόν. Ἀφτὴ ἡ κατάσταση βίσταξε πολλοὺς μῆνες, πρὸ πάντων στὰ τάγματα αἰχμαλώτων τοῦ ἐσωτερικοῦ (Κόνια, Τσούμπρα, Ἀδάνων, περιφέρειας Ἀγκύρας, Ποζάντας, Μαγνησίας). Καὶ τὰ θύματα ἀφτῆς τῆς κατάστασης, σὲ μιὰ περίοδα ἀνακωχῆς πιά, ἦταν σχεδὸν ἴσα μὲ τὸν ἀριθμὸ ἐκεινῶν ποὺ σφάχτηκαν ἢ σκοτωθήκαν στὶς ἀρχές.

— Ἡ κυβερνητικὴ ἀδιαφορία κι' ὁ θεατρισμὸς τῆς διεθνοῦς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κι' ὅμως καμιὰ ἐπίσημη ἐνέργεια τότες, καμιὰ φωνὴ διαμαρτυρίας, καμιὰ ἔκκληση στὴν Ἐβρώπη γιὰ μιὰν, κατὰ τύπου, ἔστω, Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπή, ποὺ δικαιολογιοῦναν πληρέστατα ἀφοῦ βρισκούμαστε σὲ μιὰ εἰρηνικὴ περίοδο, ποὺ σὲ λίγο θὰ ἐπικυρώνουνταν μὲ τ' ὁριστικὸ κλείσιμο τῆς εἰρήνης. Κατὰ τὸν περασμένο Ἰούνιο μονάχα θυμήθηκαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδας στὴ Συνδιάσκεψη τῆς Λωζάννης νὰ εἰσηγηθοῦν τὴν ἀποστολὴ στὴν Ἀνατολὴ μιᾶς διεθνοῦς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κατάσταση τῶν αἰχμαλώτων. Ἐδῶ εἶναι ἡ πιὸ θεατρικὴ χειρονομία ποὺ μπορεῖς νὰ δεῖς. Ὁ Ἰσμὲτ τηλεγράφησε στὴν Κυβέρνηση του πὼς ἔρχεται μιὰ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ λάβουν τὰ μέτρα τους γιὰ νὰ φανοῦν ἀσπροπρόσωποι. Κι' ἐπειδὴ ὁ λόγος ἦταν γιὰ αἰχμαλώτους γενικά, οἱ Τοῦρκοι ποὺ ξύπνησαν ὅσο δὲ θέλουμε ἐμεῖς νὰ μολογήσουμε, σκεφτήκαν νὰ δείξουν μονάχα τοὺς στρατιωτικοὺς αἰχμαλώτους καὶ νὰ κρύψουν τοὺς πολίτες. Ἔτσι δοθήκαν σχετικὲς διαταγές. Ξεδιάλεξαν ἀπ' τοὺς στρατιωτικοὺς ὅσους ἦταν κάπως καλοντυμένοι, καταχώνιασαν τοὺς ὁλόγυμνους, ἀνακοινώσαν σ' ἀφτοὺς ποὺ θὰ πόζαραν μπροστὰ στὴν ἐπιτροπὴ πὼς κανένας γλωσσομαθὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μιλήξει στοὺς Ἐβρωπαίους, γιατὶ θᾶκανε τὸ λογαριασμό του τί θὰ τὸν περίμενε ὕστερα, πῆραν τοὺς ἀρρώστους ποὺ κοίτουνταν στὰ χώματα καὶ στὰ τσιμέντα καὶ τοὺς βάλαν ἀπάνω σ' ὁλοκάθαρα κρεβάτια, μᾶς πῆγαν ἐμᾶς, τοὺς πολιτικοὺς καὶ μᾶς ἔκρυψαν ὧρες μακριὰ μέσα στὶς χαράδρες, ἀφοῦ ἐξαφάνισαν κάθε ἴχνος ζωῆς μας (κουβαλούσαμε μαζί μας ὅταν μᾶς ἔκρυψαν καὶ τὸ ἐλάχιστο ποὺ εἴχαμε: τσουβάλια ποὺ πλαγιάζαμε, καραβάνες, καὶ τὰ ρέστα) κολλήσαν ἀπὸ πίσω ἀπ' τὴν Ἐπιτροπὴ γλωσσομαθεῖς Τούρκους ἀξιωματικοὺς καὶ ***Ἑλληνόγλωσσους*** Κρητικούς, μάζωξαν στὴ Σμύρνη κι' ἔκρυψαν τοὺς Ἕλληνες ἀξιωματικοὺς αἰχμαλώτους γιατροὺς τῶν πολιτικῶν ταγμάτων γιὰ νὰ μὴ μολογήσουν τίποτα — κι' εἶπαν στὴν Ἐπιτροπή: Μπούγιουρουν! Ἤμουν μπροστά, μέσα στὸ καρὲ τῶν ἀξιωματικῶν στὸ «Ἀρχιπέλαγος» τὴ νύχτα ποὺ ἐρχούμαστε ἀπ' τὴ Σμύρνη, ὅταν ἕνας δικός μας φίλος μου, γραμματικὸς στὸ 14 τάγμα αἰχμαλώτων Μαγνησίας ἔδωσε στὸν Πρόεδρο τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς Τζάκουϊθ, ποὺ ἔκερνε κείνη τὴν ὥρα τὴ κατάθεσή μου γιὰ τὰ γεγονότα τ' Ἀϊβαλιοῦ καὶ Μοσχονησιοῦ.

Μιὰ πίπα μέσα στὴν ὁποία ὁ δικός μας εἶχε φυλάξει τὸ ***πρωτότυπο*** τοῦ τηλεγραφήματος τῆς Τούρκικης Γενικῆς Διοικήσεως αἰχμαλώτων πρὸς τὸ 14 τάγμα ποὺ τὄκλεψε καὶ ποὺ ἔλεγε ἀφτολεξεί: Ἡ Διεθνὴς κομισιόνα ἔφταξε στὸ Οὐσὰκ κι' ἔρχεται στὴ Μαγνησά. Κατὰ τὶς διὸ μέρες, Τρίτη καὶ Τετάρτη ποὺ θὰ περάσει ἀπ' αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ θεωθῇ κανένας πολιτικὸς αἰχμάλωτος».

Κι' ἡ ἐπιτροπή; Ἦλθε, εἶδε, ἀγνόησε ὁλότελα τὴν ὕπαρξη τῶν ὁμήρων, ἐνθουσιάστηκε ἀπ' τὴν καλοπέρασι τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἀπῆλθε. Καὶ γιὰ συμπέρασμα καὶ γιὰ δικαιολόγησι τῶν χιλιάδων ποὺ τσέπωσε γιὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα δημοσίευσε ἕνα πρακτικὸ ποὺ ἔλεγε πὼς οἱ Ἕλληνες αἰχμάλωτοι ζοῦν ὑπὸ τὶς καλλίτερες συνθῆκες στὴν Ἀνατολή, εἶναι κατεφχαριστημένοι ἀπ' τὸ ὐ; Τούρκους ποὺ τοὺς κοιτάζουν ὅσο δὲν περίμεναν καὶ εἰς ἔνδειξιν ὑποσημειοῦται».

Τὰ ἴδια ἔκανε κι' ὁ ἐξοχώτατος Dellaras τώρα. Μάλιστα ἀφοῦ ἔτυχε νὰ βρεῖ τὸ συγγενολόγι ἑνοῦς ὑπουργοῦ στ' Ἀντανα σίγουρο πὼς θὰν τοῦ δώσουμε καὶ τὸ Μεγαλόσταυρο.

— Ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάννης καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὁμήρων

Καὶ τώρα ἕνα ἐρώτημα: Ποιὰ ἀποτελέσματα ἔφερε ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Dellaras καὶ ποιὰ ἦταν ἡ ἀκάγκη τῆς ἀποστολῆς ἀφτῆς, γιὰ τὴν ἐξακρίβωση τῶν ***ὅρων διαμονῆς*** τῶν ὁμήρων, τὴ στιγμὴ ποὺ δὲν εἴχαμε νὰ κάνουμε ἄλλο, παρὰ νὰ τοὺς πάρουμε τὸ γληγορότερο;

Γιατί, νομίζουμε πὼς ὑπάρχει μιὰ συνθήκη τῆς Λωζάννης ποὺ ἐμεῖς τὴ διαβάσαμε στὴ Μαγνησά, πρὸ πέντε μῆνες, μεταφρασμένη στὰ Τούρκικα κ' ἐδῶ στὸ πολιτισμένο κράτος μας δὲν μπορέσαμε ἀκόμα νὰ τὴ δοῦμε καὶ νὰν τὴ συβουλευθοῦμε.

Λοιπὸν ἀφτὸ τὸ σανσκρητικὸ χαρτὶ λέει σ' ἕνα ἄρθρο, στὸ 9ο ἂν θυμοῦμαι καλὰ (ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν), πὼς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐπικύρωση τῆς συνθήκης ἀπ' τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη καὶ μὲ τὴν ἐπίσημη ἔναρξη τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, ***πρῶτοι ἀποδοτέοι*** ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας εἶναι οἱ Ρωμηοὶ πολιτικοὶ αἰχμάλωτοι, ποὺ οἱ οἰκογένειές τους ἔχουν περάσει στὴν Ἑλλάδα.

Πρῶτα-πρῶτα δὲν μποροῦμε νὰ καταλάβουμε, κι' ἂς συχωρεθεῖ τὸ ταπεινό μας μυαλό, πῶς οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι δέχτηκαν νὰ σχετιστεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μὲ τὴν ἀπόδοση τῶν ὁμήρων ἐνῶ, θᾶπρεπε σᾶν αἰχμάλωτοι κι' ἀφτοὶ ν' ἀποδοθοῦν ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῆς εἰρήνης ὅπως γίνεται σὲ κάθε πόλεμο κι' ὅπως διακήρυξε ὁ Νουρεντὶν πασσᾶς. Ἂς εἶναι. Ἡ συνθήκη ἐκτελέστηκε σ' ἀφτὸ τὸ σημεῖο ἀπ' τὴν ἀρχή; Ἤρθε ἡ ὁρισμένη διορία ποὺ ἐμεῖς τὴν ἀπαντέχαμε μὲ τόση ἀγωνία κι' ὄχι μονάχα βαπόρια δὲν ἐρχότανε νὰ μᾶς πάρουν μὰ τἀντίθετο τὸ 2ο τάγμα Σμύρνης ποὺ βρισκόμουν ἐγὼ τότες κουβαλιοῦνταν στὸ ἐσωτερικό, καὶ σκορπίζουνταν στὴ Μαγνησᾶ, Κασσαμπᾶ, Ἀφιὸν Καρακισὰρ, ἀκόμα καὶ στὴν Ἄγκυρα.

— Τὸ καταπάτημα τῆς συνθήκης καὶ τὸ διώξιμο τοῦ Ξένου

Ὤ; τόσο δὲν ἔχει νὰ πεῖ κανένας τίποτα γιὰ τὴν Ἑλλην. Κυβέρνηση. Πῆρε τὸν κόπο νὰ στείλει στὴ Σμύρνη τὸ λοχαγὸ Ξένο, μέλος στὴν Ἐπιτροπὴ Ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων, ποὺ πῶς τἄβρασε πῶς τἄφκιαξε πῆρε τὰ παπούτσια του ἀπ' τὴ Σμύρνη, παρ' ὅλες τὶς Λοκαρνικὲς ὑποσχέσεις γι' ἄμεσο παραλαβή μας ποὺ ἔδωσε σὲ κάτι δικούς μας ποὺ ἱεροκρυφίως μπόρεσαν νὰ τὸν ἀνταμώσουν σ' ἕνα φραντσέζικο σπίτι. Ἀφτὰ δὲν ξαίρω κατὰ πόσο τὰ μαθαίνατε ἐδῶ. Ἐγὼ κατόρθωνα νἄχω ταχτικὰ τὴ Journal d'Orient τῆς Πόλης κι' ἤξερα τί γινότανε.

Δυὸ σχεδὸν μῆνες ὕστερα ἀπ' τὸ ἐπεισόδιο ἀφτὸ γένηκε μπορετὸ νὰ σταλεῖ μιὰ διεθνὴς ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν παραλαβή μας ἀπὸ τὸν Τζάκουϊθ. Ἀξίζει ἐδῶ μιὰ σημείωση πὼς συγκεντρωμένοι στὴ Σμύρνη ἀπὸ διάφορα τάγματα, διόμισυ χιλιάδες αἰχμάλωτοι ἀπαντέχαμε εἴκοσι μέρες νὰ εὐδοκήσει νὰ φανῇ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ νἄρτει τὸ βαπόρι ποὺ θὰ μᾶς ἔπερνε. Καὶ ξαναρωτοῦμε: Πόσος καιρὸς εἶναι ποὺ ἀρχίνησε ἡ ἀπόδοσις τῶν αἰχμαλώτων καὶ πόσοι ἀποδόθηκαν ὡς τώρα; Καὶ θὰ παρουμε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντηση:

Ἡ ἀπόδοση ἀρχίνηξε στὶς 6 τοῦ περασμένου Δεκέμβρη, δηλαδὴ πρὸ διόμισυ μῆνες καὶ ὡς τὴν ὥρα πήραμε ἑφτὰ χιλιάδες ἀπάνω κάτω ὁμήρους συγκεντρωμένους σὲ τάγματα, ποὺ ἦταν στὴ διάθεσή μας ἀπ' τοὺς Τούρκους κάθε στιγμή, ποὺ δὲν ἦταν σκόρπιοι καὶ «διεσπαρμένοι» ὅπως διακηρύχνει ἡ κ. Διεύθυνση, μολογημένοι καὶ φανεροὶ αἰχμάλωτοι ποὺ ἀλληλογραφοῦσαν μὲ τὰ σπίτια τους καὶ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ πάει νὰν τ' ὐς ξετρυπώσει ὁ Ἐξοχώτατος Dellaras. Ἐμεῖς σὲ Σμύρνη, μὲ βάση τὶς πληροφορίες ποὺ εἴχαμε, ὑπολογίζαμε

ΣΗΜΕΙΩΣΗ. — Στὴ Ρωσσία, ὕστερα ἀπ' τὸν πόλεμο, γίνηκε κάτι παρόμοιο σχηματίστηκε μιὰ Ἐπιτροπὴ διεθνὴς καὶ πῆγε νὰ ξετάσει τοὺς αἰχμαλώτους ποὺ εἶχαν πιαστεῖ στὶς ἀντιμπολσεβικικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔκανε ἡ Ἐβρώπη τότες. Οἱ Ρῶσσοι ὁδηγήσαν τοὺς Ἐβρωπαίους στὸ στρατόπεδο τῶν αἰχμαλώτων καὶ φύγαν μακριὰ γιὰ νὰ τὰ ποῦν ἀνοιχτὰ μὲ τοὺς δικούς τους. Ἔτσι μπορεῖ νὰ νοηθεῖ μιὰ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ σὲ τέτοια ζητήματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✣ Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ ✣ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

τὸν ὁλικὸ ἀριθμὸ τῶν δημήρων σὲ 10.000, (Ἄγκυρα 3000, Ἄντανα 3000, Σμύρνη—Μαγνησία 1800, Σαλιχλὴ—Ἀχμετλὴ 1000, Ἀϊντίνι 1100, σκόρπιοι στ' Ἀφιὸν κι' ἀλλοῦ ὡς 200), καὶ βλέπω γιὰ τὴν ὥρα πὼς δὲν πέφτανε ὄξω. Οἱ 600 τῶν Ἀντάνων ποὺ λέγεται πὼς ἀνακάλυψε ὁ ἐξοχ. Dellaras εἶνε πολὺ γνωστοὶ καὶ φανεροὶ αἰχμάλωτοι τοῦ Πού Τάγματος ποὺ ἕνας τους γράφει τσχτικώτατα ἐδῶ.

— Ἐγκληματικὴ ἀνεμελιὰ

Τώρα, ποιοὶ λόγοι ὑπόβαλαν στὴν Ἑλλ. Κυβέρνηση νἀφήσει νὰ περάσει ὁ χειμῶνας κι' ἀκόμα νὰ μὴν ἔχει τελέψει τὴν παραλαβὴ ἀφτοῦ τοῦ τόσου μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁμήρων ποὺ ἦταν συγκεντρωμένοι κ' ἕτοιμοι πάντοτε γιὰ μπαρκάρισμα; Γιατὶ διάθετε μέχρι πρὸ λίγο ἀκόμα, γιὰ τὴ δουλιὰ ἀφτὴ ἕνα μονάχα καραβ, π ὺ γιὰ νὰ κάνει ἕνα ταξίδι νὰ καθαριστεῖ καὶ νὰ ξαναφύγει χρειάζουνται πάνου ἀπὸ δεκαπέντε μέρες, μάλιστα τὴ στιγμὴ ποὺ εἶχαν ὁριστεῖ διό-τρία λιμάνια μπαρκαρίσματος, ἡ Σμύρνη ἡ Μερσίνα κι' ἕνα στὸν Ἔφξεινο;

Ὑπολόγισε πὼς ἕνας δέφτερος χειμώνας σ' ἀφτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, με τὰ χάλια ποὺ εἶχαν, θὰ κατώρθωνε νὰ στείλει κάμποσους γιὰ τὸν ἀγύριστο καὶ τοὺς ρέστους νὰ τοὺς ἀφήσει μισοὺς καὶ ραϊσμένους; Ἕνας ἀριθμὸς 96 στρατιωτῶν αἰχμαλώτων ποὺ νοσηλεύουνταν στὰ Νοσοκομεῖα μαζὺ μὲ δυὸ γιατροὺς εἶχαν καθυστερήσει στὴν ἀπόδοση τῶν στρατιωτικῶν αἰχμαλώτων ποὺ ἔγινε τὸν Ἰούλιο. Οἱ Τοῦρκοι τοὺς εἶχαν στὴ Σμύρνη πάνου ἀπὸ ἀνάμιση μῆνα καὶ περίμεναν νὰ τοὺς πάρει ἡ Ἑλλ. Κυβέρνηση. Ὅταν εἶδαν κι' ἀπόειδαν πὼς κανένας δὲ νοιάζουνταν γιὰ φτοὺς τοὺς, τράβηξαν στὸ ἐσωτερικὸ μέσα ἀπ' τ' Ἀϊντίνι.

Ἡ μητέρα Πατρὶς γιατὶ ἀγνόησε ἀφτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ὁ doctor Page ποὺ ἐπιστατοῦσε στὴν ἀνταλλαγὴ θὰ τὴν εἶχε εἰδοποιήσει σίγουρα; Καὶ γιατὶ δὲ φρόντισε ν' ἀποδοθοῦν, ὅπως ἦταν δίκιο, μὲ τὴν πρώτη ἀποστολὴ τῶν ὁμήρων μὰ τοὺς παράλοβε μόλις προχτές;

— Κι' οἱ συνέπειες

Ξπίρω ἕναν ἀπ' ἀφτούς, ποὺ τὸν ἀντάμωσα ὅταν τοὺς εἶχαν στὴ Σμύρνη. Ἡ μάνα του, μιὰ γριούλα, ἔρχεται κάθε μέρα καὶ μὲ βρίσκει καὶ τὰ μάτια της βουρκώνουν καὶ ξαναβουρκώνουν. Διέβασα τὸν κατάλογο τῶν στρατιωτικῶν ποὺ ἦρθαν, κι' εἶναι μονάχα 94 ἀφτοί. Τὸ παιδὶ ἀφτὸ δὲν εἶναι μέσα στὸν κατάλογο. Θὰ πέθανε. Πῶς νὰ τῆς τὸ πῶ ποιὸς σκότωσε τὸ παιδί της;

Γειὰ-χαρά.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ἀνακοινώνει πὼς οἱ ὁπλίτες τῆς κλίσεως τοῦ 1922 θ' ἀπολυθοῦνε μόλις κολογυμναστοῦνε οἱ κληρωτοὶ τοῦ 1924. Ὑπάρχει ἐλπίδα ἡ ἀπόλυσή τους νὰ γίνει τὸν ἐρχόμενο Ἰούνη.

***

Τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ ἐγκύκλιό του πρὸς ὅλες τὶς Ἀρχὲς γνωστοποιεῖ πὼς ἐπιτρέπεται στοὺς κληρωτοὺς τοῦ 1924 νὰ φεύγουνε στὸ ἐξωτερικὸ μ ναχὰ γιὰ θεραπεία, ἀφοῦ πρῶτα γνωματεύσει ἡ Ἀνώτατη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Στρατοῦ.

***

Τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν γνωστοποιεῖ πὼς ἔγινε παράταση τῆς ἐγγραφῆς στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ὡς τὶς 15 τοῦ Μάρτη.

***

Στὸ Τόκιο θάφτηκαν σένα μεγάλο μνημόρ. τὰ λείψανα 33000 σκοτωμένων τοῦ τελευταίου σεισμοῦ τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ μνημεῖο ἔχει ὕψος 100 ποδιῶν. Εἶνε ἀπὸ σιδερένιο μπετὸν κοὶ παρασταίνει τὸ ἄγαλμα τοῦ Βούδδα.

***

Ὁ περίφημος καὶ πολὺ γνωστὸς στὸ Κοινόν μας γάλλος κωμικὸς ἠθοποιὸς τοῦ Κινηματογράφου Μὰξ-Λίντερ αὐτοχτόνησε μὲ φαρμάκι μαζὺ μὲ τὴ γυναίκα του στὴ Βιέννα. Ἡ κατάστασή του εἶνε σὲ βαρειὰ χάλια.

***

Τὸ μετεωρολογικὸ «Εὔξεινος» ἔφυγε γιὰ τὴ Σμύρνη γιὰ νὰ παραλάβει 600 πολιτικοὺς ὁμήρους. Μὲ τὸν «Εὔξεινο» ἀνεχώρησε κι' ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἀνοζήτηση τῶν πολιτικῶν, ὑπὸ τὸν κ. Θεοδοσιάδη, ποὺ θὰ περιοδεύσει τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Μικρασίας, γιὰ τὴν ἀνεύρεση ὁμήρων. Ἐπίσης τὸ «Ἀρχιπέλαγος» ἔφυγε γιὰ τὴ Τραπεζοῦντα, γιὰ νὰ πάρει τοὺς συγκεντρωμένους ἐκεῖ 1300 πρόσφυγες.

Τὸ «Ἀρχιπέλαγος» στὴν ἐπιστροφή του θὰ περάσει ἀπ' τὴ Σαμψοῦντα ὅπου θ' ἀφίσει μιὰ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων Προνοίας καὶ Ἐξωτερικῶν, ποὺ θὰ φροντίσει γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν συγκεντρωμένων ἐκεῖ 2.000 προσφύγων.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

— Γιὰ τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ νησιοῦ μας.

Προχθὲς βράδυ περνοῦσε ἀπ' τὸ χωριό μας στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν Ἀνθυπολοχαγὸν κ. Ματθαίου. Μέσα σ' ἕνα κεντρικὸ καφενεῖο, ἕνας φιλήσυχος πολίτης καὶ ἔντιμος ἔφεδρος ὁ Ἀντώνιος Χ" Στεφανῆς, δάρθηκε θηριώδικα μὲ μαστιγώτες στὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸν ἀποσπασματάρχην Ἀνθυλχαγὸν, χωρὶς σημαντικὴν αἰτίαν, γιὰ κάποια μικροαφορμὴ ποὺ εἶχε μὲ ἕνα ἄλλον πολίτην, καὶ στὴν ὁποίαν κανένας ἀπολύτως λόγος δὲν συνέτρεχε νὰ ἀνακατωθῆ ἔτσι βάρβαρα τὸ βούρευρον τοῦ κ. ἀποσπατάρχου.

Σύσσωμος ὁ κόσμος τῆς Κοινότητος γεμάτος ἀγανάκτηση ὕστερα ἀπ' τὸ ἐπεισόδειο, ρωτοῦσε ἂν οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ βούρευρον τοῦ ἐνλόγῳ ἀποσπασματάρχου Ἀνθ)γοῦ, ἠκούσθησαν δὲ καὶ ἄλλοι λέγοντες ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμοῦν νὰ λησταεύωνται τὰ βαλάντιά των, παρὰ νὰ δέρνωνται μὲ τέτοια ἀγριότητα χωρὶς λόγο κ' ἀφορμή. Οἱ κάτοικοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ διερμηνεύοντες δημοσίᾳ τὴν ἀγανάκτηση αὐτὴ παρακαλοῦμε εὐσεβάστως τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Πολιτικὰς Ἀρχὰς τοῦ τόπου μας νὰ προστατεύσουν τοὺς πολίτας ἀπὸ τέτοιου εἴδους θηριωδίες.

Ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ τῇ 29 Φ βρ. 1924

Κ. Παπαχαραλάμπους ἔφεδρος ὑπ)γός, *Εὐστρ. Χιωτέλλης* ἔφεδρος ἀνθ)γός, *Εὐάγ. Ἀρμάδας* ἔφ. ἀνθ)φαρμακοποιός, *Σταμ. Γκογκόσης* ἐφ. ἀνθ)στὴ, *Εὐστρ. Χατζηδημητρίου* ἐφεδρος ἀνθ)στὴς, *Παν. Θεοφανέλλης* ἔφεδ. ἀνθ)στὴς, *Γεωρ. Σταματίου* ἔφεδ. ἀνθ)στὴς, μηχ., Εὐστρ. Δρακούλας ἔφ. ἀνθ)στὴς μηχ.

Ἕνας λαδωμένος διαχειριστὴς

Κύριε διευθυντὴ

Θὰ διαβάσατε βέβαια στὴ «Σάλπιγγα» 22)2)24 μιὰ δημοσιευση σχετικὴ γιὰ ὅσες ἀλήθειες εἴχανε γραφεῖ στὴν «Καμπάνα» γιὰ τὴν Ἕνωσή μας. Ὁ ὑπογράφων τὴ δημοσίευση αὐτὴ στενοχωρέθηκε, ποὺ ἄκουσε τὴν πικρὴ ἀλήθεια, καὶ γύρεψε νὰ ἀπολογηθεῖ γιὰ τὰ πεπραγμένα του. Μὰ ἡ ἀπολογία του ἤτανε ἀποτυχημένη. Εἶνε λέει κιαὐτὸς ἔφεδρος Μὰ τότε γιατὶ δὲν ἔμεινε μέλος στο Σύνδεσμό μας σὰν ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους, ἀλλὰ μόλις γινήκανε οἱ ἐκλογὲς παραιτήθηκε κιἄρχισε νὰ πολεμᾶ τὴν Ἕνωσή μας σὰν ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τῆς τάξεώς μας; Ἐπειδὴ δὲ μπόρεσε μόλις τις ἀγωνιώδεις προσπάθειές του νἄβγει πρόεδρος γιὰ νὰ σέρνει ἀπ' τὴ μύτη τοὺς συναδέλφους; Ἔχει λέει κιἀδελφὸ «θανόντα ἐν πολέμῳ» Πότε ἔγινε αὐτό; Σὲ πιὰ μάχη ἢ σὲ πιὸ Νοσοκομεῖο πέθανε αὐτὸς ὁ ἀδερφός του; Μὰ αὐτὰ δὲν ἔχουνε σημασία.

Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ φράση ποὺ λέει γιὰ τὸν ἑαυτό του πὼς εἶνε «ἰδεώδης καὶ τίμιος διαχειριστής». Νὰ σᾶ, τὴ ζωγραφίσουμε αὐτὴ τὴν ἰδεώδη διαχείριση: Εἶνε ἢ δὲν εἶνε αὐτὸς ποὺ ὅταν εἶχε κατακυρωθεῖ τὸ λάδι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐλαιοτριβείου εἰς δρ. 75 ἐτ' ὀνόματι τοῦ συνεδέλφου Γιάννη Χαλκοδαίμονα φώναξε αὐτὸν τὸ συναδελφό μας καὶ τοῦπε ἂν δέχεται νὰ μοιραστοῦνε τὸ λάδι πάνω στὴν τιμὴ τῶν 75 δρ. ἀλλοιώτικα θὰ πειοδοτήσει; Ὁ συνάδελφός μας ἀρνήθηκε γιατὶ αὐτὸ θὰ ζημιωνε τὴν ἐκκλησία ἐπειδὴ τότες τὸ λάδι εἶχε ὑπερτιμηθεῖ. Ἔτσι ἔγινε αἰτία ὁ συν. Χαλκοδαίμονας νὰ κερδίσει ἡ Ἐκκλησία πάνω κάτω 10000 δραχμὲς, ποὺ μποροῦσε βέβαια ἂν παραδεχούτανε τὴν πρότασή του νὰ τὶς κερδίσει αὐτὸς, γιατὶ ὁ προτείνων διατριβογράφος ἤτανε πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς δηλ. ὁ διαχειριστής. Ὁ «ἰδεώδης διαχειριστὴς» ὅπως λέει. Νὰ μὴν τὰ πολυλογοῦμε, τὸ ὑποκείμενο εἶνε γνωστὸ καὶ στὸ Κέντρο γιὰ τὶς ἀλυτικές του τάσεις ἐνάντια στὴν Ἕνωσή μας. Αὐτὲς, κ. Διευθυντὴ, εἶνε ἀλήθειες τρανὲς καὶ ἀσάλεφτες ποὺ μποροῦμε ὅ,τι ὥρα θέλει νὰ τὶς ἀποδείξουμε.

Ἀνεμώτια 29-2-24

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο Ε. Ε. Ἀνεμώτιας

(Ἔπονται οἱ ὑπογραφές)

Ἡ ἀεροφανία τῶν ἡρώων

Ἀξιότ. συνάδελφε.

Βλέπουμε νὰ μᾶς καροϊδεύουνε στὶς φημερίδες μῆνες τώρα νιὰ τὸ ἐπίδομα τῶν οἰκογενειῶν μας. Ὤ; τόσοι οἱ πρόσφυγες τὸ πέρνουν ταχτικά. Ἐμεῖς ποὺ μαστε ἐλεεινότεροι ἀπ' τοὺς πρόσφυγες καὶ στερούμαστε καὶ τὸ ψωμί μας ἀκόμα, καταντήσαμε μπαίγνια καὶ κορόϊδα τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν βουλευτῶν μας. Οἱ πρόσφυγες πειράζει. Κ' ἐμεῖς; Εἴμαστε χορτάτοι ἐμεῖς; Ἢ θαρροῦνε πὼς οἱ ὑποσχέσεις τοῦ Καραπαναγιώτη καὶ τοῦ Σάλτα στὶς 16 Δεκεμβρίου φτάνουνε γιὰ νὰ γεμίσουνε τὴν κοιλιὰ τῶν πεινασμένων φαμιλιῶν τῶν πολεμιστῶν;

Ἁγ. Παρασκευὴ 1—3—24

Κυριάκου Νικόλαος

ἔφ. λοβωμένος στρατιώτης

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ ΜΕΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐθνοσυνέλευσης

Μέτρα γιὰ τοὺς ἐφέδρους

Καραπαναγιώτης: «.... Πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα ἐπὶ τῶν δύο οὐσιαστικωτέρων ζητημάτων, τοῦ δυναστικοῦ καὶ τοῦ πολιτειακοῦ, θὰ παρεκάλουν νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ τονίσω μίαν οὐσιώδη παρέλειψιν τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας διὰ ταύτην. Ἡ τεσσαρακονταετὴς Κυβέρνησις καὶ ἡ παροῦσα διάδοχος παρέλειψαν μίαν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἡ Συνέλευσις αὕτη ἔχει ἔναντι μιᾶς προνομιούχου τάξεως τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἡ προνομιοῦχος αὕτη τάξις δὲν εἶνε τάξις δημιουργηθεῖσα ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγῶνος, ἐκ τῆς καθημέραν πάλης τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀλλ' εἶνε τάξις προνομιοῦχος, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησαν οἱ μακροὶ τῆς φυλῆς ἀγῶνες, εἶνε τάξις ἡ ὁποία ἔγραψε δικαιώματα ἀπαράγραπτα μὲ τὸ αἷμα τὸ ἀφθόνως χυθὲν τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. (Χειροκροτήματα). Ἡ Κυβέρνησις ἐλησμόνησε τὴν προνομιοῦχον τάξιν τῶν ἐφέδρων τῆς Ἑλλάδος.

Εἶνε γνωστόν, κύριοι, ὅτι οἱ ἔφεδροι τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐπετέλεσαν πιστῶς τὸ καθῆκον εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκάλεσεν ἡ πατρὶς διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν προαιωνίων τῆς φυλῆς δικαίων καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ δικαιώματα τὰ ἀπαράγραπτα τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἐπὶ τῆς σημερινῆς πολιτείας. Καὶ τὰ δικαιώματά των ταῦτα δὲν θὰ ἐξυπηρετηθῶσι δι' ἐκφράσεων ἀτλῶν συμπαθειῶν μόνον εἰς τοὺς πολιτικοὺς λόγους τῶν συλλαλητηρίων. Δὲν πρέπει νὰ περιοριζώμεθα εἰς τὴν ἔκφρασιν μόνον λόγων καὶ συμπαθειῶν, διότι τὸ μέλλον πιθανῶς νὰ μᾶς ἐπιφυλλάσσῃ τὴν ἀνάγκην τούτων, ὄχι νὰ ἐπεκτείνωμεν φυσικὰ ἀλλὰ νὰ συγκρατήσωμεν τὰ σημερινὰ τῆς Ἑλλάδος σύνορα. Ἡ συμπάθεια πρέπει νὰ ἐκδηλοῦται ἐμπράκτως διὰ νόμων τῆς πολιτείας διὰ μέτρων μελετημένων, ὅπως συνέβη εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ Κράτη εἰς τὰ ὁποῖα μετὰ τὸν πόλεμον παρουσιάσθη τὸ τεράστιον πρόβλημα, πρόβλημα ὄχι μόνον ζωτικὸν ἀλλὰ καὶ ἠθικόν, τῆς ἀποκαταστάσεως μιᾶς τάξεως; ἡ ὁποία καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἄλλοι ἔστω καὶ διὰ λόγους εἰ ὁποῖοι δὲν ἐπιβρύνουσιν ἐκείνους, ἐκάθηντο εἰς τὰς ἑστίας των, ἐκείνη ἠγωνίζετο. Θὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν, ἂν ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ εἴπῃ μερικὰς λέξεις διὰ τὴν προνομιοῦχον ταύτην τάξιν. Εἶμαι δὲ ὑποχρεωμένος νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν λύπην μου ὅτι καὶ ἡ Ἐπανάστασις ἀκόμη δὲν ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς τάξεως ἐκείνης τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Ἐπανάστασις ἰδίᾳ ὡς Ἐπανάστασις στρατιωτικὴ, εἶχε τὴν ὑπ χρέωσιν νὰ λάβῃ.

Γιὰ τοὺς δασοφύλακες τῆς Λέσβου

Πολλοὶ πληρεξούσιοι Λέσβου ἐρωτοῦν περὶ τῶν δασοφυλάκων ἐν Λέσβῳ

Ὁ κ. *Μυλωνᾶς* ἀπαντᾷ ὅτι ὑπάρχει ἀνεπάρκεια δασοφυλάκων, διότι ἐπαύθησαν διὰ διαφόρους λόγους καὶ μερικοί. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ προσωπικόν.

Ὁ κ. *Καλδῆς* παρατηρεῖ ὅτι ἐνῷ εἰς τὴν Λέσβον ὑπάρχουν μόνον δύο δασοφύλακες, ὑφίσταται ἐν τούτοις ὁ νόμος περὶ ὑλοτομίας ὁ ἐπιβάλλων τόσας διατυπώσεις καὶ αἱ δυσχέρειαι ἐκ τούτου εἰς τὴν ὑλοτομίαν καὶ τὴν ἀνθρακοποιΐαν εἶνε πολλαί. Ἂν δὲν ὑπάρχουν δασοφύλακες, ἄ, ἁπλοποιηθῇ ὁ νόμος περὶ ὑλοτομίας.

Πολλοὶ πληρεξούσιοι Λέσβου ἐρωτοῦν περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα σκέπτεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων, τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ ἔτη μακρὰ τὴν πατρίδα.

Ὁ κ. *Καφαντάρης* ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. *Καραπαναγιώτης* συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μελετήσῃ ὑπάρχον ὑπόμνημα τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀνακοινωθὲν

Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4122, 8583, 12720 διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀναχώρησις προσφύγων ἐκ τῆς Νήσου διὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα προτίθενται νὰ μεταβῶσι.

Κατὰ συνέπειαν εἰδοποιοῦνται οἱ προτιθέμενοι ὁπωσδήποτε πρόσφυγες ν' ἀναχωρήσωσι ἐντεῦθεν ὅτι εἰς οὐδένα θὰ χορηγεῖται ἄδεια ἀναχωρήσεως ἄνευ προσαγωγῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα πρόκειται νὰ μεταβῶσιν.

Ἐκ τοῦ γραφείου Ὑπηρ. Προνοίας
Δημ. Ἀντιλήψεως Λέσβου

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος μοὶ ἐπέβαλε νὰ δεχθῶ προσωρινῶς τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον μοὶ προσεφέρθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον ὁ χρόνος μεθ' ὃν καλούμενοι θὰ ἐκλέξητε σεῖς τὸν Δήμαρχόν σας εἶναι πολὺ ἔγγυς.

Ἐδέχθην τὴν μεγάλην τιμήν, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ κατηγορηθῶ ὅτι ἠρνήθην μίαν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἠδυνάμην νὰ προσφέρω εἰς τὸν ἀγαπητόν μας τόπον.

Γνωρίζω πόσον εἶναι βαρύταται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ἐπίπονα τὰ καθήκοντα τοῦ Δημάρχου.

Ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα δὲν θὰ μοὶ ἀπολείψῃ οὔτε ἡ θέλησις οὔτε ὁ ζῆλος ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἀναλαμβάνω λοιπὸν τὴν Δημαρχίαν ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εὕρω τὸν λαὸν τῆς Μυτιλήνης πρόθυμον νὰ παράσχῃ καὶ εἰς ἐμὲ ὅλην τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν ἣν παρεῖχεν εἰς τὸν ἀείμνηστον προκάτοχόν μου.

Μετὰ τιμῆς
Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτίο Ἀλληλογραφίας

— Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ πολεμικοῦ Σταυροῦ τοῦ τέως ἔφεδρου λοχία Γκίνη Στυλιανοῦ ἀπ' τὸ Μεσαγρὸ τὸ ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ζητεῖ ν' ἀποστελεῖ ἰδιόχειρος ἀπόδειξη τοῦ δικαιούχου.

Ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Χρυσοῦ Ἀριστείου Ἀνδρείας κ' Μεταλλίου Νίκης εἰς τὸν πατέρα τοῦ σκοτωμένου ἔφεδρου ἀνθ)γοῦ Στρατῆ Χατζηγιάννη ἀπ' τὸν Ἀσώματο.

— Τὸ 7 Σύν)μα Πεζικοῦ πληροφορεῖ ὅτι ὁ ἔφεδρος Ράπας Εὐστράτιος ἀπ' τὴ Μυτιλήνη δὲν εὑρίσκεται γραμμένος στὶς καταστάσεις μισθοῦ ἀπόντων ὁπλιτῶν.

— ***Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀργένου***. Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἔφεδρου Σιρόγλου Εὐαγγέλου τὸ 23ο Σύν)γμα παρακαλεῖ νὰ γνωρίσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ τότε Διοικητοῦ τοῦ λόχου του καὶ ποῦ διατέλει ἀπεσπασμένος. Ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀποδοχὲς τοῦ ἔφεδρου Δουκάκη τὸ 22ο Σύν)γμα ζητεῖ ἰδιόχειρη ἀπόδειξή του ἐκ Δραχ. 10.50 ο)ο γιὰ νὰ μᾶς στείλει τὰ λεφτά.

— ***Ἑνώσεις Ἐφέδρων Λέσβου. — Μηθύμνης, Σκαλοχωρίου, Ἁγ. Παρασκευῆς, Κάτω Τρίτος, Βρυσᾶς, Κλειοῦς, Μεσοτόπου, Παρακοίλων, Παπάδου καὶ Ἀργένου*** Ἐπήραμε τὰ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 126 Ἐγκυκλίου μας ἀποσταλέντα ψηφοδέλτια.

— Ὤ; μᾶς γνωρίζει ὁ ἔφεδρος πληρεξούσιος Β. Καραπαναγιώτης δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου ἐπέτυχε, κατόπιν συνεργασίας του μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν νὰ ὑποβληθῇ σχέδιον Νόμου (τὸ ὁποῖον θὰ ψηφισθῇ αὐτὴ τὴν βδομάδα στὴ Ἐθνοσυνέλευση) σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀνυπότακτοι τῆς κλ. 1921 ὑποχρεοῦνται μόνον εἰς τρίμηνον Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταβολὴν ἀντισηκώματος 3000 δραχμῶν. Τοῦ ἀντισηκώματος ἀπαλλάσσονται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξαιρετικῶς δὲ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τ. Τ. Τ. θὰ κληθῶσιν ἐκ περιτροπῆς διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν τρίμηνον ὑποχρέωσίν των.

— Μὲ ἔγγραφό μας πρὸς τοὺς ἐφέδρους πληρεξουσίους μας τοὺς παρακαλέσαμε νὰ ἐνεργήσουν ἁρμοδίως γιὰ νἄρθει διαταγὴ νὰ παραμείνουν μὲ σ' τὴ Μυτιλήνη ὅλοι οἱ κληρωτοί μας τῆς κλάσεως τοῦ 1924 ὅσοι ἔχουνε λόγους ἀπαλλαγῆς, (δηλαδὴ ὅσοι εἶνε ὀρφανοὶ ἀπὸ πατέρα, ἢ προστάτες οἰκογενειῶν μὲ πατέρα σακάτη) γιὰ νὰ ὑπηρετήσουνε ἐδῶ τὴν τρίμηνη ὑποχρέωση ποὺ μονσχὰ ἔχουνε νὰ κάνουνε στὸ στρατὸ σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο.

— Στὶς 23 τοῦ Μάρτη ἐ.ἔ. θὰ ἐνεργηθεῖ στὴν Ἀθήνα στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν διαγωνισμὸς γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν ἀρκετὲς ἀδειανὲς θέσεις Ἐφοριακῶν Γραμματέων Β'. τάξεως. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ἔχουνε τὰ προσόντα πρέπει νὰ ὑποβάλουν ἐγκαίρως μίαν αἴτηση μὲ τὰ δικαιολογητικὰ ποὺ θὰ τοὺς ποῦνε στὰ Γραφεῖα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Μυτιλήνης. Οἱ αἰτήσεις θὰ ἀποτείνονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ μέσω τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Μυτιλήνης.

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Στὸ συνάδελφο κ. Θανάση Σκοῦφο πρώην ἔφεδρο ὑπολοχαγὸ ἀπενεμήθη διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τὸ Μετάλλιον Στρατιωτικῆς Ἀξίας. Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει θερμά.

***

Τὸν ἐξάδελφό μας Παναγιώτην Κυριακοῦ ἀνθυπολοχαγὸ ποὺ παντρεύτηκε μὲ τὴν ἀγαπημένη του Μαίρη Χροσῆς συγχαίρουμε θερμά.

Ἀμπελικὸν 20—2—24

Οἱ ἐξαδέλφοι του
Εὐστράτιος Σιταρᾶς
Ἑλένη Σιταρᾶ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

Γιατροί: **ΔΟΥΚΑΡΟΣ** καὶ **ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ**

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΙΕΡΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Παρακαλοῦμε τὰ προεδρεῖα τῶν Ἑνώσεων Ἐφέδρων Λέσβου, καθὼς καὶ τὶς Κοινότητες ἐν γένει, νὰ προσέξου ε πολὺ στὴ νέα παράταση ποὺ δίνεται γιὰ τὴν ἐγγραφὴ στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ἀγραφτων. Τέτοι εἶνε ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποὺ ψήφισαν στὶς περασμένες ἐκλογὲς μὲ τὸ ἀπολυτήριο τους σύμφωνα μὲ μιὰ διαταγὴ τῆς Ἐπανάστασης. Τώρα ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἀποκλειστοῦνε ἂ δὲ φροντίσουνε ὥς τὶς 15 τοῦ Μάρτη νἄνε κανονικὰ γραμμένοι στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Πολλὲς φορὲς τονίσαμε αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ δυστυχῶς βρισκούμαστε στὴν ἀνάγκη νὰ ξαναποῦμε πάλι τὰ ἴδια πράματα. Οἱ μορφωμένοι πρέπει νὰ ξυπνήσουνε τοὺς ἀγράμματους κ' οἱ ἔξυπνοι τοὺς ἁπλοϊκούς. Νὰ τοὺς δόσουνε νὰ καταλάβουνε πὼς στὰ χέρια τους εἶνε ἡ τύχη τους, τὸ μέλλον τους, ἡ ζωή τους κ' ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν τους. Νὰ τοὺς διδάξουνε τ ί ε ἶ ν ε ἡ ψ ῆ φ ο ς . Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ κάνουνε ὄχι μονάχὰ οἱ ἐφεδρικὲς ὀργανώσεις μὰ καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα καὶ κάθε ἄλλη λαϊκὴ ὀργάνωση. Νὰ φροντίσουνε νὰ ἐγγράψουνε ὅλα τους τὰ μέλη στοὺς καταλόγους, καὶ νὰ τοὺς διδάξουνε τὴ σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴ ζωὴ τῶν Ἐθνῶν αὐτὸ τὸ μολυβένιο ψίχουλο ποὺ πέρνουνε στὸ χέρι. Νὰ τοὺς δείξουνε πὼς μιὰ κακουργηματικὴ ψηφοφορία τῶν ἀφιονισμένων ἀμόρφωτων πληθυσμῶν τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας καὶ τῶν Τούρκων κι' Ἑβραίων τῆς Μακεδονίας ἔχωσε στὸ πένθος ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ἔκαψε ἕναν κόσμο ὁλάκερο, θέρισε ἑκατοστὲς χιλιάδες ζωές, κ' ἔκανε ἀζώητη τὴ ζωὴ ὁλωνῶν τῶν ἄλλων ποὺ ζήσανε.

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μὲ χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση ξαναδημοσιεύουμε σήμερα ἀπ' τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ὅσα οἱ πληρεξούσιοι μας εἶπανε γιὰ τὸ ζήτημα μας μὲς τὴν Ἐθνοσυνέλευση. Εἴμαστε περήφανοι ἐμεῖς, οἱ Λέσβιοι ἔφεδροι γιατὶ μέσα σὄλε τὶς ὀργανώσεις τῶν πολεμιστῶν τοῦ Κράτους μόνο ἐμεῖς μπορέσαμε νὰ στείλουμε ἀντιπροσώπους μὲς τὴ Βουλὴ γιὰ νὰ μιλήσουν γιὰ τὰ δίκια τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ποὺ ἀποτελοῦνε τὴν τάξη τῶν πολεμιστῶν τοῦ Κράτους. Θέλουμε μονάχα οἱ δικοί μας ἀντιπρόσωποι νὰ χωνέψουνε καλὰ καλὰ ἕνα πρᾶμα: Πῶ; τοὺς ἐστείλαμε γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς μέσης τάξεως, τῶν ἀγροτῶν, τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς φτωχολογιᾶς ἐν γένει. Τὰ μέτρα ποὺ θὰ γυρέψουνε νὰ ἐφαρμόσουνε, νὰ τὰ παρακολουθοῦνε μὲ σύστημα καὶ ἀκούραστα. Ὄχι νευρικὲς καὶ ἐφήμερες ἐνέργειες. Δουλιὰ ἐξακολουθητικὴ, μελετημένη καὶ συνεχής. Αὐτὰ ποὺ εἶπε ὁ Καραπαναγιώτης πρέπει νἄνει τὸ πρόγραμμα τῶν βουλευτῶν ποὺ στείλε ἡ τάξη μας ἐδῶ κάτου. Σχετικῶς ἔχουμε νὰ προσθέσουμε πὼς ὁ πληρεξούσιός μας συνάδελφος Γρηγορίου φροντίζοντας νὰ βάλει τὸ ἐφεδρικῆς μορφῆς ἔργο τῶν ἀντιπροσώπων μας σὲ μελετημένες βάσεις, ζήτησε ἀπ' τὶς ξένες πρεσβεῖες ὅλη τὴ σχετικὴ νομοθεσία τῆς προστασία; τῶν πολεμιστῶν ποὺ βάλανε σ' ἐνέργεια οἱ Εὐρωπαῖοι μετὰ τὸν πόλεμο. Γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ μᾶς ζήτησε νὰ τοῦ στείλουμε καὶ τὰ αἰτήματα τῶν ἐφέδρων ποὺ δημοσίεψε σὲ περασμένα φύλλα ἡ «Καμπάνα», προγραμματικὰ τῆς πολιτικῆς γύρω στὴν ὁποία ἀγωνίζεται. Ὥς τόσο δὲν τὸ κρύβουμε πὼς ἤτανε καιρὸς νὰ δοῦμε πιὰ τοὺς ἀντιπροσώπους μας νὰ πολεμᾶνε μὲς τὴ βουλὴ γύρω σιὸ πρόγραμμα γιὰ τὸ ὁποῖο τοὺς στείλαμε. Γιατὶ ὥς τὰ σήμερα ἡ μόνη δουλειὰ ποὺ σημειώναμε ἤτανε κοινότατα φρουσφετολογικὰ τρεχάματα στὰ Ὑπουργεῖα, ἀπ' αὐτὰ ποὺκαναν ὥς τώρα κ' οἱ παρίτσηδες κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι, τζίμπα ἤμὲ λίγα ψηλί. Ὁ κόσμος μας παρακολουθεῖ προσεχτικὰ τὴ δουλειὰ τῶν ἀντιπροσώπων του, κι' ἑτοιμάζει γιὰ τὸν καθένα τους ὑποδοχὴ ἀνάλογη μὲ τὴ θετικὴ ἐργασία ποὺ θἄχει νὰ παρουσιάσει.

ΓΙΑ, ΝΑ ΔΟΥΜΕ

Ὕστερ' ἀπ' τὶς φωνὲς τοῦ Τύπου κι ἀπὸ σχετικὲς ἐνέργειες τῶν Ἀρχῶν τὸ ζήτημα τῆς δημόσιας ἀσφάλειας τοῦ Νησιοῦ μας κατόρθωσε νὰ φτάξει ὥς τὴν Ἀθήνα. Ἔτσι μαθαίνουμε πὼς τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν ἔστειλε ἔγγραφο στὸ ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνη; καὶ ζητεῖ νὰ ληφθοῦνε μέτρα αὐστηρὰ ἀπ' τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ δυὸ Ὑπουργεῖα γιὰ νὰ περιφρουρήσουν τὴ δημόσια ἀσφάλεια τῆς Λέσβου. Γιὰ νὰ δοῦμε τώρα ἂν τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ μεταβληθεῖ σὲ Ἔργα ἀπ' τὰ δυὸ ἄλλα Ὑπουργεῖα, ἢ αὐτ μὲν θὰ τὸ βάλουνε νὰ κοιμηθεῖ τὸν νήδυμον μέσα στὴν παχειὰ σκόνη τῶν Ἀρχείων των, ὁ δὲ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ γύρει ἀπ' τἄλλο πλευρὸ ἀπαντῶντας στὸν κ. Νομάρχη μας: «Ἐπ' τῆς ὑπ' ἀρ. τάδε ἀναφορᾶς σας ἐνεργήθησαν τὰ δέοντα παρὰ τοῖς ὑπουργείοις Στρατιωτικῶν καὶ Δικαιοσύνης».

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ μιὰ διαταγή του διορίζει τὸν κ. Ν. Πετρόπουλο Δήμαρχο τῆς Μυτιλήνης ὥς ποὺ νὰ γίνουνε οἱ κανονικὲς Δημοτικὲς ἐκλογές. Αὐτὸ δείχνει πὼς ὁ Νομάρχης μας μετέφερε ὥς τὸ Κέντρο τὴν ὁμόφωνη εὐχὴ ποὺ ἐξέφρασαν ὅλοι οἱ Μυτιληνοὶ ποὺ πονοῦνε τὴν πόλη τους, ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀειμνήστου Καβέτσου, ὅταν ξεφανερώθηκε τὸ μεγάλο κενὸν ποὺ ἄφισε στὸν τόπο μας ὁ μεγαλοπράγμονας ἐκεῖνος δήμαρχος. Τὸ εὐτύχημα εἶνε ποὺ ὁ κ. Πετρόπουλος δέχτηκε τὸ βαρὺ φορτιὸ τῆς δύσκολης ὑπηρεσίας, καὶ τὸ Ὑπουργεῖο ἐπικύρωσε τὴ σιωπηλὴ λαϊκὴ ὑπόδειξη τοῦ νέου δήμαρχου. Ὁ κ. Πετρόπουλος ἔχει στὸ ἐνεργητικό του ἕνα σωρὸ ἀκριβὰ προσόντα, ποὺ θὰ τὸν ἀναδείξουνε ἕνα ζηλευτὸ ὑπόδειγμα δημάρχου ἂν βροῦνε τὸν τρόπο νὰ ἐκδηλωθοῦνε. Ἡ Μυτιλήνη μας εἶνε μιὰ μεγάλη πόλη σήμερα, μὲ ἀπόλυτες ἀπαιτήσεις σὲ ἔργα πολιτισμοῦ καὶ συγχρονίσεως. Ποιὲς εἶν' αὐτές; οἱ ἀνάγκες, τὶς εἴπαμε στὸ φύλλο τῆς «Καμπάνας» ποὺ ἐκφράζαμε τὴν εὐχὴ νὰ δοθεῖ στὰ γερὰ χέρια τοῦ Πετρόπουλου τὸ δοιάκι τοῦ Δήμου Μυτιλήνης ποὺ ἅρπαξε ὁ χάρος ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Καβέτσου. Τώρα ποὺ εὐτυχῶς ἡ εὐχή μας ἐκείνη ἔγινε πραγματικότητα περιμένουμε μὲ σίγουρη πεποίθηση **νὰ αἰσθανθεῖ** ἡ Μυτιλήνη τὸν καινούριο της Δήμαρχο. Καὶ δὲν ἔχουμε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς θὰ τὸν αἰσθανθεῖ σὲ τρόπο ποὺ ὅταν δοθεῖ στὰ χέρια τῶν Μυτιληνιῶν δημοτῶν ἡ ψῆφος τῶν Δημοτικῶν Ἐκλογῶν νὰ μὴν ἔχουνε νὰ συλλογιστοῦνε καθόλου γιὰ νὰ βροῦνε τὸν ἐνδεδειγμένο του; Ἄρχοντα. Ὁ νέος δήμαρχος προέρχεται ὁλοῖσια ἀπ' τὰ σπλάχνα τοῦ δουλευτὴ λαοῦ. Γιαὐτὸ περιμένουμε τὶς ἀνάγκες αὐτοῦ τοῦ λαοῦ νὰ τὶς προσέξει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον.

Ὅσον ἀφορᾶ γιὰ τὴν ἠθικὴ συνεργασία ποὺ μὲ τὴν προκήρυξη του γυρεύει ὁ δήμαρχός μας στὸ ἔργο του ἀπ' τοὺς πολίτες, νἄνε βεβαιότατος πὼς ἔχει μαζύ του μιὰ πολὺ δυνατὴ, μιὰν ἀνίκητη μάζα, ποὺ εἶνε ἱκανὴ νὰ παραμερίσει σὰν ἄχυρο κάθε μπόδιο ποὺ θὰ στηθεῖ στὸ δρόμο τοῦ καθήκοντός του.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἀπὸ τὸ δελτίο τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας μαθαίνουμε πὼς ὁ τιμάριθμος ποὺ παρασταίνει τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἔφτασε στὰ 1325, 9 τὸ Γενάρη ποὺ μᾶς πέρασε, ἐνῷ τὸ πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ 1923 ἤτανε μονάχα 1234. Ὁ φετεινὸς δηλαδὴ ξεπερνᾷ τὸν περσινὸ τιμάριθμο κατὰ 91, 9 μονάδες.

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ πεῖ στ' ἁπλὰ Ρωμέϊκα πὼς τώρα ποὺ ἡ λίρα εἶνε 250 δρχ. ἡ ζωὴ εἶνε πολὺ πιὸ ἀκριβὴ ἀπὸ ὅτι ἤτανε τότες ποὺ ἡ λίρα ἔκανε 400 δραχμές. Αὐτὸ τὸ παράξενο μὰ σκληρὰ ἀληθινὸ φαινόμενο εἶνε καθαρὸ κατόρθωμα τῆς αἰσχροκέρδειας. Καὶ πιὸ δημοκρατικὴ Κυβέρνηση θἄνε κείνη ποὺ θὰ μπορέσει νὰ παλέψει νικηφόρα μὲ τὴν ἀχόρταστη αὐτὴ λερναία.

ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΩΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Στὴν Ἐθνοσυνέλευση κατατέθηκε νομοσχέδιο ἀπ' τὸν Ὑπουργὸ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας γιὰ νὰ ἀπονεμηθεῖ σύνταξη σιὶ; οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων καὶ τῶν χαμένων στὸν πόλεμο, καὶ στὶς οἰκογένειες ἐκείνων ποὺ ἔπαθαν στὴζώνη τῶν ἐπιχειρήσεων. Περιμένουμε νὰ δοῦμε ἀπ' τοὺς βουλευτές μας μιὰ γερὴ ὑπεράσπιση τοῦ δίκιου αὐτοῦ νομοσχέδιου, μὲ τοὺς πιὸ εὐεργετικοὺς ὅρους ποὺ θὰ μπορέσουνε νὰ πετύχουνε γιὰ τὰ σπίτια ποὺ ζήμαξε ὁ πόλεμος.

ΤΟ ΜΕΤΑΞΙΚΟ ΖΤΗΝΟΣ

Ὁ Κωνσταντινισμὸς ἔστειλε μὲς τὴ Βουλὴ ἕναν ἄξιον ἀντιπρόσωπό του, τὸν πληρεξούσιο Τζώνη. Εἶνε αὐτὸς ποὺ ἔδειρε μὲ τὴν μαγκούρα τὸν Πάγκαλο κι' ὅλες οἱ Κωνσταντινικὲς φημερίδες τῆς Ἀθήνας τὸν ἀνακήρυξαν **«ἐθνικὸν ἥρωα»**. Γιὰ νὰ δῆτε πὼς τὸ ποιὸν τοῦ καινούριου αὐτοῦ εἰδώλου τῶν Κωνσταντινικῶν δὲ διαφέρει ἀπὸ τἄλλα ποὺ ξαίρουμε, διαβάστε τὶ γράφει γιαυτὸν ὁ κ. Β. Σῶμος πρώην συμμαθητὴς τοῦ Τζώνη. Νὰ τὸ θαυμάσιο σκίτσο τοῦ Μεταξικοῦ καθάρματος:

»Μαθητὴς Γυμνασίου Ἰωαννίνων στὰ 1897, ἔκτοτε ἀνισόρροπος καὶ ἔκφυλος, ἀπεβλήθη παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Ἀναργύρου **ἐπὶ ἀνηθικότητι**, μετὰ δύο ἔτη παρεκέμφθη ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως, ὡς δείξας **αἰσχρὰν διαγωγὴν ἀπέναντι τῆς ἐξαδέλφης του** Μαρίας Τζώνη. Ὁ πατήρ του διετήρει **τζογαδορεῖον** εἰς Λάρισσαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Καφεῖον τῶν εὐδαιμόνων» ἀπὸ 1885 μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1896 ἐπηγγέλλετο τὸν **παλαιστὴν** καὶ τὸν **θαυματοποιὸν**, διαρκῶς **μεθύων καὶ κραιπαλῶν**, γνωστότατος ὑπὸ τὸ ὄνομα: **«Παναγία σῶσε»**.

ΠΟΥΝΤΟΣ;

Οἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μακντόναλντ γιὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἰταλοκρατουμένων νησιῶν μας ἔδωσαν μιὰ δυνατὴ συγκίνηση στὸ Ἔθνος.

Ὁ Ἐγγλέζος πρωθυπουργὸς εἶπε: «Τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων δὲν εἶνε ζήτημα Ἑλλάδος—Ἰταλίας. Εἶνε ζήτημα Ἰταλίας—Συμμάχων. Οἱ κάτοικοι τῶν νησιῶν αὐτῶν ἐθνολογικῶς ἀνήκουν στὴν Ἑλλάδα κιό ἐξακολουθητικὸς αὐτὸς ἀποχωρισμός των ἀπ' αὐτὴ τὴ χώρα δὲν εἶνε πρᾶμα ποὺ θὰ συντελέσει στὴ γενικὴ ἡσυχία ποὺ ζητᾶ ἡ Ἐγγλέζικη Κυβέρνηση». Πίσ' ἀπ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Ἐγγλέζου Ἀρχηγοῦ ὑπάρχει βέβαια περισσότερο ἐνδιαφέρο γιὰ τὴν Ἐγγλέζικη θαλασσινὴ ἀσφάλεια παρὰ γιὰ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν Δωδεκανησιωτῶν. Ἡ Ἀγγλία θὰ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιεῖ τὰ νησιὰ αὐτὰ γιὰ βάσεις της ὅποτε θέλει, σὰν βρίσκονται στὰ χέρια τῆς Ἑλλάδας. Ἐνῷ μὲ Ἰταλικὴ κατοχὴ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο. Μὰ ἐμᾶς μᾶς ἐνδιαφέρουν τάποτελέσματα αὐτηνῆς τῆς πολιτικῆς. Θὰ τὴν κυνηγήσει ὥς τὸ τέλος ὁ Ἐγγλέζος Πρωθυπουργὸς ἢ θὰ τὸν τουμπάρει ἡ Ἰταλικὴ πολιτικὴ μὲ ἀνταλλάγματα καὶ ὑποσχέσεις; Ἐδῶ χρειαζούτανε ἕνας Βενιζέλος Πρωθυπουργός. Ἕνας Βενιζέλος νεώτερος, δίχως σκοῦφο, δίχως μυοκαρδίτη, δίχως ἐπιστολογραφία, δίχως ἐχθρικὲς ἐπιθέσεις τῶν ἄσπονδων φίλων του. Μὰ ποῦντος;

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΟΛΟΓΙΑΣ

Ἔγινε καὶ στὸν Πειραιᾶ συλλαλητήριο γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς, μὲ πρωτοβουλία τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν. Ἔλαβαν μέρος τὸ Ἐργατικὸ Κέντρο, 25 Σωματεῖα τοῦ Πειραιῶς, αἱ Ἑνώσεις θυμάτων πολέμου, αἱ Ἑνώσεις Ἐφέδρων, ἡ Ναυτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Ἐπαγγελματικὴ Ὁμοσπονδία. Ἔχουμε κ' ἐμεῖς ἐδῶ Σωματεῖα. Ἕνα σωρὸ Σωματεῖα τῆς φτωχολογιᾶς. Εἶνε καιρὸς νομίζουμε νἀρχίσουνε νὰ κινοῦνται πιὸ ἐκφραστικὰ, καὶ νὰ δουλεύουν πιὸ συστηματικά. Ἂς μὴν παραγνωρίζουν τὴ δύναμη τους. Ἂς συνέλθουν κιᾶς βάλουν τὶς βάσεις μιᾶς θετικῆς καὶ πραχτικῆς πολιτικῆς.

ΤΟ ΛΕΖΟΥΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΑΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐγγλέζικου θησαυροφυλακίου κ. Σνοούδεν δημοσίεψε μιὰν ἔκθεση γιὰ τὴ συγκριτικὴ φορολογία τῶν πολιτῶν στὰ διάφορα Κράτη κατὰ κεφάλι. Ἀπ' αὐτὴ βλέπουμε πὼς στὴν Ἀγγλία ἡ φορολογία φτάνει στὰ 318 σελλήνια, τὸ κεφάλι σἕνα χρόνο, στὴ Γαλλία 138 σελλήνια, στὴν Ἀμερικὴ 134 σελλήνια στὴ Γερμανία 81 σελλήνια καὶ στὴν Ἰταλία 66 σελλήνια. Τὴν Ἑλλάδα δὲν τὴν ἔχει μέσα ὁ Ἐγγλέζος οἰκονομολόγος. Μὰ κιἂν τὴν εἶχε οἱ ἀριθμοί του δὲ θἄχανε καμμιὰ πραγματικὴ σημασία. Γιατὶ κάθε Κυβέρνηση ποὔρχεται, ἐγκρίνει τοὺς φόρους τῆς προηγούμενης καὶ βάζει καινούριους δικούς της. Νὰ ἕνας λόγος ποὺ οἱ Ρωμιοὶ ἔπρεπε νὰ μὴν ἀλλάζουνε τὰ καθεστῶτα καὶ τὶς Κυβερνήσεις τους τόσο συχνὰ, σύμφωνα δὰ καὶ μὲ τὸ παραμῦθι ἐκεῖνο τοῦ Αἴσωπου γιὰ τὴ φρόνιμη ἀλεποῦ, ποὺ ἔτρεμε νὰ μὴν πέσει ἀπὸ πάνου της κανένα τσιμοῦρι ἀπ' αὐτὰ ποὺ τὴ βύζιναν, ἀπὸ φόβο μὴν ἔρτουνε στὸν τόπο τους ἄλλα νηστικὰ γιὰ νἀντικαταστήσουνε τὰ παλιά, ποὺ τὸ κάτω τῆς γραφῆς ἤτανε καλοχόρτατα ἀπ' τὸ αἷμα της.

ΒΟΗΘΕΙΑ, κ. ΚΑΤΕΒΑΙΝΗ!

Ὁ κ. Ζάκας, δικηγόρος διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὑπόβαλε ἄλλη μιὰ μήνυση ἐνάντια στὴν «Καμπάνα» ἐπειδὴ ἀνακαλύψαμε κιἄλλη μιὰ ἀσυνταξία του ποὺ ψαρέψαμε μὲς τὸ κείμενο τῆς προτελευταίας του μηνύσεως τὴν ὁποία κατάθεσε ἐναντίον μας γιὰ τὶς ἀσυνταξίες του ποὺ βγάλαμε στὴ μέσηἀπ' τὸ περίφημο ψήφισμα τῶν ψαριῶν.

Συστήνουμε στὸ Διευθυντή μας νὰ ὁρίσει γιὰ δικηγόρο ὑπερασπίσεως τὸν κ. Κατεβαίνη. Τὄνομά του ποὺ τόσο συνδέεται μὲ τὸ Συνταχτικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας θὰ τρομοκρατήσειτὸν δικομανῆ γέρο ψηφισματοποιό.

(Ἡ μελέτη γιὰ τὴ μεταξοκαλλιέργεια ἔμεινε γιὰ τἄλλο φύλλο ἀπὸ πληθώρα ὕλης.)

ΑΗΔΙΑ!

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε τὴ Ρωμαίικη κακομοιριά. Διαβάστε παρακαλοῦμε, αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα ἀπ' τὰ πρακτικὰ μιᾶς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς:

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταθέτει ψήφισμα περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν πληρεξουσίων εἰς 10.000 δραχμὰς κατὰ ἐτριμηνίαν. Ἐγείρονται διαμαρτυρίαι ἐκ μέρους πληρεξουσίων ὅτι εἶνε ὀλίγη ἡ ἐπιχορήγησις.

Ὁ κ. Τσουδερὸς (ὑπ.) δηλοῖ ὅτι εἶνε τὸ ἀνώτατον ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ φθάσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. Καφαντάρης (προσθ.) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναγορίζει τὰς ἀνάγκας τοῦ σημερινοῦ βίου, ἀλλὰ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους δὲν ἐπιτρέπουν εἰς αὐτὴν νὰ ὑπερβῇ τὸ ὅριον τοῦτο, τοὐλάχιστον διὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν.

Πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων φωνάζουν «δεκτόν». Ἀλλ' οἱ περισσότεροι διαμαρτύρονται ὅτι τοιαύτη ἐπιχορήγησις δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς δαπάνας των, φωνάζοντες «δώδεκα! δώδεκα!»

Τὸ ψήφισμα γίνεται δεκτόν. Προκαλεῖται ἐν τούτοις θόρυβος, οὗ ἕνεκα διακόπτεται δι' ὀλίγην ὥραν ἡ συνεδρίασις, ἐπαναλαμβάνεται δὲ τὴν 6 καὶ 20'.»

ΔΕ ΒΡΕΘΗΚΕ ΕΝΑΣ

Δὲ βρέθηκε λοιπὸν ἕνας μέσα σὄλο αὐτὸ τὸ ἀνθρωπομάζωμα τῶν πατέρων τοῦ Ἔθνους νὰ γυρέψει τὸ λόγο ἀπ' τὸν πρόεδρο τῆς Βουλῆς, νἀνεβεῖ στὸ βῆμα καὶ νὰ ρωτήσει:

— Ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι δημοκρατικοὶ μετὰ καὶ ἄνευ Ἀγκύρας. Ἀφοῦ πιστέβετε πὼς μὲ τὴν παλιὰ βουλευτικὴ ἀποζημίωση δὲ σύμφερνε νὰ δόσετε τὰ φῶτα σας στὸ Κράτος — τὸ κράτος ποὔρθατε ν' ἀναστήσετε ἀπ' τὴν Κωνσταντινικὴ ρεμούλα τῆς ψυχικῆς ὀδύνης—γιατὶ βγήκατε βουλευτές; Γιατὶ γυρίσατε καὶ παρακαλέσατε καὶ κλάψατε καὶ βγάλατε λόγους καὶ φιλήσατε ποδιὲς γιὰ νἄρθετ' ἐδῶ μέσα νὰ πιάσετε δουλειὰ ποὺ σᾶς ζημιώνει;

Κιὅταν κανένας δὲ θἀπαντοῦσε, θἄνοιγε τὴ διπλὴν Ἑλληνικὴ πεντάλφα του μπροστὰ σὄλο αὐτὸ τὸ ἀνθρωπομάζωμα ποὺ φώναζε «δώδεκα! δώδεκα!» θὰ τοὺς ἔδινε τὶς «δέκα» σύμφωνα μὲ τὸ ψήφισμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θἄδινε τὴν παραίτησή του. Θἄταν ἡ μόνη παραίτηση ποὺ θἄχε ἠθικὴ σημασία καὶ θὰ ξεντρόπιαζε τὶς ὁμαδικὲς ψευτοπαραιτήσεις τῶν στρατιωτικῶν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἡ «Ἕνωσις Ἐφέδρων» Ἁγίας Παρασκευῆς ἐκφράζουσα τὴν ἀγανάκτησιν τῶν μελῶν της, διότι ὁ Ἀποσπαματάρχης Ἀνθυπολοχαγὸς κ. Ματθαίου Σταμάτιος ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου καὶ ἀφορμῆς ἐν Κεντρικῷ Καφενείῳ τοῦ χωριοῦ μας ἔδειρεν θηριωδῶς ἔντιμον Ἔφεδρον καὶ μέλος τῆς Κωμοπόλεώς μας

διαμαρτύρεται

δημοσίᾳ πρὸς τὰς Στρατιωτικὰς καὶ Πολιτικὰς Ἀρχὰς τῆς Νήσου μας διὰ τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ ἀδίκημα.

Ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ τῇ 1—3—1924

Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων

(Τ. Σ.) Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΔΡΟΥΣ

Ἀγγελία

Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι γίνονται δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν ὁπλῖται ἔφεδροι ὡς ἐθελονταί, ἵνα ὑπηρετήσωσι ἐπὶ ἑξαμήνῳ ὑποχρεώσει εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀνεξάρτητον Τάγμα Λέσβου ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει δραχμῶν 10 διὰ τοὺς στρατιώτας, 12 δεκανεῖς, 14 λοχίας, 17 ἐπιλοχίας ἐκτὸς τῶν κεκανονισμένων ἀποδοχῶν των. Οἱ βουλόμενοι ὅπως καταταγῶσι δέον ὅπως προσέρχωνται πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν ἐνταῦθα Διλοχίαν μέριμνῃ τῆς ὁποίας μὲ πρώτην εὐκαιρίαν θέλουσιν ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας.

Οἱ κατατασσόμενοι θὰ λαμβάνωσι προκαταβολὴν δραχμὰς 100.

Ἡ Γενικὴ
Στρατιωτικὴ Δ)σις Ν. Ἀρχιπελάγους
(ὑπ.) *Π. Βασιλάτος*

Ὁ Ἰατρὸς
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ
σπουδάσας καὶ ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης 9—12 καὶ 3—5.

ΕΦΕΔΡΟΙ
Μὴ καπνίζετε
ξένα Καπνά!

ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ (Καταλόϊ)

Ζάχαρη ἔν ἡ γ-ὕπνους σου τσὶ μέλι τὄνειρό σου
Τσὶ μένᾶνι παρηγουριὰ νὰ κλαίγου στοὺ πλιβρό σου.

Δὲν πρέπει νὰ σὶ χώσουνι μέ; τοὺ παλιουμνημόρι
Μὸ πρέπει νὰ σὶ θάψουνε σ' Ἀδὰμ τοὺ πιριβόλι.

Στοὺν Ἄδη σὶ παγαίνουνι τσὶ τρίζιν τὰ χαλίτσια,
Χαρὰ στὴν τύχη πὄχουνε τὰ ἔρημα σκουλίτσια.

Σὰ δὄ νὰ σὶ σηκώνουνι τέσσιρα παλληκάρια
θὰ δώκου τοὺ τσιφάλι μου μὲ πέτρις τσὶ λιθάρια.

Σὰ φέργουνι τὰ κόλυβα σ' στὴ γῆς θὰ τὰ σκουρπίσου
θὰ βγάλου μιὰ σκληρὴ φουνὴ μαζύ σ' νὰ ξιψυχήσου.

Ἤρτ' ἡ τσιρὸς ὑγιόκα μου, ποὺ θὲ νὰ χουριστοῦμι,
ἄρχγις τὰ ματέλλια μου ποὺ θὰ σὶ ξαναδοῦνι.

— Συλλέχτης *Προκοπάκης* —

SONETTO

Παιδούλα εἶσαι δειλὴ
κι' ἐγώ, — πῶς νὰ τὸ πῶ ; —
σὲ ἀγάπησα πολὶ
κι' ἀκόμα σάγαπῶ.

Γιατ' εἶσαι ντροπαλὴ
μὲ βλέμα χαρωπό,
ποὺ μέσα μου μιλεῖ
μ' ὁλόγλυκο σκοπό.

Γιατ' ἔχεις μάτια ὀγρὰ
ποὺ ἔντας βαθειὰ πονεῖς
δὲν κλαῖν, γελοῦν πικρά.

Κι' ὅταν βουβὰ θρηνεῖς,
ὁ πόνος σου ὁ κρυφὸς
σὲ λούζει μ' ἕνα φῶς.

Φλεβάρη; 1924 ΠΑΒΛΟΣ ΕΡΑΤΗΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ

— Ὁ Καρνάβαλος περνᾶ ! Βγῆκε καὶ τρέχει φρενιασμένος ὁλονυχτὶς μὲς τοὺ; δρόμους καὶ μὲς τὰ Κέντρα τῆς Μυτιλήνης, καβάλλα στὸν κουδουνοφορτωμένο θῦρσο του, στολισμένος παρδαλὲς κορδέλλες. Εἶνε τρελλὸς, τρελλὸς γιὰ δέσιμο, μὲ; τὸ κοστοῦμι τοῦ παλιάτσου. Τὸ πέρασμά του σκορπάει γέλια, γέλια μεθυσμένα, καὶ θύελλα πολυχρώματου κομφετί. Πίσω του τὸν κυνηγᾶνε οἱ σερπατίνες, κόκκινες, πράσινες, γαλάζιες, σὰ μικροιχρωματιστοὶ κομῆτες; ποὺ πᾶνε νὰ σβύσουνε στὰ παρζαβλά του τὰ πόδια, κουλουριζοντας ταπεινὰ τὶς χαρτένιες τους οὐρές. Κ' ἕνα κοπάδι τὸν ἀκολουθάει. Ἕνα κοπάδι νέοι, κοπέλλες, γέροι καὶ παιδάκια.

Πίσ' ἀπ' τὸ μισοφέγγαρο τῆς μεταξωτῆ; μουτσοῦνας ἀστράφτουν τὰ μάτια, μὲ τὶς καφτερὲς σπίθες τοῦ κρασιοῦ καὶ τῆς λαγνείας.

Ἕνα πλῆθος σάτυροι, κορύβαντες, βακχίδες καὶ μαινάδες. Ὁ χορὸς ἑνώνει τὰ διψασμένα κορμιὰ σ' ἀγκαλιάσματα ἐρωτικά. Τἀρσενικὰ μπράτσα σφίγγουνε νευρικὰ τὶς λιγερὲς μέσες καὶ τὰ κοριτσίστικα στήθεια τρεμουλιάζουνε ἀπ' τὴ λαχτάρα τοῦ βίαιου χαδιοῦ. Ἡ Γυναῖκα ἡ αἰώνια καὶ παντοδύναμη, κυβερνᾶ τὸ βασίλειο τοῦ Καρνάβαλου μὲ τὰ ἑπτὰ μαλακά της χέρια.

Ἕνα πράσινο κομφετὶ κολλημένο σὰν ἐλίτσα σὲ μιὰ μορμαρένια ὠμοπλάτη ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὴ ζωή. Καὶ τὸ μεθύσι ἀναδίνεται σὰν ἄρρωστη ἄχνα, γλυκειὰ καὶ πένθιμη, πιότερο ἀπ' τὸν ἀμφορέα τῆς σκιερῆς θηλυκιᾶς μασχάλης παρὰ ἀπ' τὸ ποτῆρι τοῦ ἀλκοόλ.

— Εὐ ! Καρνάβαλε !

Καὶ ὁ Καρνάβαλος περνάει τρεκλίζοντας μέσα στὸ κουδουνοφορτωμένο του κουστοῦμι, σειώντας τὸ θῦρσο τοῦ μεθυσιοῦ καὶ τῆς τρέλλας. Ἔχει στραφτερὰ τὰ μάτια καὶ παρδαλὲς σερπαντίνες μπερδεμένες στἀνεκατωμένα του μαλλιά. Περνᾶ σὰ μιὰν ἀρρώστεια γλυκειὰ καὶ κρυφή, ποὺ πιάνει τοὺς ἀνθρώπους τὴ νύχτα, κάνει τοὺς σοφοὺς νὰ βάζουνε σουβλερὸ σκοῦφο στὸ κεφάλι, καὶ τὶς παρθένες; νὰ βρέχουνε τὰ διψασμένα του; χείλη μὲς τὸ ἀχνιστὸ ποτῆρι τῆς; κόκκινης κατφερῆς ἡδονῆς.

— Εὐοί, Καρνάβαλε !

Βάλε τὰ χέρια σου, χουνί, στὸ στόμα καὶ κράξε δυνατὰ τὸ σάλπισμα τῆς; τρέλλας στοὺς μεθυσμένους; σου ὑπηκόους. Ξεδίπλωσε πάνου στὴν ἀνθρώπινη δυστυχία τὰ κρόσσια τῆς σφιντιαχτερῆς σου παρδαλῆς παντιέρας γιὰ νὰ κρύψεις μὲς τὶς μεταξωτὲς δίπλες; τη; τὸν καϋμὸ τῆς μίζερης ζωῆς.

Χτύπα τὰ σεῖστρα σου, καὶ φύσα γερὰ μὲς τὶς βραχνὲς χαρτένιες σου σάλπιγγες; νὰ μὴν ἀκοῦμε γιὰ λίγες βραδειὲ; τὸ βογγηχτὸ τοῦ πόνου ποὺ πλημμύρισε ἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς καὶ πνίγει τοὺ; δυστυχισμένους. Κάνε τραγοῦδι μεγαλαντισμένο τὸ κλάμα, κι' οἱ γροθιὲ; οἱ ὑψωμένες ἀπ' τὴν ὀργὴ ἀ; λυθοῦνε γιὰ νὰ κροταλίσουνε σὰν κισανιέττες; τὰ δίχτυλά τους.

Γδῦσε τὴ γυναῖκα μπροστὰ στὰ διψασμένα μάτια τῶν ἀντρῶν γιὰ νὰ μὴν βλέπουνε τὴν ψυχική της κατάντια, κυττάζοντας μονάχα τὰ λαχταριστὰ στήθια της ποὺ σαλεύουνε σὰ δυὸ μικρὰ περιστέρια, καὶ τὰ λαγόνια της ποὺ κινοῦνται στὸ χορὸ σὰ μιὰ χεροπιαστὴ ὑπόσχεση ἡδονικοῦ ἐκνευρισμοῦ, καὶ γλυκιᾶς ἐκμηδένισης. Τὰ ὀργιά σου ἂς βαστάξουνε ὅσο βολεῖ πιότερο, κὴ μεταξωτὴ μουτσούνα ἂ; σκεπάζει καλὰ τὶς ζαρωμαντιὲς τοῦ σκληροῦ ἀγῶνα πίνου στὰ συνεφιασμένα κούτελα. Δὲ θἀργήσουμε νὰ ξυπνήσουμε ἀπὸ τὸ γλυκὸ καὶ πένθιμο ὄνειρο τῆς τρελλῆς σου βασιλείας, καὶ τότες θὰ μᾶ; μείνει ἀρκετὸ; καιρὸς γιὰ νὰ ξαναφορέσουμε τὸ μοῦρο ντόμινο τῶν τρομαχτικῶν κατέργων μας, γιὰ νὰ δαγκάσουμε μὲ λυκίσιο μῖσος τὰ χέρια ποὺ σφίγγαμε δυνατὰ στὴν ἄψη τοῦ χοροῦ, γιὰ νὰ ταπεινώσουμε ὅσο πρέπει σκληρὰ τὴ γυναῖκα ποὺ μπροστὰ στὴ γυμνή της σάρκα ξεδιπλώσαμε τὴν πιὸ βαθειά μας ρεβεράνσα, γιὰ νὰ ρίχτοῦμε ὅπως ξαίρουμε στὸ θηριώδικο τραπέζι τοῦ ἀλληλοφαγωμοῦ μας.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΕΥΘΥΜΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Λέθοι τε καὶ πλένθοι . . .

Στὸν «Ἐλεύθερο Λόγο» διαβάσαμε κ' ἕνα καινούριο ἐπίθετο γιὰ βουλευτή. Ὕστερ' ἀπ' τὸν κ. Κεραβνὸ τῆς «Σάλπιγγας» καὶ τῆς «Προσφυγικῆς Φωνῆς» ἔχουμε τὸν κ. Γρανίτη τῆς Καλλονῆς. Αὐτὸς εἶνε οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὁ Κυπριανός. Ὁ τίτλος εἶνε χαριτωμένος καὶ δὲ θἄταν ἄσκημο νὰ ἐπεκταθεῖ ἡ ὀνοματολογία αὐτὴ σ' ὅλους τοὺς βουλευτές μας. Τὸ νησί μας εἶνε εὐτυχῶ; μιὰν ἀπέραντη ἀποθήκη ἀπὸ πέτρες κάθε λογῆς ποὺ εἶνε ἀρκετὲς γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν καὶ τὰ πιὸ δύσκολα γοῦστα τῶν 15 μας. Προτείνουμε, λοιπόν, βαφτίζουμε καὶ μυρώνουμε ἄραμ' πιάσ' κιἂ δὲν πιάσ'! Ἡ Τσακμακόπετρα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς= Καραπαναγιώτης. Ἡ λαφρόπετρα τοῦ ποταμοῦ = Μαλιάκας. Ὁ λιθάνθραξ τῆς Λέσβου=Καλδῆς. Ἡ Λυδία λίθος τῆς Πάτρας=Παπανδρέου. Ἡ Σαρμουσακόπετρα τοῦ Ἀϊβαλιοῦ=Γιωργαλᾶς. Ἡ διαμαντόπετρα τῶν Ἐφέδρων =Λαδᾶς. Τς Σκαμνιᾶ; τὰ ρίχτο=Γρηγορίου. Ἡ Μυλόπετρα τῶν Πάφλων= Σάλτας. Ἡ Σουλιμαδόπετρα τῆς Σμύρνης =Μάρκογλου. Ἡ Μολυβὸ Πετρα= Σάββας. Ὁ Χολόλιθος τοῦ Πλωμαριοῦ= Παπαγεωργίου. Ἡ Ἀσβεστόπετρα τῆς Λήμνου=Ἀκάκιος. Ὁ Ἀερόλιθος τῆς Μυτιλήνης=Σιφναῖος. Τὸ Μαλτέζικο τ' Ἀδραμυτιοῦ =Κρητικᾶ.

Πῶς σᾶς φαίνεται ;

Εὔθυμες κουβέντες

Γύρω στὴν ὑπόθεση Γιαμαρέλου (ἱστορικό)

Ἀπὸ πιὸ χωριὸ τῆς Π. Ἑλλάδας εἶν' αὐτός ;

— Δὲν ξαίρω μὰ ἔπρεπε νἆναι ἀπ' τὴ . . . Σκούντα !

* * *

Ἡ Κωσταντινικὴ ἀναδιοργάνωση :

— Ὁ Λυκόπουλος ξαναβγάζει τὸ «Φῶς» ;

— Ναί, τοὔφεξε πάλι, λένε.

* * *

Σίγουρο μέλλον :

Δάσκαλος (διορθώνοντας τὸ τετράδιο ἑνὸς ἠλίθιου μαθητή). — Ὁρίστε σύνταξη ! «οἱ ἰχθῦς τὸ ὁποῖον πωλοῦσιν οἱ ἰχθυοπῶλαι . . . » Σίγουρα αὐτὸ τὸ παιδὶ πάει γιὰ πρόεδρος συλλόγου ἐπιστημόνων !

* * *

Ὁ λόγος περὶ τριβῆς :

Ὁ Καβαλλιέρος (στὴ θέση τῆς λαδοκαβαντίνας, σμόκιν, στὴ θέση τοῦ πνεύματος, σόκιν). — Χορεύετε ὑπέροχα μαμ' ζέλ !

Ἡ Ντάμα.—Εἶμαι μαθήτρια τοῦ Ἀνέστη, βλέπετε . . .

Ὁ Καβαλλιέρος. —Δὲν ἔχει νὰ κάνει αὐτό. Ἡ διδασκαλία εἶνε τὸ λιγότερο. Τὸ πᾶν στὸ χορὸ εἶνε . . . ἡ τριβή. Νὰ κάνετε πάντα τριβή, μαμ'ζέλ !

Ὁ Κουασιμόδος.

* * *

— **Ξένο πνεῦμα**

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν ἀνεγνώσαμεν ἐπὶ πινακίδος τὸ ἑξῆς :

«ΕΝΙΚΕΙΑΖΕΤΕ ΤΟΜΟΙΝΑ» !

«Τὸ ὁποῖον» φοβούμεθα μήπως εἶναι τέκνον ἀσύντακτον, ἀσυντάκτου δικηγόρου. Ποῖος γνωρίζει ! . . .

* * *

Μεγάλος κλέφτης

Γνωστὸς ὁ κύριος, ἀπ' ἄγνωστη γέννα
ἐζοῦσε πάντοτε ἀπ' τὰ κλεμμένα
μάλιστα λένε γιὰ τὸ ἐπίθετό του,
ὅτι κι' αὐτὸ δὲν ἦταν δικό του.

—

Ἔγραψε ἔργα ἀπ' τὰ διαλεγμένα
κ' ἔκανε θόρυβο μεγάλο,
μὰ ἀπεδείχθη ποὔταν κλεμμένα
ἀπὸ κάποιον ἄλλο.

—

Στὴν παντρειά του οἱ ἴδιοι ὅροι·
δὲν ἐπαντρεύθηκε μὲ καμμιὰ κόρη,
πῆρ'ἀπ'τὸν ἄνδρα τη; μιὰ πανδρεμένη,
γιὰ ἄναι, βλέπεις, κι'αὐτὴ κλεμμένη.

—

Κ'ὅταν ἐγέννησε ἡ κυρά του
τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πρώτου,
ἐπαρουσίασε μὲ χαρά του
τὸ ξένο ἀγόρι ὡς ἰδικό του !

Βουρδουλεύς.

ΚΡΑΣΙΑ "ΑΤΤΙΚΟ,,
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΪΤΑΝΗ
(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

«ΑΤΤΙΚΟ» ἄσπρο **«ΑΤΤΙΚΟ»** κόκκινο
Μοσχάτο Σάμου. Μαυροδάφνη.

Τὰ κρασιὰ ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν βραβευθεῖ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ***Βρυξελλῶν καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου.***

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** εἶνε μοναδικὰ κρασιά.

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν κατακτήσει ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγοράν. ***Ἀντιπρόσωπος*** ἐν Λέσβῳ : **Ν. Χ'' ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ**. Πώλησις ***χονδρικὴ καὶ λιανική.*** Ζητήσατέ τα ἀπὸ ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ Ἑστιατόρια τῆς πόλεώς μας.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Τί τράβηξε ὁ ἄθρωπος μὲ τὸ παραπάνω νούμερο, ποὺ πιάστηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Ἡ φρίκη μπορεῖ νἆναι ἀπ' τὰ δυνατότερα πράματα, ποὺ ἀφήνουν μιὰν ἀβλακιὰ ἀπάνω στὴν καρδιά σου. Μπορεῖ κι' ὅλας, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια,σὲ μιὰν ἀναπάντεχτην ὥρα, νὰ ξυπνήσει ἄξαφνα ἡ κοιμισμένη εἰκόνα καὶ τότες εἶσαι ἕνα ἄθλιο ὑποκείμενο, ποὺ σὲ λιπᾶμαι. Γιατὶ κάτου ἀπ' τὸ φλοῦδι τοῦ κάθε τις ποὺ πέφτει στὰ μάτια σου σκεδιάζεται μιὰ ἔντονη γραμμή, πολλὲς γραμμές,ἐκεῖνες οἱ ἴδιες ποὺ ἄλλοτες τὶς ἔζησες μέσα στὸ ξεφρένιασμα μιᾶς μπουράσκας, κι' ἐσὺ ἤσουν ἀδύναμος νὰ κάνεις τίποτα. Ἔτσι εἶνε ἡ φρίκη Ὅμως ἐγώ, τώρα ποὺ περνοῦμε ἀπ' τὸ περίφημο ***θέατρο τοῦ πολέμου***, φέρνω στὸ νού μου,δίχως νὰ τὸ θέλω, ὅλες τὶς ἱστορίες ποὺ ἄκουσα ἀπ' ἐκεινοὺς ποὺ πολεμήσαν, κι' ὅπως ἀκόμα ἀχνίζει ἡ ὀργὴ ποὺ πέρασε ἀπὸ δὼ ἀπάνου θαρῶ πὼς ἀπ' τὴ ρημαγμένη, τὴ σιωπηλὴ τούτη γῆς βγαίνει ἕνα ὑπόκωφο μουγκριχτό,ἕνας φριχτὸς τόνος ποὺ κάθεται ἀπάνω στὴν καρδιά μου, κι' ἂς εἶμαι ἕνα σκουλῆκι ποὺ δὲν ἄγγιξε γιὰ τὴν ὥρα ἀνθρώπινη τρίχα.

Παντοῦ, ὅθε περνοῦμε, στοὺς ἀτελείωτους κόμπους, ἀνάμεσὸ στὰ πρωτόγονα βουνὰ τῆς τραγουδισμένης τούτης χώρας, ἡ φρέσκια καταστροφὴ ἔχει ἀφήσει τὰ χνάρια της, ἕνα σωρὸ ρέπια, σᾶ νὰ πέρασε ἀπὸ δὼ ὄχι ἀνθρώπινη ὀργὴ μὰ μιὰ ἀνιστόρητη θεϊκὴ κοσμοχαλασά. Πολιτεῖες ὁλάκαιρες, σκόρπιες καλύβες ἐδὼ καὶ κεῖ, ἥμερα χωριουδάκια μέσα σὲ παρθένες χαράδρες — μιὰ λησμονημένη ζωὴ ἀπὸ αἰῶνες, ποὺ δὲν ἤξαιρε τίποτα ὄξω ἀπ' τὰ σύνορα τῆς μικρούλας ρεματιᾶς παὶ τοῦ δάσου τῶν τσαμιῶν — ὅλα καμένα, ρημαγμένα, ἀπὸ πρόστυχα χέρια. Κάθε τόσο βρίσκουμε ἄθαφτα πρισμένα πτώματα, μελαψὰ, μισόγυμνα, μὲ μάτια ποὺ βαστιοῦνται ἀκόμα γουρλωμένα ἀπ' τὸν πόνο, λέσια ποὺ τἄχουν μισοφάγει τὰ τσακάλια τὴ νύχτα καὶ φαίνουνται τὰ κόκαλα μ' ἕνα λίγο κομάτι κρέας ἀπάνω, μάβρο ἀπ' τὸν ἥλιο. Δίπλα μου, ἀπὸ τότες ποὺ ἔχασα τὸν Πέππα, ἔχω ἕναν κοινούριο σύντροφο ποὺ ἔκανε στρατιώτης καὶ μοῦ λέει : Νὰ ἐδὼ εἶναι ποὺ ἀφλαντιάζαμε μέρα νύχτα, πέρσυ τὸ χειμώνα νὰ μᾶς μουντάρουν οἱ Τοῦρκοι καὶ τὰ ποδάρια μας ἦταν μούσκεμαδλον τὸν καιρὸ ἀπ' τὰ νερά, μέσα στὰ χαρακώματα.

Ὕστερα, σᾶ δόθηκε ἡ διαταγὴ νὰ κάνουμε ἐπίθεση καὶ τοὺς τσακώσαμε ἀνύποπτους, ἐγὼ ἔπιασα ἕναν ποὺ τὸν βρῆκα πλαγιασμένον, ἄρρωστο, καὶ τοῦ ἔσκισα τὶς φλέβες του μιὰ-μιὰ, ὡς ποὺ ψόφισε.

Στὴν ὑποχώρησι, ξαίρεις, τὰ καίγαμε ὅλα. Πεινασμένοι, μὲ τὴ λύσσα ποὺ μᾶς ἔπνιγε, δὲν ἀφήναμε πετράδι στὸν τόπο του. Λίγο παρακάτω θὰ βροῦμε ἕνα χωριό. Ἐκεῖ, ὅταν φτάξαμε, ζώσαμε γύρω-γύρω καὶ βάλαμε φωτιά. Θυμοῦμαι πὼς μέσα σ' ἕνα στενὸ δρομάκι,ἀπὸ μιὰ πόρτα πετάχτηκε ξεφρενιασμένη ἀπ' τὸν τρόμο μιὰ χανούμισα, ἕνα δροσερὸ κορίτσι, ποὺ ὅμως δὲ σκέφτηκα νὰ τὸ πειράξω. Μονάχα, ὅπως βαστοῦσα τὸν τενεκὲ μὲ τὸ γκάζι, τὸν ἄδειασα ἀπάνω της καὶ τράβηξα ἕνα σπίρτο. Ἔπεσε ἀνάσκελα τσιρίζοντας· ἡ σάρκα ἄναψε μονομιᾶς κι' ἔλιωνε σὰν σπαρματσέτο. — Ὁ μαφαζὰς ποὺ ἐρχόταν δίπλα μου μὲ χτύπησε μὲ τὴ μποῦκα, γιατὶ δὲν περπατοῦσα γλήγορα, καὶ μὲ βλαστήμησε. Γύρισα στὸ σύντροφό μου καὶ τοῦ πέταξα μὲ ἀηδία τὴ βρισὰ ποὺ μὲ εἶπε ὁ Τοῦρκος : Κιοπόγλου Κιοπὲκ (τοῦ σκυλόπαιδου σκυλί).

Τἀπομεσήμερο μᾶς ἀνάγκασαν νὰ τρέχουμε, γιὰ νὰ φτάξουμε πριχοῦ νυχτώσει στὸ σταθμὸ ποὺ θὰ μένᾶμε. Οἱ στρατιῶτες κόψαν χοντρὸ κλωνιὰ ἀπὸ ἐλιὲς καὶ χτυποῦσαν ἀλύπητα ὅσους ἀπόμεναν πίσω. Ἔτσι ὁ καθένας μας κύτταζε νἄνε μπροστά, καὶ πηγαίναμε μιὰ κουβάρα, μέσα στὴν πυκνὴ σκόνη ποὺ σήκωνε τὸ μελτέμι.

Σὲ λίγο ἕνας ἀπόκανε. Βογγοῦσε ἀπελπιστικά. Ἦταν περασμένος κι' ἀπὸ ἀρχοντικὴ γενιά. Δυό μας τὸν πιάσαν ἀπ' τὶς ἀμασχάλες, μὰ ἦταν ἀδύνατο πιὰ νὰ πορπατήξει. Οἱ μαφαζάδες τὸν τράβηξαν δίπλα,μέσα στὸν ἐλιῶνα, καὶ τοῦ ἔρριξαν διὸ σφαῖρες μονάχα. Δὲν εἴχαμε νὰ χάνουμε καιρό.

Πήραμε ἕνα μονοπάτι γιὰ νὰ φτάξουμε πιὸ σύντομα, κι'ἔτσι βαδίζουμε οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπάνω στ' ἀγκάθια καὶ τὰ ποδάρια μας εἶναι ματωμένα. Ἐκεῖ, μέσα στὸ μονοπάτι, σουροπόνοντας ἔγινε καὶ τοῦτο. Κοντὰ σ' ἕνα ρέμα βρήκαμε μιὰ γυναίκα δική μας, ζωντανή. Τὰ φουστάνια της,ἦταν κομένα ἀπ' τὴ μέση, πεταμένα δίπλα της, κι'ὅπως μᾶς εἶπε ἡ ἴδια, τῆς τἄσκισαν οἱ μαφαζάδες, ὅπως πέσαν ἀπάνω της, ἐπειδὴς βιάζουνταν νὰ προφτάξουν ὅλοι. Ἦταν μὲ μιὰ παλιότερη ἀποστολή, σᾶν τὴ δική μας, καὶ γιὰ τὸ λόγο πὼς κόντευε νὰ γεννήσει τὴν παράτηκαν ἐκεῖ, ἀναίσθητη, γιὰ νὰ τυραγνιστεῖ. Παραπέρα κοίτουνταν ἕνα μάβρο πράμα, συχαμένο, δίχως μορφή, τὸ πεθαμένο μωρὸ ποὺ γέννησε χτὲς τὴ νύχτα. Ἀφτή, τὴ στιγμὴ ποὺ τὴ βρήκαμε, σέρνουνταν ἀπάνου στὰ βάτα γιὰ νὰ φτάξει στὸ ρέμα, κι' ἀπὸ κάτω της ἐβγαίναν πηχτὰ κομάτια αἷμα, στρογγυλὰ-στρογγυλά, ποὺ κολλοῦσαν στὰ χαμόκλαδα καὶ γιαλίζαν μὲ τὸ σούρουπο σ'ν χοντρὰ κομπολόγια ἀπὸ γιούσουρο. — Ὁ ἀξιωματικὸς γύρισε ἀπ' ἀλλοῦ τὸ πρόσωπο του κι' ἔφτυσε μὲ ἀηδία. Ἡ γυναίκα τραβοῦσε ἕνα μαφαζὰ ἀπ' τὸ παντελόνι νὰ τὴ σκοτώσει. Ἀφτὸς ζήτησε διαταγὴ καὶ τοῦ εἶπαν νὰ μὴν τὴν πειράξει. Ἔτσι τὴν ἀφήσαμε πάλι, ζωντανή, καὶ προχωρήσαμε. Θυμοῦμαι πὼς τὰ χείλια της ἦταν ἄσπρα καὶ στεγνά.

(Ἔχει συνέχεια)

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΙΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἐφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια ***τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.*** Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ ***τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.*** Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Μάρτης **11** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 32

Ὅλοι αὐτοὶ ***ἔχουνε καθήκοντα*** ἀντίκρυ ***στοὺς ἐφέδρους.*** Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει ***νὰ τὰ καταλάβουν.*** Οἱ φεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν ***κοινὴ ἀσφάλεια.***
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΝΑ, ΤΙ ΖΗΤΑΜΕ

Ἡ «Καμπάνα» ξαναδημοσιεύει σήμερα τὰ αἰτήματα τῆς Ἐφεδρικῆς Τάξεως, γενικῆς καὶ τοπικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλει στὴν ἔγκριση ὅλων τῶν Ἑνώσεων Ἐφέδρων Δέσβου, μὲ τὴν εὐχὴ νὰ συμπληρωθοῦνε ἀπ' αὐτές, νὰ ἐπικυρωθοῦνε ἀπ' τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ὅπως κιἀπ' τὶς συναδελφικὲς ὀργανώσεις ὅλων τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου, μὲ ἀνάλογες προσθαφαιρέσεις, ἂν εἶνε δυνατόν, γιὰ νὰ σταλοῦνε στοὺς ἐφέδρους πληρεξουσίους μας νὰ τὰ ἀναπτύξουνε στὴ Βουλή, τώρα ποὺ θὰ γίνει σχετικὴ συζήτηση, μὲ τὴ θερμὴ ὑποστήριξη κιόλων τῶν πληρεξουσίων τοῦ Αἰγαίου.

1) Νὰ ἐφαρμοσθεῖ πλατειὰ ἀπικέντρωση στὸ Διοικητικό μας σύστημα. Οἱ Κοινότητες νὰ λευτερωθοῦνε, καὶ νὰ ὁρισθεῖ ἕνα μέρος ἀπ' τὸ κολοσσιαῖο ποσὸ τῶν φόρων ποὺ πλερώνει τὸ Νησὶ κάθε χρόνο, γιὰ τὰ ἀπαραίτητα δημόσια ἔργα. «Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιούς».

2) Νὰ δοθεῖ μιὰ γιὰ πάντα ἱκανοποιητικὴ ἀποζημίωση σ' ὅσους γύρισαν ἀπ' τὴν αἰχμαλωσία καὶ στὶς ψτωχὲς οἰκογένειες τῶν σκοτωμένων καὶ τῶν ἀγνοουμένων ἀπ' τὸ **1912** ἴσαμε σήμερα.

3) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις οἱ μισθοὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

4) Νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως καὶ χωρὶς προφάσεις ὅλα τὰ ἐπιδόματι ποὺ καθυστεροῦνται ὡς τὰ σήμερα στὶς οἰκογένειες τῶν ἐφέδρων.

5) Τὸ Κράτος νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ βρίσκει τὴν κατάλληλη δουλειὰ γιὰ κάθε ἄνεργο ἀπολυμένο πολεμιστή, ἀφοῦ αὐτὸ τοῦ χάλασε τὴ δουλειὰ ποὖχε.

6) Νὰ πληρωθεῖ μιὰ πάγια σύνταξη στοὺς σακάτηδες στὶς χῆρες καὶ στὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου, ἀνάλογη μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

7) Νὰ πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του τὸ Κράτος τὸ Σανατόριο τῶν φθισικῶν ἐφέδρων μας καὶ νὰ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς ὑπηρεσίας του ἀπ' τὴν Ἕνωση τῶν Ἐφέδρων Λέσβου. Νὰ ἱδρυθοῦν θεραπευτικοὶ Σταθμοὶ γιὰ τὶς συφιλυτινὲς ἀρρώστιες, καὶ νὰ πολεμηθοῦνε σοβαρὰ οἱ θέρμες, μὲ ἀποξήρανση τῶν ἑλῶν καὶ δωρεὰν διανομὴ κινίνης.

8) Νὰ γίνει αὐστηρὸς ἔλεγχος τῆς διαχειρήσεως τοῦ ταμείου τοῦ τριλέπτου καὶ νὰ δοθοῦνε ἀπ' τοὺς ὑπόλογους πίσω ὅλα τὰ λεφτὰ ποὺ σπαταλήθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν περίθαλψη τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Τὰ λεφτὰ αὐτὰ νὰ δοθοῦνε στὴ Στέγη τῶν Φθισικῶν Ἐφέδων ποὖκανε ἡ Ἕνωσή μας.

9) Στὴ διαχείρηση τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Ταμείου νὰ μετέχουν κ' ἔφεδροι φτωχοὶ ὁπλίτες, διαλεγμένοι ἀπ' τὶς ὀργανώσεις τῶν ἐφέδρων. Νὰ συνταχθεῖ τὸ καταστατικὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου ἀπὸ ἐπιτροπή, ποὺ τὰ μισὰ μέλη της νἆναι φτωχοὶ ἔφεδροι ἀπ' τὴν Ε. Φ. Λ. κιἀπ' τὰ ἐργατικὰ Σωματεῖα Μυτιλήνης.

10) Νὰ γένει αὐστηρὸς ἔλεγχος στὴ διαχείριση τοῦ Γραφείου Ἐπισιτισμοῦ γιὰ τὰ χρόνια ποὺ λείπαμε.

11) Κάθε ἀφεντικὸ ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἀποστράτευση ἀρνεῖται νὰ πάρει πίσω στὴ θέση του τὸν ὑπάλληλο, ποὺ βρέθηκε νὰ τοῦ δουλεύει σὰν τὸν πῆρε ὁ πόλεμος, νἆναι ὑποχρεωμένο νὰ τοῦ πλερώνει δυὸ χρονῶ μισθούς.

12) Νὰ μοιραστοῦνε ὅλα τὰ Μοναστηριακὰ χωράφια στοὺς ἀχτήμονες ντόπιους ἐφέδρους γεωργοὺς καὶ νὰ δοθοῦν ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῆς καλλιεργείας ἀπ' τὸ Κράτος. Σᾶ δὲν εἶνε ἀρκετὰ νὰ ἀπαλλοτριωθοῦνε γαῖες ἀπὸ τοὺς τσιφλικοῦχους τοῦ Νησιοῦ.

13) Τὰ χτίρια τῶν Μοναστηριῶν μας—πῦνε καὶ μέσα στὰ πέφκα — νὰ γενοῦνε σανατόρια γιὰ τοὺς ἀρρώστους μας.

14) Νὰ κατορθωθεῖ νὰ γένει ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση αὐστηρὰ ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν φτωχῶν.

15) Νὰ χτιστοῦν ἀνθρώπινοι συνοικισμοὶ γιὰ τοὺς φτωχοὺς πρόσφυγες ποῦναι κιαὐτοὶ θύματα τῶν πολέμων.

16) Σὲ κάθε μέτρο ποὺ πέρνει τὸ κράτος γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν προσφύγων, νὰ προτιμοῦνται ἀπόλυτα οἱ οἰκογένειες τῶν πολεμιστῶν προσφύγων.

17) Νὰ ἀπαλλαχτοῦνε ἀπ' τὸ φόρο ἐπιτηδεύματος οἱ ἐπαγγελματίες ἔφεδροι καὶ νὰ ἀνασταλεῖ ἐπὶ τρία χρόνια ἡ πληρωμὴ κάθε χρέους ποὺ ἔχει ὁ φτωχὸς ἔφεδρος πρὸς τὸ Δημόσιο ἢ πρὸς τοὺς ἰδιῶτες.

18) Νὰ ξεκαθαριστοῦνε οἱ εὔποροι καὶ ἀστράτευτοι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ μποῦνε στὶς θέσεις τους οἱ κατάλληλοι ἔφεδροι.

19) Ὅσα κορίτσια δὲν ἔχουνε πατέρα ἢ ἀδερφὸ σκοτωμένο ἢ χαμένο ἢ σακάτη, κι' ὅσων τὰ σπίτια δὲ ζοῦνε ἀπ' τὸ μισθό τους, νὰ φύγουν ἀπ' τὰ Γραφεῖα καὶ νὰ πάρουνε τὶς θέσεις ἔφεδροι ἢ ὀρφανεμένες ἀδερφὲς πολεμιστῶν καὶ κόρες τους.

20) Νὰ διορθωθοῦνε ὅλοι οἱ δρόμοι τῆς ὑπαίθρου ποῦναι χαλασμένοι καὶ νὰ συμπληρωθοῦν οἱ ἀρχινισμένοι.

21) Νὰ μὴ διορίζεται κανένας τελωνοφύλακας ἢ ἀγροφύλακας ἂν δὲν ἔχει ἀπολυτήριο ἀπὸ ἐκστρατεία.

22) Νὰ ξεκαθαριστεῖ τὸ στρατολογικὸ Γραφεῖο γιὰ νὰ βροῦνε τὴν ἡσυχία τους οἱ ἔφεδροι, ποὺ τοὺς κουβαλᾶνε κάθε τόσο ἀπ' τὰ χωριὰ γιὰ τὴ Στρατολογικὴ ἀταξία.

23) Νὰ καταργηθεῖ ἡ διάταξη ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς ὁπλίτες νὰ ταξειδεύουν μὲ θέση. Νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ χορήγηση θέσεως στὸ βαπόρι, σὲ κάθε ὁπλίτη ποὺ ταξιδεύει μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια.

24) Νὰ μὴν εἶνε στὸ στρατὸ ὑποχρεωτικὸς ὁ χαιρετισμὸς τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο ἔξω ἀπ' τὴν ὑπηρεσία, καὶ πρὸ πάντων μέσα σὲ κέντρα καὶ σὰ συνοδεύει ὁ κατώτερος κυρίες. Νὰ καταργηθεῖ ὁ βάρβαρος ἐν στάσει χαιρετισμός ὅταν γίνεται γιὰ ἀνθρώπους.

25) Νἄμπει βαρειὰ φορολογία τοῦ μεγάλου Κεφαλαίου καὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ πολέμου γιὰ νὰ καλυφτοῦνε οἱ δαπάνες.

26) Νἄμπει ξεχωριστὴ μεγάλη φορολογία στὶς μεγάλες περιουσίες τῶν Ἑλλήνων ποὺ τὰ παιδιά τους βρέθηκαν στὸ Ἐξωτερικὸ ὅταν οἱ ἄλλοι πολεμοῦσανε καὶ σκοτωνούτανε δέκα χρονια γιὰ νὰ σώσουν αὐτὲς τὶς περιουσίες ἀπ' τὸν ὀχτρό.

27) Ἡ ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης νὰ γίνει εὐκολότερη καὶ λαϊκώτερη, γιατὶ ὅπως εἶναι σήμερα μόνο οἱ πλούσιοι μποροῦν νὰ ξοδέψουνε γιὰ νὰ φέρουνε μάρτυρες καὶ δικηγόρους καὶ νὰ τοὺς χασομερήσουνε ἀπ' τὴ δουλειά τους κυνηγώντας τὸ δίκιο τους στὰ δικαστήρια.

28) Νὰ στερεωθεῖ ἡ αγροτικὴ ἀσφάλεια τοῦ τόπου.

29) Οἱ ἔφεδροι ποὺ ἀρρώστησαν ἢ λαβώθηκαν στὸν πόλεμο νὰ γιατρεύονται τελειωτικὰ σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς ἰδιαίτερης των πατρίδας μὲ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

30) Κάθε φορὰ ποὺ θὰ γίνεται ἐπιστράτευση, ὅλες οἱ οἰκογένειες ποὺ δὲν εἴχανε ποτὲς παιδὶ στὸ στρατὸ ἢ τὰ φευγάτισαν στὰ ξένα νὰ πλερώνουν ἕνα πολεμικὸ φόρο γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐπιστρατευμένων.

31) Νὰ γίνει μιὰ γεωργικὴ Σχολὴ προστατευτικὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν φτωχῶν γεωργῶν.

32) Νἄρθει τὸ Ἐφετεῖο στὴ Μυτιλήνη.

33) Νὰ χτυπηθεῖ ἡ αἰσχροκέρδεια μὲ ἄγρια καταδίωξη τοῦ καθενὸς ἐμπόρου ποὺ θὰ περιφρονεῖ τὶς διατιμήσεις. Τὶς διατιμήσεις νὰ τὶς κάνει ἐπιτροπὴ βγαλμένη ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους μὰ ἀπ' τοὺς ὀργανωμένους ὑπαλλήλους μὲ πλειονότητα τῶν εἰδικῶν γιὰ κάθε εἶδος, μ' ἕνα μέλος τῆς Ἀστυνομίας, ἕνα Δικαστικὸ κ' ἕνα τῆς Διοικήσεως.

34) Νὰ χτυπηθεῖ ἡ ἀλητεία κ' ἡ ζωοκλοπή. Ὅταν μιὰ Κοινότητα ὑποδείχνει τοὺς ὑπόπτους ζωοκλοπῆς ἡ Ἀστυνομία νἆνε ὑποχρεωμένη νὰ τοὺς μετατοπίζει οἰκογενειακῶς.

35) Νὰ συναχτοῦνε σὲ Ἄσυλα ὅλα τὰ ἀπροστάτευτα ἀγόρια καὶ κορίτσια καὶ νὰ κυνηγηθοῦνε σκληρὰ οἱ Σάτυροι τῶν ἀνήλικων κοριτσιῶν, κ' οἱ ἐκμεταλλευτὲς τῆς ζητιανιᾶς τῶν παιδιῶν.

36) Νὰ μὴν κηρύχνεται κανένας ἐπιθετικὸς πόλεμος ἂν δὲν ἐγκρίνεται πρὶν ἀπ' τὴ μεγίστη πλειοψηφία ὅλων τῶν βουλευτῶν. Νὰ καταρτίζεται ἔκτακτο δικαστήριο λαϊκὸ ἀπὸ ἐφέδρους ὁπλίτες καὶ γονεῖς θυμάτων πολέμου, γιὰ νὰ δικάζει τοὺς ὑπευθύνους τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν μὲ τελεσίδικα δικτατορικὰ δικαιώματα.

37) Νὰ ἀπαλάσσεται ἀπὸ κάθε ἐπίταξη κτηνῶν ἀραμπάδων κ.λ.π. ἡ οἰκογένεια τοῦ φτωχοῦ, πῶχει στὸ μάχιμο στρατὸ παιδὶ στρατιώτη. Τὸ ἀντίτιμο τῶν κρατικῶν πολεμικῶν ἐπιτάξεων ἀπ' τοὺς γεωργοὺς νὰ ὁρίζεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ ποὺ νὰ μετέχουν ἀποτελεσματικὰ ντόπιοι γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι. Ἡ πληρωμὴ νὰ γίνεται τοῖς μετρητοῖς.

ΓΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντή,

Πραγματευθήκαμε κι' ἄλλοτε ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς «Καμπάνας» ἕνα πολὺ σοβαρὸ ζήτημα γιὰ τὰ μιχτὰ σκολειὰ τῶν χωριῶν.

Ξαναρχούρμαστε στὸ ἴδιο ζήτημα σήμερα, μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς αὐτὰ ποῦμε θὰ βροῦνε τὸν ἀντίλαλό τους κι' ἀπ' ἄλλα χωριά.

Μιλήσαμε λοιπὸν ἄλλοτες ἐνάντια στὸ διορισμὸ τῶν δασκαλισσῶν στὰ μιχτὰ σχολειά. Κανεὶς δὲ θυμᾶται στὰ χωριὰ ἴσαμε πρὸ λίγα χρόνια νὰ εἶχε δασκάλες στὰ μιχτά. Κ' ἴσως εἶνε γι' αὐτὸ ποὺ ὅλοι οἱ παληοὶ εἶνε σωστοὶ ἄντρες; ἀπ' τὰ μικρά τους χρόνια, ἐνῶ ἀντιθετα παρατηροῦμε σήμερα πῶς ὅπου εἶνε δασκάλες; ἐκεῖ βασιλεύει κ' ἡ θηλυπρέπεια τῶν ἀγοριῶν κι' ἡ κακὴ συμπεριφορὰ των στοὺς δρόμους, στὴν ἐκκλησιὰ καὶ στὸ σπίτι.

Γιὰ τὰ κορίτσια δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος, γιατὶ βρίσκουνται κάτου ἀπ' τὴν αὐστηρὴ ἐπίβλεψη τῶν γονιῶν σ' ὅλα τὰ χωριά, καθῶς καὶ τῆς χωριατονοικοκυρᾶς; μητέρας. Ἀπ' τὴ δασκάλα ἀφτὰ δὲν ἔχουν νὰ κερδίσουν τίποτα παραπέρα ἀπ' ὅ,τι θὰ κέρδιζαν ἀπὸ τὸν δασκαλο γιατὶ δὲν τοῦς περισσεύει καιρὸς ἀπ' τὰ μαθήματα 5 τάξεων νὰ τὰ μάθουν ἐργόχειρα, ποὺ ὅπως κι' ἂν εἶναι θὰ τὰ διδαχτοῦν ἀργότερα στὸ σπίτι τους.

Δὲν μποροῦμε βέβαια νἀρνηθοῦμε πῶς δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ «κυρίες». Μὰ νομίζουμε πῶς τὰ παιδιὰ ποὺ ἀνάθρεψαν ἀγράμματες μὰ νοικοκυράδες μητέρες ξεπεροῦν στὴν ἀνατροφὴ τὰ παιδιὰ τῶν σαλονιῶν.

Ἐδῶ, στὴν περιφέρεια τοῦ Λεπετύμνου, ὁ Κλωμηδάδος, τὸ Ὑψηλομέτωπο, τὸ Πετρί, ὁ Χάλικας, ἡ Ἄργενος ἔχουν μιχτὰ Σχολειὰ μὲ δασκάλες, πολὺ καλὲς κοπέλες, καὶ ἴσως καὶ πολὺ—πολὺ μεθοδικὲς στὴ διδασκαλία, ἀλλὰ μὲ τὰ ἴδια προσόντα ἑνὸς δασκάλου. θὰ γινόταν ἡ ἴδια καὶ καλύτερη ἐργασία, ἐνῶ ἀπ' τ' ἄλλο μέρος οἱ δασκάλες θὰ φέρνανε καλύτερα ἀποτελέσματα στὰ Παρθεναγωγεῖα. Τὲ, ἴδιες δασκάλες, οἱ γονοὶ ποὺ βιαζόμαστε σήμερα σ' ὅλα τὰ χωριὰ μὲ πολλή του; εὐχαρίστηση θὰ τὶς βλέπανε στὸ χωριό τους, σ' ἕνα χωριστὸ παρθεναγωγεῖο....

Ὁ Κλωμηδάδος καὶ τὸ Ψηλομέτωπο σὰν μεγαλείτερες κοινότητες; ἀπ' τὶς ἄλλες ποὺ ἀναφέραμε, μποροῦν νὰ κάνουν ἰδιαίτερο κτίριο γιὰ τὰ κορίτσια. Τὸ Ψηλομέτωπο μάλιστα ἔχει ἕτοιμο τὸ Τζαμί, ἕνα πολὺ καλὸ κτίριο, φτάνει νὰ θελήσουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ ρίξουν μιὰ σοργιὰ ματιὰ στὰ χωριὰ αὐτά.

Μὲ τὴν ἐγκατάσταση τώρα τῶν προσφύγων ἐπλήθυναν καὶ θὰ πληθύνουν ἀκόμα τὰ παιδιὰ τοῦ σχολειοῦ. Μᾶ; φαίνεται πῶς ὑπάρχει κάποιος νόμος ποὺ ὁρίζει πῶς; ὅλα τὰ σχολειὰ πρέπει νὰ ἔχουν 6 τάξεις ἐνῶ τώρα δὲν ἔχουν παραπάνω ἀπὸ 5. Ὑποθέτουμε πῶς; ἀφτὰ εἶνε ἀρκετὰ γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν σύσταση παρθεναγείων στὰ χωριὰ ποὺ ἔχουν κατὰ τὸν νόμο πάνω ἀπὸ 40 ἢ 50 μαθητὲς καὶ μαθήτριες; μικτοῦ σχολειοῦ.

Ἂν καὶ τὰ γραφόμενά μας τὰ θεωροῦμε ἄξια νὰ συζητηθοῦν κι' ἀπὸ τὸν τύπο κι' ἀπ' τοὺς ἁρμόδιους, σταματοῦμε τὴν ἀλληλοπαρόρισή μας ὡς ἐδῶ, γιατὶ δὲ θέλουμε νὰ καταχραστοῦμε τὴν καλωσύνη τῆς ἐφημερίδας σας, ποὺ θὰ τὴ φιλοξενήσει.

Ἀφίνουμε σ' ἄλλους ἁρμοδιότερους νὰ ἐξονυχίσουν τὸ ἴδιο ζήτημα, ὡς ποὺ νὰ τελειώσει τοὐλάχιστο τὸ τρέχον σχολικὸ ἔτος, κι' εὐχόμαστε νὰ βροῦνε ὅσα γράψαμε καὶ ὅσα πιθανὸν νὰ γράψουν κι' ἄλλοι «εὖμε ἢ ἠχὼ» στὸν κ. Ἐπιθεωρητή, στὸ Νομάρχη καὶ κάθε ἄλλον ἐνδιαφερόμενο.

Βουνήσιος

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Στατιστικὴ κινήσεως τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης κατὰ τὸ ἔτος 1923

Οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντες καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀσθενεῖς ἀνῆλθον εἰς 842, τούτων παθολογικοὶ ἦσαν 642 καὶ χειρουργικοὶ 200, ἄνδρες 480 καὶ γυναῖκες 362 ἐκ τῶν ἄνω ἀσθενῶν ἐξῆλθον ἰαθέντες ἢ ἐν βελτιώσει 778, ἀπεβίωσαν 41 καὶ 23 παρέμειναν νοσηλευόμενοι κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1923.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντων ἀσθενῶν τούτων μόνον 123 κατήγοντο ἐκ τῆς Πρωτευούσης οἱ 452 προσῆλθον ἐκ τῶν διαφόρων κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Νήσου 109 ἦσαν πρόσφυγες, 29 χωροφύλακες καὶ 66 στρατιῶται.

Εἰς δὲ τὴν Ἀστυκλινικὴν προσῆλθον τὸ ὅλον ἀσθενεῖς 11114.

Τούτων παθολογικοὶ ἦσαν 9279 καὶ χειρουργικοὶ 1835.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν Ἀστυκλινικὴν προσελθόντων ἀσθενῶν μόνον 3917 κατήγοντο ἐκ τῆς πρωτευούσης, οἱ 6127 προσῆλθον ἐκ τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Νήσου καὶ 1070 πρόσφυγες.

Συνταγαὶ φαρμάκων ἐξετελέσθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ Νοσοκομείου τὸ ὅλον, 19151 ἐξ ὧν διὰ τοὺς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντας ὅλων τῶν τμημάτων ἀναλογοῦν 7501, διὰ τοὺς τῆς Ἀστυκλινικῆς; 11117, διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημαρχείου 358 καὶ διὰ λ]σμὸν τῆς Παλλεσβιακῆς Ἐπιτροπῆς Προσφύγων 175.

Πλὴν τῶν ἄνω Συνταγῶν ἐδοκιμάσθησαν δι' ὅλου; τοῦ; ἀσθενεῖς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς δι' ἐγχειρίσεις, εἴδη ἐπιδέσεως καὶ ἀντισηπτικὰ φάρμακα ἀξίας 20.000 δραχμῶν.

Οἱ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντες ἀσθενεῖς ἔσχον ἐν ὅλῳ ἡμέρας νοσηλείας 8873, τὸ ὁλικὸν δὲ τῆς ἐτησίας δυνάμεως ἀσθενῶν, προσωπικοῦ καὶ ὀρφανῶν διαμεινάντων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἀνῆλθεν εἰς ἡμέρας 15744.

2) Στατιστικὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου συντηρουμένων ἐκθέτων

Ὑπελείποντο εἰς τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔκθετα 73.

Ἐξετέθησαν καὶ παρελείφθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἕτερα 25, ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον 15, ὑπολείπονται 83 ἐξ ὧν ἓν παραμένει ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τὰ δὲ λοιπὰ παρὰ ταῖς τροφοῖς των.

Μυτιλήνη τῇ 20 Φεβρουαρίου 1924

Ὁ Πρόεδρος — Οἱ Ἔφοροι

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1923

Ἔσοδα εἰσπραχθέντα καὶ βεβαιωθέντα

1 Ἔσοδα Κτημάτων Κάτω Τρίτους		Δρ. 159746.55	
2 Ὅμοια Κτημάτων Μυστιγνῶν		» 2400.—	
3 Ὅμοια Κτημάτων Π. Βουρναζέλλη		» 3262.—	
4 Ἐνοίκια Ἀστικῶν Κτημάτων		» 32319.—	
5 Ἔσοδα Νεκροταφείου		» 9744.—	
6 Ἔσοδα Νοσοκομείου καὶ Φαρμακείου (νοσηλεία εὐπόρων ἀσθενῶν)		» 23564.90	
7 Πωλήσεις οἰκοπέδων		» 21605.—	
8 Κληροδοτήματα καὶ δωρεαὶ		» 135906.—	
9 Ἐπιχορήγησις Δημαρχείου		» 5000.—	
10 Συνεισφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων		» 4832.20	
11 Ἔκτακτα ἔσοδα: διαφορὰ ἐξ ὑπερτιμήσεως πωληθέντων ἐλαίων ἐσοδείας 1922		» 65820.05	
12 Τόκοι καταθέσεων εἰς Τραπέζας ὡς ἑξῆς.			
Ἐθνικῆς Τραπέζης: κληροδοτήματος Σ. Κ. Βουρνάζου τούτου ἐβεβαιώθη ὁ ἥμισυς τόκος τοῦ ἐτησίου, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας	Δρ. 7326.10		
Ἰδίας Τραπέζης ἐτήσιος κληροδ. Τζ. Σίφναίου	» 813.—		
» » » » Ἀσπασ. Σιφναίου	» 746.20		
» » » » Π. Σιφναίου	» 355.60		
» κληροδοτ. Π. Σ. Κομνηνάκη Δρ. 1995.—			
Ἐφορίας Νοσοκομείου ὁμοίως » 1600.—			
Τράπεζα Ἀνατολῆς ὁμοίως » 112.—	» 3707.—		
Ἰδίας κληροδ. Μιχ. Σιφναίου Δρ. 300.75			
56 τοκομεριδ. καταναγκ. δανείου » 314.—	» 614.75	» 13562.65	
		Δρ. 477763.65	

Ἔξοδα πληρωθέντα καὶ βεβαιωθέντα

1 Ἔξοδα πρὸς λειτουργίαν Νοσοκομείου ὡς ἑξῆς:			
α'.) ἔξοδα διατροφῆς, θερμάνσεως, φωτισμοῦ, ἱματισμοῦ κ. λ. π. ἀσθενῶν καὶ προσωπικοῦ	Δρ. 193580.25		
β'.) ἔξοδα φαρμακείου: ἀξία φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ λοιπῶν χρειωδῶν φαρμακείου	» 62122.75		
γ'.) ἔξοδα διάφορα	» 1641.10		
δ'.) Μισθοὶ προσωπικοῦ Νοσοκομείου	» 54011.95	Δρ. 311356.05	
2 Ἔξοδα συντηρήσεως ὀρφανῶν ἐκθέτων: θρέπτρα εἰς τροφοὺς		» 31334.80	
3 Ἐλέη εἰς πτωχοὺς καὶ βιβλία εἰς ἀπόρους		» 1176.—	
4 Ἀγορὰ χειρουργικῶν ἐργαλείων		» 5104.70	
5 Ἀσφάλιστρα, χαρτόσημα συμβολαιογραφικὰ		» 4723.15	
6 Ἐπισκευαὶ κτιρίων		» 7264.15	
7 Ἔξοδα κτημάτων Κάτω Τρίτου; (καλλιέργειαι, μισθοί, ἐπισκευαὶ διαφόρων κτιρίων Μετοχίου κλπ.)		» 70460.95	
8 Τόκοι ἐφετεινῆς χρήσεως		» 13921.45	
9 Ἔξοδα Γραφείου Γενικῆς ὑπηρεσίας		» 20720.—	
10 Ἔξοδα Νεκροταφείου		» 3304.30	
11 Ἔξοδα κτημάτων Μόργιας		» 2896.—	
12 Ἔκτακτα ἔξοδα		» 450.—	
		Δρ. 472711.55	
Περίσευμα τοῦ ἔτους 1923		» 5051.95	
		Δρ. 477763.50	

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1924

Ὁ Πρόεδρος — **Οἱ Ἔφοροι**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΤΗ 31η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	Δρ.	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος: κατάθεσις ἡ; τὸ ἥμισυ εὑρίσκεται ὑπὸ κατάσχεσιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας	Δρ. 412200.—	
Ἰδία ἐκ κληροδοτήματος Π. Σ. Κομνηνάκη	» 56146.10	
Ἰδία » Ἀπ. Βαμβούρη	» 43853.20	
Ἰδία » Παν. Σιφναίου	» 10000.—	
Ἰδία » Ζαν. Σιφναίου	» 22870.—	
Ἰδία » Ἀσπασ. Σιφναίου	» 21000.—	
Ἰδία » Ζαφ. Βουρναζου	» 195742.—	» 761811.20
Ἐκκρεμεῖς Λ)σμοὶ		» 1553.70
Τράπεζα Ἀνατολῆς ἐκ κληροδ. Π. Σ. Κομνηνάκη	» 2932.25	
Ἰδίας λ)σμοῦ εἰσφορῶν δρόμου Νεκροταφείου	» 2779.55	
Ἰδίας ἐκ κληροδοτήματος Μιχ. Σιφναίου	» 5637.40	» 11349.20
Δοσοληψιακοὶ λ)σμοὶ		» 5505.90
Χρεῶσται κληροδοτήματος Ἀποστ. Βαμβούρη		» 14684.—
Τράπεζα Μυτιλήνη ἐκ λ)σμοῦ κληροδ. Μ. Μαρίνου	» 7556.75	
Ἰδία ὁμοίως τρεχουμένου	» 4238.75	» 11795.50
Γραμμάτια εἰ πρακτέα		» 7545.60
Ἀμφίβολοι καὶ ἐπισφαλεῖς λ)σμοὶ		» 5115.50
Κατεσχεμένοι τόκοι Ἐθν. Τραπέζης παρ' Ὑπουργείου Παιδείας		» 29682.80
Ἔπιπλα καὶ σκεύη		» 8897.—
Ἀξία ἀκινήτων ἤτοι: ἀξία σχολικῶν κτιρίων	» 776897.—	
ὑπόλ. ἀξίας ἀκινήτων προσοδοφόρων καὶ μὴ	» 905668.75	» 1682565.—
Καταναγκαστ. δάνειον Νόμου 2749 Λ)σμοῦ Νοσοκομείου		» 1825.—
ὁμοιον » Λ)σμοῦ περιουσίας Παν. Ζαχαρίου		» 27700.—
ὁμοιον » ἐκ κληροδοτήματος Μιχ. Σιφναίου		» 5647.50
Ἀξία ἐλαίων ἐν Ἀποθήκῃ ἐσοδείας 1922 λαγ. 848		» 42400.—
ὁμοία » » 1923 » 596		» 47680.—
Τράπεζα Ἀθηνῶν Λ)σμὸς τρεχούμενος λίραι Ἀγγλίας 276.19. πρὸς 250		» 69237.50
Ταμεῖον		» 14369.65
		Δρ. 2749365.80

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Δανεισταὶ καὶ καταθέσεις		Δρ. 106042.90
Κεφάλαια πρώην Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος		» 11476.—
Κληροδότημα Ἀποστ. Βαμβούρη		» 123472.80
» Ζαφ. Βουρνάζου		» 232759.70
» Ζαν. Σιφναίου		» 22850.—
» Ἀσπασ. Σιφναίου		» 21000.—
» Παναγ. Σιφναίου		» 10000.—
» Μιχ. Π. Σιφναίου		» 11248.—
» Π. Σ. Κομνηνάκη		» 98490.30
» Μαρίου Μαρίνου		» 33968.35
» Εἰρήνης Α. Μουζάλα		» 22900.—
Δωρεὰ Μελισιν. Καψιμάλη καὶ Βασιλίνας Βουρνάζου		» 16820.45
Εἰσφοραὶ διὰ δρόμον Νεκροταφείου		» 2779.55
Τόκοι κληροδοτήματος Εἰρήνης Α. Μουζάλα		» 1975.60
Τόκοι ὀφειλόμενοι μέχρι 31 Νοεμβρίου 1923		» 24960.75
Χρεῶσται ἐνοικίων		» 5304.70
Παρακαταθήκη περιουσίας Παν. Ζαχαρίου		» 67194.25
Τρεχούμενος Τραπέζης Ἀνατολῆς		» 55033.—
Περιουσία κινητὴ καὶ καὶ ἀκίνητος: ἤτοι ἀξία Σχολικῶν κτιρίων	Δρ. 776897.—	
ὑπόλοιπον ἀξίας ἀκινήτου καὶ κινητῆς	» 1104351.85	» 1881248.85
		Δρ. 2749365.85

Μυτιλήνη τῇ 5 Μαρτίου 1924

Ὁ Πρόεδρος — **Οἱ Ἔφοροι**

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀνακοίνωση

— Οἱ πληρεξούσιοι συνάδελφοι μᾶς γράφουν, ὅτι ὁ φθισικὸς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς Χριστόδουλος Δημητριάδης εἰσήχθη προσωρινὰ στὸ προσφυγικὸ Νοσοκομεῖο, καὶ ὅτι προκάλεσαν διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν γιὰ νὰ μπεῖ ἀργότερα στὸ δεύτερο Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο ὡ; ποῦ νὰ τοποθετηθῇ σὲ μόνιμη διαθεσιμότητα.

—Ἀπαντώντας σὲ μιὰν αἴτηση ἑνὸς συναδέλφου ποὺ γύρεψε νὰ γίνει ἐνέργεια ἀπ' τὴν Κυβέρνηση γιὰ νὰ λευτερωθοῦνε τὰ κορίτσια τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατέθεσε ἕνας αἰχμάλωτος ποὺ μᾶς γύρισε καθώς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Τουρκικῶν χωριῶν τῆς περιφέρειας τοῦ Ἀδραμυτινοῦ κόλπου, ὅπου βρίσκουνται σκλαβωμένες αὐτὲς οἱ Ἑλληνοπούλες, οἱ συνάδελφοί μα; πληρεξούσιοι μᾶς γράφουν πὼς δόθηκε ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων στὸ ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο καὶ γίνουνται οἱ ἐνέργειες ποὺ πρέπει.

— Ἀπαντῶντας στὴν αἴτηση μας γιὰ νὰ ἱδρυθεῖ Λαϊκὸ Φαρμακεῖο ποὺ νὰ δίνει χάρισια τὸ γιατικὸ γιὰ τοὺς φτωχούς μᾶς γράφουν πὼς ὑποβάλλεται σχέδιο Νόμου γιὰ νὰ ἱδρυθοῦν τέτοια Φαρμακεῖα, ποὺ θὰ κυνηγήσουν τὶς θέρμες κτλ.

— Ἐπίσης ὑποβλήθηκε σχέδιο Νόμου γιὰ νὰ ἱδρυθεῖ Ταμεῖο Ὑγείας ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ πετύχουνε γιὰ τὸ νησί μας σοβαρὴ ἐπιχορήγηση.

— Οἱ Ἔφεδροι πληρεξούσιοι Λέσβου, μαζὺ μὲ τοὺς ἐφέδρους πληρεξουσίους Κρήτης κατόθεταν ἐπερώτηση γιὰ νὰ προκαλέσουν γενικὴ συζήτηση γιὰ τὰ δίκια τῶν ἀπολυμένων πολεμιστῶν.

— Σύντομα θὰ ψηφισθεῖ Νομοσχέδιο «περ προστασίας τῶν ἐφέδρων». Σύμφωνα μ' ἀφτὸ οἱ ἔφεδροι θὰ διορίζουνται στὶς δημόσιες, στὶς δημοτικὲς καὶ στὶς Κοινοτικὲς θέσεις, κατὰ προτίμηση καθενὸς ἄλλου ποὺ θὰ ἔχει τὰ ἴδια μ' αὐτοὺ, τυπικὰ προσόντα. Σύμφωνα μὲ τὸ ἴδιο Νομοσχέδιο κάθε ἐπιχείρηση, ὁποιασδήποτε μορφῆς θάναι ὑπόχρεωμένη νὰ πληθύνει τὸ ὑπαλληλικὸ προσωπικό της κατὰ 1)10, συμπληρώνοντας τὸν ἀριθμὸ αὐτὸ μὲ ἄνεργους ἐφέδρους.

— Ὁ συνάδελφος Ἰωάννης Γ. Γανίφα; ποὺ ἤτανε πρὶν μέλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ΣΕΣ Ἐρεσσοῦ μᾶς γνωρίζει πὼς στὸ Plainfield N. I. ὅπου βρίσκεται τώρα συστήθηκε Σύλλογος μὲ τ' ὄνομα «Θεόφραστος», ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ χτίσει σκολειὸ στὴν Ἐρεσσό.

Γιὰ τὴν ὥρα ἐξασφαλίστηκε τὸ ποσὸν τῶν 7.000 δολ. Τὰ μέλη πολλοὶ κυρίως Ἐρεσσῶτες πληρώνουν κάθε χρόνο 25 δολ. ὡς ποὺ νὰ συμπληρωθεῖ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζεται γιὰ τὸ σχολειό.

Ἀπ' τὸ Γραφεῖο

«ΚΑΜΠΑΝΑ»

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

(Ἀπόσπασμα ἀπ' τὰ πρακτικά)

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς ἔγγραφον σύστασιν τῶν πληρεξουσίων Λέσβου ὅπως προβῇ εἰς ἐνεργείας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Σμύρνης κρατουμένων Ἑλλήνων ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μεταβάσης εἰς Σμύρνην. Ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὰ ἀπαιτούμενα διαβήματα περὶ παραδόσεως τῶν κρατουμένων ἀνερχομένων εἰς 80 ἐδόθη δὲ ἡ διαβεβαίωσις, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἀνεξαρτήτως τῆς πορείας τῆ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, θὰ διατάξῃ τὴν παράδοσίν των.

Ὁ κ. ***Καραπαναγιώτης*** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Συνέλευσιν εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ διενεργουμένη ἀνάκρισις κατὰ τῶν ὑπευθύνων διὰ καταχρήσεις ἐν τῇ Στρατιᾷ τῆς Μ. Ἀσίας.

Γόντικας. (ὑπ. Στρατ.) Ἔχουν προσδιορισθῇ οἱ δίκαι. Μόλις ἀνέλαβον τὸ Ὑπουργεῖον διέταξα νὰ συγκεντρωθοῦν ἅπασαι οἱ ὑποθέσεις.

Καραπαναγιώτης.— Ἡ Κοινὴ Γνώμη δυσανασχετεῖ κ. Ὑπουργὲ διότι συνεπευθύνου; τῶν δικασθέντων πολιτικῶν θεωρεῖ καὶ ἐκείνους οἵτινες πορεσκευάσαν τὴν καταστροφήν.

Εἰς ἐρώτησιν τῶν πληρεξουσίων Λέσβου περὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν παραμενόντων ἀκόμη ἐν Τουρκίᾳ ὑποκειμένων δὲ εἰς ἀνταλλαγὴν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντᾶ.

— Κατὰ τὰς πληροφορίας μας. ἐν Τουρκίᾳ εὑρίσκονται ἀκόμη 120 χιλιάδες Ἑλλήνων περίπου. Ἐξ αὐτῶν 25 χιλ. εὑρίσκονται ὑπὸ συνθήκας ὁπωσδήποτε ἀνεκτάς. Τῶν ὑπολοίπων ἡ θέσις δὲν εἶνε εὐχάριστος. Ἐξ αὐτῶν 80 χιλιάδες εὑρίσκονται εἰς τὴν περιφέρειαν Καισαρείας, 15 δὲ χιλιάδες εἰς τὴν περιφέρειαν Μερσίνης. Αὐτὴ εἶνε ἡ κατάστασις. Ἡ Κυβέρνησις θὰ προσπαθήσῃ ὅπως τὸ ταχύτερον συντελεσθῇ ἡ ἀνταλλαγή.

Καραπαναγιώτης. — Ἡ μὴ μεταφορά των ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν μέσων ἢ εἰς ἄλλας δυσχερείας;

Καφαντάρης — Εἶνε ζήτημα συνεννοήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπῆλθεν ἀκόμη.

ΟΙ ΜΑΖΕΣ ΞΥΠΝΟΥΝ

Ξαναδημοσιεύουμε τὸ ψήφισμα ποὺ στειλε στὴν Κυβέρνηση ὁ λαὸς μιᾶς περιφερείας τῆς Λαρίσσης, ἀφοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Ἕνωση τῶν ἐφέδρων της ἔκανε ἕνα παλλαϊκὸ συλλαλητήριο μὲ τὸ ὁποῖο ἐξέφρασε τὸ λαϊκὸ πόνο καὶ τὶς λαϊκὲς ἀνάγκες π ὑ ν ε ὁλότελα ἄσχετες μὲ τὶς κούφιες ἀπεραντολογίες καὶ τοὺς λιονταρισμοὺς ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς «ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ» στὴ Βουλή. Τὸ ψήφισμα αὐτὸ εἶνε χαρακτηριστικό. Ὁ κοσμάκης φαίνεται πὼς ἄρχισε νὰ ξυπνᾶ στἀλήθεια, ἄρχισε νὰ ἀπελευθερώνεται ἀπ' τὴν ,ἠλίθια προσήλωσή του στοὺς κομματάρχηδες ποὺ τόνε σέρνανε πίσω τους γιὰ τὰ δικά τους συμφέροντα, ξεχνῶντας τον ἀμέσως μετὰ τὶς ἐκλογές.

Εἶνε ἀκόμα ἕνα μάθημα τὸ ψήφισμα αὐτὸ στὶς Ἑνώσεις μας καὶ στὰ Σωματεῖα, ποὺ πρέπει νὰ μποῦνε μὲς τὸ πνεῦμα τῶν σύγχρονων ἀναγκῶν καὶ τῶν σύγχρονων μέσων, φωτίζοντας τὶς μάζες τοῦ λαοῦ, ποὺ ἡ ἀμάθειά του εἶνε τὸ χαλινάρι ἀπ' τὸ ὁποῖο τὸν σέρνουν οἱ ἐκμεταλλευτές.

ΝΑ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ 2 Μαρτίου. Σύμπας ὠργανωμένος ἐφεδρικὸς καὶ ἀγροτικὸς κόσμος Μαϊμουλίου Λαρίσσης συνελθὼν πάνδημον συλλαλητήριον, διαμαρτύρεται ἐντόνως καὶ ἀπαιτεῖ :

1) Ἄρσιν φόρου ἀκαθαρίστων κερδῶν καὶ γεωργῶν καὶ βαρεῖαν φορολογίαν κεφαλαίου.

2) Σύστασιν Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν κληρούχων ἀγροτῶν καὶ ἐφέδρων.

3) Ἵδρυσιν κυβερνητικῶν πρατηρίων γεωργικῶν ἐργαλείων.

4) Ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτοκαλλιεργημένων τσιφλικίων καὶ δωρεὰν χορήγησιν γῆς εἰς πτωχοὺς ἐφέδρους καὶ ἀγρότας.

5) Πάταξιν αἰσχροκερδείας διὰ λειτουργίας κρατικῶν λαϊκῶν πρατηρίων καὶ ἀπηνοῦς διώξεως ἐκυβιστῶν συναλλάγματος.

6) Οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν θυμάτων πολέμου καὶ καταβολὴν καθυστερουμένων ἐτιδομάτων ἐφέδρων.

7) Φειδὼ δημοσίου χρήματος διὰ περιορισμοῦ πολεμικῶν δαπανῶν.

8) Ἐλάττωσιν τιμῆς κινίνης καὶ δωρεὰν χορήγησιν εἰς ἀπόρους οἰκογενείας.

9) Ταχίστην ἐκτέλεσιν ἔργων συγκοινωνίας καὶ ἀρδευτικῶν, ἀποξήρανσιν Κάρλας πρὸς ἐξυγίανσιν τόπου.

10) Ἵδρυσιν ἐν Μαϊμουλίῳ ἑλληνικοῦ Σχολείου.

11) Καθιέρωσιν θεσμοῦ ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπή : Δημ. Χάνδακας Γρομματεὺς Παλ. Πολεμιστῶν, Τριαντάφ. Καραγιάννης πρόεδρος Γεωργ. Συνεταιρισμοῦ, Ἀθ. Λαμτσούλης, Α. Σιρτᾶ, Χρ. Οἰκονόμου, Γ. Βλαμούλης. κ' λ. π. κ. λ. κ.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΠΑΡΗΓΟΡΕΤΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ

Μέσα στὴν ἐκνευριστικὴ ἀπεραντολογία τοῦ ἀντιδυναστικοῦ ρητορισμοῦ ποὺ καταπῆρε τοὺς πληρεξουσίους, κάπου κάπου ἀκούγεται καὶ μιὰ φωνὴ παρηγορετική. Βάζουμε παρακάτω μιὰ περίληψη τοῦ λόγου τοῦ ἀγροτικοῦ πληρεξουσίου κ. Μαργέτη καθώ; καὶ τὸ ψήφισμα ποὺ ὑπόβαλαν οἱ ἀγρότες βουλευταὶ στὴν Ἐθνοσυνέλευση γιὰ τὸ ἀποκεντρωτικὸ σύστημα μὲ βάση τὴν κοινότητα. Ἐλπίζουμε πὼ; ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι Λέσβου καὶ ξεχωριστὰ οἱ ἔφεδροι, ἀντιπροσωπεύοντας τὴν ψυχὴ του Λεσβιακοῦ Λαοῦ καὶ τῶν ἐφέδρων ποὺ — καλὰ τὸ ξαίρουν — εἶνε ἀπόλυτα σύμφωνη σαὐτὰ τὰ σημεῖα μὲ τοὺς ἀγρότες, θὰ ἐνισχύσουν κάθε τέτοια προσπάθεια γενναία, ποὺχει μέσα της τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνακαίνισης καὶ τῆς ἀληθινῆς δημιουργίας. Νί, τὸ ἀπόσπασμα ιῶν πρακτικῶν καὶ τὸ ψήφισμα τῶν ἀγροτικῶν βουλευτῶν.

Μαργέτης τονίζει ὅτι δὲν εἶνε οὔτε ὑπὲρ τῆς ἀπόψεω; τῶν δημοκρατικῶν, οὔτε τῶν κυβερνητικῶν. Οἱ ἀγρόται — λέγει—τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐνδιαφέρονται ἐὰν οἱ ἀστοὶ τῶν πόλεων θὰ ψηφίσουν βασιλείαν ἢ δημοκρατίαν. Οἱ ἀγροτικοὶ δὲν ἐπιθυμοῦν πλέον τὸν χρεωκοπήσαντα κοινοβουλευτισμόν. Τὸ ἀγροτικὸν κόμμα καινοτομεῖ εἰς τὸ πολιτειακὸν ζήτημα καὶ προλέγει τὸ ὁμοσπονδιακὸν πολίτευμα μὲ κοινοτικὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἀναφέρει σχετικὰς θεωρίας Εὐρωπαίων, καὶ τονίζει, ὅτι τὸ ὁμοσπονδιακὸν πολίτευμα εἶνε τὸ πολίτευμα τοῦ μέλλοντος ἰδίᾳ διὰ τοὺς μεσημβρινοὺς λαούς.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Μαργέτης*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν πλήρη ἐξάρθρωσιν τοῦ Κράτους. Εἰ, τὰ ὑπουργεῖο, λέγει, δὲν γίνεται καμμιὰ δουλεια. Περοιτέρω τονίζει, ὅτι τὸ Κράτος ἀπὸ τοῦ 1912 κοροϊδεύει τοὺς ἀγρότας. Ἡ Ἐπανάστασις — λέγει — ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤλπισαν λύσιν, ἀντιθέτως ὀπισθοδρόμησε τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα. Διὰ νὰ λυθεῖ τὸ Ἀγροτικὸν χρειάζονται 1000 γεωπόνοι, χίλιοι μηχανικοὶ κπὶ μία εἰκοσαετία. Ν' ἀφήσῃ ἐπομένως τὸ Κράτος εἰς τοὺς ἀγρότας νὰ λύσουν μόνοι των τὸ ἀγροτικόν.

Τελευτῶν ὑποστηρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀναλογικῆς, ὑποβάλλει δὲ ἴδιον ψήφισμα διὰ τὸ πολιτειακόν.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀγροτικῶν πληρεξουσίων ὑποβληθεῖσα πρότασις ψηφίσματος ἔχει οὕτω :

Ἡ δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις, ἐκπληροῦσα τὴν κυρίαν ἀποστολήν της, ἥτις εἶνε ἡ σύνταξις πολιτεύματος, ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν τελειαν ἀποτυχίαν τοῦ λεγομένου κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν ἰδιότυπον χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος καὶ τὴν θαυμαστὴν δρᾶσιν τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἔτι,

Ψηφίζει

ὅπως ἡ Ἑλλὰς συνταχθῇ εἰς «Ὁμοσπονδιακὴν Πολιτείαν Κοινοτήτων» ὑπὸ τὸν ὅρον τελικῆς κυρώσεως τῆς πολιτειακῆς ταύτης μεταβολῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ δημοψηφίσματος ἐνεργουμένου ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Η ΑΠΟΧΤΗΝΩΣΗ

Γιὰ νὰ καταλάβετε τὸ σημεῖο τῆς ἀποχτήνωση; ποὺ ἔφερε τὸ κομματικὸ πάθος τοὺς Κωνσταντινικοὺς τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας. Γιὰ νὰ πάρετε μιὰ ἰδέα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον μπορεῖ καὶ σκέπτεται ἕνας σακαράκας Στρατηγὸς γιὰ τὶς ζωὲς ποὺ τοῦ ἐμπιστεύεται ἐγκληματικὰ τὸ Κράτος. Γιὰ νὰ καταλάβετε τὶς φριχτὲς ἀνηθικότητες ποὺ ἔχει μέσα του ἕνας πόλεμος. Γιὰ νὰ σχηματίσετε μιὰ ἰδέα γιὰ τὶς μυστικὲς ἀναφορὲς ποὺ πέρνουν οἱ ἀνθρωποφάγοι Βασιλιάδες ἀπ' τοὺς Στρατηγούς των γιὰ λογαριασμὸ τῶν κορόϊδων ποὺ τραβᾶνε στὴ σφαγὴ τραγουδῶντας τὸν »Ἀητό», ἀναδημοσιεύουμε ἀπ' τὶς Ἀθηνέϊκες φημερίδες τὴν ἀναφορὰ ποὺ ἔστειλε στὸν «ὑψηλόν του προϊστάμενο» ἕνας Κωνσταντινικὸς Στρατηγὸς ὕστερ' ἀπ' τὶς μάχες Κιουτάχιας — Ἐσκῆ Σεχὴρ, στὶς ὁποῖες τὰ 90 ο)ο τῶν σκοτωμένων καὶ ἐκτὸς μάχης ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν ἤτανε φιλελεύθεροι. Ὁ ἀποχτηνωμένος λοιπὸν αὐτὸς σακαράκας περιγράφει τὸ κατόρθωμά του ἔτσι : «***Ἐφέραμεν εἰς ἐπαφὴν τὸν ἐσωτερικὸν μὲ τὸν ἐξωτερικὸν ἐχθρὸν καὶ συνετρίψαμεν ἀμφοτέρους***». Καὶ ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ δὲν ντουφεκίσθηκε ἀκόμα κανένα ἀπ' αὐτὰ τὰ τέρατα μ' ὅλα τὰ στρατοδικεῖα, ἔχταχτα καὶ ταχτικά, ποὺ συστήνουνται. Κι' οὔτε ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ ντουφεκισθοῦνε ποτές. Οὔτε αὐτοί, οὔτε οἱ ἄλλοι ποὺ προχτὲ, ἀκόμα σκότωσαν 300 ἐφέδρους, φτωχοὺ, ἐργάτες, μόνο καὶ μοναχὰ γιατι οἱ σακαράκηδες κ. κ. Γαργαλίδης καὶ Λεοναρδόπουλος εἶχανε προσωπικὰ μὲ τὸν κύριο κύριο Πάγκαλο. Κι' αὐτὸ θὰ γίνεται πάντα, ὅσω δικάζονται ἀπὸ συναδέλφουςτων «Τὸ ὁποῖον...πνεῦμαἀλλήλεγγύης» ὅπω; θἄλεγε καὶ ὁ κ. Ζάκας. Γιὰ βάλε τους ὅμως αὐτοὺς τοὺ, χασάπηδες στὸ σκαμνὶ μπροστὰ σ' ἕνα λαϊκὸ δικαστήριο ἐνόρκων ἐφέδρων ;

Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ἡ Κυβέρνηση ἀπεφάσισε νὰ σ.ήσε. μαυσωλεῖα μαρμαρένια γιὰ τοὺ; «Πεσόντας ἀθανάτους νεκρούς». Εὐχαριστοῦμε πολὺ τὸ Κράτος ποὺ συλλογέται τόσο πολὺ τοὺ; σκοτωμένους συντρόφου; μας. Τὸ εὐχαριστοῦμε κ' ἐμεῖς κ' ἡ σκούφια μας. Τέτοιου εἴδους ἤταν ὤ; τὰ τώρα ἡ μέριμνά του γιὰ τὴν τάξη μας. Ὅλο του τὸ χρέος τὸ ξοφλᾶ ἔτσι. Νὰ ποὺ σᾶ; κάνω καὶ μαρμαρένια κενοτάφια, τί ἄλλο θέλετε ; Ξεφορτωθεῖτε με !

Μὰ ἐμεῖς δὲ θέλουμε μάρμαρα γιὰ τοὺ; σκοτωμένου; μας. Οὔτε γιορτὲς ἐπίσημες, γιορτὲς κρατικὲς; ὅπου οἱ κομματάρχηδες θὰ πάρουνε ὕφος συγκινημένου ἠθοποιοῦ γιὰ νὰ βγάλουνε πατριωτικοὺς λόγου; εἰς βάρος τῆ; μνήμη; τῶν ἀδικοσφαγμένων θυμάτων. Θὰ ἤτανε ἡ μεγαλύτερη βρισιὰ στὴ μνήμη τῶν ἀθῶων σφαχταριῶν νὰ δοῦνε τριγυρισμένο τὸ μαρμαρένιο του; μαυσωλεῖο—αὐτοὶ ποὺ τότες ποὺ ἤτανε ζωντανοὶ τοὺ; ταΐζανε σὰ σκύλου;, αὐτὰ τὰ «παλι τόμαρα» ποῦ ἔκλεβαν τὸ ψωμί τους οἱ Χρυσανθόπουλοι, κ' ἔσφαζαν οἱ Κωσταντίνοι, κ' ἔτρωγαν τὰ σπαραγμένα τους σπλάχνα οἱ Ἀετοὶ μὲ τὶς πόρνες του; — θἄτανε αἰσχρὴ βρισιὰ νὰ δοῦνε γύρω στὰ μνημεῖα του; ὅλους τοὺς κοιλαράδες ἀπόλεμους, ὅλους τοὺ; καλομπεσλεπισμένους κουραμπιέδες ποὺ κάναν περιουσίες ἀπ' τὴ ράχι τῶν οἰκογενειῶν τῶν πολεμιστῶν, κεῖχανε τοὺ; κανακάριδές τους στὶς Ἐβρῶπε; καὶ στὰ μετόπισθεν.]

Ἂς φυλάξει τὸ Κράτος τὰ πεντελικὰ μάρμαρα ποὺ θὰ τὰ διαθέσει γιὰ τοὺς σκοτωμένου;, κι' ἂς φκιάξει μιὰ καλύβα γιὰ τἀρφανά τους ποὺ σέρνουνται στὴν πεῖνα καὶ στὴν πορνία. Ἂς φυλάξει τί; μεγάλες τιμὲς καὶ παράδες ποὺ τοιμάζει γιὰ τοὺς πεθαμένου; μας, κι' ἂς δόσει γιατρειὰ στοὺς ἀρρώστου; μας, σύνταξη στοὺ; σακάτηδές μας, ἕνα κομμάτι γῆς στοὺ; γεωργούς μας, ἕνα ἥσυχο θάνατο στοὺ; φθισικού; μα;, μιὰ προστασία στὶς γυναίκες μας, δουλειὰ στοὺς ἄνεργούς μας. Τότες οἱ πεθαμένοι μας θἄνε πιὸ ἥσυχοι καὶ τὰ κορμιά τους ποὺ σκίσανε τὰ τσακάλια θὰ λιώσουνε μὲ λιγότερη πίκρα στὶς λαγκαδιὲς καὶ στὶς ἐρμιὲς τῶν πολέμων. Ἂς μὴ χρησιμοποιήσει τὸ Κράτος τὴν ἱερή του μνήμη γιὰ νὰ κάνει εἰς βίρος της μιὰ κοσμικὴ συγκέντρωση ὅπου οἱ αἰσχροκερδεῖς θὰ πᾶνε μὲ τὸ καθαρό τους κολλάρο, κ' οἱ μοντέν κυρίες θὰ φλερτάρουνε μὲ τοὺς νεόπλουτου; καὶ τοὺ; σαχλοὺς κουραμπιέδες.

ΤΑ ΑΑΪΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Διαισθανόμεθα πὼ; γίνεται κάποια κωλυσιεργία μέσα στὸ Δημοτικό μας Συμβούλιο ἐνάντια στὴν ὁρμητικὴν ἐργατικότητα καὶ τὸν θετικισμὸ τοῦ νέου μας Δήμαρχου. Τὰ μέσα τῆς ἀντιδράσεως εἶνε σχολαστικισμοί, παρελκύσεις συνεδριάσεων, ἔλλειψις καλῆ; θελήσεω; ἀπὸ μερικοὺ; δημοτικοὺς Συμβούλους καὶ τὰ παρόμοια. Οἱ τῆς ἀντιδράσεως ὅπως συμπεράναμε ἐκπροσωποῦν δυὸ μερίδες. Ἡ μιὰ μερίδα εἶνε τὰ Τζάκια ποὺ βρίσκουνται ἀκόμα στὴν παμμακάριστή του; ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατείας, ὅταν οἱ γοῦνες του; ποὺ ἔπιανναν τόπο ἀντίκρυ στοὺ; μπακσιστσῆδες Ἀγάδες, ἤτανε σεβαστὲ; κατ' ἀνάγκη κιἀπ' τὸ φτωχὸ λαό. Φαίνεται λοιπὸν πὼ; τὰ Τζάκια δὲν καλοβλέπουνε τὸν καινούριο δήμαρχο ποὺ ἡ οἰκογένειά του δὲν ἔχει μέσα κανέναν κοτζάμπαση καὶ κανέναν τσόρμπατζη. Εἶνε μιὰ ἡδονικὴ παρεξήγηση μέσα στὴν ὁποίαν ἀφίνουμε τὰ Τζάκια νὰ κολυμπᾶνε εὐχαριστημένα. Θὰ ξυπνήσουνε δὰ τόσο ἄσκημα στὶς Δημοτικὲς ἐκλογὲ; ὅταν θὰ δοῦνε πὼ; ἄρχισε νὰ ξυπνᾶ ὁ λαό;, ὁ λαὸς ὁ δουλευτὴς ποὺ ταΐζει τὰ τζάκια ! Ἡ ἄλλη ἀντιδραστικὴ μερίδα εἶνε μερικοὶ Κωνσταντινικοὶ ποὺ βρέθηκαν κιἀπόμειναν ἐκεῖ μέσα ἀπὸ τὰ ἔνδοξα χρόνια τοῦ λεσβιοφάγου Σπηλιοτόπουλου. Αὐτοὶ ἀντικρύζουν στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Πετρόπουλου τὸ φιλελεύθερο, τὸν πρόεδρο τῆς Δημοκρατικῆς Ἕνωσης Μυτιλήνης. Εὐχούμαστε σύντομες τὶς Δημοτικὲς ἐκλογέ;. Ὅλοι τότες αὐτοὶ οἱ κύριοι θὰ στρώσουν βέβαια τὴν κάπα τους καὶ θἀφίσουνε τὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα νὰ δουλέψουν. Μὲ μιὰ μικρὴ διαφορά : Δὲ θὰν τὴ στρώσουνε μές τὸ μέγαρο τοῦ Δημαρχείου. Μὰ γιὰ νὰ γίνει ἀσφαλισμένα αὐτὸ πρέπει ἡ Ἕνωση Ἐφ. Λέσβου κιὅλα τὰ ἐργατικὰ Σωματεῖα τῆ; πόλη; μας νὰ δουλέψουν. Νὰ διαφωτίσουν τὰ μέλη τους ποῦνε ὁ ψηφοφόρος λαό;. Νὰ τοὺς δόσουν κατεύθυνση σύμφωνη μὲ τὰ συμφέροντά τους. Τὰ συμφέροντα τὰ λαϊκά.

ΥΠΕΡΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΟ

Ὁ «Ἑλ. Λόγος» τῆς Ἀθήνα; γράφει : «***3000 πρόσφυγες εἶνε συγκεντρωμένοι εἰς τὴν Μερσίναν, ὑπὸ μεταφορά. Καὶ ἡ Κυβέρνησις διέθεσε πρὸς συντήρησίν των 50000 δραχμάς ! Πτωχοὶ πρόσφυγες, καὶ πτωχὴ Ἑλλάς, πόσον ἀτελεύτητες εἶνε ἡ τραγωδία σου. . .*** » Ἐμεῖς θέλοντα; νὰ παρηγορέσουμε τὸν μεγαλόσχημο Ἀθηναῖο συνάδελφό μας ἀπ' τ' ἀσυγκράτητα κορκοδείλια ἀναφυλλητὰ ποὺ ἔχει μέσα ἡ τελευταία λυριποτραγικὴ ἀποστροφή του, τοῦ προτείνουνε μιὰ λύση : Ἡ «πτωχὴ Ἑλλὰς» ποὺ δὲν εἶνε τόσο «πταχὴ» ὅταν προτείνει στοὺ; πληρεξούσιους τῆ; Βουλῆς της νὰ κάνει 10000 δρ. τὴν τρεμηνία του, νὰ στείλει στοὺς 3000 πρόσφυγε; τῆς Μερσίνας ποὺ πεθαίνουν ἑκατὸν ἀπ' τὴν πεῖνα καὶ τὴ γδύμνια μόνο 1.000.000 δραχμές. Τὸ μέσο εἶνε πολὺ ἁπλὸ κι' εὔκολο σὰν τ' ἀβγὸ τοῦ Κολόμβου. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει τὴν τρίμηνη ἀποζημίωση 100 μοναχὰ ἀπ' τοὺ; κυρίου; ποὺ λογοδέρνουν καὶ ξυλοκοποῦνται μὲς τὴ Βουλὴ γιὰ ν' ἀποφασίσουν ἂν θὰ γίνει σήμερα ἢ αὔριο ἡ Δημοκρατία. Ἔτσι θὰ γλυτώσουν κ' οἱ 3000 πρόσφυγες τῆς Μυρσίνας ἀπ' τὸ χάρο, κι' ὁ «Ἑλ. Λόγος» τῆς Ἀθήνας ἀπ' τὶς ὑπερσυγκινήσεις. Πῶς ;

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Τὰ παρακάτου δὲν εἶνε παρμένα ἀπὸ ἐφημερίδα ἐργατικὴ οὔτε ἐφεδρική. Εἶνε ἀπόσπασμα ἀπὸ Ἀθηνέϊκη κεφαλαιοκρατικὴ φημερίδα ἀπ' τὶς πλέον μεγαλόσχημες :

«Ἡ ἀδιαφορία ἢ ὁ μεταπολεμικὸς διλλεταντισμὸς μεγάλης μερίδος τῆς ἀστικῆς τάξεως ἐδημιούργησε τοιαύτην κατάστασιν ὥστε οἱ σύνδεσμοι τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, τῶν ἀναπήρων, τῶν θυμάτων πολέμου νὰ θεωρῶσι τὴν ἀστικὴν τάξιν ὡς ἐχθρικῶς διακειμένην. Ἐὰν οἱ Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, ἐκεῖναι αἵτινες εἶχον τὴν ἁρμοδιότητα νὰ ἐξελέγξωσι καὶ ἐγκρίνωσι τὰς περὶ συντάξεω; αἰτήσεις, ἀπέδειξαν δραματικὴν ἀναπάρκειαν καὶ ἔνοχον δυσκινησίαν, ἡ ἀστικὴ τάξις ὡς ξεχωριστὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐντελῶς ἀσύντακτος ὁμάς, διεδήλωσεν ἀχαρακτήριστον ἀναλγησίαν.

Ἡ Ἑλλὰς, εἶνε, λέγουν, ἀστικὸν κατ' ἐξοχὴν Κράτος. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἐν τῇ χώρᾳ μας ὁρειναὶ ἰδίᾳ ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι τηροῦσιν εὐλαβῶς τὰς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς παραδόσεις, Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν, Εἰς πολλὰς ὅμως ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους βρίζει ἕνα θφαίσταιον πολὺ ἀπειλητικὸν διὰ τὴν ἀμαλὴν τῶν πραγμάτων ἀργότερα ἐξέλιξιν. Ἐὰν τώρα μόλις ἀκούωνται φωναὶ πόνου, ἀργότερα θὰ ἀπηχήσωσι κραυγαὶ ἀσυγκρατήτου ὀργῆς καὶ ἐν τέλει ἀπογνώσεως. Ὑπάρχουσιν ἀστοὶ τοιούτου ἀποκλειστικισμοῦ, ὥστε ἠμπορεῖ τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ὑφίστανται δι' αὐτοὺς ὑποχρεώσεις; πρὸς τὸ Κράτος, πρὸς τὴν Κοινωνίαν πρὸς τὴν Πατρίδα.

Ἀράγε διὰ τοὺς κ.κεῖνους εἶ;ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, ἡ εὐμάρεια; Καὶ ἡ Ἑλλάς ; Ἢ νομίζουν ὅτιἐγκαίρως θὰ καταφύγουν εἰ; τὸ ἐξωτερικόν ; Ὁπωσδήποτε, γράφωμεν τὰς γραμμὰς αὐτάς, διὰ τὴν μερίδα ἐκείνην τῶν ἀστῶν, ἥτις καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀναρχίαν οὐδαμῶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ἐξαπολυομένην εἰς τὴν χώραν, καὶ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἔβρου θέλει νὰ ἴδῃ ἰσχυροποιουμένην εἰς τὰ σημερινά της σύνορα. Εἰ; τὴν ἱστορίαν βυθισμένων λαῶν, οἱ σαρώνουσαι θύελλαι ἐνσκήπτουν ἀκριβῶ; εἰς ὥρας καθ' ἃ; οἱ ὑπεράγαν εὐημεροῦντες πολῖται ἐλάχιστα φαντάζονται τοὺς ἀπειλοῦντας αὐτοὺς κινδύνους».

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΙΟ

Ὁ Σύλλογος δεσποινίδων Σκαμιᾶς μᾶς ἔστειλε γιὰ νὰ καταθέσουμε στὸ Ταμεῖο τῆς Στέγης τῶν Φθισικῶν Ἐφέδρων 500 δραχμὲς γιὰ πρώτη τους συνεισφορά. Συγχαίρουμε θερμὰ τὰ εὐγενικὰ κορίτσια τοῦ φιλότιμου χωριοῦ ποὺ μὲ τὸ μικρά τους μέσα ξαίρουνε νὰ ἐκδηλώνουν τόσο πλούσια τὸ αἴσθημα τῆς συμπόνιας τους γιὰ τοὺ; δυστυχισμένου;συναδέλφου; μας, ποὺ μάρανε τὰ ὄμμορφά τους νειάτα ὁ σκληρὸς πόλεμος.

Ἡ ὡραία χειρονομία τους ἂς γίνει παράδειγμα γιὰ τὶς ὀργανώσεις ὅλων τῶν χωριῶν ποὺ ἀκόμα δὲν ἐμφανίστηκαν στὴν τιμητική μας στήλη.

Διονύσιος Χατζῆς
Εὐστρατία Ν. Φουντῆ
Μανδαμάδος — Ἀρραβωνιαστήκανε

ΚΡΑΣΙΑ "ΑΤΤΙΚΟ,,
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΪΤΑΝΗ
(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

«ΑΤΤΙΚΟ» ἄσπρο **«ΑΤΤΙΚΟ»** κόκκινο
Μοσχάτο Σάμου. Μαυροδάφνη.

Τὰ κρασιὰ ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν βραβευθεῖ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ***Βρυξελλῶν καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου.***

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** εἶνε μοναδικὰ κρασιά.

Τ' ***«ΑΤΤΙΚΟ»*** ἔχουν κατακτήσει ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγοράν. ***Ἀντιπρόσωπος*** ἐν Λέσβῳ : **Ν. Χ'' ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ.** Πώλησις ***χονδρικὴ καὶ λιανική.*** Ζητήσατε τα ἀπὸ ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ Ἑστιατόρια τῆς πόλεώς μας.

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Κι' ἦταν ἡ δύναμη τρανὴ τοῦ βράχου τοῦ σκληροῦ
καὶ μπρὸς σ' αὐτὴ δὲν ψήφαγε μηδ' ἔννοιωθε κάμμιὰ ἄλλη,
μὰ κάποια φλέβα διάφανου κ' ἀπόκρυφου νεροῦ
ἄνοιξε δρόμο ὡς τὴν καρδιά του μέσα, ἀγάλι ἀγάλι

Καὶ τώρα πιὰ στὴ σιγαλιὰ βαθειὰ τῆς ἐρημιᾶς
μὲ μιὰ βρυσοῦλα ποὺ κυλᾶ μέσ' ἀπ' τὰ σωθικά του
νὰ κλαίει τὸ βαβὺ πόνο του μερόνυχτα ἀγροικᾶς
μὲ ραγισμένη ἀγιάτρευτα ὁ βράχος τὴν καρδιά του

Μ. Τζόης

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Ὦ σιγανέ μου πουταμὲ τσὶ πῶς θὰ σὶ πιράσου ;
ὦ σιγανὴ γειτόνισσα τσὶ πῶς θὰ σὶ ξιχάσου ;

Ρήμαξι τοὺ καράβι μου τσὶ ἔγινι βιράτι,
μήδι βουργιᾶς τοὺ δέρνει πλιὰ μήδι βαρὺ κανάλι.

Καταμισῆ στὴ θάλασσα θὰ στήσου μιτιρίζι,
νὰ στέλνου χιριτίσματα ὅποιους τσιρὸς γυρίζει.

Τί νὰ σὶ κάν' ἀγάπη μου, ἓν εἶνι ἀπὶ μένα
νὰ βασανίζουνι τσὶ σὲ νὰ τυραγνοῦν τσὶ μένα.

Τρώγου ψουμὶ μὶ δάκρυα, ψουμὶ φαρματσιμένου,
γ' οἱ πίκρις τσὶ τὰ βάσανα, μ' ἔχιν ἀνιθριμένου.

— Συλλέχτης *Προκοπάκης* —

Η ΕΥΘΥΜΗ ΒΛΟΜΑΔΑ

Ὁ «Βουρδουλας» ἀποκαλύπτει πῶς ἕνας εἰμιβόρος ἰτωνος ἄνθρωπος ἔκλεψε τὴν πετεινὸ μιᾶς βρυσιευτίνας μας. Ἐν ὅσω ὁ μὲν πετεινὸς εἶνε εἶδος φιλελεύθερο στὶς φλέβες του ὁ δὲ εἰμιβόρος θύτης του ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ δὲν ἔχει κα θόλου στὶς διαθέσεις του κι ἀπ' τὴν ἄλλη διψᾶ γιὰ αἷμα φιλελευθέρου, τὸ νεογνὸ δικαιολογεῖται ἀντὲ φ κτο ὅπω λένε οἱ δικηγόροι.

Γιὰ νὰ δοῦμε τώρα ἄν ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου τῶν πετεινῶν θὰ συγκαλέσει συνεδρίαση κινούμενος ἀτὸ esprit de ...cocq.

*
* *

Ὁ «Ἐλ. Λόγος» ἔγραψε πῶς σένα χορὸ ἕνας καβαλλιέρος φίλησε δημοσίᾳ μιὰντάμα, καὶ τὸ φιλιαὐτὸπῆρε καὶ δῶκε στὰ σαλόνια. Σωστὸς ἐμ—φίλιος καβγᾶς.

*
* *

Ὁ Ἐπιστάτης στὸ Γυμνασιόπαιδο ποὺ τσάκωσε νὰ καπνίζει στὸν ἀπόπατο.

— Βρέ, ἔλα δῶ σύ! Δὲ ντρέπεσαι; Δὲν ξαίρεις πῶ; ὁ καπνὸς βλάφει στὸ λαιμό;

— Μὰ εἶνε ... «Φάμα»!

— Διαφέρει τὸ πρᾶμα. Γιό, νὰ δῶ;...

ΞΕΝΟ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ «Ἄσυλον Παιδὸς» ἄγνωστος κυρία προσέφερε τὸ νεογνὸν οὐτῆς, γεννηθὲν ἐξ ἀσπόρου συλλήψεως. Ἡ ἐφορευτικὴ Δ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀσύλου εὐχαριστεῖ θερμῶς.

—

Κατ' αὐτὰς ἐδικάσθη νέος Ἰατρὸς Σύλλογος Λέσβου, περιλαμβάνων τὰ ἑξῆς ἐπίλεκτα μέλη:

Α. Ἐξαποστέλην, Ν. Θανατᾶ, Π. Ξεπερδεύην, Σ. Καλοσκοτώνην καὶ Ρ. Χορνότο.

Οἱ ἀνωτέρω ἐπισημότερες ἐζήτησαν παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Μυριβήλη νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ μετοχετεύσωσιν ὑπ' ὤ; σύμβολόν των τὸν τίτλο τοῦ ρομάντζου του «Ἡ Ζωὴ ἐν Τάφῳ».

—

Ἐτελεῖθον ἐξ Ἀθηνῶν οἱ φίλοι κ. Κυπραῖος, Σ ββα καὶ Σίλτας.

Αὐτήμερον ὁ κ. Σίλτας ἀνεχώρησεν εἰς ...Βρυσᾶς.

Βουρδουλεύς

«ΣΑΠΦΩ»

Ἤρθε ἡ περίφημη «Ἀτλαντίς»

Ἡ «Ἀτλαντίς» τὸ μεγαλούργημα τοῦ Πιὲρ Μπενουᾶ, ἕνας ὡραῖος θρύλος, μαζὶ καὶ ἱστορία, ἀναβιβάζεται τὴν προσεχῆ Πέμπτην εἰς τὴν «Σαπφώ».

Πολλὰ εἶνε τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα, ποὺ ἀληθινὰ ἀφῆκαν ἐποχὴν καὶ ἐσημείωσαν σταθμὸ στὴν κινηματογραφικὴ τέχνη, μὰ κανένα, ἀπολύτως κανένα, δὲν μπορεῖ, ὄχι νὰ συγκριθεῖ, ἀλλ' οὔτε νὰ ξεμυτίσει κἄν μπροστὰ στὴν «Ἀτλαντίδα».

Ὁ θόρυβος ποὺ ἔγινε σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, ὅτ ν πρωτοφάνηκε τὸ πρωτότυπο αὐτὸ βιβλίο τοῦ Μπενουᾶ καὶ ἡ μέσα σ' ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἐξάντλησις τῶν 800 000 ἀντιτύπων, ποὺ εἶχε τυπώσει ὁ συγγραφεύς, ἔκαμε τὶς μεγαλείτερες κινηματογραφικὲς ἑταιρείες νὰ συλλάβουν τὸ σχέδιο νὰ τὸ ζωντανέψουν στὸ σιντόνι τοῦ κινηματογράφου.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

٣١٣٢٨

Τί τράβηξε ὁ ἄθρωπος μὲ τὸ παρακατινὸ νούμερο, ποὺ πιάστηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Φτάξαμε ἀργά. Μᾶς βάλαν μέσα σὲ μιὰν ἄδεια ἀποθήκη, στρωμένη μὲ πλάκες. Φαίνεται πῶς ἄλλοτες ἐκεῖ εἶχε καπνά, γιατὶ ἀνάμεσα στὰ ψιλὰ χωρίσματα ποὺ ἀφήναν οἱ πλάκες, ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη, βρίσκαμε ψάζοντας τρίματα ἀπὸ καπνόφυλλα, κατάξερα, ἀνεκατωμένα μὲ τὸ χῶμα. Παιδιά, καπνὸς, μποροῦμε τὰ κάνουμε τσιγάρο! Ὅ,τι ἔχω τὸ δίνω γιὰ μιὰ ρουφηξά. Στ' ὄνα τὸ ποδάρι μου εἶναι ἑφτὰ πληγὲς, καὶ στ' ἄλλο δὲν εἶναι καμιὰ γιατὶ βρῆκα ἕνα παλιὸ τσαροῦχι καὶ τὸ βγάλα, καὶ δὲν ξέρω πῶς θὰ φχαριστοῦσα ἐκεινὸν ποὺ τὸ πέταξε, ἂν τὸν γνώριζα. Μὲ πληγώνει λίγο ἀπὸ πάνου, ἐκεῖ ποὺ δένει, μὰ ἀφτὸ δὲν εἶναι λόγος — Παιδιά, δίνω τὸ τσαρουχάκι μου γιὰ μιὰ ρουφηξὰ τσιγάρο.

— Μὰ πῶς νὰ γίνει; Τσιγαρόχαρτο δὲν ἔχει κανένας μας, ὅπως φαντάζουμαι, μιὰ φορὰ ἐγὼ δὲν ἔχω. Ὁ κοινούριος σύντροφός μου, ποὺ τὸν ἔβρισα στὸ δρόμο, φωνάζει γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὅλοι: Μιὰ χοντρὴ πατσαβούρα γιὰ τὰ ποδάρια μ' ἕνα φύλλο τσιγαρόχαρτο. Ποιὸς θέλει; Ἀφτὸ ἦταν μεγάλη θυσία ἀπὸ μέρους τ ν, μὰ κανένας δὲν ἦταν σὲ θέση ν' ἀποχτήσει τοῦτο τὸ πολύτιμο στολίδι. Ἄξαφνα ἕνας ἀνακόλυψε σὲ μιὰ γωνιὰ, μέσα στὰ σκουπίδια, ἕνα παλιὸ βιβλίο, μιὰν Ἅγια Γραφή. Ὅλοι τρέξαμε καὶ τότες ἔγινε ἕνας σωστὸς πόλεμος ποιὸς νὰ πρωταρπάξει ἕνα φύλλο. Στάθηκα τυχερὸς, γιατὶ πῆρα δυὸ φύλλα κολλητά. Ἦταν χοντρὸ χαρτὶ, μὲ κόκκινα καὶ μάβρα γράμματα ὀπάνω. Ἔκοψα ἕνα κάρτο ἀπ' τ' ὄνα φύλλο, ἴσα - ἴσα γιὰ ἕνα τσιγάρο, καὶ τὸ ρέστο τὄκρυψα μ' εὐλάβεια, ποὺ τὴν ἄξιζε κι' ὅλας μιὰ ἱερὴ Γραφή. Σὲ λίγο ἡ ἀποθήκη γέμοσε καπνὸ, κι' ὅλοι μας βήχαμε.

***

...Μιὰ νύχτα εἶναι γλυκιὰ καὶ ἀτέλιωτη σὰν τὰ κινέζικα παραμύθια ποὺ τὰ δένεις τ' ὄνα στάλλο, τόσο πολὺ μοιάζουν. Χλωμὸ προσωπάκια μὲ βλέπουν μὲ ἀπορία, ἔπειτα παληοί, ξεχασμένοι ἀθρώπου ποὺ δὲν τοὺς μίλησα ποτές μου, μόναχα μιὰ στιγμὴ τοὺς ἄγγιξε τὸ μάτι μου καὶ πιὰ δὲν τοὺς ἀπάντησα, κι' ἕνας ἀψηλὸς μπεκρολιακας μὲ γατίσια μάτια, μπηγμένα βαθιὰ μέσα στὶς κόχες. Λίω οἴγουρα πῶς ὀφιὸς θἄναι ὁ ἀπουλῆς μου, δὲν μπορεῖ νὰ γίνει ἀλλιῶς. Γιατὶ ἐκεῖνος ἦτανἕνα χαμένο κορμὶ ποὺ τὸ συλλογίζουμαι χρόνια.

Τούτη ἡ νύχτα εἶναι γλυκιὰ καὶ ἀτέλιωτη, θαρῶ πῶς στὴ μπάντα μου ἕνα ἀξέχαστο πρόσωπο κάθεται καὶ μοῦ ἱστορεῖ κινέζικα παραμύθια. Συλλογίσου. Ἀφτὰ περνοῦν ἀπ' τ' ἀφτί μου καὶ φέβγουν στὸ μινοῦτο, ἀ μοῦ πεῖς δὲ θυμοῦμαι πιὰ λέξη, ὅμως στὴν καρδιά μου κάθε τόσο ξυπνᾶ ἕνας σιγανὸς σκοπὸς καὶ μὲ φέρνει σὲ μιὰ σιωπηλὴ λουρίδα γῆς μ' ἕνα κομάτι ὁλογάλαζη θάλασσα, κι' ἁπλώνω τὸ χέρι μου νὰ χαδέψω τἀξέχαστο πρόσωπο ποὺ μοῦ ἱστορεῖ τὰ κινέζικα παραμύθια. Συλλογίσου μιὰ γλυκιὰ καὶ ἀτέλιωτη νύχτα ποὺ πρωτόφαγες ψωμὶ ὕστερα ἀπὸ τόσες μέρες, καὶ φούμαρες ἕνα τσιγάρο ποὺ τὸ τύλιξες μ' ἕνα ἐβλογημένο κομάτι ἀπὸ μιὰ ἱερὴ Γραφή Ἔτσι, δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ κοιμηθῶ. Θ' ἀκούγω ὡς τὸ πρωΐ, ὡς τὰ χαράματα τὰ κινέζικα παραμύθια καὶ θὰ τρώγω τὸ ψωμὶ ποὺ μοῦ δώσαν, ὅσο νὰ τελειώσει. Αὔριο, τέτοια ὥρα, ποιὸς ξαίρει τί μπορεῖ νὰ γίνεται. Ἡ ζωὴ εἶναι ἕνα ἀπαλὸ μουρμούρισμα ποὺ τεντώνω καὶ τὰ διό μου τ' ἀφτιὰ μὴν τύχει καὶ μοῦ φύγει ἕνας τόνος. Πρέπει νὰ χαρῶ τὶς ὧρες ποὺ μοῦ μένουν, λεφτὸ μὲ λεφτό, καὶ θὰ φάγω ὅλο τὸ ψωμί μου ἀπόψε, γιατὶ ἀφτὸ εἶναι ἀνέκφραστη ἡδονή, κι' ἂς μοῦ κάνει κακό. Μάλιστα θὰ τυλίξω ἀκόμα ἕνα τσιγάρο. Ἐκεῖ στὸ βάθος ὁ ὁποιος συλλογίζεται καὶ φουμέρνει ἀπανωτά, γιατὶ ἀλλιῶς δὲ θἄχει νἀνάψει, ἂν τοῦ σβύσει! Πότε-πότε, ὅταν ρουφᾶ, τὸ μίζερο χαρτὶ βγάζει μιὰ μικρὴ λόχη, ποὺ σβύνει στὸ λεφτὸ καὶ βλέπω τὸ πρόσωπό του. Ἕνας χωριανὸς μὲ πολλὰ γένια καὶ πεταμένα χείλια, βρώμιος ὅπως κι' ἐγὼ καὶ τὰ δόντια του εἶνι μάβρα. Στὸ κούτελό του ἔχει πυκνὲς ρυτίδες ποὺ παίζουν ἀκατάπαφτα, θαρεῖς πῶς ἕνας διαολάκος τὶς τραβᾶ ἀπὸ μέσα μ' ἕνα σπάγγο. Τὰ μικρὰ-μικρὰ μάτια του γιαλίζουν γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰν θαμπὲς χάντρες, ἀλειμένες μὲ λάδι — θὰ πάω κοντά του καὶ θὰ τὸ λέμε ὡς τὴν ἀβγή, γιατὶ ἡ καρδιά του εἶναι μέσα στὰ σπλάχνα μου.

. . . . . .

— Τὶ κάνεις; Ὅλοι κοιμοῦνται.

— Κι' ἐσὺ κάθεσαι. Σὲ δέρνει ὁ καϋμός. Ἔχω ἕνα παιδί.

— Μὴ μελετᾶς. Μπορεῖ νὰ γλυτώσουμε.

— Ἔχει μεγάλα γαλαζὰ μάτια καὶ τὰ μαλλιά του εἶναι ξανθά, κατάξανθα. Μάλιστα στὴν κορφή του ἔβγαλε τρεῖς ἄσπρες τρίχες. Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ γενετῆς, δὲν ἔχει νὰ κάνει.

— Πῶς σὲ λέν;

— Ἐμένα; Εἶναι κορίτσι. Τὸ βγάλαμε Ἀνιώ, μὰ ἡ μάνα του τὸ λέγει Ἀννοῦλα. Ἀνιώ, Ἀννοῦλα. Μόλις εἶναι δυὸ χρονῶ.

— Δόσε με ν' ἀνάψω. Δὲν κάνεις καλὰ νὰ συλλογίζεσαι τὴν Ἀνοῦλα.

— Τάχα φυλάξει μέσα σ' ἕνα χαρτάκι. Δὲν τἄφισα ἔτσι σκόρπια στὴν τσέπη μου. Μὴ φαντάζεσαι δὰ τόση ξεγνοιασιά. Μὰ τὸ πῆραν τὸ παντελόνι μου.

— Δὲ σ' ἀρώτηξα γιὰ τὸ παντελόνι σου. Κι' ἐγὼ δὲν ἔχω.

— Μὰ ἐμένα ἦταν μέσα στὸ παντελόνι μου, στὴ ζερβὴ τσέπη. Ἕνα λίγο χαρτὶ, τυλιμένο. Ἦταν μιὰ μποῦκλα ἀπ' τὰ ξανθὰ μαλλιά. Φαντάσου εἶχε καὶ μιὰ ἄσπρη τρίχα.

— Ἡ Ἀννούλα εἶναι τώρα ἥσυχη καὶ σὲ νειρεύεται. Μήπως σοῦρθε ἡ ἰδέα νὰ πεθάνεις; Ἐγὼ κόντεψα ν' ἀπομείνω στὸ βαπτόνερο.

— Δὲν ἔφαγα ἀκόμα. Γιατὶ τὸ βασᾶς στὸ χέρι σου τὸ ψωμί;

— Θὰ ξενυχτήσω καὶ θὰ τὸ φάγω λίγο - λίγο ὡς τὸ πρωΐ. Δὲν ξαίρω ἂ δὲ μοῦ κατέβει αὔριο νὰ καταπιῶ τὸ θειάφι.

— Ἔχεις θειάφι; Ποῦ τῶβρες;

— Στὴν καμένη ἐκκλησά. Τύλιξα μιὰ χούφτα σ' ἕνα κουρέλι. Δὲν πιστέβω νὰ ζήσουμε.

— Ἡ Ἀννούλα ξαίρει καὶ λέει «παιδία». Μπορεῖ νὰ ζήσουμε.

Ἔπειτα σωπάσαμε κι' οἱ δύο μας. Ἦταν φανερὸ πῶς ὁ ἕνας ἔμπαινε μέσα στὴ σκέψη τ' ἄλλου νοῦ, δὲν ὕπαρχε πιὰ σκοπὸς νὰ κουβεντιάζουμε Μάλιστα τούτη ἡ σιωπὴ ἦταν μιὰ καθάρια, χεροπιαστὴ ἀγωνία, ἕνα ρώτημα ποὺ τόραξε ἴσα κι' ἀφτὸν κι' ἐμένα. Ρουφηξε μιὰ, δυὸ, τρεῖς φορὲς τὸ τσιγάρο του κι' ἔπειτα τὸ πέταξε μακριά. Τοῦτο ἐδῶ, περνῶντας χαμηλὰ πάνω ἀπὸ ἐκεινοὺς ποὺ κοιμόντανε, φώτισε ἕνα πρόσωπο τόσο γιόγγορα, λὲς καὶ πετάχτηκε ἀφτὸ ἄξαφνα ὀπ' τὴ γῆς κι' ἔπειτα πάλι ἔχασε στὸ σκοτάδι.

— Τὸν λὲν Γιάννη, μὰ τὸ καλό του τὄνομα εἶναι Πετράχειλας, ἔτσι τὸν ξέρουν ὅλοι. Ἀφτὸ δὲν ἔχει σημασία, πῶς τάχα εἶναι παρατσοῦκλι, ἐκεῖνος τ' ἀγαπᾶ καὶ περῦφανεύεται γιὰ τὄνομά του, γιατὶ κανεὶς ἄλλος δὲν τὄχει ἀπ' τὴ γενιά του.

Πάλι ἔγινε σιωπή. Ὁ Πετράχειλας πῆρε τὸ ψωμί του κἄρχισε νὰ τρώγει. Στὸ κεφάλι μου στριφογυρίζουν οἱ ἰδέες, παλαβὲς καὶ κουτὲς ἰδέες, σὰ φτερωτὰ μαμουδάκια, καὶ μιὰ στιγμὴ δὲ στέκουν στὸν τόπο τους. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἕνα παλιὸ περιστατικὸ ξυπνᾶ μὲ ζωηράδα μπρὸς στὰ μάτιαμου,—ἀναμεσὸ στὸ κεφάλι ἐκεινοῦ καὶ στὸ δικό μου, στὸν τόπο ποὺ μένει, γίνουνται μεγάλα καὶ σοβαρὰ πράμματα. Ἔτσι ἕνα σωρὸ ἀναμνήσεις ἔρχουνται ἀκατάπαφτα, φωτεινὲς - φωτεινές, βγάζουν γιὰ λίγη ὥρα τὸ μυτερό τους μουτράκι ἀπάνου στὸ σκοτάδι καὶ φέβγουν γλήγορα, σὰ νὰ βιάζουνταν..... Θυμᾶσαι, Πετράχειλα, τὴν «Ἀϊτοφωλιά»; Νά, διὸ σκοῦρκες ἐκεῖ πέρα, διὸ ἐλεεινὲς σκοῦρκες μέσα στὸ κανάλι. Πῶς τοὺς πῆγε νὰ τὴ βγάλουν Ἀϊτοφωλιὰ μιὰ συνηθισμένη τρύπα, ποὺ τὸ πολὺ-πολὺ ὁ πάτος της εἶναι στὴ θάλασσα. Ἐκεῖ ἔχει πάντα μπουνάτσα, σπάνια μιὰ δυνατὴ νοτιὰ σηκώνει ἀλαφριὰ κύματα ποὺ λούζουν ὁλάκαιρη τὴ φωλιά, σὰ χάδεμα, κ' ἔπειτα γλιστροῦν οἱ ἀφροί ἀπ' τὶς σκισμάδες, λαμποκοπώντας μέσα στὸν ἥλιο. Τὰ νερὰ εἶναι ἄπατα, γιατὶ στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν ἀπάνου σ' ἕνα θεόρατο βουνὸ μιὰ μοναχιασμένη πολιτεία καὶ βούλαξε καὶ τίποτα πιὰ δὲ ξαναφάνηκε, γιαφτὸ τὰ νερὰ τῆς Ἀϊτοφωλιᾶς εἶναι ἄπατα... Μὰ γιατὶ κάθουμαι καὶ σοῦ τὰ λέγω τώρα ὅλα ἀφτά; Ἐσὺ δὲν μπορεῖς νὰ ξέρεις τίποτα γιὰ τὴ Μπετίνα, κι' ἀφτὴ ἔχει γαλαζὰ μάτια. Συλλογίσου. Πιστεύει πῶς ὁ Θεὸς κάθεται καὶ τὴν ἀφουγκράζεται, καὶ πότε-πότε κλείνει τὸ μάτι του χαμογελώντας. Μιὰ φορὰ μοῦ τῶπε ἀφτό, τόσο εἶναι ἕνα ἁπλὸ παιδί. Τὸ πιστεύεις, δὲ θὰ γίνει ποτές της σωστὴ γυναίκα, μόλις καταλάβει πῶς ἔπαψε νἄναι παιδὶ θὰ πεθάνει.

Μιὰ μέρα ἦρθε καὶ κάθισε κοντά μου καὶ τὸ πρόσωπό της ἦταν κόκινο· σάλιωσε τὸ μολύβι της κι' ἔγραψε στὴν ἀπαλάμη μου τὄνομά μου, μονάχα ἀφτό. Ἀκόκα δὲ μοῦ τῶπε πῶς μ' ἀγαπᾶ. Κάτι τις τέτοιο τὴν κάνει νὰ τρομάζει, κι' ἐγὼ πολὺ σπάνια χαδέβω τὰ μαλλιά της... Πετράχειλα ἔχω μιὰ ἰδέα πῶς θὰ γλυτώσουμε. Κάποιος μ' ἀπαντέχει, κι' ἡ ζωὴ θἄναι στὰ χέρια μου σὰ μαλακὸ πούλουδο ποὺ τὸ βάζεις ὅπου σὲ κατέβει... Ἡ Ἀννοῦλα κοιμᾶται καὶ σὲ νειρεύεται. Κάτσε, θὰ φάγω κι' ἐγὼ ἕνα κομάτι ψωμί. Τί ὥρα νἄναι;

Ἔτσι πέρασε μιὰ νύχτα, ἡ πρώτη νύχτα ποὺ ἔφαγα ὕστερα ἀπὸ τόσες μέρες. Πότε κουβεντιάζαμε, πότε τρώγαμε. Κατὰ τὰ χαράματα μᾶς πῆρε λίγο ὁ ὕπνος. Τὸ κεφάλι μου ἦταν βαρὺ κι' ἄναβε ἀπ' τὸν πυρετό. Στὸ στομάχι μου αἰσθάνουμουν σὰ νἄταν κολλημένο ἕνα σφουγγάρι καὶ τὸ ψωμὶ ποὺ κατέβαζα χωνόταν μέσα στὶς τρύπες του καὶ μὲ τζουγκράνιζε τ' ἄντερα. Τίποτα ἄλλο δὲν ἔγινε.

(Ἔχε συ ἔχει)

ΕΦΕΔΡΟΙ
Μὴ καπνίζετε
ξένα Καπνά!

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Οἱ πόλεμοι γίνουνται *γιὰ τὸ συμφέρο* ὁλωνῶν.
Οἱ ἔφεδροι κάναν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρίσια *τὸ καθῆκόν τους ἀντίκρυ στὸ Θάνατο.* Τώρα ζητᾶνε ἀπ' τὴν πατρίδα καὶ *τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ Ζωή.* Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο Κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ δώσανε μήτε τὴ ζωή τους, μήτε τὴν περιουσία τους, μήτε τὴν ὑγιά τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Μάρτης **18** *Τρίτη*

ΧΡΟΝΙΑ Α'.—ΑΡΙΘ. 53

Ὅλοι αὐτοὶ *ἔχουνε καθήκοντα* ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει *νὰ τὰ καταλάβουν.* Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι gladiatores τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμισιὲς γιὰ τὴν *κοινὴ ἀσφάλεια.*
«Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΤΡΟΠΗ

Στ' Ἀθηνέϊκα Κωσταντινικὰ φύλλα γένεται ἕνας λυσσασμένος ἀγώνας γιὰ ν' ἀμνηστευθοῦνε ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ κινητοποίησαν ὁλάκερο τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ στὸ τελευταῖο στασιαστικὸ κίνημα Μεταξᾶ - Γαργαλίδη - Λεοναρδόπουλου. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ζητεῖται αὐτὴ ἡ ἀμνήστευση εἶνε χαραχτηριστικὸς τῆς Κωσταντινικῆς ἀδιαντροπιᾶς. Μὲ ἄρθρα γιομάτα κουτοπόνηρο δικολαβισμὸ οἱ νεκροθάφτες τῆς Ἑλλάδας ἀρνοῦνται κἂν τὸ δικαίωμα στὸ Κράτος νὰ καταδιώξει τοὺς σπαθοφόρους κακούργους. Μὲ τὸ ἴδιο, λένε δικαίωμα ποὺμερικοὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τὸν Πλαστήρα ἐπὶ κεφαλῆς κάνανε τὴν ἐπανάσταση ἐνάντια στὸ Κωσταντινικὸ καθεστὸς, μὲ τὸ ἴδιο δικαίωμα κ' οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Μεταξᾶ καὶ τοῦ Γαργαλίδη κάνανε τὸ Στασιαστικὸ κίνημα ἐνάντια στὴν Ἐπανάσταση. Συμπέρασμα: Ὁ Μεταξᾶς νἄρθει πίσω δίχως νὰ δικαστεῖ. Ὅλοι οἱ στασιαστὲς ἀξιωματικοὶ νὰ γυρίσουνε πίσω στὸ στρατὸ (γιὰ νὰ συνεχίσουνε τὴν ἀπόπειρα;) μὲ ὅλους τοὺς μισθούς των καὶ δίχως καμμία ποινή.

Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 22 δὲ λογαριάζονται ὁλότελα στὸ μιαλὸ τῶν μαλακίων αὐτῶν τοῦ βασιλοδουλισμοῦ. Τὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ποὺ θἄχε τὸ στασιαστικὸ κίνημα, ὄχι πιὰ ἂν πετύχενε μὰ μονάχα ἂν βαστοῦσε κ' ἔσφαζε τὸ μισὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ ἀπ' τὰ χέρια τἄλλου μισοῦ, οὔτε κι' αὐτὸ ἔχει καμμιὰ σημασία. Ἀφίνουμε πιὰ τἄλλα ποὺ οὔτε κἂν λογαριάζουνται ἀπ' τὰ λυσσασμένα κοπρόσκυλα ὅλων τῶν κομμάτων. Τὰ 300 σφαγμένα παιδιὰ — ἐργάτες.

Τὰ φουκαράδικα αὐτὰ σφαχτάρια ποὺ σκοτώθηκαν δολοφονημένα ἀπὸ Ἑλληνικὰ πυρομαχικὰ — ἀγορασμένα μὲ τὸν ἴδρο τους — μόνο καὶ μοναχὰ ἐπειδὴ ὁ Λεοναρδόπουλος κι' ὁ Γαργαλίδης δὲ χώνευαν τὸ στρατοκράτη Πάγκαλο, κι' ὁ Μεταξᾶς βιάστηκε νὰ γίνει Ἀλήπασας ὅλης τῆς Ἑλλάδας γιὰ νὰ θάψει κάτ' ἀπ' τὴν Ἀκρόπολη τὸν ἄταφο Μπεκρόανάκτα, (γιὰ τὶς ἑκατοστὲς χιλιάδων νεκροὺς ποὺ ἄφησε τ' ἀντοῦ ὁ γιὸς στὴν Ἀνατολὴ κανένας δὲ μιλᾶ) καὶ νὰ περάσει ἐν στόματι μαχαίρας ὅλους τοὺς Ἕλληνες π ὺ δὲ φιλᾶνε τὴ φτέρνα τῆς κυρίας Σοφίας, οὔτε λιγώνουνται ἀπὸ συγκίνηση διαβάζοντας τὰ ἐρωτικὰ γράμματα τοῦ Κώτσου πρὸς τὴν πόρνη Πάολα, ποὺ φιλοξενοῦσε μὲς τὸ ἴδιο τὸ παλάτι του καὶ τὴ γλυκοποιοῦσε στὴν ὑγειὰ τοῦ πληρώνοντος καὶ λαμπαδοκρατοῦντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ τραγικὰ κορόϊδα ἐμεῖς οἱ ἔφεδροι, κάναμε βουνὰ τὰ πτώματά μας μὲς τοὺς κάμπους τῆς Ἀνατολῆς, καὶ κοκκινίζαμε μὲ τὸ αἷμα μας τὰ νερὰ τοῦ Πουρσὰκ καὶ τοῦ Σαγγάριου, σταλμένοι ἀπ' τὸν ἔκφυλο μονάρχη καὶ μὲ ἀρχιστράτηγο ἕναν παράφρονα στρατοκράτη ποὺ ἔβλιπε τὰ πόδια του γιάλενα!

Γιὰ τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτὰ μαλάκια τῆς Ἀθήνας ἐπίσης δὲν ἔχει καμμιὰ ἀπολύτως σημασία ἂν οἱ ὑπόδικοι τῆς Στάσεως ἔκαναν ζημιὰ 500000000 στὸ Κράτος γιὰ ἕνα «ἔτσι θέλω» μιᾶς παρέας γαλονάδων ποὺ ζοῦνε ἀπ' τὴ ράχη μας, παχαίνουν ἀπ' τὰ πτώματά μας, καὶ στηρίζουνε τὴ δόξα τους πάνου στὰ ἐρείπιατῶν σπιτιῶν μας καὶ στοὺς σωροὺς τῶν ἄταφων κοκκάλων μας.

Μέσα σὄλη αὐτὴ τὴ φριχτὴ λιτανία τῶν τρομαχτικῶν πραγματικοτήτων τὸ μόνο ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει εἶνε τὸ κόμμα, ὁ κομματάρχης, τὰ λεφτὰ τοῦ Πεζματζόγλου ποὺ πλερώνουν τὶς φημερίδες τῆς Κωνσταντινικῆς στρούγγας.

Καὶ γράφουνε, γράφουνε ἀπ' τὸ πρωΐ ὣς τὸ βράδυ ὅλοι αὐτοὶ οἱ σαλιάγκοι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ δημοσιογραφικοὶ χιμπατζῆδες τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπάνθρωποι τῆς διανοήσεως, ποὺ τοὺς χρειάζεται πτωμαΐνη γιὰ νὰ ζήσουν, βασιλικοὶ σταῦλοι γιὰ νὰ ἡδονιστοῦνε καὶ ἐρωτικὲς ἐπιστολὲς τοῦ Κώτσου πρὸς τὴν Πάολα γιὰ νὰ συγκινηθοῦνε. Φρίκη καὶ ντροπή! Φρίκη καὶ ντροπὴ ποὺ πρέπει νὰ περάσει βαθειὰ ἀπ' τὰ κόκκαλα ὅλου αὐτοῦ τοῦ δυστυχισμένου δουλευτὴ λαοῦ, ὅλης αὐτῆς τῆς ἀμόρφωτης μάζας ποὺ πασπατεύει μὲς τὸ σκοτάδι τῆς ἀσυνειδησίας καὶ τῆς ἀμάθειας, κι ἀφίνει τοὺς βρώμικους αὐτοὺς σάτυρους νὰ κάθουνται στὸ σβέρκο του σὰν τὸ τελώνιο τοῦ Σεβὰχ Θαλασσινοῦ, καὶ νὰ τὸν τραβοῦνε στὸ γκρεμνὸ τῆς καταστροφῆς σὰν ἕνα πολὺ ἀγαθὸ, πολὺ δυνατὸ μὰ ἄμιαλο καὶ ἀστόχαστο ζῶο.

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΩΝ & ΛΙΠΟΤΑΚΤΩΝ

Τὸ χρηματικὸ ἀντισήκωμα

Μὲ τὴ ψήφιση ἀπ' τὴν Ἐθνοσυνέλευση τοῦ σχετικοῦ Νόμου κοινοποιεῖται διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν σ' ὅλες τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Κράτους, μὲ τὴν ὁποία καθορίζονται οἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν ὡς ἑξῆς:

Ὅσοι γεννήθηκαν ἀπ' τὸ 1898 - 1901 συμπεριλαμβανομένου, δηλαδὴ ὅσοι ἀνήκουν στὶς κλάσεις 1918 -1921 ὑποχρεώνονται σὲ τρίμηνη ὑπηρεσία καὶ πληρωμὴ 3,000 δραχ.

Ὅσοι γεννηθήκαν στὰ 1902 καὶ 1903 δηλ. ἀνήκουν στὶς κλάσεις 1922 καὶ 1923 ὑποχρεώνονται σὲ θητεία δύο χρονῶν.

Ὅσοι ἦταν μὲ ἀναστολὴ ἢ ἀπόσπασμένοι μὲ αἴτηση τῆς ὑπηρεσία; ΤΤΤ μόνιμοι ταχυδρομικοί, τηλεγραφικοὶ καὶ τηλεφωνικοὶ ὑπάλληλοι, ὅπως κι' οἱ τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας Ἥστερν, ποὺ ἀνήκουν στις κλάσεις 1913—1921 καὶ ὑπέχουν θητεία, ὑποχρεώνονται σὲ τρίμηνη ὑπηρεσία στὸ στρατό, χωρὶς νὰ πληρώσουν κανένα ἀντισήκωμα. Αὐτοὶ θὰ προσκληθοῦν τμηματικῶς μὲ διαταγὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὰ χρηματικὰ ἀντισηκώματα τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν ποὺ βρίσκουνταν στὴν Ἀμερικὴ τὴ μέρα ποὺ δημοσιέφτηκε τὸ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 νομοθετικὸ διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ ὑποχρεώσεων ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν», ὅπως καὶ κεινῶν ποὺ γυρίζουν ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ ὕστερα ἀπ' τὴ δημοσίευση αὐτὴ ὁρίζουνται σ' ἑκατὸν (ἀρ. 100) δολλάρια.

Γιὰ τὴν προσέλευση καὶ καταβολὴ τῶν ἀντισηκωμάτων ἔχουν προθεσμία τρεῖς μῆνες ἀπ' τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου ὅσοι μένουν στὸ ἐσωτερικό, καὶ πέντε μῆνες ὅσοι εἶναι στὸ ἐξωτερικό.

Θεωροῦνται ἐμπρόθεσμες ὅλες οἱ προσελεύσεις καὶ πληρωμὲς ἀντισηκωμάτων ποὺ ἔγιναν προτοῦ μπεῖ σὲ ἰσχὺν ὁ Νόμος τοῦτος.

Ποιοὶ πέρνουν ἀναστολὴ

Ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν ἀποφασίστηκε νὰ δοθεῖ ἀναβολὴ κατατάξεως στοὺς κληρωτοὺς ποὺ τὴ δικαιοῦνται. Σύμφωνα μὲ τὸ σχετικὸ Νόμο τὸ δικαίωμα ἀφιὸ τῶχουν:

α.) Οἱ φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν ξένων Πανεπιστημίων, ἀναγνωρισμένων Ἐμπορικῶν καὶ Γεωργικῶν Σχολῶν κι' οἱ μαθητὲς τοῦ Σχολείου τῶν Τεχνῶν. Σ' ὅλους τούτους δίνουνται ἀναβολὲς; γιὰ 4 χρόνια ὅταν εἶναι στὸν πρῶτο χρόνο τῆς φοίτησής των, 3 ὅταν εἶναι στὸ δεύτερο, 2 ὅταν εἶναι στὸν τρίτον κι' ἕναν ὅταν εἶναι στὸν τέταρτο χρόνο.

β) Οἱ μαθητὲς τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἀναγνωρισμένων θρησκειῶν, τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν, τῶν Διδασκαλείων τῶν Γεωργικῶν, Δασονομικῶν καὶ Τηλεγραφικῶν Σχολῶν καὶ Γυμνασίων ποὺ βρίσκονται στὸν τέταρτο χρόνο τῶν σπουδῶν των. Οἱ μαθητὲς τῶν Γυμνασίων ἅμα τελιώσουν τὶς Γυμνασιακὲς σπουδές των κι' ἐγγραφοῦν σὲ ἀνώτερες Σχολὲς πέρνουν ἀναστολὴ ὅπως ἀναφέρνεται παραπάνω.

γ) Οἱ μαθητὲς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Τεχνικῶν Σχολῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

δ'.) Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς διὸ ἀδελφοὺς ποὺ εἶναι τῆς ἴδιας ἀπογραφῆς ἀνδάλλος κριθεῖ ἱκανὸς γιὰ τὴ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ἀφτὸς πέρνει ἀναβολὴ γιὰ ὅσον καιρὸ ὁ ἄλλος ὑπηρετεῖ στὸ Στρατό.

ε'.) Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἀδελφὸ ποὺ ὑπηρετεῖ στὸ στρατὸ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θάλασσας ὡς ὁπλίτης ἢ ναύτης καὶ ὄχι βαθμοφόρος. Καὶ τέλος πέρνουν ἀναβολὴ διὸ ἐτῶν οἱ στρατεύσιμοι ποὺ μένουν διαρκῶς στὸ ἐξωτερικὸ, ἀφοῦ βεβαιώσει τοῦτο ἡ προξενικὴ ἀρχή.

Ἐπίσης δίνεται ἀναβολὴ κατατάξεως σ' ὅσους παρουσιάσουν αὐθεντικὴ ἀπόδειξη πὼς, ὡς τὴν ἐποχὴ ποὺ κατατάχτηκε ἡ ἀπογραφή τους, εἶχαν ἐγγραφεῖ φοιτητὲς ἢ μαθητὲς σὲ μιὰ ἀπ' τὶς Πανεπιστημιακὲς, ἢ ἐμπορικὲς, ἢ Γεωργικὲς ἢ τεχνικὲς Σχολές.

Ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 36 τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας οἱ ἀναβολὲς δίνουνται τὸν Ἰούνιο ἀπ' τὶς στρατολογικὲς ἐπιτροπὲς κάθε τόπου, θὰ κοινοποιηθεῖ αὐτὲς τὶς μέρες διαταγὴ ποὺ θὰ ἐπιτρέπει τὴ χορήγηση ἀναβολῶν πρωτύτερα ἀπ' τὴν προθεσμία αὐτὴ καὶ λίγο ὕστερα ἀπ' τὴν κατάταξη τῶν κληρωτῶν.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Οἱ συνάδελφοί μας ἔφεδροι θὰ περιμένουν, μὲ ὅλο τους τὸ δίκηο, νὰ μάθουν τὰς προόδους ποὺ ἔκαμαν τὰ ἐφεδρικὰ ζητήματα μέσα στὴν κοινοβουλευτικὴ ζύμωση τῶν δύο τελευταίων μηνῶν.

Τὸ δίμηνο αὐτὸ διάστημα δὲν ὑπῆρξε δυστυχῶς πλούσιο εἰς ὀργανωτικὰ ἀποτελέσματα, γιατὶ δὲν ἔμεινε καιρὸς ἀπὸ τὶς πολιτειολογικὲς ἀπεραντολογίες τῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἔθνους γιὰ κἄτι καλύτερο καὶ πρακτικώτερο. Αὐτὸ δὲν μοῦ φαίνεται παράξενο καὶ δὲν μὲ ἀποθαρρύνει καθόλου γιὰ τὸν ἀγῶνά μας. Εἶνε σήμερα πλέον γνωστὴ ἀρχὴ πὼς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κακὰ (πραγματικὴ ἀρρώστεια) τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ εἶνε καὶ ἡ ὑπέρμετρη σπατάλη χρόνου καὶ ἡ μεγάλη διασπορὰ τῶν δυνάμεων. Ἔτσι καὶ στὴ σημερινή μας Συνέλευση παρουσιάσαμε τὸ φαινόμενο ἀνθρώπων ποὺ εἶπαν λόγια πολλὰ, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι χωρὶς νόημα καὶ ἐσωτερικότητα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πεῖ ἴσως ὁ κόσμος τῶν ἐκλογέων πὼς οἱ ἀντιπρόσωποί του ἀκούσθηκαν στὴ Βουλὴ γιὰ τὰ Ἐθνικὰ ζητήματα. Καὶ τὸ πρακτικὸ ἀποτέλεσμα ἦταν αὐτὸ ποὺ εἴδαμε ὅλοι: ἀεροκρπάνισμα δύο μηνῶν καὶ ὑστερικὲς μικροκινήσεις στὰ κομματικὰ στρατόπεδα.

Μέσα στὸ χάος αὐτὸ δὲν εἰμποροῦσαν φυσικὰ νὰ προχωρήσουν καὶ τὰ ἐφεδρικὰ ζητήματα, μὰ οὔτε καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἐσκέφθησαν νὰ κάμουν στὰς δηλώσεις των ξεχωριστὸ λόγο γιὰ μᾶς τοὺς ἐφέδρους, καὶ γιαυτὸ ἦτο πολὺ δικαιολογημένο καὶ τὸ παράπονο τοῦ συναδέλφου κ. Καραπιναγιώτη γιὰ τὴν παράλειψη αὐτή. Εὐτυχῶς ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ μᾶς δώση κάποια ἠθικὴ ἱκανοποίηση καὶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ καταρτισθεῖ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία νὰ μελετήσει συστηματικὰ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐφεδρικὰ ζητήματα καὶ νὰ εἰσηγηθεῖ στὴν Κυβέρνηση καὶ στὸ Κοινοβούλιο τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐφέδρων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐξελέγη χθὲς καὶ πιστεύω σὲ λίγες μέρες νὰ κάμει τὴν πρώτη της συγκέντρωση. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ὄρεξη γιὰ δουλειὰ καὶ ἐλπίζω πολὺ γρήγορα νὰ παρουσιάσει, ὥριμα γιὰ συζήτηση στὴ Συνέλευση, ἀρκετὰ νομοθετικὰ σχέδια. Στὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἶχαν τὴν τιμὴ νὰ περιληφθοῦν καὶ οἱ ἔφεδροι πληρεξούσιοι Λέσβου.

Τὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εὕρει πολλοὺς ὑποστηρικτὰς στὴ Συνέλευση, γιατὶ καὶ οἱ ἔφεδροι πληρεξούσιοι εἶνε πολλοί, καὶ ἀπὸ τοὺς μὴ ἐφέδρους ἀντιπροσώπους θὰ εὑρεθοῦν ἀρκετοὶ ποὺ θὰ υἱοθετήσουν καθ' ὅλη τὴ γραμμὴ τὰ σχέδιά μας. Ἀρκεῖ νὰ ἰσορροπήσει λιγάκι ἡ πολιτικὴ κατάσταση, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους νὰ ἐπιδοθῆ μὲ κάποιο ἠρεμώτερο τὸ μυαλὸ στὴν τόσο χρήσιμη αὐτὴ ἐργασία.

Τὰ ζητήματα ἔχουν ἕως τώρα μελετηθῆ ἀρκετὰ ἀπὸ τοὺς ἐφέδρους καὶ δὲν θὰ χρειασθῆ πολὺς καιρὸς στὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ καταλήξει σὲ συμπεράσματα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἂς εὐχηθοῦμε νὰ βγῆ ὁ τόπος μιὰ ὥρα γρηγορώτερα ἀπ' τὸ πολιτικὸ χάος ποὺ βρίσκεται σήμερα, γιατὶ χωρὶς τὴν ἐσωτερικὴ ἰσορροπία δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ γίνει τίποτε οὔτε γιὰ τὰ ἄτομα οὔτε γιὰ τὰς ὁμάδας.

Ἀθῆναι 7)3)24

Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς καὶ ξεχωριστὴ ἐχτίμηση

Ι. ΛΑΔΑΣ
Πληρεξούσιος Λέσβου

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ✣ Ε. Ε. ΛΕΣΒΟΥ ✣ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ φευγάλα τοῦ Βενιζέλου. Νὰ τὸ μεγάλο πολιτικὸ γεγονὸς ποὺ συγκίνησε τὸν Ἑλληνισμὸ ἀπ' τὴν περασμένη βδομάδα καὶ κρατάει ἀκόμα τὶς ψυχὲς κάτ' ἀπ' τὴ δυνατὴν ἐντύπωση ποὺ ἡ πιὸ ποιυάριθμη κ' ἡ πιὸ στοχαστικὴ μερίδα τοῦ ἀντικωσταντινικοῦ κόσμου δοκιμάζει ἀκόμα, ζυγιάζοντας ὅλα τὰ πιθανὰ ἀποτελέσματα ποὺ μπορεῖ νἄχει αὐτὸ τὸ ταξίδι πάνου στὶς πολιτικὲς τύχες τοῦ Ἔθνους. Κατόπι· τὸ πραξικοπηματικὸ ἀνέβασμα στὴν Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἄλλο ἕνα γεγονὸς ποὺ φέρνει στὴν καρδιὰ ὅλων μας χτυποκάρδια εὐχαρίστησης μὰ καὶ φόβου μαζύ. Ὁ Βενιζέλος ἔφυγε.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ποῦμε πὼς ὅλος ὁ ἀντικωσταντινικὸς κόσμος, τὰ 9)10 τοὐλάχιστο εἶχε γιὰ γερὸ ἀποκοῦμπι τὰ σοφὰ γερατειά του καὶ τὴν ἀνοιχτομάτικη πολιτική του ἐμπειρία.

Μὰ σύγχρονα δὲ διστάζουμε νὰ ποῦμε πὼς τόνε περιμέναμε πιὸ θαρραλέο, πιὸ ἀποφασιστικό, πιὸ ζωντανό. Ἡ ταπεινή μας γνώμη, δίχως ἀξιώσεις ὁλότελα, εἶνε πὼς ἡ «νομιμότητα» φανερώθηκε μέσα στὴν τελευταία πολιτικὴ περίοδο τοῦ μεγάλου Κρητικοῦ μὲ μορφὴ κάπως ὑπερτροφικὴ ποὺ δὲν ἤτανε ὁλότελα ταιριασμένη μὲ τὶς βιαστικὲς πολιτειακὲς ἀνάγκες ποὺ δέρνουν τὸ Ἔθνος μας ὕστερ' ἀπ' τὸ τελευταῖο στασιαστικὸ κίνημα, κ' ὕστερ' ἀπ' τὴ θριαμβευτικὴ ἀποτυχία τῆς συνεργασίας Βενιζέλου—Παλαιοκομματικῶν. Ὁ τελευταῖος Βενιζέλος μᾶς θύμισε ἕναν περίφημο γέρο φραντσέζο καθηγητὴ τῆς γιατρικῆς, ποὺ διηγότανε πὼς ὅταν στὰ νιάτα του πῆρε τὸ δίπλωμά του καὶ βγῆκε γιατρουδάκος, μὲ μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὴν ἱκανότητά του, καταπιάστηκε ἕνα σωρὸ ἄρρωστους, καὶ ἔσωσε ἕνα σωρὸ ἀπὸ δαύτους. Κατόπι, ὅσο προχωροῦσε στὴ γνώση καὶ στὴν ἐπιστήμη του, ἄρχισε νὰ χάνει τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του. «Βρὲ, νἄνε τἄχα αὐτὴ ἡ ἀρρώστεια πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ συμπτώματα; γιά, νἄνε ἡ τάδε ποὺ συμπίπτει σαὐτὰ καὶ σὲ κεῖνα τὰ σημεῖα, γιὰ μήπως δὲν εἶνε καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς δυὸ μόνο εἶνε ἡ τάδε ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκδηλωθεῖ κι' ἔτσι;» Ἡ μεγάλη πεῖρα τὸν ἀποδαιδάλωσε μὲς τὶς λεπτομέρειες καὶ τὶς διακλαδώσεις, τὸν ἔκανε δισταχτικὸ ἐκεῖ ποὺ τότες ποὺ δὲν ἤξαιρε τόσα θὰ προχωροῦσε μὲ ἁπλοϊκὴ ἀφέλεια καὶ . . . θὰ γιάτρευε. Στὸ τέλος, ὅταν πιὰ ἔγινε καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο καὶ ξακουσμένος σόλο τὸν κόσμο, ἔκανε πιὰ μονάχα . . . νεκροψίες σοφώτατες. Ἡ νομιμότητα βέβαια, ἡ ἀπόλυτη καὶ σχολαστικὴ νομιμότητα εἶνε μιὰ πολιτικὴ ἀρετή, ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς φέρει τὰ χειροκροτήματα ὅλων τῶν φίλων καὶ ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδας, ἀκόμα καὶ τῶν Κωσταντινικῶν. Ἂν δὲν ἤτανε ὅμως ἡ νομιμώτατη καὶ κανονικώτατη 1η τοῦ Νοέμβρη, ἡ Ἑλλάδα θὰ βρισκότανε σήμερα στὸ χάλι ποὺ βρίσκεται;

Καὶ βρίσκεται σὲ χάλι ποὺ χρειάζεται ἄμεση ἰατρικὴ ἐπέμβαση. Τὰ βρώμικα ἀποστήματα σκάνουν ἀπ' ὅλες τὲς μεριὲς καὶ γιομίζουνε τὴ σιντόνια της πῦο. Εἶνε τάχα μιὰ περίπτωση ποὺ χρειάζεται ἀτελεύτητα ἰατροσυμβούλια, ἢ μιὰ τολμηρὴ ἐπέμβαση; Ὁ Παπαναστασίου λέει τὸ δεύτερο. Ὁ Βενιζέλος ἔφυγε πιὰ σήμερα, καὶ δυστυχῶς ἤτανε ὁ μόνος ποὺ μποροῦσε νὰ ὑποστηρίξει ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀπόψεις του. Μᾶς μένει ὁ Παπαναστασίου. Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἐμεῖς μὲν πιστεύουμε στὴν ἠθική του καὶ στὴν ἀπόλυτη εἰλικρινειά του, αὐτὸς δὲ στὴν ἀποστολή του.

Εἶνε ἡ ἀλήθεια πὼς γύρω του χοροπηδᾶνε ἕνα πλῆθος ἀνθρώποι, ποὺ ὁλότελα ἀπὸ συμπτώσεις, ἀπὸ ἑτερογενῆ αἴτια, ἀκόμα κι' ἀπὸ ὑπολογισμοὺς βρέθηκαν μὲς τὸ στρατόπεδό του. Εἶνε πολλοὶ μὲ τόσον πατριωτισμὸ ὅση κ' ἐγωπάθεια, σὰν τὸν Πάγκαλο. Εἶνε κιἄλλοι εἰλικρινεῖς ἐπανασάτες καὶ τίμιοι πολεμιστὲς ποὺ τοὺς συνεπαίρνει τὸ ὁρμητικὸ ρέμα τοῦ Ἀντιδυναστισμοῦ, κιαὐτοὶ τὸ βλέπουνε γιὰ Δημοκρατισμό, π. χ. ὁ Κονδύλης, ὁ εἰλικρινέστερος καὶ ὁρμητικότερος συνεργάτης τοῦ Παπαναστασίου. Γιὰ τὸ ὑπουργεῖο ποὺ πῆρε βέβαια εἶνε ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος Μὰ δημοκράτης; Δημοκράτης ἰσὰν τὸν Παπαναστασίου; Σὰ νὰ λέμε ἁπλὰ καὶ καθαρά: Σοσιαλδημοκράτης; Ὄχι δά! Ρωτᾶτε καὶ πρὸς τὴ Χαλκιδικὴ νὰ σᾶς ποῦνε.

Κατόπι ὁ Χατζηκυριάκος. Κι' αὐτὸς σοσιαλδημοκράτης; Αὐτὸς; ὁ ἅγιος ὑπερκεφαλαιοκράτης; Ξεκινώντας τώρα ἀπ' τὴν κορφὴ κατεβαίνετε ὁλοένα πρὸς τὰ κάτου. Θὰ βρῆτε ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ Πανελλήνιο τὸν κ. Παρίτση μὲ τοὺς 13 του. Αὐτοί, ὅλοι τους θὰ ἐνθουσιασθοῦνε λέτε ἀπ' τὲς δηλώσεις ποὔκανε τελευταῖα ὁ Παπαναστασίου; Αὐτοὶ θὰ χειροκροτήσουνε τὴν ἐγκατάσταση ὅλων τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τοῦ Κρήτους στὰ στεφλίκια τῶν ἀρχοντάδων; Ἢ τὴν αὐτοδιοίκηση τῶν Ἐπαρχιῶν; Αὐτοὶ θὰ καταλάβουνε τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου; Τἄκουσαν καμμιὰ φορὰ αὐτά; Τὰ φαντάσθηκαν ποτέ τους αὐτὰ τὰ «ζευζέκια»; Αὐτοὶ λογαριάζουνε μονάχα πὼς νὰ ψαρέψουνε στὰ θολά . . .

Τί θὰ γίνει λοιπὸν τώρα; Τί θὰ γίνει; Ποιὸς τὸ ξαίρει. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν πρέπει νὰ γίνει μονάχα εἶνε αὐτὸ ποὺ ξαίρουμε ὅλοι μας:

— Δὲν πρέπει σὲ τόσο κρίσιμες στιγμὲς νὰ τσακίζουμε τὲς δυνάμεις τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοπέδου —τὶς ἐνσυνείδητες καὶ τὶς ἀσυνείδητες— σὲ ἐσωτερικοὺς καυγάδες.

Ἡ φιλαρχία πρέπει νὰ μὴν ἐπιτρέψουμε νὰ φάει τὴ Δημοκρατία καὶ μαζύ της τὴν Ἑλλάδα. Ἂν ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωση σώσει τὴν κατάσταση μὲ μιὰ γενικὴ συνεργασία ὅλων τῶν ἀντικωνσταντινικῶν, σώθηκε ἡ Δημοκρατία κ' ἡ Ἑλλάδα μαζύτης. Ἀνδχιθὰ θάψουμε καὶ τὴ Δημοκρατία καὶ τὴν Ἑλλάδα κι' ὅλους μας ἀλληλεγγύως μὲ τὶς μαύτὲς τὶς δυό. Γιατὶ μονάχα σαὐτὲς τὶς δυὸ ἀνήκουμε ὅλοι ἐμεῖς σύψυχοι καὶ σύγκορμοι. Στὴ Δημοκρατία καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Ξαναδημοσιεύουμε ἀπ' τὰ στενογραφημένα προχειρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἐπερώτηση ποὺ κατάθεσαν οἱ ἔφεδροι πληρεξούσιοι Λέσβου καὶ Κρήτης γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦνε τὴν τάξη μας:

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Θεωροῦντες μὴ ἱκανοποιητικὴν τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν προχθεσινὴν ἐρώτησιν τῶν πληρεξουσίων Λέσβου περὶ τῶν μέτρων ἅπινα ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ λάβῃ ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων, θέλοντες δὲ νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων τῶν ἐφέδρων καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων των, ἐπερωτῶμεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Συνέλευσιν τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ μέτρα ἅτινα μέχρι τοῦδε ἔλαβεν ἢ προτίθεται νὰ λάβῃ ὑπὲρ τούτων.

Οἱ πληρεξούσιοι

Β. Καραπαναγιώτης, Σ. Κρητικᾶς, Ι. Λαδᾶς, Χ. Γρηγορίου, Α. Μάρκου, Γ. Κουτρουμπάκης, Ι. Κούνδουρος, Π. Κασασεβδᾶς, Π. Σφακιανάκης.

Η ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Ἐν Σέρρες στὶς 26 τοῦ Φεβρίη

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Ὄχι μόνο μὲ ἀμείωτο ἀλλὰ καὶ μὲ δαρκῶς ζωηρότερο ἐνδιαφέρο παρακολουθοῦμε τὴν τόσον ἐξυγιαντικὴ ὅσον καὶ παλληκαρίσια ἀρθρογραφία τῆς «Καμπάνας» μας καὶ χωρὶς νὰ θέλω νὰ προσθέσω κάτι στὶς τόσες ἐπικοτικὲς κριτικὲς τοῦ ἔργου ποὺ ἀνάλαβες ἐπαναλαμβάνω πὼ ἡ δαλεχτὴ ἐφημεριδάκι μας, ἡ ἔγγραφος αὐτὴ φωνή μας, εἶναι γιὰ πάντα τὸ λάβαρο τῶν ἐφέδρων, ὁ προασπιστὴς τῶν χαμένων δικαίων τοῦ δεινῶς ταλαιπωρηθέντος πολεμιστοῦ, τὸ ἰδεολογικὸ ὄργανο ποὺ θὰ ὁδηγεῖ τὶς ὀργανωμένες πλέον μάζες τῶν ἐφέδρων σὲ κάθε κίνημα προοδευτικό, οὕτως ὥστε οἱ ὀργανώσεις μας νὰ ἀποβοῦν ὄχι μόνον καύχημα δικό μας ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν πολιτῶν τοῦ τόπου μας.

Δὲν θἄταν ὅμως συμφερό νὰ ἀναγόταν ἡ ἠχερὴ τῆς «Κομπάνας» φωνὴ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑβδομάδος τ' ὑλάχιστο; Οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάτες τῆς τί λένε;

Ὑποθέτω πὼς τὸ εἰδικὸ νομικὸ μέρος τῆς διπλῆς ἐκδόσεως θὰ μπορέσουν νὰ τὸ λύσουν οἱ ὀργανώσεις, ἐγγράφοντας συνδρομητὲς κάθε μιὰ στὸ χωριό της. Γιατὶ πρέπει νὰ καταλάβουμε καλὰ ὅλοι πὼς δίχως τὴν «Καμπάνα» εἴμαστε βουβοί. Αὐτὴ εἶνε ἡ φωνή μας καὶ τὸ ὅπλο μας. Περιμένω τὸ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» γιὰ νὰ τὸ διαβάσω συγκεντρωμένο, γιατὶ μοῦ ἔκανε δυνατότερη ἐντύπωση ἀπὸ τὸ περίφημο βιβλίο τοῦ Λίτσκο «Οἱ ἄνθρωποι ἐν πολέμῳ». Σᾶς ἔστειλα πρὸ ἑβδομάδων δρχ. 50 ἀπέναντι τοῦ λογαριασμοῦ μου καὶ παρακαλῶ γνωρίσατε τὴν λῆψιν.

Σᾶς χαιρετῶ συναδελφικὰ

Κ. Καρωμένος

ΑΠ' ΤΗΝ ΠΕΤΡΑ

Μιὰ ἐρασιτεχνικὴ παράσταση

Τὸ περασμένο Σάββατο δόθηκε ἀπ' τὸ φιλοπρόοδο καὶ δραστήριο Σύλλογό μας «ἡ Ἑστία» ἡ πρώτη του ἐρασιτεχνικὴ παράσταση. Κάθε ἔπαινος ἀξίζει στὶς εὐγενικὲς κυρίες καὶ δεσποινίδες τοῦ Συλλόγου ποὺ φρόντισαν νὰ μᾶς δώσουν, ὅσο ἦταν δυνατὸ τελειότερα, μιὰ σωστὴ γιορτή.

Παίχτηκε ἡ κωμωδία «Ἀνησυχίες πεθεροῦ». Τὰ κορίτσια ποὺ τὴν ἔπαιξαν στάθηκαν θαυμάσια στοὺς ρόλους του. Ἐπίσης ἄλλα κορίτσια ἀπαγγείλαν καὶ τραγουδήσανε. Τὸ πρόγραμμα ἕνα μπράβο λέει του.

Οἱ εἰσπράξεις πέρασαν τὶς 2.500 δρχ.

Νομίζουμε πὼ δικαιωματικὰ ἕνα μέρος πρέπει νὰ δοθεῖ στὴ «Στέγη Φυματιόντων» μιὰ καὶ προσπάθησαν ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία οἱ πετρινοίμας ἔφεδροι.

Δεπετυμναῖος

ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Δελτέο ἀλληλογραφίας

— Τὸ Γ. Σῶμα Στρατοῦ μᾶς κοινοποίησε σχετικό του ἔγγραφο πρὸς τὴν Ι Μεραρχία μὲ τὸ ὁποῖο τὴν παρακαλεῖ νὰ μεριμνήσει γιὰ τὴν πληρωμὴ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 196 ἀποδείξεως ἐκ δραχμῶν 1800 τοῦ Συναδέλφου Πετρὴ ἀπ' τὴ Μήθυμνα.

— Τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως μᾶς γνωρίζει, ἀπαντώντας σὲ σχετικὴ ἀναφορά μας ὅτι ἡ περίθαλψη τοῦ ἐκ Μυτιλήνης Εὐστρ. Μαραγκοῦ, ἔπαυσε ἀπὸ 1 Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἐπειδὴ ἀπορρίφθηκε ἀπ' τὸ Πρωτοδικεῖο Μυτιλήνης ἡ αἴτηση τῆς συζύγου του γιὰ νὰ πάρει σύνταξη γιὰ τὸ θάνατο τοῦ γιοῦ της, ἐπειδὴ ἔχει ἄνδρα στὴ ζωή, ποὺ δὲ δικαιοῦται οὐδ' ἀφτὸς σύνταξη, ὅντας σὲ ἡλικία κάτω τῶν 60 χρονῶν.

— Τὸ 22 Σύνημα μᾶς πληροφορεῖ, σχετικὰ μὲ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐφέδρου Λαλκιώτου Νικολάου ἀπ' τὸ Σκούταρο, ὅτι μετὰ τὴ δικαιολόγηση τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν στὸ τέλος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, θὰ μᾶς τὰς στείλει.

— Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 24186 Δ)γῆς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, παρακαλεῖται ὁ ἀνάπηρος πολέμου Γεώργιος Δημ. Μαλέρου νὰ περίσει ἀπ' τὸ Δημαρχεῖο Μυτιλήνης γιὰ ὑπόθεση ποὺ τὸν ἀφορᾶ.

— ***Ἕνωσιν Ἐφέδρων Τελωνείων.*** Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ἔγγραφό σας διαβιβάστηκε ἀπ' τὴ Νομαρχία στὸ Νομαρχεῖο Λέσβου.

— Τὸ 22 Πεζ. Σύνημα μᾶς γνωρίζει ὅτι θὰ στείλει σύντομα τὶς ἀποδοχὲς τοῦ λοχία Σεβέρη Δημητρ. ἀπ' τὰ Τελώνια. Ὅσο γιὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ ἐφέδρου Μουτάφη Σαββᾶ μᾶς κοινοποιεῖ ἔγγραφό του πρὸς τὸ Εἰδ. Ἐλεγκτήριο Στρατοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο ζητᾶ πληροφορίες πῶς πρέπει νὰ ζητήσει τὶς ἀποδοχὲς τοῦ ἐφέδρου αὐτοῦ, ποὺ δὲν ἔχουν περάσει στὰ βιβλία τοῦ παραπάνου Συνόλου.

— ***Ἕνωσιν Ἐφέδρων Ἀγ. Μαρίνης*** Τὸ πιστοποιητικὸ Στρατολογικῆς κατατάσεως τοῦ ἐφέδρου Βουργαρίλη ἐξεδόθηκε καὶ τὸ στέλνουμε ταχυδρομικῶς στὸν ἐνδιαφερόμενο.

— ***Ἕνωσιν Ἐφ. Ἀγ. Παρασκευῆς.*** Σχετικὰ μὲ τὸ ὑπ' 3 ἔγγραφό σας ἡ Νομαρχία Λέσβου ἀνακοινοῖ ὅτι παρακλήθηκε γιὰ τὴν ὑπόθεση ἡ ἐδῶ Ἐπιστολικὴ ἀρχή. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ σχετικὰ μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 ἔγγραφο τῆς Ἕνωσεως ἐφέδρων Σκουτάρου.

— Σχετικὰ μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ἔγγραφό σας ἐνεργοῦμε δραστήρια στὸ ἁρμόδιο Ὑπουργεῖο καὶ στοὺς ἐφέδρους Πληρεξουσίους, ἀπὸ ἀφορμὴ κι' ἕνὸς ἄλλου ἐγγράφου, ἴδιας φύσεως, τῆς Ἕνώσεως ἐφέδρων Κάπης.

— Γιὰ νὰ ἐκδοθεῖ πιστοποιητικὸ θανάτου τοῦ Στρ. Γιανακῆ Κωμῆ τοῦ Λιβανίου, τὸ 5 Σύνημα Πεζικοῦ ζητεῖ νὰ γνωρίσετε τὴν ἡλικία καὶ τόπον καταγωγῆς του καὶ νὰ ἀποσταλῇ χαρτόσημο Δραχμῶν 4 40.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀποστείλετε χαρτόσημα Δρχ. 8 80 γιὰ τὴν ἐνέργεια τῶν ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 13 ἐγγράφων σας. — Τὰ ὑπ' ἀριθ. 10 καὶ 11 ἔγγραφά σας ὑποβιβήθηκαν σ' τὴ Νομαρχία Λέσβου. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 σ' τὸ 1)38 Σύνημα Εὐζώνων καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 σ' τὴ ΙΙΙ Μεραρχία.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Παρακοίλων. Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 26 καὶ 30 ἔγγραφά σας διαβιβάστηκαν στὸ Στρατολογικὸ Γραφεῖο Ἀρχιπελάγους τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 31 στὴ Γενικὴ Στρατιωτικὴ Διοίκηση Νήσων Ἀρχιπελάγους καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 32 στὴν Ἐπιτροπὴ ἀπονομῆς πολεμικῶν συντάξεων.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Τελωνίων. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9 ἔγγραφό σας διαβιβάστηκε στὴ Νομαρχία Λέσβου.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Πολυχνίτου. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 182 ἔγγραφο σας ὑποβλήθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Στρατιωτικῶν (Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας Γραφεῖον ΙΙΙ).

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Ἴτεου. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 9 ἔγγραφό σας ὑποβλήθηκε στὴ Νομαρχία Λέσβου.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Κάτω Τοίτης. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἔγγραφό σας διαβιβάσθηκε στὸ 4 Σύνταγμα Πεζικοῦ.

— Ἕνωσιν Ἐφέδρων Κλειοῦς. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 30 ἔγγραφό σας διαβιβάστηκε στὸ Στρατολογικὸ Γραφεῖο Ἀρχιπελάγους.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἑνώσεις Ἐφέδρων τῆς ὑπαίθρου ποὺ δὲν μᾶς ἔστειλαν τὰ ψηφοδέλτια, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 126 ἐγκύκλιό μας νὰ μᾶς τὰ στείλουν μέσα στὴ βδομάδα αὐτὴ ἐπειδὴ ἐπρόκειτο ν' ἀποσφραγισθοῦν ἀπ' τὴν Ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή.

— Ἑνώσεις Ἐφέδρων Παπάδου, Θερμῆς, Γελίων, Ἀργίνου, Ἁγ. Παρασκευῆς. Οἱ σφραγῖδες σας βρίσκουνται σ'τὰ Γραφεῖα μας καὶ μὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ σᾶς τὶς στείλουμε.

Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν πληρεξούσιον Λέσβου κ. Ἐμμ. Μάρκογλου διὰ τὴν ἐκ χιλίων δραχμῶν δωρεάν του πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου της.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Κώστα Δεσποτόπουλο. Δικηγόρο. Ἀθήνα. — Πήραμε κεῖνο τὸ γράμμα σου Ἐλπίζουμε τώρα νὰ πέρνεις ταχτικὰ τὰ φύλλα. Δὲ σοῦ στέλναμε τὴν «Καμπάνα» ἐπειδὴ δὲν ξαίραμε τὴ διεύθυνσή σου. Εἴμαστε ἀπόλυτα σύμφωνοι μ' ὅσα μᾶς γράφεις. Ἡ «πλουτειὰ Αἰγαιοπελαγίτικη ἰδέα» εἶνε καὶ δικό μας ὄνειρο. Κι' ὄχι μονάχα στὴν πολιτική. Ἀλλὰ καὶ στὴν κοινωνικὴ καὶ στὴ καλλιτεχνικὴ ζωή. Μὰ πόνε οἱ «φωτεινοὶ καὶ νευρώδεις militants» τῆς ἰδέας; Κι' ὅσοι ἄξιοι πολεμιστᾶδες, τοὺς ρουφᾶ ὁ ὑδροκέφαλος τοῦ Κρέτους, ἡ Ἀθήνα. Κι' ὁ Κόντογλου κ' ἐσὺ τάχα ποὺ φωνάζεις; Αὐτοῦ πέρα, θαρρεῖς ἤτανε ἡ θέση σας; Ἂς εἶνε. Παρακολουθοῦμε βέβαια θαυμαστὲς πολιτικές σου ἀνταποκρίσεις. Γράψε μας τίποτα γιὰ τὴν «Καμπάνα». Τὸ ***«Ζωὴ ἐν Τάφῳ»*** θὰ τὄχεις σὲ λίγες μέρες.

Χαρ. Γρηγορίου Ἔφεδρο Πληρεξούσιο, Ἀθήνα. — Στὴ «Στέγη» διαβάσαμε τὸ γράμμα σου. Ἐνεργοῦμε ἀναλόγως. Τὸ Ὑπουργεῖο Στρατ. δὲ μᾶς στέλνει ἄλλο ὑγειονομικὸ ὑλικὸ ἐπειδὴ ὅπως λέει τὸ ἔγγραφό τους ***«διατίθεται μόνον διὰ Στρατιωτικὰς ἀνάγκας».*** Δὲ ρωτᾶς τοὺς κυρίους αὐτοὺς μήπως νομίζουν πὼς οἱ ἔφεδροι ποὐχτικιάσανε, πήρανε τὴν ἀρρώστια τους κάνοντας περίπατο διὸ . . . πολιτικὸς ἀνάγκας; Πιστεύουμε νὰ πήρατε τὴν «Καμπάνα» μὲ τὰ «αἰτήματα τῶν ἐφέδρων» ποὺ ζητᾶτε.

Γ. Καραμάνο, Βερολῖνο. — Μ' ὅση χαρὰ διαβάζεις τὴν «Καμπάνα» μάλλη τόση ἀπόλαυση διαβάσαμε τὸ γράμμα σου. Δὲν εἶνε δυνατὸ νὰ μᾶς θυμᾶσαι συχνότερα ἀφοῦ αὐτὸ ὅπως λὲς εἶνε καὶ μιὰ ἀνακούφιση γιὰ σένα;

Μίλτο Κοντουρᾶ, Βερολῖνο. — Ἀκόμα;

Ε. Ε. Ἀ. Τμῆμα Σκουτάρου. Πήραμε τὸ ἔγγραφό σας ἀρ. 14. Ἐγγράψαμε συνδρομητὲς τοὺς ἀγ. συναδέλφους Εὐστρ. Σιμινῆ, Ἀντ. Τζανῆ, Μιχ. Καλλίγερο, Νικ. Χ" Γιάννη, Δημ. Ροῦσσο, Σάββα Χ" Σάββα, Ἰγν. Εὐστρ. Βουγιούκα καὶ Νικ. Γ. Χαλικιώτη. Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ παρακαλοῦμε νὰ εὐχαριστήσετε τοὺς συναδέλφους ποὺ ἔτσι αὐθόρμητα μᾶς ἐκδηλώνουν ***ἐμπράκτως*** τὴ συμπάθειά τους γιὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα ποὺ κάνει ἡ «Καμπάνα» Αὐτὸ σημαίνει πὼς οἱ προσπάθειές μας δὲν πᾶνε χαμένες καὶ τὸ ξύπνημα τῶν ἠθικῶν μας ἄρχισε. Εἶνε μιὰ μεγάλη ἐνθάρυνση γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου της ποὺ μὲ τόσο δύσκολα οἰκονομικὰ μέσα ἀγωνίζεται νὰ κυνηγήσει καὶ ὑπὸ διωγμὸν ἀλύπητο διαφόρων ἀντιδραστικῶν στοιχείων. Καὶ ἡ ἐνθάρυνση αὐτὴ ἔχει ἀξία θετικὴ ὅταν γίνεται ὄχι μὲ «μπράβο» καὶ χειροκροτήματα μονάχα. Μ' αὐτὰ οὔτε οἱ στοιχειοθέτες οὔτε οἱ ἔμποροι τοῦ χαρτιοῦ πληρώνονται βέβαια, οὔτε . . . κι' αὐγὰ βγαίνουνται.

Κ. Καρωμένον. Σέρρες. — Πήραμε τὶς 50 δραχμὲς καὶ σεβχαριστοῦμε. Τὴ συνεργασία σας ἐκείνη δὲν τὴ βίλαμε ἐπειδὴ ὁ τόπος μᾶς πέφτει πολὺ στενὸς μὲ τέσσερες σελίδες τὴ βδομάδα. Κι' ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν μας δὲ φτάνει γιὰ νὰ καλύψει διπλὴ ἔκδοση, δυστυχῶς. Μόλις φτάνει γιὰ τούτη. Τὸ ***«Ζωὴ ἐν Τάφῳ»*** εἶνε ἕτοιμο, θὰ μοιραστεῖ μόλις τοιμαστεῖ τὸ ξώφυλλό του, ποὺ θἄνε δίχρωμο καὶ σὲ καλὸ χαρτί. Εἶνε ζήτημα γιὰ μερικὴ κατοστάρικα, ποὺ ὁ ἐκδότης, ποὺ συνέπεσε νἄνε ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας δὲ δίθετε νὰ μποροῦσε νὰ τὰ ἀντλήσει ἀπὸ τὴ . . . φαντασία του. Ὑποθέτουμε πὼς μὲς τὴν ἐρχόμενη βδομάδα θὰ τελειώσει καὶ τὸ ξώφυλλο καὶ ἡ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» θὰ μοιραστεῖ πρὶν ἀπ' τὴ Μεγάλη Παρασκευή, ποὺ τόσο νόστιμα εἶπε κιὁ «Κατανάγκης» τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου».

ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΟΥΚΑΡΟΥ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ
Γιατροί: ΔΟΥΚΑΡΟΣ καὶ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

« ΚΑΜΠΑΝΑ »

Συνδρομὴ χρονιάτικη

Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	Δρχ.	100
Γιὰ τὴν Ἀμερικὴ	Δολλ.	4
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ	Λίρα Στερ.	1

Γιὰ ἑξάμηνες καὶ γιὰ τρίμηνες συνδρομὲς τἀνάλογα ποσά.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΔΩΡΗΤΩΝ

	Δραχ.
Προηγούμενες εἰσφορὲς	151381
Ἐθν. Τράπεζα Ἑλλάδος	2000
Τράπεζα Ἀθηνῶν	1300
Γρ. Γρηγοριάδης	300
Σύνδ. Κυριῶν καὶ Δ)ίδων Κάπης «Ἀνάπτυξις»	300
Ν. Ε. Μάρκογλου	10000
	165281

Ὁ κ. Ν. Ε. Μάρκογλου δήλωσε πὼς θὰ πληρώνει κάθε χρόνο ὡς τακτικὴ συνδρομὴ δολλάρ. 00.

ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕ ;

Μὲ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Βενιζέλου ἡ λίρα ἔκανε ἕνα τεραστιο σάλτο 40 αἱ 45 μονάδων. Τὴν ἴδια μέρα οἱ μπακάληδες σαλτάρισαν τὶς τιμὲς τῶν ἐμπορευμάτων τους, κοὶ ψωμάδες βάλανε **μιὰ δραχμὴ** μονοκοπανιᾶς στὸ ψωμί. Καὶ τί μὲν ἀνέβασμα τοῦ συναλλάγματος ἀποδείχτηκε πὼς ἦτανε κόλπο τῶν χρηματιστῶν τοῦ ντερσεκιοῦ, ποὺ ἀκόμα τοὺς νέχεται τὸ Κράτος καὶ δὲν τοὺς κυνηγᾶν τοὺς ἄλλους κακοποιοὺς, καὶ τοὺς βλέπει ὁ φτωχὸς λαὸς κιἀκόμα δὲν τοὺς πέρνει μὲ τὸ κοντόξυλο. Ὡς τόσο ἡλίρα κατέβηκε στὰ πρῶτα της. Μὰ οἱ μπακάληδες κράτησαν τὶς πρόσθετες μὲ; ποῦβαλαν στὰ ἐμπορεύματα (ποὺ τἄνε ἀγορασμένα μὲ ἰφτηνὸ συνάλλαγμα) κοὶ ψωμάδες κλέβουνε ἀκόμα τὴ δραχμὴ τοῦ φτωχόκοσμου μέναν ἀφελέστατο τρο. Ρωτᾶμε ὡς τόσο. Ὅ,τι θέλει ἐπὶ τέλου; κάνει καθένας μὲ; αὐτὸ τὸ ὀπερεττίσκο Κράτος ; Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ Ἀρχὴ νὰ ἐπεμβαίνει αὐτεπαγγέλτως γιὰ νὰ προστατέψει αὐτὸν τὸν ραγιὰ-λαὸ, ποὺ πλερώνει γιὰ νἄχει ὅλες τὶς ἐξουσίες; πολυτελεῖς μισθοὺς καὶ σὲ πολυτελῆ ἐγγαρα ; Ἀμ' τότε δὲν τὶς καταργοῦμε, τοὐλάχιστο νἄχουμε κέρδος τοὺ; ἰσθοὺς καὶ νὰ στεγάσουμε τοὺς ἄστεγος στ' ἄπειρα γραφεῖα τους ;

Ο ΕΥΡΩΝ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ...

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ κάναμε ὅλοι οἱ Μυτιληνιοὶ μαζὺ ἕνα Νόμο ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Ἡ Κυβέρνηση τὸν ἐνέκρινε καὶ τὸ ἐνομιμοποίησε μὲ τὴν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα της. Παρῆλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι, ἀπὸ τότες ποὺ ἡ Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ Νόμο ἤρθε κ' ἐδῶ μὲ τὴν ἐντολὴ τῆς ἐφαρμογῆς. Ἀπ' τὴν ὕπαιθρο μᾶς γράφουνε πὼς δὲν τὸν εἴδανε ἀκόμα τὸ νέο Νόμο μὲ τὸ βούρδουλά του νὰ γυρίζει σὲ κανένα χωράφι. Οὔτε κ' ἐμεῖς τὸν εἴδαμε πουθενά. Ἂν ὅμως τὸν εἶδε κανένας ἀπ' τοὺς ἀναγνῶστες μας παρακαλεῖται νὰ τὸν φέρει στὰ Γραφεῖ μας καὶ «ἀμειφθήσεται γενναίως».

ΙΕΡΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ

Μὲς τὴν ἀγόρευση τοῦ σοσιαλδημοκράτη πληρεξουσίου Θεσσαλονίκης κ. Πασαλίδη, ἀνάμεσα σἕνα σωρὸ σωστὰ πρίματα, διαβάσαμε καὶ τὸ ἐρώτημα : «Καὶ δὲ μοῦ λέτε κύριοι συνάδελφοι. Μεθαύριο ποὺ θὰ ρωτήσουμε μὲ δημοψήφισμα τὸ λαὸ γιὰ βασιλιὰ ἢ γιὰ Δημοκρατία, οἱ γυναῖκες δὲ θἄχουνε γνώμη ; Ἢ ὁ Βασιλιᾶς; κ' ἡ Δημοκρατία θὰ εἶνε Βασιλιᾶς; καὶ Δημοκρατία τῶν ἀντρῶν μονάχα ;» Πολὺ τσεκουράτο βέβαια τὸ ἐρώτημα καὶ στὰ 1924 ποὺ ζοῦμε περιμένει μιὰ σοβαρὴ ἀπάντηση. Ἐμεῖς δὲν ξαίρουμε τί σκέφτεται πάνω σ' αὐτὸ ἡ Κυβέρνηση. Ξαίρουμε μονάχα πὼς ἂν πρόκειται ὁπωσδήποτε νὰ δοθεῖ ψῆφος σόρισμένη τάξη γυναικῶν, αὐτὴ ἡ τάξη πρέπει νἆνε αἱ μητέρες τῶν ἐφέδρων.

Ξαίρουμε πῶς ψηφίζουνε τὰ κοπάδια τῶν ἀρσενικῶν ψηφοφόρων τοῦ Κράτους. Οἱ γυναῖκες αὐτῶν τῶν ψηφοφόρων οὔτε πιὸ κουτὲς, οὔτε πιὸ ἀγράμματες, οὔτε πιὸ ἔξυπνες ἀπ' τοὺς ἄντρες εἶνε. Μὲ τὴ διαφορὰ πὼς ἕνα πλῆθος ἄντρες ψηφίζουνε — δηλαδὴ κρίνουνε τὴν τύχη τῶν ἄλλων — δίχως νὰ προσφέρουνε τίποτα στὴν πατρίδα.

Εἶνε αὐτοὶ ποὺ φροντίζουνε νὰ μᾶς ἀντικαθιστοῦνε ἄξια στοὺς ποδογύρους ὅταν λείπουμε στὴ μάχη. Μὰ οἱ μάνες τῶν ἐφέδρων ; Αὐτὲς ἔχουνε **ἀπόλυτο δικαίωμα στὴν ψῆφο ποὺ θ' ἀποφασίσει γιὰ τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν ποὺ δίνουνε στὴν Πατρίδα.** Ἢ μήπως ἡ μαμὰ Ἑλλὰς χρειοζεται μονάχα τὰ παιδιά τους ;

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Ο ΕΓΓΛΕΖΟΣ

Στὴν Ἀθήνα βρέθηκαν μερικὰ τετράποδα τῶν βασιλικῶν στάβλων ποὺ νόμισαν πὼς γκρεμίζοντας μὲ δυναμίτη τὶς πόρτες τῶν ξένων Πρεσβειῶν, θὰ δυσφημίσουνε τὶς δημοκρατικὲς τάσεις τῆς χώρας, καὶ θὰ παραστήσουνε τὴν πατρίδα του; στὸν ἔξω κόσμο σὰν ἕνα λημέρι δυναμιτιστῶν καὶ κακούργων. Εἶνε τὰ ἴδια μέσα τῶν ἴδιων κομματικῶν ζώων. Τὸ δολοφονικὸ πιστόλι, ἡ μπόμπα, τὸ στιλέτο. Μὲ λίγα χαρτονομίσματα τοῦ Πεζματζόγλου καὶ τοῦ Μεταξᾶ καὶ τῆς κυρὰ Ἀναστασίας, ἀγοράζουνται μερικοὶ ἔκφυλοι Μισραντώνηδες καὶ σκοτώνουνε, γκρεμίζουνε, μαχαιρώνουνε, δολοφονοῦνε, γιὰ λογαριασμὸ τῶν κομματικῶν ἀφεντάδων, τοῦς μετρητοῦς. Εὐτυχῶς ἡ μικρὴ Ἑλλάδα, ποὺ θέλησαν αὐτοὶ οἱ ὑπερέκφυλοι νὰ μπεδουκλώσουν σὲ νέες δυστυχίες καὶ νέες ταπεινώσεις βρέθηκε αὐτὴ τὴ φορὰ ἀντίκρυ στὴν Ἀγγλία. Δηλ. ἕνα κράτος μὲ πραγματικὴ περηφάνια. Ἂν ἤτανε καμμιὰν ἄλλη Δύναμη ξιππασμένη, ἢ πεινασμένη γιὰ ναυτικοὺς θριάμβους ἐναντια σὲ πρόσφυγες, ἢ ἐκβιάστρια γιὰ κλεμμένα λεφτὰ ἑνὸς φτωχοῦ λαοῦ ποὺ δὲ φταίει, θἄχαμε βέβαια ἱστορίες. Θὰ χαιρετοῦσε ὁ στρατός μας τὴ σημαία της, θὰ πλερώναμε ἀπ' τοὺς φόρους μας καμμιὰ διακοσαριὰ ἑκατομμύρια, θὰ σερνόταν ἡ Ἑλλάδα σὲ διεθνῆ δικαστήρια παρανομίας. Μὰ τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν ἔγινε. Ὁ Ἐγγλέζος πρεσβευτὴς σήκωσε τὸν ὦμο του κ' εἶπε στὸν Ἀντιβασιλέα μας ποὺ πῆγε νὰ τοῦ ἐκφράσῃ τὴν θλίψη τοῦ Ἔθνους γιὰ τὴ βρωμερὴ ἀπόπειρα :

— Δὲ βαρυέσαι ! Εἶνε μιὰ ἠλίθια προσπάθεια ἀπὸ ὡρισμένους σας πολιτικοὺς κύκλους ;!

Ἡ Ἑλλάδα κρατεῖ σημείωση τῆς μεγαλόπρεπης Βρεττανικῆς χειρονομίας τοῦ Ἐγγλέζου, ποὺ ξαίρει μὲ τόσα ἁπλὰ μέσα νὰ σένει τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τῶν μικρῶν ἐθνῶν, ὅταν θέλει.

ΕΠΙΒΛΕΨΟΝ, ΚΥΡΙΕ !

Ἡ Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἀγκύρας ! Θεὲ τῆς Ἑλλάδας, ἐξαφάνισε αὐτοὺς τοὺς ἄχρηστους κουβεντολόγους τῆς δικῆς μας Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ κάνε νἄχουμε ἄχουμε κ' ἐμεῖς μιὰν Ἐθνοσυνέλευση σὰν τὴν Τούρκικη Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἀγκύρας ! Ἀφοῦ ἔκανε τὴν ἑτοιμοθάνατη, τὴ νικημένη, τὴ διεθνῆ σκλάβα Τουρκία πιὸ λεύτερη ἀπ' ὅλους, ἄρχισε τώρα νὰ χαράζει μὲ γερὸ χέρι τὴν πιὸ φωτεινὴ καὶ συγχρονιστικὴ πολιτικὴ μὲς τὸν πιὸ ὀπισθοδρομημένο λαό. Προχὲς κατάργησε τὸ Χαλιφάτο. Χὲς φόρτωσε σἕνα βαπόρι ὅλο τὸ βασιλικὸ σκυλολόϊ τῶν ἀργόμισθων παλατιανῶν ἐπιβητόρων καὶ ἐθνικοποίησε ὅλα τὰ πλούτη τοῦ Σουλτανάτου. Σήμερα χωρίζει τὴ θρησκεία ἀπ' τὸ Κράτος καὶ βρίσκεται πάνου στὴν πιὸ τολμηρὴ ἀπόφαση. Νὰ δώσει στὸν Τούρκικο λαό, ποὺ αἰῶνες τυραγνιέται στὸ διάβασμα μὲ τὴν ἔλλειψη τῶν γραπτῶν φωνηέντων του, τὴ χρήση τοῦ Λατινικοῦ ἀλφάβητου ! Νὰ καταργήσει τὴν ἱερὴ γραφὴ τοῦ Κοράν ! Ἐμεῖς δὲ ; Ἐμεῖς οἱ ἔξυπνοι, οἱ πρακτικοί, οἱ τεραπέρατοι (καὶ ὅλα τ' ἄλλα ὑπερθετικὰ ποὺ μονάχα ἐμεῖς μεταχειριζούμαστε θαυμάζοντας τὸν ἑαυτό μας) ; Ἐμεῖς ἀκόμα δὲν μπορέσαμε νὰ διώξουμε τὴν καθαρεύουσα ποὺ μαλάκισε τὰ μυαλὰ τῶν μαθητῶν σὲ σημεῖο ποὺ νὰ βλέπουμε διπλωματοῦχους τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μὴ μποροῦνε νὰ γράψουνε δυὸ γραμμὲς μὲ λογικὴ σειρὰ καὶ σωστὴ σύνταξη. Ἐμεῖς ἀκόμη δίνουμε στὰ βρέφη τῶν νηπιαγωγείων μας ὕδωρ καὶ ἴα καὶ ὠά, καὶ ἡ ἐκπαίδευσή μας βρίσκεται στὸ ζηλευτὸ τρίο τῶν «χρίστων — χλούνων — ἀφύων» ! Ὁ ἀστρονομικὸ ἡμερολόγιο ἔπρεπε νἄρθει μιὰ Στρατιωτικὴ Ἐπανάσταση γιὰ νὰ τὸ φέρει καὶ μόλις ὁ Πεσματζόγλου θυμηθεῖ καὶ τὴ Μυτιλήνη θὰ δῆνε τὸ «ὦς» τοῦ Λιακόπουλου μὲ δύο ἡμερομίες.

Ἂν πεῖς καὶ γιὰ τὴ γραφή μας ἔχουμε τάχα «ι» ὅσα φτάνουν γιὰ νὰ παλουκώσεις ὅλ; τοὺς καθηγητὲς τῶν Ἑλληνικῶν, τόνους τόνους ὅσοι φτάνουν γιὰ νὰ τονώνουν ὁλάκαιρη τὴν Κωνσταντινικὴ ταράξη καὶ τόσα πνεύματα ποὺ θὰ μποροῦν νὰ πάρουν ὅλοι πληρεξούσιοί μας ἀπένα καὶ νὰ περισσέψουν καὶ γιὰ τοὺς ἐπιλαχόντες !

ΤΙ ΛΕ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Σύμφωνα μὲ μιὰν ἀνακοίνωση τοῦ Γερμανοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας κ. Μπράουμς ὑπάρχουν σήμερα στὴ Γερμανία 5,000,000 ἄνεργοι ἐργάτες. Ἀντίκρυ σ' αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ ὑπάρχει ἕνας ἄλλος ἀκόμα πιὸ παράξενος καὶ πιὸ τεράστιος. Ἀπ' τὸ δημόσιο ταμεῖο τῆς Γερμανίας ζοῦνε 15.000.000 ἄτομα. Σιὰ τὰ χάλια βρίσκεται τὸ μεγάλο τὸ Ἔθνος ποὺ πρὶν τὸ ρίξουν οἱ στρατοκράτες στὸν πόλεμο τζήλευε ὅλος ὁ κόσμος γιὰ τ' ἀγαθά του.

ΜΟΝΟ ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ

Πέρνουμε ἀπ' τὴ «Δημοκρατία» :

«Ἐπροσέξατε τὰς χθεσινὰς δηλώσεις τοῦ νέου ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργοῦ ; «Δι' ἡμᾶς, λέγει, ὁ κ. Μπακάλμπασης δὲν ὑπάρχουν ἐντόπιοι καὶ πρόσφυγες. Ὑπάρχουν μόνον ***πολῖται Ἕλληνες*** ἀκτήμονες, οἵτινες πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ μεταβληθοῦν εἰς μικροκτηματίας». Δημοκρατικώτατον καὶ τοῦτο. Μήπως τάχα τόσοι πτωχοὶ ἔφεδροι ἐπὶ τόσα ἔτη πολεμοῦντες; δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ἕνα κομματάκι χωράφι ;»

Σιὰ τὰ προσθέτουμε ἀκόμα μιὰ πληροφορία ποὺ δὲν τὴν ξαίρει ἡ «Δημοκρατία», μὰ τὴν ξαίρουνε ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποὺ πήγανε στὴν ἐκστρατεία τοῦ 15. Λοιπὸν ἡ Κυβέρνηση Θεσσαλονίκης τοῦ Βενιζέλου, ὑποσχέθηκε τότες ἐπίσημα μὲς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ὁρισμένον ἀριθμὸ στρεμμάτων γῆς σὲ καθένα ἀπ' τοὺς ἀχτήμονες πολεμιστὲς ; ποὺ θὰ λάβαινε μέρος στὶς ἐπιχειρήσεις τῆς Μακεδονίας. Τί ἔγινε κείνη ἡ ὑπόσχεση ; Πόσα τὰ στρέμματα τῆς γῆς ποὺ πῆραν οἱ πολεμιστές ; Ἀλλοίμονο. Ἡ μοναχὴ γῆ ποὺ πήρανε — ὅσοι δὲ εἴχανε αὐτὸ τὸ ...εὐτύχημα — ἤτανε τὰ δυὸ κυβικὰ μέτρα τοῦ χώματος ποὺ σκέπασαν τὰ κόκαλά τους ; !

ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΠΕΡΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Βενιζέλος ἔχει βρισθεῖ βέβαια ὅσο λίγοι πολιτικοὶ Ἕλληνες. Οἱ Κωσταντινικοί, πρὶν τοῦ ρίξουνε στὸ ψαχνὸ δυὸ σφαῖρες, τοὔχανε ρίξει ὅλες τὶς βρωμιὲς ποὺ μπόρεσε νὰ φανταστεῖ ἡ αὐλική τους φαντασία. Τώρα ἔταθε τὰ ἴδια ἀπ' τοὺς φίλους του. Ἀπ' ἐκεῖνους, ποὺ γιὰ νὰ βροῦνε βουλευτὲς βάλανε στὶς προκηρύξεις καὶ στὶς φημερίδες τους τὴν εἰκόνα τοῦ Βενιζέλου καὶ τὴν Ἄγκυρά του. Σὲ μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Πάγκαλου ποὺ δημοσιεύτηκε, ὁ Τζωνόδαρτος Στρατηγὸς παραβάλει τὸ Βενιζέλο, ἀκοῦστε : «πρὸς τὰ μίσθαρνα στελέχη τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, πρὸς ἀφρίζοντας ἐκ κομματικῆς λύσσης ; ὁ ταδοὺ; τοῦ Βούλγαρη καὶ τοῦ Δηλιγιάννη, πρὸς γνωστοὺς τύπους διευθυντῶν Φυλακῶν, ἐπιθεωρητῶν ἀλυκῶν» κ.τ.λ. κ.τ.λ » Πῶς σᾶς φαίνουνται ὅλα αὐτά ;

ΑΜ' ΤΟΤΕΣ ; ...

Ἡ «Σάλπιγγα» καὶ ἡ «Πρ. Φωνὴ» εἶνε μιὰ χαρὰ πάλι αὐτὲς τὶς μέρες ποὺ φυγε ὁ Βενιζέλος κ' ἔπεσε ἡ Κυβέρνηση. Ἐνθουσιασμός, νταούλια, τὸ φέσι στὸ ταβάνι. Ἴφ ! Ἀκόμα καὶ λυρικὰ βασανάκια. Ὁ καημένος ὁ Παλαμᾶς ἐπιστρατεύτηκε καὶ μᾶς τραγούδησε τὴν πτώση τοῦ Καραντάρη δίπλα-δίπλα στὸ ἄρθρο τοῦ Θενάση. Κέρνα τὰ παιδιά, ἀμάαν κιἄ φέξει ... ὁ Κεραυνός ! Καὶ κατόπι ὁ λογαριασμός. Ἀμ' τί τζάμπα ; Ὁ κ. Παρίτσης διατάζει ἀπ' τὰ βίθη τῆς ρινόφωνης καραμούζας του : «Ἠγαπητέ, νὰ διαλυθεῖ ἡ Βουλή, στὸ λεφτό!» Καὶ περιμένει τὸν Κονδύλη νὰ τοῦ ἀπαντήσει ἀπ' τὴν Ἀθήνα. «Κτύπος ἐκεῖ. Διατάζει ὁ κύριος ;..; Δάλυσιν ; Ἀμέσωωως!» Καὶ διαλύεται ἡ Βουλὴ γιὰ νὰ γίνει καινούριο. Ὁ Παρίτσης; ὁ Μητρέλιας, ὁ Βασιλακάκης (ἤβοῖ) ὁ Σίμος τί θὰ γίνουν ; Καὶ μισθὸς 10000 τὴν τριμηνία. Ὁ Βάλλης θὰ κάνει κάσα, κιὁ Νικολάκης θὰ μοιράζει ... φύλλο ! Κατόπι. Ὁ Θενάσης νὰ γίνει ἀμέσως Νομάρχης Λέσβου Πῶς ; Ἀκόμα ἐδῶ κ. Θεοφανόπουλε ; Ἀκόμα τὴ διάλυση κ. Κονδύλη ; Ἀμ' τότες τί κουτιώμαστε ἐμεῖς ἐδῶ «οἱ χίσκοι δημοκρατικοί» ;

ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ !

Σὲ μιὰ ἀπ' τὶς τελευταῖες συνεδριάσεις τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἔπεσε ξύλο ἀλύπητο ἀνάμεσα στοὺς πατέρας τοῦ Ἔθνους. Οἱ Κλεμανσικοὶ βουλευτὲς ἤρτανε στὰ χέρια μὲ τοὺς ριζοσπάστες καὶ τὶς ἔπαιξαν στὰ γεμάτα. Ἀφορμὴ ἤτανε μιὰ ἐπερώτηση γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ πολιτική. Ἡ μπαστουνομαχία εἶχε τόση ἔκταση, ποὺ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀναγκάστηκε νὰ λύσει τὴ ... συνεδρίαση. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συγχαίρουμε τοὺς δικούς μας βουλευτὲς, ποὺ ξεπεράσανε τοὺς Γάλλους συναδέλφους των τόσο πολὺ σὲ παρόμοιες συνεδριάσεις. Κιἂν εἴπαμε τίποτα ἄλλη φορὰ γιὰ τὸ Τζώνη, μηδὲν παρεξήγησις. Δὲν ξαίραμε ὅτι αὐτὰ «συμβαίνουν καὶ στοὺς Παρισίους!»

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥΣ

Πολὺ σωστὰ σχολίασε ὁ ντόπιος τύπος τὸν ἰσολογισμὸ τοῦ Νοσοκομείου ποὺ δημοσιεύτηκε τὴν περασμένη βδομάδα. Οἱ κοινότητες ποὺ στέλνουν ἕνα τεράστιον ἀριθμὸ φτωχοὺς ἀρρώστους των ἐδῶ στὴν πρωτεύουσα πρέπει νὰ τονώνουνε καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων. Καὶ ὄχι μονάχα μὲ δωρεὲς τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ μὲ κανονικὰ βοηθήματα ποὺ νὰ τὰ ἐγγράφουνε στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ χωριοῦ, ἢ μὲ δίσκα στὶς Ἐκκλησιές.

ΟΙ ΚΑΠΙΩΤΙΣΣΕΣ

Οἱ ὁλοπράσινες γειτόνισσες τῆς βορινῆς Λέσβου ἐμφανίζουνε τὴν τρυφεροκαρδιὰ τῶν πολιτισμένων τους γυναικῶν ἡ μιὰ ὕστερ' ἀπ' τὴν ἄλλη. Ἡ Κλειοῦ, ἡ Σκαμιὰ καὶ σήμερα ἡ Κάπη. Ὁ Σύλλογος Κυριῶν καὶ δεσποινίδων Κάπης στέλνει στὴν «Καμπάνα» τὴν εἰσφορὰ τῶν μελῶν του γιὰ τὴ Στέγη τῶν Φθισικῶν μας. Εὐχαριστοῦμε τὶς Καπιώτισσες ποὺ δὲν ξεχνᾶνε τοὺς ἀρρώστους πολεμιστές. Ἕνα χαριτωμένο λαϊκό μας τραγοῦδι ἑνώνει τὶς κοπέλλες αὐτῶν τῶν τριῶν χωριῶν μέσα σ' αὐτὸ τὸ δίστιχο : «Στὴν Κάπ' εἶνε οἱ-γ ὄμορφες, στὴν Κλειοῦ οἱ μαυρομάτες καὶ μὲς τὴν ἔρημη Σκαμνιὰ κοντοῦλες καὶ γιομάτες !» Νὰ σήμερα ποὺ πάνω στὸ ἱερὸ ταμεῖο τῆς Στέγης τῶν Φθισικῶν μας ἀνταμώνουνται ἀκόμα μιὰ φορὰ καὶ οἱ-γ-ὄμορφες κ' οἱ μαυρομάτες κ' οἱ κοντοῦλες τῶν τριῶν χωριῶν. Κιἀνταμώνουνται μἕναν τρόπο τόσο ὄμορφο, ὅπως μέσα στὸ λαϊκὸ τραγοῦδι. Καὶ τόσον ἐβλογημένο !

Ε ΦΩΝΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Μὲ τὸν τίτλο : «***Ἀπάνω στὸ ζήτημα τῶν ὁμήρων μας***» γράφει ἡ «Καμπάνα» τῆς Μυτιλήνης ἐκτενὲς ἄρθρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λυπούμεθα μὴ προλαμβάνοντες νὰ δώσωμεν ἀποσπάσματα. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ὀφείλει νὰ τὸ μεταφράσῃ καὶ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν μαζὶ μὲ τὸν ἔξυπνον κύριον Ντὲ Λάρα, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς δὲν εἶνε διὰ τὸ ἔργον ποὺ ἀνέλαβεν.

Ὅσον διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους, πρέπει νὰ δώσουν τάχιστα λόγον. Διατί αὐτὴ ἡ καλαρότης ἔναντι τῶν Τούρκων εἰς ζητήματα σωτηρίας ζωῆς καὶ ἀνθρωπισμοῦ ; Δὲν θὰ σταματήσῃ ἡ σπάταλος Ἑλληνικὴ εἰμορραγία τέλος μὲ τὰ ἀνόητα γεύματα εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅταν οἱ ἐγκαταλελειμένοι δολοφονοῦνται καθ' ἡμάδας εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀκόμη ;

(Ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐπιθεώρησιν Ἀθηνῶν «***Κοινότης***» 2)3)24

ΑΛΛΟΣ ΓΕΡΟΣΑΤΥΡΟΣ

Χθὲς μιὰ προσφυγίνα Ἀϊβαλιώτισα κουβαλοῦσε στὸ Νοσοκομεῖο Προνοίας — Περιθάψεως κλπ. κλπ. τὴν κόρη της ποὺ τὴν ἔπιασαν οἱ πόνοι στὸ δρόμο γιὰ νὰ γεννήσει. Ἡ ἑτοιμόγεννη αὐτὴ ...κυρία ἤτανε ἕνα κοριτσόπουλο 14 χρονῶν ποὺ τῶχε φουσκώσει ἕνας γέρος πενηντάρης μὲ ἕξη παιδιά. Δὲ σχολιάζουμε τὸ γεγονός. Εἶνε ἀκόμα ἕνα δεῖγμα τῆς σαπίλας τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος ποὺ θέλει ριζικὸ γκρέμισμα καὶ ξαναχτίσιμο.

Εἶνε ἀκόμα ἕνα ἀπ' τὰ μύρια ἐκφυλιστικὰ ἀποτελέσματα τῶν πολέμων ποὺ ἐνθουσιάζουν τοὺς ὑπερπατριῶτες. Ἀ propos εἰδοποιοῦμε τὸν ἀγαπητὸ συνάδελφο κ. Γκρίβαλη γιὰ... νὰ πάρει καὶ τὴν νέαν «παιδίσκην» κάτου ἀπὸ τὴν «ἠθικὴν προστασίαν» τῆς «Πρ. Φωνῆς».

ΘΕΑΜΑΤΑ κ.τ.λ.

Ἡ περίοδο τῆς Ἀποκρηᾶς τέλειωσε μὲ τὴν ἴδια ζωηρότητα ποὔχε ἀρχίσει. Ἐκείνη ἡ καθαρὴ Δευτέρα στὰ πεῦκα ἤτανε ἀπ' τὰ πιὸ φαντασμαγορικὰ λαϊκὰ γλέντια. Ὁ παραλιακὸς δρόμος μὲ τὶς χιλιάδες περιπατήτριες ἤτανε σὰν μιὰ παρδαλὴ τεράστια σερπαντίνα. Ἡ γενικὴ ὁμολογία εἶνε πὼς ὁ λαμπρότερος ἀπ' ὅλους τοὺς χοροὺς καὶ φέτος ἤτανε ἡ βραδειὰ τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων στὸ «Πανελλήνιο». Καὶ τοῦ χρόνου.

Κινηματόγραφοι: «***Ἀλκαῖος***» «***Τὴν Τρίτη***». Στὴν οἰκογενειακὴ συγκέντρωση νέο πρόγραμμα μὲ τὴν 6η ἐποχὴ τοῦ ἀριστουργηματικοῦ «***Βιντόκ***» Νέες σκηνές, νέοι ἠθοποιοί, νέες συγκινήσεις. Καὶ μουσικὴ τὸ γλυκύτερο μυτιληνιὸ βιολί : τὸ τερτσέτο τοῦ Παπιγιών. ***Τὴν Πέμπτη*** ἡ 4η καὶ τελευταία ἐποχὴ τῆς ***Γεφύρας τῶν Στεναγμῶν***. Ὁ θρίαμβος κι' ὁ γάμος τοῦ Ροράνδου.

«***Σαπφώ***». Νέο μηχάνημα προβολῆς μὲ φακὸ κοσμοξακουσμένου συστήματος Ἔρνεμαν.

Δευτέρα. Σοαρὲ-ντὲ γκαλὰ μὲ τὴ δεύτερη ἐποχὴ τῆς περίφημης «***Ἀτλαντίδος***». Ἐμφάνιση τῆς Ἀντινέας ποὺ τὴν παίζει ἡ Ναπιερκόφσκα μὲ ὅλη τὴν ἐξωτικὴ μορφιά της. ***Πέμπτη*** συνέχεια καὶ τέλος τοῦ ἔργου. Μουσικὴ Καρακάση.

Τὴν ἄλλη βδομάδα ἀρχίζει τὶς παραστάσεις ὁ Μουσικὸς Θίασος Βάζας Ρέντζου. Δράματα, κωμωδίες, ἐπιθεωρήσεις, ὀπερέττες.

Διαλέξεις.—Τὴν Κυριακὴ γένηκε στὴ «Σαπφὼ» ἡ δεύτερη διάλεξη τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως μὲ ρήτορα τὸν συνάδελφο δικηγόρο Κελλιγιάννη. Τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ θὰ συνεχίσει ὁ ἴδιος ἐπιστήμονας τὸ θέμα του στὴν ἴδια σάλα. Ἕνα χαραχτηριστικὸ τῆς διανόησης μερικῶν συμπολιτῶν ποὺ στὶς ἐκλογὲς ἤτανε δημοκρατικοὶ μὲ ἄγκυρα καὶ Δ, εἶνε ποὺ ἐπιδεικτικὰ δὲν πᾶνε στὶς διαλέξεις τῆς Ἑνώσεως, ἢ πᾶνε γιὰ νὰ σχολιάσουνε Λιακοπουλιστί. Δὲ ντρεπόμαστε, λέμε μεῖς !

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Ἡ «Καμπάνα» συγχαίρει θερμὰ τὴν ἀκριβή της φιλεναδίτσα Βικτωρία Γώγου ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὸν κ. Ι. Π. Ἀλατζᾶ.

— ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ —

GEORGES DUHAMEL

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὸ σπυρὶ τοῦ Τρικώ.

Λίγες μέρες πρὶν πεθάνει ὁ Τρικὼ δοκίμασε κάτι πολὺ ὀχληρό. Ἕνα μικρὸ σπυρί, κάτι σὰν καρφί, φανερώθηκε ξαφνικὰ πάνω στὴ μύτη του.

Ὁ Τρικὼ εἶχε δοκιμάσει μεγάλες συφορές. Ἀπ' τὰ χέρια του δὲν τοὔμεναν παρὰ διὸ κοντουβὰ κουτσουρα, σὰ γιὰ μιὰν ἀνάμνηση μονάχα. Στὸ πλετρό του εἶχε μιὰ μεγάλη τρῦπα ποὺ φυσομανεῦσε σὰν στόμα βρώμικο. Κι' ἀπ' τὴν τρῦπα αὐτὴ ὅλο καὶ ξέφευγε ἡ θέληση τῆς ζωῆς.

Δὲν ἤτανε βέβαια ζωὴ τὸ νὰ βήχη ἀδιάκοπα νὰ φτύνει κάθε τόσο, νὰ ζητᾶ μὲ μάτια φοβισμένα ἀπ' τὴν ἀγωνία λίγη ἀναπνοή, νὰ μὴν ἔχει χέρια νὰ ξυθεῖ, νὰ μὴ εἶνε σὲ θέση νὰ φάγει μονάχος του, κι' ἀκόμη νὰ μὴν ἔχει ποτὲ τὴν παραμικρότερη ὄρεξη γιὰ φαΐ. Ὄχι δὲν ἤτανε ζωὴ αὐτή.

Μὰ ὁ Τρικὼ ὡς τόσο, δὲν τἄβαζε κάτω. Ἐπάλευε σ' ἕναν ἀτομικὸ πόλεμο, μὲ τὴν ὑπέροχη ὑπομονὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ βρέθηκε μαχητὴς στὸ μεγάλο πόλεμο τῆς κοινωνίας, καὶ ποὺ ξέρει πὼς ἡ νίκη δὲν μπορεῖ νἄρθει καὶ τόσο εὔκολα.

Δὲν εἶχε οὔτε συμμάχους οὔτε ἐρεδρεία στὸν πόλεμο αὐτὸν ὁ Τρικώ. Ἤτανε ὁλομόνυχος, ὁλότελα ἀδύνατος καὶ τόσο ἐξαντλημένος, ποὺ μιὰ μέρα βρέθηκε ἀπ' τὴ θέση τοῦ πληγωμένου, στὴ θέση τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀγκομαχᾶ.

Καὶ σ' αὐτὴ τὴ φριχτὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἔβγαλε τὸ σπυρὶ πάνω στὴ μύτη του.

Ὁ Τρικὼ δέχτηκε τὰ μεγαλείτερα χτυπήματα μ' ἕνα σπάνιο κουράγιο. Κ' ἐφάνηκε σὰν παιδί, μπροστὰ στὸ μικρὸ σπυρί, ποὺ ἔρθε νὰ μεγαλώσει τὸν πόνο του.

— Γιατρέ μου, μοῦλεγε ὁ νοσοκόμος ποὺ τὸν κύτταζε. Σᾶς λέγω πὼς τὸ σπυρὶ αὐτὸ εἶναι ἡ στάλα, ποὺ κάνει τὸ βάζο νὰ ξεχειλήσει.

Καὶ τὸ βάζο ξεχείλησε στ' ἀλήθεια.

Ὁ Τρικὼ ἄρχισε νὰ παραπονιέται κι' ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ εἶπα πὼς εἶναι χαμένος.

Πολλὲς φορὲς τὸν ρωτοῦσα γιὰ τὶς πληγές του: «Πῶς πᾶνε παλληκάρι μου; καὶ μ' ἀπαντοῦσε μόνο γιὰ τὸ σπυρί, ξεχνῶντας ὅλα τ' ἄλλα.

— Ἄσχημα, ἄσχημα! Τὸ σπυρί, ὅλο καὶ μεγαλώνει.

Κι' ἀλήθεια ἡ μύτη τοῦ σπυριοῦ, εἶχε γείνει κάτσπρη, κ' ἐγὼ θέλησα νὰ τὸ τρυπήσω μὲ μιὰ βελόνα.

Μὰ ὁ Τρικώ, ποὺ δέχτηκε νὰ τοῦ ἀνοίξουν τὰ στήθια χωρὶς νὰ τὸν κοιμήσουνε φώναξε κλαίοντας.

— Ὄχι! πειὰ ἐγχειρήσεις, δὲ θέλω ἄλλες ἐγχειρήσεις. . .

Ὅλη τὴ μέρα βογγοῦσε μὲ τὸ σπυρί του καὶ σὰν αὔριο τὴ νύχτα ξεψύχησε.

— Κακὸ σπυρί, μοῦ εἶπε ὁ νοσοκόμος, κ' εἶναι αὐτὸ ποὺ τὸν σκότωσε.

Ἀλλοίμονο! δὲν ἤτανε ἕνα «καλὸ σπυρί» μὰ χωρὶς ἀμφιβολία, ἤταν αὐτὸ ποὺ τὸν σκότωσε.

Μετάφραση Τέρ.

Η ΕΥΘΥΜΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Νομικὸν ἐρώτημα:

Ἐὰν ἄνθρωπος Κωσταντινιό, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μεριδιάτης, ἔχων δίπλωμα Νομικῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου κλεψει τὰ πουλαρικὰ τῆς γείτονος, ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγραφεῖ τὸ γεγονὸς εἰς τὸν τύπον ἄνευ συγκατανεύσεως καὶ συναγερμοῦ ὅλων τῶν πτυχιούχων τῆς Νομικῆς, οἵτινες τυχὸν κατάγονται ἐκ Πελλιᾶς Ἑλλάδος; Τὸ ὁποῖον, ποίαν γνώμην ἔχετε κ. Πρόεδρε;

***

Οἱ γειτόνισσες

— Κ' ἐσὺ τὶς κότες σου κλαῖς γειτόνισσα;

— Δὲ βλέπες; Μοῦ ρήμαξαν τὸ κοτέτσι καλέ!

— Ἀλεποῦ;

— Τι ἀλεποῦ, λυκόπουλο ἔχε περάσει σίγουρα ἀπ' ἐδώ.

***

Ἂν κοτᾶς

— Ἀχόρταγος ἄνθρωπος, ἐπὶ τέλους!

— Γιατί;

— Δὲν τὸν ἔφτανε ἡ κοκότα, ἔκλεψε καὶ τὴν κότα τῆς γειτόνισσας.

— Καὶ τώρα;

— Καὶ τώρα ἂν . . . κοτᾶς; βγάλε τὰ πουλερικά σου στὸ δρόμο . . .

Ὁ Κουασιμόδος

***

Κλέφτικα τραγούδια

(Κατὰ τὸ «Κάτου στοῦ Βάλτου» τὰ χωριά)

Κάτου στῆς Γέρας τὰ χωριὰ
ἡμέρι στήνει ἡ κλεφτουριὰ
καὶ στὴ Γαϊδαρανηφοῦρα
κλέφτες δείχτουν τὴν κουμποῦρα.

—

Πιάνουν καὶ στέλνουν μιὰ γραφὴ
καὶ λὲν στὴ χωροφυλακή:
— Ὤ; νὰ φύγουν τὰ κεσάτια
κλεῖστε, ἀδέρφια μου, τὰ μάτια.

—

Μὰ ἂν δὲν καθήσετε καλά,
θὰ μπῆτε, ἀδέρφια σὲ μπελᾶ·
καμμιὰ μέρα ἀπ' τὸ σταθμό σας
θὰ κλεφτῆ κι' ὁ ἀρχηγό; σας!

Βουρδουλεύς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Εἰδικὸς παθολόγος

Σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Φαρμακεῖον Ἠλιάδου. Πάντας τοὺς ἐφέδρους μὲ σημείωμα τοῦ Συνδέσμου δωρεάν. Ἑκάστην Τετάρτην τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ

Δικηγόρος

Ἔφεδρος ἀξιωματ. τοῦ Στρατοδικείου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μόναχο 20 τοῦ Φλεβάρη 1924

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Δὲ λένε τὰ χιόνια νὰ καθαρίσουν τοὺς δρόμους. Ἔτσι οἱ ἐργάτες βρίσκουν πάντα δουλιά. Χιλιάδες δουλέβουνε γιὰ τὸ χιόνι. Τὶς προάλλες εἴχανε ἀπεργία. Καλή τους τύχη τὴν ὥρα τῆς ἀπεργίας ἔπεσε τόσο χιόνι ποὺ ἔγινε ἀνάγκη νὰ παραδεχτεῖ ὁ δῆμος ἀμέσως τὰ αἰτήματά τους, ἀλλιῶς δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ βγεῖ. Τί θορρεῖς, κι' ὁ θεὸς φτίνει ἀλλαξε κοινωνικές; Ἰδέες. Νὰ ποὺ δῶ βρήθησε μιὰ φορὰ τοὺς ἀπεργοὺς συντρέχοντάς τους.

Εἶμαι περίεργη νὰ ἰδῶ πὼς θἀρχίσει ἡ βλάστηση. Ὅλα τώρα εἶναι νεκρὰ καὶ θαμένα. Μόνο κανεὶς σὰν ἔχει γερὸ μάτι καὶ ἀφτὶ μπορεῖ νὰ καταλάβει ἀφτὸν τὸν «ὑπολανθάνοντα» ἀ; ποῦμε ἔτσι σφυμὸ τῆς φύσης. Πῶς θὰ προσινίσουν αὐτὰ τὰ ξεράδια ποὺ θορρεῖς ζητᾶ ε ἔλεος ἀπ' τὶς χιονοθύελλες; «Πάψτε πιὰ μωρὲ σκυλιὰ μὴ μᾶς χτυπᾶτε, ὑὰ ξεραθοῦμε, καὶ θὰ χίσει ὁ κόσμος τὴν ἀνάσα του». Αφτὴ εἶναι ἡ βουβὴ φωνὴ τῶν πλήθιων δέντρων ποὺ κοιτεροῦνε τὴ μέρα τῆς ἀνάστασης. Ἐκεῖ δὰ πέρα ποὺ περνῶ στὸν Englischen Garten πολλὲς φορὲς στέκουμαι καὶ συλλογιέμαι πλάϊ στὸ ἥτυχο ρέμα τοῦ Ἴζερ — ἕνα καθαφτὸ ζαφειρένιο ρέμα — καθόλου γαλάζο, πράσινο τέλεια πρίσινο, καὶ καθὼς πέφτουν ἀπάνου του οἱ μπαμπακοῦρες οἱ κατάλεφκες μπορεῖ νὰ τὸν παρομοιάσει κανεὶς μὲ κάμπο μ' ἀσπρολούλουδα σπαρμένο. Κι' ἀπάνου στὴν ἀκρίτη ἀσπράδα τῆς ὄχτης τοῦ συχνὰ - πυκνὰ μερικοὶ σκίουροι παίζουν ἀλσφριὰ κυνηγητό. Εἶναι συγκινητικὸ σὰν κατεβαίνουν κοπάδια — κοπάδια οἱ dohlen καὶ ἄλλα πουλιά, σὰ μαβροφορεμένες πρόσφυγες γυναῖκες, ποὺ ζητᾶεε ἀπὸ κάποια Νομαρχία ψωμί. Μὰ δῶ εἶναι καὶ στὰ πουλιὰ ἀκόμα πιὸ σπλαχνικοί, πιὸ ἄνθρωποι.

Σὲ κάθε γωνιὰ ἐφημερίδας καὶ σὲ κάθε δρόμο εἶναι γραμμένα μὲ πελώρια γράμματα. «Vergessen — Sie nicht die Vögel». Μὴ ξεχνᾶτε τὰ πουλιά. Καὶ δὲ μποροῦσα κι' ἐγὼ νὰ ξηγήσω γιατὶ πολλὲς φορὲς στὰ μεγάλα πάρκα κορίτσια καὶ γερόντισσες ἀπὸ κάτι μεγάλες σακοῦλες κάτι σκορποῦσαν. Πᾶνε καὶ σὲ μᾶς καὶ τσαμπούρνα καθεμερούσα «Vergessen - Sie nicht die Meuschen». Στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα. Προχτὲς εἶδα καὶ κάτι ἄλλο ποὺ φανερώνει τὴν ἀγάπη του; στὰ ζῶα. Εἴχανε μαζευτεῖ πολλοὶ γύρου ἀπὸ ἕνα κάρρο καὶ βρίζανε τὸν ἀγωγιάτη γιατὶ εἶχε παραφορτώσει τὸ ζό. Ἀφτὸς τοὺς παρακάλεσε νὰ τοῦ ἀνοίξουν δρόμο καὶ ἄλλη φορὰ θὰ προσέχει. Ἀφτοὶ ἐπέμεναν ὥστε ποὺ ἦρτε ὁ Polijist καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ ξεφορτώσει. Δὲ σοῦ εἶπα καμμιὰ φορὰ γιὰ τἄλογα ἐδῶ. Ἔμεινα ἐκστατικὴ σὰν τὰ πρωτοεῖδα. Πελώρια, χοντρὰ μὲ κάτι στρογγυλὰ κεφάλια καὶ βαριὰ πόδια, μικρογραφία ἐλέφαντα. Καὶ ποτὲ δὲν εἶδα ἄλογα νὰ τρέχουν. Πᾶνε βαριά, σοβαρὰ καὶ ρυθμικὰ ἀκούγονται πάνου στὸν πλοστρωμένο δρόμο. Σκεπασμένα πάντα μὲ τὸ μανδύα του, τραβοῦν τὸ κάρρο ἢ τ' ἁμάξι μεγαλόπρεπα. Ἔπειτα σκύλοι, σκύλοι πολλοί. Κάθε κυρία, γριὰ, νιὰ, πρέπει νἄχει στὸ χέρι της περασμένο τὸ σκυλί της, μὲ τὸν ἀριθμό του, τὸ ὄνομά του καὶ τὸν ἀριθμὸ τῆς κατοικίας του. Ψύχαιμα κι' ἀφτά, οὔτε γαβγίζουν, οὔτε ἐρεθίζονται· φώναζέ τα ὅσο θέλεις σσ . . . σσ . . . .

Ἔχουμε καὶ μεῖς τὸ Φλόκο. Φρόνιμος καὶ γνωστικὸς σὰν ἄνθρωπος. Πίνει καφὲ μὲ τὸ γάλα, τρώγει ὅ,τι τοῦ δώσουν καὶ ὅταν ἡ κυρία του — ἡ frau Rampf—ἑτοιμάζεται, σηκώνεται, ξεπινάζεται, σκάνει μὲ τὰ μπροστινά του πόδια τὰ μαλλιὰ τῆς τραχηλιᾶς του καὶ ξεκρεμᾶ ὁ ἴδιος τὸ λαμοδέτη του. Εἶναι ἀπαράλλακτος σὰν μανσόν. 15 χρόνια τὸν ἔχουν, καὶ ὅταν πρὶν ἀπὸ ἀπὸ 4 μῆνες παραστράτησε μιὰ μέρα κι' ἔκανε δυὸ μέρες νὰ γυρίσει ἡ Φράου Ράμπφ ἔχυσε τὰ μάβρα της; δάκρυα. Ὅταν δὲ τὸν ἔφερεν ὁ χωροφύλακας σωστὴ νεκρανάσταση . . .

Τὴν περασμένη Τετάρτη ἤμουνα στὸ Regidentj Theader. Παίζανε τὶς «Εὔθυμες γυναῖκες τοῦ Βίντσορ» τοῦ Σαίξπηρ. Σὲ μετάφραση βέβαια. Ἕνα χαριτωμένο Lustspul ποὺ φυσικὰ ὅτω; παίζεται ἐδῶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ μοῦ ἀρέσει. Σκηνικὰ ποὺ μονάχα σ' ὄνειρο ἑνὸς μὲ πολλὴ φαντασία ἀνθρώπου μποροῦν νὰ παρουσιαστοῦν. Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ ἐρωτομανὴς ἱππότης Φάλσταφ στέλνει σὲ διὸ ὡραῖες κυρίες γράμματα. Ἀφτὲς εἶναι φιλενάδες καὶ ἀποφασίζουν νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν, ρεζιλέβοντάς τον. Κι' ἔτσι κατορθώνουν τὴ μιὰ φορὰ νὰ τὸν κλείσουν σ' ἕνα σεντοῦκι τῶν λερῶν καὶ νὰ τὸν πετάξουν οἱ ὑπηρέτες στὸν ποταμό, τὴν ἄλλη νὰ τὸν ντύσουν τὰ ροῦχα τῆς; μιᾶς, ποὺ ὁ ἄνδρας της τὴν παίρνει γιὰ τὴν πεθερά του ποὺ ἀντιπαθεῖ, καὶ τὴν ξυλοφορτώνει, καὶ τρίτο σ' ἕνα δίσο ποὺ τοῦ ὁρίζουν συνέντευξη τοῦ παρουσιάζονται στοιχιὰ καὶ καὶ νεράϊδες; ποὺ τὸν περιλαβαίνουν κι' ἔτσι ἐξευτελίζεται, ὅταν ἀνακαλύπτεται πὼς δὲν εἶναι οὔτε στοιχιὰ οὔτε νεράϊδες. Παίζεται τόσο τεχνικὰ ποὺ θορρεῖς πὼς μεταφέρνεσαι. Ἐκεῖνες οἱ εὔθυμες γυναῖκες ξεκαρδίζονται στὰ γέλια. Καὶ πῶς ἀλλάζουν οἱ σκηνές! Σβύνουν μιὰ στιγμὴ τὰ φῶτα τῆς σκηνῆς, ἕνα κουδουνάκι, ἕνα κουμπάκι κι' ἕνας θόρυβος, μισὸ δευτερόλεπτο, καὶ παρουσιάζονται ἄλλα κι' ἄλλα. Ὅλο τὸ πάτωμα ἐξαφανίζεται σύγκορμο καὶ παρουσιάζεται νέο μὲ ὅλα ταχτοποιημένα. Ἕνα θέμα. Σὰ νὰ βρίσκεσαι στὴ μυθικὴ χώρα ποὺ ὅλα στὸ λεφτὸ ἀλλάζουν μὲ τὸ μαγικὸ ραβδὶ τῆς μάγισσας. Σ' ἀφτὰ τὰ σημάδια ξεχνᾶ κανεὶς κάθε μιζέρια τοῦ κόσμου καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ ζεῖ σ' ἐποχὲ; ἴσως μελλοντική. ὀμορφιᾶς. Μελλοντική; ! Κολοκύθια! Οὐτοπίες; ! Πίντα μοῦ φαίνεται πὼς; μιὰ χίμαιρα θ' ἀκολουθᾶε οἱ φτωχοὶ ἰδεολόγοι ἀνθρώποι. Θέλει πολὺ ὄργωμα τὸ χωράφι. Κανάλι ὁ ἴδρωτας. Πότε θὰ γίνει ρέμα νὰ συνεπάρει τὴν παλιὰ πολιτεία γιὰ ν' ἀφίσει τόπο σὲ μιὰ νέα μὲ πλατειὲς σοράτες, γιὰ λέφτερη ἀνάσα, ποιὸς τὸ ξαίρει! Καὶ νὰ στοχάζεσαι πὼς ζεῖ κανεὶς μονάχα 50—60 χρόνια. Δὲν ἔχεις καιρὸ γιὰ τίποτα. Ὤ; ποὺ νὰ συγυριστεῖς, ὤ; ποὺ ν' ἀρματωθεῖς νὰ βγῆς στὸν ἀγῶνα, νὰ καὶ ὁ παπποῦς σου ὁ χάρος καὶ σἀδράχνει ἀπ' τἀφτὶ γιὰ νὰ σὲ χώσει στὸ μπουτζάκι ποὺ δὲν ξαναβγαίνεις ποτές σου, ἀλοίμονο.

Γειά σου

Σίτσα Καραϊσκάκη

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΣΙΣΣΑ

Τί τράβηξε ὁ ἄθρωπος μὲ τὸ παραπάνω νούμερο, ποὺ πιάστηκε σκλάβος στὸν πόλεμο.

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβεῖ μπόγια κι' ὅμως κανένας δὲν ἦρθε νὰ μᾶς ξεσηκώσει. Λέμε πὼς ἀπὸ δὼ καὶ πέρα θ' ἀλλάξει ἡ θέση μας. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἀνοίγει ἡ βαρειὰ πόρτα τῆς ἀποθήκης καὶ μπαίνουν μέσα πότε ἕνας, πότε μαζωμένοι χωριανοί, ποὺ τοὺς δίνεται ἡ ἄδεια νὰ δοῦν τοῦτα τὰ περίεργα ὑποκείμενα. Κι' ἀλήθεια δὲν ἔχουν νὰ χάσουν. Μόλις ποὺ θὰ ρίξουν τή πρώτη ματιὰ ἀπάνου σ' αὐτὴν τὴν κουρελιασμένη ἀθρωποκουβάρα τοὺς πιάνουν δυνατὰ χάχανα. Γιατὶ ὄξω ποὺ ποτές τους δὲ φαντάστηκαν τέτιο θέαμα, ξυπνᾶ μέσα τους ἡ ἐθνικὴ περηφάνια ἀγνάντια στὴν κατάντια μας. Σιγὰ - σιγὰ τὸ συνηθίσαμε κι' ἀφτό. Κανένας μας πιὰ δὲ δίνει προσοχὴ σὲ τούτους τοὺς ξεταστῆδες. Ὅμως ὅσο συλλογίζουμαι διὸ βοδίσια, διὸ ἠλίθια μάτια, κολλημένα ἀπάνω μου, νὰ μὲ ψαχουλέβουν ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, νὰ σταματοῦν πότε στὰ ματωμένα ποδάρια μου, ποὺ τἄχω δέσει μὲ βρώμια χρωματιστὰ κουρέλια, πότε στὶς μισόγυμνες γλιτζασμένες πλάτες μου, καὶ νὰ γελοῦν μ' ἐφχαρίστηση, νὰ, διὸ ἠλίθια μάτια ἐκεῖ πέρα, δὲν ξοίρω τὶ μοῦ γίνεται. Κάθε ἥμερο αἴσθημα ὑπομονῆς καὶ ταπεινωσύνης παραμερίζει μπροστὰ σ' ἕναν πλούσιο ἐγωϊσμὸ, γιατὶ μέσα μου ἐπαναστατεῖ πιὰ ἡ ἀνθρώπινη περηφάνια, ἡ ἁπλῆ καὶ ὁρμητικὴ περηφάνια τοῦ δαρμένου ζώου ποὺ σπᾶ τὰ σκοινιὰ καὶ ξαμολέρνεται στὸν κάμπο, γιὰ τοῦ πουλιοῦ ποὺ τὸ λάβωσαν, καὶ χυμᾶ ἀτάνου στὸ χέρι ποὺ ἁπλώνεται νὰ τὸ πιάσει, ἔτσι ὅπως κοίτεται κάτου, ἀδύναμο πιὰ νὰ πετάξει.

Μ' ὅλον ποὺ τούτη ἡ ἐπιθεώρηση μᾶς κατάντησε συνήθια κι' ἀπ' τοὺς ἄλλους σταθμοὺς ποὺ μείναμε, κάθε φορὰ ποὺ θ' ἀνοίξει ἡ πόρτα ὁ ἕνας κυττάζει τὸν ἄλλον σιωπηλὰ, ἀναρωτώντας, σὰν κάτι νὰ περιμένουμε. Γιατὶ εἶναι φανερὸ πὼς τὸ μάτι ποὺ σιυλώνεται ἀπάνου στὸν καθένα μας καὶ ξετάζει μὲ τόση προσοχὴ πολλὴ ὥρα, δὲν εἶναι μόναχα γιατὶ ἡ μύτη τοῦ διπλανοῦ μου εἶναι ματωμένη, ἢ γιατὶ στὸ σαγόνι μου μένει ἀκόμα ἕνα κομμάτι λάσπη, ὄχι, δὲν μπορεῖ νἆναι μόναχα γιατὶ τὰ χάλια μας εἶναι περίεργα. Ἔρχουνται νὰ γνωρίσουν, ν' ἀνακαλύψουν κάτου ἀπ' τὰ κουρέλια ἕναν ποὺ τοὺς πείραξε, ποὺ τοὺς ἔκανε κακὸ ὅταν πατοῦσε ὁ ὀχτρὸς τὰ χωριά τους, κ' ἡ λαχτάρα ἐτούτη κάνει τὰ μάτια τους νὰ γιαλοκοποῦν. Ἂς βρίσκουνταν ἕνας! Ἡ λυσσασμένη ὀργὴ ὁλονῶν θὰ ξεσποῦσε ἀπάνω του, ναί, πρέπει νὰ βρεθεῖ ὁ ἕνας. Μιὰ ἀργοπορημένη ἀποστολὴ σκλάβων μπόρεσε νὰ φτάξει μισοζωντανὴ ὥς ἐδώ. Δόξα ὁ Ἀλλὰχ, μιὰ παλιότερη ποὺ ἔτυχε νὰ ξεπέσει τὶς προάλλες σὲ τοῦτα τὰ λημέρια δὲν ἀξιώθηκε νὰ πάει πιὸ πέρα. Κάτι τις ἔγινε, καὶ τὰ λέσια βρωμολογοῦν ἀκόμα στὴν κοντινὴ χαράδρα. Ὅμως τώρα μιὰ διαταγὴ λέει νὰ μὴ σκοτώνουν πιά· ὅσο γιὰ ἐκεινοὺς ποὺ θὰ τοὺς γνωρίσουν οἱ χωριανοὶ καὶ ὅσους ἀπομένουν στὸ δρόμο . . . . . .

Ἔτσι, πρέπει νὰ βρεθῆ ὁ ἕνας μέσα σὲ τούτους γιὰ νὰ γίνει ἡ θυσία στὸ Θεὸ τῆς νίκης.

Βράδιασε. Ἕνας ρολογὰς ποὺ εἴχαμε μαζύ μας μὲ τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδάκι του — χλωμὸ, ντελικάτο, ὡς τριῶ χρονῶ — κοιμόταν στὸ βάθος τῆς ἀποθήκης. Ἤταν πολὺ χοντρὸς, ξανθὸς κι' ἀπελπισμένος. Μπροστά του διὸ βραδιὲς ἐβίασαν τὴ γυναίκα του. Τὴν πρώτη φορὰ ἀφτὸ ἔγινε στὴν καμένη ἐκκλησά. Ἤταν καὶ κείνη ἀδύνατη, μὲ κατσαρά μαλλιὰ γεμάτα σκόνη καὶ συμπαθητικὴ σἀ μάρτυρας.

...Τὴν πῆραν τότες μισολιπόθυμη ἀπὸ δίπλα του, ἀφτὸς ἔκλαιγε σιγανὰ καὶ τὸ παιδὶ ἔβαζε δυνατὲς τσιρίδες. Μιὰ στιγμὴ ἡ γυναίκα φώναξε: Πνῖξε με! Ἔπειτα ἄναψαν ἕνα κερὶ καὶ τὴν τράβηξαν στὸ βάθος, κάτου ἀπ' τὸν ἄμβωνα. Ἕνας τῆς ἔπιασε τὰ πόδια κι' ὁ δέφτερος τῆς ἔσφιγγε τὰ χέρια της. Κάθε λίγο ἀκούγουνταν ἕνας ἀκατάπαφτος βουβὸς κρότος ποὺ ἔκανε τὸ κεφάλι της, ὅπως τὸ χτυποῦσε μὲ δύναμη ἀπάνου στὰ μάρμαρα. Τὸ ψιλὸ κερὶ ἄναβε ὅσο ποὺ τέλιωσαν κι' οἱ τρεῖς τους κι' ὕστερα ὁ ἄντρας της πῆγε καὶ τὴν ἔφερε στὰ χέρια του, ἀπὸ κεῖ ποὺ κοίτουνταν ἀναίσθητη. ..

Ὅταν νύχτωσε καλὰ κ' ἡ ἀποθήκη ἔγινε θεοσκότεινη ἀκούστηκε πάλι ὁ βαρὺς κρότος τῆς πόρτας ποὺ ἄνοιξε καὶ μιὰ χοντρὴ φωνὴ φώναξε μέσα στὴν ἡσυχία: Σαατσῆ! (ρολογᾶ). Ἀφτὸς φαίνεται πὼς κοιμόταν ἀκόμα, γιατὶ δὲ μίλησε. Ἡ χοντρὴ φωνὴ ἐπανάλαβε δυνατότερα: Σαατσῆ! Πάλι στιμουδιά. Ἔπειτα ἀκούστηκαν βήματα ποὺ ἔβγαιναν ὄξω, ἀνάκατα μὲ βρισιές. Τί μέλλει νὰ γίνει; Σᾶ νὰ κάθεται ἀπάνω στὴν καρδιά μας μιὰ μάβρη γλιστερὴ πέτσα κι' ἡ μιλιὰ σταματᾶ στὰ δόντια μας. Φαίνεται πὼς τὸν γνώρισαν τὸ ρολογά. Ξύπνησε. Ἡ πόρτα ξανάνοιξε καὶ μπῆκαν διὸ ἀνθρώποι μ' ἕνα δαδὶ ἀναμένο, ποὺ ἔβγαζε πολὺν καπνό. Ἤταν ἕνας στρατιώτης κι' ἕνας πολίτης, χωριανός. Σὲ λίγο τὸν ἤβραν. Ὁ χωριανὸς τὸν ἅρπαξε ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὸν τράβηξεν σαόξω. Στὴν πόρτα κοντοστάθηκαν. Ὁ ρολογὰς παρακαλοῦσε σιγανὰ νὰ πάει νὰ φιλήσει τὸ παιδί του. Ὁ στρατιώτης τοῦ κατέβασε μιὰ δυνατὴ κλωτσὰ καὶ τὸν εἶπε: Γκιαοὺρ (ἄπιστε). — Μέσα στὴν ἀποθήκη ἔγινε πάλι βαθὺ σκοτάδι.

(Ἔχει συνέχεια)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ - ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ο "ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΙΒΙΛΗ
Ὁδὸς Κατζῆ-Γιαννέκου 6ρ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ